



ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเสีย
ชาติต่อมาตรฐานทางจริยธรรม หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องตามความในข้อ ๒ (๒) การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเสีย ชาติต่อมาตรฐานทางจริยธรรม หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของกฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๒ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเสีย ชาติต่อมาตรฐานทางจริยธรรม หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๖๖"

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ การตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจ ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ

ข้อ ๕ การตรวจสอบและพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเสีย ชาติต่อมาตรฐานทางจริยธรรม หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ให้ดำเนินการด้วยความรอบคอบและรัดกุมอย่างเคร่งครัดในรูปของคณะกรรมการ

ข้อ ๖ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ แล้ว กรณีใดจะถือว่าเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเสีย ชาติต่อมาตรฐานทางจริยธรรม หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ต้องพิจารณาข้อเหล่านี้ประกอบ

(๑) ไม่พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป เมื่อการสอบสวนพิจารณาทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถึงที่สุดแล้ว

(๒) ต้องพิจารณาว่าพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดนั้นวิญญูชนโดยทั่วไปพึงกระทำหรือไม่ และสังคมยอมรับได้หรือไม่

(๓) โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการตำรวจ ความรังเกียจของสังคม รวมทั้งมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจหรือไม่ และความหมายของศีลธรรมในหลักศาสนาประกอบ

(๕) เจตนาแห่งพฤติการณ์ของการกระทำความผิดซึ่งเป็นผลทำให้มีประวัติต้องหาคดีอาญาตลอดจนรายละเอียดของพฤติกรรมและความหนักเบาของข้อหา รวมถึงผลการพิจารณาคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาล

ทั้งนี้ ในการพิจารณาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เทียบเคียงกับตัวอย่างตามผนวก ก และผนวก ข แบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูเลวเลวขัดต่อมาตรฐานทางจริยธรรม หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของผู้ที่จะบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๘ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติรักษากฎตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจในการออกคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้หรือมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้เสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดและคำวินิจฉัยของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก



(ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ผนวก ก

ท้ายระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูเลียมเสีย
 ชัดต่อมาตรฐานทางจริยธรรม หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๖...เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖
 ตัวอย่างที่ใช้เทียบเคียงกรณี "เป็นผู้มีความประพฤติดูเลียมเสีย ชัดต่อมาตรฐานทางจริยธรรม หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี"

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๑	- ถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาร่วมกับนาย ส. รวบรวมข้อหา ข้อหาที่หนึ่งฐานจำหน่ายและมิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ข้อหาที่สองความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ศาลจังหวัดพิจิตรให้ยกฟ้องผู้ฟ้องคดีในข้อหาพร้อมกันจำหน่ายและมิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายฯ แต่ให้ลงโทษในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ให้จำคุก ๑ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รับสารภาพลดกึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และกำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง เป็นระยะเวลา ๑ ปี ส่วนนาย ส. ศาลพิพากษาว่ามีความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษเพื่อจำหน่าย จำคุก ๕ ปี ฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษจำคุก ๕ ปี และฐานเสพยาเสพติดให้โทษจำคุก ๖ เดือน รวมจำคุก ๑๐ ปี ๖ เดือน การพิจารณาปัญหาดังกล่าวนอกจากจะต้องพิจารณากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องแล้วยังต้องพิจารณาถึงบรรทัดฐานของสังคม ประกอบด้วยการเสพยาเพื่อติดยาเสพติดเป็นการประพฤติดูเลียมเสียถึงขนาดไม่เหมาะสมที่จะเข้ารับราชการตำรวจหรือไม่ เพราะข้าราชการตำรวจถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีลักษณะงานพิเศษ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาขั้นต้น งานของข้าราชการตำรวจจึงมีความจำเป็นต้องให้บุคคลากรที่มีประวัติซึ่งแสดงถึงการเป็นผู้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมายและบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือ และความเคารพศรัทธาแก่ประชาชน ว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นสามารถพิทักษ์กฎหมายและผลความยุติธรรมไว้ได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีประวัติต้องคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดฐานเสพยาเสพติดและถูกจับกุมพร้อมนาย ส. ซึ่งกระทำความผิดทั้งจำหน่ายและมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด จนศาลจำคุก นาย ส. ถึง ๑๐ ปี ๖ เดือน ส่วนผู้ฟ้องคดีถูกจำคุก ๑ ปี รับสารภาพลดกึ่งหนึ่งคงจำคุก ๖ เดือน แม้ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีจะมีอายุประมาณ ๑๔ ปี แต่ก็อยู่ในช่วงอายุที่ถึงจะมีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี รวมทั้งย่อมคาดหมายได้ถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเสพยาเสพติด - คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๕ ส.ค. ๒๕๔๖ และเมื่อวันที่ ๒๗ ก.พ. ๒๕๕๐ ให้สิทธิและโอกาสแก่ผู้เสพยาหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการไปยาเสพติดเข้ารับราชการโดยให้ถือว่าเป็นเพียงผู้ป่วยที่จะต้องได้รับสิทธิและโอกาสในการสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลผูกพันเพียงให้หน่วยงานใช้ดุลพินิจรับบุคคลเข้ารับราชการก็ต้องพิจารณาตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของหน่วยงานนั้น ๆ เมื่อมติคณะรัฐมนตรีได้มีผลเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเว้นหลักเกณฑ์ของกฎหมาย เพียงแต่กำหนดเป็นแนวทางในการพิจารณาเพื่อมิให้ผู้พ้นจากคุณสมบัติในการเข้ารับราชการและเป็นคำสั่งให้ทราบถึงแนวทางที่ควรจะต้องปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการภายในเท่านั้น ซึ่งเป็นแนวทาง	- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๖๐๘/๒๕๕๖ - ข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (ยาบ้า) - อายุประมาณ ๑๔ ปี - ศาลจังหวัดพิจิตร - ลงโทษจำคุก ๑ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รับสารภาพ ลดกึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุก ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และกำหนดเงื่อนไข คุมความประพฤติให้ไปรายงานตัว ต่อเจ้าพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง เป็นระยะเวลา ๑ ปี - ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้โทษประเภท ๑ ครอบครอง เพื่อจำหน่าย

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	ปฏิบัติที่แตกต่างจากแนวทางการปฏิบัติที่ผู้ถูกฟ้องคดีถือปฏิบัติโดยชอบมาแต่เดิม และแตกต่างกับบรรทัดฐานของสังคมในเรื่องนี้ หากมีผลเป็นการจำกัดสิทธิซึ่งต้องวินิจฉัยว่าการเสพหรือคิดยาเสพติดไม่ถือเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียทุกกรณี ไม่เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีจะกล่าวหาแก่กับผู้ถูกฟ้องคดีในเรื่องการขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว	
๒	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๓ (ยาบ้า) จำนวน ๒๐ เม็ด โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ๘ เดือน ปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี และให้มารายงานตัวทุก ๓ เดือนต่อครั้ง แม้ข้อเท็จจริงจะฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นเยาวชนอายุ ๑๖ ปีเศษก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีกลายเป็นผู้ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีแต่อย่างใด เนื่องจากในสถานภาพของผู้ฟ้องคดีในขณะนั้นและวิญญูชนทั่วไปย่อมทราบดีว่า การมียาเสพติดให้โทษประเภท ๓ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครอง เป็นการกระทำความผิดอาญาที่จะต้องรับโทษตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี	- คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๗๔/๒๕๕๒ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ (ยาบ้า) โดยไม่ได้รับอนุญาต - ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ ขณะกระทำความผิดอายุไม่ถึง ๑๘ ปี บริบูรณ์ โดยศาลได้สั่งให้ควบคุมความประพฤติ หรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน แต่ศาลได้มีคำพิพากษาดังที่สุดให้ลงโทษในความผิดที่ได้กระทำตามฟ้อง
๓	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ (เฮโรอีน) โดยไม่ได้รับอนุญาต (กระทำความผิดขณะเป็นเยาวชน) ศาลจังหวัดลำปางพิพากษาจำคุก ๒ ปี รับสารภาพลดกึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี โทษจำคุกรอไว้ ๒ ปี คุมประพฤติไว้ ๑ ปี รายงานตัวทุก ๓ เดือน ต่อครั้ง การคัดเลือกบุคคลเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์แรกของการระบอบการยุติธรรมนั่นเอง การพิจารณารับสมัครคนภายนอกเพื่อเข้ารับราชการตำรวจ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์เป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคมและตำแหน่งหน้าที่ราชการเป็นแนวทางพิจารณา ประกอบกับข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้นที่มีทั้งกฎหมายและอาวุธอยู่ในมือ จำเป็นต้องมีระเบียบวินัย มีความประพฤติไม่ต่างหรือพร้อย ปราศจากมลทินมัวหมองไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี และเป็นผู้ปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับประชาชนอย่างใกล้ชิด ในการคัดเลือกหรือสรรหาบุคคลที่จะเข้ารับราชการตำรวจนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบรัดกุม การที่ผู้ฟ้องคดีถูกศาลตัดสินจำคุกในข้อหาเมียเสพติดย่อมเป็นเรื่องที่สังคมไม่อาจยอมรับได้ อีกทั้งพฤติการณ์ดังกล่าว ก็มีได้เป็นพฤติการณ์อันดีงามที่วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ในกรณีกระทำความผิดอาญาข้อหาเมียเสพติดให้โทษนั้น จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว	- คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขแดงที่ ๗๐/๒๕๔๔ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ (เฮโรอีน) โดยไม่ได้รับอนุญาต - ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ ขณะกระทำความผิดอายุไม่ถึง ๑๘ ปี บริบูรณ์ โดยศาลได้สั่งให้ควบคุมความประพฤติ หรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน แต่ศาลได้มีคำพิพากษาดังที่สุดให้ลงโทษในความผิดที่ได้กระทำตามฟ้อง

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	- กรณี พ.ร.บ.ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ทิศระห์แล้วเห็นว่าตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ.ดังกล่าวตอนท้ายที่ระบุว่า ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ มีความหมายเพียงว่าผู้ที่ถูกลงโทษไม่เคยถูกลงโทษเท่านั้น หาได้หมายความว่าความประพฤติหรือการกระทำที่เป็นเหตุให้บุคคลนั้นถูกลงโทษได้ถูกลบล้างไปด้วยไม่ เพราะเรื่องความประพฤติหรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่อาจลบล้างให้หมดไปได้	- พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ
๔	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดนครราชสีมา พิพากษาจำคุก ๕ เดือน ปรับ ๗,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี โดยให้คุมประพฤติมีกำหนด ๓ ปี เป็นความผิดที่ชัดเจนแล้ว โดยไม่ต้องมีการใช้อาวุธปืนยิงผู้ใด ซึ่งวิญญูชนทั่วไป ไม่พึงปฏิบัติตามพฤติการณ์ดังกล่าว แม้จะไม่ได้ใช้อาวุธปืนก็ตาม มิใช่พฤติการณ์อันถึงขั้น วิญญูชนโดยทั่วไปพึงกระทำ และสังคมไม่อาจยอมรับการกระทำความผิดดังกล่าวได้ แม้อาวุธปืนของดังกล่าวจะสามารถออกใบอนุญาตได้ ตาม พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐ ต้องพิจารณาแยกประเด็นจากการกระทำความผิดและขัดต่อกฎหมายดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จนถูกศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุกนั้น แม้จะได้รับการรอการลงโทษและกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤติไว้ แต่การรับราชการตำรวจเป็นอาชีพที่ต้องพิจารณาคัดสรรบุคคลที่มีความประพฤติดี มีจิตสำนึกที่ดี ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมาย เนื่องจากข้าราชการตำรวจเป็นบุคคลที่มีทั้งกฎหมายและอาวุธปืนอยู่ในครอบครอง และต้องดูแลบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ หากผู้ถูกฟ้องคดีมีพฤติการณ์กระทำความผิดกฎหมายเป็นข้าราชการตำรวจ ย่อมทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นศรัทธาอันมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี	- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๐๔/๒๕๕๕ - ข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต
๕	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ผลการดำเนินคดีพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการสั่งฟ้องและศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวมีคำพิพากษา ให้รอการกำหนดโทษ ๒ ปี โดยต้องรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๓ เดือน ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ต้องสอบให้ผ่านเกณฑ์ การตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา สืบจากประวัติ ถ้าไม่ผ่าน ขึ้นตอนใดขึ้นตอนหนึ่ง ในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนี้ ถือว่าสอบไม่ผ่าน โดยไม่ได้จำกัดว่า การตรวจสอบประวัติทางคดีอาญาต้องตรวจสอบย้อนหลังกี่ปี ดังนั้น จึงสามารถตรวจสอบประวัติย้อนหลังของผู้สมัครสอบได้ทั้งหมด การที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดอาญา ในขณะที่มีอายุ ๑๖ ปี จึงสามารถนำมาพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งได้ และเห็นว่าการที่บุคคลกระทำความผิดอาญา ข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต แม้จะไม่ต้องรับโทษทางอาญา	- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๘๒/๒๕๕๖ - ข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	แต่ก็แสดงให้เห็นว่า ผู้กระทำความผิดดังกล่าวดำเนินชีวิตในลักษณะที่อาจเป็นอันตรายต่อตนเองและบุคคลอื่น ซึ่งวิญญูชนทั่วไปที่ประพฤตินั้นในกรอบของกฎหมายและศีลธรรมย่อมไม่มีความประพฤตินั้น จึงเห็นว่าการกระทำความผิดกฎหมายอาญาดังกล่าว ถือได้ว่ามีประวัติดังกล่าวมีความประพฤติดังกล่าว ประกอบกับการสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจเป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยแก่บ้านเมืองและประชาชน บุคคลที่มีประวัติดังกล่าวมีความประพฤติดังกล่าวย่อมไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่นี้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนดและเหมาะสมแล้ว และการถูกกลับชื่อออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรแล้วและกระทำความผิดในขณะที่เป็นเด็ก มิได้มีเจตนาทำร้ายผู้ใดจึงฟังไม่ขึ้น	
๖	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ปลอมเอกสารและใช้เอกสารราชการปลอมในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น โดยใช้ใบรับรองผลการตรวจเลือกทหารกองประจำการ (แบบ สด.๕๓) ที่ไม่ใช่เอกสารที่ทางราชการออกให้ มว.ยื่นสมัครในการสอบแข่งขันเข้ารับราชการตำรวจ ทั้ง ๆ ที่รู้อยู่ว่าไม่เคยเข้ารับการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารมาก่อน ถือว่าเป็นผู้ประพฤติดังกล่าวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี	- คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๔๐๘/๒๕๕๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ข้อหา ปลอมเอกสารและใช้เอกสารราชการปลอม
๗	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ร่วมกันต่อสู้ขัดขวาง ดุหมั่นเจ้าพนักงาน เนรสุรา ประพฤติตน รุนแรง ขันพนักงานสอบสวนและขันพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลแขวงพระโขนง พิพากษาปรับเป็นเงิน ๑,๕๕๐ บาท ซึ่งแม้ความผิดที่ศาลแขวงพระโขนงลงโทษผู้ฟ้องคดีจะเป็นความผิดกฎหมาย ซึ่งไม่เป็นคุณสมบัติที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒(๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และตามแผนก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษาที่ว่า ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกก็ตาม แต่โดยที่พฤติกรรมการกระทำความผิดอันเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นที่ผู้ฟ้องคดี ดุหมั่นต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงาน และเนรสุรา ประพฤติตน รุนแรง หรือครองสติไม่ได้ ขณะอยู่ในถนนสาธารณะ เป็นการกระทำที่สังคมค่าทปติเคยเห็น อันถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติดังกล่าวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี - กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒(๒) และ ข้อ ๒(๔) นั้น ก.ตร. อาจพิจารณาว่าควรให้เข้ารับราชการได้ เห็นว่าอำนาจในการพิจารณายกเว้นดังกล่าวเป็นอำนาจใช้ดุลพินิจของ ก.ตร. ซึ่งมีอำนาจตามที่กฎ ก.ตร. ให้อยู่ แต่มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจใช้ดุลพินิจดังกล่าว และตามแผนก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษา มิได้มีข้อกำหนดยกเว้นไว้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจใช้ดุลพินิจดังเช่น ก.ตร. และแม้หากจะมีการกำหนดไว้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ใช่อำนาจใช้ดุลพินิจดังกล่าว ศาลก็ยังไม่อาจใช้ดุลพินิจแทนได้ เว้นแต่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย	- คำพิพากษาศาลปกครองสงขลา คดีหมายเลขแดงที่ ๘๘/๒๕๕๑ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ข้อหา ร่วมกันต่อสู้ขัดขวาง ดุหมั่นเจ้าพนักงาน เนรสุรา ประพฤติตน รุนแรง
๘	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ลักทรัพย์หรือรับของโจร พนักงานสอบสวนเสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง แต่พนักงานอัยการจังหวัดพัทลุงมีคำสั่งไม่ฟ้อง เหตุผลประการแรกเห็นว่าการที่บุคคลใดถูกกล่าวหาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา จนพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนสำเร็จ และมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้อง จึงมีมูลเพียงพอให้เชื่อได้ว่าสมควรว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกลกล่าวหา เพราะหากไม่มีข้อมูล	- คำพิพากษาศาลปกครองสงขลา คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๕/๒๕๕๖ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ข้อหา ลักทรัพย์หรือรับของโจร

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	เพียงพอให้นำเชื่อว่าผู้ต้องหากระทำความผิดพนักงานสอบสวนก็ต้องทำความเข้าใจว่าควรสั่งไม่ฟ้อง ตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ดังกล่าว ประกอบกับตำรวจที่จะมีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาได้นั้น จะต้องเป็นข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่นายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ผู้ที่ทำหน้าที่พนักงานสอบสวนจึงเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถดีพอสมควร โดยเฉพาะความรู้ทางด้านกฎหมาย ฉะนั้นความเห็นของพนักงานสอบสวนที่เห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา จึงมีความน่าเชื่อถือพอสมควร เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาร่วมกับลักทรัพย์หรือรับของโจร จนพนักงานสอบสวนมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ส่งไปให้พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าพนักงานสอบสวนผู้ทำความเข้าใจดังกล่าว ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กลับแก้งผู้ฟ้องคดี จึงมีมูลให้นำเชื่อถือได้พอสมควรว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาฐาน ร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร อันถือได้ว่าเป็นผู้บกพร่องในหน้าที่ศีลธรรมอันดีแล้ว แม้ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดพิษณุโลกจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดี แต่การสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาของพนักงานอัยการก็เป็นการลงความเห็นหรือใช้ดุลพินิจซึ่งนำพนักงานพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมมาแตกต่างไปจากพนักงานสอบสวน ซึ่งเป็นระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจกันของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ตกเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาก็เพื่อฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล จึงต้องมีพยานหลักฐานเพียงพอถึงขนาดให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาได้ ส่วนในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ก็อาจเป็นเพราะเห็นว่าพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมมาไม่เพียงพอถึงขนาดที่จะสั่งฟ้องผู้ต้องหาเพื่อให้ศาลลงโทษได้ ซึ่งมีได้หมายความว่าผู้ต้องหาที่ถูกพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องดังกล่าว เป็นผู้บริสุทธิ์หรือไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาเสนอไป และแตกต่างจากผู้ต้องหาในจำนวนที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องมาตั้งแต่ต้น หากพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวนแล้ว ก็ไม่มีมูลให้เชื่อได้ว่าผู้ต้องหานั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาเลย ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการใช้ดุลพินิจที่ขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่กำหนดว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมีได้ ในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด แสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนผู้กระทำความผิดมิได้ นั้น ศาลเห็นว่าพระราชบัญญัติตำรวจได้บัญญัติคุณสมบัติของผู้ที่เป็นข้าราชการตำรวจไว้ว่า ต้องไม่เป็นผู้ที่บกพร่องในศีลธรรมอันดี ฉะนั้นผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครให้เข้ารับการอบรม เป็นข้าราชการตำรวจได้จึงมีคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีจากประวัติและความประพฤติที่เคยต้องหาคดีอาญา ร่วมกับลักทรัพย์หรือรับของโจร จนพนักงานสอบสวน มีความเห็นควรสั่งฟ้อง ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงไม่ถือเป็นการใช้ดุลพินิจจำกัดสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เพราะเป็นการปฏิบัติโดยอาศัยอำนาจตามที่กฎหมายเฉพาะคือพระราชบัญญัติตำรวจ	

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๑๑	ข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่นที่ถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรงได้ออกจากราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตเกี่ยวกับการเงินของรัฐ แม้จะผ่านการฝึกอบรมจากสำนักฝึกอบรมวิชาว่าความแห่งสภานายความ หรือได้รับการล้างมลทินแล้ว สภานายความก็ไม่อนุญาตให้รับจดทะเบียนเป็นทนายความ	- หอหนังสือหรือของสภานายความ ตามหนังสือ สภานายความ ที่ สปค ๑๒๔/๒๕๕๖ ลง ๙ พ.ค. ๒๕๕๖ - ถูกไล่ออกจากราชการ กรณีทุจริตเกี่ยวกับการเงินของรัฐ
๑๒	- สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่ง เป็นผู้พิพากษาหรือพนักงานอัยการหรือบุคลากรศาลทหาร หากพ้นจากตำแหน่งทางราชการ เพราะถูกไล่ออกจากราชการอันมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเงิน หรือประพฤติผิดโดยมิชอบโดยประการอื่น สภานายความก็ไม่อนุญาตให้รับจดทะเบียนเป็นทนายความ แม้จะได้รับการล้างมลทิน รวมทั้งกรณีดังกล่าวได้ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกด้วย	- หอหนังสือหรือของสภานายความ ตามหนังสือ สภานายความ ที่ สปค ๑๒๔/๒๕๕๖ ลง ๙ พ.ค. ๒๕๕๖ - ถูกไล่ออกจากราชการ อันมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเงิน
๑๓	- ปรากฏจากสถิติว่า ผู้ซึ่งออกจากราชการ เพราะกระทำผิดวินัยไปแล้ว ต่อมาได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการ ได้กระทำผิดวินัยซ้ำอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการกระทำผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ ทั้งนี้ แสดงว่ามีผู้กระทำผิดคดีนี้สลับอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้กระทำผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ จึงขอให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ พิจารณาด้วยความระมัดระวังในการรับบรรจุผู้เคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัย แล้วกลับเข้ารับราชการอีก แม้ว่าผู้ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ เพราะกระทำผิดวินัยและไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๕ (๑๐) (๑๑) (๑๒) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ เพราะได้รับล้างมลทินตาม พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ แล้ว แต่ผู้นั้นอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๗ ก็ได้ ถ้าหากการกระทำอันเป็นเหตุให้ถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากการนั้นเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพราะได้รับล้างมลทิน ตาม พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ นั้น ล้างแต่เฉพาะโทษเท่านั้น หาได้ล้างการกระทำผิดนั้นด้วยไม่	- หอข้อหาหรือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๓๐๑๓/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๒/๒๕๐๔ ลง ๑๓ ก.พ. ๒๕๐๔ - ได้รับล้างมลทิน ตาม พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ
๑๔	- กรณีกระทำอนาจารเด็กรับใช้ในบ้านจนถูกออกหมายจับแต่ยังมิได้ถูกจับกุม ภริยาไม่ยอมให้ไต่ถามสฤต และแยกกันอยู่ ภริยาร้องเรียนกล่าวหาว่าน่าเอาเป็นพิกของเรี่ยไป	- หอข้อหาหรือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๓๐๑๓/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๙๖๘/๑๐๐๐๔๑ ลง ๑๓ ส.ค. ๒๕๖๐ - ข้อหา อนาจาร

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๑๕	• ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ส.ต.ท. ก ถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และสั่งพักราชการ และถูกคำสั่งเป็นคดีอาญาข้อหา ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ต่อมา ศาลพิพากษายกฟ้อง แต่หน่วยมีคำสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินมัวหมอง ในกรณีที่ถูกลสอบสวน ในทางปฏิบัติส่วนราชการมักจะไม่ประสงค์ที่จะรับบรรจุผู้ถูกสั่งให้ออก หรือลงโทษถึงออกจากราชการกลับเข้ารับราชการอีก	• คอบข้อหาหรือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ • หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๓/๑๔ ลง ๔ มี.ค. ๒๕๕๕ • ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะมีมลทินมัวหมอง ในกรณีที่ถูกลสอบสวน ในทางปฏิบัติ ส่วนราชการมักจะไม่ประสงค์ที่จะรับบรรจุผู้ถูกสั่งให้ออก หรือลงโทษถึงออกจากราชการ กลับเข้ารับราชการ
๑๖	• กรณีนาย ก. ถูกลงโทษปลดออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง กรณีเมื่อครั้งเป็นประธานคณะกรรมการลหกรณ์ออมทรัพย์ ได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าว หาประโยชน์จากลหกรณ์โดยมิชอบ ทำให้สมาชิกลหกรณ์ได้รับความเสียหาย ต่อมา นาย ก. ได้รับการล้างมลทินตาม พ.ร.บ.ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร.๙ มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นด้วยที่ว่าพฤติการณ์ของ นาย ก. เข้าข่ายเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม	• คอบข้อหาหรือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ • หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ • ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง กรณีอาศัยตำแหน่งหน้าที่ หาประโยชน์โดยมิชอบ
๑๗	- กรณีมีคำสั่งลงโทษไล่นาย บ. ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง โดยมีได้ยุทธมคำสั่งลงโทษเมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ นาย บ. ได้ยื่นแบบขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ ต้องเป็นความต้องการของทางราชการด้วย ประกอบกับ ก.พ. ได้เคยมีหนังสือแจ้งเวียนมติ ก.พ. ให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ พิจารณาคำขอด้วยความระมัดระวัง ในการรับบรรจุผู้เคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยแล้วกลับเข้ารับราชการอีก แม้ว่าผู้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยจะไม่ขาดคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด เพราะได้รับการล้างมลทินแล้ว แต่ถ้าเหตุที่ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากการนั้นเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้นั้นอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ	- คอบข้อหาหรือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๖ ลง ๙ เม.ย. ๒๕๕๑ - ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๑๘	- กรณีร่วมกับพี่ชายเจ้าทำร้ายร่างกายผู้ตายและพวกโดยใช้ไม้เป็นอาวุธทำร้ายจนถึงแก่ความตาย ศาลพิพากษา ลงโทษจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน แต่ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๓ ปี ซึ่งการรอกการลงโทษมิใช่โทษตามกฎหมายอาญา จึงไม่มีโทษและไม่อาจได้รับการล้างมลทินโดยผลแห่งกฎหมายล้างมลทินได้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีผลกระทบต่อกฎหมายของข้าราชการและความรังเกียจของสังคมแล้ว	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๓๔/๒๕๓๓ - ข้อหาร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้ตายและพวก โดยใช้ไม้เป็นอาวุธทำร้ายจนถึงแก่ความตาย
๑๙	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ชั้นพนักงานสอบสวนและชั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลเยาวชนและครอบครัวพิพากษาว่า มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ประกอบมาตรา ๘๓ แต่เป็นเยาวชนมีเหตุอันควรปราณี จึงให้รอกการกำหนดโทษไว้ ๑ ปี และคุมประพฤติ ๑ ปี เป็นการร่วมกัน ทำร้ายและอาจจะร่วมกันเป็นแก๊งยังยึดในภายหลังขณะเกิดเหตุเป็นผู้เยาว์ อายุขณะกระทำผิด ๑๗ ปีเศษ ถ้ามิใช่ผู้เยาว์อาจถูกศาลอาญาพิพากษาลงโทษมากกว่านี้	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๓๒๐/๒๕๔๓ - ข้อหา ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ - ขณะเกิดเหตุเป็นผู้เยาว์ อายุขณะกระทำผิด ๑๗ ปีเศษ
๒๐	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ศาลจังหวัดกาญจนบุรีพิพากษาจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำรอลงอาญา ๑ ปี ศาลที่เคราะห์แล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดโดยร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญานั้น การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีถือเป็นเรื่องที่ร้ายแรงและมีผลกระทบต่อสังคม จึงได้มีการกำหนดบทลงโทษบุคคลที่กระทำการดังกล่าวไว้ในกฎหมาย อีกทั้งการทำร้ายร่างกายผู้อื่นยังเป็นการกระทำที่วิญญูชนทั่วไปไม่พึงกระทำ โดยเฉพาะบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นต้นในกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องนำคดีทุกข์น้ำราษฎรและบังคับใช้กฎหมายในการปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งพฤติการณ์ทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนถูกศาลพิพากษาลงโทษนั้น ย่อมแสดงคงว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียและยังเป็นการเสื่อมเสียเกียรติหรือภาพพจน์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจอีกด้วย หากทางราชการรับบุคคลที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดกฎหมายเข้าบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการรักษากฎหมายและอำนวยความสะดวกความยุติธรรมให้แก่ประชาชน ราชการเชื่อมั่นศรัทธาการปฏิบัติหน้าที่รักษากฎหมายและอาจทำให้เสื่อมเสียหรือเกิดความเสียหายต่อสังคมโดยรวมได้ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงมีเหตุผลรับฟังได้	- คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๔๙/๒๕๔๙ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ข้อหา ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ - ชั้นพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการสั่งฟ้อง - ศาลจังหวัดกาญจนบุรีพิพากษาจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำรอลงอาญา ๑ ปี
๒๑	- ต้องหาคดีอาญาข้อหาเป็นทหารกองหนุน ได้รับหมายเรียกระดมพลแล้วไม่ไปตามหมายเรียก ศาลพิพากษาให้จำคุก ๒ เดือน โทษจำรอการลงอาญาไว้เป็นเวลา ๑ ปี ศาลพิจารณาว່การเป็นทหารกองหนุนเป็นหน้าที่ตาม พ.ร.บ.รับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะให้ชายที่มีสัญชาติไทยได้เข้ารับราชการทหารเพื่อป้องกันประเทศชาติ อันเป็นหน้าที่สำคัญเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม ประกอบกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ยังได้กำหนดโทษสำหรับบุคคลที่เป็นทหารกองหนุน และไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ให้ถึงไปตามกฎหมายบัญญัติไว้ด้วย ดังนั้น การหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่ปฏิบัติตามหน้าที่รับราชการทหารตามที่กฎหมายกำหนด	- คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๖๘/๒๕๕๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - การหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่ปฏิบัติตามหน้าที่รับราชการทหารตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมเป็นเรื่องที่ร้ายแรงและมีผลกระทบ

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	ย่อมเป็นเรื่องที่ร้ายแรงและมีผลกระทบต่อฐานของสังคมโดยรวม ทั้งยังเป็นเรื่องของความสำนึกรับผิดชอบของบุคคลด้วย	ต่อบรรทัดฐานของสังคมโดยรวม
๒๒	- กรณีผู้วิสามัญจะต้องห้ามได้รับการอภัยโทษ หรือรับการล้างมลทิน ในวาระพิเศษ ก.พ. มีหลักเกณฑ์เฉพาะกรณีเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และต่อมาได้รับการล้างมลทิน ซึ่งปัจจุบันได้แก่ พ.ร.บ. ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น มาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าวได้บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธ.ค. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้ว ก่อนหรือในวันที่ พ.ร.บ. นี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่า ผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ” ดังนั้น หากกรณีผู้มีเชื้อเจียนไซที่จะได้รับการล้างมลทินตาม พ.ร.บ. ดังกล่าว ก็ย่อมถือว่าผู้นั้นไม่มีลักษณะต้องห้ามในกรณีเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เพราะกระทำความผิดอาญา มาตรา ๓๖ ข.(๗) แต่อย่างไรก็ตาม กรณีอาจเข้าข่ายเป็นผู้วิสามัญจะต้องห้ามในกรณีเป็นผู้บกพร่องโนศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมได้ เนื่องจากการล้างมลทินตาม พ.ร.บ. ดังกล่าวนั้น กฎหมายล้างแต่เฉพาะโทษเท่านั้น ไม่ได้ล้างพฤติการณ์การกระทำผิดนั้นด้วย	- ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ ลง กย. ๒๕๕๕ - พ.ร.บ. ล้างมลทินฯ กฎหมายล้างแต่เฉพาะโทษเท่านั้น ทำให้ล้างพฤติการณ์การกระทำผิดนั้นด้วยไม่ได้
๒๓	- กรณีก่อนได้รับการบรรจุผู้นี้ได้ทำการสมสู่กับหญิงขณะที่เป็นพระภิกษุ	- ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๓๐๘/๓๔๑๘๐๔ ลง ๘ ธ.ค. ๒๕๒๓
๒๔	- กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาญา ข้อหาร่วมกันฉ้อโกง ผู้สมัครให้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ผู้เสียหายจะถอนการร้องทุกข์ในภายหลัง ถือว่าเป็นผู้เคยกระทำความผิดในคดีอาญาข้อหาฉ้อโกงแล้ว	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(กก๒)/๐๔๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖ - ข้อหา ร่วมกันฉ้อโกง
๒๕	- เคยปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานสอบสวนมาแล้ว มีประวัติถูกฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดู ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ เนื่องจากอดีตภริยาร้องเรียน เรื่องไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูตามข้อตกลงการหย่า และถูกลงโทษภาคทัณฑ์ เกี่ยวกับการที่มีผู้นำบัตรข้าราชการของผู้สืบมาทำบัตรประจำตัวประชาชน แม้จะมีการล้างมลทิน ปี ๒๕๕๐	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(กก๒)/๐๔๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖
๒๖	- กรณีผู้สมัครเคยกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล จนถูกศาลอาญาลงโทษ โดยห้ามทำการเป็นทนายความ และลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความ	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(กก๒)/๐๔๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖
๒๗	- กรณีผู้สมัครเคยถูกเมรียาฟ้องหย่า เพราะมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับหญิงอื่น จนมีบุตรด้วยกัน	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(กก๒)/๐๔๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๒๘	· กรณีผู้สมัครเคยถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดมรรยาทนายความฐานจงใจละทิ้งคดี ขณะการพิจารณาคดีในชั้นศาลในการประชุมว่าผู้สมัครมีความผิดตามคำกล่าวหา ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันสมควรให้งดโทษจึงได้กล่าวคัดค้านผู้สมัคร พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๔๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖ - จงใจละทิ้งคดี
๒๙	· ต้องหาคดีอาญาข้อหา สักลอบเล่นการพนันสลากกินรวบ พนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต ขณะกระทำมีความผิดอายุ ๒๓ ปี ๖ เดือน ผลคดี ศาลจังหวัดบึงฉลือพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพตลอดโทษให้ทั้งหนึ่ง ลงโทษปรับผู้ฟ้องคดี ๒,๐๐๐ บาท ศาลปกครองอุบลราชธานีพิจารณาแล้วเห็นว่า การวินิจฉัยว่าบุคคลใดเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ จึงเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องดังกล่าว ซึ่งจะต้องพิจารณาไปตามข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของบุคคลประกอบกันไป คดีนี้เป็นเรื่องของการรับสมัครสอบบุคคลเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ตลอดจนมีหน้าที่ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย อันหมายถึงจะต้องไปทำการจับกุมผู้ลักลอบเล่นการพนันด้วยประการหนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้ลักลอบเล่นการพนันสลากกินรวบ จนถูกดำเนินคดีและศาลพิพากษามีความผิดจริง ซึ่งขณะกระทำผิดดังกล่าวผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๒๓ ปี มิใช่ผู้เยาว์หรือวัยรุ่นที่อาจอ้างได้ว่ายังขาดประสบการณ์หรือยังวุฒิภาวะต่ำ อีกทั้งเหตุการณ์เพิ่งเกิดมาไม่นานก่อนหน้านี้ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงขัดแย้งกับการจะปฏิบัติหน้าที่ตำรวจอย่างเห็นได้ชัด และยากที่จะอธิบายเหตุผลต่อสังคมโดยรวม การที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเป็นลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมีเหตุผล หากเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบไม่ ประกาศ ก.๓ เรื่องประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรองในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่าเพื่อบรรจุเป็น นสท. พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว	- คำพิพากษาศาลปกครองอุบลราชธานี คดีหมายเลขแดงที่ บ.๓๒/๒๕๐๑ คู่กรณีไม่อุทธรณ์คดีถึงที่สุด - ข้อหา สักลอบเล่นการพนันสลากกินรวบ พนันเอาทรัพย์สินกัน โดยไม่ได้รับอนุญาต - อายุ ๒๓ ปี ๖ เดือน - กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. การพนัน ทุกชนิด หากผู้กระทำความผิดมีอายุตั้งแต่ ๒๐ ปี บริบูรณ์ขึ้นไป
๓๐	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย ขณะกระทำมีความผิดอายุ ๑๙ ปี ๒ เดือน ผลคดี สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานีรับรองว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว จึงให้ถือว่าพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้เมื่อพิจารณาคท.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ บัญญัติว่า "เด็ก" หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปีบริบูรณ์ "เยาวชน" หมายความว่า บุคคลอายุเกิน ๑๕ ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง ๑๘ ปีบริบูรณ์ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีอายุมากกว่า ๑๘ ปี แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีล่วงพ้นวัยเด็กและเยาวชน แต่อยู่ในช่วงอายุที่ถึงต้องมีวุฒิภาวะ สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี และสามารถเล็งเห็นถึง	- คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อบ.๓๒/๒๕๕๔ - ข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย - อายุ ๑๙ ปี ๒ เดือน - ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ขณะกระทำ

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากผลของการเสพยาเสพติด อีกทั้งผู้ที่เข้าศึกษาเป็น นสค. จะต้องเป็นผู้มีความประพฤติที่ดี ปฏิบัติดีอยู่ในศีลธรรม โดยเฉพาะเรื่องของการเสพยาเสพติด ซึ่งถือเป็นเรื่องร้ายแรงอย่างยิ่ง และเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่ทุกภาคส่วนให้ความร่วมมือในการแก้ไข ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการสอบและคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้าเป็น นสค. ประจำปี ๒๕๕๗ ความประกาศ ก.๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็น นสค. พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นการใช้ดุลพินิจภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดและเหมาะสมแล้ว การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมาย - คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๒๗ ก.พ. ๒๕๕๐ ให้สิทธิและโอกาสแก่ผู้เสพหรือติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการเข้ายาเสพติดเข้ารับราชการ โดยให้ถือว่าเป็นเพียงผู้ป่วยที่จะต้องได้รับสิทธิและโอกาสในการสมัครสอบแข่งขัน เข้ารับราชการเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป แต่การถือและปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล และที่สำคัญจะขัดหรือแย้งกับกฎหมายสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัติตามนั้นหาได้ไม่ มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นเพียงนโยบายเท่านั้น แต่ยังคงอยู่ภายใต้ พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย	ความผิดอาญา ๑๘ ปีบริบูรณ์ ขึ้นไป แม้คำสั่งให้ส่งตัวผู้กระทำ ความผิดเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟู
๓๓	- ต้องทาสีอาญาข้อหา จับขังเสพยาเสพติดให้โทษ และเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้า) ขณะกระทำความผิดอายุ ๑๘ ปี ๕ เดือน ผลคดี ศาลจังหวัดเลยได้มีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ และให้คุมความประพฤติ คดีถึงที่สุด เพราะไม่มีการอุทธรณ์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเลยเรียบร้อยแล้วและได้พ้นการคุมความประพฤติ โดยพฤติการณ์แห่งคดี ผู้ฟ้องคดีได้ขับจักรยานยนต์ท่าทางมีพิรุณ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้เรียกให้หยุดรถทำการตรวจ ผลการตรวจไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย แต่ผลการตรวจปัสสาวะกับชุดทดสอบ แสดงผลเป็นบวกและเจ้าหน้าที่รับสารภาพว่า เสพเมทแอมเฟตามีน จำนวน ๑ เม็ด โดยใช้ไฟลนแล้วสูบบริเวณหัวหรือเอวหรือเอวเข้าสู่วงกาย แล้วขับจักรยานยนต์ไปตามถนน ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้ารับราชการตำรวจผู้ใดเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ย่อมเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมีหน้าที่ในการดำเนินการสอบคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน หรือของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้เป็นผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกหรือสอบแข่งขันที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัย โดยคำนึงถึงภารกิจของข้าราชการตำรวจ พฤติกรรมของบุคคลดังกล่าว ประกอบกับความรู้สึกนึกคิดของวิญญาณที่ประสบพบเห็นพฤติกรรมของบุคคลที่กล่าว	- คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อบ.๔๖๒/๒๕๖๕ - ข้อหา จับขังเสพยาเสพติดให้โทษ และเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้า) - อายุ ๑๘ ปี ๕ เดือน - ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ กรณีเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ และเป็นผู้จับขัง

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	เป็นสำคัญ เมื่อข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการปลงศพและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นการกระทำที่กฎหมายถือว่า กระหกระเหินต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เมื่อพิจารณาภารกิจของข้าราชการตำรวจและประวัติของผู้ฟ้องคดีที่เคยกระทำความผิดและถูกลงโทษทางอาญาข้างต้นย่อมเป็นการเพียงพอที่วิญญูชนจะลงความเห็นได้แล้วว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ประกอบกับ พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีการพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ บัญญัติว่า เด็ก หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์ เยาวชน หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๘ ปี ๕ เดือน จึงพ้นภาวะการเป็นผู้เยาว์แล้ว ซึ่งเป็นวัยที่รู้จักแยกแยะได้แล้วว่า อะไรดีอะไรชั่ว อะไรถูกอะไรผิด อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ และผู้ฟ้องคดีย่อมรู้ว่าการเสพยาเสพติดให้โทษเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย และยาเสพติดเป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังกระทำ นอกจากนี้ แม้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ ก.พ. ๒๕๕๐ ให้สิทธิและโอกาสแก่ผู้เสพยาหรือติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดเข้ารับราชการ โดยให้ถือว่าเป็นเพียงผู้ป่วยที่จะต้องได้รับสิทธิและโอกาสในการสมัครสอบแข่งขัน เข้ารับราชการเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป แต่การถือและปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล และย่อมขึ้นอยู่กับภารกิจในตำแหน่งงานที่ผู้นั้นสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างด้วย หากใช้ว่าจะต้องผูกพันตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวอย่างเคร่งครัด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเป็นลักษณะต้องห้ามของการเป็นตำรวจ จึงมิใช่การใช้ดุลพินิจวินิจฉัยโดยปราศจากเหตุผลอันควรแก่การรับฟัง อันเข้าข่ายเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและ ผู้ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิ ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็น นสต. พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยไม่ปรากฏรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกดังกล่าว เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นการจำกัดสิทธิ เสรีภาพของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด	

เอกสารประกอบ ผนวก ก

ทำระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณา
กรณีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสีย ขัดต่อมาตรฐานทางจริยธรรม หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๖๖

	ประเภทความผิด	หมายเหตุ
เอกสาร ๑	ข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า)	คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๖๐๘/๒๕๕๖
เอกสาร ๒	ข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยไม่ได้รับอนุญาต	คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๗๔/๒๕๕๒ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด
เอกสาร ๓	ข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เฮโรอีน) โดยไม่ได้รับอนุญาต	คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขแดงที่ ๗๐/๒๕๕๙ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด
เอกสาร ๔	ข้อหา บิดาอุบะฮ์และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต	คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๐๕/๒๕๕๕
เอกสาร ๕	ข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต	คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๘๒/๒๕๕๖
เอกสาร ๖	ข้อหา ปลอมเอกสารและใช้เอกสารราชการปลอม	คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๘๐๘/๒๕๕๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด
เอกสาร ๗	ข้อหา ร่วมกันต่อสู้ขัดขวาง ดุหมั่นเจ้าพนักงาน เมาส์รา ประพฤติคนชั่วร้าย	คำพิพากษาศาลปกครองสงขลา คดีหมายเลขแดงที่ ๘๙/๒๕๕๑ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด
เอกสาร ๘	ข้อหา สักหรือรับของโจร	คำพิพากษาศาลปกครองสงขลา คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๕/๒๕๕๖ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด
เอกสาร ๙	ถูกไล่ออกจากราชการ สาเหตุมาจากเมาส์ราและยังป็นด้วยความผิดคนอง	คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๓๒/๒๕๕๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด
เอกสาร ๑๐	ประพฤดิผิดร้ายแรงเกี่ยวกับการเงิน	ตอบหนังสือหารือของสภานายความ ตามหนังสือสภานายความ ที่ สปค.๑๒๔/๒๕๕๖ ลง ๙ พ.ค.๒๕๕๖
เอกสาร ๑๑	ถูกไล่ออกจากราชการ กรณีทุจริตเกี่ยวกับการเงินของรัฐ	ตอบหนังสือหารือของสภานายความ ตามหนังสือสภานายความ ที่ สปค.๑๒๔/๒๕๕๖ ลง ๙ พ.ค.๒๕๕๖
เอกสาร ๑๒	ถูกไล่ออกจากราชการ อันมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเงิน	ตอบหนังสือหารือของสภานายความ ตามหนังสือสภานายความ ที่ สปค.๑๒๔/๒๕๕๖ ลง ๙ พ.ค.๒๕๕๖
เอกสาร ๑๓	ได้รับการล้างมลทินตาม พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ	ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค.๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว.๒/๒๕๐๔ ลง ๑๓ ก.พ.๒๕๐๔
เอกสาร ๑๔	ข้อหา อนาจาร	ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค.๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๐๙/๑๐๕๐๔๑ ลง ๓ ส.ค.๒๕๒๐
เอกสาร ๑๕	ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะมีมลทินมัวหมองไกรณีที่ถูกสอบสวน	ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค.๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๑/๑๔ ลง ๔ ม.ค.๒๕๔๕

	ประเภทความผิด	หมายเหตุ
เอกสาร ๑๖	ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง กรณีอาจยึดตำแหน่งหน้าที่หาประโยชน์โดยมิชอบ	ตอบข้อหาข้อหาของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๓/๖๖ ลง ๗ มี.ค.๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๓/๖ ๘๔๗/๗ ลง ๒๕ มี.ค.๒๕๕๓
เอกสาร ๑๗	ออกจากราชการ ข้ามปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ	ตอบข้อหาข้อหาของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๓/๖๖ ลง ๗ มี.ค.๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๓/๑๖๖ ลง ๓ เม.ย.๒๕๕๓
เอกสาร ๑๘	ข้อหา ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้ใดและพวก	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินัยจรรยาบรรณฯ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๗๕/๒๕๓๓
เอกสาร ๑๙	ข้อหา ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินัยจรรยาบรรณฯ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๑๒๐/๒๕๔๓
เอกสาร ๒๐	ข้อหา ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ	คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขคดีที่ ๑๖๘๙/๒๕๔๙ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด
เอกสาร ๒๑	การหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่ปฏิบัติตามหน้าที่รับราชการตามที่กฎหมายกำหนด	คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขคดีที่ ๒๖๖๘/๒๕๕๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด
เอกสาร ๒๒	ท.ร.บ.ล้างมลทิน	ตอบข้อหาข้อหาของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๓/๖๖ ลง ๗ มี.ค.๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๓/๑๖๖ ลง ๒๕ มี.ค.๒๕๕๓
เอกสาร ๒๓	สมสู่กับหญิงขณะที่เป็นพระภิกษุ	ตอบข้อหาข้อหาของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๓/๖๖ ลง ๗ มี.ค.๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๓๐๘/๑๓๒๘๐๘ ลง ๘ มี.ค.๒๕๕๓
เอกสาร ๒๔	ข้อหา ร่วมกันฉ้อโกง	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย.๒๕๕๖
เอกสาร ๒๕	มีประวัติถูกฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูลูกธิดาไทยภาคใต้ เนื่องจากอดีตภริยาร้องเรียน เรื่องไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูตามข้อตกลงการทำ	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย.๒๕๕๖
เอกสาร ๒๖	ละเมิดอำนาจศาล	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย.๒๕๕๖
เอกสาร ๒๗	ถูกภริยาฟ้องหย่า เพราะมีความสัมพันธ์ลับทู่สาวกับหญิงอื่นจนมีบุตรด้วยกัน	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖
เอกสาร ๒๘	จงใจละเมิดคดี	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย.๒๕๕๖
เอกสาร ๒๙	ข้อหา ลักลอบเล่นการพนันสลากรันรวบพนันเอาทรัพย์สินกัน โดยไม่ได้รับอนุญาต	คำพิพากษาศาลปกครองอุบลราชธานี คดีหมายเลขคดีที่ บ.๓๖/๒๕๖๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด

	ประเภทครวมผิด	หมายเหตุ
เอกสาร ๓๐	ข้อหา เลพยาสพดัดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย	คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อป.๓๒/๒๕๕๙
เอกสาร ๓๑	ข้อหา ขับขี่รถเลพยาสพดัดให้โทษ และเลพยาสพดัดให้โทษ ประเภท ๑ (เรทแอมเฟตามีน หรือยาบ้า)	คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อป.๕๖๒/๒๕๖๕

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ค. ๒๒)



คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๒๒/๒๕๕๖
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๐๗/๒๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง { นายปริญญา เสน่หัว ผู้ฟ้องคดี
ผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษา ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๙๙/๒๕๕๑
หมายเลขแดงที่ ๑๙๗/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้าสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็น
ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และผ่านการสอบภาคความรู้ความสามารถ
ทั่วไป ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งในรอบแรก แต่สอบไม่ผ่านการสอบ
ภาคความเหมาะสมเฉพาะตำแหน่งในรอบสุดท้าย ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา
เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และสำรอง ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอก
ผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑
ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอทราบเหตุผลที่ไม่ผ่านการทดสอบไปยัง



/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดี ได้รับสำเนาแจ้งว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติเป็นผู้กระทำผิดอาญาในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและผู้ถูกฟ้องคดีจึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ทำให้ขาดคุณสมบัติทั่วไปและมีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการตำรวจตามหลักเกณฑ์ของประกาศกองบัญชาการตำรวจ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ทั้งที่ศาลจังหวัดพิจิตรได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๖๖/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๕๓๖/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑ ให้ยกฟ้องผู้ฟ้องคดี ในข้อหาร่วมกันจำหน่ายและนิยาสเสพติดไว้ในครอบครอง แต่ให้การลงโทษและให้คุมประพฤติผู้ฟ้องคดีในข้อหาเสพยาเสพติด ซึ่งหากพิจารณาประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องนี้ในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ ที่เห็นชอบตามข้อเสนอของศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในกาให้โอกาสแก่ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการใช้อยาสเสพติดได้มีโอกาทำงาน โดยหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธรับผู้นั้นเข้าทำงานโดยอ้างว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการใช้อยาสเสพติดที่จะได้รับโอกาสทำงานในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ไว้ในข้อ ๑ ว่า "ผู้ใดเคยมีประวัติการเสพยาหรือติดยาเสพติด และได้พ้นจากสภาพการใช้อยาสเสพติด โดยได้รับการรับรองจากแพทย์หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้มีโอกาในการทำงานหรือเข้ารับการศึกษาเช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้นั้นเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ โดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้" ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/ว ๒๐๘ เรื่อง การให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้อยาสเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ ถึงรองนายกรัฐมนตรี กระทรวง กรม จังหวัด ทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา และจังหวัดเทียบเคียง เพื่อถือปฏิบัติ และต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เห็นชอบหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ในเวลาต่อมา โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเรื่องนี้ในครั้งแรกแล้วปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อให้โอกาสผู้ติดเชื่อเฮโรอีน กอนคิกเร และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจาก



/สภาการ...

สภาพการไ้บ้านเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาคือในหน่วยงานภาครัฐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมความเป็นธรรมในสังคมในเรื่องสิทธิ โอกาส และความเสมอภาคของผู้ดัดเชื้อเอชส์ คนพิการ และผู้เสพผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการไ้ยาเสพติด ดังนี้ ๑. ห้ามออกกฎหมายหรือระเบียบที่ลิดรอนสิทธิผู้ดัดเชื้อเอชส์ คนพิการ และผู้เสพผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการไ้ยาเสพติด ๒. ห้ามอ้างเหตุแห่งการดัดเชื้อเอชส์ ความพิการ หรือการทเพยเสพ หรือการติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการไ้ยาเสพติด เป็นเหตุผลในการลิดรอนสิทธิในการเข้ารับการศึกษา การรับทุนการศึกษา หรือเข้าทำงาน ตลอดจนความก้าวหน้า การให้ออกจากการศึกษาหรือให้ออกจากงาน ๓. ให้ผู้ดัดเชื้อเอชส์ คนพิการ และผู้ที่เคยเสพยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการไ้ยาเสพติด หรือได้ผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ โดยได้รับการรับรองจากแพทย์ หรือสถานบำบัดนั้นๆ ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ มีสิทธิที่จะสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง รวมทั้งการเข้ารับการศึกษา และรับทุนการศึกษาได้ดังเช่นบุคคลทั่วไปโดยให้ดำเนินการด้วยความเสมอภาคตามระบบคุณธรรม รวมถึงการพิจารณาตำแหน่งงานที่เหมาะสมด้วย โดยหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้แนเข้าทำงานหรือศึกษาต่อโดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๕ว ๓๔ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การให้ออกาสผู้ดัดเชื้อเอชส์ คนพิการ และผู้เสพผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการไ้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาคือในหน่วยงานภาครัฐ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี กระทรวงและกรม ให้ทราบและถือปฏิบัติ และเมื่อพิจารณาประกอบกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๙๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้แนมีเคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้ขาดคุณสมบัติไม่มีลักษณะต้องห้ามการรับราชการตำรวจ และมีสิทธิในการเข้ารับการฝึกอบรมและบรรจุแต่งตั้ง หลังจากที่ถูกฟ้องคดีได้อุทธรณ์การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้แก้ไขประวัติและข้อหาของผู้ฟ้องคดีให้เหลือเพียงข้อหาเคยเสพยาเสพติด แต่ก็ยังไม่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการสอบรอบสุดท้าย ผู้ฟ้องคดีจึงเสียสิทธิในการเข้ารับการ



ผิดกอบรม...

ฝึกอบรมและไม่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี จึงไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม และขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนผลการพิจารณาอุทธรณ์ในชั้นของผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ผ่านการพิจารณา หรือสอบผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งในเรื่องคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามของการรับราชการตำรวจ

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการฝึกอบรมผู้ฟ้องคดีเพื่อบรรจุแต่งตั้ง หรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการดังกล่าว

๓. ให้กำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวโดยสั่งให้กองบัญชาการศึกษา ดำเนินการฝึกอบรมผู้ฟ้องคดี และดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจหรือดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการดังกล่าวไปพลางก่อนจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด

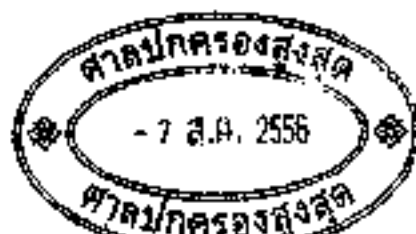
๔. ให้ได้สวนลูกเงินในเรื่องค่าฟ้องและค่าขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาล กำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราว

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันในการรับสมัคร และสอบแข่งขันบุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๑ สายงานป้องกันปราบปราม (ปป. ๑.) ตามประกาศกองบัญชาการตำรวจฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๑ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียน (ภาคความสามารททั่วไปและภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง) และได้เข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีสอบไม่ผ่านเนื่องจากมีประวัติกระทำผิดข้อหาร่วมกันจำหน่ายมี และเสพยาบ้า โดยเคยต้องโทษในคดีอาญาข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีโต้แย้งผลการพิจารณาดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๓๖.๗/๓๐๔๔ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๑ ซึ่งแจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีประวัติถูกดำเนินคดีข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (ยาบ้า) ซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสีย



หรือบกพร่อง...

หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป และมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในประกาศกองบัญชาการการศึกษา ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ทั้งนี้ในการดำเนินการสอบนั้น คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน และคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจและพิจารณาการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ได้พิจารณาผู้สมัครสอบที่มีประวัติทางคดีอาญาหรือพบว่ามีผลความประพฤติไม่เรียบร้อย หรือมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกสายตามพฤติการณ์แห่งการกระทำ โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรั้งเกียจของสังคม ความเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งหมายถึงการปฏิบัติตนในกรอบอันดีงามที่วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำ อันเป็นที่ยอมรับของสังคมและเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะของข้าราชการตำรวจ การพิจารณาจะรับหรือไม่รับผู้สมัครที่มีประวัติหรือความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีรายใดเข้าเป็นข้าราชการตำรวจได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนนโยบายต่างๆ โดยยึดหลักความบริสุทธิ์ยุติธรรม และให้ความเสมอภาคต่อผู้สมัครสอบทุกคน เพื่อเลือกสรรบุคคลากรที่มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่มีประวัติต่างพร้อยหรือมีมลทินน่าหมองใดๆ เข้ามารับราชการตำรวจ ซึ่งถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้นที่มีทั้งกฎหมายและอาญาอยู่ในมือ กรณีของผู้ฟ้องคดี คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจและพิจารณาการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง และคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน ได้พิจารณาประวัติส่วนตัวของผู้ฟ้องคดี ความพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งกำหนดว่าผู้สมัครต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ และจะต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๒ (๒) ของ กฎ ก.คร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่า "ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี" และพิจารณาจากภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามข้อ ๒ (๒) (จ) (๓) ของ กฎ ก.คร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว มีมติว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ผ่านการคัดเลือกในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง และเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.คร. ทั้งสองฉบับคือ เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียและบกพร่องในศีลธรรมอันดี ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามติดละรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ (ที่ถูกคือ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖) เห็นชอบตามที่ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการ



/ต่อผู้...

ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติเสนอเรื่องการให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพัน
สภาพการให้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือเข้ารับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐว่า ผู้ฟ้องคดี
มีคุณสมบัติเข้ารับกรเป็นข้าราชการตำรวจและไม่ขาดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ
การเป็นข้าราชการตำรวจนั้น ผู้ถูกฟ้องคดียึดถือกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และนโยบายของ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นแนวทางการพิจารณา ตลอดทั้งได้ใช้หลักคุณธรรมประกอบ
เพื่อให้ความเสมอภาคต่อผู้เข้าสอบทุกคน และแนวทางในการพิจารณาได้คำนึงถึง
พฤติการณ์ของคดีและองค์ประกอบหลายประการพิจารณาพร้อมกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น
โดยพิจารณาคัดกรองเลือกสรรบุคคลากรที่ดี มีความเหมาะสมเข้าสู่องค์กรของรัฐ และมีอำนาจ
ในการประเมินผู้ฟ้องคดีว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุและแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจหรือไม่ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีประวัติทางคดีอาญาโดยผู้ฟ้องคดีก็ทราบที่ว่า
การเสพยาเสพติดให้โทษเป็นการกระทำที่เป็นความผิดกฎหมาย พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี
ย่อมแสดงให้เห็นถึงการไม่เคารพกฎหมายและจงใจฝ่าฝืนกฎหมายอันเป็นพฤติการณ์
ที่วิญญูชนทั่วไปไม่พึงกระทำ ซึ่งเป็นการขัดแย้งกับหลักศีลธรรมอันดีของประชาชนและ
ยังเป็นการเสื่อมเสียเกียรติหรือภาพพจน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจก็เป็น
เจ้าหน้าที่ชั้นต้นในกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องปำบัดทุกข์ ปารุงสุข และบังคับใช้กฎหมาย
ในการปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และเป็นผู้ปฏิบัติงาน
ที่ต้องสัมผัสกับประชาชนอย่างใกล้ชิด ผู้ฟ้องคดีจึงขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้ประพฤ
ติเสื่อมเสียและบกพร่องในศีลธรรมอันดี การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงถูกต้องและ
ชอบธรรมตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดไว้โดยคำนึงถึง
ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ประกอบกับประโยชน์สาธารณะ
รวมทั้งความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชนแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเคยเสพ
ยาเสพติด ผู้ฟ้องคดีจึงควรได้รับการปฏิบัติหรือพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีและหนังสือ
ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๔/ว ๓๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐
ซึ่งถือเป็นแนวทางในการบริหารประเทศเป็นนโยบาย และเป็นหลักเกณฑ์ที่บังคับให้
หน่วยงานของรัฐ หรือฝ่ายปกครองให้ต้องปฏิบัติตามนโยบายเพื่อแก้ไขความไม่เป็นธรรม
ในสังคม สิทธิ โอกาส ความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดี ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้ผ่าน
การคุมความประพฤติซึ่งผลออกมาก็เป็นไปด้วยดี และแม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย



พุทธศักราช...

พุทธศักราช ๒๕๕๐ จะบัญญัติว่าต้องคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ เช่น ความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่การสร้างหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ฟ้องคดีเช่นนี้ถือว่าเป็นการขยายระเบียบ และขั้นตอน รวมถึงลบล้างไปในการจำกัดเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีอย่างไม่เป็นธรรม และผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่สามารถอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผลให้เห็นว่ามีความจำเป็นอย่างไรจึงต้องหลีกเลี่ยงการบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีในการประกอบอาชีพ รับราชการตำรวจ และทำให้เสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่อย่างไร ประกอบกับผู้เคยมีประวัติเกี่ยวกับยาเสพติดโดยเฉพาะผู้เสพนั้น ทางราชการถือว่าเป็นเพียงผู้ป่วยที่สามารถเยียวยารักษาให้หายได้ และมีสถานะทางสังคมเช่นเดียวกับบุคคลปกติทั่วไป จึงไม่ควรถูกตัดสินสิทธิที่จะเข้ารับราชการ ทั้งนี้ ตามแนวคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครอง พิษณุโลก) คดีหมายเลขดำที่ ๑๕/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๑๓๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๘

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ให้ยกคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราว ก่อนการพิพากษา

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมในทำนองเดียวกับคำให้การ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และตามข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ นอกจากจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ (๑) ถึง (๔) แล้ว ยังจะต้องไม่เป็นผู้ประพฤติดื้อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีอีกด้วย ซึ่งคำว่า ศีลธรรม ในบทบัญญัติของกฎหมายและข้อกำหนดของกฎดังกล่าว ย่อมหมายถึงการประพฤติหรือปฏิบัติตนในกรอบอันดีงามที่วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำอันเป็นที่ยอมรับของสังคมและเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะของข้าราชการตำรวจ ดังนั้น ในการพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของบุคคลใด จะต้องพิจารณาคำนี้ถึงพฤติการณ์หรือการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตามประวัติของบุคคลนั้น เป็นพฤติการณ์หรือการกระทำที่วิญญูชนโดยทั่วไปพึงควรกระทำหรือไม่ เป็นที่ยอมรับ



/ของตั้งคม...

ของสังคมหรือไม่ และเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งมีผลกระทบตอ
ภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลนั้นในฐานะของข้าราชการตำรวจหรือไม่ และตาม
ข้อ ๒ (๒) (ก) และ (จ) (๓) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการ
สอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน และในการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้นให้
ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุแต่งตั้ง จากประวัติ
ส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงานและพฤติกรรมที่ปรากฏในทางอื่นของผู้เข้าสอบ
และจากการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ อาจใช้วิธีอื่นใดเพิ่มอีกก็ได้ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้าน
ต่างๆ เช่น ความรู้ที่อาจใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานในหน้าที่และความรู้ในเรื่องการ
รักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ความสามารถ ประสบการณ์ ท่วงท่าจา ดุปลินัย อารมณ์
ทัศนคติ จริยธรรม และคุณธรรม การปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงาน รวมทั้งสังคมและสิ่งแวดล้อม
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปฏิภาณไหวพริบ และบุคลิกภาพอย่างอื่น เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า
ความบกพร่องของกฎหมายและข้อกำหนดของกฎดังกล่าวข้างต้นได้กำหนดคุณสมบัติและ
ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าผู้ที่ได้รับการบรรจุ
เข้ารับราชการตำรวจจะต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
ดังนั้น การกำหนดคุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครสอบตามเอกสาร
ผนวก ก ข้อ ๗ ท้ายประกาศกองบัญชาการตำรวจ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑
ที่ให้ผู้สมัครสอบจะต้องไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงมิใช่เป็น
การสร้างหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการตำรวจขึ้นใหม่โดยมีลักษณะเป็นการ
ขยายระเบียบการรับสมัครรอบสามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง และมีใช้เป็นการหนึ่งของการกำหนด
คุณสมบัติทั่วไปและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครสอบ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีกระทำไปโดยไม่มี
อำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือเป็นการขัดต่อบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และเมื่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุ
และแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมมีอำนาจในการประเมินผู้สมัครสอบจาก
ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรมที่ปรากฏในทางอื่นของ
ผู้สมัครสอบได้ กรณีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาในประการแรกว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติการเป็น



/ผู้...

ผู้มีภาวะประพฤติดูเหมือนเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังได้ว่า ศาลจังหวัดพิจิตรได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๖ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ในข้อหากระทำความผิดทางอาญารฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่โทษจำคุกนั้นให้รอการลงโทษไว้มีกำหนดสองปีและให้คุมความประพฤติของผู้ฟ้องคดีมีกำหนดหนึ่งปี ซึ่งจากพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำของผู้ฟ้องคดีตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดพิจิตร ประกอบกับผลของคำพิพากษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีผลกระทบต่องานปฏิบัติของผู้ฟ้องคดีไปในทางเสื่อมเสีย และมีผลกระทบต่องานพจน์ของผู้ฟ้องคดีในการเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะของข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมขึ้นต้นที่จะต้องบำเพ็ญทุกข์บำรุงสุขของประชาชนอย่างใกล้ชิด และจะต้องบังคับใช้กฎหมายในการปกป้องอันตรายควบคุมดูแลความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติการเป็นผู้ประพฤติดูเหมือนเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบกับข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ในกรณีนี้ ศาลจังหวัดพิจิตรได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและปรับผู้ฟ้องคดีในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยโทษจำคุกนั้นให้รอการลงโทษไว้มีกำหนดสองปี และให้คุมความประพฤติของผู้ฟ้องคดีมีกำหนดหนึ่งปีด้วย นั้น ปอมถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่เคยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดทางอาญารฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่มีการกำหนดระวางโทษจำคุกหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ โดยศาลพิพากษาให้รอการลงโทษจำคุกเป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องโทษจำคุกจริงเท่านั้น ในกรณีนี้มิใช่เป็นกรณีที่ต้องว่า ศาลจังหวัดพิจิตรพิพากษายกฟ้อง โดยวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีความผิดทางอาญารฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด ซึ่งการเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) นั้น มีลักษณะเป็นการกระทำที่โดยปกติวิญญูชนโดยทั่วไปไม่พึงกระทำ เนื่องจากการเสพยาเสพติดให้โทษดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีบทกฎหมายกำหนดให้



/เป็นความผิด...

เป็นความผิดทางอาญา จึงเป็นการกระทำซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม และกรณีนี้ก็ไม่ถือว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติอยู่เพียงเรื่องเดียวคือ เป็นผู้ที่ได้เคยเสพยาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นแค่เพียงผู้ป่วย มิใช่เป็นอาชญากรดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติ เป็นผู้กระทำความผิดในคดีอาญาข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามคำพิพากษาของศาล ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่เคยต้องคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดทางอาญาฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยผู้ฟ้องคดีมิใช่เป็นแค่เพียงผู้ที่เคยมีประวัติเกี่ยวกับการเสพยาหรือคดียาเสพติดให้โทษ และปัจจุบันได้พ้นจากสภาพการเสพยาเสพติดแล้ว สำหรับกรณีตัวอย่างที่อาจถือได้ว่าเป็นผู้มีประวัติเพียงเรื่องเดียวคือ เป็นผู้ที่ได้เคยเสพยาหรือคดียาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นเพียงผู้ป่วยเท่านั้น ได้แก่ กรณีบุคคลผู้ที่เคยเสพยาหรือคดียาเสพติดให้โทษ แสทางราชการกันตัวไว้เป็นพยานเพื่อประโยชน์ในการจับกุมและดำเนินคดีแก่ผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ โดยบุคคลผู้นั้นมิได้ต้องคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดทางอาญาฐานเสพยาเสพติดให้โทษด้วย สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวว่าผู้ฟ้องคดีควรได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินฉบับดังกล่าวบัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ มาก่อน และตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันได้บัญญัติให้การล้างมลทินตามมาตรา ๔ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งจากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การล้างมลทินให้แก่ผู้กระทำความผิดทางอาญานั้นไม่ได้ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ เนื่องจากการล้างมลทินเป็นการล้างแต่เฉพาะโทษทางอาญาเท่านั้น หากได้เป็นการล้างการกระทำความผิดทางอาญาด้วยไม่ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้ในการล้างการกระทำความผิดทางอาญาแต่อย่างใด ประกอบกับเห็นว่า ผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากผลในทางกฎหมายของพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น จะต้องเป็นผู้ที่ต้องโทษในคดีอาญาจริง และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แต่ในกรณีของ



/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีนั้น ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ต้องโทษปรับเท่านั้นไม่ได้ต้องโทษจำคุกในคดีอาญาจริง ด้วยเหตุนี้ ในส่วนของโทษจำคุกผู้ฟ้องคดีจึงไม่เข้าลักษณะเป็นผู้ที่จะได้รับประโยชน์ใดๆ จากผลในทางกฎหมายของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนั้น การพิจารณาวินิจฉัยให้ตัดสินสิทธิของผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้ จึงไม่เป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติดังกล่าว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าการพิจารณาวินิจฉัยให้ตัดสินสิทธิของผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้เป็นการขัดต่อมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งได้แจ้งเวียนตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๒๐๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งได้แจ้งเวียนตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๙ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ นั้น ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า มติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ นั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้ยกเลิกแล้ว ส่วนมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่เห็นชอบการวางหลักเกณฑ์การให้โอกาสแก่ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้วได้เข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐโดยให้หน่วยงานภาครัฐถือปฏิบัติ ในการนี้ของผู้ที่เคยมีประวัติการเสพติดหรือติดยาเสพติดและได้พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด โดยได้รับการรับรองจากแพทย์หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้ถือว่าเป็นผู้ที่มีโอกาสในการทำงานเช่นบุคคลทั่วไปโดยหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้นี้ให้เข้าทำงานโดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ นั้น เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีลักษณะเป็นแค่เพียงนโยบายที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐถือปฏิบัติ ในการให้โอกาสแก่คนที่เคยเป็นผู้เสพติดหรือติดยาเสพติดให้โทษ และพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดให้โทษแล้วเพื่อให้ผู้ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข แต่นโยบายดังกล่าวมิใช่เป็นกฎหมาย จึงไม่มีผลขัดขวางการบังคับใช้พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ (๖) และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ดังนั้น กรณีจึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ อันเนื่องมาจากเป็นผู้มีประวัติเกี่ยวกับการเป็นผู้ใช้ยาเสพติดเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามนัยมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒



(๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในเอกสาร ภาคผนวก ก ข้อ ๗ ห้ามประกาศกองบัญชาการศึกษา ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ส่วนคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๓๓๖ก๒๕๔๘ ของศาลปกครองพิษณุโลก ที่ผู้ฟ้องคดีนำมาอ้างอิงสนับสนุนข้อต่อสู้ในคำคัดค้านคำให้การ นั้น เห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาศาลในคดีดังกล่าวเป็นเรื่องของการสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการทหาร ซึ่งมีรายละเอียดที่แตกต่างไปจากข้อเท็จจริงในคดีนี้ และปัญหาข้อกฎหมายตามคำพิพากษาของศาลในคดีดังกล่าวก็เป็นคนละกรณีกับปัญหาข้อกฎหมายที่จะต้องวินิจฉัยในคดีนี้ จึงไม่อาจนำมาใช้อ้างอิงหรือเทียบเคียงกับการวินิจฉัยชี้ขาดคดีนี้ได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีขอประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และสำรอง ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ โดยไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

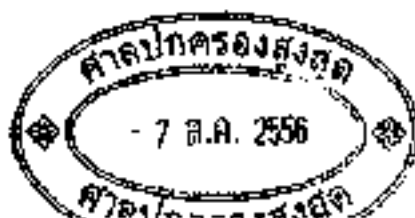
ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ โดยมาตรา ๔๔ (๖) บัญญัติว่า ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อผู้ฟ้องคดีเคยมีประวัติถูกจับกุมดำเนินคดีอาญา เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๐ ในความผิดตามพระราชบัญญัติอาชญากรรมแก้ไขโทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และต่อมา ศาลจังหวัดพิษณุโลกพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดฐานเลหยาดให้โทษ ประเภศ ๑ (ยาบ้า) ลงโทษจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ให้การลงโทษจำคุกไว้ ๒ ปี โดยกำหนดเงื่อนไขการคุมประพฤติไว้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ปฏิบัติตามเงื่อนไขจนครบถ้วน และพ้นการคุมประพฤติไปแล้วด้วยดี ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามในการรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๔) เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาตัดสินคดีผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้ โดยเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติกระทำความผิดอาญา จึงมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ก.ตร. ฉบับดังกล่าว



ข้อ ๒ (๒)...

ข้อ ๒ (๒) กรณีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งควรพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพราะใน กฎ ก.ตร. ดังกล่าวไม่ได้บัญญัติความหมายของคำว่าผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม อันดีไว้ว่ามีความหมายครอบคลุม ชัดเจนถึงการกระทำความผิดในคดีหรือปัจจุบัน แต่ประการใด การพิจารณาว่าผู้ใดเป็นผู้มีลักษณะดังกล่าวหรือไม่ จึงต้องพิจารณาเป็นรายกรณีไป ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีจะเห็นได้ว่าถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาในฐานความผิดดังกล่าวดังตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ผู้ฟ้องคดีเกิดเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๑ ดังนั้น ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีจึงมีอายุประมาณ ๑๙ ปี ถือว่ายังอยู่ในช่วงวัยเยาว์ที่อาจประพฤดิคนหลงผิด ได้ในช่วงขณะ แต่เมื่อศาลจังหวัดพิจิตรมีคำพิพากษาและกำหนดเงื่อนไขเพื่อให้โอกาสในการกลับคนเป็นพลเมืองดี ผู้ฟ้องคดีก็ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขจนครบถ้วน ตามที่สำนักงาน กุมประพฤดิจังหวัดพิจิตรมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ รับรองการพ้นจากการ กุมประพฤดิไปด้วยดี และถึงแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะมีประวัติเคยเสพยาเสพติด ทางราชการก็ถือว่าเป็นเพียงผู้วัยที่สามารถเยียวยาแก้ไขได้ และตั้งแต่ถูกจับดำเนินคดีอาญาดังกล่าวจนถึง ปัจจุบันก็เป็นเวลามากกว่าสิบปีโดยไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ที่เกี่ยวพันกับยาเสพติด หรือกระทำความผิดซ้ำอีก อันจะได้ชื่อว่าเป็นผู้กระทำผิดติดนิสัยที่ไม่อาจเยียวยาแก้ไขได้แล้วแต่อย่างใด แต่กลับปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีสามารถจบการศึกษาวชิรปัญญาตรี ประกอบอาชีพสุจริต มีคุณสมบัติต่าง ๆ และมีคุณสมบัติในการสมัครสอบแข่งขันเพื่อเข้ารับราชการตำรวจตาม ประกาศรับสมัครจนกระทั่งสอบผ่านในภาคความรู้ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งได้ แต่ก็ไม่สามารถเป็นผู้สอบแข่งขันได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดี คัดสิทธิโดยถือว่าเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งวิธีพิจารณาเช่นนี้ เป็นการใช้ดุลพินิจในทางปกครองที่ขยายระเบียบเกินไป และไม่ชอบธรรม ประกอบกับ ยังให้เหตุผลในการคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีไม่หนักแน่นหรือนำหนักในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิของ บุคคลตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดรับรองไว้เพียงพอ ซึ่งถือว่าการคัดโอกาสหรือทำลายสิทธิ ผู้ฟ้องคดีในการประกอบอาชีพตามที่ตั้งใจ และเป็นการไม่ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการ เพื่อที่จะได้ใช้ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาบุคคลเพื่อเข้ารับราชการซึ่งมีความประพฤติเรียบร้อย ไม่มีประวัติต่างพร้อย หรือมีมลทินว่าหมองใด ๆ นั้น จะต้องไม่ปิดกั้นทุกโอกาสเพราะหาก ผู้ถูกฟ้องคดีพบว่าบุคคลใดมีประวัติกระทำความผิดแล้วจะถือว่าเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสีย



หรือบกพร่อง...

หรือบกพร่องในศีลธรรมทุกกรณีทุกรายถือว่ามียศตกเกินไป ทั้งที่สังคม ภาครัฐ และภาคเอกชน
ต่างเสนอทางสื่อต่าง ๆ ให้ปรับเจตคติ โดยเฉพาะบุคคลที่เคยประพฤติตนหลงผิดบางขณะ
ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และมีความสำนึกผิดจนเป็นพลเมืองจึงจะสามารถรับผิดชอบหน้าที่
ของตนเอง และศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จโดยไม่หวนกลับไปผิดซ้ำอีก สมควรอย่างยิ่งที่
จะต้องให้โอกาสในการประกอบอาชีพเพื่อให้มีอนาคตที่ดี จึงไม่เป็นภาระของสังคมและ
ครอบครัวต่อไป ทั้งยังเป็นตัวอย่างของสังคมในการกลับตัวเป็นพลเมืองดี และอีกประการหนึ่ง
หากปรากฏต่อมาว่าผู้ฟ้องคดีหรือบุคคลใดที่เข้ารับราชการแล้วประพฤติเสื่อมเสียหรือ
กระทำการขัดต่อศีลธรรมอันดี ก็สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบ หรือวินัยของ
ข้าราชการเพื่อไม่ให้เสื่อมเสียเกียรติหรือภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ
สำรวจได้ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ถึงขั้นเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี อันจะเข้าลักษณะต้องห้ามบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตำรวจตามมาตรา
๕๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประมวลข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร.
ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
การที่ผู้ถูกฟ้องคดีประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้โดยตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีด้วยการอ้างว่า
ขาดคุณสมบัติเพราะเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงเป็นการ
ไร้จุดพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขแดง
ที่ อ. ๕๔/๒๕๕๐ และคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๒๐/๒๕๕๐ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้
หรือกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น แล้วเพิกถอนประกาศของบัญชาการศึกษា
เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ที่ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (ในส่วนที่ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดี
ในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้) โดยถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดีที่เป็นข้อพิพาทในคดีนี้ และขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดี
รับผู้ฟ้องคดี เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในโอกาสแรกที่จะกระทำได้
ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขความสมัครใจของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า การประเมินภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง
ผู้เข้าสอบจะพิจารณาจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรม
ที่ปรากฏทางสื่อของผู้เข้าสอบ และอาจใช้วิธีอื่นใดเพิ่มเติมอีกก็ได้ เพื่อพิจารณาความ
เหมาะสมในด้านต่างๆ และนอกจากผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการ
ตำรวจต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในมาตรา ๕๔ (๑) ถึง (๕)



แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว ยังจะต้องไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทั้งนี้ จะพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้เข้าสอบเป็นรายๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และในการพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือการบกพร่องในศีลธรรมอันดีของบุคคลใด จะต้องพิจารณาคำวินิจฉัยพฤติการณ์หรือการกระทำที่ผ่านมาตามประวัติของบุคคลนั้น หรือการกระทำที่วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำหรือไม่ เป็นที่ยอมรับของสังคมหรือไม่ และเป็นที่รังเกียจของสังคมหรือไม่อย่างไร รวมทั้งมีผลกระทบต่องานหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจหรือไม่ จากพฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดพิจิตร จึงเป็นการกระทำที่โดยปกติวิญญูชนทั่วไปไม่พึงกระทำ เนื่องจากการเสพยาเสพติดให้โทษ เป็นการกระทำที่มีบทกฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญา จึงเป็นการกระทำซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม มีผลกระทบต่องียรติประวัติของผู้ฟ้องคดีในทางเสื่อมเสียและมีผลกระทบต่องานหลักเกณฑ์ของผู้ฟ้องคดีในการเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมชั้นต้น ที่จะต้องบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้ประชาชนอย่างใกล้ชิด จะต้องบังคับใช้กฎหมายในการปกป้องอันตราย ความคุ้มครองสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จึงจำเป็นต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบและรัดกุมอย่างยิ่ง และจะต้องบังคับใช้กฎหมายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เป็นปัญหาสำคัญของประเทศที่มีความรุนแรง และเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศอย่างยิ่ง และในสถานการณ์ปัจจุบัน การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดนั้น ต้องให้ทุกภาคส่วนของสังคม โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ (๖) ประกอบกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) และตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ



เป็นข้าราชการ...

เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒ (๒) (ก) และ (ง) (๓) กำหนดให้ผู้มีบัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันและในการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่นของผู้เข้าสอบด้วย ทัศนคติ ทั้งนี้ อาจใช้วิธีอื่นใดเพิ่มเติมอีกก็ได้เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกประกาศกองบัญชาการตำรวจ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และสำรอง ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ โดยไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ จึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และสำเนียงคำบรรยายประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกประกาศรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้าสอบแข่งขันในสายงานป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) ตามประกาศฉบับดังกล่าว และได้สอบผ่านความรู้ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งในรอบแรก ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้เข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งซึ่งเป็นการสอบในรอบสุดท้าย และผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกประกาศกองบัญชาการตำรวจ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และสำรอง ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีสอบไม่ผ่าน เนื่องจากคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ซึ่งศาลจังหวัดพิจิตร มีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขคำที่ ๑๑๖๖/๒๕๔๐ หมายเลขแดงที่ ๕๓๖/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๒ ให้ลงโทษจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการ



/ลงโทษ...

ลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และกำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติให้ผู้ฟ้องคดีไปรายงานตัวต่อ
พนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง เป็นระยะเวลา ๑ ปี จึงเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี ขาดคุณสมบัติทั่วไปและมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๑ ได้แจ้งผลการสอบภาคความเหมาะสม
กับตำแหน่งดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้บังคับการกองการสอบ กองบัญชาการการศึกษา
สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ ความที่สุด ที่ ตร ๐๐๓๖.๓/๓๐๕๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม
๒๕๕๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษ
ประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ คณะกรรมการค่านาในการ
สอบแข่งขันจึงตัดสินสิทธิผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้ เนื่องจากเห็นว่าผู้ฟ้องคดี
เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ขาดคุณสมบัติทั่วไป และมี
ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามที่กำหนดไว้ในประกาศกองบัญชาการ
ศึกษา ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ผานก ก ข้อ ๘ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคดีอาญาดังกล่าวนั้น
ศาลจังหวัดพิจิตรได้พิพากษายกฟ้องในข้อหาว่าร่วมกันจำหน่าย และมียาเสพติดให้โทษ
ประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองแต่ให้รอการลงโทษและให้คุมประพฤติผู้ฟ้องคดีใน
ข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ เท่านั้น อีกทั้ง สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดพิจิตร
ก็ได้ออกหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ รับรองความประพฤติของผู้ฟ้องคดีว่า
ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่ศาลกำหนดจนครบถ้วนแล้ว จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีพ้นจาก
การคุมประพฤติไปด้วยดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีประวัติอยู่เพียงเรื่องเดียวคือ เป็นผู้เคยเสพยาเสพติด
ซึ่งถือว่าเป็นแต่เพียงผู้ป่วย มิใช่อาชญากร ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖
และเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่เห็นชอบตามข้อเสนอของศูนย์อำนวยการต่อสู้
เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ โดยกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้โอกาสแก่ผู้เสพยาเสพติด
ซึ่งพ้นสภาพการใช้ยาเสพติดได้มีโอกาสดำรงงานในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ
และรัฐวิสาหกิจ ซึ่งหน่วยงานต่างๆ จะปฏิเสธรับผู้นั้นเข้าทำงานโดยอ้างว่าเป็นผู้บกพร่อง
ในศีลธรรมอันดีจนเกินที่รังเกียจของสังคมมิได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป
หรือมีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการตำรวจ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกประกาศตัดสินสิทธิ
ของผู้ฟ้องคดี ไม่ให้เป็นผู้สอบแข่งขันได้ จึงไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรม ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ขัดต่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาส



ที่พระบาท..

ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่อ้างมลทินให้แก่นักบรรณาธิการโฆษในการตีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิเคยถูกลงโทษในการตีความผิดนั้น ๆ จึงยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาล ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษานั้นขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีออกประกาศของปัญหาการศึกษาเรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และสำรอง ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เกือบร้อยและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ โดยไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. โดยข้อ ๒ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติดีและมีลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๘ (๖) ดังต่อไปนี้ (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จากบทกฎหมายข้างต้นจะเห็นได้ว่า กฎหมายมิได้กำหนดว่าตำรวจกระทำเช่นไรถือเป็นการประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ จึงเป็นการให้อำนาจแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่จะใช้ดุลพินิจพิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำใดถือเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี การใช้ดุลพินิจวินิจฉัยในเรื่องนี้ของผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงเป็นการเฉพาะรายไปโดยสอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนบรรทัดฐานของสังคม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาร่วมกับนายสามารถ ขมิ้นพุดรวมสองข้อหา ข้อหาที่หนึ่งฐานจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด



ให้โทษ...

ให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อหาที่สองความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ผู้ฟ้องคดีและนายสามารถให้การรับสารภาพ และศาลจังหวัดพิษณุโลกมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๑๖๖/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๕๓๖/๒๕๕๒ ลงโทษผู้ฟ้องคดีในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษฯ ให้จำคุก ๑ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รับสารภาพลดกึ่งหนึ่งลงจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และกำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง เป็นระยะเวลา ๑ ปี ส่วนนายสามารถศาลพิพากษามีความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษเพื่อจำหน่ายจำคุก ๕ ปี ฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษจำคุก ๕ ปี และฐานเสพยาเสพติดให้โทษจำคุก ๖ เดือน รวมจำคุก ๑๐ ปี ๖ เดือน

คดีนี้มีปัญหาต้องพิจารณาคำพิพากษาของผู้ฟ้องคดีประการแรกว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีประวัติต้องคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดฐานเสพยาเสพติด ถือเป็นผู้ประพฤติกเล็ดเลี้ยวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาปัญหาดังกล่าวนอกจากจะต้องพิจารณากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องแล้ว ยังต้องพิจารณาถึงบรรทัดฐานของสังคมประกอบด้วยว่าการเสพยาหรือติดยาเสพติดเป็นการประพฤติกเล็ดเลี้ยวถึงขนาดไม่เหมาะสมที่จะเข้ารับราชการตำรวจหรือไม่ เพราะข้าราชการตำรวจถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีลักษณะงานพิเศษ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นต้น งานของข้าราชการตำรวจจึงมีความจำเป็นต้องใช้บุคลิกภาพที่ดีที่มีประวัติซึ่งแสดงถึงการเป็นผู้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมายและบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือ และความเคารพศรัทธาแก่ประชาชนว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะสามารถพิทักษ์กฎหมายและผดุงความยุติธรรมไว้ได้ อีกทั้งเมื่อพิจารณาถึงปัญหายาเสพติด ก็เห็นว่าเป็นภัยร้ายแรงของสังคมซึ่งมีการรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างค่อนเนื่อง สังคมจึงตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด ทั้งที่เป็นผลร้ายต่อผู้เสพยาหรือติดยาเสพติดเองและต่อสังคมโดยเฉพาะบุคคลในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด กระทั่งมีการเรียกร้องให้เพิ่มโทษหรือเพิ่มมาตรการต่างๆ ให้มีผลในการป้องกัน



และปราบปราม...

และปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยิ่งขึ้น โดยประสงค์จะให้ปัญหาดังกล่าวหมดสิ้นไปหรือลดน้อยลง แม้เด็กหรือเยาวชนต่างก็ทราบว่าการเสพยาเสพติดเป็นพฤติกรรมผิดหรือการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ทว่าหลีกเลี่ยงไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว เพราะเป็นการกระทำที่สังคมไม่ยอมรับ ชักต้อนบรรทัดฐานของสังคม และทำให้ผู้เสพหรือติดยาเสพติดเสื่อมเสียชื่อเสียงและสูญเสียความน่าเชื่อถือ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีประวัติต้องคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดฐานเสพยาเสพติด และถูกจับพร้อมกับนายสามารถซึ่งกระทำความผิดทั้งจำนำและมิไว้เพื่อจำนำซึ่งยาเสพติดจนศาลพิพากษาจำคุกหลายสามารถถึง ๓๐ ปี ๖ เดือน ส่วนผู้ฟ้องคดีถูกจำคุก ๓ ปี รับสารภาพลดถึงคงจำคุก ๖ เดือน แม้ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีจะมีอายุประมาณ ๓๔ ปี แต่ก็อยู่ในช่วงอายุที่เพิ่งจะมีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี รวมทั้งย่อมคาดหมายได้ถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเสพยาเสพติด กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีพฤติกรรมและการกระทำที่เสื่อมเสียจากเรื่องดังกล่าวแล้ว

คดีมีปัญหาต้องพิจารณาตามข้ออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีประการต่อไปว่า การที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ให้สิทธิและโอกาสแก่ผู้เสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการเสพยาเสพติดเข้ารับราชการ โดยให้ถือว่าเป็นเพียงผู้ป่วยที่จะต้องได้รับสิทธิและโอกาสในการสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียจากการมีประวัติต้องคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดฐานเสพยาเสพติด เป็นการใช้ดุลพินิจที่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี และทำให้การใช้ดุลพินิจนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลผูกพันเพียงให้หน่วยงานใช้ดุลพินิจรับบุคคลเข้ารับราชการ แม้คณะรัฐมนตรีจะได้มีมติให้โอกาสและสิทธิในการเข้ารับราชการแก่ผู้เสพหรือติดยาเสพติดที่พ้นจากสภาพข้างต้น การใช้ดุลพินิจรับบุคคลดังกล่าวเข้าทำงาน ก็ต้องพิจารณาตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของหน่วยงานนั้นๆ เมื่อมติคณะรัฐมนตรีเท่านั้นมิได้มีผลเป็นการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเว้นหลักเกณฑ์ของกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ เพียงแต่กำหนดเป็นแนวทางในการพิจารณา โดยไม่ให้ถือว่าเสพยาหรือติดยาเสพติดเป็นการกระทำที่เสื่อมเสียเพื่อมิให้ผู้นั้นขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการ ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างจากแนวทางการปฏิบัติที่ผู้ถูกฟ้องคดีถือปฏิบัติโดยชอบมาแต่เดิม และแตกต่างกับบรรทัดฐานของสังคมใน



เรื่องนี้...

เรื่องนี้ มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจึงมีผลเป็นเพียงแนวทางให้ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติในฐานะที่เป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทราบถึงแนวทางที่ควรปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการภายในเท่านั้น หากมีผลเป็นการจำกัดดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีว่า จะต้องวินิจฉัยว่าการเสพหรือติดยาเสพติดไปถือเป็นผู้ประพฤติดูแลเสียทุกกรณีไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังคงมีอำนาจใช้ดุลพินิจวินิจฉัยเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจเป็นการเฉพาะหาก แม้ผู้นั้นจะมีประวัติเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติดตามมติคณะรัฐมนตรีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เพราะเหตุว่าหากผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ก็เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีจะว่ากล่าวเอากับผู้ถูกฟ้องคดีในเรื่องการกระทำที่ขัดต่อคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น หากมีผลถึงความชอบด้วยกฎหมายของการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีตามข้อเท็จจริงในคดีเรื่องนี้แต่อย่างใดไม่ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีเคยมีประวัติต้องคำพิพากษาศาลว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดซึ่งเป็นความผิดในคดีอาญา มิได้มีประวัติแต่เพียงว่าเป็นผู้ขายที่เคยเสพยาเสพติดและไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือได้กระทำความผิดซ้ำอีกแล้วจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดูแลเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเป็นลักษณะต้องห้ามของการบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามหลักเกณฑ์ของมาตรา ๔๘(๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยที่สมควรด้วยกฎหมายแล้ว มิได้มีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจที่ขยายระเบียบไม่ชอบธรรม และเป็นการตัดสินชีวิตของบุคคลในการประกอบอาชีพตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติรับรองไว้ ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์คือ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๘/๒๕๕๐ ข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าวเป็นเรื่องที่ผู้เสียหายตอนคำร้องทุกข์ ทาลงใจไม่มีคำพิพากษาว่า จึงไม่อาจฟังว่าผู้ต้องหากระทำผิดอาญาฐานลักขโมยตามที่ถูกร้องกล่าวหา และในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๒๐/๒๕๕๐ ก็เป็นเรื่องที่ศาลวินิจฉัยว่า กระทรวงกลาโหมได้ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การรับสมัครบุคคลเข้ารับราชการทหารไว้ชัดเจน การที่หน่วยงานออกระเบียบปลีกย่อยเพิ่มเติมที่ไม่สอดคล้องและเกินกว่าระเบียบที่กระทรวงกลาโหมกำหนดไว้ย่อมไม่ชอบและไม่อาจนำระเบียบดังกล่าวมาใช้บังคับได้ ข้อเท็จจริงทั้งสองคดีที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นกล่าวอ้าง



จึงแตกต่างกัน...

จึงแตกต่างจากคดีนี้ กรณีจึงไม่อาจนำมาเทียบเคียงกับการใช้ดุลพินิจของผู้พิพากษาคดี
ในคดีนี้ได้ คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า
ผู้ถูกฟ้องคดีออกประกาศกองบัญชาการตำรวจ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้
และสำรอง ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุ
และแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑
โดยไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ชอบด้วยกฎหมายแล้วพิพากษายกฟ้องนั้น
ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นางสมชาย งามวงศ์ชน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

[Signature]

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวรพจน์ วัชรพิชญ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

[Signature]

นายราวุธ ศิริบุทธิวัฒนา
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



นายมนูญ ปุณณกริยากร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

[Signature]

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอนุพงษ์ สุเกษม



สำเนาฉบับ

○ ลำดับภาษา

(ก. ๑๘)



คดีหมายเลขดำที่ ๑๖๒๙๖๕๕๑

คดีหมายเลขแดงที่๑๕๗๔/๒๕๔๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๑๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ระหว่าง	{	นายวันชัย ภูดีโต	ผู้ฟ้องคดี
		ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑	
		ผู้บัญชาการ กองบัญชาการศึกษา ที่ ๒	
		ผู้บังคับการ กองการสอบ ที่ ๓	
		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประวัติอาชญากรก็ไม่พบประวัติใดๆ ทั้งสิ้น ผู้ฟ้องคดีจึงได้ไปติดต่อที่กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดได้รับแจ้งว่า กองการสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ส่งเรื่องมาขอประวัติผู้ฟ้องคดีจริงแก่กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดได้แจ้งไปว่าข้อมูลประวัติไม่แน่นอนให้ยึดลายพิมพ์นิ้วมือของกองทะเบียนประวัติอาชญากรเป็นหลัก ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงเหตุผลของการคัดสิทธิผู้ฟ้องคดี ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ส่วนที่ ๒ ที่ ดช ๐๐๓๖.๓/๓๐๔๗ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าในการตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องคดีอาญาข้อหา มียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) จำนวน ๒๐ เม็ด ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย และคณะกรรมการดำเนินการทดสอบแข่งขันได้ประชุมพิจารณาตัดสินสิทธิผู้ฟ้องคดีในการสอบแข่งขันครั้งนี้ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดื้อมเหียรหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗ หมวด ก กฏประกาศกองบัญชาการตำรวจ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดครั้งแต่ผู้ฟ้องคดีเป็นเยาวชนและในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีได้สำเร็จการศึกษาและไม่ได้ปฏิบัติตนเป็นผู้ประพฤติดื้อมเหียรหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีแต่ประการใด อีกทั้ง ความผิดในครั้งนั้นผู้ฟ้องคดีไม่ได้เสพยาเสพติดแต่ผู้ฟ้องคดีไปกับเพื่อน ไม่ควรนำเรื่องดังกล่าวมาตัดสินสิทธิผู้ฟ้องคดี จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนประกาศผลการสอบรอบสุดท้ายในการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพราะกระบวนการคัดเลือกไม่ชอบ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่มีประวัติในทะเบียนประวัติอาชญากรแล้ว
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ รับผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจตามที่ชอบได้ในระยะเวลาที่ศาลกำหนด



ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีสมัครสอบแข่งขันในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๓ สายงานป้องกันปราบปราม ซึ่งได้ผ่านการสอบข้อเขียนภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง และได้เข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งแต่สอบไม่ผ่านในภาคนี้ เนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติจึงไม่ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีในประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และสำรอง ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๓ ซึ่งถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้สอบแข่งขันได้ เนื่องจากมีประวัติเคยต้องโทษคดีอาญาหรือหาบยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองจำนวน ๖๐ เม็ด ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๓ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี และให้มารายงานตัวทุก ๓ เดือนต่อครั้ง พฤติการณ์แห่งการกระทำผิด ถือว่าเป็นผู้ประพฤติดื้อมั่วหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ ขอรบหาเหตุผลที่ถูกตัดสิทธิจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ส่วนที่ ๑๓ ที่ ตร ๐๐๓๖.๗/๓๐๔๗ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ ซึ่งแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดื้อมั่วหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗ หมวด ก ท้ายประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง การรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๓

โดยในการรับสมัครและสอบแข่งขันครั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าหน่วยงานกองทรสอบที่ดำเนินการสอบแข่งขันครั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งกองบัญชาการศึกษา ที่ ๑๗/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๓ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน มีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒



เป็นประธานคณะกรรมการโดยไม่คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันมีอำนาจหน้าที่ควบคุม กำกับ ดูแล การดำเนินการสอบแข่งขันให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บริสุทธิ ยุติธรรม พิจารณาคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้สมัครสอบ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่อื่นๆ อีกหลายประการเพื่อให้การดำเนินการสอบแข่งขันเป็นไป ด้วยความเรียบร้อย โดยในการนี้ของผู้พิชิตสิทธิ์ที่ถูกตัดสิทธิ์ไม่ให้เป็นผู้สอบแข่งขันได้ เนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น การพิจารณา ของคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจและพิจารณาการตอบภาคความเหมาะสมกับ ตำแหน่ง ตามคำสั่งกองบัญชาการศึกษา ที่ ๒๑๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ ได้พิจารณาโดยยึดถือกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งและนโยบายของผู้ถูกพิชิตสิทธิ์ที่ ๔ เป็นแนวทาง การพิจารณารวมตลอดทั้งได้ใช้หลักคุณธรรมประกอบเพื่อให้ความเสมอภาคต่อผู้เข้าสอบทุกคน โดยแนวทางในการพิจารณาได้คำนึงถึงพฤติการณ์ของคดีและองค์ประกอบหลายประการ มาพิจารณาพร้อมกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เป็นการพิจารณาที่จะคัดกรองเลือกสรรบุคคลากรที่ดี มีความเหมาะสมเข้าสู่อำนาจการของรัฐ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ และ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน บุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่กำหนดและได้ประกาศให้ผู้สมัคร สอบทราบแล้วตามประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง รับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ พร้อมทั้งกำหนดรายละเอียดต่างๆ ในการสอบแข่งขันตามระเบียบ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยแล้ว นอกจากนั้น การพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของการเป็นข้าราชการตำรวจและการพิจารณาภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ได้ดำเนินการในรูปคณะกรรมการโดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน ตามคำสั่งกองบัญชาการศึกษา ที่ ๑๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ และแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ



และพิจารณาการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามคำสั่งกองบัญชาการการศึกษา
ที่ ๒๑๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ โดยคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการฯ
ได้ร่วมกันพิจารณาโดยยึดหลักกฎหมายระเบียบ และคำสั่งเป็นหลักในการพิจารณา
ซึ่งได้แก่ มาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่า
ผู้ที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ซึ่ง กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) กำหนดว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อีกทั้ง กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก
หรือสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๓)
ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง กำหนดให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสม
กับตำแหน่งที่จะบรรจุและแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน
และพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่นของผู้เข้าสอบ และจากการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ อาจใช้วิธีอื่นใด
เพิ่มเติมอีกก็ได้... ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการ
รับสมัครและสอบแข่งขันบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมมีอำนาจ
ในการประเมินผู้ฟ้องคดี ซึ่งได้สมัครสอบแข่งขันในครั้งนี้ว่าเป็นผู้มีความเหมาะสมกับ
ตำแหน่งที่จะบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจหรือไม่ โดยประเมินจากประวัติส่วนตัว
ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรมที่ปรากฏในทางอื่นของผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณา
คุณสมบัติและความเหมาะสมกับตำแหน่งจากประวัติทางคดีอาญา หรือความประพฤติ
ของผู้สมัครสอบแข่งขัน โดยพิจารณาข้อเท็จจริงจากเอกสาร พยานหลักฐานและข้อมูล
ที่ปรากฏตามพฤติการณ์แห่งคดีเป็นรายๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ
ความรังเกียจของสังคม ความประพฤติเสื่อมเสียและความบกพร่องในศีลธรรมอันดี
เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติทางคดีอาญา ซึ่งพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี
เป็นการกระทำที่เป็นความผิดอาญาโดยชัดแจ้งปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ฟ้องคดีกับพวก
ร่วมกันมีอาชญาเจตนาให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) และศาลพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิด



ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ อันมีเจตนาถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำของ ผู้ฟ้องคดี ซึ่งย่อมทราบดีว่ามียาเสพติดให้โทษเป็นการกระทำที่เป็นความผิดกฎหมาย ดังนั้น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีย่อมแสดงให้เห็นถึงการไม่เคารพยำเกรงกฎหมาย และจงใจฝ่าฝืน กฎหมาย อันเป็นพฤติการณ์ที่วิญญูชนคนทั่วไปไม่พึงกระทำ เป็นการขัดแย้งกับหลักศีลธรรม อันดีของประชาชนและยังเป็นการเสื่อมเสียเกียรติหรือภาพพจน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ของข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นต้นในกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องบำหนักทุกข์ ปารุณสุข และบังคับใช้กฎหมายในการปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน และเป็นผู้ปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับประชาชนอย่างใกล้ชิด การพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียและบกพร่องศีลธรรมอันดี และไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง จึงเป็นการกระทำโดยชอบธรรม ถูกต้อง ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้ทุกประการแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียและบกพร่องในศีลธรรมอันดี แม้ผู้ฟ้องคดีจะเคยมีประวัติ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ มีความบกพร่องในศีลธรรมอันดีใดๆ ส่วนความผิดของผู้ฟ้องคดีที่เกิดขึ้นนั้น ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้เยาว์อายุประมาณ ๑๖ ปี โดยผู้ฟ้องคดีได้ไปกับเพื่อนที่พ้นจากการเป็นผู้เยาว์จนเป็นเหตุ ให้ถูกจับกุม และศาลได้ตั้งทนายความไว้กับผู้ฟ้องคดีและทนายความได้แนะนำให้ผู้ฟ้องคดียอมรับ ศาลจึงลงโทษโดยให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี และในระหว่างนั้นให้คุมประพฤติ ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้ปฏิบัติตามคำสั่งศาลโดยเคร่งครัดโดยจะเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีประวัติเสียหายใดๆ หลังจากนั้น การกระทำความผิดได้กระทำไปขณะเป็นผู้เยาว์ มิได้มีความตั้งใจจะปฏิบัติผิด กฎหมาย และไม่ทราบถึงผลเสียหายร้ายแรงที่จะตามมาจากการยอมรับความผิดตามที่ ทนายความแนะนำจึงไม่ได้ต่อสู้คดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีนำความผิดเมื่อครั้งเป็นผู้เยาว์และ เป็นความผิดครั้งเดียวของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเกิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์มาคัดค้านผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย



ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การเพิ่มเติมว่า เจ้าหน้าที่สำรวจเป็นเจ้าพนักงาน
ในกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้น มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนคดีอาญา ระบุทุกข้อ บำรุงสุขของ
ประชาชน จึงต้องคัดกรองผู้ที่เข้าสู่อำชีพ จึงต้องเป็นบุคคลที่ไว้วางใจได้ในความประพฤติ
เพื่อป้องกันคนไม่ดีไม่ให้เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์และสร้างความเดือดร้อนให้กับ
ประชาชน ซึ่งความประพฤติและอุปนิสัยของบุคคลแต่ละคนเป็นเรื่องที่อยู่ภายในใจ
ไม่สามารถสอดส่องมองเห็นได้จนกว่าจะแสดงออกมาทางความประพฤติและการกระทำ
โดยที่ผู้ฟ้องคดีเคยถูกศาลลงโทษฐานเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ จึงถือได้ว่า
เป็นข้อบกพร่องในความประพฤติ แม้จะกระทำในฐานะเป็นผู้เยาว์แต่ก็มีอายุมากพอที่จะ
รู้จักความรับผิดชอบชั่วดีแล้ว จึงต้องถือว่าเป็นผู้บกพร่องในความประพฤติ ผู้ฟ้องคดีจะกลับตัว
เป็นคนดีแล้วหรือไม่ การไม่เคยกระทำความผิดซ้ำอีกในเวลาดังกล่าว หรือการเรียบเรียง
ได้รับปริญญาที่ไม่สามารถเป็นเครื่องรับประกันความประพฤติได้ และแม้จะได้รับนิรโทษกรรม
ก็เป็นการยกโทษให้เฉพาะความผิดอาญา แต่ไม่เป็นการนิรโทษกรรมความประพฤติ
และมิใช่ว่าสังคมจะไม่ให้อภัยผู้ที่เคยทำผิด เพียงแต่ว่าการรับคนเข้ามาทำหน้าที่
ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ต้องการคนที่วางใจได้ในการเข้ามาทำหน้าที่อำนวยความสะดวก
เบื้องต้นในกระบวนการยุติธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่อาจรับคนที่มีประวัติเกี่ยวข้องกับ
ยาเสพติดให้เข้ามาทำหน้าที่อันสำคัญนี้ได้

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ โดยได้รับฟัง
สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการแก้
ของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมาย
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ กลุ่มสายงานป้องกัน
ปราบปรามและกลุ่มงานอำนวยการและสนับสนุน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศ



กองบัญชาการศึกษา เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครสอบเพื่อแข่งขันในครั้งนี้ และได้สอบผ่านการสอบข้อเขียน ภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและภาคความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่ง แต่ปรากฏว่า ไม่มีรายชื่อผู้ฟ้องคดีในประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ และสำรอง ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุ และแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดี จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ขอทราบเหตุผลจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ สข ๐๐๓๖.๓/๓๐๔๗ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า จากการตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องโทษคดีอาญาข้อหาพาณิชยกรรมให้โทษ ประเภท ๑ (ยาบ้า) จำนวน ๒๐ เม็ด ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย และคณะกรรมการ ดำเนินการสอบแข่งขันได้ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการสอบแข่งขันครั้งนี้ โดยถือว่าผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗ หมวด ก ท้ายประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๑

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการสอบแข่งขัน บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ขอบข่ายกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้สอบผ่านภาคความรู้ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะ ตำแหน่ง ในการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้ง เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ในการสอบภาคความเหมาะสมกับ ตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ฟ้องคดีเคยต้องโทษคดีอาญาในข้อหา



มียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองจำนวน ๒๐ เม็ด และศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุก ๙ เดือน ปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี และให้คุมประพฤติเป็นเวลา ๑ ปี ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แห่งตั้งตามคำสั่งกองบัญชาการการศึกษา ที่ ๑๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๑ ได้ประชุมพิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๑ แล้วมีมติให้ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีจากการสอบแข่งขันครั้งนี้ เนื่องจากเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามข้อ ๗ หมวด ก กายประกาศกองบัญชาการการศึกษา เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นชอบด้วย จึงไม่ประกาศชื่อผู้ฟ้องคดีในประกาศกองบัญชาการการศึกษา เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และสำรอง ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑

คดีจึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีต้องขาดสิทธิอาญาในข้อหา มียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองจนศาลมีคำพิพากษาจำคุก ๙ เดือน ปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี และให้คุมประพฤติเป็นเวลา ๑ ปี ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและเป็นผู้มีคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจหรือไม่ เห็นว่า ในการที่จะพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น จะต้องพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ในตำแหน่งนั้นๆ มาประกอบการพิจารณาดู ซึ่งในกรณีนี้เป็นการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันปราบปราม และจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมายมาลงโทษ ดังนั้น บุคคลที่จะได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตำรวจก็ต้องเป็นบุคคลที่ไม่เคยกระทำความผิดกฎหมายมาก่อน เพราะหากจะให้บุคคลที่จะเข้ารับราชการตำรวจที่เคยกระทำความผิดกฎหมายมาปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกัน ปราบปราม และจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย ก็จะไม่เป็น



ที่ยอมรับของประชาชนและภาคความเชื่อมั่นจากประชาชน รวมทั้งอาจทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของข้าราชการตำรวจทั่วประเทศได้รับความเสียหาย ขาดความไว้วางใจ และไม่เชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดอีกด้วย ดังนั้น การที่บุคคลจะเข้ารับราชการตำรวจจะต้องหาหลักฐานงานศาลได้มีคำพิพากษาว่ากระทำความผิดจริง แม้จะไม่ได้ถูกลงโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ก็ต้องถือว่าเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเคยต้องหาหลักฐานในข้อหาฆ่าคนตายโดยผิดใจให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครอง และศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุก ๘ เดือน ปรับ ๓,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามข้อ ๘ หมวด ก. ท้ายประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจขึ้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๑ ประกอบกับ มาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ซึ่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๖) กำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจต้องไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เมื่อคดีฟังเป็นที่ยุติว่าการที่ผู้ฟ้องคดีเคยต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดในข้อหาฆ่าคนตายโดยผิดใจให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครอง และถือว่าเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามมาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบข้อ ๒ (๖) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้คัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจขึ้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๑ และไม่ประกาศชื่อผู้ฟ้องคดีในประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง ประกาศ



รายชื่อผู้ลงแข่งขันให้และสำรอง ในการรับสมัครและตอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มี
วุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่
๘ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งรอบด้วยกฎหมายแล้ว แม้ข้อเท็จจริงจะฟังได้ว่า ในการกระทำ
ความผิดกฎหมายของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว เกิดเหตุตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑
ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเยาวชนอายุ ๑๖ ปีเศษก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีกลายเป็น
ผู้ไม่เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีแต่อย่างใด เนื่องจากในสถานภาพ
ของผู้ฟ้องคดีในขณะนั้นและวิญญูชนทั่วไปย่อมทราบดีว่าการมีบาเลศติดให้โทษประเภท ๑
(อาญา) ไว้ในครอบครอง เป็นการกระทำความผิดทางอาญาที่จะต้องได้รับโทษตามกฎหมาย
ซึ่งเป็นการประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี
จึงไม่อาจรับฟังได้

พิพากษายกฟ้อง

นายอนุวัฒน์ ชวราณาง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายคณัย ศรีโมรา
ตุลาการศาลปกครองกลาง



ตุลาการเจ้าของอำนาจ

ตุลาการผู้ลงคดี : นายชนะเกียรติ ชูสกุล



สำเนา

○ คำพิพากษา

(ก. ๑๘)



อำนาจถูกต้อง

คดีหมายเลขดำที่ ๔๖/๒๕๔๖

คดีหมายเลขแดงที่ ๗๐/๒๕๔๙

(นายวิชาญ ภูวกันต์)

ยื่นการอุทธรณ์คดีในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

สำนักงานอัยการสูงสุด ศาลอุทธรณ์กรุงเทพ

ศาลปกครองเชียงใหม่

วันที่ ๑๑ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

นายนครินทร์ จริยภมรกุล

ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

คณะกรรมการอำนวยการคัดเลือกผู้ช่วยวิธีการสอบ

โรงเรียนตำรวจภูธร ๕ ที่ ๑

โรงเรียนตำรวจภูธร ๕ ที่ ๒

กองบัญชาการศึกษา ที่ ๓

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔

โดยนายวิชาญ ภูวกันต์ ผู้รับมอบอำนาจ

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับกรณีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า โรงเรียนตำรวจภูธร ๕ ได้มีประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลภายนอกเพื่อเข้ารับการบรรจุเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีสมัครสอบคัดเลือกในส่วนของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน รหัสประจำตัวสอบ ๔๒๐๐๔๑๕ และจากประกาศผลการสอบข้อเขียน ผู้ฟ้องคดีสอบได้ลำดับที่ ๕๕ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีผ่านการทดสอบบุคลิกภาพ ทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย สัมภาษณ์ และผ่านการตรวจร่างกายแล้ว ต่อมาเมื่อประกาศของกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖



เรื่อง ประกาศ...

เรื่อง ประกาศการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๖ ซึ่งประกาศว่าผู้ฟ้องคดี ไม่ผ่านประวัติเนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๑ (๗) แห่งระเบียบข้าราชการ ตำรวจ ว่าด้วยการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ทำให้ไม่ได้รับ การคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้กำกับกองโรงเรียน ตำรวจภูธร ๕ โดยให้เหตุผลว่าแม้ผู้ฟ้องคดีมีประวัติยาเสพติดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ตาม แต่ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยในมาตรา ๔ บัญญัติว่าให้ล้างมลทินแก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือ ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๙ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือซึ่งได้พ้นโทษโดยผลแห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ ดังนั้นกรณีของผู้ฟ้องคดีก็ไม่ควรนำโทษนั้นมาประกอบการพิจารณาประวัติของผู้ฟ้องคดี ซึ่งต่อมาองค์การบริหารการศึกษาลำานงานตำรวจแห่งชาติ มีคำสั่งยกอุทธรณ์ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๕๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ คือ ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี และไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งตามหลักสูตร การคัดเลือกด้วยวิธีสอบแห่งระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขัน ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการยกอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

สำหรับกรณีตามพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ นั้น องค์การบริหารการศึกษาดังกล่าวอ้างว่า ผลของกฎหมายล้างมลทินย่อมลบล้างแต่ผลทางกฎหมายเท่านั้น มิได้ลบล้าง การกระทำทางข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้ว กรณีนี้ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย ผู้ฟ้องคดียอมรับว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีถูกศาลพิพากษาจำคุก ๑ ปี โทษจำคุกรอไว้ ๒ ปี ให้คุมประพฤติไว้ ๓ ปี รายงานแล้วทุก ๓ เดือน ต่อครั้ง ในข้อหาฉ้อโกงโดยคำพิพากษานี้ ซึ่งถ้าพิจารณาแล้ว



ถือว่า...

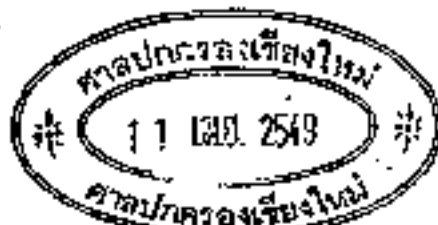
ถือว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดอาญาดังกล่าว ซึ่งเป็นความผิดที่ได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากรณีที่ผู้บัญชาการศึกษา กองบัญชาการศึกษา ผู้กำกับการโรงเรียนตำรวจภูธร ๔ อ้างมาตรา ๔๑ (๗) แห่งระเบียบข้าราชการตำรวจ ว่าด้วยการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้นไม่เป็นธรรมเนื่องจากปัจจุบัน ผู้ฟ้องคดีมิได้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มิได้มีพฤติกรรมเป็นที่รังเกียจของสังคม หรือเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียและไม่มีหลักฐานอันใดอันควรเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดี เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ จึงขัดกับพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าประกาศผลรอบสุดท้ายเรื่อง การคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ ไม่ชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ เป็นการจำกัดสิทธิและผลประโยชน์อันชอบธรรมและไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ในอันที่จะปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมและเป็นการไม่ให้โอกาสแก่ผู้สำนึกและกลับตัวเป็นคนดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำมาเป็นคดีฟ้องต่อศาลปกครอง

ขอให้

๑. เพิกถอนประกาศผลสอบรอบสุดท้ายของกองบัญชาการศึกษา เรื่อง การคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๖

๒. ผู้บัญชาการศึกษา กองบัญชาการศึกษา และผู้กำกับการโรงเรียนตำรวจภูธร ๔ มีหนังสือเรียกผู้ฟ้องคดีเพื่อเข้ารับการบรรจุเป็นนักเรียนพลตำรวจ

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ให้การว่า ตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้นที่มีทั้งกฎหมายและอาวุธปืนอยู่ในมือ จำเป็นต้องมีระเบียบวินัย



มีความประพฤติ...

มีความประพฤติดีไม่มีรอยต่างพร้อย ปราศจากมลทินมัวหมองใดๆ และเป็นผู้มีปฏิบัตินงาน
ที่ต้องสัมผัสประชาชนอย่างใกล้ชิด จึงจำเป็นต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ และรัดกุม
อย่างเคร่งครัดยิ่ง ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับหนังสือสั่งการตามบันทึกข้อความ ที่
๐๐๒๗.๑๑๒/๔๒๑๒ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ เกี่ยวกับการพิจารณาผู้สมัครสอบคัดเลือก
เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจที่มีประวัติดีอาญา หรือความประพฤติไม่เรียบร้อยประจำปี ๒๕๕๖
ดังนั้น ประกาศผลสอบรอบสุดท้ายตรงกองบัญชาการการศึกษาที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้าเป็น
นักเรียนพลตำรวจ โรงเรียนตำรวจภูธร ๕ จึงขอด้วยกฎหมายแล้วและตามพระราชบัญญัติ
ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราช
สมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น ในมาตราที่ ๔ ตอนท้ายสรุปได้สาระว่าให้ถือว่าผู้นั้น
มิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ ดังนั้น บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นการยกเว้น
การลงโทษเท่านั้น แต่มิได้ลบล้างความผิดที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดไป ดังนั้น ที่กองบัญชา
การศึกษาได้มีหนังสือแจ้งขกอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ฟ้องคดีจึงขอด้วยกฎหมายแล้ว การที่จะ
จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลนั้นจะต้องมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายรองรับ ซึ่งในการนี้
ได้มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๑ กล่าวได้ใจความว่า
ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก หรือผู้ที่สอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติทั่วไป
ดังนี้ (๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ก็ได้อาศัยหลักกฎหมาย
ดังกล่าวเป็นรูปแบบในการคัดเลือกว่าบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจและในการนี้
สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีระเบียบ ก.จ.ร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขัน
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ เกี่ยวกับการหลักสูตรการสอบแข่งขันโดยเฉพาะภาค
ความเหมาะสมกับตำแหน่งให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่
ที่จะบรรจุและแต่งตั้งทั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรม
ที่ปรากฏทางอื่นของผู้เข้าสอบ และจากการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ อาจใช้วิธีอื่นใดเพิ่มเติมอีกก็ได้
เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ที่อาจใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน



ในหน้าที่ ความสามารถ ประสบการณ์ ท่วงทิวาจา อุปนิสัย อารมณ์ ทัศนคติ จริยธรรม และคุณธรรม การปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงานรวมทั้งสังคม และสิ่งแวดล้อม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปฏิภาณไหวพริบ และบุคลิกภาพอย่างอื่น เป็นต้น และในการนี้การประกาศรับสมัครคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ ข้อ ๓๐.๓ วรรค ๒ ที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจนั้น เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะของงาน และต้องเป็นคนดีมีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี หรือมีประวัติค้างพร้อย หรือมีมดกีนมัวหมอง โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรักเกียรติของสังคม การคัดเลือกดังกล่าว สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้เอกสิทธิ์กองบัญชาการศึกษาค้นคว้าความมุ่งหมายข้างต้น จึงเห็นว่ากฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกประการแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้ได้คนดี คนที่สังคมยอมรับ เข้ามาโดยชอบเป็นที่ยอมรับของประชาชน เพราะบุคคลดังกล่าวจะต้องปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานยุติธรรมและจะต้องมีอาวุธปืนอยู่ในมือ ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชุมชน หรือเสียความยุติธรรมได้ หากได้คนที่ไม่เหมาะสมเข้ารับราชการ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดในข้อหาหมิ่นประมาท (เฮโรอิน) ไว้ในความครอบครองโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ นั้น การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นความผิดที่ร้ายแรง เป็นที่รังเกียจของสังคม เมื่อกองบัญชาการศึกษาระบุว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ผ่านเกณฑ์การสอบคัดเลือกจึงขอด้วยเหตุผลแล้วและสอดคล้องกับรายงานการประชุมการบริหารตำรวจครั้งที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งในที่ประชุมมีความเห็นว่าการพิจารณารับสมัครบุคคลเข้ารับราชการตำรวจนั้นจะต้องคำนึงถึงเกียรติ ความรักเกียรติของสังคม และตำแหน่งหน้าที่ในราชการประกอบกัน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการประกาศผลสอบรอบสุดท้ายของผู้บัญชาการศึกษารื่องการสอบคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ฉบับลงวันที่ ๓๘ มกราคม ๒๕๔๖ ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ผ่าน



การพิจารณา...

การพิจารณาประวัติและหนังสือที่ ดช ๐๐๒๗.๑๑๒/๕๓๖ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
ของกองบัญชาการการศึกษาจึงเป็นคำสั่งที่รอบคอบกฎหมาย และตามระเบียบของสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านทำให้การว่าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๒๖ ที่มีบัญญัติว่า "การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร
ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้"
และ

มาตรา ๒๘ ที่มีบัญญัติว่า "บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิ
และเสรีภาพของตนได้ เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อ
รัฐธรรมนูญหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยก
บทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้"

ดังนั้นผู้ฟ้องคดีย่อมใช้สิทธิตามบทบัญญัติดังกล่าว เพื่อปกป้องสิทธิและ
ผลประโยชน์ของตนได้

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง อ้างถึงวัตถุประสงค์ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็น
นักเรียนพลตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ระบุว่า ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็น
นักเรียนพลตำรวจนั้น เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะของงาน และต้องเป็นคนค
มีความรู้ ความสามารถ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรม
หรือมีประวัติต่างพร้อย หรือมีผลกีดกั้วหมอง โดยคำนึงถึงเกียรติของตำรวจ ความรักภัก
ของสังคมนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการทดสอบสามหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอน
ในการคัดเลือก ด้วยความเต็มใจพยายามอย่างที่สุด และจากผลการประกาศผลสอบข้อเขียน
(รอบแรก) ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการทดสอบได้คะแนนอยู่ในลำดับที่ ๕๕ จากนั้นได้ผ่านการทดสอบ
ทางด้านสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำ-วิ่ง) ผ่านการทดสอบภาคความเหมาะสมกับ



/ตำแหน่ง...

ตำแหน่ง โดยการสัมภาษณ์แล้วแต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ได้อ้างถึงหลักฐานการคัดเลือกลำดับ
วิธีการสอบในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง และวัตถุประสงค์ของสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ จึงกล่าวมาเพื่อจำกัดสิทธิอันชอบธรรมของผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีขาด
คุณสมบัติ ตามมาตรา ๔๑ (๗) เป็นผู้ไม่เหมาะสมที่จะเข้ารับราชการตำรวจ สาเหตุเนื่องจาก
ผู้ฟ้องคดีเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่
อ้างว่าเป็นความผิดร้ายแรง เป็นที่รังเกียจของสังคม ทำให้ผู้ฟ้องคดีถูกจำกัดสิทธิในการเข้ารับ
ราชการตำรวจ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ข้อเท็จจริง คือ ผู้ฟ้องคดีเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับ
ยาเสพติด (ขณะเป็นเยาวชน) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ จริง โดยผู้ฟ้องคดีมิได้เคยปฏิเสธ
ข้อเท็จจริงในการทำความผิดดังกล่าวแต่อย่างใด โดยศาลจังหวัดลำปาง ได้มีคำพิพากษา
ให้รอลงอาญา และให้รายงานตัวทุก ๆ ๓ เดือน เป็นระยะเวลา ๓ ปี โดยเจตนารมณ์ของ
คำพิพากษาศาลจังหวัดลำปางที่มิได้ลงโทษทางอาญา อันจะทำให้เยาวชนต้องมีประวัติ
ทางอาชญากรรมซึ่งจะทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพอันสุจริต และมีเกียรติได้ ดังนั้น
จะเห็นได้ว่าศาลจังหวัดลำปางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เยาวชนสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสังคม
ต่อไปได้ ขอยืนยันเป็นที่รังเกียจของสังคม เหตุใดผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ยังมิได้เปิดโอกาสแก่
ผู้ที่สามารถคัดค้านคดีว่าเป็นคนดี เพื่อให้ได้สิทธิในสังคมเท่าเทียมกับผู้อื่น คำพิพากษาของ
ศาลจังหวัดลำปางครั้งนั้นถือเป็นการลงโทษในการทำความผิดนั้นไปแล้ว ปัจจุบันผู้ฟ้องคดี
สามารถรู้ ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ย่อมมี ทั้งใจที่จะแก้ไขพฤติกรรม
ที่เคยกระทำความผิดดังกล่าว อันก่อให้เกิดผลดีทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมแล้ว
พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ถึงปัจจุบัน ไม่มีข้อเท็จจริงใดปรากฏว่า
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือเป็นที่รังเกียจของสังคม ข้อเท็จจริงและ
พฤติการณ์ดังกล่าว ย่อมเป็นข้อพิสูจน์ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำการอย่างใดอีก อันก่อ
ให้เกิดความเสื่อมเสียเกียรติของข้าราชการตำรวจทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ กล่าวหา เหตุใด
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ จึงยังกล่าวอ้างมาตรา ๔๑ (๗) ซึ่งมีผลกระทบต่อโอกาสของผู้ฟ้องคดี



ที่จะได้เข้ารับราชการตำรวจ อันถือเป็นอาชีพที่มีเกียรติตามความมุ่งหวังของผู้ฟ้องคดี และครอบครัว โดยได้คัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีให้เป็นการลงโทษทางสังคมครั้งที่ ๒ อีกครั้ง ส่วนพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ นั้น หากพิจารณาจากเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้เกิดความรู้สึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ผู้ฟ้องคดีมีความสำนึกและตั้งใจที่จะกลับตัวกลับใจประพฤติตนเป็นคนดีของสังคม ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เกือบ ๘ ปีที่ผ่านมา ผู้ฟ้องคดีได้เคยกระทำการอื่นใดอีก อันเป็นที่รังเกียจของสังคม และได้ประพฤติปฏิบัติตนให้เกิดความเสียภัยใดๆ หรือเป็นอันตรายต่อบุคคลใดในสังคม ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการประกาศผลสอบรอบสุดท้ายของผู้บัญชาการศึกษารื่อง การสอบคัดเลือกด้วยวิธีการสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ฉบับลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ผ่านการพิจารณาประวัติยังถือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ให้การเพิ่มเติมว่า ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิ และเสรีภาพของชนชาวไทย ซึ่งมีบทบัญญัติตั้งแต่มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๒๘ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงสิทธิตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๘ ดังกล่าว เพื่อปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของตนนั้นไม่ถูกต้อง เพราะผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่มิได้มีคำสั่งหรือการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิ หรือเสรีภาพ หรือไปคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ฟ้องคดี อันจะเป็นการละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เพราะการปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ เป็นการปฏิบัติโดยอาศัยอำนาจตามที่กฎหมายเฉพาะกำหนดคือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนดไว้ อีกทั้งเป็นการดำเนินการคัดเลือกบุคลากรของรัฐตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด



/การที่ผู้ฟ้องคดี...

การที่ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการทดสอบตามหลักเกณฑ์วิธีการ และขั้นตอนในการคัดเลือก ด้วยความเพียรพยายามอย่างที่สุดและจากผล
การประกาศทดสอบข้อเขียน (รอบแรก) ผู้ฟ้องคดีผ่านการทดสอบโดยคะแนนอยู่ในลำดับ
ที่ ๔๕ จากนั้นได้ผ่านการทดสอบทางด้านสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำ-วิ่ง) ผ่านการทดสอบ
ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยการสัมภาษณ์แล้ว น่าจะได้รับคัดเลือก ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่
เห็นว่า ในการรับสมัครคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจมีการกำหนดขั้นตอน
การคัดเลือกเพื่อกันการร้องไห้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความเหมาะสมเข้ารับราชการตำรวจ
เมื่อผู้ฟ้องคดีผ่านข้อเขียนแล้วยังต้องพิจารณาถึงภาคความเหมาะสมกับ ตำแหน่ง
เนื่องจากตามประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔ เรื่อง การรับสมัคร
คัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ ได้กำหนดขั้นตอน
การดำเนินการไว้หลายขั้นตอน และการตรวจสอบประวัติคดีอาญา และสืบสวนความประพฤติ
ก็เป็นขั้นตอนหนึ่งในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ซึ่งตามประกาศฯ ดังกล่าวได้กำหนด
หลักเกณฑ์ไว้ว่าว่า "ผู้ที่ผ่านการทดสอบทุกขั้นตอนในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง
จะได้คะแนน ๕๐ คะแนน ผู้ที่ไม่ผ่านขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งจะได้ ๐ คะแนน และไม่ผ่าน
การคัดเลือก" ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านในขั้นตอนการพิจารณาประวัติทางคดีอาญา
และสืบสวนความประพฤติจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการคัดเลือกตามประกาศกองบัญชาการ
ศึกษา ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔ เรื่อง การรับสมัครคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็น
นักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๖ หมวด ๑ หน้า ๓ และจากข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีเคยกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ยังเป็นเยาวชน) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ จริง โดยผู้ฟ้องคดีมิได้
เคยปฏิเสธข้อเท็จจริงในการมีความผิดดังกล่าวแต่อย่างใด โดยศาลจังหวัดลำปางได้มี
คำพิพากษาให้รอลงอาญาและให้รบบังคับทุกๆ ๑ เดือน เป็นระยะเวลา ๑ ปี โดยเจตนากรณี
ของคำพิพากษาศาลจังหวัดลำปางที่มีคำสั่งโทษทางอาญาในทันทีก็เพื่อเป็นการให้โอกาส
แก่เยาวชนที่กระทำผิดมากกว่าที่จะลงโทษทางอาญาอันจะทำให้เยาวชนต้องมีประวัติ



ทางอาชญากรรม...

ทางอาชญากรรม ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพอันสุจริตและมีเกียรติได้ ผู้ถูกฟ้องคดี
ทั้งสี่ เห็นว่า การพิจารณาประวัติของคณะอนุกรรมการพิจารณาประวัติ และภาคความเหมาะสม
กับตำแหน่งตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๔๑ (๗) นั้น มิใช่เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ฟ้องคดี
และมีได้เป็นการปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีอย่างผู้ที่มีความผิดทางคดีอาญาแต่อย่างใด เพราะเป็น
การปฏิบัติโดยอาศัยอำนาจตามที่กฎหมายเฉพาะคือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนดไว้ อีกทั้งการดำเนินการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ
เป็นการดำเนินการทางปกครองทั่วไปในอันที่จะได้มาซึ่งบุคลากรของรัฐตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนด จึงมิใช่เป็น
สิทธิของผู้ฟ้องคดีที่จะยกขึ้นกล่าวอ้าง หากแต่เป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของ
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ ที่จะต้องพิจารณา เพื่อให้ได้บุคคลเข้ารับราชการตำรวจอย่างเหมาะสม
และคณะอนุกรรมการพิจารณาประวัติก็ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งที่
เกี่ยวข้องอย่างเป็นลำดับขั้นตอนทุกประการแล้ว การที่ศาลได้มีคำพิพากษาให้การ
การลงโทษนั้นเป็นอำนาจที่ศาลจะใช้ดุลพินิจที่จะพิจารณาการกำหนดโทษกับผู้กระทำผิด
แต่ข้อเท็จจริงดังกล่าวก็ฟังได้เป็นยุติแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ
ยาเสพติดจริง ซึ่งคำพิพากษาของศาลที่รอการลงอาญานั้นมิใช่ว่าผู้ฟ้องคดีจะมีได้เป็น
ผู้กระทำความผิดไป การพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ นอกจาก
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ จะยึดถือกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เป็นแนวทางการพิจารณาแล้ว ยังใช้คุณธรรมประกอบการพิจารณาด้วย โดยคำนึงถึง
พฤติการณ์ของคดีและการพิจารณาไม่ได้ยึดถือผลทางคดีอาญาเป็นหลักแต่อย่างเดียว
แต่ได้นำองค์ประกอบหลายประการมาพิจารณาร่วมกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น การที่ผู้ฟ้องคดี
คัดค้านทำให้การโดยอ้างว่าศาลจังหวัดลำปางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เขาวชนสามารถใช้ชีวิต
อยู่ร่วมกับสังคมต่อไปได้โดยไม่เป็นที่รังเกียจของสังคม เหตุใดผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่มิได้
เปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่น่าเชื่อถือและกลับตัวเป็นคนดี เพื่อให้ได้สิทธิในสังคมเท่าเทียมผู้อื่น



คำพิพากษา...

คำพิพากษาของศาลจังหวัดลำปางครั้งนั้น ถือเป็นการลงโทษในการตีความผิดนั้นไปแล้ว ปัจจุบันผู้ฟ้องคดีสามารถใช้ความรู้ความสามารถ ความเพียรพยายาม มุ่งมั่น ตั้งใจ ที่จะแก้ไข พฤติกรรมที่เคยกระทำผิดดังกล่าวอันก่อให้เกิดผลดีทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมแล้ว พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึงปัจจุบันไม่มีข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี เป็นผู้มี ความประพฤติเสื่อมเสียหรือเป็นที่รังเกียจของสังคม ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ เห็นว่า ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างมานั้นหาใช่เป็นการพิสูจน์ได้ว่าประวัติ และพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี จะไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี หรือมีความประพฤติเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติของ ความเป็นข้าราชการตำรวจ เพียงแต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ จนถึงปัจจุบัน ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดทางอาญาแต่อย่างใดเพิ่มเติมจากที่ คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาไปแล้วอีกเท่านั้น และการตัดสินคดีผู้ฟ้องคดีเนื่องจาก ขาดคุณสมบัติในขั้นตอนของการพิจารณาประวัติเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าเป็นการลงโทษทางสังคมครั้งที่ ๒ นั้นไม่ถูกต้อง เพราะการตัดสินคดี ผู้ฟ้องคดีเป็นการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ และคำสั่ง ในการรับสมัครบุคคลเข้าเป็น ข้าราชการตำรวจ และเป็นวิธีการคัดเลือกบุคคลากรเข้าสู่องค์กรของรัฐตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนดไว้ดังที่กล่าวแล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงมีผลให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติการเป็น ข้าราชการตำรวจ ซึ่งผลมีเพียงผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ เพราะไม่มีความเหมาะสมที่จะประกอบอาชีพรับราชการตำรวจเท่านั้น แต่ยังสามารถ ประกอบอาชีพสุจริตและมีเกียรติอย่างอื่นได้ รวมทั้งสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่าง เป็นปกติสุข อาชีพรับราชการตำรวจเป็นอาชีพที่ต้องพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรณีพิเศษ เพราะเป็นผู้ถืออาวุธมีดนั้นอาจเป็นอันตรายต่อชุมชนได้ สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีอ้างถึง พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ เห็นว่า ผลของกฎหมายล้างมลทิน บ่อผลบล้างแต่ผลทางกฎหมายเท่านั้น มิได้ลบล้างการกระทำทางข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้ว



ไปด้วย...

ไปด้วย และผู้ฟ้องคดีก็เป็นผู้กระทำความผิดจริง พฤติการณ์ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงจำเป็นต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ กองบัญชาการศึกษา ซึ่งได้รับมอบหมายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ดำเนินการคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจทุกประการ และได้ปฏิบัติด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมกับผู้ฟ้องคดีด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกันกับผู้สมัครสอบคัดเลือกรายอื่น ๆ ดังนั้น ประกาศของกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๖ เรื่อง การคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (ฉบับที่ ๓) จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและสำชี้แจงด้วยวาจาประกอบสำแดงการณของตุลาการผู้แถลงคดีในวันเดียวกันด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (กองบัญชาการศึกษา) เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลทั่วไปเพื่อบรรจุเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจในสังกัดในโรงเรียนต่าง ๆ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖ รวมทั้งโรงเรียนตำรวจภูธร ๕ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ เรื่อง การรับสมัครคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ จำนวน ๒,๔๐๐ อัตรา โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบไว้และยังมีคำเตือนในประกาศว่าวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจนั้นเพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะของงานและต้องเป็นคนดี มีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติ



/เลื่อมเลียม...

เดิมเขียน เื่ออบกพร่องในศีลธรรมอันดี หรือมีประวัติต่างหรือ หรือมีมลทินัวหมอง โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม การคัดเลือกรั้งกล่าวสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ให้เอกสิทธิ์กองบัญชาการศึกษาศาสนาความมุ่งหมายขั้นต้นซึ่งกองบัญชาการศึกษาค้นคว้าค้นพบสมมติวันที่ ๘ - ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสอบ ณ สถานที่รับสมัคร ในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ กำหนดสอบรอบแรก (ข้อเขียน) วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ประกาศผลรอบแรกวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๖ ประกาศผลรอบสุดท้ายและกำหนดหลักสูตรการสอบและขั้นตอนการคัดเลือกไว้ว่า รอบแรกเป็นการสอบความรู้ ทางวิชาการซึ่งเป็นภาคความรู้ทั่วไปและภาคความรู้ ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง ผู้ได้รับการประกาศรายชื่อสอบผ่านรอบแรกมีสิทธิเข้าสอบในรอบที่สองซึ่งเป็นการทดสอบทางกายภาพและสัมภาษณ์ ผู้ผ่านการคัดเลือก รอบสองแล้วต้องถูกตรวจสอบประวัติและความประพฤติและเข้ารับการตรวจร่างกาย จากคณะกรรมการแพทย์ของโรงพยาบาลตำรวจ ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบที่โรงเรียน ผู้ถูกฟ้องคดี ๒ ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียน พลศึกษา สัมภาษณ์ และผ่านการตรวจร่างกายแล้ว แต่สอบไม่ผ่านขั้นตอนการตรวจสอบประวัติเนื่องจากผู้ฟ้องคดีเคยเป็นผู้ต้องหาคดีมีเขยไธอื่น โดยฝ่าฝืนกฎหมายในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยศาลมีคำพิพากษาจำคุก ๑ ปี โทษจำคุกรอไว้ ๑ ปี ให้คุมขังรอคดีไว้ ๑ ปี รายงานตัวทุก ๑ เดือนต่อครั้ง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าแม้ผู้ฟ้องคดี มีประวัติในคดีอาชญากรรมเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ก็ตาม แต่ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินว่าโทษคดีที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ที่กรณีของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เคยถูกลงโทษในการมีความผิดนั้นๆ ดังนั้นคำสั่งประกาศผลสอบคัดเลือกของผู้ฟ้องคดีถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่ขัดกับพระราชบัญญัตินี้ แห่งผลการวินิจฉัยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่เป็นธรรมจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

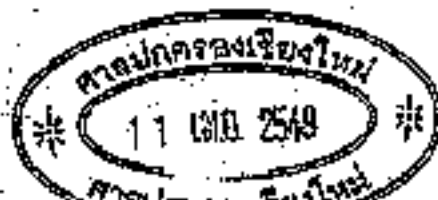


/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๖ เรื่องการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๔๖ ที่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้อยู่ในบัญชีรายชื่อผู้ไม่ผ่านการคัดเลือกของหน่วยแบบโรงเรียนตำรวจภูธร ๕ กลุ่มที่ ๒ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน โดยอ้างเหตุผลไม่ผ่านประวัติเป็นคำสั่งทางปกครองที่รอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้กำหนดวาระการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันบุคคลเป็นข้าราชการตำรวจไว้ในหมวด ๔ เรื่อง การคัดเลือกและสอบแข่งขันโดยบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๔ โดยเฉพาะบทบัญญัติในมาตรา ๔๐ บัญญัติว่าผู้ที่จะได้รับคัดเลือกหรือผู้ที่สอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติเช่น มีสัญชาติไทยโดยการเกิด อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ฯลฯ มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันบัญญัติว่า การคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชา ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีเป็นผู้ดำเนินการ และจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับผิดชอบในการดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกด้วยวิธีการสอบบุคคลทั่วไปเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้ารับคัดเลือกในครั้งนี้ด้วย ดังนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมมีอำนาจพิจารณาได้ว่าผู้ฟ้องคดีจะมีคุณสมบัติที่จะได้รับการคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๔๐ (๓) ดังที่กล่าวข้างต้นหรือไม่

ในกรณีของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีสมัครคัดเลือกในส่วนของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนตามประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลภายนอกเพื่อเข้ารับการบรรจุเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๖ ณ โรงเรียนตำรวจภูธร ๕ ลำปาง จากการประกาศผลการสอบโรงเรียนผู้ฟ้องคดีสอบได้ลำดับที่ ๔๔ ต่อจากนั้นผู้ฟ้องคดีผ่านการสอบบุคลิกภาพผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย ผ่านการสอบสัมภาษณ์ และผ่านการตรวจ



ร่างภายในแล้ว...

ร่างกายแก้ไข แต่พอมีประกาศผลสอบสุดท้ายตามประกาศของบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๖ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ผ่านการพิจารณาประวัติเนื่องจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติคดีอาญาข้อหาขโมยยาเสพติดให้โทษ (เฮโรอีน) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดลำปางพิพากษาจำคุก ๒ ปี รับสารภาพลดโทษจำคุก ๑ ปี โทษจำคุกเหลือไว้ ๑ ปี อุบประพฤติไว้ ๑ ปี รายงานตัวทุก ๓ เดือนตลอดชีวิต จึงคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ได้พิจารณาคุณสมบัติทั่วไปของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือก ตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และพิจารณาภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามหลักสูตรการคัดเลือกด้วยวิธีสอบแห่งระเบียบข้าราชการตำรวจว่าด้วยการคัดเลือก และการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ แล้วมีมติว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๗) ที่บัญญัติว่าไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ศาลเห็นแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีต้องทำการศึกษา โทษที่ยาญ ของศาลจังหวัดลำปาง ส่วนจะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ผู้ที่สอบได้จะได้รับการบรรจุเป็น พลตำรวจว่า แห่งถูกแทนประจำโรงเรียนตำรวจที่สอบได้ ดังนั้นการสอบคัดเลือกบุคคล เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจก็คือ การคัดเลือกบุคคลเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ ตามกรอบกระบวนการยุติธรรมในอง การพิจารณาที่บุคคลภายนอกเพื่อเข้ารับราชการตำรวจ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์เป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของ ข้าราชการ ความรังเกียจของสังคมและตำแหน่งหน้าที่ราชการเป็นแนวทางพิจารณา ประกอบกับข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้นที่มีกฎหมาย และอาวุธอยู่ในมือจำเป็นต้องมีระเบียบวินัย มีความประพฤติไม่ต่างพร้อม ปราศจากมดทิน มัวหมอง ไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดีและเป็นผู้ปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับประชาชน อย่างใกล้ชิด ในการคัดเลือกหรือสรรหาบุคคลที่จะเข้ารับราชการตำรวจนั้น จึงจำเป็นต้อง



/ต้องพิจารณา...

ต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบรัดกุม กรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกศาลตัดสินจำคุกในข้อหาฉ้อ
โกงและผิดปลอมเป็นเรื่องที่สังคมไม่อาจยอมรับได้ อีกทั้งพฤติการณ์ดังกล่าวก็มิได้เป็น
พฤติการณ์อันดีอันที่วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งบรรดาเห็นว่า
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ปกครองในสิทธิธรรมอันดีนั้นจึงมิใช่ผลที่รับฟังได้ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
มีคำฟ้องไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยไม่ประกาศ
รายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๖ เนื่องจากเห็นว่า
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ปกครองในสิทธิธรรมอันดีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๕ ในกรณีการนำผู้ถูกฟ้องคดีมาขอเข้าศึกษาให้ไทยนั้น
จึงเป็นการกระทำที่ขัดแย้งกับกฎหมายแล้ว

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๒ บรรดาเห็นว่า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทิน
ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ
ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ
ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๙ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือซึ่งได้พ้นโทษไปโดยผลแห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทาน
อภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษ ในกรณีนั้นๆ ผู้ฟ้องคดี
ซึ่งถูกลงโทษก่อนที่พระราชบัญญัตินี้จะประกาศใช้บังคับย่อมได้รับประโยชน์ในอันที่จะต้อง
ถือว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ต้องห้ามตามประกาศของบัญชาการศึกษาเรื่องการรับสมัคร
คัดเลือกตำรวจวิสามัญชนเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ นั้น พิธีการที่ผู้ฟ้อง
คดีเห็นว่าความมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวตอนท้ายที่ระบุว่าให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคย
ถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ มีความหมายเช่นว่าผู้ที่ถูกลงโทษไม่เคยถูกลงโทษแต่
ทว่าได้หลบหนีคดีมีความหมายว่า ประพฤติหรือการกระทำความผิดที่เป็นเหตุให้บุคคลนั้นถูกลงโทษได้
ถูกลงไปแล้วด้วยไม่ เพราะเรื่องความประพฤติหรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วไม่อาจลบล้าง
ให้หมดไปได้ กรณีของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ผ่านการพิจารณาประวัติ เนื่องจากมีประวัติคดีอาญา



ข้อหา...

ข้อหาฉ้อโกงคดีให้โทษ (เจ.โรอิม) ไปในครอบครัวลงโทษไม่ได้รับอนุญาต พระราชบัญญัติ
 ดำรงคดีในวาระที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงดำรงสิริราช
 สยามสืบมา ๕๖ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงมีผู้ฟ้องให้ถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ถูกปล่อยทิ้งโทษให้
 ผู้ที่กระทำหรือความประพฤติของผู้ฟ้องคดีที่มีอาชญากรรมให้โทษไปในการขอรับ
 โดยไม่ได้รับอนุญาตไม่ได้ถูกส่งต่อไปด้วย ดังนั้น การที่คณะกรรมการอำนวยการสอบ
 คัดเลือกด้วยวิธีการสอบโรงเรียนตำรวจพระ ๕ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เห็นว่าผู้กระทำซึ่ง
 ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการดำเนินการและเป็นการกระทำที่ขาดคุณสมบัติที่จะเป็นนักเรียนพลตำรวจ
 ตามระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันเข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๑๓
 ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและความประพฤติที่เหมาะสมกับตำแหน่งจึงเป็น
 ผลการพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการสอบคัดเลือกพลตำรวจแล้ว ดังนั้นข้ออ้างของผู้ฟ้องคดี
 จึงไม่เข้า

พิพากษายกฟ้อง

นายอภัย อิงคะวาณิช
 อธิบดีศาลปกครองเชียงใหม่
 นายสมชาย จามวงศ์ชน
 รองอธิบดีศาลปกครองเชียงใหม่
 นายสะท้อน ชูสกุล
 ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่



ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสุรัตน์ พุ่มพวง



○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ก. ๒๒)



คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๔๗/๒๕๔๖

คดีหมายเลขแดงที่ ๘๖๕/๒๕๕๕

ในระหว่างที่ขอประกันตัวชั่วคราว

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๗ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ระหว่าง { นายคึกคัก ไปจับ { ผู้ฟ้องคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑
ผู้บัญชาการสำนักงานกำลังพล ที่ ๒
คณะกรรมการดำเนินการสอบ ที่ ๓ { ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๕๔/๒๕๔๘ หมายเลขแดงที่ ๘๐๘๖/๒๕๕๒ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร สายสอบสวน (คส.๑) ตามประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ทางกรมการปกครอง และทางรัฐประศาสนศาสตร์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร เพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้ในลำดับที่ ๒๖๐ ตามประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขัน



/และคัดลอก...

และถือเรื่องคำขวัญวิธสอบได้และสำรองในการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบ
บุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจ เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็น
ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดี
ได้ไปรายงานตัวตามขั้นตอนที่กำหนดในประกาศรับสมัครสอบของสำนักงานกำลังพล ต่อมา
ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันแนะนำและมอบตัวเพื่อเข้าอบรมตามหลักสูตร
เจ้าหน้าที่ได้แจ้งกับผู้ฟ้องคดีว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามประกาศรับสมัครสอบ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเสนอให้ผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ตามประกาศสำนักงานกำลังพล
เรื่อง แก้ไขบัญชีผู้สอบได้และผู้สอบได้สำรอง หลักสูตรการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วย
วิธีสอบบุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจ เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามประกาศสำนักงานกำลังพล ลงวันที่ ๒๐
มกราคม ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์
๒๕๔๘ อุตธรณีกาการเพิกถอนชื่อของผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒
มีนาคม ๒๕๔๘ ผู้มีอำนาจของกรมการขนส่ง สำนักงานกำลังพล ได้มีหนังสือ ที่ ศบ ๐๐๐๖.๑๓๓๗/๒๐๖
ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า จากการตรวจสอบประวัติและลักษณะนิสัย
ของผู้ฟ้องคดีพบว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติทางคดีอาญา ข้อหาโมฆานุสินและเครื่องกระสุนปืน
ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ
โดยไม่มีเหตุอันควร ศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาจำคุก ๕ เดือน ปรับ ๗,๐๐๐ บาท
โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี โดยให้คุมประพฤติมีกำหนด ๑ ปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
พิจารณาแล้วเห็นว่าตามข้อหาและพฤติการณ์แห่งคดีเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม เป็นที่รังเกียจ
ของสังคมและสามารถทนทั่วไป เป็นความเสื่อมเสียเกียรติของข้าราชการตำรวจและหลักสูตรรวม
ในยุทธศาสตร์ ถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการบกพร่องต่อศีลธรรมอันดีตามประกาศรับสมัครสอบ
ของสำนักงานกำลังพล ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ข้อ ๒.๑.๔ เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติ
ของผู้มีสิทธิสมัครสอบ จึงมีมติคัดชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า
ประกาศรับสมัครสอบของสำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ข้อ ๒.๑.๑๑
ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบว่าไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษา
ถึงที่สุดไม่จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีโทษจำคุกศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาให้รอการลงโทษ
ไว้มีกำหนด ๒ ปี ประกอบกับมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๘๗/๒๕๔๗ และคำพิพากษาศาลฎีกา
ที่ ๔๔๖๒๕๒๑ ได้วางหลักว่า คดีที่โทษจำคุกถึงที่สุดนั้นต้องเป็นโทษที่ได้รับการจำคุกจริง



มิใช่เพียง...

มิใช่เพียงแต่รองลงมาจาก ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามประกาศ
รับสมัครของสำนักงานก้ำดังพลฯ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ส่วนหนังสือแจ้งผล
การพิจารณาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการบกพร่อง
ต่อศีลธรรมอันดี ซึ่งมีศักดิ์หรือผู้ฟ้องคดีออกจากรายชื่อผู้สอบได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา
แต่เพียงข้อหาและพฤติการณ์แห่งคดีเท่านั้น โดยมิได้นำพฤติกรรมการต่าง ๆ ของผู้ฟ้องคดี
ไม่จวบจนประกอบประกอบในการพิจารณาเพื่อพิจารณาล้าง การที่ศาลจังหวัดนครราชสีมาได้พิพากษา
รื้อถอนโทษผู้ฟ้องคดี ศาลได้พิเคราะห์แล้วว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นบุคคลที่เสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดีจึงให้รื้อถอนโทษไว้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีกระทำผิดในคดีดังกล่าวครั้งแรก
และเป็นคดีเล็กน้อย ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงอันจะมีผลกระทบต่อบุคคลอื่นหรือประชาชน
จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นผู้มีความประพฤติไม่เหมาะสม เป็นที่รังเกียจของสังคม อันจะเป็นที่
เสื่อมเสียแก่เกียรติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และประกาศรับสมัครของสำนักงานก้ำดังพลฯ ลงวันที่ ๒๔
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ข้อ ๒.๑.๔ ที่กำหนดว่าไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี นั้น จะต้องพิจารณา
การกระทำในปัจจุบัน มิใช่การกระทำในอดีต เนื่องจากมิได้กำหนดว่าไม่เคยเป็นผู้บกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ การพิจารณาอุทธรณ์กระทำ
โดยผู้ที่ไม่ใช่อำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ เนื่องจากข้อ ๖ ของกฎ ก.พร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ
คัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
กำหนดกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันให้ ก.ตร. วินิจฉัยชี้ขาด ผู้ฟ้องคดี
เห็นว่า ประกาศสำนักงานก้ำดังพลฯ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ที่ให้เพิกถอนชื่อผู้ฟ้องคดี
ออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลเพิกถอนประกาศสำนักงานก้ำดังพลฯ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
ที่เพิกถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ และให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้ตามสิทธิ
ที่ได้รับ และหากไม่เพิกถอนประกาศสำนักงานก้ำดังพลฯ ขอให้ศาลมีคำพิพากษา
แทนการแสดงเจตนาของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม และมีคำสั่งผูกพันให้บรรเทาความเสียหาย
แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อได้รับสิทธิในการที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้เพื่อบรรจุในตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีสอบได้
รวมทั้งขอให้คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง
และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการอบรมตามหลักสูตร
การฝึกอบรมของข้าราชการตำรวจในชั้นผู้ฟ้องคดีสอบได้

ศาลปกครองชั้นต้น.



ศาลปกครองชั้นต้นได้นับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ไม่รับคำขอกำหนดมาตรการ
หรือวิธีการคุ้มครองเพื่อนรณาทนทุกข์ชั่วคราวของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และมีคำสั่งวันที่ ๒๘
เมษายน ๒๕๔๔ ไม่รับคำฟ้องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติให้เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกตัววิธีสอบบุคคลภายนอกเข้าเป็นข้าราชการ
ตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามบ้านในของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗
ท้ายหนังสือสำนักงานกำลังพล ส่วนที่ ๓๓๖.๒๒๗/๔๐๔ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗
จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานกำลังพล ที่ ๑๔๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗
แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำรงตำแหน่งการจัดทำประกาศรับสมัครสอบ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
เป็นประธานกรรมการ ข้าราชการตำรวจจากหน่วยงานต่าง ๆ ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ร่วมเป็นกรรมการ และผู้บังคับการกองการสอบเป็นเลขานุการได้ร่วมกันพิจารณา
และกำหนดระเบียบ ข้อบังคับ และขั้นตอน รวมทั้งวันเวลาในการดำเนินการสอบทุกขั้นตอน
ตลอดทั้งหลักสูตรการสอบ คุณสมบัติทั่วไป และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของ
ผู้มีสิทธิสมัครสอบ ซึ่งเป็นตามระเบียบและกฎหมายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดไว้ทุกประการ
จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอก
ผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางศึกษาศาสตร์ การปกครอง และทางรัฐประศาสนศาสตร์ เข้ารับ
การฝึกอบรมหลักสูตร เพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๔
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งในการรับสมัครสอบแยกเป็น สายสอบสวน (คส.๓) และสายป้องกันปราบปราม
(คป.๔) โดยผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบในสายสอบสวน (คส.๓) และเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียน
และมีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการ
ตามขั้นตอนของการสอบในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งตามที่กำหนดในประกาศรับสมัครสอบ
โดยมีขั้นตอนการทบทวนตัวและเป็นหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม การวัดขนาดร่างกาย
รับหนังสือตรวจตอบความประพฤติและพฤติกรรม คัมภีร์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติ
ทางคดีอาญาและเป็นเอกสารแบบบันทึกข้อมูลบุคคลเพื่อนำไปตรวจสอบประวัติที่เกี่ยวข้อง
กับยาเสพติดให้โทษ ในเรื่องคุณสมบัติผู้สมัครสอบที่กำหนดในประกาศรับสมัครสอบ ในข้อ ๒.๑.๔
กำหนดว่าไม่เป็นผู้ถูกลงโทษเด็ดขาดในคดีอาญา ซึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๑ ซึ่งจะตรวจสอบผู้สมัครจากการพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบ
ประวัติทางคดีอาญา และการตรวจสอบเลขประจำตัวประชาชน เพื่อตรวจสอบประวัติที่เกี่ยวข้อง
กับยาเสพติดให้โทษ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุม ครั้งที่ ๒๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๑๔



พฤษภาคม ๒๕๔๔...

มกราคม ๒๕๕๔ รับทราบผลการดำเนินการสอบในชั้นตอนต่าง ๆ และพิจารณาตัดสินผู้สอบ
ผ่านที่มีประวัติทางคดีอาญาหรือมีประวัติเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ โดยในรายงานของผู้พิพากษา
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งได้มีการกำหนดเรื่องคุณสมบัติทั่วไปของผู้พิพากษาผู้พิพากษาผู้ช่วยผู้
แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดีของผู้พิพากษาที่ตรวจสอบไปยังสำนักงานอัยการ
และศาลจังหวัดนครราชสีมา ยังไม่มีการส่งข้อมูลมา จึงยังไม่อาจพิจารณาตัดสินผู้พิพากษา
ได้ในทันที ดังนั้น เพื่อให้ไม่ให้เป็นภาระแก่ผู้พิพากษาที่เป็นผู้สอบผ่านทุกชั้นตอน ประกอบ
กับกำหนดระยะเวลาในการประกาศรายชื่อผู้สอบได้และสำรองในรอบสุดท้ายกระชั้นชิดมาก
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติให้ประกาศรายชื่อของผู้พิพากษาเป็นผู้สอบได้ไปก่อน โดยให้ระบุ
ในบัญชีว่าอยู่ระหว่างตรวจสอบประวัติ ตามประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง ประกาศรายชื่อ
ผู้สอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และสำรองในการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบ
บุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจ เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการ
ตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๗ และมอบหมายให้ฝ่ายแผนการ
เร่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของพฤติการณ์แห่งคดีเพิ่มเติม โดยให้หน่วยงาน
ที่มีหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมพิจารณาอีกครั้งแล้วเสนอ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกครั้งหนึ่ง เมื่อฝ่ายแผนการได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมแล้ว
ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมประชุมพิจารณาอีกครั้งเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗
ปรากฏว่าผู้พิพากษาที่มีประวัติทางคดีอาญาในความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๗๐ เกิดเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๖
และจากการตรวจสอบข้อมูลไปยังสำนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา ปรากฏว่าศาล
จังหวัดนครราชสีมาได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เป็นคดีหมายเลขคำ
ที่ ๒๔๗๒๕๔๖ คดีหมายเลขคดีที่ ๔๔๗๒๕๔๖ พิพากษากว่าผู้พิพากษามีความผิดฐานมีอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๑ ปี ปรับ ๔,๐๐๐ บาท
และฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน
ปรับ ๖,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ผู้พิพากษาให้การรับสารภาพ
เป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ลงจำคุก ๘ เดือน
ปรับ ๙,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี โดยให้คุมประพฤติผู้พิพากษา
มีกำหนด ๑ ปี และทางทนายธรรมอรรถมน้อยทนาย ๑๔ ชั่วโมง จึงเห็นว่าผู้พิพากษาเป็นผู้บกพร่อง
ให้พิจารณาตัดสินตามที่กำหนดในมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ



พ.ศ. ๒๕๖๑...

พ.ศ. ๒๕๒๑ และตามประกาศรับสมัครสอบ ที่ประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงมีมติให้ตัดสินสิทธิผู้ฟ้องคดีจากผู้สอบได้ และได้เสนอเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง แก้ไขบัญชีผู้สอบได้และผู้สอบได้สำรอง หลักสูตรการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจ เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามประกาศสำนักงานกำลังพล ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ให้ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และสำรองกำลังพล การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตัดสินสิทธิผู้สอบผ่าน กรณีที่มีประวัติทางคดีอาญา โดยพิจารณาจาก ๒ กรณี คือ กรณีไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่เกิดจากโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และกรณีไม่เป็นผู้เคยพัวพันในคดีอาชญากรรมอันดี การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตนไม่เป็นผู้ที่ถูกจำคุกจริง เนื่องจากศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาให้ลดโทษจำคุกไว้กึ่งหนึ่ง ๒ ปี จึงไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามข้อ ๒.๑.๑๑ ของประกาศรับสมัครสอบของสำนักงานกำลังพล ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตัดสินสิทธิผู้ฟ้องคดี กรณีที่มีประวัติทางคดีอาญาในกรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ในข้อ ๒.๑.๔ นั้น ตามประกาศรับสมัครสอบของสำนักงานกำลังพล ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ได้กำหนดคุณสมบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และจากการที่ผู้ฟ้องคดีสมัครสอบเข้ารับราชการตำรวจ แต่มีประวัติเกี่ยวกับพฤติการณ์อันไม่ในศีลธรรมโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ และอาจเป็นถึงค่า เป็นอาชญากรเป็นเดือนที่ผู้ถูกจำคุกทั่วไปไม่พึงกระทำ ซึ่งโดยทั่วไปประชาชนทุกคนจะต้องรู้ว่าเป็นการกระทำที่ผิดและขัดต่อกฎหมาย ประกอบกับศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๘๘/๒๕๔๔ หมายเลขแดงที่ ๗๔๖/๒๕๔๗ เกี่ยวกับคำว่า ศีลธรรมอันดี ความความในมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนในกรอบอันดีงามที่ผู้ถูกจำคุกทั่วไปไม่พึงกระทำ อันเป็นที่ยอมรับของสังคมและเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจ ซึ่งในกรณีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามความหมายดังกล่าว อีกทั้ง บุคคลผู้เข้ารับราชการตำรวจถือว่าเป็นอาชีพที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากข้าราชการประเภทอื่น เพราะนอกจากจะเป็นผู้รักษากฎหมายและใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการดำรงความยุติธรรมให้กับประชาชนในเบื้องต้นแล้ว ยังสามารถมีอาวุธปืนเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งต้องใกล้ชิดกับประชาชน ตลอดจนสามารถให้คนได้โทษแก่ผู้กระทำความผิดหรือประชาชนได้โดยง่าย ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีถือว่าเป็น



การกระทำ...

การกระทำที่เป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว
มีมติให้ตัดสินคดีผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้เนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป
กรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามที่กำหนดไว้ในประกาศรับสมัครสอบ และตามมาตรา ๔๑ (๗)
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ลงนาม
ในประกาศสำนักเลขาธิการศาลพล. ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เพิกถอนรายชื่อผู้ฟ้องคดีออกจาก
บัญชีรายชื่อผู้สอบได้ย่อมเป็นการกระทำที่ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ ระเบียบ และขั้นตอน
ที่กฎหมายกำหนดไว้ทุกประการ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ได้มีประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาให้ใช้พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และมีผลใช้บังคับ
ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา จึงมีผลให้ระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือก
และการสอบแข่งขันเข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือก
และการสอบแข่งขันเข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ หนังสือ ที่ ศร ๐๐๐๖.๑๒๗/๒๐๐๖
ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๓ เรื่อง วิธีการคัดเลือกด้วยวิธีสอบ คำสั่งสำนักงานกำลังพล
ที่ ๑๔๒๒๔๙ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน
และการคัดเลือกด้วยวิธีสอบ เป็นอันยกเลิกไปตามมาตรา ๒ ประมวลกฎหมาย ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ ได้มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ให้ใช้ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุ
เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม
ในราชกิจจานุเบกษา การคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันก่อนหน้านั้นและอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ของ
ผู้ดำเนินการสอบจะต้องปฏิบัติตามกฎ ก.ตร. ฉบับดังกล่าว เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการคัดเลือก
หรือการสอบแข่งขัน ต้องให้ ก.ตร. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๖ ของกฎ ก.ตร. ฉบับดังกล่าว
ผู้ดำเนินการสอบไม่มีอำนาจพิจารณา กรณีของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ปัญหาขึ้นภายหลังจากกฎ ก.ตร.
ฉบับนี้ใช้บังคับแล้ว การตัดสินคดีผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ย่อมเป็นคำสั่ง
ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และประกาศสำนักงานกำลังพล ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔
ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ เป็นคำสั่งทางปกครองที่จะต้องทำตามแบบ
ของกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ปฏิบัติตามแบบ เนื่องจากมิได้ระบุเหตุผลว่า
ผู้ฟ้องคดีถูกคัดสิทธิเรื่องใด เพียงแต่ระบุว่าขาดคุณสมบัติตามประกาศรับสมัครเท่านั้น
ซึ่งเป็นเหตุผลที่ไม่สมบูรณ์ และไม่มีข้อเท็จจริงที่มีสาระสำคัญ ถือได้ว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าว
เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้นำความผิดของพระราชบัญญัติอาญาเป็น



๙. เครื่องกระสุน...

เครื่องกระสุน วัตุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งที่ยกย่องเป็น พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นความผิดที่ร้ายแรง และเป็นการบงการในศีลธรรมอันดีนั้น ย่อมได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ถูกต้องและเป็นการ บิดเบือนข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริง และคำพิพากษาของศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชอย่างชัดเจน กล่าวคือ เมื่อพิจารณาความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว จะเห็นว่าเป็นความผิดที่มีโทษไม่สูง ไม่ได้มีผลกระทบต่อกฎ และไม่ได้เป็นคดีที่ออกฉกฉกร์หรือละเมิดสิทธิของประชาชน ความผิด ดังกล่าวจึงถือได้ว่าเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรง ซึ่งศาลจังหวัดนครศรีธรรมราชได้พิพากษา ให้รอลงโทษไว้ และจรรยาบรรณการสืบและขอจำคุกนักกฎหมายประพฤติ ศาลได้พิจารณาแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีอยู่ในวัยที่ยังแก้ไขปรับปรุงได้ และการที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าการรับราชการตำรวจนั้น มีหน้าที่ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากข้าราชการอื่นนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยเพราะว่าหน่วยงานของรัฐ จะต้องถือหลักความเสมอภาคเป็นหลัก การพิจารณาของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจ โดยไม่ถูกต้องขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ อย่างชัดเจน-กรณีนี้ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าการกระทำและพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการเสื่อมเสียเกียรติ ของข้าราชการตำรวจและไม่เหมาะสมกับการเป็นตำรวจ นั้น เมื่อพิจารณาความมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ และมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และตามข้อ ๒ (๒) และข้อ ๓ (๑) ของกฎ ก.ศ. ว่าด้วยกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ. ๒๕๔๗ และตามรัฐธรรมนูญ จะเห็นได้ว่าข้าราชการตำรวจที่กระทำความผิดอาญาจน ต้องมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิด แต่โทษที่ได้รับไม่ว่าสาหัสใด ขึ้นแล้วจะถูกลงโทษทางวินัย ตามมาตรา ๘๔ ถ้าหากศาลพิพากษาให้จำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ疏忽โทษหรือโทษที่หนักกว่า จะถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๘๑ เมื่อเปรียบเทียบการผิดของผู้ฟ้องคดีกับข้าราชการที่กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงซึ่งสามารถ รับราชการตำรวจอยู่ต่อไป เห็นว่าการให้ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำรวจต่อไปก็มิได้ทำให้เสื่อมเสีย เกียรติของตำรวจ ประกอบกับข้อ ๒ วรรคสอง ของกฎ ก.ศ. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ยังได้กำหนดให้ผู้ที่ถูกฟ้องในศีลธรรมอันดี หรือประพฤติชั่วเสื่อมเสียหรือผู้ที่ได้รับโทษจำคุก ตามประกาศรับสมัคร อาจได้รับพิจารณา ยกเว้นจาก ก.ศ. ให้เข้ารับราชการตำรวจได้ อีกทั้ง ในคุณสมบัติและข้อห้ามตามประกาศ รับสมัครสอบก็มีได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ห้ามผู้ที่กระทำความเสื่อมเสียเกียรติของข้าราชการตำรวจ เข้ารับราชการตำรวจ ซึ่งตามกฎ ก.ศ. ฉบับนี้ตีความหมายได้ว่ากรับราชการตำรวจทุกคนมีสิทธิ และความเสมอภาคเท่าเทียมกัน แต่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ มิได้พิจารณาตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ฉบับนั้น นอกจากนั้น ในคุณสมบัติและข้อห้ามของประกาศรับสมัครสอบตามกฎ ก.ศ.



ว่าด้วยหลักเกณฑ์...

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้ระบุห้ามมิให้ผู้ที่เคยมีประวัติทางคดีอาญาเข้ารับราชการตำรวจ และไม่ได้ห้ามผู้ที่เคยบกพร่องในศีลธรรมอันดีไว้ กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าการกระทำและพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการผิดศีลธรรมอันดีในหลักพุทธศาสนา นั้น ความหมายของคำว่า ศีลธรรม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ความประพฤติที่ดีที่รอบคอบดีและธรรมในหลักพุทธศาสนา การที่จะผิดศีลธรรมตามประกาศข้อ ๒.๑.๘ นั้น จะต้องประกอบไปด้วยการประพฤติปฏิบัติตนที่วิญญูชนควรพึงกระทำและสังคมยอมรับได้ หรือไม่ และผิดหลักพุทธศาสนาหรือไม่ เมื่อพิจารณาตามข้อหากที่เป็นข้อหาที่เล็กน้อยไม่ร้ายแรง สังคมยอมรับได้ คงเห็นได้จากคำพิพากษาของศาลจังหวัดนครราชสีมา และศาลแพ่งชั้นอุทธรณ์ ที่ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดในศีลธรรมอันดีแต่อย่างใด นอกจากนี้ ตามมติที่ประชุมพิจารณาตอนข้อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีผู้สอบได้ มีการรวมการ ๒ คน ที่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่เป็น ผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรม ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีจุดมุ่งหมายก็เพื่อให้โอกาสแก่ผู้ต้องขังที่ประพฤติตนเป็นพลเมืองดี หากผู้ต้องขังคนใดประพฤติดี ก็จะได้รับสิทธิการลดโทษ แต่ผู้ต้องขังคนใดประพฤติตนไม่ดี ก็จะไม่ได้รับการลดโทษ หากแต่การนำความประพฤติในอดีตที่ผ่านมา ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำมาพิจารณาแล้ว ผู้ต้องขังก็จะไม่ได้รับพระราชทานอภัยโทษ เพราะผู้ต้องขังทุกคนเคยกระทำความผิดมาก่อนทั้งสิ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ถามเพิ่มเติมว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ใช้บังคับ มีผลให้กฎ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ หนังสือ ที่ ตร ๐๐๐๖.๑๒๑/๒๐๐๖๒ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง วิธีการคัดเลือกด้วยวิธีสอบ คำสั่งสำนักงานกำลังพล ที่ ๑๘๖๕๔๗ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เรื่อง แจ้งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและการคัดเลือกด้วยวิธีสอบเป็นอันยกเลิกไปตามมาตรา ๒ ประมวลกฎหมายตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และเมื่อกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีผลใช้บังคับแล้ว ก็จะต้องปฏิบัติตามกฎ ก.ตร. ฉบับนี้ ซึ่งข้อ ๖ ของกฎ ก.ตร. ฉบับดังกล่าว กำหนดกรณีเกิดปัญหาเกี่ยวกับการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขัน ต้องให้ ก.ตร. เป็นผู้วินิจฉัยด้วยเหตุที่เห็น



ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการตรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ชั้นประทวน และชั้นสัญญาบัตร ให้บรรจุจากบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ และในวรรคสอง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขัน ให้เป็นไปตามที่กำหนด ใน กฎ ก.ตร. และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน แต่มาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว บัญญัติว่า ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตรวจพระภิกษุภิกษุณี หรือออกกฎกระทรวง กฎ ก.ตร. ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือยังมีมติ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ มติ หรือกรณีที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม ดังนั้น กฎ ก.ตร. ระเบียบ หรือประกาศที่เกี่ยวกับการคัดเลือกด้วยวิธีสอบหรือการสอบแข่งขัน ที่ได้ดำเนินการไปก่อนหรืออยู่ระหว่างดำเนินการยังสมควรใช้บังคับได้โดยอนุโลม และเมื่อ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ บังคับใช้แล้ว ข้อ ๕ ของกฎ ก.ตร. ฉบับดังกล่าว ได้กำหนดว่า การคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันที่ได้ดำเนินการก่อนหน้ากฎ ก.ตร. นี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันตามกฎหมาย ก.ตร. นี้กำหนด ซึ่งการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้ดำเนินการไปทั้งหมด เป็นไปตามระเบียบ กฎ ก.ตร. และคำสั่งที่กำหนดทุกขั้นตอน ประกอบกับกรณีการตัดสินคดีของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเป็นผู้ออกข้อไม่ชอบธรรมอันนี้ ไม่ใช่เป็นปัญหา เกี่ยวกับการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขัน แต่เป็นการพิจารณาตัดสินคดีในเรื่องคุณสมบัติ ของผู้สมัครสอบที่ระบุไว้ในระเบียบและในประกาศรับสมัครสอบเท่านั้น จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ ที่จะต้องห้ามว่า ก.ตร. วินิจฉัยชี้ขาดตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด กรณีที่ผู้ฟ้องคดี อ้างว่าประกาศถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้เป็นคำสั่งทางปกครองที่ต้องหวั่น ตามแบบของกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามแบบ เนื่องจากมิได้ระบุ เหตุผลว่าผู้ฟ้องคดีถูกคัดสิทธิเรื่องใด เพียงแต่ระบุว่าขาดคุณสมบัติตามประกาศรับสมัคร ซึ่งเป็นเหตุผลที่ไม่สมบูรณ์และไม่มีข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่รอบด้วย กฎหมายนั้น การประกาศผลการสอบเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบต่อผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขัน และคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และสำรองในการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลภายนอก และข้าราชการตำรวจเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร



พ.ศ. ๒๕๕๗...

พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ ในกรณีของผู้ฟ้องคดีมีหมายเหตุว่าอยู่ในระหว่าง
ตรวจสอบประวัติ ซึ่งการตรวจสอบประวัติเป็นขั้นตอนในการตรวจสอบประวัติทั่วไปตามข้อ ๒.๑
ของประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางศึกษามหาวิทยาลัย
ทางการปกครอง และทางรัฐประศาสนศาสตร์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเพื่อแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งตามมาตรา ๔๑
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือก
หรือผู้ที่สอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ดังนี้ ฯลฯ (๗) ไม่เป็นผู้บกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี ฯลฯ และตามประกาศราชบัณฑิตยสถานเรื่องผู้สอบได้มีหมายเหตุกรณีของผู้ฟ้องคดีว่าอยู่ใน
ระหว่างตรวจสอบประวัติ ประกอบกับท้ายประกาศสำนักงานกำลังพล ลงวันที่ ๒๐ มกราคม
๒๕๔๘ กำหนดว่า หากปรากฏภายหลังว่าผู้ใดมีคุณสมบัติไม่ถูกต้องครบถ้วนตามประกาศ
สำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๒๓ ลงวันที่ ๒๕ และลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ จะถูกถอนชื่อ
จากการเป็นผู้สอบแข่งขันและตัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และสำรองตามประกาศนี้ และไม่มีสิทธิ
เข้ารับการฝึกอบรมหรือไม่มีสิทธิได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ หรือต้องออก
จากราชการตำรวจ แล้วแต่กรณี เมื่อตรวจสอบประวัติทางคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีแล้ว ปรากฏว่า
ศาลจังหวัดขอนแก่นมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เป็นคดีหมายเลขคำ
ที่ ๖๔๗/๒๕๔๒ หมายเลขแห่งที่ ๔๔๐/๒๕๔๒ มีพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดความ
พระราชบัญญัติอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
พ.ศ. ๒๕๔๐ ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๑ ปี และปรับ ๔,๐๐๐ บาท
ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน
และปรับ ๖,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับ
สารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๘ เดือน ปรับ ๗,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ
ไว้มีกำหนด ๒ ปี จึงได้พิจารณาของผู้ฟ้องคดีเข้าที่ประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา
กั้นการลง กรณีผู้สมัครสอบมีประวัติคดีอาญาตามรายงานการประชุม เรื่อง พิจารณารณคดี
ผู้สมัครสอบมีประวัติคดีอาญา เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ซึ่งที่ประชุมมีความเห็นว่า
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี และได้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ต่อมา
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศสำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ ประกอบกับประกาศถอนชื่อผู้ฟ้องคดี
เป็นคำสั่งทางปกครอง ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีไม่พอใจอย่างไรสามารถคัดค้านต่ออธิบดีกรมการปกครอง
ของกระทรวงได้ ไม่ใช่ว่าคำสั่งทางปกครองที่สั่งทำตามแบบตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติ



วิธีปฏิบัติราชการ...

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่เป็นเรื่องประกาศผลสอบที่ผู้ฟ้องคดีสามารถ
ขอทราบเหตุผลได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เพิกถอนรายชื่อผู้ฟ้องคดีออกจาก
บัญชีรายชื่อผู้สอบได้ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การระบุว่า
ผู้ฟ้องคดีบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นการใช้อำนาจไม่ถูกต้อง นั้น เมื่อกองการสอบ
ได้ทำการตรวจสอบประวัติของผู้ฟ้องคดีแล้ว ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติทางคดีอาญา
โดยผู้ฟ้องคดีถูกศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาลงโทษจำคุก กองการสอบได้นำ
ผู้ที่มีประวัติทางคดีอาญาเข้าสู่ที่ประชุมพิจารณา รวม ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ปรากฏตามรายงาน
การประชุมเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๘ กรณีการตัดสินคดีผู้ที่มีประวัติทางคดีอาญา ซึ่งกรณี
ของผู้ฟ้องคดีขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดียังไม่ชัดเจน จึงมอบหมายให้
ฝ่ายเลขานุการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ส่วนครั้งที่ ๒ ตามรายงานการประชุมเมื่อวันที่ ๔
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ซึ่งในการนี้ของผู้ฟ้องคดีนั้น ที่ประชุมมีมติตามความเห็นของผู้เข้าร่วม
ประชุมเสียงข้างมากว่า เป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี ที่ประชุมได้ดำเนินการในรูป
ของคณะกรรมการ มิได้มีเจตนาคัดค้านคำสั่งผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด โดยได้นำเอาความหมาย
ของศีลธรรมอันดี ซึ่งอยู่ในประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๑
ว่าด้วยการรับสมัครบุคคลเข้ารับราชการตำรวจ ข้อ ๑๐ ที่กำหนดว่า กรณีอย่างไรจะถือว่าเป็น
เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา ๔๑ (๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๒๔ นั้น ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นรายๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติ
ของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักกฎหมายประกอบ
ซึ่งการพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ จึงต้องพิจารณาตามกรอบ
ที่ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีได้กำหนดไว้ เมื่อได้นำข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดี
ที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จับกุมในข้อหา
มียาเสพติดของสุรา มาตรา ๑๒ ชนิดประกอบไว้เองโดยไม่มีเครื่องหมายทะเบียน จำนวน ๑ กระป๋อง
และลูกกระสุนปืนลูกซองสั้น มาตรา ๑๒ จำนวน ๒ นัด ซึ่งยาเสพติดและกระสุนปืนดังกล่าว
สามารถใช้ยิงได้ไว้ในครอบครอง และพกพาอาวุธปืนติดตัวไป และศาลจังหวัดนครราชสีมา
พิพากษาจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี
เมื่อได้คำนึงถึงเกียรติของข้าราชการตำรวจ ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรม
ในหลักกฎหมายประกอบแล้ว เห็นว่า คดีหรือข้อเท็จจริงทุกข้อย่อมไม่มีอาชญากรรมของสุรา
ไม่มีทะเบียน และลูกกระสุนปืนสั้นมาตรา ๑๒ จำนวน ๒ นัด และพกพาอาวุธปืนไว้ในเมือง



การกระทำ...

การกระทำของผู้ฟ้องคดีเห็นได้ว่าเป็นผู้มีกรรมประพฤติก็น่าดี กระทำการฝ่าฝืนต่อกฎหมายบ้านเมือง และเป็นที่น่าเวทียกย่องประชาชนทุกคนที่พบเห็น และเป็นที่รังเกียจของบุคคลทั่วไป จึงไม่สมควรเป็นข้าราชการตำรวจ เพราะข้าราชการตำรวจทำหน้าที่รักษากฎหมายและรักษา ความเรียบร้อยในสังคม และข้าราชการตำรวจมีหน้าที่โดยตรงต่อความปลอดภัยของชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน จึงจำเป็นต้องเลือกคนที่มีประวัติที่ดีงามมาเป็นผู้รักษากฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดีมีประวัติทางคดีอาญาดังกล่าว จึงเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายและระเบียบของสังคม จึงไม่สมควรได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจ คณะกรรมการจึงพิจารณาคัดเลือก ของผู้ฟ้องคดีจากการเป็นผู้สอบได้ดังกล่าว กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตามพระราชกฤษฎีกา พระราชทานอภัยโทษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายก็คือ เป็นการให้โอกาสแก่ผู้ต้องขัง ที่มีความประพฤติปฏิบัติตัวที่ดีกลับตัวเป็นคนดีของสังคม นั้น ตามพระราชบัญญัติอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นการอภัยโทษ แต่ไม่ถึงการกระทำผิด ซึ่งการกระทำผิดยังคงอยู่ ทั้งนี้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว. ๒๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔ เรื่อง การบรรจุ ข้าราชการผู้ซึ่งออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยกลับเข้ารับราชการ การกระทำของ ผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงเป็นเหตุขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คุณสมบัติและข้อห้ามตามประกาศรับสมัคร ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้ระบุว่า ห้ามมิให้ผู้ที่เคยมีประวัติทางคดีอาญา เข้ารับราชการตำรวจ และไม่ห้ามผู้ที่เคยบกพร่องทางศีลธรรมอันดีไว้ นั้น ตามกฎ ก.ตร. ฉบับดังกล่าว ข้อ ๒ (๒) กำหนดว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องทางศีลธรรมอันดี การที่ผู้ฟ้องคดีถูกศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาจำคุก ๕ เดือน ปรับ ๙,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ในข้อหาขโมยปืนลูกซองต้นขนาด ๑๒ และกระสุนปืน ลูกซองต้นขนาด ๑๒ จำนวน ๒ นัด ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืน ลูกซองสั้นไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องทางศีลธรรมอันดี ดังนั้น การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการคัดเลือกคนดี ให้เป็นข้าราชการตำรวจที่ดีเพื่อรับใช้และบริหารประชาชน จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมตามที่ กฎหมายกำหนด การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ที่ถูกคือ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗) มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๘ และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยกฎวิธีปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น



ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่บังคับเฉพาะผู้ที่เข้าราชการสำรวจเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงถูกตัดสิทธิจากการเป็นผู้สอบได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติทางคดีอาญา ต้องหาตัวมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุอันควร และถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๕๐ ฐานมีอาวุธปืนในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๑ ปี และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ฐานหาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน และปรับ ๖,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้ลงรับราชการมาเป็นประโยชน์แก่การกิจการงานในเขตมณฑลพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกให้หนึ่ง กองจำคุก ๕ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๒ ปี ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าทำการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมาย ประกอบกับ อาวุธปืนเป็นอาวุธร้ายแรงที่สามารถทำอันตรายผู้อื่นถึงแก่ชีวิตได้ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงแสดงให้เห็นถึงการไม่เคารพต่อกฎหมายและจงใจฝ่าฝืนกฎหมาย การทำความผิดของผู้ฟ้องคดีย่อมเป็นเรื่องที่สังคมไม่อาจยอมรับได้ อีกทั้งมิใช่การกระทำโดยปกติของ วิทยุชนทั่วไป หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับผู้ฟ้องคดีที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดกฎหมาย โดยไม่มีเหตุอันสมควรเข้าบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ก็จะทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นศรัทธา อันเป็นการเสื่อมเสียเกียรติหรือภาพพจน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ของข้าราชการตำรวจซึ่งมีหน้าที่ต้องบังคับใช้กฎหมายและให้ความคุ้มครองดูแลความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ประกอบกับข้อ ๒.๑.๔ ของประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ทาง การปกครอง และทางรัฐประศาสนศาสตร์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับมอบหมายจาก ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน มีอำนาจประกาศรายชื่อ ผู้สอบแข่งขัน และดำเนินการเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง ตามข้อ ๒.๑๔ ของระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖



ได้พิจารณา...

ได้พิจารณาประวัติชีวิตของผู้อยู่อาศัยแล้วเห็นว่า ผู้อยู่อาศัยเป็นบุรุษหรือสตรีในศีลธรรมอันดี
 ขาดคุณสมบัติในการเป็นข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ
 และตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒.๑.๔ ของประกาศรับสมัครสอบของสำนักงานกำลังพลฯ
 ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ประกาศสำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
 ก่อนรายชื่อผู้อยู่อาศัยออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ให้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง
 เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นประกาศที่ขัดด้วยกฎหมาย
 สำหรับกรณีผู้อยู่อาศัยอ้างว่าเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคล
 เพื่อเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจแห่งการของผู้อยู่อาศัย ต้องให้ ก.ตร. เป็นผู้นิรโทษชี้ขาด
 ตามข้อ ๖ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคล
 เพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ดำเนินการสอบไม่มีอำนาจ
 ในการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อยู่อาศัยนั้น ข้อ ๖ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก
 หรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
 กำหนดว่า กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขัน ให้ ก.ตร. วินิจฉัยชี้ขาด
 โดยมีได้กล่าวถึงการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ไว้แต่อย่างใด การกำหนดให้ ก.ตร.
 ซึ่งเป็นผู้ออกกฎ ก.ตร. ฉบับดังกล่าวเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีมีปัญหา จึงหมายความว่าถึง
 หากกรณีมีปัญหาการใช้การพิจารณาในเรื่องเกี่ยวกับการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันให้เป็นอำนาจ
 ของ ก.ตร. ที่จะวินิจฉัยชี้ขาด ข้อกล่าวอ้างของผู้อยู่อาศัยฟังไม่ขึ้น สำหรับประกาศสำนักงาน
 กำลังพลฯ ลงวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ก่อนรายชื่อผู้อยู่อาศัยออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้
 โดยผู้อยู่อาศัยอ้างว่ามีได้ระบุเหตุผลว่าผู้อยู่อาศัยถูกคัดสิทธิในเรื่องใด เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วย
 กฎหมายนั้น เห็นว่า แม้ประกาศสำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
 จะมีได้ระบุเหตุผลตามที่ผู้อยู่อาศัยกล่าวอ้าง แต่ต่อมาผู้บังคับการกองกลางสอบ สำนักงานกำลังพลฯ
 ได้มีหนังสือ ที่ คช ๐๐๐๖.๑๓๓/๔๒๖ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ แจ้งผู้อยู่อาศัยว่า
 จากการตรวจสอบประวัติของผู้อยู่อาศัยปรากฏว่า ผู้อยู่อาศัยเคยมีประวัติคดีอาญาข้อหาเมื่ออยู่ใน
 และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและพกพาไปในเมือง หมู่บ้าน
 หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุอันควร คดีถึงที่สุดศาลอาญากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช
 ซึ่งผู้อยู่อาศัยคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่าตามข้อหาและพฤติการณ์แห่งคดีเป็นการกระทำ
 ที่ไม่เหมาะสม เป็นที่รังเกียจของสังคมและสาธารณะชนทั่วไป เป็นการเสื่อมเสียเกียรติ
 ของข้าราชการตำรวจ และหลักศีลธรรมในพุทธศาสนา ถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการ



ปกครองท้องถิ่น...

บทประพันธ์คือศิลปกรรมอันดี ตามประกาศรับสมัครสอบของสำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ข้อ ๒.๑.๘ เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร จึงมีมติให้ถอนชื่อของผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ กรณีจึงถือว่าประกาศสำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ข้อ ๒.๑.๘ ของผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ มีการจัดให้มีเหตุผลแล้ว ในภายหลัง จึงไม่เป็นเหตุให้ประกาศสำนักงานกำลังพลฯ ดังกล่าวไม่สมบูรณ์ ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๐๙

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน คำว่า ศิลปกรรม หมายถึง ความประพฤติกิจที่ชอบตามศีลและธรรมในหลักพุทธศาสนา ซึ่งการที่จะพิจารณาว่า บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้ปกครองในศิลปกรรมอันดีจะต้องดูตามพฤติกรรมการกระทำว่า มีศีลตามศีลและธรรมในพุทธศาสนาหรือไม่ การที่ผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น พ.ศ. ๒๕๔๐ ฐานมีอาวูรป็นในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและพกพาอาวูรป็นในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาให้รอการลงโทษจำคุกไว้กำหนด ๒ ปี พฤติการณ์ตามรูปคดีดังกล่าวกระสุนปืนอยู่ในกระเป๋าสีดำ มีได้ภายในลำกล้องปืนพร้อมที่จะใช้งานและผู้ฟ้องคดีก็มีได้ใช้อาวูรป็นมุ่งประทุษร้ายผู้ใด หรือนำไปก่อกวนให้ผู้อื่นหวาดกลัวหรือนำไปก่ออาชญากรรมแต่อย่างใด อีกทั้ง อาวูรป็น ลูกซองสั้น ขนาดเบอร์ ๑๒ เป็นอาวูรป็นที่สามารถออกใบอนุญาตให้ครอบครองและใช้ได้ มิได้เป็นอาวูรป็นที่ร้ายแรงเหมือนขนาด .๓๕๗ ขนาด .๔๔ ต้องควบคุมพิเศษแต่ก็สามารถออกใบอนุญาตให้ครอบครองหรือใช้ได้ หรือเป็นอาวุธสงครามซึ่งไม่สามารถออกใบอนุญาตให้ครอบครองหรือใช้ได้ เมื่อเทียบคุณสมบัติและการควบคุมปืนลูกซองสั้น เป็นปืนที่มีอำนาจพ่นน้อยกว่าชนิดอื่น อีกทั้ง ความผิดฐานมีอาวูรป็นในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นความผิดอาญาที่เล็กน้อยไม่ได้เป็นคดีร้ายแรงหรือคดีฉุกเฉิน และศาลจังหวัดนครราชสีมาได้พิเคราะห์แล้วเห็นว่าเป็นความผิดเล็กน้อยและพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีอยู่ในระดับที่จะแก้ไขได้ จึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงแต่ผู้กระทำความผิดมีโทษอาญาเท่านั้น แต่ไม่ได้มีศีลและธรรมในหลักพุทธศาสนา เนื่องจากมิได้นำอาวูรดังกล่าวไปทำร้ายหรือประทุษร้ายผู้ใดหรือนำไปก่ออาชญากรรม ก่อกวนให้ผู้อื่นหวาดกลัวหรือก่ออาชญากรรม และตามพจนานุกรมของรองเจ้าคณะจังหวัดนครราชสีมาได้รับรองว่าการมีได้มีผิดศีลธรรมตามหลักพุทธศาสนา



ประกอบด้วย...

ประกอบกับประกาศดังกล่าวได้กำหนดว่าไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี คำว่า "ไม่เป็น" ย่อมแสดงว่าการที่จะพิจารณาว่าบกพร่องในศีลธรรมหรือไม่ต้องดูพฤติการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับตามหนังสือรับรองความประพฤติของเจ้าอาวาสวัด ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สมาชิกสภา จังหวัดนครราชสีมา และผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดนครราชสีมา รับรองความประพฤติของผู้ฟ้องคดีว่าได้ประพฤติดีดี ชอบช่วยเหลือสังคม อีกทั้ง ปัจจุบัน ผู้ฟ้องคดีได้รับราชการตำแหน่งนิติกร สำนักงานเทศบาลเมืองแก่งคอย และตามกฎหมาย ก.ต. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติชั่วเลวทรามหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดหุโทษ แต่ตามวรรคสอง กำหนดว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) หรือ (๔) ก.ต. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเจตนารมณ์ของกฎหมาย วรรคสอง ต้องการห้ามบุคคลที่จะเป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่ตำรวจ ส่วนข้อยกเว้นตามวรรคสอง เป็นการให้โอกาสและเป็นธรรมกับผู้บกพร่องศีลธรรมอันดี และหากอยู่ในวิสัยที่สามารถแก้ไขได้ ก.ต. ก็อาจพิจารณาให้เข้ารับราชการตำรวจได้ ตามกฎหมาย ก.ต. ดังกล่าว จึงถือได้ว่า การที่ บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่บกพร่องศีลธรรมอันดีสามารถเข้ารับราชการตำรวจได้โดยไม่ได้เสื่อมเสียเกียรติ ของตำรวจหรือการปฏิบัติหน้าที่ กระทั่งของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงการกระทำผิดอาญา แต่ไม่ถึง กับบกพร่องศีลธรรมอันดีตามหลักพุทธศาสนา และตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ ประกอบกับกฎหมาย ก.ต. ว่าด้วยกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ ระบุว่า ข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นการผิดวินัยที่ปรากฏชัดแจ้ง (๒) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้น กระทำผิด ซึ่งโทษวินัยไม่ร้ายแรงมีภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง กักขัง หรือตัดเงินเดือน และตามข้อ ๔ ระบุว่า ข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัยร้ายแรงในกรณีต่อไปนี้ถือว่า เป็นความผิดชัดแจ้ง (๑) กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือลงโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือลหุโทษ ซึ่งโทษวินัยร้ายแรงมีปลดออกหรือไล่ออก หากเทียบเคียงเกี่ยวกับกรณี ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำผิดไม่ร้ายแรงหากเป็นข้าราชการตำรวจก็สามารถรับราชการต่อไปได้ โดยไม่ได้เสื่อมเสียเกียรติของข้าราชการตำรวจแต่อย่างใด อีกทั้ง ตามคำสั่งคณะกรรมการของตุลาการ



ผู้แถลงคดี...

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คุณสมบัติทั่วไปของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจกำหนดไว้ ๑๕ ประการ ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ การจำกัดสิทธิเช่นว่านั้นจะกระทำได้นั้นถ้ากฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะ ในการกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้เกิดผลดีต่อองค์การตำรวจและให้กระทบกระเทือนสิทธิของบุคคลน้อยที่สุด ดังนั้น การพิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงต้องพิจารณาโดยองค์รวัด เมื่อการกำหนดคุณสมบัติแต่ละข้อเป็นเอกเทศจากกัน ดังนั้น การพิจารณาว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีต้องพิจารณาว่าพฤติการณ์ดังกล่าวอยู่นอกเหนือความประพฤติในทางศีลธรรมหรือไม่ หากเทียบเคียงหลักธรรมในศาสนาการบกพร่องในศีลธรรมน่าจะหมายถึงการบกพร่องในความประพฤติที่วิญญูชนทั่วไปพึงประพฤติ เช่น การไม่ประพฤติชั่วต่อร่างกายผู้อื่น ไม่ถือเอาทรัพย์สินของผู้อื่นเป็นของตนเองโดยไม่ประพฤติในทางมุกฎ กล่าวคือ ไม่สาธยายทางเพศ ไม่ผิดลูกเมียชาวบ้าน ไม่กล่าวเท็จ กล่าวคำส่อเสียดใส่ร้ายผู้อื่น จะฟ้องหรือไม่ฟ้องสุราเมรัยจนไม่สามารถครองสติได้ เมื่อศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดและกำหนดโทษจำคุก แต่ศาลได้รอการลงโทษ ถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาดังกล่าวให้จำคุก แต่จะถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ต้องพิจารณาว่าความผิดของผู้ฟ้องคดีเป็นการบกพร่องในความประพฤติอันวิญญูชนทั่วไปประพฤติหรือไม่ ดังคมยอมรับหรือไม่ รวมทั้งมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติงานหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจหรือไม่ มิใช่ถือว่าเมื่อเป็นตำรวจกระทำความผิดกฎหมายจะเป็นการกระทำที่บกพร่องในศีลธรรมอันดีเสมอไป นอกจากนั้น เมื่อพิจารณา มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งมีบัญญัติว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๑ (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๔) ก.ร. อาจพิจารณาว่ายังไม่เข้ารับราชการได้ การมีคุณสมบัติดังกล่าวนั้นไม่ถือเป็นเด็ดขาด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องคำนึงถึงการจำกัดสิทธิของบุคคลซึ่งจะต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และให้กระทบสิทธิของบุคคลน้อยที่สุด การประกาศถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ โดยถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีเพียงเพราะผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินคดีอาญาฐานมีอาวุธปืนในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและฐานพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต โดยที่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ใช้อาวุธปืนดังกล่าวไปทำร้ายผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บ หรือผิดกฎหมายและการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่เข้าเป็นเหตุหนักกับภาพลักษณ์ของการรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ การวินิจฉัยคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการ



/ใช้ดุลพินิจ...

ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ประกอบกับตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๔๘/๒๕๕๐ พิพากษา
กรณีมีผู้สอบบรรจุเข้ารับราชการเป็นนายทหารชั้นประทวน ตามประกาศของมีนุชการร่วมบทที่ ๓
และจากการตรวจสอบประวัติผู้สอบบรรจุเคยกระทำความผิดอาญาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ
จัดหาเมล็ดพันธุ์ออกฤทธิ์ประเภท ๒ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต
โดยศาลจังหวัดพิษณุโลกพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่โทษจำคุกให้รอการลงโทษกำหนด ๒ ปี
และให้คุมประพฤติ ยังสามารถเข้ารับราชการเป็นทหารได้ และตามระเบียบกระทรวงกลาโหม
ว่าด้วยการบรรจุ การโอน และการบรรจุกลับเข้ารับราชการ พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดคุณสมบัติว่า
ไม่เป็นผู้นักพรตศีลธรรมอันดีเหมือนกับกฎ ก.ศร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งเมื่อเทียบเคียงความผิดกรณีครอบครอง
เมทแอมเฟตามีนโดยไม่ได้รับอนุญาตกับคดีของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีสามารถเข้ารับราชการตำรวจได้
ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้องไม่ต้องห้ามการประกาศตำแหน่งว่างแล้วผล
การประกาศออกชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ เป็นการไร้จุดประสงค์ที่ไม่ถูกต้อง
และไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี

ส่วนกรณีพิพาทปกครองชั้นต้นเห็นว่า ข้อ ๖ ของกฎ ก.ศร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์
และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นกรณีมีปัญหาการให้การคิดความในเรื่องที่เกี่ยวกับการคัดเลือกหรือ
การสอบแข่งขันให้เป็นอำนาจของ ก.ศร. ที่จะวินิจฉัยชี้ขาดนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเมื่อพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศใช้บังคับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง
ที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน
ดังนั้น ระเบียบ ก.ศร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงถูกยกเลิกและให้ใช้กฎ ก.ศร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือ
การสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ แทน และตามข้อ ๕
ของกฎ ก.ศร. ดังกล่าว กำหนดว่า การคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันที่ได้ดำเนินการก่อนหน้า
กฎ ก.ศร. นี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันตามที่กฎ ก.ศร. นี้กำหนด
แต่เมื่อพิจารณาความระเบียบ ก.ศร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มิได้ให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ดำเนินการสอบเป็นผู้ตัดสิน
ผู้สอบได้ และตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและการคัดเลือกตัวบิโธสอบ
ข้อ ๒.๒.๕ ให้คณะกรรมการดำเนินการดำเนินการสอบแข่งขันฯ มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัย ตัดสินชี้ขาด

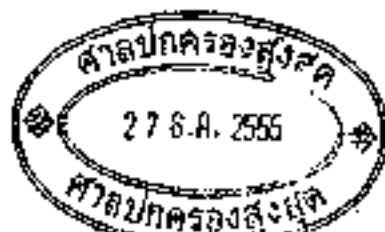


ประเด็นปัญหา...

ประเด็นปัญหาอันเกิดจากการสอบของผู้สมัครสอบ คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันฯ ไม่มีอำนาจพิจารณาตัดสินสิทธิผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีผู้สอบได้ กรณีดังกล่าวจึงเป็นปัญหาเกี่ยวกับการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันที่ต้องให้ ก.ค.ร. วินิจฉัยชี้ขาดตามข้อ ๖ ของกฎ ก.ค.ร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลผู้สมัครเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อ โดยไม่มีอำนาจจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า การถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ แม้มิได้ระบุเหตุผลไว้ แต่ได้มีการจัดให้มีเหตุผลแล้วในภายหลังไม่เป็นเหตุให้ประกาศสำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ไม่สมบูรณ์ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มีเจตนารมณ์เพื่อให้ผู้ที่ถูกการระงับสิทธิได้รับการชดเชยหรือเยียวยาอย่างเพียงพอและเป็นธรรมเพื่อที่จะได้ได้ยังสิทธิ ส่วนมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (๒) เป็นการรับรองการปฏิบัติงานที่บกพร่องของผู้ออกคำสั่งก่อนที่จะมีการได้ยังสิทธิ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่จัดให้มีเหตุผลก่อนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ได้ยังสิทธิ ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ ก่อนเข้าสู่กระบวนการได้ยังสิทธิ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการต่อสู้ได้ยังสิทธิ แม้ภายหลังอุทธรณ์ได้ยังสิทธิ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเหตุผล เป็นการแจ้งหลังจากเข้าสู่กระบวนการได้ยังสิทธิ จะถือว่าเป็นการจัดให้มีเหตุผลภายหลังไม่ได้ขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว ดังนั้น เมื่อคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีเหตุผลหรือข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ จึงถือว่าเป็นคำสั่งที่ไม่สมบูรณ์ ขอสศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา กลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ที่ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้และให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้ตามสิทธิที่พึงได้รับ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แถลงว่า ทนายความยื่นอุทธรณ์จากบัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการสำนักงานกำลังพลเป็นผู้ดำเนินการสอบ ซึ่งมีอำนาจเทียบเท่าผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นไปตามระเบียบ ก.ค.ร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้อนุมัติหลักการเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ตามหนังสือสำนักงานกำลังพล ส่วนที่ ๓๓๖-๒๒๑/๔๐๔ ลงวันที่ ๔



กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗...

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ประกอบกับความเห็นคัดค้านจากสำนักงานเลขาธิการฯ ที่ ๐๐๐๖.๑๒๑/๒๐๖๒ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง วิธีการคัดเลือกด้วยวิธีสอบ ผู้ถือหนังสือที่ ๒ ซึ่งมีคำสั่งที่ ๑๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ตั้งคณะกรรมการดำเนินการดำเนินการสอบแข่งขันและการคัดเลือกด้วยวิธีสอบ ต่อมา สำนักงานกำลังพลได้มีประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครคนบุคคลนอกผู้มีวุฒิบริบูรณ์ตามที่กำหนด ทาการปกครอง และทางรัฐประศาสนศาสตร์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร เพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติทั่วไปของผู้สมัครสมัครสอบไว้ชัดเจน ส่วนคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งจะเกี่ยวกับเรื่องคุณวุฒิการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในแต่ละกลุ่มสายงาน โดยการระบุเรื่องคุณสมบัติทั่วไปมีตั้งแต่ เพศ อายุ และอื่นๆ รวมทั้งไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยในการพิจารณาว่าผู้ใดเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น ต้องพิจารณาในรูปของคณะกรรมการและนำพฤติการณ์แห่งคดีที่ผู้นั้นมีประวัติทางคดีอาชญากรรมประกอบการพิจารณาเป็นรายๆ ไป เนื่องจากในการพิจารณาคัดเลือกผู้สอบได้ต้องให้ความละเอียดรอบคอบอย่างสูงสุด ซึ่งตามประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และสำรอง ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๗ ได้ระบุไว้โดยปริยายชื่อของผู้ถือหนังสือว่าอยู่ระหว่างการตรวจสอบประวัติฯ รวมทั้งได้ระบุไว้ในประกาศด้วยว่าหากปรากฏภายหลังว่าผู้ใดมีคุณสมบัติไม่ถูกต้องครบถ้วนตามประกาศรับสมัครจะถูกถอนชื่อจากผู้สอบได้และเมื่อฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการดำเนินการดำเนินการสอบแข่งขันฯ ได้ข้อมูลครบถ้วนจึงมีการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการดำเนินการสอบแข่งขันฯ เพื่อพิจารณาคุณสมบัติและตัดสินคดีผู้ถือหนังสือ โดยได้มีประกาศแก้ไขบัญชีผู้สอบได้และผู้สอบได้สำรอง ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เหตุที่ไม่ระบุข้อมูลของผู้ถือหนังสือที่มีประวัติทางคดีอาชญากรรม นั้น สำนักงานกำลังพลได้พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติว่าหากประกาศโดยระบุไว้ชัดเจนจะเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ควรเปิดเผยให้ผู้สมัครทราบ ทั้งนี้ เพื่อมิให้มีผลกระทบกับผู้สมัครสอบโดยทั่วไป ซึ่งการกระทำผิดฐานแพ่งอาชญากรรมเมื่อเข้าไปในที่ชุมชนสาธารณะของผู้ถือหนังสือ เป็นการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในตัวของอาชญากรรมและพฤติกรรมของผู้ถือหนังสือจากการมีอาชญากรรมถึงอันและชกหาไปนั้นถือเป็นความผิดที่ชัดแจ้งแล้วโดยมิต้องมีการใช้งานหรือใช้ยิงผู้ใดก่อน ซึ่งวิญญูชนทั่วไปไม่พึงปฏิบัติ แม้จะไม่ได้รู้ถึงผู้ใดก็ตาม ตัวอาชญากรรมของดังกล่าวสามารถขึ้นทะเบียนกับนายทะเบียนได้นั้น ต้องพิจารณาออกจากกันให้ถูกต้องว่าในขณะกระทำความผิดของผู้ถือหนังสืออาชญากรรมดังกล่าวยังไม่ถึงขั้นจะเป็นให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงถือว่าเป็นอาชญากรรม



ที่ไม่มีทะเบียน...

ที่ไม่มิทะเยียนประหัย ปะกอบกับการรับบุคคลจากบุคคลภายนอกเข้ารับราชการตำรวจ ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องพิจารณาคัดสรรบุคคลที่มีความประพฤติดี มีจิตสำนึกที่ดีในการ ไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย เนื่องจากข้าราชการตำรวจเป็นอาชีพที่มีทั้งกฎหมายและอาชญากรรมอยู่ในมือ ที่จะต้องดูแลว่ามีบุคคลที่มีประพฤติดีให้แก่ประชาชนทั่วไป ในการพิจารณาคุณสมบัติทั่วไป ของผู้สอบได้ เพื่อพิจารณาตัดสินคดีเนื่องจากเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี คณะกรรมการ ดำเนินการสอบได้พิจารณาโดยนำรายละเอียดของพฤติการณ์ในการกระทำความผิด มาประกอบการพิจารณาเท่านั้น มิได้นำผลการพิพากษาคดีของผู้ฟ้องคดีมาเป็นเกณฑ์ตัดสิน ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ทราบแนวทางการพิจารณา รวมทั้งการพิจารณาคณะกรรมการดำเนินการสอบ ได้ใช้ความละเอียดรอบคอบในการพิจารณาพฤติการณ์แห่งคดีเป็นนัยๆ ไป โดยพิจารณาประกอบ ทั้งข้อมูลส่วนคดีจากพนักงานสอบสวน ส่วนงานอัยการและคำพิพากษาคดีของศาลที่เกี่ยวข้อง โดยคณะกรรมการดำเนินการสอบเชิงรับจึงได้จัดประชุมพิจารณาเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ ตามรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๔ โดยที่ประชุมมีมติให้ระเบียบ ความพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๓ (๗) ในการพิจารณา วินิจฉัยคุณสมบัติผู้สมัครสอบที่มีประวัติทางคดีอาญาจำนวน ๒ ราย คณะกรรมการ ดำเนินการสอบแข่งขัน เห็นว่าข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดียังไม่ชัดเจนจึงมอบหมาย ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณาคดีในกรณีโดยให้ประกาศรายชื่อเป็นผู้สอบได้ไปก่อน โดยระบุเงื่อนไขว่า "อยู่ระหว่างพระราชขอประวัติ" ต่อมาคณะกรรมการดำเนินการสอบได้ประชุมอีกครั้ง เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ มีมติตามความเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมเสียงข้างมาก พิจารณาคดีคุณสมบัติทั่วไปของผู้ฟ้องคดี มีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี สำหรับกรณีที่มีพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ออกมาใช้บังคับโดยปริยาย และแบ่งส่วนราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งมีการยกเลิกและกำหนดกฎหมาย ระเบียบ กฎ ก.ตร. ใหม่ ซึ่งพ.ม.มาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติว่า ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาหรือออกกฎกระทรวง กฎ ก.ตร. ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือยังมีมติเพื่อบริหารคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.ท. ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ มติ หรือกรณีกฎกำหนดไว้แล้ว ซึ่งใช้อยู่เดิมมาไว้บังคับโดยอนุโลม ดังนั้น ในขณะที่มีการบังคับใช้ข้อบังคับจึงเป็นไปตามที่ระบุ ในมาตรา ๑๒๗ โดยให้ใช้ กฎ ก.ตร. ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องเดิมในการคัดเลือก และบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการตำรวจมาไว้ได้โดยอนุโลม และเป็นไปโดยถูกต้อง



ความพระราชบัญญัติ...

ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว รวมทั้งหากพิจารณาในด้านความเป็นธรรมแก่ผู้สมัครสอบแล้ว หากดำเนินการสอบไปแล้วบางขั้นตอนมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย ระเบียบ กฎ ก.ตร. และนำกฎระเบียบที่กำหนดใหม่มาใช้บังคับกับบุคคลภายนอกที่ได้สมัครสอบไว้แล้ว อาจจะไม่เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้สมัครได้

นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามคำสั่งศาลว่า ผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้อง ไม่ต้องห้ามตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ระเบียบการสอบคนเข้าเมืองผู้มีวิญญูชนวิเทศทางด้านการกฎหมาย ทศการปกครอง และทางรัฐประศาสนศาสตร์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร เพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ทั้งนี้ ข้อ ๒ ของประกาศดังกล่าว กำหนดคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้มีสิทธิสมัครสอบไว้ชัดเจนทุกข้อ โดยคุณสมบัติทั่วไปในข้อ ๒.๑.๔ ระบุว่า ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ส่วนคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง เป็นกรณีเกี่ยวกับคุณสมบัติการศึกษาของผู้สมัครสอบในแต่ละกลุ่มสายงาน ฉะนั้น ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ซึ่งระบุว่า ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่สอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังนี้ โดย (๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ดังนั้น จะต้องเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ที่รับผิดชอบ หรือที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในการตรวจสอบข้อมูลคุณสมบัติทั่วไป และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ว่าเป็นไปตามที่กำหนดในมาตรา ๔๑ หรือตามที่ประกาศรับสมัคร จึงเป็นหน้าที่ของผู้ดำเนินการสอบที่ต้องระบุในประกาศ รวมทั้งต้องตรวจสอบข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากเมื่อประกาศให้เป็นผู้ที่สอบได้ ก่อนการเข้าฝึกอบรม จะได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน - พลตำรวจ และเมื่อสำเร็จการฝึกอบรมแล้วจะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรอีกครั้งหนึ่ง จึงถือว่าการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน - พลตำรวจ ก่อนไปฝึกอบรมต้องมีการตรวจสอบข้อมูลและพิจารณาก่อนบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการตำรวจ ตามประกาศรับสมัคร ข้อ ๔.๑ เรื่อง การบรรจุและแต่งตั้ง ดังนั้น การพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินการสอบ ในการพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครจึงอยู่ในอำนาจและจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับขั้นตอนอื่น และสำหรับประเด็นการคัดค้านผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อเป็นปัญหามีเกี่ยวกับการคัดเลือก หรือการสอบแข่งขันที่ต้องให้ น.ส. วิมลชัยราชดาส ข้อ ๖ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗



/หรือไม่...

หรือไม่ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า การพิจารณาคดีคดีนี้ไม่ใช่ปัญหาที่จะต้องนำเสนอ
ให้ ก.ตร. วินิจฉัยชี้ขาดตามที่ระบุในข้อ ๖ ของกฎ ก.ตร. ข้างต้น โดยการพิจารณาคดีคดีนี้ทั่วไป
ของผู้ฟ้องคดีเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ดำเนินการสอบซึ่งดำเนินการในรูปคณะกรรมการ
ที่ได้ดำเนินการมาทุกหลักสูตรที่มีการเปิดรับสมัครคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน ซึ่งต้องพิจารณา
ตรวจสอบคุณสมบัติก่อน ตามที่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๐๑
มาตรา ๔๑ (๗) เนื่องจากข้อใช้ระเบียบนี้พิจารณาตามที่ระบุในประกาศรับสมัครมาเป็นเกณฑ์
ในการพิจารณาคัดเลือก แต่หากจะพิจารณาจากกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ก็มีระบุไว้เช่นเดียวกันในข้อ ๒ (๒) ไม่เป็น
ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ส่วนกรณีที่จะต้องเสนอให้ ก.ตร. วินิจฉัยชี้ขาดนั้น
ต้องเป็นกรณีที่ไม่ได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ หรือกฎ ก.ตร.
ที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามหรือการสอบแข่งขัน เช่น การส่งนายอรุณรัตน์สมัครสอบ
คัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนผู้มีวุฒิปริญญาตรี เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุ
แต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ มีข้าราชการตำรวจผู้สมัครสอบ
ที่สอบผ่านหรือเขียนและมีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยก่อนการทดสอบ
สมรรถภาพทางกายได้ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ในหน้าที่ ๑ จังหวัดชายแดนภาคใต้และได้รับบาดเจ็บสาหัส
ซึ่งถือว่าเป็นกรณีพิเศษต้องนำเสนอ ก.ตร. วินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้ได้รับบาดเจ็บจะขอยกเลิก
การทดสอบว่ายน้ำ - ร่ง ให้ได้หรือไม่ ซึ่งไม่มีกำหนดในระเบียบหรือกฎ ก.ตร. ที่เกี่ยวข้อง
ให้ผู้ดำเนินการสอบกระทำได้ จึงต้องเสนอเรื่องเข้า ก.ตร. วินิจฉัยชี้ขาด ดังนั้น การพิจารณาคดีคดีนี้
ผู้สมัครสอบสามารถดำเนินการได้ตามระเบียบ ก.ตร. ซึ่งแตกต่างจากกรณีที่จะต้องเสนอ
ก.ตร. วินิจฉัยชี้ขาด และในส่วนประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยฯ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
ไม่ได้ระบุเหตุผลถือเป็นคำสั่งที่ไม่สมบูรณ์นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า ประกาศแก้ไขรายชื่อ
ผู้สอบได้ดังกล่าวได้ระบุให้ทราบดีว่าเป็นการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับประวัติ
ทางคดีอาญาและการดำเนินการได้เสร็จสิ้นลงแล้ว โดยระบุว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ
ตามประกาศรับสมัครข้างต้น ซึ่งระบุคุณสมบัติของผู้สมัครสอบในด้านต่างๆ ไว้ครบถ้วน
ตามระเบียบ ประกอบกับในขั้นตอนการประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้ฯ
ฉบับลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ ในส่วนของบัญชีรายชื่อได้มีระบุไว้ชัดเจนว่ากรณีของผู้ฟ้องคดี
อยู่ระหว่างการตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา โดยมีแนวทางปฏิบัติมาโดยตลอดว่าจะประกาศ
ระบุเพียงเท่านี้ ซึ่งจะมีผลและผลกระทบว่ากำหนดคุณสมบัติผู้สอบได้ไว้ และผลตรวจสอบ



ประวัติทางคดีอาญา...

ประวัติทางคดีอาญาเป็นอย่างไร รวมทั้งการคัดสิทธิ แต่จะไม่บรรยายละเอียดอีกว่ากระทำผิด คดีอาญาเรื่องอะไร เพราะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ควรเปิดเผย และต่อมา ผู้บังคับการ กองการสอบ สำนักงานกำลังพล ได้มีหนังสือ ที่ ศร ๐๐๐๖.๓๓๓๗.๒๖ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีพร้อมบรรยายละเอียดในการคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีว่า จากผลการตรวจสอบประวัติและ ลายพิมพ์นิ้วมือปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเคยมีประวัติทางคดีอาญาข้อหาฉ้อโกงเงินและเครื่อง กระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิด ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๗๐ ฐานมีอาวุธปืนในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๑ ปี และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ฐานพกพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน และปรับ ๖,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนคดี มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๕ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี โดยให้คุมประพฤติมีกำหนด ๑ ปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อหา และพฤติการณ์แห่งคดีเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมเป็นที่รังเกียจของสังคมและสาธารณชนทั่วไป เป็นการเสื่อมเสียเกียรติของข้าราชการตำรวจและหลักศีลธรรมในพุทธศาสนา ถือว่าเป็นการกระทำ ที่เป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงได้ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ เนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป กรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามข้อ ๒.๑.๔ ของประกาศรับสมัครสอบของสำนักงานกำลังพล ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ขอให้ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณายกฟ้อง และจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ศาลากลางจังหวัดอำนาจ และทำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของศาลากลางผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกด้วยวิธีการสอบบุคคลภายนอกเข้าเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาศัยอำนาจตามข้อ ๒.๖ ของระเบียบ ก.ศ. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือก และการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และตามข้อ ๒ ของหนังสือ



สำนักงาน...

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๓๒๑๖๐๐๖๒ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง วิธีการ
คัดเลือกด้วยวิธีสอบ จึงมีคำสั่งสำนักงานกำลังพล ที่ ๑๔/๒๕๔๗ เรื่อง ตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการสอบแข่งขันและการคัดเลือกด้วยวิธีสอบ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศ
สำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย
ทางการปกครอง และทางรัฐประศาสนศาสตร์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร เพื่อแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดี
ได้สมัครสอบในสายสอบสวน (ตส.๓) และเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียนและมีสิทธิเข้าสอบ
ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการสอบ
ในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งตามที่กำหนดในประกาศรับสมัครสอบ โดยมีขั้นตอน
การรายงานตัวและยื่นหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม การวัดขนาดร่างกาย รับหนังสือ
และบัตรสอบความประพฤติและพฤติการณ์ พิมพ์ลายนิ้วมือ เพื่อตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา
และยื่นเอกสารแบบบันทึกข้อมูลบุคคลเพื่อนำไปตรวจสอบประวัติที่เกี่ยวเนื่องกับยาเสพติดให้โทษ
ซึ่งการตรวจสอบจากกรพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา และการตรวจสอบ
เลขประจำตัวประชาชนเพื่อตรวจสอบประวัติที่เกี่ยวเนื่องกับยาเสพติดให้โทษ คณะกรรมการ
ดำเนินการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๔๗ พิจารณาคัดสรรผู้สอบผ่านที่มีประวัติทางคดีอาญาหรือมีประวัติเกี่ยวกับ
ยาเสพติดให้โทษ โดยในรายชื่อของผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและ
คัดเลือกด้วยวิธีสอบได้พิจารณาตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งได้มีการกำหนดเรื่องคุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิสมัครไว้ในประกาศรับสมัครสอบ
แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดีของผู้ฟ้องคดีที่ตรวจสอบไปยังสำนักงานอัยการ
และศาลจังหวัดนครราชสีมา ยังไม่มีการส่งข้อมูลมา จึงยังไม่อาจพิจารณาคัดสรรผู้ฟ้องคดี
ได้ในคราวประชุมนี้ เพื่อให้ไม่ให้เป็นภาระเสียสิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้สอบผ่านทุกขั้นตอน
ประกอบด้วยกำหนดระยะเวลาในการประกาศรายชื่อผู้สอบได้และสำรองในรอบสุดท้าย
กระชั้นชิดมาก คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบจึงมีมติ
ให้ประกาศรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้ไปก่อน โดยให้ระบุในบัญชีว่าอยู่ระหว่าง
ตรวจสอบประวัติ และมีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการเร่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง
ของพฤติการณ์แห่งคดีเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง ประกาศ
รายชื่อผู้สอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และสำรองในการสอบแข่งขันและคัดเลือก



/ด้วยวิธีสอบ...

ตอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับประกาศ
สำนักงานกำลังพลตำรวจ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ อุตธรณ์ได้แจ้งการ
ตอนชื่อตัวกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้บังคับการกองการสอบ สำนักงานกำลังพล
มีหนังสือ ที่ สช ๐๐๐๖.๑๓๗/๕๒๖ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์
ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า จากการตรวจสอบประวัติและลายพิมพ์นิ้วมือปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเคยมีประวัติ
ทางคดีอาญาข้อหาฉ้อโกงเงินและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต
และพกพาไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งศาลจังหวัดนครราชสีมา
พิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาญาปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐ ฐานมีอาวุธปืนในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต
จำคุก ๕ เดือน ปรับ ๘,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี โดยได้คุมประพฤติ
มีกำหนด ๑ ปี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้จำคุกแล้วเห็นว่า ตามข้อหาและพฤติการณ์ผู้ฟ้องคดี
เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมเป็นที่รังเกียจของสังคมและสาธารณชนทั่วไป เป็นการเสื่อมเสียเกียรติ
ของข้าราชการตำรวจและหลักศีลธรรมในพุทธศาสนาถือว่าการกระทำที่บกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี จึงให้ถอนชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้ เนื่องจากเป็นผู้ขาด
คุณสมบัติทั่วไป กรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒.๑.๔
ของประกาศสำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การถอนชื่อ
ผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบได้เนื่องจากเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีเป็นการใช้ดุลพินิจ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงฟ้องคดีต่อศาลขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนประกาศ
สำนักงานกำลังพลฯ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ที่ถอนรายชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชี
ผู้สอบได้ และให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้ตามสิทธิที่พึงได้รับ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้น
พิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ประมวลสำนักงานกำลังพล ลงวันที่ ๑๐
กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ที่แก้ไขบัญชีผู้สอบได้และผู้สอบได้สำรอง หลักสูตรการสอบแข่งขัน
และคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจ เข้ารับการฝึกอบรม
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับ
ผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจ



/ต้องมิชอบด้วย...

ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๑ หรือแม้จะขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ แต่ผู้นั้นได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๔๒ และมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๔๑ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังนี้ ... (๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี... ประกอบกับ ตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ดังข้อที่ ๓ การรับสมัคร บทที่ ๑ หลักทั่วไป ว่าด้วยการรับสมัครบุคคลเข้ารับราชการตำรวจ ข้อ ๑ กำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือก หรือผู้ที่สอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป ตามมาตรา ๔๑ หรือ ได้รับการยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๔๖๑ และมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ตร. กำหนดไว้ และข้อ ๑๐ กำหนดว่า กรณีอย่างไรจะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๔๖๑ นั้น ให้พิจารณาข้อเท็จจริง และพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักพระพุทธศาสนาประกอบ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบ ในลายสอบสวน (๓๑.๓) และเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียนและมีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสม กับตำแหน่ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการสอบในภาคความเหมาะสม กับตำแหน่ง ตามที่กำหนดในประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครบุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ทาง การปกครอง และทางรัฐประศาสนศาสตร์ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร เพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๔๙๗ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗ โดยมีขั้นตอนของการรายงานตัวและยื่นหลักฐานเอกสาร ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม การวัดขนาดร่างกาย รับหนังสือตรวจสอบความประพฤติและพฤติการณ์ พร้อมลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา และยื่นเอกสารแบบบันทึกข้อมูลบุคคล เพื่อนำไปตรวจสอบประวัติที่เกี่ยวข้องกับงานสหคดีให้โทษ เมื่อผลจากการตรวจสอบสารบบ พิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ฟ้องคดี โดยกองทะเบียนประวัติอาชญากรรมพบว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติคดีอาญา เกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและคัดเลือกตัววิธีสอบซึ่งแต่งตั้ง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้ดำเนินการสอบ จึงได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒๖๔๔๔ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๔๙๔ เพื่อพิจารณาตัดสินคดีผู้สอบผ่านที่มีประวัติทางคดีอาญาว่ามีประวัติ เกี่ยวกับงานสหคดีให้โทษ สำหรับการพิจารณาตัดสินคดีผู้สอบผ่านกรณีที่มีประวัติทางคดีอาญา



ได้พิจารณา...

ได้พิจารณาจาก ๒ กรณี คือ กรณีไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และกรณีไม่เป็น ผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยในรายชื่อของผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน และคัดเลือกด้วยวิธีสอบ ได้พิจารณากรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ประกอบกับความประกาศ สำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติทั่วไปของผู้มีสิทธิสมัครสอบ แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดีของผู้ฟ้องคดีที่ตรวจสอบไปยังสำนักงานอธิการ และศาลจังหวัดนครราชสีมา ยังไม่มีการส่งข้อมูลกลับมา เพื่อไม่ให้เป็นการเสียสิทธิ แก่ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียน คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและคัดเลือก ด้วยวิธีสอบจึงมีมติให้ประกาศรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้ไปก่อน โดยให้ระบุในบัญชีว่าอยู่ ระหว่างตรวจสอบประวัติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง ประกาศ รายชื่อผู้สอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และสำรองในการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วย วิธีสอบบุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจเข้ารับการศึกษาอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๗ ซึ่งสามประกาศ สำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ข้อ ๔.๑ การบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นไปตามระเบียบ และกฎหมายที่กำหนด กรณีผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษาอบรมหลักสูตรที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดจะไม่มีการรับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร และให้ถือว่า หมดสิทธิในการสอบครั้งนี้ เห็นได้ว่า ตามประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เมื่อประกาศให้เป็น ผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนก่อนการเข้าฝึกอบรมตามหลักสูตรข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรจะได้รับ การบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน - พลตำรวจ ก่อน แล้วจึงฝึกอบรม และเมื่อสำเร็จ การฝึกอบรมจึงจะได้รับบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร จึงถือว่าการบรรจุ แต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน - พลตำรวจ ต้องมีการพิจารณาตรวจสอบข้อมูล คุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งว่าเป็นไปตามที่กำหนดในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ หรือตามที่ประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗



หรือไม...

หรือไม่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้เป็นผู้ดำเนินการสอบ ซึ่งมีอำนาจเทียบเท่าผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและกรสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงมีอำนาจดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีและมีอำนาจดำเนินการประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันและดำเนินการเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้งจากข้อ ๒.๑๑ ของระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียน โดยได้รายงานผลความขึ้นตอนที่กำหนดในประกาศสำนักงานปลัดพลเรือน เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมายฯ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และเป็นผู้มีสิทธิสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ซึ่งการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งจะพิจารณาจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน พฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่นของผู้ใช้สอบและจากการสัมภาษณ์ก่อนบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน - พลตำรวจเอกชาติภูมิภรณ์ ซึ่งการบรรจุแต่งตั้งบุคคลเป็นข้าราชการตำรวจ จำเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องพิจารณาตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เมื่อปรากฏว่าการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีพบว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติทางคดีอาญาในความผิดตามพระราชบัญญัติอาชญากรรมใน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดฐานมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๑ ปี ปรับ ๔,๐๐๐ บาท และฐานทรงอาวุธปืนติดตัวไปในที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๖ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้การรับสารภาพเป็นประจักษ์แก่การพิจารณาโดยศาลไทย ศาลไทยได้พิพากษาจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี โดยให้คุมประพฤติผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๑ ปี และทำงานบริการสังคมไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมง จึงต้องพิจารณาต่อไปว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ เห็นว่า ตามข้อ ๑๐ ของประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวข้องกับคดี ลักษณะที่ ๑ การรับสมัคร มาที่ ๑ หลักทั่วไปว่าด้วยการรับสมัครบุคคลเข้ารับราชการตำรวจ กำหนดว่ากรณีอย่างใดอย่างหนึ่งถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา ๔๑ (๗) ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ นั้น ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นเหตุหรือไม่ โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความซื่อสัตย์ของสังคมและความหมายของศีลธรรมในหลักพระพุทธศาสนาประกอบ ดังนั้น การจะพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีเป็น



ผู้บกพร่อง...

ผู้ปกครองในศีลธรรมอันดีหรือไม่ จึงต้องพิจารณาว่าการกระทำหรือพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี
 วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำหรือไม่ และถึงยอมยกเว้นได้หรือไม่ รวมทั้งมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์
 ในทางปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจหรือไม่ เห็นว่า ตามข้อหาและพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี
 จากพยานมีอาวุธปืนลูกซองและเครื่องกระสุนปืนในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพาอาวุธปืน
 และเครื่องกระสุนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน ทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นความผิด
 ที่รุนแรงแล้วโดยไม่คำนึงถึงการใช้อาวุธปืนยิงผู้ใด ซึ่งวิญญูชนทั่วไปพึงปฏิบัติตามหลักการดังกล่าว
 แม้จะไม่ได้รู้ถึงผู้ใดก็ตาม มิใช่พฤติการณ์อันดีงามที่วิญญูชนโดยทั่วไปพึงกระทำ และถึงยอม
 ไม่อาจยอมกับการกระทำดังกล่าวได้ แม้อาวุธปืนลูกซองดังกล่าวจะสามารถถอดไขออกจนถูกต้อง
 ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
 พ.ศ. ๒๔๙๐ ต้องพิจารณาแยกประเด็นจากท่าทีความผิดและขัดต่อกฎหมายดังกล่าว
 การที่ผู้ฟ้องคดีมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพา
 อาวุธปืนติดตัวไปในที่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจนถูกศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุกนั้น
 แม้จะได้รับการรอกการลงโทษและกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤติไว้ แต่การรับราชการตำรวจ
 เป็นอาชีพที่ต้องพิจารณาทัศนคติบุคคลที่มีความประพฤติดี มีจิตสำนึกที่ดี ไม่ปฏิบัติตามวินัยกฎหมาย
 เนื่องจากข้าราชการตำรวจเป็นบุคคลที่มีทั้งกฎหมายและอาวุธปืนอยู่ในครอบครองและ
 ต้องดูแลรักษาอาวุธปืนให้เรียบร้อยแก่ประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับผู้ฟ้องคดี
 ที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดกฎหมายเป็นข้าราชการตำรวจ บ่อมทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นศรัทธา
 อันมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี
 ดังกล่าวนี้ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี จึงขาดคุณสมบัติทั่วไปในการ
 เป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๐๑
 และพยานที่กำหนดไม่ประกาศสำนักงานกำลังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี
 ทางศึกษามหาวิทยาลัย ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศ
 สำนักงานกำลังพล เรื่อง แก้ไขบัญชีผู้สอบได้และผู้สอบได้สำรอง หลักสูตรการตอบแข่งขัน
 และคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจ เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุ
 และแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามประกาศสำนักงานกำลังพล
 ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ดอนหรือผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชี
 รายชื่อผู้สอบได้ หลักสูตรการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจ
 เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร เนื่องจากผู้ฟ้องคดี



เป็นผู้ปกครอง...

เป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามที่กฎหมายกำหนด ประกาศดังกล่าว
จึงรอบด้วยกฎหมายและเป็นการใช้ดุลยพินิจที่เป็นไปตามเหตุและผลที่กฎหมายกำหนดไว้ อรรถร
ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

กรณีนี้ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เมื่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ดังนั้น ระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือก
และการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงถูกยกเลิกและให้ใช้กฎ ก.ตร.
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ
เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ แทน ส่งผลให้ปัญหาเกี่ยวกับการคัดเลือกหรือการ
สอบแข่งขันบุคคลเพื่อเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจของผู้ฟ้องคดีต้องให้ ก.ตร.
วินิจฉัยชี้ขาดตามกฎหมาย ก.ตร. ดังกล่าว คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันฯ ไม่มีอำนาจ
พิจารณาใน เห็นว่า ตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
บัญญัติว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ชั้นประทวน
และชั้นสัญญาบัตร ให้บรรจุจากบุคคลผู้ได้รับคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ และในวรรคสอง
บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.
และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน มาตรา ๑๒๗ บัญญัติว่า
ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาหรือออกกฎกระทรวง กฎ ก.ตร. ระเบียบ
ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือยังมิได้มีมติเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ระเบียบข้อบังคับ ประกาศ มติ หรือกรณีที่กำหนดไว้แล้ว
ซึ่งใช้บังคับมาใช้อย่างต่อเนื่องต่อไป ดังนั้น กฎ ก.ตร. ระเบียบหรือประกาศที่เกี่ยวกับการคัดเลือก
ด้วยวิธีสอบหรือการสอบแข่งขัน ที่ได้ดำเนินการไปก่อนหรืออยู่ระหว่างดำเนินการ
ยังสามารถใช้บังคับได้โดยต่อเนื่อง และเมื่อ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก
หรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
ซึ่งบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๔ กำหนดว่า การคัดเลือกหรือการสอบแข่งขัน
ที่ได้ดำเนินการก่อนหน้า กฎ ก.ตร. นี้ไว้บังคับ ให้ถือเป็นการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขัน
ตามที่กฎ ก.ตร. นี้กำหนด ซึ่งการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้ดำเนินการไปทั้งหมด
เป็นไปตามระเบียบ กฎ ก.ตร. และคำสั่งที่กำหนดตามกฎหมายขึ้นก่อน ประกอบกับการพิจารณา
ของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดีนั้น ไม่ใช่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการคัดเลือก



/หรือการสอบแข่งขัน...

หรือการสอบแข่งขัน แต่เป็นการพิจารณาตัดสินสิทธิในเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครสอบที่ระบุไว้ในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะต้องให้ ก.ค.ร. วินิจฉัยชี้ขาดตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ประกาศสำนักงานก้ำดังพล เรื่อง แก้ไขบัญชีผู้สอบได้และผู้สอบได้สำรอง หลักสูตรการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจ เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามประกาศสำนักงานก้ำดังพล ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ มิได้จัดให้มีเหตุผลเป็นคำสั่งที่ไม่สมเหตุสมผล นั้น เห็นว่า ตามประกาศสำนักงานก้ำดังพล เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และผู้สอบได้ในการสอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลภายนอกและข้าราชการตำรวจ เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ ในรายชื่อของผู้ฟ้องคดีได้ระบุให้ทราบแล้วว่าอยู่ในระหว่างตรวจสอบประวัติ ซึ่งการตรวจสอบประวัติเป็นขั้นตอนในการตรวจสอบคุณสมบัติทั่วไปตามประกาศสำนักงานก้ำดังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และตามประกาศสำนักงานก้ำดังพล เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และผู้สอบได้สำรอง ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ ระบุไว้ในรายชื่อของผู้ฟ้องคดีว่าอยู่ในระหว่างตรวจสอบประวัติ และระบุว่าหากปรากฏภายหลังว่าผู้ใดมีคุณสมบัติไม่ถูกต้องครบถ้วนตามประกาศสำนักงานก้ำดังพล เรื่อง รับสมัครสอบบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีทางด้านกฎหมาย ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ จะถูกถอนชื่อจากการเป็นผู้สอบแข่งขันและคัดเลือกด้วยวิธีสอบได้และผู้สอบได้สำรองตามประกาศนี้ และไม่มีสิทธิเข้ารับการฝึกอบรมหรือไม่มีสิทธิได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ หรือต้องออกจากการตำรวจ เมื่อตามประกาศสำนักงานก้ำดังพล ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นประกาศแก้ไขรายชื่อผู้สอบได้ ซึ่งตามข้อมูลในประกาศดังกล่าวได้ระบุให้ทราบแล้วว่าตามประกาศสำนักงานก้ำดังพล ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ ได้ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้โดยมีเงื่อนไขว่าอยู่ในระหว่างตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา ซึ่งตามผลการตรวจสอบประวัติทางคดีอาญาเสร็จเรียบร้อยแล้ว เห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามประกาศรับสมัครซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบอยู่แล้ว เห็นว่า ตามประกาศสำนักงานก้ำดังพล ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ได้บรรลุเหตุผลและผลในประเด็นข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งผู้ฟ้องคดี



/สามารถไว้สิทธิ...

สามารถเข้าถึงได้ยังการออกประกาศดังกล่าวได้ จึงให้ทำผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แสดงเหตุผล
โดยสมบูรณ์ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔
ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ควรเปิดเผยให้ผู้เกี่ยวข้องอื่นได้ทราบ
ดังนั้น ประกาศสำนักงานก้ำดังพลฯ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ จึงเป็นประกาศที่มีเหตุผล
หรือข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอเป็นข้อเท็จจริงสมบูรณ์แล้วมากฎหมายแล้ว อธิบดีร้องผู้ฟ้องคดี
จึงฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสมรรถชัย วิสาภรณ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายกรพจน์ วิสสุตพิชญ์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรารุณ ศิริสุทธีวัฒนา

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย งามวงศ์ชน

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบุญ บุญฤทธิยากร

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายณัฐ รัฐอมฤต



○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ก. ๒๒)



คดีหมายเลขดำที่ อ.๙๖๒๕๕๒
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๘๒๖๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง { นายจิรโรจน์ จันอาจ ผู้ฟ้องคดี
ผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๑๑/๒๕๕๐
หมายเลขแดงที่ ๑๙๓๒/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียน
นายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ สายนักเรียนนายสิบตำรวจ กองบัญชาการศึกษา
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และได้สอบผ่านข้อเขียนภาคความรู้ความสามารถทั่วไป
และภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง และผ่านการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย
การตรวจโรค และการทดสอบสัมภาษณ์แล้ว แต่เมื่อประกาศผลสอบรอบสุดท้ายเมื่อวันที่
๑๑ เมษายน ๒๕๕๐ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการคัดเลือกบรรจุเข้าเป็นนักเรียน
นายสิบตำรวจ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ ได้แจ้งประกาศผลสอบ



/ตั้งกล่าว...

ดังกล่าวต่อผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้บังคับการกองการสอบได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ระบุว่า คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันมีมติให้ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดี เนื่องจากได้ส่งลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ฟ้องคดีไปตรวจที่กองทะเบียนประวัติอาชญากรแล้วปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเคยถูกดำเนินคดีข่มขืนผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต ผลการดำเนินคดีพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการตั้งฟ้องและศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวมีคำพิพากษาให้รอการกำหนดโทษ ๒ ปี และคุมประพฤติไว้ในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยต้องรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๓ เดือน ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียและบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามมาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การตัดสินดังกล่าวไม่เป็นธรรม กล่าวคือในการสมัครสอบครั้งนี้ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นและศึกษาคุณสมบัติของผู้สมัครแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ขาดคุณสมบัติแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ถูกดำเนินคดีอาญาข่มขืนผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น ศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ได้พิพากษารอการกำหนดโทษและผู้ฟ้องคดีไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ ข้อ ๗.๔ และไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ ข้อ ๗.๒ เพราะขณะกระทำความผิดดังกล่าวผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ กระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ประกอบกับตามหนังสือกรมพิสูจน์และคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่ ยธ ๐๖๔๗/ว ๖๐๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๔ เรื่องขอให้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลเด็กและเยาวชนที่พ้นการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล เพื่อขอรับข้อมูลประวัติของเด็กและเยาวชนออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร ซึ่งผู้ฟ้องคดีอยู่ในกลุ่มบุคคลที่จะต้องได้รับการลบข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรตามหนังสือดังกล่าว อีกทั้งปัจจุบันผู้ฟ้องคดีก็ได้ประพฤติตนเป็นพลเมืองดีทำประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมและประเทศชาติ โดยผ่านกระบวนการสมัครเป็นทหารกองเกิน



เป็นอาศ...

เป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัดสมุทรปราการ เป็นอาสาสมัครสายตรวจชุมชน
สถานีตำรวจภูธรย่อยบางปู ผ่านการอบรมสัมมนาโครงการสายตรวจชุมชนต่อต้านยาเสพติด
ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ ผ่านการอบรมหลักสูตรการดูแลผู้บาดเจ็บฉุกเฉิน ผ่านการฝึก
กระโดดหอสูง ๓๔ ฟุต และได้ผ่านการทำงานกับบริษัท ไทเกอร์ มอเตอร์ จำกัด และบริษัท
โตโยต้า แอท ยูไนต์ จำกัด ซึ่งได้ทำประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคมมาโดยตลอด
การที่ผู้ถูกฟ้องคดีตัดสินใจไม่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ กองบัญชาการศึกษา
เป็นการทำงานโดยมิชอบและไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาล

ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียน
นายสิบตำรวจ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยให้ยกเลิกมติของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้อนุมัติและมอบหมาย
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ
ประจำปี ๒๕๕๐ ในส่วนกองบัญชาการศึกษา และกองบัญชาการตำรวจนครบาล
ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอก
เข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง ลงวันที่ ๒๗
ธันวาคม ๒๕๔๙ และในผนวก ก.ท้ายประกาศดังกล่าว ข้อ ๗.๒ กำหนดคุณสมบัติของ
ผู้สมัครที่จะได้รับการบรรจุเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจไว้ว่า จะต้องไม่เป็นผู้ประพฤติด
เสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และในผนวก จ. ท้ายประกาศ เดียวกัน ข้อ ๓.๔
กำหนดว่า การตรวจสอบประวัติคดีอาญาและสืบความประพฤติผู้ที่คณะกรรมการ
พิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งเห็นว่า มีประวัติความประพฤติหรือชื่อเสียงเหมาะสม
ที่จะเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ถือว่า ผ่าน ผู้ที่คณะกรรมการพิจารณา
ความเหมาะสมกับตำแหน่งเห็นว่า มีประวัติความประพฤติหรือชื่อเสียงไม่เหมาะสม
ที่จะเป็นข้าราชการตำรวจ ถือว่า ไม่ผ่าน ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้าสอบเป็นนักเรียน
นายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง และสอบผ่านข้อเขียน จึงได้พิมพ์รายชื่อ
ส่งไปตรวจสอบยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร พบว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องหาคดีอาญา
ข้อหาใช้อาวุธปืนและกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพา
อาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดเมื่อวันที่
๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ ที่โรงเรียนสวนกุหลาบสมุทรปราการ โดยตามวันและสถานที่ดังกล่าว



เพื่อของ...

เพื่อนของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนสวนกุหลาบสมุทรปราการ ชักชวน
ผู้ฟ้องคดีไปงานคริสต์มาสที่โรงเรียน ต่อมาครูเห็นว่าผู้ฟ้องคดีภายนอกเข้ามาเกรงว่า
จะก่อเหตุ จึงแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจสอดส่องพบว่าผู้ฟ้องคดีมีอาวุธปืนพก
๑ กระบอก กระสุนขนาด .๒๒ จำนวน ๑ นัด จึงจับกุมตัวดำเนินคดี ชั้นพนักงานสอบสวน
และพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
มีคำพิพากษารอการอุทธรณ์ ๒ ปี และคุมประพฤติทุก ๓ เดือน คณะกรรมการดำเนินการ
สอบแข่งขันในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ จึงมีมติตัดสิน
ผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ เพราะถือว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี ซึ่งวิญญูชนธรรมดาไม่มีใครพิกษาว่าถูกปรับ โดยเฉพาะเป็นคนที่ไม่มีถูกกฎหมาย
ที่บุคคลทั่วไปจะต้องทราบว่ามีกฎหมาย การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นภาระกระทำที่ชอบ
ด้วยกฎหมาย มิได้มีเจตนาถ่วงถ่วงผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

กรณีคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีนั้น มาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็น
ข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.
และข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็น
ข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ตามมาตรา ๔๔ (๖) ถึง (๙) แล้ว จะต้องไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี ซึ่งการที่ศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
มีคำพิพากษาดังกล่าวถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดีอันเป็นลักษณะต้องห้ามตามแผนก ก. ข้อ ๗.๒ แล้ว

กรณีหนังสือกรมศึฉฉและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่ ยธ ๐๖๕๗/ว ๖๐๕
ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๔ เรื่อง ขอให้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลเด็กและเยาวชนที่พ้น
การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล เพื่อขอตอบข้อมูลประวัติของเด็กและเยาวชน
ออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรนั้น เป็นหนังสือเวียนภายในของกรมศึฉฉ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนเท่านั้น ขณะนี้ยังไม่มีความหมายหรือระเบียบใดให้ตอบข้อมูล
ของเด็กและเยาวชนออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร ประกอบกับสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติต้องการคนดี มีความรู้ความสามารถที่ไม่มีความประพฤติเสื่อมเสีย



เข้ามา...

เข้ามารับราชการตำรวจ เพราะต้องทำหน้าที่ปกป้องรักษาชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน อันเป็นกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียน นายสิบตำรวจ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า การกระทำความผิดอาญาของผู้ฟ้องคดี ในข้อหาฆ่าผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพา อาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต เกิดขึ้นขณะที่ ผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ ยังเป็นเยาวชน ความผิดที่กระทำเกิดจากความ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่ได้มีเจตนาฆ่าอาวุธดังกล่าวไปกระทำความผิดและผู้ฟ้องคดี ก็ไม่ได้ใช้ปืนดังกล่าวกระทำความผิดอาญาใดๆ ภายหลังกระทำความผิดผู้ฟ้องคดี ได้รู้สำนึกถึงความผิดที่ได้กระทำลงไป จึงให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและชั้นศาล และตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดดังกล่าวจนถึงปัจจุบันผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๒๕ ปี ไม่เคย กระทำความผิดอาญาใดๆ และไม่เคยประพฤติเสื่อมเสียหรือประพฤติผิดศีลธรรม นอกจากนี้ ตามรายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ พิจารณาว่านายจตุพงษ์ ภูมิพัฒน์ กระทำความผิด พระราชบัญญัติจราจรทางบกฯ ถูกดำเนินคดีข้อหาขับรถยนต์เมาสุรา ศาลพิพากษาจำคุก ๑ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอ ๓ ปี แต่คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันเป็นศิวับัน อันเป็นการเลือกปฏิบัติไม่ไร้เกณฑ์การพิจารณาเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดี เพราะการ ถูกดำเนินคดีข้อหาขับรถยนต์เมาสุรานั้นเป็นการประพฤติดีที่เสื่อมเสียและประพฤติ ผิดศีลธรรมอย่างเห็นได้ชัด และมีได้กระทำความผิดในขณะที่เป็นเยาวชนอีกด้วย คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่าได้ตัดสินใจมีประวัติคดีอาญาทั้งหมดจึงไม่เป็นความจริง

กรณีหนังสือกรมทิจนิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ที่ ยธ ๐๖๕๗/ว ๒๐๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ เรื่อง ขอให้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลเด็กและเยาวชน ที่พ้นการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล เพื่อขอสมัครสอบประวัติของเด็กและเยาวชน ออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร นั้น เป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างกรมทิจนิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนกับกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อนำข้อมูลประวัติของเด็กและเยาวชนออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีเข้าหลักเกณฑ์ที่จะได้รับ การลบประวัติออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรนานแล้ว และปัจจุบันผู้ฟ้องคดี



ได้รับการ...

ได้รับการลงข้อมูลประวัติคดีอาญาออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรแล้ว ตามหนังสือกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๐๐๓๔.๓๒/๔๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยกระทำความผิดหรือได้รับโทษใดๆ มาก่อน จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนในการเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า นายจุฑพงษ์ ภูมพันธ์ ถูกดำเนินคดีในข้อหา ขับรถขณะเมาสุรา ศาลพิพากษาจำคุก ๑ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุก ๑ ปี เป็นการกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ มิใช่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือประพฤติผิดศีลธรรม ซึ่งการกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษนั้นเข้าข่ายยกเว้น ตามมาตรา ๕๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๔) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่เกิดจากการกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ คณะกรรมการ ดำเนินการสอบแข่งขันจึงมีมติไม่คัดสิทธินายจุฑพงษ์ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการลงข้อมูล ประวัติการต้องหาคดีอาญา ตามหนังสือกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ พ.ศ. ๐๐๓๔.๓๒/๔๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๐ นั้น การอนุมัติให้นำข้อมูลประวัติ การต้องหาคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรดังกล่าว เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันได้คัดสิทธิ ผู้ฟ้องคดีแล้ว และการให้ลงข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาญาออกจากสารบบทะเบียน ประวัติอาชญากรเป็นข้อตกลงภายในระหว่างกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกับ กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ออกวันเดียวกับมติให้ผู้กระทำผิด ที่เป็นเด็ก มิใช่ระเบียบหรือหลักกฎหมายที่ใช้กับบุคคลทั่วไป จึงขัดกับมาตรา ๕๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่อาจนำมาใช้ยกเว้นข้อกำหนด ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกดำเนินคดีในข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืน ไว้ในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต แม้ขณะกระทำความผิด ผู้ฟ้องคดีจะมีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ แต่ผู้ฟ้องคดียอมรับว่า การมีอาวุธปืนและ



เครื่องกระสุนปืน...

เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และการพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการกระทำที่เป็นความผิดตามกฎหมายที่วิญญูชนโดยทั่วไปไม่พึงกระทำ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศของบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง จึงขอรับด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาฆ่าผู้อื่น และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๗ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๒๐ และมาตรา ๓๗๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๖ ปีเศษ โดยศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ได้พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดี ประกอบรายงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดเป็นครั้งแรกและอยู่ระหว่างศึกษาเล่าเรียน ผู้ปกครองยังห่วงใย เห็นควรให้โอกาสกลับคนเป็นพลเมืองดี เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของผู้ฟ้องคดี จึงพิพากษาให้รอการกำหนดโทษไว้กำหนด ๒ ปี และให้คุมประพฤติไว้ในกำหนดดังกล่าว โดยให้ผู้ฟ้องคดีรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสมุทรปราการ ทุก ๓ เดือน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลครบถ้วนแล้ว ทำให้ผู้ฟ้องคดีเข้าหลักเกณฑ์การขอทะเบียนประวัติอาชญากร ซึ่งการขอข้อมูลประวัติของเด็กและเยาวชนนอกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรนั้น เป็นข้อมูลร่วมกันของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกับกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ร่วมกันรับผิดชอบการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๔ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรม โดยให้ถือว่าเยาวชนได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลครบถ้วนแล้ว และไม่มีการใดต้องบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่อไป การที่ศาล



ได้มี...

ให้มีคำพิพากษาดังกล่าวนั้นไม่ถือเป็นโทษทางอาญา ซึ่งปัจจุบันผู้ฟ้องคดีก็ได้รับการลบชื่อทางทะเบียนประวัติอาชญากรแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดดังกล่าวนี้นั้นได้ทำในขณะที่เป็นเด็กยังไม่มีภาวะทางจิตใจที่เป็นผู้ใหญ่ เพราะกำลังเข้าสู่วัยรุ่น กระทำความผิดลงไปด้วยความคลั่งคะนองเพราะเข้าสู่วัยรุ่น โดยได้พกพาอาวุธปืนพกกระต๊อติดตัวไปโรงเรียน ซึ่งเรียนอยู่ที่วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการในขณะนั้น มิได้มีเจตนาที่จะนำอาวุธปืนพกกระต๊อติดตัวไปใช้เพื่อทำร้ายผู้ใด และผู้ฟ้องคดีมิได้รู้ถึงข้อกฎหมายต่างๆ ว่าการที่เอาอาวุธดังกล่าวติดตัวไปนั้นจะทำให้มีผลทางกฎหมายอย่างไร ซึ่งความผิดที่เกิดขึ้นมิใช่เกิดจากความชั่วช้าในกมลสันดาน

ประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นไดวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.พร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้นก็ไม่เป็นความจริง เพราะปัจจุบันผู้ฟ้องคดีไม่เคยประพฤติคนเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยตามข้อ ๒ (๒) กฎของ ก.พร. ดังกล่าว ซึ่งกำหนดว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จะเห็นได้ว่า กฎ ก.พร. ดังกล่าว กำหนดให้พิจารณาความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีในขณะปัจจุบัน มิใช่ความประพฤติที่เกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น ไม่เช่นนั้นจะต้องระบุไว้ว่าไม่เคยเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งมีความหมายน้อยเสียกว่ากับข้อ ๒ (๑) ซึ่งเป็นข้อบัญญัติให้พิจารณาในสภาพปัจจุบันเช่นเดียวกัน ซึ่งบัญญัติว่า ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น และ (๓) ซึ่งบัญญัติว่า ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ส่วน กฎ ก.พร. ดังกล่าว ข้อ ๒ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ได้บัญญัติไว้ดังนี้ คือ (๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๕) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออก หรือให้ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ (๖) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น (๗) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น (๘) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ จะเห็นว่าตามกฎหมาย ก.พร. ดังกล่าวใช้คำว่า "ไม่เป็นผู้เคย..." จึงเป็นการให้พิจารณาถึงคุณสมบัติหรือประวัติย้อนหลัง



ของผู้มีสิทธิ...

ของผู้มีสิทธิที่จะได้รับการบรรจุเข้าเป็นข้าราชการตำรวจว่ามีลักษณะต้องห้ามหรือไม่
ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติต้องห้ามของการ
เป็นข้าราชการตำรวจตามกฎหมาย ก.ตร. ดังกล่าวหรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องพิจารณา
ความประพฤติดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีในปัจจุบัน

ตามรายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน ครั้งที่ ๒๒๕๕๐
เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ เรื่อง การรับสมัครและสอบแข่งขันหลักสูตร นศ. ประจำปี ๒๕๕๐
ซึ่งเป็นการพิจารณาในเรื่องผู้สอบที่มีประวัติในการตรวจสอบ ๔ ราย มีข้อพิจารณา
อยู่ ๒ ประเด็น คือ ๑. กรณีถูกศาลพิพากษาจำคุก ยกเว้นกรณีที่เป็นความผิดของไทย
หรือกระทำโดยประมาท และ ๒. เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยหลักในการพิจารณา
ตามข้อ ๑. ต้องไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ซึ่งต้องเป็น
โทษจำคุกจริงๆ กรณีที่ศาลลงอาญาถือว่าไม่เข้าข่ายความที่อนุกรรมการ ก.ตร.
กฎหมายพิจารณาไว้ และในกรณีเด็กหรือเยาวชนได้กระทำความผิดและศาลส่งไปให้คุม
ความประพฤติ การคุมประพฤติไม่ถือว่าเป็นการลงโทษทางอาญา แต่เป็นการคุมประพฤติ
เพื่อให้กลับตัวเป็นคนดี สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยนำเอาวัตถุประสงค์
ของการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนที่มีการคุมประพฤติเด็กมาประกอบการพิจารณา
เพราะไม่ถือว่าเป็นการลงโทษทางอาญา ส่วนหลักในการพิจารณาตามข้อ ๒. ให้พิจารณา
ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นรายๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรั้งเกียรติ
ของสังคมและความหมายของศีลธรรมในหลักพุทธศาสนาประกอบด้วย

ตามหนังสือ ที่ อร ๐๖๔๗/ว ๖๐๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๔ เรื่อง
ขอให้ดำเนินการจัดส่งข้อมูลเด็กและเยาวชนที่พ้นการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง
ศาล เพื่อขอถอนข้อมูลประวัติของเด็กและเยาวชนออกจากรายชื่อข้อมูลทะเบียนประวัติ
อาชญากร ซึ่งเป็นความร่วมมือกันระหว่างกรมศินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
และกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยให้หน่วยงานสังกัด
กรมศินิจ ดำเนินการตรวจสอบว่าเด็กและเยาวชนได้พ้นระยะเวลาการรอการลงโทษ
หรือพ้นระยะเวลาการกำหนดโทษหรือพ้นระยะเวลาการคุมความประพฤติ หรือพ้น
ระยะเวลาการฝึกและอบรมตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลครบแล้ว หรือไม่มีการใด
ที่จะต้องบังคับคดีตามพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอีกต่อไป ให้ทำหนังสือแจ้งไปยัง
ผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อดำเนินการ



/พิจารณา...

พิจารณา นำข้อมูลทะเบียนประวัติของเด็กและเยาวชนออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรต่อไป ซึ่งการดำเนินการเช่นนี้เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรม อีกทั้งเยาวชนที่ไปปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลครบถ้วนแล้ว และไม่มีการโต้แย้งคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอีกต่อไป การที่ศาลได้มีคำพิพากษาคังกล่าวนั้น ไม่ถือเป็นโทษทางอาญา ซึ่งเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้าหลักเกณฑ์ของการลบประวัติคังกล่าวข้างต้นนานแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีต้องคำพิพากษาคังกล่าวไม่ถือเป็นโทษทางอาญา หมายความว่าไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนและปัจจุบันผู้ฟ้องคดีก็ได้รับการลบประวัติอาชญากรเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีตัดสินใจไม่รับผู้ฟ้องคดีโดยให้เหตุผลว่าประพฤติดีเยี่ยมและบกพร่องในศีลธรรม จึงเป็นการตัดสินใจที่ไม่ถูกต้อง อีกทั้งการตัดสินใจของผู้ถูกฟ้องคดีก็มีได้เป็นธรรม กล่าวคือ ในกรณีของนายจตุพงษ์ ภูมพัฒน์ ซึ่งต้องโทษคดีอาญาในความผิดพระราชบัญญัติจราจรทางบก ถูกดำเนินคดีข้อหาขับรถขณะเมาสุรา ศาลพิพากษาจำคุก ๑ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอ ๑ ปี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิโดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้มีพื้นฐานความประพฤติที่ดีและยังทำชื่อเสียงด้านกีฬาให้แก่โรงเรียนมาโดยตลอด น่าจะไม่เป็นผู้เสพสุราเป็นประจำ เห็นได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ให้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินเช่นเดียวกันกับผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีมิได้พิจารณาถึงพื้นฐานความประพฤติของผู้ฟ้องคดี หรือคุณความดีในชั้นเรียนของผู้ฟ้องคดี ในทางตรงกันข้ามกลับไปพิจารณาให้เป็นคุณกับนายจตุพงษ์ โดยให้เหตุผลของคดีดังกล่าวว่าน่าจะไม่เป็นผู้เสพสุราเป็นประจำ และเป็นผู้มีดีความประพฤติที่ดี ซึ่งผิดหลักในการพิจารณาว่าประพฤติดีเยี่ยมและบกพร่องในศีลธรรมอันดี ทั้งที่เห็นได้ว่านายจตุพงษ์มิได้กระทำความผิดในขณะที่เป็นเด็กหรือเยาวชน และได้คำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมมาประกอบในการพิจารณา เพราะการที่นายจตุพงษ์ขับรถในขณะเมาสุรา เป็นการประพฤติดีกกฎหมายของสังคมคือกฎหมายอาญานี้แล้ว และยังเป็นการผิดศีลธรรม และไม่สมควรที่จะรับนายจตุพงษ์เข้าเป็นตำรวจ เพราะรู้อยู่แล้วว่าการดื่มสุราเป็นการผิดศีล ๔ และยังไปขับรถซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชนทั่วไปที่เดินทางอยู่บนท้องถนน ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก ข้อหาขับรถขณะเมาสุรา เป็นการกระทำความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งเข้าข้อบทวันตามข้อ ๒ (๔) ของ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม



/ของการ...

ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับนายจุฑามณีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ จึงเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดียกเลิกมติที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ กองบัญชาการการศึกษา และตั้งรับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจกองบัญชาการการศึกษาด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นทุกประการและขอถือเอาคำให้การและทำให้การเพิ่มเติมในชั้นการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้นรวมทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พานประกาศกองบัญชาการการศึกษา เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียนภาคความรู้ความสามารถทั่วไป ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง ผ่านการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย การตรวจโรค และการสอบสัมภาษณ์แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้พิมพ์ลายนิ้วมือส่งไปตรวจสอบยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร พบว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องหากติอาญา ข้อหาเมียอุบิณ และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ ที่โรงเรียนสวนกุหลาบสมุทรปราการ โดยตามวันและสถานที่ดังกล่าวเพื่อนของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนสวนกุหลาบสมุทรปราการ ชักชวนผู้ฟ้องคดีไปงานคริสต์มาสที่โรงเรียน ต่อมาครูเห็นว่าบุคลิกภายนอกเข้ามาราวว่าจะก่อเหตุ จึงแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีมีอาวุธปืนปากกา ๑ กระบอก กระสุนขนาด .๒๒ จำนวน ๑ นัด จึงจับกุมตัวดำเนินคดี ชั้นพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการสั่งฟ้อง



/ศาลจังหวัด...

ศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวมีคำพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดี มีความผิดตามพระราชบัญญัติอาชญากรรม เรื่องกระสุนปืน วรรคแรก โทษจำคุก ไม่เพิกถอน และถึงแก่พิฆาตอาชญากรรม พ.ศ. ๒๔๕๐ มาตรา ๘ มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔ ทวิ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๒ ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๑ รอกำหนดโทษ ๒ ปี และคุมประพฤติทุก ๓ เดือน คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ ซึ่งมีมติตัดสินคดีผู้ฟ้องคดี เข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ เพราะถือเป็นผู้ประพฤติดีเยี่ยมหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งวิญญูชนธรรมดาไม่มีใครทักท้วงอาชญากรรม โดยเฉพาะเป็นปืนที่ไม่ถูกกฎหมายที่บุคคลทั่วไป จะต้องทราบว่าผิดกฎหมาย ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ประกาศ ผลการสอบคัดเลือก โดยไม่มีชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่าน ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ ได้แจ้งประกาศผลสอบดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ได้รับแจ้งว่า การดำเนินการถูกต้องแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การตัดสินคดีผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นการไม่ถูกต้อง และไม่เป็นธรรมจึงยื่นฟ้องต่อศาลเป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ประกาศของบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๕๐ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสม กับตำแหน่ง เนื่องจากเป็นผู้ใช้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ในการสอบแข่งขัน บุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศของบัญชาการศึกษา เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ ข้อ ๔ กำหนดว่า หลักสูตร การแข่งขันประกอบด้วย ๔.๑ ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป ๔.๒ ภาคความรู้ความสามารถ พิเศษเฉพาะตำแหน่ง ๔.๓ ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง และ ข้อ ๔.๓ กำหนดว่า ผู้ที่จะถือว่า สอบแข่งขันได้จะต้องเป็นผู้ที่สอบได้คะแนนในแต่ละภาคตามหลักสูตรที่กำหนด ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐ ทั้งนี้จะคำนึงถึงหลักวิชาการด้วย สำหรับภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง นั้น ต้องสอบให้ผ่านเกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย การสัมภาษณ์ การตรวจร่างกาย การตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา สืบความประพฤติ การตรวจสอบความตามระเบียบวินัย



/และรท...

และรตจักรยานยนต์ ถ้าไม่ผ่านขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนี้ ถือว่าสอบไม่ผ่าน ข้อ ๗.๒ หมวด ก. ท้ายประกาศดังกล่าว กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครที่จะได้รับการบรรจุเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจไว้ว่า จะต้องไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และข้อ ๓.๔ หมวด ก. ท้ายประกาศเดียวกัน กำหนดว่า การตรวจสอบประวัติคดีอาญาและสืบความประพฤติผู้ที่คณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่ง เห็นว่ามีประวัติความประพฤติ หรือชื่อเสียเหมาะสมที่จะเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ถือว่า ผ่าน ผู้ที่คณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่ง เห็นว่ามีประวัติความประพฤติหรือชื่อเสียไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการตำรวจถือว่า ไม่ผ่าน

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียนภาคความรู้ความสามารถทั่วไป ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง ผ่านการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย การตรวจโรค และการสอบสัมภาษณ์แล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้เนื่องจากคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ มีมติคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ เพราะถือว่าเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เนื่องจากตรวจพบว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องพาสีอาญา ข้อหาฆ่าผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต และถูกศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวมีคำพิพากษารอกำหนดโทษ ๒ ปี และคุมประพฤติทุก ๓ เดือน กรณีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีถูกจำเนนคดีอาญาและถูกศาลพิพากษาดังกล่าว ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ซึ่งสามารถรายงานการประชุมคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ ประธานที่ประชุมได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาโดยสรุปว่า กรณีอย่างใดถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา ๔๗ (๗) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้พิจารณาข้อเท็จจริง และพฤติการณ์เป็นรายๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความร้ายแรงของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักพุทธศาสนาประกอบด้วย และมีมติ อ.ก.ตร.กฎหมาย ครั้งที่ ๕/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๔ ระบุว่า ต้องไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก



ตามที่...

ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑(๑๐) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งหมายถึงว่าต้องโทษจำคุกจริง ๆ กรณีที่ศาลลงอาญา ถือว่าไม่เข้าช่วยตามที่ อ.ก.ตร. กฎหมาย พิจารณาไว้ ในกรณีนี้เด็กหรือเยาวชนได้กระทำผิดและศาลสั่งไม่ให้คุมความประพฤติ การคุมประพฤติไม่ถือว่าเป็นการลงโทษทางอาญา แต่เป็นการคุมประพฤติเพื่อให้กลับตัวเป็นคนดี สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยนำเอาวัตถุประสงค์ของการ จัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนที่มี การคุมประพฤติเด็กมาประกอบการพิจารณา เพราะไม่ถือว่าเป็น การลงโทษทางอาญา จากหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ ใช้ในการพิจารณาดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีถูกศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนคดีเยาวชนและครอบครัวที่พากษา รอกำหนดโทษ ๒ ปี และคุมประพฤติทุก ๓ เดือน จึงไม่ถือว่าเป็นการได้รับโทษอาญา ตามมติ อ.ก.ตร.กฎหมาย ครั้งที่ ๔/๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๕ แต่เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดกฎหมายอาญาดังกล่าวแม้ศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนคดีเยาวชน และครอบครัวจะรอกำหนดโทษและคุมประพฤติผู้ฟ้องคดี ซึ่งไม่ถือว่าผู้ฟ้องคดี เคยได้รับโทษอาญาดังกล่าวข้างต้น แต่ศาลได้พิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดจริง ซึ่งตามประกาศกองบัญชาการตำรวจ เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอก เข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๔.๓ กำหนดว่า “ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง นั้น ต้องสอบ ให้ผ่านเกณฑ์การทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย การสัมภาษณ์ การตรวจร่างกาย การตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา สืบความประพฤติ การตรวจสอบความสามารถ รับผิดชอบและรถจักรยานยนต์ ถ้าไม่ผ่านขั้นตอนนี้ขั้นตอนหนึ่งในภาคความเหมาะสม กับตำแหน่งนี้ถือว่าสอบไม่ผ่าน” โดยประกาศข้อ ๔.๓ ดังกล่าวไม่ได้จำกัดว่าการตรวจสอบ ประวัติทางคดีอาญาต้องตรวจสอบย้อนหลังกี่ปี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งสามารถตรวจสอบ ประวัติย้อนหลังของผู้สมัครสอบได้ทั้งหมด การที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดอาญา ในขณะที่มีอายุ ๑๖ ปี จึงสามารถนำมาพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งได้ และเห็นว่า การที่บุคคลกระทำความผิดอาญา ข้อหาโมฆาฏเป็นและเครื่องมือกระสุนปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต แม้จะไม่ตรงกับโทษอาญาแต่ก็แสดงให้เห็นว่าผู้กระทำความผิดดังกล่าว สำนึกผิดในลักษณะที่อาจเป็นอันตรายต่อตนเองและบุคคลอื่น ซึ่งวิญญูชนทั่วไป



ที่ประชุม...

ที่ประพฤตินั้นในกรอบของกฎหมายและศีลธรรมย่อมไม่มีความประพฤติเช่นนั้น จึงเห็นว่าการกระทำความผิดกฎหมายอาญาถึงกว่าของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าผู้ฟ้องคดี มีประวัติที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย ประกอบกับการสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียน นายสิบตำรวจเป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยแก่บ้านเมือง และประชาชน บุคคลที่มีประวัติความประพฤติเสื่อมเสียดังกล่าวย่อมไม่เหมาะสม ที่จะปฏิบัติหน้าที่นี้ การที่คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและผู้ถูกฟ้องคดีคัดสิทธิ ผู้ฟ้องคดี โดยเห็นว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดีจึงเป็นการใช้ดุลพินิจภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนดและเหมาะสมแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าผู้ฟ้องคดีถูกลบชื่อออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรมแล้ว และกระทำความคิดในขณะที่เป็นเด็กมิได้มีเจตนาทำร้ายผู้ใดจึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องพิจารณาความประพฤติ ของผู้ฟ้องคดีในปัจจุบันมิใช่ในอดีตที่ผ่านมา นั้น เห็นว่า การพิจารณาความประพฤติ ของบุคคลจะพิจารณาภายในระยะเวลาสั้นๆ นั้นไม่อาจจะทราบถึงลักษณะนิสัยและ ความประพฤติที่แท้จริงของบุคคลนั้นได้ ประกอบกับประกาศของบัญชาการศึกษา เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจกลาง ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ กำหนดให้การตรวจสอบประวัติ ทางคดีอาญา สืบความประพฤติกระทำโดยไม่ว่าที่ใดเวลา คณะกรรมการดำเนินการ สอบแข่งขันและผู้ถูกฟ้องคดีจึงสามารถนำเหตุการณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งในอดีตและปัจจุบัน มาประกอบการพิจารณาได้ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน และผู้ถูกฟ้องคดีเลือกปฏิบัติในการพิจารณาโดยการพิจารณาของนายจุฑพงษ์ ภูมิพัฒน์ ได้กระทำผิดอาญาข้อหาข่มขืนและเมามัว ซึ่งเป็นความผิดทั้งกฎหมายและศีลธรรม แต่คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและผู้ถูกฟ้องคดีกลับเห็นว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติ เสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี นั้น เห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีและนายจุฑพงษ์ จะกระทำทนายผิดอาญาเหมือนกันแต่ความร้ายแรงแห่งการกระทำแตกต่างกัน กล่าวคือ การกระทำทนายผิดข้อหาเมามัวและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการ



/กระทำ...

กระทำโดยมีเจตนากระทำผิดและมีความร้ายแรง เป็นที่รังเกียจของคนในสังคมมากกว่า
อื่นทั้งเมื่อผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดดังกล่าวจริง จึงไม่อาจอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีเลือกปฏิบัติ
ได้แต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ที่ศาลปกครองชั้นต้น
พิพากษายกฟ้อง ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย

พิพากษายืน

นายพรชัย มโนศิริเทัญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

W. Swi

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบูลย์ เลื่องก่อ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศผล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

11.6.58

ตุลาการผู้แถลงคดี : พันเอก วรศักดิ์ อารีเปี่ยม



ตำนาน



○ คำพิพากษา

(พ. ๑๗)

คดีหมายเลขคำที่ ๕๔/๒๕๕๒

คดีหมายเลขแดงที่ ๙๐๙๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๑๑ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ระหว่าง

นายอัศวรัตน์ รณจิวัฒน์

ผู้ฟ้องคดี

กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานแห่งปกครองกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

① → คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เปิดรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ความประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งรับจำนวน ๑,๕๐๐ อัตรา ผู้ฟ้องคดีได้เข้าสมัครเพื่อสอบแข่งขันในครั้งนี้ด้วย โดยสอบข้อเขียนได้ในลำดับที่ ๑.๐๕๔ และสอบผ่านครบทุกขั้นตอน แต่เมื่อประกาศผลสอบรอบสุดท้ายในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑ ปรากฏว่าไม่มีรายชื่อผู้ฟ้องคดี จึงได้ทำหนังสือสอบตามไปยังผู้บังคับการกองการสอบและได้รับแจ้งเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ว่าคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันมีมติให้ตัดสิทธิในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้เนื่องจากเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี



ได้เคยถูกดำเนินคดีในข้อหาปลอมและใช้เอกสารราชการปลอมในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑ โดยได้ใช้ใบรับรองการตรวจเลือกทหารกองประจำการ (แบบ ตค. ๔๓) ที่ไม่ใช่เอกสารที่ทางราชการออกให้มาเป็นสมุ้ในการสอบแข่งขันเข้ารับราชการตำรวจทั้ง ๆ ที่รู้ผู้ว่าไม่เคยเข้ารับการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารมาก่อน จึงถือว่าเป็นผู้ประพฤติกเล่ยมเสียดหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติไม่ตรงตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๑ หมวด ก. ข้อ ๗ ผู้ฟ้องคดีจึงได้อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ แจ้งผลการพิจารณาว่ามีมติให้ยกเลิกคำร้องโดยมีความเห็นเช่นเดียวกับความเห็นของคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากสำนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรีได้มีคำสั่งยุติการดำเนินคดีผู้ฟ้องคดีในข้อหาปลอมและใช้เอกสารราชการปลอมในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ตามหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๑ เนื่องจากคดีขาดอายุความ อีกทั้งกองทะเบียนประวัติอาชญากรได้ส่งข้อมูลประวัติการถูกดำเนินคดีอาชญาตังก้าวแล้วตามคำสั่งที่ ตร ๐๐๑๔๑๒/ทว. ๑๔๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยกเลิกมติของคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันที่คัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ บรรลุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน.

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ตามทักวประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่องรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๑ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๑ หมวด ก. ข้อ ๗ กำหนดไว้ว่าผู้สมัครสอบต้องไม่มีลักษณะตามที่กำหนดคือ ไม่เป็นผู้ประพฤติกเล่ยมเสียดหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำการพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ฟ้องคดีไปตรวจสอบกับกองทะเบียนประวัติอาชญากรและได้รับแจ้งผลการตรวจสอบว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑ ในข้อหาปลอมและใช้เอกสารราชการ (แบบ ตค. ๔๓) ปลอม คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๑



เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๑ จึงมีมติคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีเพราะถือว่าเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี กรณีเคยถูกดำเนินคดีในข้อหาปลอมและใช้เอกสารราชการปลอมในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น โดยนำเอกสารดังกล่าวไปยื่นสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจเมื่อครั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประกาศรับสมัครบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพและมีความสามารถรับรถยนต์ได้และมีใบอนุญาตขับรถยนต์มาไม่น้อยกว่าสองปี ส่วนกรณีการอนุมัติให้นำข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันได้มีมติคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีแล้ว และกรณีดังกล่าว เป็นข้อตกลงที่ยกเว้นการกระทำผิดให้กับผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผลการตกลงกันภายใน มิใช่ระเบียบหรือหลักกฎหมายที่ใช้กับบุคคลทั่วไป ซึ่งขัดกับมาตรา ๕๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ถือไม่เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าสำนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรีมีคำสั่งยุติการดำเนินคดีผู้ฟ้องคดีเนื่องจากคดีขาดอายุความนั้น หลักเกณฑ์การสอบไม่ได้พิจารณาว่าคดีจะขาดอายุความหรือไม่ แต่ดูที่พฤติการณ์ที่กระทำว่าเหมาะสมกับการปฏิบัติงานนี้ที่เป็นข้าราชการตำรวจหรือไม่ ดังนั้นการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่คัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรจึงชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า การคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีโดยคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันตามมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ ได้มีขึ้นเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๑ แต่การอนุมัติให้คัดแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ฟ้องคดีออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากร และการอนุมัติให้นำข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาญาดังกล่าวออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรนั้นได้อนุมัติลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ดังนั้นการอนุมัติดังกล่าว จึงไม่ใช่การกระทำที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่คณะกรรมการดำเนินการ



สอบแข่งขันได้จัดสิทธิผู้ฟ้องคดีออกจากการเป็นผู้ตอบโต้ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
กล่าวอ้างแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยังไม่ได้รับหนังสือ
แจ้งจากกองทะเบียนประวัติอาชญากร ให้คัดแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ฟ้องคดีออกจาก
สารบบทะเบียนประวัติอาชญากรและอนุมัติให้นำข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาชญากรดังกล่าว
ออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรอย่างเป็นทางการแต่อย่างใด เพียงแต่
ผู้ฟ้องคดีได้นำเอกสารดังกล่าวมาขึ้นด้วยตนเองเท่านั้น และการที่คณะกรรมการดำเนินการ
สอบแข่งขันมีมติคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีเพราะถือว่าเป็นผู้ประพฤติดีเสมอหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดีก็อยู่ที่เจตนาในการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นหลัก ไม่ได้ดูที่ว่าคดีที่ผู้ฟ้องคดี
ต้องพยานจะขาดอาชญากรรมหรือไม่

ศาลได้ออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยได้รับฟัง
สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการ
ผู้แถลงคดีแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับประกอบข้อแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ดำเนินการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกประกาศในเรื่อง
ดังกล่าว ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ โดยแบ่งการรับสมัครเป็นกลุ่มงานปีละกันปราบปราม
จำนวน ๑,๕๐๐ อัตรา กลุ่มงานอำนาจการและสนับสนุนจำนวน ๕๐๐ อัตรา และกำหนด
คุณสมบัติผู้ที่จะสมัครสอบไว้ในท้ายประกาศดังกล่าวด้วย ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขัน
ในครั้งที่ ๑ โดยสอบผ่านข้อเขียนลำดับที่ ๑,๐๔๔ ของกลุ่มงานป้องกันปราบปราม หลังจากนั้น
ได้สอบและ ตรวจร่างกาย สอบสัมภาษณ์และเป็นเอกสารหลักฐานต่าง ๆ จนครบทุกขั้นตอน
ผลในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันประกาศผลสอบรอบสุดท้าย ปรากฏว่าไม่มีรายชื่อ
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ จึงได้ทำหนังสือขอทราบผลการสอบไปยังผู้บังคับการ



กองการสอบและได้รับแจ้งว่าคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันมีมติคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้ กรณีเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ หมวด ก. ข้อ ๗ สาเหตุจากผู้ฟ้องคดีได้เคยถูกดำเนินคดีในข้อหาปลอมเอกสารและใช้เอกสารราชการปลอมในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๑ โดยได้ใช้ใบรับรองผลการตรวจเลือกทหารกองประจำการ (แบบ สด. ๕๓) ที่ไม่ใช่เอกสารราชการออกให้มายื่นสมัครสอบแข่งขันในครั้งนั้น ซึ่งพฤติการณ์แห่งการกระทำดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการตำรวจ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยเนื่องจากสำนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรีได้แจ้งคำสั่งที่ อส ๐๐๓๗ (นบ) /๑๗๒๗ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ยุติการดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีโดยเห็นว่าคดีขาดอายุความ อีกทั้งกองทะเบียนประวัติอาชญากรได้มีคำสั่งที่ ดว ๐๐๓๕.๓๒/ทว.๑๔๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อนุมัติให้พ้นข้ออุปประวัติการถูกจับกุมและดำเนินคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากร แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย ขัดกับหลักเกณฑ์การคัดเลือกตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งไม่ได้พิจารณาว่าการกระทำนั้นคดีจะขาดอายุความหรือไม่ เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันจึงมีมติคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้พิจารณาคดีพิกษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกเลือกสมัครคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันที่คัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ บรรลุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจขึ้นประทวน

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันมีมติคัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจขึ้นประทวน ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่



ก็เพราะเห็นแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ประกาศรับสมัครสอบแข่งขัน บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อทดแทนข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่ยังขาดแคลนและจำเป็นจะต้องได้ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นข้าราชการตำรวจ และเป็นที่ยิ่งของประชาชนต่อไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้าสอบแข่งขันและยอมรับว่า เคยถูกดำเนินคดีในข้อหาปลอมเอกสารและใช้เอกสารราชการปลอม เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑ โดยได้ใช้ใบรับรองการตรวจเลือกทหารกองประจำการ (แบบ สด. ๔๑) ที่ไม่ใช่ เอกสารราชการปลอมให้มาขึ้นสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการตำรวจ แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่า คดีดังกล่าวขาดอายุความแล้วผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในข่ายเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดีก็ตาม แต่ข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุต้องมีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๔๘ (๑) ถึง (๕) แห่ง พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น ตามมาตรา ๔๔ (๖) ดังต่อไปนี้... (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี... ซึ่งการที่จะ ถือว่าการกระทำใดเข้าข่ายเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ จะต้องพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป ซึ่งผู้ที่เข้ารับการเป็นข้าราชการตำรวจนั้น นอกจาก จะต้องมีความรู้ความสามารถแล้วจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตพร้อมที่จะทำงานรับใช้ บ้านเมืองและเป็นที่พึ่งของประชาชนต่อไป กรณีของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่ต้องพิจารณาว่า คดีจะขาดอายุความหรือไม่ เพราะหลักเกณฑ์ของอายุความไม่ได้ส่งผลให้พฤติการณ์ แห่งการกระทำเปลี่ยนแปลงไป และเป็นพฤติการณ์ที่บ่งบอกลักษณะของผู้ฟ้องคดีว่า มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นเช่นไร ดังนั้นจึงถือได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเข้าข่ายเป็น ผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการตำรวจ ตามข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อได้วินิจฉัยดังนี้แล้วจึงไม่ต้องวินิจฉัยข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี ในประเด็นอื่น เนื่องจากไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑



โดยคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันนิสิตนักศึกษาผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้สอบแข่งขัน
เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ จึงขอด้วยกฎหมาย
พิจารณาขอยกฟ้อง

นายสุทัศน์ ทิวทอง
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายวิชา เหมือล้ำ
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายสมชัย จารุจินดา
ตุลาการศาลปกครองกลาง



ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวินัย รุ่งรักษกุล





คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๕/๒๕๔๘

คดีหมายเลขแดงที่ ๗๕/๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสงขลา

วันที่ ๑๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ระหว่าง { นายณรงค์ชัย อินทศิริ ผู้ฟ้องคดี
ผู้บัญชาการ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี

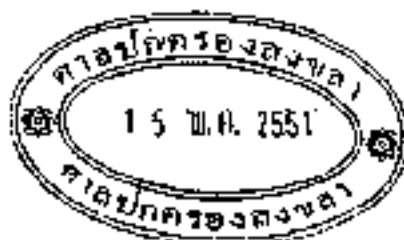
เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขคำฟ้องสรุปสาระสำคัญได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) ปี ๒๕๔๘ เพื่อไปปฏิบัติงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องการรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ และได้เข้าสอบตามที่กำหนดเวลาในประกาศดังกล่าว เมื่อมีการประกาศผลสอบภาคความรู้ (สอบข้อเขียน) ในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๗ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้อยู่ในลำดับที่ ๑๔๘ จากจำนวนผู้สอบได้ ๗๒๐ คน ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้เข้าสอบภาคความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งและผ่านการสอบแล้ว หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ผ่านการสอบภาคความเหมาะสมสำหรับตำแหน่งโดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติภาคความเหมาะสมสำหรับตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๘ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแล้ว และได้รับแจ้งผลการอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ



การเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพราะมีประวัติคดีอาญาข้อหาร่วมกัน คือผู้ขี้ขวง ถูกมีนเจ้าพนักงาน เมาสุรา ประพฤติดนุบาย ชื่นพนักงานสอบสวนและชื่นพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลแขวงพระโขนงพิพากษาปรับเป็นเงิน ๑,๕๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีมีได้ต้องห้ามในการรับสมัครแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ เพราะตามระเบียบการสอบ แผนก ข. ข้อ ๑ คุณสมบัติของผู้สมัครที่จะได้รับการบรรจุเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) ๑ ๑.๗ (๔) ห้ามเฉพาะผู้ถูกลงโทษจำคุกเท่าใน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติความผิดอาญาในคดีลหุโทษ ซึ่งศาลลงโทษปรับเท่านั้น ไม่มีโทษจำคุก นอกจากนั้นในกฎ ก.ตร. ยังมีข้อยกเว้นว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) หรือข้อ ๒ (๔) ก.ตร. อาจพิจารณาขอยกเว้นการให้เข้ารับราชการได้ การคัดสิทธิครั้งนี้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิเสียโอกาส และได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการสอบแข่งขันดังกล่าวและเข้ารับการอบรมเป็นนักเรียนพลตำรวจ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การรับฟังได้ว่า หลักสูตรการสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) เพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (จังหวัดยะลา, ปัตตานี และนราธิวาส) ตามประกาศกองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบด้วย (๑) ภาควิชาความรู้ความสามารถทั่วไป (๒) ภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง (๓) ภาควิชาความเหมาะสมกับตำแหน่ง และเพื่อให้การตรวจสอบคุณสมบัติผู้ที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ จะประเมินผู้เข้าสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุและแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่น ตลอดจนพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ให้เป็นไป ด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง และบริสุทธิ์ยุติธรรม คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติ และตรวจสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งในการรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้ารับราชการตำรวจขึ้นตามคำสั่งที่ ๓๖/๒๕๔๔



จากการตรวจสอบประวัติของผู้ฟ้องคดีพบว่า มีประวัติคืออาชญา ถูกดำเนินคดีข้อหาร่วมกัน
 ค่อผู้ขี้ฉ้อฉล หูหมิ่นเจ้าพนักงาน เมาสุรา ประพาศคนจนวาย ศาลพิพากษาลงโทษตามฟ้อง
 ปรับผู้ฟ้องคดี ๑,๕๕๐ บาท คณะอนุกรรมการตั้งกล่าวได้พิจารณาแล้วมีมติว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่าน
 ภาควิชาความเหมาะสมกับตำแหน่ง เพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติ
 และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) คือไม่เป็น
 ผู้ประพฤติดีเสมอหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้สอบผ่าน
 ภาควิชาความรู้ความสามารถทั่วไป และผ่านการทดสอบภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะ
 ตำแหน่งก็ตาม เมื่อไม่ผ่านภาควิชาความเหมาะสมกับตำแหน่งก็ไม่สามารถรับเข้าเป็นนักเรียน
 พลตำรวจได้ เพราะถือว่าสอบไม่ผ่านทุกภาคการสอบของหลักสูตรที่ได้ประกาศกำหนดไว้
 ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ทราบแล้ว ในการพิจารณารับสมัครบุคคลภายนอกเพื่อเข้ารับราชการตำรวจนั้น
 มติที่ประชุมผู้บริหารกรมตำรวจ ครั้งที่ ๖/๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ได้กำหนด
 แนวทางการพิจารณาว่า การพิจารณารับสมัครบุคคลภายนอกเพื่อเข้ารับราชการตำรวจ
 กรมตำรวจต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์เป็นจริง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติ
 ของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคมและตำแหน่งหน้าที่ในราชการเป็นแนวทางพิจารณา
 ประกอบกับข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้นที่มีทั้งกฎหมายและ
 อาวุธอยู่ในมือ จำเป็นต้องมีระเบียบวินัย มีความประพฤติไม่มีรอยตำหนิ ปราศจากมลทิน
 มัวหมองใด ๆ และเป็นผู้ปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับประชาชนอย่างใกล้ชิด ในการคัดเลือก
 หรือสรรหาบุคคลที่จะเข้ารับราชการตำรวจนั้น จึงจำเป็นต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ
 และรัดกุมอย่างเคร่งครัดยิ่ง ดังนั้น การรับสมัครบุคคลเข้ารับราชการตำรวจนอกจากจะพิจารณา
 ความหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติไว้ ระเบียบ และคำสั่งแล้วจะต้องคำนึงถึงนโยบายของ
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการสรรหาบุคคลมารับราชการตำรวจด้วย ไม่ได้ยึดถือ
 หลักกฎหมายเพียงอย่างเดียว แต่ได้นำองค์ประกอบหลายประการมาพิจารณารวมกับ
 ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยพิจารณาเป็นวิธีการสอบแข่งขันที่จะคัดสรรเลือกบุคคล
 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ก.ตร.
 ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒)
 และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสอบแข่งขันบุคคลเข้ารับราชการ
 เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด ซึ่งได้ประกาศให้ผู้สมัครสอบทุกคนทราบแล้ว



ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีมีต้องห้ามในการสมัครเข้ารับราชการเป็นนักเรียนพลตำรวจ แต่ประการใด เนื่องจากคุณสมบัติตามข้อ ๑ ๑.๗ (๔) ห้ามเฉพาะผู้ถูกลงโทษจำคุกเท่านั้น และความระเบียบการรับสมัครดังกล่าวก็ได้ห้ามผู้ประพฤติอย่างเช่นผู้ฟ้องคดีสมัครแต่อย่างใด จึงนับว่าในการคัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีครั้งนี้ จึงไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งกับผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีขอเรียนว่าคุณสมบัติตามประกาศรับสมัคร ข้อ ๑ ๑.๗ (๔) เป็นคุณสมบัติทั่ว ๆ ไป แต่ในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งตามประกาศรับสมัคร ผนวก จ. ก้ายประกาศรับสมัคร ข้อ ๓ ซึ่งได้ประกาศให้ผู้สมัครรอบทุกคนทราบแล้วว่า จะประเมินผู้เข้าสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่น ดังที่ให้การแล้ว และข้อ ๓.๔ จะมีการตรวจสอบประวัติคดีอาญา และสืบความประพฤติด้วย ผู้ที่คณะกรรมการพิจารณาภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเห็นว่า มีประวัติ ความประพฤติ หรือชื่อเสียงที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการตำรวจถือว่าไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีประวัติเคยต้องโทษคดีอาญา แม้จะเป็นความผิดลหุโทษ แต่คณะกรรมการพิจารณาภาคความเหมาะสมเห็นว่า การมีประวัติดังกล่าวถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเป็นลักษณะต้องห้ามการเป็นข้าราชการตำรวจตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) นั้น เป็นการพิจารณาไปความหลักเกณฑ์ตามที่ ก.ตร. กำหนดไว้และหลักเกณฑ์ดังกล่าว คณะอนุกรรมการพิจารณาภาคความเหมาะสมได้ใช้พิจารณากับผู้สมัครสอบทุกคน มิใช่เฉพาะกับผู้ฟ้องคดีเพียงผู้เดียว จึงถือว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่ให้ความเป็นธรรมกับทุกคนเสมอกัน มิใช่เป็นการจงใจกีดกันกีดล้างคัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ฉะนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่าผู้ฟ้องคดีสอบไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ไม่ได้เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) รอบแล้ว ขอศาลได้โปรดพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การรับฟังได้ว่า ประกาศกองบัญชาการศึกษา ฉบับลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ผนวก จ. ข้อ ๓.๔ ที่กำหนดว่า "การตรวจสอบประวัติคดีอาญาและสืบความประพฤติผู้ที่คณะกรรมการพิจารณาจากความเหมาะสมกับตำแหน่งเห็นว่า มีประวัติความประพฤติหรือชื่อเสียงเหมาะสมที่จะเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจถือว่าผ่าน..." เป็นการกำหนดเงื่อนไขที่ไม่รอบ ก่อให้เกิดปัญหาที่ไม่เป็นธรรม ลำเอียง เปิดช่องให้มีการ



วังเต็น เรียกร้องหาผลประโยชน์กันไม่มีวันจบสิ้น เนื่องจากการกำหนดให้ตรวจสอบประวัติ
คดีอาญาซ้ำอีกทั้งผู้ที่สมัครได้ผ่านคุณสมบัติ ข้อ ๑ ๑.๗ (๔) มาแล้ว คือ "ไม่เป็นผู้เคยต้อง
รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำ
โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ" คุณสมบัติข้อนี้เท่ากับให้ศาลเป็นผู้ใช้ดุลพินิจพิจารณา
เมื่อเป็นอย่างไรแล้วน่าจะเป็นการเพียงพอและพึงเป็นยุติได้ว่าผู้สมัครสอบมีความประพฤติดี
หรือไม่ดี เนื่องจากเมื่อเป็นคดีชั้นอุทธรณ์ ศาลย่อมต้องสืบพยานหลักฐานจนต้องแน่ใจว่า
จำเลยได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ ถ้าผิดจริงจะได้รับโทษเท่าใด โทษหนักเบาจึงขึ้นอยู่กับ
พฤติการณ์ของจำเลยว่าชั่วมากหรือชั่วน้อย การที่ประกาศดังกล่าวยังกำหนดให้
คณะกรรมการฯ ตรวจสอบประวัติคดีอาญา ซึ่งศาลได้พิพากษาถึงที่สุดแล้วเห็นได้ชัดว่า
ผู้สมัครมีคุณสมบัติไม่ต้องห้ามตามข้อ ๑ ๑.๗ (๔) เป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมนั้น
เป็นการไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของบทราชการ เนื่องจากแม้ศาลเองก็ยังเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย
(โทษจำคุกก็ไม่มี) และเหตุผลใดคณะกรรมการฯ จึงพิจารณาว่าไม่ผ่าน คณะกรรมการฯ
ละเว้นไม่ตรวจสอบให้ครบถ้วนตามเงื่อนไข กล่าวคือ ก็คงตรวจสอบประวัติคดีอาญา
อย่างหนึ่งและต้องสืบความประพฤติอีกอย่างหนึ่งจึงจะชอบและถูกต้องตามประกาศ
แต่คณะกรรมการฯ ตรวจสอบเพียงนำเอาคำพิพากษาของศาลเท่านั้นมาเป็น
ข้อพิจารณา โดยไม่ได้สืบความประพฤติแต่ประการใด เพราะหากได้สืบถึงความประพฤติ
ของผู้สมัครก่อนถูกฟ้องคดีอาญาตลอดจนการถูกจับกุมดำเนินคดีแล้วแต่เป็นเรื่องที่ไม่ควร
เกิดขึ้นและผู้ฟ้องคดีก็ไม่สมควรที่จะถูกดำเนินคดีเลยแม้แต่น้อย เพราะด้วยความสัจย์แล้ว
ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดอาญาแต่อย่างใดเลย ขณะเกิดเหตุเป็นนักศึกษากำลังเรียนอยู่
คณะนิติศาสตร์ย่อมมีความรู้อยู่มาก อีกประการหนึ่งยังเป็นบุตรของตำรวจ ได้รับการอบรม
ปณิธิย์มาจากบิดาพอสมควร การถูกดำเนินคดีอาญาเรื่องมีอยู่ว่าเจ้าพนักงานตำรวจกำลัง
ไล่ติดตามคนกลุ่มหนึ่งมา ผ่านมาที่พักอาศัยของผู้ฟ้องคดีขณะเดียวกับผู้ฟ้องคดีลงจากที่พัก
จะไปซื้อของผ่านตรงจุดนั้น ตำรวจจึงถือว่าเป็นชายกลุ่มที่กำลังติดตามจึงจับกุมผู้ฟ้องคดี
ผู้ฟ้องคดีจึงได้ตื่นขึ้นขัดขืนและต่อว่าตำรวจไปบ้าง ข้อเท็จจริงมีเพียงเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า
ขณะนั้นอยู่ระหว่างกำลังศึกษา การขึ้นต่อสู้คดีไปก็จะยึดเยื้อเสียเวลาเรียน จึงยอมรับ
สารภาพไปเพื่อให้คดีเสร็จโดยเร็วเท่านั้น การพิจารณาถึงความในการปฏิบัติหน้าที่ของ
คณะกรรมการฯ ไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของประกาศตามกฎ ก.ศ. ข้อ ๒ (๒) และข้อ ๒ (๔)



กล่าวคือ ข้อ ๒ (๒) น่าจะแปลว่าผู้สมัครต้องไม่ควรมีเรื่องเสื่อมเสียอย่างอื่นนอกจากเรื่องการกระทำผิดอาญาตามข้อ ๒ (๔) หรือบกพร่องในเรื่องศีลธรรมอันดี อันไม่ได้เกิดจากการกระทำความผิดอาญาตามข้อ ๒ (๔) เช่นเดียวกัน เพราะถ้าจะแปลตามคณะอนุกรรมการฯ ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านคุณสมบัติข้อ ๒ (๒) แล้ว ข้อ ๒ (๔) ก็จะไม่ทำให้ใช้ทันที ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ข้อ ๒ (๓) - ๒ (๔) หากจะพิจารณาเพียง ข้อ ๒ (๒) แล้ว ทุกลักษณะในข้อ ๒ ล้วนไม่ผ่าน ข้อ ๒ (๒) ทั้งสิ้นจึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ประการต่อมา ตามวรรคสองของกฎ ก.ตร. ยังมีข้อยกเว้นไว้ว่า "ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) หรือ ๒ (๔) ก.ตร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้" จึงเห็นได้ชัดว่า ข้อ ๒ (๒) ข้อ ๒ (๔) แม้แต่ ขาดคุณสมบัติก็อาจได้รับการยกเว้น แต่สำหรับผู้ฟ้องคดีไม่ได้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๔) และไม่ควรถูกขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) หากแปลกันให้ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีก็ควรที่จะสอบผ่าน โดยไม่มีปัญหาอะไร จึงขอคัดค้านแล้วให้การทุกข้อว่าไม่เป็นความจริงและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ขอศาลได้โปรดพิจารณาคำพิพากษาคำฟ้องต่อไปด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมรับฟังได้ว่า การตรวจสอบประวัติคดีอาญา และสืบความประพฤติเป็นการกำหนดเงื่อนไขที่ชอบแล้ว เพราะตำรวจเป็นผู้ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชน ต้องไม่มีความประพฤติต่างหรือ และมีสมณีมัวหมองมาก่อน และการที่ผู้ฟ้องคดีมีประวัติคดีอาญาข้อหาต่อสู้อย่างรุนแรง ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน เมารั่ว ประพฤติคนชั่วร้าย ถือได้ว่ามีความประพฤติเสื่อมเสีย และบกพร่องในศีลธรรมอันดีแล้ว อีกทั้งผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพจะมาอ้างว่าการต่อสู้คดีจะยืดเยื้อเสียเวลา จึงยอมรับสารภาพไปเพื่อให้คดีเสร็จโดยเร็วนั้น ไม่อาจรับฟังได้ การตีความในการปฏิบัติของคณะอนุกรรมการและเจ้าหน้าที่พิจารณาคณะสมมติฯ ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทุกประการแล้ว จึงขอศาลได้โปรดพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงตามคำสั่งศาลดังนี้

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กรอกข้อความในส่วนขอประวัติความผิดทางอาญาเนื่องจากได้ปรึกษาเจ้าหน้าที่ฝ่ายรับสมัครสอบหลายท่านต่างให้ความเห็นตรงกันว่า ประวัติของผู้ฟ้องคดีไม่ต้องห้ามตามข้อ ๑๑.๗ (๕) ที่กำหนดห้ามเฉพาะผู้ที่ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก ประกอบกับขณะกรอกใบสมัครได้รับคำแนะนำจาก



เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลการกรอกใบสมัครว่าไม่จำเป็นต้องกรอกในเรื่องคดีอาญาดังกล่าว เนื่องจากไม่ถือเป็นข้อสาระสำคัญ เพราะเมื่อสอบผ่านข้อเขียนไปแล้วทางคณะกรรมการสอบ ก็จะส่งรายชื่อทุกคนไปตรวจประวัติที่กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อยู่แล้ว เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีหลงเชื่อและไม่ได้กรอกข้อความลงในใบสมัครส่วนนี้

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงรับฟังได้ว่า ในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติฯ ในการสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๔ และ นักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) ทั้ง ๑๐ หน่วยสอบนั้น ได้ดำเนินการประชุมตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ประชุมพิจารณาผู้สมัครที่มีประวัติในส่วนของโรงเรียนตำรวจภูธรภาค ๔ โรงเรียนตำรวจนครบาล โรงเรียนตำรวจภูธร ๑ โรงเรียนตำรวจภูธร ๒ โรงเรียนตำรวจภูธร ๓ โรงเรียนตำรวจภูธร ๔ และโรงเรียนตำรวจภูธร ๕ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ประชุมพิจารณาผู้สมัครที่มีประวัติในส่วนของโรงเรียนตำรวจภูธร ๖ โรงเรียนตำรวจภูธร ๗ โรงเรียนตำรวจภูธร ๘ และโรงเรียนตำรวจภูธร ๙ ที่ขอข้อมูลเพิ่มเติม วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๔ ประชุมทบทวนอีกครั้ง วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ประชุมทบทวนมติอีกครั้ง ซึ่งในการประชุมวันนั้นจะพิจารณาในส่วนของโรงเรียนตำรวจภูธร ๙ จำนวน ๔ ราย ในการประชุมทบทวนมติอีกครั้งนั้น เพื่อให้การตัดสินใจของผู้สอบเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมและเพื่อให้การพิจารณาเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ นายวัชรินทร์ วังมักศิริ รหัสประจำตัว ๙๒๕๐๙๔๖ ตรวจสอบพบว่า เป็นผู้ที่มีประวัติคดีอาญา ข้อหาร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอรอบนอก จังหวัดสงขลา ชั้นพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติฯ มีมติไม่รับในการประชุมเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๔ แต่เนื่องจากการประชุมครั้งนั้นยังไม่ทราบผลคดีในชั้นพนักงานอัยการ ในการประชุมทบทวนมติเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้กำกับการโรงเรียนตำรวจภูธรภาค ๔ ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม คือบ่อประชุมโดยแจ้งผลคดีชั้นพนักงานอัยการว่า มีคำสั่งไม่ฟ้องและผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา เห็นชอบตามคำสั่งของพนักงานอัยการ คดีจึงถึงที่สุดเพราะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง และจากการสอบประวัติฯ ไปยังสถานีตำรวจที่นายวัชรินทร์มีภูมิลำเนาอยู่ได้รับรายงานว่ามีความประพฤติเรียบร้อย ผลจากการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติฯ มีมติรับตามมติที่ประชุมเสียงข้างมากของคณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติฯ เนื่องจากเชื่อตามความเห็นของพนักงานสอบสวนและอัยการ สั่งไม่ฟ้อง ดังนั้น นายวัชรินทร์จึงไม่มีชื่อ



ในบัญชีรายชื่อผู้ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติและความเหมาะสมกับตำแหน่งในการ
สอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) จากผลการประชุมของ
คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติฯ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๘ ดังกล่าว นายวัชรินทร์
จึงเป็นผู้สอบแข่งขันได้ปรากฏตามบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ การสอบแข่งขันบุคคล
เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) กลุ่มในภูมิภาคฯ (วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๘) และในขณะนี้
นายวัชรินทร์รับราชการเป็นตำรวจอยู่ในเขตพื้นที่ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี ตามคำสั่ง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๗๑๑/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๘ แต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ (ทำหน้าที่งานป้องกันปราบปราม) กลุ่มงานสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัด
ปทุมธานี

ผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อศาลดังนี้ การประกาศรายชื่อผู้ผ่านการพิจารณา
คุณสมบัติและความเหมาะสมกับตำแหน่งการสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียน
พลตำรวจ จะมีประกาศของกองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกาศดังกล่าว
จะระบุรายชื่อของผู้ผ่านและผู้ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติและความเหมาะสมกับ
ตำแหน่งปรากฏตามบัญชีท้ายประกาศ โดยมีผู้บัญชาการ กองบัญชาการการศึกษา สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ ลงนามในประกาศดังกล่าว

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๑ โดยได้รับฟังสรุป
ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงด้วยวาจาของผู้ฟ้องคดี และคำแถลงการณ์
ด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวน กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ
 ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ ได้มีประกาศกองบัญชาการการศึกษา เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็น
นักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) เพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม
๒๕๔๗ ซึ่งตามประกาศกองบัญชาการศึกษาดังกล่าวได้กำหนดการเปิดรับสมัครในระหว่างวันที่
๘ - ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ การทดสอบความรู้ (สอบข้อเขียน) วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๗
ประกาศผลการทดสอบความรู้ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๗ และประกาศผลการสอบรอบสุดท้าย วันที่
๑๘ มีนาคม ๒๕๔๘ โดยมีหลักสูตรการลงคะแนนแข่งขันประกอบด้วย (๑) ภาควิชาความรู้ความสามารถทั่วไป



(๒) ภาควิชาความรู้ความสามารถที่ให้อาจารย์ตำแหน่ง (๓) ภาควิชาความเหมาะสมกับตำแหน่ง ซึ่งในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งได้กำหนดให้มีการตรวจสอบประวัติคดีอาญาและสืบประวัติความประพฤติไว้ด้วย ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) เพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่ตามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามประกาศกองบัญชาการศึกษาดังกล่าวโดยตอบผ่านภาควิชาความรู้ (ข้อเขียน) แต่ไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ประกาศให้ทราบตามประกาศกองบัญชาการศึกษาดังกล่าว เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ และบัญชีรายชื่อผู้ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งการสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) ท้ายประกาศดังกล่าว เพราะผู้ฟ้องคดีมีประวัติคดีอาญาในข้อหา ร่วมกันก่อผู้ฉ้อโกง ลูกหนี้เจ้าพนักงาน เมฆสุรา ประพฤติตนชั่วร้าย ซึ่งศาลแขวงพระโขนง มีคำพิพากษาให้ปรับเป็นเงิน ๑,๔๕๐ บาท จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งขัดต่อกฎ ก.ศร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ยุทธธรณ์ คือผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำวินิจฉัย ยุทธธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยยืนยันตามประกาศกองบัญชาการศึกษาดังกล่าว เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ และบัญชีรายชื่อผู้ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งการสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) ท้ายประกาศดังกล่าว และได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ ศช ๐๐๒๗.๑๑๒/๑๒๔๔ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาล

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ประกาศกองบัญชาการศึกษาดังกล่าว เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามบัญชีรายชื่อผู้ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งการสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) ท้ายประกาศดังกล่าว ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่



พิจารณาแล้ว ประกาศกองบัญชาการศึกษา เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) เพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครไว้ในข้อ ๒ ว่า ผู้สมัครต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามผนวก ข และผนวก ค ห้ายประกาศนี้ ซึ่งเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีที่เป็นปัญหาในคดีนี้ได้กำหนดไว้ในผนวก ข ห้ายประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๓ ข้อบอ ๑.๗ (๒) ว่าไม่เป็น ผู้ประพฤติดื้อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และข้อ ๑ ข้อบอ ๑.๗ (๔) ว่าไม่เป็น ผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และในข้อ ๔ ของประกาศกองบัญชาการศึกษาข้างต้นได้กำหนดเกี่ยวกับหลักสูตรการสอบแข่งขันไว้ว่าประกอบด้วย ๔.๑ ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป ๔.๒ ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง ๔.๓ ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมีรายละเอียดปรากฏตามผนวก จ ห้ายประกาศดังกล่าว ซึ่งในผนวก จ ห้ายประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ในข้อ ๓ ได้กำหนดภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งจะใช้วิธีการประเมินดังต่อไปนี้ ๓.๑ การทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย ๓.๒ การสัมภาษณ์ ๓.๓ การตรวจร่างกาย ๓.๔ การตรวจสอบประวัติคดีอาญาและสืบหาความประพฤติ ๓.๕ การตรวจสอบความสามารถ ขีดรอบรู้และระจกรยานยนต์ ๓.๖ การทดสอบบุคลิกภาพ และผู้ที่ถือว่าสอบผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งตามหลักสูตรการสอบแข่งขัน จะต้องผ่านขั้นตอนการสอบตามข้อ ๓.๑ - ๓.๖ ทุกขั้นตอน หากไม่ผ่านขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง ถือว่าสอบไม่ผ่าน เบื้องต้นนี้ข้อเท็จจริงที่คู่กรณีร่วมกันฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้าสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) เพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และผู้ฟ้องคดีได้สอบผ่านภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง แต่ในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดีสอบไม่ผ่านโดยผู้ถูกฟ้องคดีให้เหตุผลว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) คือ เป็นผู้ประพฤติดื้อมเสียหรือ



บทประพันธ์ในศีลธรรมอันดี จึงไม่สามารถรับเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจได้ ทั้งนี้ เห็นว่า คุณสมบัติของผู้สมัครตามที่กำหนดไว้ในผนวก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๔๔๗ ข้อ ๑ ข้อย่อย ๑.๗ (๒) ที่ว่าไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นหรือเบียดเบียนหรือบงการในศีลธรรมอันดี ข้อ ๑ ข้อย่อย ๑.๗ (๔) ที่ว่าไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษนั้น เป็นข้อความเดียวกันกับคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๔๔๗ ข้อ ๒ (๒) และข้อ ๒ (๔) ซึ่งคุณสมบัติที่เกี่ยวกับการไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นหรือเบียดเบียนหรือบงการในศีลธรรมอันดีนี้หมายความว่า พฤติกรรมหรือการกระทำซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น จะต้องไม่เป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่เป็นการดูหมิ่นหรือเบียดเบียนหรือบงการในศีลธรรมอันดี ส่วนคุณสมบัติเกี่ยวกับการเป็นผู้ไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ นั้น เป็นการพิจารณาถึงโทษที่ได้รับว่าเป็นโทษประเภทใดโดยไม่คำนึงถึงพฤติกรรมหรือการกระทำที่ทำให้ต้องรับโทษดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี แม้จะเป็นโทษที่ได้กระทำความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งการกระทำความผิดดังกล่าวมีทั้งการกระทำที่เป็นการดูหมิ่นหรือเบียดเบียนหรือบงการต่อศีลธรรมอันดีและไม่เป็นการดูหมิ่นหรือเบียดเบียนหรือบงการต่อศีลธรรมอันดี แต่หากพฤติกรรมในการกระทำความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษดังกล่าวมีลักษณะเป็นการดูหมิ่นหรือเบียดเบียนหรือบงการในศีลธรรมอันดีแล้วก็เข้าเกณฑ์ข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. และข้อ ๑ ข้อย่อย ๑.๗ (๒) ของผนวก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๔๔๗ข้างต้น เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีเคยถูกศาลแขวงพระโขนงลงโทษฐานดูหมิ่นเจ้าพนักงานฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงาน และฐานแสพสุราหรือของเมาอย่างอื่นจนเป็นเหตุให้ตนเมา ประพฤติวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้ขณะอยู่ในถนนสาธารณะหรือสาธารณะสถาน ให้ปรับเป็นเงินจำนวน ๑,๕๕๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพตามความผิดดังกล่าว ศาลปรากฏตามคดีหมายเลขคำที่ ๒๖๖๔/๒๔๔๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๐๐๘/๒๔๔๖ ของศาลแขวงพระโขนงซึ่งแม้ความผิดที่ศาลแขวงพระโขนงลงโทษผู้ฟ้องคดีจะเป็นความผิดลหุโทษ ซึ่งไม่เป็นคุณสมบัติที่ต้องห้ามตามข้อ ๒ (๔) ของกฎ ก.ตร. นี้ และข้อ ๑ ข้อย่อย ๑.๗ (๔) ของผนวก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๔๔๗ ที่ว่าไม่



ผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกก็ตาม แต่โดยที่พฤติกรรมการกระทำ ความผิดอันเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นกับผู้ฟ้องคดีคุณหมื่นต่อผู้ขัดขวางเจ้าพนักงานและมาสุรา ประพฤติวนวาย หรือครองสติไม่ได้ขณะอยู่ในถนนสาธารณะ เป็นการกระทำที่สังคมตำหนิ ตีติชนอันถือได้ว่าคุณฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสีย ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ต้องห้ามของผู้ที่จะ ได้รับความบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ข้างต้นและ ข้อ ๓ ข้อย่อย ๑.๗ (๒) ของแผนก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสีย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ผ่านการสอบภาคความ เหมาะสมกับตำแหน่งตามแผนก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๓.๔ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศกองบัญชาการการศึกษา เรื่อง การรับสมัคร สอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ผ่านการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามบัญชีรายชื่อผู้ไม่ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งการสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็น นักเรียนพลตำรวจ (เร่งรัด) ท้ายประกาศดังกล่าว จึงชอบแล้ว

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างไว้ในคำฟ้องว่า กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๗ ได้กำหนดไว้ในวรรคสองของข้อ ๒ ว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) คือ ไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี หรือข้อ ๒ (๔) คือ ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดหุโทษ ก.ตร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ เห็นว่า อำนาจในการ พิจารณายกเว้นดังกล่าวเป็นอำนาจดุลพินิจของ ก.ตร. ซึ่งมีอำนาจตามที่กฎ ก.ตร. ใหไว้ แต่มีได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจดุลพินิจดังกล่าว และตามแผนก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการ ศึกษา ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ข้างต้น มิได้มีข้อกำหนดยกเว้นไว้ให้ผู้ถูกฟ้องคดี มีอำนาจดุลพินิจดังเช่น ก.ตร. ตามกฎ ก.ตร. ข้างต้น และแม้หากจะมีการกำหนดไว้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมิใช่มีอำนาจดุลพินิจดังกล่าว ศาลก็ไม่อาจใช้ดุลพินิจแทนได้ เว้นแต่เป็นการ ใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างไว้ในคำคัดค้านคำให้การว่า แผนก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๓.๔ ที่กำหนดว่า การตรวจสอบประวัติคดีอาญาและสืบความประพฤติ ผู้ที่คณะกรรมการพิจารณา



ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเห็นว่ามิประวัติ ความประพฤติ หรือชื่อเสียงเหมาะสม
ที่เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจถือว่าผ่านเป็นการกำหนดเงื่อนไขที่ไม่ชอบก่อให้เกิดปัญหา
ที่ไม่เป็นธรรม เปิดช่องให้มีการร้องเรียนเนื่องจากการกำหนดให้ตรวจสอบประวัติคดีอาชญากรรม
ทั้งที่ผู้สมัครได้ผ่านคุณสมบัติข้อ ๑ ข้อย่อย ๑.๗ (๕) ในผนวก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการ
ศึกษา ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ มาแล้ว เห็นว่า ประเด็นนี้ผู้ฟ้องคดีพึงจะยกขึ้น
ในคำคัดค้านคำให้การ แต่มิได้ตั้งประเด็นไว้ในคำฟ้อง ศาลจึงไม่จำต้องวินิจฉัย

พินิจฉัยยกฟ้อง

นายอำพน เจริญวิวัฒน์
รองอธิบดีศาลปกครองสงขลา

นาราธณ วุฒิ มีชัย
อธิบดีศาลปกครองสงขลา

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสงขลา



ตุลาการเจ้าของสำนวน

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวศุภาภา อรุณรัตน์
นิติกร

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมมาศ รัฐวิทักษ์สันติ



คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๖/๒๕๔๔
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๕/๒๕๔๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสงขลา

วันที่ ๒๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๖

ระหว่าง { นายนิยเนตร ชูเกิด ผู้ฟ้องคดี
โรงเรียนตำรวจภูธร ๙ จังหวัดยะลา ที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒

เรื่อง กระทำการโดยมิชอบในการขอคำสั่งไม่รับบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ

คดีนี้เป็นคดีที่ไต่ถามจากเรื่องที่ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสองและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ความว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประจำปี ๒๕๔๑ และสอบผ่านทั้งการสอบข้อเขียน สอบสัมภาษณ์ และสอบพลศึกษา รวมทั้งตรวจร่างกายผ่านแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเรียนโดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติไม่เรียบร้อย เนื่องจากเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีเคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีร่วมลักทรัพย์หรือรับของโจร แต่ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดพัทลุงมีคำสั่งไม่ฟ้องและคดีได้ขาดแล้ว การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายและขัดต่อมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นและจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ นอกจากนั้น บทบัญญัติในมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวก็บัญญัติรับรองว่าในคดีอาญา ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด

ต้นเหตุข้อ

ร.ต.อ.หญิง

(ผู้รับมอบหมาย)

๑๒๖ ๑๒๖/๒๕๔๔/๒๐๕/๒๕๔๖

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ มท ๐๖๑๒.๐๘/๗๔ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๑
ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับมอบหมายจากกองบัญชาการการศึกษา สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ (กรมตำรวจเดิม) ให้รับสมัครรอบคัดเลือกบุคคลทั่วไปเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ
ประจำปี พ.ศ.๒๕๔๑ จำนวน ๒๓๕ นาย โดยถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามประกาศ
ของกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๐ ซึ่งได้แจ้งให้ผู้สมัครรอบคัดเลือกทราบ
ทั่วกันแล้ว การสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๑ ผู้สมัครรอบคัดเลือกได้
ต้องเข้ารับการตรวจร่างกาย ตรวจสอบคุณสมบัติ ตรวจสอบประวัติอาชญากรรมและ
สืบความประพฤติ โดยต้องสอบผ่านภาควิชาความรู้ทั่วไปและความรู้ความถนัดที่ใช้เฉพาะ
ตำแหน่ง (ข้อเขียน) และภาคความเหมาะสมตามตำแหน่ง (พลศึกษาและสัมภาษณ์) ทั้งนี้ เป็น
กระบวนการเลือกสรรตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในการรับราชการ เพื่อให้
ผู้ที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดที่จะต้องตอบสนองต่อความ
ต้องการของประชาชนและสังคมในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นึ่งที่
ผ่านขั้นตอนการสอบตามที่กำหนดแต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติไม่เรียบร้อย เนื่องจากเคย
ต้องหาคดีลักทรัพย์ รับรองโทษ โดยถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๕ ตามประจำวันข้อ ๔
สถานีตำรวจภูธรอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ผลคดีอัยการจังหวัดพัทลุงสั่งไม่ฟ้องตามหนังสือ
อัยการจังหวัดพัทลุงที่ ๐๐๓๗/๔๔๓๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕ และการพิจารณาผู้สมัครคัดเลือกได้
ที่กองทัพอากาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ในรูปของคณะกรรมการโดยถือปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว
และระเบียบที่เกี่ยวข้องคือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ มาตรา ๑๑
มติที่ประชุมบริหารกรมตำรวจครั้งที่ ๖/๒๕๓๓ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ประกาศกองบัญชาการ
การศึกษา ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๐ และการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการ

สถานีตำรวจภูธรอำเภอคอนสาร จังหวัดพิจิตร ได้มีหนังสือที่ พท ๐๓๒๐/๐๕๓๐

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกาได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาที่ทราบหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กองบัญชาการตำรวจและสถานีตำรวจภูธรอำเภอความขนุน จังหวัดพัทลุง แล้ว

ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๑ คัดค้านข้อเท็จจริงดังกล่าวสรุป
 ความได้ว่า ตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และกองบัญชาการศึกษานั้น ต่างก็ยอม
 รับข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีสอบผ่านทั้งข้อเขียน พหุศึกษา และสัมภาษณ์ รวมทั้งตรวจร่างกาย
 ผ่านแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ยอมรับผู้ฟ้องคดีเข้าเรียน โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติ

๑๒.๕.๑๑๑๑

ไม่เทียบร้อยเนื่องจากเคยตกเป็นผู้ต้องหาคดีอาญาฐานลักทรัพย์หรือรับของโจร ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า
นักกองบัญชาการการศึกษาจะกล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีสอบไม่ผ่านในขั้นตอนการสอบบุคคลิกภาพ
แต่การที่ยกเอาเหตุผลต้องคดีอาญาเข้ามาอยู่ในเรื่องบุคคลิกภาพเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะจะเป็น
การเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลพินิจได้อย่างกว้างขวางและไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งเป็นการเสี่ยง
กฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการรวมทั้งเป็นการขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
ที่บัญญัติว่า "ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคล
นั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดไม่ได้" นอกจากนี้ ข้อกล่าวอ้างของกองบัญชาการศึกษายังขัดแย้ง
กับคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เหตุผลที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียน
พลตำรวจว่าเพราะเคยต้องคดีอาญา ส่วนกองบัญชาการการศึกษาให้เหตุผลเพิ่มเติมว่าผู้ฟ้องคดี
ไม่ผ่านการสอบบุคคลิกภาพ ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่าเป็นเหตุผลที่ไม่ควรรับฟัง ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะให้
คณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ส่งคำคัดค้านของผู้ฟ้องคดีไปให้ผู้ถูกฟ้องคดี
ทั้งสองและกองบัญชาการการศึกษาเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือที่ มท.๐๖๑๒.๐๗/๑๑๕๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๑
ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหมายหมายจากกองบัญชาการการศึกษา
ให้พิจารณาคุณสมบัติของผู้สอบคัดเลือกได้สำหรับผู้ที่มีความประพฤติดีและความประพฤติ
ไม่เรียบร้อยเท่านั้น ส่วนการทดสอบบุคคลิกภาพหลังจากการสอบภาคต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว
กองบัญชาการการศึกษาจะเก็บรวบรวมกระดาษคำตอบไปดำเนินการประมวลผลการสอบ และ
จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ที่สอบคัดเลือกได้ส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อนำไปประกาศผลการสอบ
ผลการสอบคัดเลือกได้ก็ถือเป็นข้อยุตินั้นจะต้องผ่านการทดสอบบุคคลิกภาพด้วย ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดี
ปรากฏว่านอกจากเป็นผู้มีความประพฤติไม่เรียบร้อยแล้วยังเป็นผู้ไม่ผ่านการทดสอบบุคคลิกภาพ
อีกด้วย จึงไม่สามารถเข้ารับราชการตำรวจได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือที่ มท.๐๖๐๑.๔๗/๑๒๑๙๔ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๑
แจ้งว่าได้ส่งเรื่องให้กองบัญชาการศึกษาดูข้อชี้แจงเพิ่มเติมให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ทราบโดยครบถ้วนแล้ว

กองบัญชาการศึกษามีหนังสือที่ มท.๐๖๑๒.๑๑๒/๔๖๔๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๑
ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการตำรวจ

มีขั้นตอนการทดสอบหลายขั้นตอน ทั้งนี้ เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความเหมาะสมต่ออาชีพตำรวจ ในทุกด้าน โดยการสอบข้อเขียนเพื่อวัดความรู้ความสามารถ สอบพลศึกษาเพื่อวัดสมรรถภาพ ของร่างกาย ตรวจโรคเพื่อวัดความสมบูรณ์ของร่างกาย สอบสัมภาษณ์เพื่อวัดเรี่ยวปัญญาและ บุคลิกภาพภายนอก ตรวจสอบพฤติกรรมความประพฤติเพื่อให้ได้บุคคลที่ไม่มีประวัติต่างหรือยหรือ มีมลทินมัวหมอง ส่วนการทดสอบบุคลิกภาพนั้นมติของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ครั้งที่ ๘๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ เรื่องที่ ๕ และคำสั่งอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๐ ให้ใช้การทดสอบบุคลิกภาพในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียน พลตำรวจและนักเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อวัดสภาพทางด้านจิตใจว่ามีความเหมาะสมที่จะประกอบ อาชีพตำรวจหรือไม่ ในกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้นได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า เป็นผู้สอบไม่ผ่านขั้นตอน การทดสอบบุคลิกภาพซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ โดยนักจิตวิทยาจากสมาคมนักจิตวิทยาคลินิกไทยเป็นผู้พิจารณาถึงความเห็นผลการทดสอบ ซึ่งหมายความว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีบุคลิกภาพไม่เหมาะสมกับอาชีพรับราชการตำรวจ จึงจำเป็น ต้องคัดสิทธิในการที่จะรับผู้ฟ้องคดีเข้าฝึกอบรมเป็นนักเรียนพลตำรวจ ส่วนขั้นตอนในการตรวจสอบ ประวัติความประพฤติ ผลการตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีเคยเป็นผู้ต้องหาคดีอาญาข้อหาลักทรัพย์ หรือรับของโจร ถึงแม้ผลคดีจะปรากฏว่าพนักงานอัยการจังหวัดพิจิตรลงสั่งไม่ฟ้องและ ศาลมิได้พิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิด แต่ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๒๑ คือต้องไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งคณะกรรมการคัดเลือกมีมติคัดสิทธิอีกเช่นกัน ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ผ่านขั้นตอนการทดสอบรวม ๒ ขั้นตอน ซึ่งการที่ผู้สมัครสอบจะมีชื่อประกาศในบัญชีรายชื่อเป็นผู้สอบได้ครั้งสุดท้ายนั้น จะต้องผ่านสามารถสอบผ่านในทุกขั้นตอนตามที่กองบัญชาการการศึกษาได้กำหนดระเบียบและ การปฏิบัติไว้ ส่วนข้อชี้แจงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชี้แจงไปนั้น มิได้ขัดแย้งกันแต่อย่างใดเพราะ ผลการสอบบุคลิกภาพเป็นความลับเก็บรวบรวมไว้ที่ส่วนกลางเพียงแห่งเดียว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ทราบขั้นตอนนี้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงไม่สามารถรับผู้ฟ้องคดีเข้ารับการฝึกอบรมเป็น นักเรียนพลตำรวจได้

คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และกองบัญชาการเสนาใน
สถานทูตต้อง

ક.ભ.ઉ.સંલગ્ન

(តុលាការ ឧបសគ្គ)

(Signature)

กองบัญชาการการศึกษาได้มีหนังสือที่ ศร ๐๐๒๗.๑๑๒/๓๗๔๓ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปความได้ว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๓ กำหนดไว้ว่า ให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) มีอำนาจออกระเบียบ กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการคัดเลือกและการเข้าสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ และ มาตรา ๔๔ กำหนดไว้ว่า การคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ ให้อธิบดีหรือผู้บังคับบัญชา ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี เป็นผู้ดำเนินการโดยรายละเอียด วิธีการ ดำเนินการ และเกณฑ์การตัดสิน นั้น เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ว่าด้วย วิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และตามหนังสือกรมตำรวจที่ ๐๕๒๒ (๔.๑)/๑๗๕๐๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๑ สำหรับขั้นตอนการทดสอบบุคลิกภาพ เพื่อการคัดเลือกบุคคลทั่วไปเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจนั้น ในการประชุมคณะกรรมการ ข้าราชการตำรวจ ครั้งที่ ๙๗๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้มีมติเห็นชอบในหลักการ ให้ใช้การทดสอบบุคลิกภาพกับนักเรียนพลตำรวจ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และข้าราชการตำรวจใน ตำแหน่งกลุ่มสายงานป้องกันปราบปราม ซึ่งผู้ถูกหึงคดีที่ ๒ ได้อนุมัติหลักการให้กองบัญชาการ ศึกษาและโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ดำเนินการใช้การทดสอบบุคลิกภาพและบรรจุลงในขั้นตอนการ รับสมัครและคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นตำรวจ การคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ในส่วนของ กองบัญชาการการศึกษา โรงเรียนตำรวจในสังกัดทุกโรงเรียน ต้องใช้การทดสอบบุคลิกภาพเหมือนกัน ทั้งหมด และขั้นตอนในการทดสอบบุคลิกภาพนี้ ได้มีอยู่ในประกาศกองบัญชาการการศึกษา เรื่อง การรับสมัครและคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลทั่วไปเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๑ ข้อ ๓.๒.๔ ซึ่งกองบัญชาการการศึกษาได้จัดส่งประกาศดังกล่าวแจ้งไปตาม หน่วยงานในสังกัดของตำรวจทุกหน่วยงาน และสื่อมวลชน เพื่อประกาศรับสมัครบุคคลที่ต้องการ จะเข้ารับราชการตำรวจได้ทราบโดยทั่วกัน

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีนี้เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๖ โดยได้ฟังสรุปข้อเท็จจริง และประเด็นแห่งคดีของตุลาการเจ้าของสำนวน ได้ฟังคำแถลงด้วยวาจาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้ฟังคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดีแล้ว

7

(๗) อธิบดี

2020. 09. 01. 10:00

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในส่วนงานคดีนี้แล้วข้อเท็จจริงกับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบหมายให้กองบัญชาการศึกษาศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลทั่วไปเพื่อบรรจุเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจในสังกัดโรงเรียนต่าง ๆ ของกองบัญชาการศึกษาศึกษา ประจำปี ๒๕๔๑ จำนวน ๕,๒๐๐ อัตรา กองบัญชาการศึกษาศึกษาจึงได้ออกประกาศลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๐ เรื่องการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยรับสมัครและบรรจุเข้าเรียนที่โรงเรียนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำนวน ๕๐๐ อัตรา และกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบไว้จำนวน ๑๖ ประการ ซึ่งรวมทั้งต้องไม่เป็นผู้นกพร่องในศีลธรรมอันดีด้วย กำหนดรับสมัครวันที่ ๑-๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๐ และวันที่ ๑๔-๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๐ ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสอบ ณ สถานที่รับสมัครในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๐ กำหนดสอบรอบแรก (ข้อเขียน) วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ประกาศผลสอบรอบแรกวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ กำหนดสอบรอบสอง (พลศึกษาและสัมภาษณ์) วันที่ ๒๑-๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ และประกาศผลสอบรอบสุดท้ายวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑ และกำหนดคนหลักสูตรการสอบและขั้นตอนการคัดเลือกได้ว่า รอบแรกเป็นการสอบความรู้ทางวิชาการซึ่งแบ่งเป็นภาคความรู้ทั่วไปและภาคความรู้ความสามารถที่เฉพาะตำแหน่ง ผู้ได้รับการประกาศรายชื่อสอบผ่านรอบแรกมีสิทธิเข้าสอบในรอบที่สองซึ่งเป็นการทดสอบทางกายภาพและสัมภาษณ์ ผู้ผ่านการคัดเลือกรอบสองแล้ว ต้องถูกตรวจสอบประวัติและความประพฤติและเข้ารับการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์ของโรงพยาบาลตำรวจ และกองบัญชาการศึกษาศึกษาได้ออกประกาศ เรื่องการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (ฉบับที่ ๒) ประจำปี ๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๑ ให้ลดจำนวนนักเรียนพลตำรวจที่จะรับการบรรจุลงจาก ๕,๒๐๐ อัตรา เหลือเพียง ๒,๕๐๐ อัตรา โดยในส่วนของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลดจำนวนลงจาก ๕๐๐ อัตรา เหลือเพียง ๒๓๕ อัตรา เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะวิกฤติด้านการเงินการคลังของประเทศ และกำหนดให้ผู้ได้รับการคัดเลือกต้องเป็นผู้ผ่านการทดสอบบุคลิกภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดด้วย โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดให้นักจิตวิทยาคลินิกจากสมาคมจิตวิทยาคลินิกไทยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบและกองบัญชาการศึกษาศึกษาได้มีบันทึกลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ กำหนดวิธีการทดสอบและกำหนดวันทดสอบเป็นวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบที่โรงเรียนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียน พลศึกษา สัมภาษณ์และผ่านการตรวจร่างกายแล้ว แต่สอบไม่ผ่านขั้นตอนการทดสอบบุคลิกภาพและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบพบว่า ผู้ฟ้องคดีเคยเป็นผู้ต้องหาคดีลักทรัพย์หรือ

ଉତ୍ତର

ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ในการออกคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเขียนอาชญากรรมดังกล่าวขอด้วยว่าจะมีขบและกฎหมายหรือไม่

‘ถ้าพบมาตุภูมิแล้ว’

विश्व विद्यालय, दिल्ली

เพื่อให้ศาลลงโทษได้ ซึ่งมีได้หมายความว่าผู้ต้องหาที่ถูกพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องดังกล่าวเป็นผู้บริสุทธิ์หรือไม่ได้กระทำผิดตามที่ถูกลงโทษตามหมายจับ และแตกต่างจากผู้ต้องหาในจำนวนที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องมาตั้งแต่ต้น หากพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวนแล้วก็ไม่มียุติให้เชื่อได้ว่าผู้ต้องหาเหล่านั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกลงโทษเลย ฉะนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจโดยให้เหตุผลว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติเพราะเป็นผู้บกพร่องในหน้าที่ศีลธรรมอันดี ตามมาตรา ๕๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และตามข้อ ๓.๑.๔ ของประกาศกองบัญชาการตำรวจเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นการใช้
ดุลพินิจที่ขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๙ ที่กำหนดว่า การจำกัดสิทธิและ
เสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้นและ
จะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ และมาตรา ๓๓ ที่กำหนดว่าในคดี
อาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดง
ว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนผู้กระทำความผิดมิได้นั้น ศาลเห็นว่า
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้บัญญัติคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็น
ข้าราชการตำรวจไว้ในมาตรา ๕๑ (๗) ว่าต้องไม่เป็นผู้ที่บกพร่องในศีลธรรมอันดี ฉะนั้น การ
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครให้เข้ารับการอบรมเป็นข้าราชการ
ตำรวจได้วินิจฉัยคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีจากประวัติและความประพฤติที่เคยต้องหากคดี
อาญาข้อหาร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร จนพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรส่งฟ้อง
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงไม่ถือเป็นการใช้ดุลพินิจจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
ผู้ฟ้องคดีตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เพราะเป็นการปฏิบัติโดยอาศัยอำนาจตามที่กฎหมายเฉพาะ
คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนดไว้ อีกทั้งการดำเนินการคัดเลือก
บุคคลเข้าเป็นข้าราชการตำรวจเป็นการดำเนินการทางปกครองทั่วไปในอันที่จะได้มาซึ่งบุคลากร
ของรัฐตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนด
มิใช่การดำเนินการในคดีอาญาที่จะต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาไม่มีความผิด และการกระทำ

ร.ก.อ.หญิง สุจิตา นนอบ
๐๖.๕.๒๐๒๑

ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดังกล่าวก็มีได้เป็นการปฏิบัติของผู้ฟ้องคดีในคดีอาญาเสมือนเป็นผู้กระทำ ความผิดแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่มีน้ำหนักให้ฟังได้

ส่วนเหตุผลประการที่สองที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าผู้ฟ้องคดีสอบไม่ผ่านใน ขั้นตอนการทดสอบบุคลิกภาพนั้น เห็นว่าตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนดว่าการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการ และ ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) มีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการคัดเลือกและการสอบ แข่งขันข้าราชการตำรวจ ซึ่ง ก.ตร. ได้ออกระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขัน ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ กำหนดวิธีการคัดเลือกและวิธีการสอบแข่งขันรวมทั้งรายละเอียดของ หลักสูตรการสอบแข่งขันไว้ด้วย ซึ่งในระเบียบดังกล่าวข้อ ๑.๓ ได้กำหนดว่าควรคัดเลือกด้วยวิธีสอบให้ ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ส่วนหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดแนบท้าย ระเบียบดังกล่าว โดยได้มีการกำหนดหลักสูตรการคัดเลือกด้วยวิธีสอบไว้ท้ายระเบียบดังกล่าวว่า ประกอบด้วยการความรู้ทั่วไป ภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง และภาคความเหมาะสม กับตำแหน่ง ซึ่งในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้นให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความ เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุและแต่งตั้งจากการสัมภาษณ์หรือการทดสอบทางกายภาพ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ท่วงท่าจา จุปนิสัย อารมณ์ ทัศนคติ เคารพกฎหมาย บุคลิกภาพอย่างอื่น ความพร้อมหรือความสมบูรณ์ของร่างกาย เป็นต้น นอกจากนั้น ก.ตร. ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ ให้ใช้การทดสอบบุคลิกภาพในการคัดเลือกบุคคลภายนอกเข้ารับราชการเป็นนักเรียนพลตำรวจด้วย และกองบัญชาการตำรวจซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกด้วย วิธีสอบบุคคลทั่วไปเพื่อบรรจุเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๑ ได้ออกประกาศ เรื่อง การคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (ฉบับที่ ๒) ประจำปี ๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๑ จะต้องเป็น ผู้ผ่านการทดสอบบุคลิกภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ผลการสอบ บุคลิกภาพของแพทย์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มอบหมายให้ทำการทดสอบถึงเป็นยุติ ฉะนั้น การทดสอบ บุคลิกภาพจึงเป็นหลักการและวิธีการเกี่ยวกับการคัดเลือกและการสอบแข่งขันที่ ก.ตร. เป็นผู้กำหนด

ขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการคัดเลือกด้วยวิธีสอบในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งสำหรับการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๑ ด้วย เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้าทดสอบบุคลิกภาพในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ แล้ว ผลปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการทดสอบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองสิ่งไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๑ เพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการทดสอบบุคลิกภาพจึงเป็นไปตามประกาศของกองบัญชาการการศึกษา เรื่องการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (ฉบับที่ ๒) ประจำปี ๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ และตามหลักเกณฑ์วิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันที่ ก.ศร.มีมติกำหนดไว้ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ เหตุผลดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองสิ่งไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๑ เพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี และเพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดีสอบไม่ผ่านในขั้นตอนการทดสอบบุคลิกภาพดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

พิพากษายกฟ้อง

นายไฉน บุญสูง

ตุลาการศาลปกครองสงขลา

นายจักริน วงศ์ฤทธิ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสงขลา

นายศรีศักดิ์ นิยมธรรม

ตุลาการศาลปกครองสงขลา



ตุลาการเจ้าของอำนาจ

นายถาวร เกียรติทับทิว ตุลาการผู้แถลงคดี

สำเนาถูกต้อง

สำเนาถูกต้อง

ร.ต.อ.หญิง

(สุจิตรา นพอน)

(นางสาวสวทรรักษ์ อังสุภาณิจ)

พนักงานทนายฟ้องคดี

ร.ต.อ.หญิง สุจิตรา นพอน ๑๐.๖.๕๐๗.



คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๗/๒๕๕๒

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๒/๒๕๕๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๑๕ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ระหว่าง { นายรัชต์ แพงหนู
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีโดยกองบัญชาการศึกษาได้เปิดรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามประกาศของบัญชาการศึกษาลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันในครั้งนั้น ในตำแหน่งกลุ่มงานสายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) และเป็นผู้สอบได้ในลำดับที่ ๒๕๓ จึงเข้ารายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่เพื่อเลือกตำแหน่งที่จะรับการแต่งตั้ง แต่ได้รับแจ้งจากกองการสอบว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปของผู้สมัครสอบ ข้อ ๒.๑ ผนวก ก, ข้อ ๓๒ กรณีนี้เคยถูกไล่ออกจากราชการตามคำสั่งของตำรวจ ภาค ๙ คำสั่ง ที่ ๓๒๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๖ ไม่สามารถเข้ารับราชการตำรวจได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าได้มีการตราพระราชบัญญัติล้างมลทิน



พ.ศ. ๒๕๕๐ ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ล้างมลทินผู้ที่เคยถูกลงโทษรวมทั้งผู้ฟ้องคดีด้วยให้เสมือนเป็นบุคคลทั่วไปที่สามารถสมัครแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดี ขาดคุณสมบัติทั่วไปของผู้สมัครและประกาศตนรายชื่อของผู้ฟ้องคดีโดยมิได้อ้างถึง พระราชบัญญัติล้างมลทินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงได้ร้องทุกข์ต่อสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งต่อมาได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๓๔.๐๒/๑๕๑๗ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ว่ามีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ไม่มีสถานะเป็นข้าราชการตำรวจ และได้รับแจ้งจากกองกำกับการสอบ กองบัญชาการตำรวจ ตามหนังสือ ที่ ดช ๐๐๓๖.๑/๑๔๖๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลที่มี ลักษณะต้องห้ามตามที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติไว้ว่าเป็นผู้ขาด คุณสมบัติทั่วไป ไม่สามารถเข้ารับราชการตำรวจได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหนังสือทั้งสองฉบับ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมิได้แจ้งอธิบายถึงคุณสมบัติทั่วไปในกรณีที่ได้รับ ยกเว้นคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดียกเว้นคุณสมบัติและบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจ ตามตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ตามท้ายประกาศของผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง รับสมัคร สอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ หมวด ก. ข้อ ๑๒ กำหนดไว้ว่า ผู้สมัครสอบต้องไม่มีลักษณะตามที่กำหนด คือ ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก หรือ ปลดออกเพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือ กฎหมายอื่น โดยในการสรรหาบุคคลเข้ารับราชการ และการบรรจุผู้ได้รับการคัดเลือก หรือ สอบแข่งขันได้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ กองบัญชาการตำรวจ เป็นผู้ดำเนินการ เกี่ยวกับการวางระบบและมาตรฐานการสรรหาบุคคลเข้ารับราชการตำรวจให้กับหน่วยงาน ต่าง ๆ ตลอดจนกำกับดูแลให้เป็นไปตามมาตรฐาน และดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาบุคคล เพื่อเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗



พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ กฎกระทรวง
แบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการกำหนดอำนาจ
หน้าที่ของส่วนราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ การที่กองบัญชาการการศึกษา
ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ถอนรายชื่อผู้ที่ออกจากประกาศรายชื่อ
ผู้สอบแข่งขันได้ ในการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการกระทำในนามของผู้ถูกฟ้องคดี
และได้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ไปโดยถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบ
แบบแผนของทางราชการแล้ว โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจ
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีบัญญัติว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ
ชั้นพลตำรวจ ชั้นประทวน... ให้บรรจุจากบุคคลผู้ได้รับการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้
หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันให้เป็นไปตามที่กฤษฎีกา ก.ตร. และ
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน และข้อ ๒ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์
และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ
เป็นข้าราชการตำรวจไว้โดยวิธีการสอบแข่งขันและการดำเนินการสอบให้ผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน
โดยหลักเกณฑ์การสอบแข่งขันมี ๓ ภาค คือ ๑) ภาควิชาความรู้ความสามารถทั่วไป ๒) ภาควิชา
ความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง และ ๓) ภาควิชาความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยในภาค ๓ นี้
ให้ประเมินบุคคลเพื่อการพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุและแต่งตั้ง
จากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงานและพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่น
ของผู้เข้าสอบและจากการสัมภาษณ์ ทั้งนี้อาจใช้วิธีอื่นเพิ่มเติมอีกก็ได้ เพื่อพิจารณา
ความเหมาะสมในด้านต่างๆ และผู้ถูกฟ้องคดีได้มอบหมายให้กองบัญชาการการศึกษา



เป็นผู้ดำเนินการสรรหาบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการ
ตำรวจชั้นประทวน

กองบัญชาการตำรวจจึงได้มีคำสั่งกองบัญชาการตำรวจ ที่ ๑๘/๒๕๕๓
ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ ตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันให้มีอำนาจหน้าที่
เกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ต่อมาได้มีประกาศกองบัญชาการตำรวจ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม
๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ สายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) จำนวน
๑,๕๐๐ อัตรา และสายอำนาจการและสนับสนุน จำนวน ๕๐๐ อัตรา พร้อมทั้งกำหนด
รายละเอียดๆ ในการสอบแข่งขันตามระเบียบและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดคุณสมบัติ
ทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้มีสิทธิสมัครสอบไว้ ซึ่งเป็นการกำหนดให้
เป็นไปตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ตร. ว่า
ด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดี
ได้เข้าสมัครสอบแข่งขันสายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) ตามประกาศดังกล่าว ก่อนมี
ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ กองบัญชาการตำรวจโดยผู้บัญชาการ กองบัญชาการตำรวจ
ได้มีคำสั่งกองบัญชาการตำรวจ ที่ ๒๑๑/๒๕๕๓ ตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติ และ
ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ และพิจารณาการสอบมาหาความเหมาะสม
กับตำแหน่งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติการทุจริต เพื่อเป็นข้อมูลนำเข้า
ประชุมคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันในการประกาศผลการสอบรอบสุดท้าย จากนั้น
ได้มีประกาศกองบัญชาการตำรวจ เรื่อง การประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และสำรองใน
การรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยให้ผู้มีรายชื่อตามบัญชีรายชื่อเป็น
ผู้สอบแข่งขันได้ไปรายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่ ในวันอังคารที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ เวลา
๐๘.๓๐ นาฬิกา เพื่อรับฟังคำชี้แจงจากกองกำลังพล และศูนย์ฝึกอบรมที่รับผิดชอบในการ
ฝึกอบรมที่ห้องประชุมใหญ่สโมสรตำรวจ ถนนวิภาวดีรังสิต เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร
โดยในประกาศดังกล่าวได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าหากปรากฏภายหลังว่า ผู้สอบแข่งขันได้



รายได้มีคุณสมบัติทั่วไปหรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งไม่ตรงตามประกาศรับสมัคร
ของกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ จะถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ
และบุคคลซึ่งไม่เคยสอบแข่งขันได้ในครั้งนี้ และไม่มีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็น
ข้าราชการตำรวจหรือหากได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจไปแล้ว ก็จะถูกให้
ออกจากราชการ

ในขั้นตอนของการบรรจุและแต่งตั้ง กองบัญชาการการศึกษาได้มีหนังสือด่วนที่สุด
ที่ ๐๐๓๖.๓๒๔/๒๕๕๒ ส่งบัญชาการไปยังผู้สอบแข่งขันได้ ซึ่งมีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีด้วยไปยัง
กองกำลังพล เพื่อนำไปตรวจสอบ หากตรวจถูกต้องแล้วก็จะแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ
ต่อไป ต่อมาเจ้าหน้าที่กองกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ส่งเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับ
ผู้ฟ้องคดีซึ่งใช้ชื่อขณะนั้นว่า ส.ค.ท. วรณะ แพงหนู ว่าเคยรับราชการตำรวจมาก่อนและ
ได้ถูกส่งโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงให้ไล่ออกจากราชการ สาเหตุมาจากการเมาสุราและ
มีวินัยด้วยความผิดกะนองและพฤติกรรมในราชการกระทำเป็นลักษณะของการยั่วจนกระทั่ง
เกิดเหตุร้ายขึ้น ตามคำสั่งตำรวจภูธร ภาค ๙ ที่ ๓๒๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๖
ซึ่งถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป ตามผนวก ก. ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่
๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒ กรณีเป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะการกระทำผิดวินัย
ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือกฎหมายอื่น

เมื่อปรากฏหลักฐานดังกล่าว จึงได้มีประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่
๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ถอนรายชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่
๘ กันยายน ๒๕๕๑ เนื่องจากขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของ
ผู้สอบแข่งขันได้ และไม่มีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ

ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจตามหนังสือ เมื่อวันที่
๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ อนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์
ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจในเรื่องเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ตามมาตรา ๓๑ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ประชุมพิจารณาในการประชุมครั้งที่
๒๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ร้องทุกข์



ได้ถูกส่งโทษให้ออกจากราชการไปแล้ว ตามคำสั่งตำรวจภูธร ภาค ๔ ที่ ๓๒๔๒๕๔๖
 ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้มีสถานะเป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๔
 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๖ และไม่อาจใช้สิทธิร้องทุกข์
 ตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว อันกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
 เกี่ยวกับการร้องทุกข์ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ไม่รับเรื่องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ต่อมา
 กองการสอบ กองบัญชาการศึกษาก็ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๓๖.๓/๑๔๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒
 ซึ่งแจ้งกรณีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หนังสือของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
 และกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา ที่มีถึงผู้ฟ้องคดีทั้งสองฉบับ มิได้ชี้แจงอธิบายถึง
 คุณสมบัติทั่วไปในกรณีที่ได้รับการยกเว้นจากพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น
 เห็นว่า พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
 มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเนื้อความเหมือนกับพระราชบัญญัติล้างมลทินฯ
 พ.ศ. ๒๕๓๔ กล่าวคือ ผลของกฎหมายคือ เห็นว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับโทษทางวินัยหรือ
 ถูกสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น ซึ่งหมายถึงกฎหมายนี้ล้างเฉพาะโทษ แต่การกระทำ
 หรือกรรมที่ได้เคยทำมาไม่ได้รับการล้างมลทินตามไปด้วย ซึ่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีจนถูก
 ลงโทษออกจากราชการดังกล่าว ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
 ในศีลธรรมอันดี กองบัญชาการศึกษาก็ได้ประกาศถอนรายชื่อผู้ฟ้องคดีตามนั้นตอนดังกล่าว
 มาแล้วข้างต้น ซึ่งกรณีนี้สามารถนำไปเทียบได้กับคำพิพากษาฎีกาที่ ๒๔๘๒๕๓๓

คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ยกเว้นคุณสมบัติและรับผู้ฟ้องคดีบรรจุ
 และแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจตามตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้ โดยเพิกถอนประกาศ
 กองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ เรื่อง การประกาศถอนรายชื่อ
 ผู้สอบแข่งขันได้ที่ถอนรายชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๘
 กันยายน ๒๕๕๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ในการรับสมัครและสอบแข่งขัน
 บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
 พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการประกาศที่ถูกต้องแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีได้กระทำการโดยชอบธรรม



ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่กำหนดไว้ทุกประการไม่อาจดำเนินการตามคำฟ้องได้

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านขอให้การว่า ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้อ้างพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ว่ากฎหมายนี้ถือเพียงว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น แต่การกระทำหรือกรรมวิไลโดยท้าวมาไม่ได้รับการล้างมลทินตามไปด้วย ถือว่าผู้ฟ้องคดีนั้นขาดคุณสมบัติ เป็นผู้เสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ไม่สามารถบรรจุเข้ารับราชการได้นั้น เห็นว่า ตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ข. แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตาม (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑) ก.พ. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีลักษณะต้องห้าม (๔) หรือ (๙) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือราชการไปเกินสองปีแล้ว และให้กรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๔) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือราชการไปเกินสามปีแล้ว และต้องมีใช้เป็นกรณีออกจากราชการเพราะเหตุจืดจางหน้าที่ของ ก.พ. ในการยกเว้นดังกล่าวต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนคนที่มาประชุม โดยการลงมติโดยลับและการขอยกเว้นดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด และจะยกเว้นให้เป็นกรณีเฉพาะรายหรือจะประกาศยกเว้นให้เป็นการทั่วไปก็ได้

ศาลได้ยกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๔ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงตัวกฏว่าจาประกอบคำแถลงการณเป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีโดยกองบัญชาการตำรวจได้มีประกาศลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ รับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพียบพร้อมทั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้าสอบแข่งขันในครั้งนี้ด้วย ในตำแหน่งกลุ่มงานสายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) และ



เป็นผู้สอบไล่ได้ในลำดับที่ ๒๕๓ และเข้ารายงานตัวต่อเจ้าหน้าที่พร้อมเลือกตำแหน่ง
 เพื่อรับการบรรจุและแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ได้รับแจ้งจาก
 ----- กองการสอบว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการคุณสมบัตินักไปของผู้สมัครสอบ -----
 ข้อ ๑๒ กรณีเคยถูกไล่จากจากการตามคำสั่งของตำรวจ ภาค ๙ คำสั่ง ที่ ๓๒๕/๒๕๕๖
 ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ไม่สามารถเข้ารับราชการตำรวจได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าปัจจุบัน
 ได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในโรกาศที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
 มีพระชนมพรรษา ๙๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ล้างมลทินให้เสมือนเป็นบุคคลทั่วไปที่สามารถ
 สอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการได้และมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติให้ ก.พ. มีอำนาจพิจารณา ยกเว้น
 คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนในกรณีที่มีลักษณะต้องห้าม
 ตาม (๒) และ (๖) ถึง (๑๕) ได้ จึงได้ยื่นร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
 เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้พิจารณาแล้วมีหนังสือ ที่ คท ๐๐๓๕.๐๒/๒๕๕๑ ลงวันที่
 ๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ว่ามีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ของ
 ผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่มีสถานะเป็นข้าราชการตำรวจ และกองการสอบ
 กองบัญชาการศึกษาได้มีหนังสือ ที่ คท ๐๐๓๖.๓/๑๔๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒
 แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม ตามที่
 พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดไว้โดยเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป
 ไม่สามารถเข้ารับราชการตำรวจได้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวไม่ชอบ
 ด้วยกฎหมาย เนื่องจากมิได้แจ้งอธิบายถึงคุณสมบัติทั่วไปในกรณีที่ได้รับยกเว้นจาก
 พระราชบัญญัติล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ผู้ถูกฟ้องคดียกเว้น
 คุณสมบัติและรับผู้ฟ้องคดีเข้าบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจตามประกาศ
 ของผู้ถูกฟ้องคดี ตามตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยกองบัญชาการศึกษา
 ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ก่อนรายชื่อผู้ฟ้องคดีออกจากบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้



เนื่องจากขาดคุณสมบัติทั่วไปของผู้สมัครในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีโดยกองบัญชาการศึกษามีประกาศ

ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยข้อ ๒ ของประกาศดังกล่าว ได้กำหนดเรื่องคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้มีสิทธิสมัครสอบไว้ในข้อ ๒.๑ ว่าผู้สมัครสอบต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามแผนก ก. ท้ายประกาศนี้ โดยแผนก ก. กำหนดเรื่องคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ว่าไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และข้อ ๑๒ ว่าไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะการกระทำผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎหมายอื่น เมื่อผู้ฟ้องคดีสมัครสอบแข่งขันตามประกาศดังกล่าวในตำแหน่งกลุ่มงานสายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) และสอบได้ตามประกาศของบัญชาการศึกษาลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ แต่เมื่อกองบัญชาการศึกษาส่งบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ให้กองกำลังพลตรวจสอบจึงพบว่า ผู้ฟ้องคดี (ชื่อเดิม วรรณะ) เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการตามคำสั่งตำรวจภูธร ๙ ที่ ๓๒๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๖ กรณีเมาสุราและยิงปืนด้วยความผิดและพฤติการณ์ในการกระทำเป็นลักษณะของการยั่วยุจนกระทั่งเกิดเหตุร้าย (ฆ่าตัวตายโท สมาน ล้วนโค) และ อ.ก.ตร. อุทธรณ์ฟ้องการแทน ก.ตร. มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในารณ์ดังกล่าว กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะการกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้... (๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามข้อ ๒ (๒) และ (๗) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งกำหนดว่า การบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับ



การบรรจุ... จะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๙ (๖) ดังต่อไปนี้ ...

(๖) ไม่เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และ (๗) ไม่เป็นผู้เคยถูก
ลงโทษไล่ออกเพราะกระทำความผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น และประกาศ

ของผู้ถูกฟ้องคดี โดยกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ข้อ ๒.๑ ผนวก ก.
ข้อ ๗ ซึ่งกำหนดว่า ไม่เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และข้อ ๑.๒
ซึ่งกำหนดว่าไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะการกระทำความผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎหมายอื่น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติและมีลักษณะ
ต้องห้ามที่ไม่สามารถบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดี
โดยกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ที่ตอนรายชื่อผู้ฟ้องคดีออกจาก
บัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑
จึงขอด้วยกฎหมาย

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า อนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการ
การร้องทุกข์ไม่ได้แจ้งและอธิบายคุณสมบัติทั่วไปในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการยกเว้น
คุณสมบัติในการเข้ารับราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดี
ได้รับการล้างมลทินเสมือนเป็นบุคคลทั่วไปที่สามารถสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ
ตำรวจได้นั้น มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดา
ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษ
หรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยได้ถือว่า
ผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ ซึ่งเป็นบทบัญญัติให้ล้างมลทิน
เฉพาะโทษ มิได้ล้างมลทินถึงการกระทำที่ได้กระทำจนถูกลงโทษแต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดี
ได้กระทำการจนกระทั่งถูกลงโทษไล่ออกจากราชการดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงยังลงเป็น
ผู้ซึ่งประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีจนได้รับการลงโทษไล่ออกจากราชการ
และไม่อาจสมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจตามประกาศของ
กองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ข้อ ๒.๑ ผนวก ก. ข้อ ๗ และที่ผู้ฟ้องคดี



อ้างว่า มาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติให้ ก.พ.มีอำนาจพิจารณายกเว้นคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือนในกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๓) และ (๖) ถึง (๑๑) ได้เห็นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับการสมัครเป็นข้าราชการตำรวจได้เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ออกมาใช้บังคับกับข้าราชการตำรวจเป็นการเฉพาะแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสองกรณีฟังไม่ขึ้น

พิพากษายกฟ้อง

นายสุทัศน์ ทิวทอง

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายวิชา เหลือคำ

ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายสมชัย จารุจินดา

ตุลาการศาลปกครองกลาง



ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : พันตำรวจตรี จักรชัย นิลภักดิ์





สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
Royal Council of the Royal Palace

ส.ป.ค.๑๙๙/๒๕๕๖

ต้องการสอบ
เลขที่ ๑๒๕๒
วันที่ ๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๖
เวลา ๑๐.๐๐ น.

สำหรับคณบดี/รองคณบดี
เลขที่ ๑๕๕
วันที่ ๒๕ มิ.ย. ๒๕๕๖
เวลา ๑๕.๐๐ น.

๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง หนังสือตอบกลับหลักฐานข้อบกพร่องในการพิจารณากรณีผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย

เรียน กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือ กษ ๐๐๓๔.๕๒๔/๕๔๑ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชบัญญัติกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๘

อ้างถึงเหตุที่ท่านได้สอบถามถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ บกพร่องในศีลธรรมอันดีและไม่เป็นผู้ได้กระทำการใดซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต นั้น สภานายความขอตอบหนังสือหรือสิ่งส่งมาด้วยนั้น สภานายความได้ยึดหลักปฏิบัติดังนี้

๓. การประพฤติผิดมรรยาทนายความจะถูกขับชื่อออกจากทะเบียนนายความต้องเป็นกรณีที่มี ประพฤติผิดร้ายแรงเกี่ยวกับการเงิน เช่น คบฉ้อโกงความ คือ รับเงินแล้วไม่ไปปฏิบัติหน้าที่ มีโทษฐานเดียว คือ ขับชื่อออกจากทะเบียนนายความ ตามมาตรา 52(3) แห่งพระราชบัญญัติสภานายความ พ.ศ. 2528 แม้ห้ามกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันถูกลงโทษ แล้วก็ตามหากไม่มีการชดใช้เงินคืนแก่ลูกความไม่ได้บรรเทาความ เลือดยายเป็นที่น่าพอใจต่อลูกความหรือมีหนังสือของลูกความแจ้งว่าไม่ผิดใจเอาความและทำความดีแก่ ประโยชน์สาธารณะจนเป็นที่ประจักษ์แล้ว แม้พ้น ๕ ปี แล้วจะมาขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็น นายความใหม่สภานายความก็ไม่อนุญาต

๒.ข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่นที่ถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรงได้ออกจากราชการที่มีส่วนเกี่ยวเนื่องกับ การทุจริตเกี่ยวกับการเงินของรัฐแม้จะผ่านการฝึกอบรมจากสำนักฝึกอบรมวิชาว่าความแห่งสภานายความ แล้ว สภานายความก็ไม่อนุญาตให้รับจดทะเบียนเป็นนายความ

๓.สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่ง เป็นผู้พิพากษาหรือพนักงานอัยการหรือตุลาการศาลทหาร หากพ้นจาก ตำแหน่งจากทางราชการ เพราะถูกไล่ออกจากการอันมีสาเหตุเกี่ยวข้องกับการเงินหรือประพฤติผิดโดยมิชอบ โดยประการอื่นทางสภานายความก็ไม่อนุญาตให้จดทะเบียนเป็นนายความแม้ บุคคลตาม 2 และ 3 จะได้รับการล้างมลทินโทษ ตามพระราชบัญญัติอภัยโทษแล้วก็ตาม สภานายความก็จะไม่รับจดทะเบียนนายความให้ ทั้งนี้ รวมทั้งการเป็นอดีตถึงอาจได้ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกด้วย

จากข้อ ๓ ขั้ว สภานายความจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเสนอต่อคณะ กรรมการบริหารพิจารณาเพื่อมีมติต่อไป เพราะอำนาจเด็ดขาดเป็นของคณะกรรมการบริหารเป็นผู้พิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายโต้ว จิตเพียร)

ประธานสำนักงานคํปครอง สภานายความ



สภาทนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
Lawyers Council of Thailand Under the Royal Patronage

สปท. ๑๒๔/๒๕๕๖

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖

กองการสุขุม	
เลขที่	๑๒๕๖
วันที่	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖
เวลา	๑๐.๑๐ น.
สำนักงานทนายความ ศาลอาญ. ศาล	
เลขที่	๑๕๕
วันที่	๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖
เวลา	๑๕.๐๐ น.

เรื่อง หนังสือตอบกลับหลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย
เรียน กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
อ้างถึง หนังสือ ศท ๐๐๓๔.๕๐๔/๔๘๓ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๖
ถึงผู้ส่งมาด้วย: พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘

อ้างถึงเหตุที่ห้ามได้สอบจนถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดีและไม่ใช่ผู้ได้กระทำการใดซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต นับ
สภาทนายความขอตอบหนังสือหรือดังกล่าวนี้ สภาทนายความได้ยึดหลักปฏิบัติดังนี้

๑. การประพฤตินิคมรรยาทนายความจะถูกขับให้ออกจากทะเบียนทนายความต้องเป็นกรณี
ประพฤตินิคมร้ายแรงเกี่ยวกับการเงิน เช่น ตบยักยอกความ คือ รับเงินแล้วไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ มีโทษฐานเดียว
คือ ขับหรือออกจากทะเบียนทนายความ ตามมาตรา 52(3) แห่งพระราชบัญญัติสภาทนายความ พ.ศ. 2528
แม้พ้นกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันถูกลงโทษ แล้วก็ตามหากไม่มีการชดเชยเงินคืนแก่ลูกความไม่ได้บรรเทาความ
เสียหายเป็นที่พอใจต่อลูกความหรือมีหนังสือของลูกความแจ้งว่าไม่ศรัทธาความและทำความผิดแก่
ประโยชน์สาธารณะจนเป็นที่ประจักษ์แล้ว แม้พ้น ๕ ปี แล้วจะมาร้องขอขมขื่นและรับใบอนุญาตเป็น
ทนายความใหม่สภาทนายความก็ไม่อนุญาต

๒. ข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่นที่ถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรงได้ออกจากราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
การทุจริตเกี่ยวกับการเงินของรัฐแม้จะผ่านการฝึกอบรมจากสำนักฝึกอบรมวิชาว่าความแห่งสภาทนายความ
แล้ว สภาทนายความก็ไม่อนุญาตให้รับจดทะเบียนเป็นทนายความ

๓. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่ง เป็นผู้พิพากษาหรือพนักงานอัยการหรือตุลาการศาลทหาร หากพ้นจาก
ตำแหน่งจากทางราชการ เพราะถูกไล่ออกจากราชการอันมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเงินหรือประพฤตินิคมโดยมิชอบ
โดยประการฉะนี้ทางสภาทนายความก็ไม่อนุญาตให้จดทะเบียนเป็นทนายความนับ บุคคลตาม 2 และ 3 จะได้รับ
การล้างมลทินโทษ ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินโทษแล้วสภาทนายความก็จะไม่รับจดทะเบียนทนายความให้
ทั้งนี้ รวมทั้งกรณีบุคคลดังกล่าวได้ถูกศาลพิพากษาลงโทษจำคุกด้วย

จาก ทั้ง ๓ ข้อ สภาทนายความจะแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเสนอต่อคณะ
กรรมการบริหารพิจารณาเพื่อมีมติต่อไป เพราะอำนาจเด็ดขาดเป็นของคณะกรรมการบริหารเป็นผู้พิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไสว จิตเตียร)

ประธานสำนักงานกฤษฎีกาของ สภาทนายความ



สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
Lingam Council of Thailand Under the Royal Patronage

หมวด ก ลำดับ ๑๒

กองการสอบ
เลขรับที่ ๑๒๕๒
วันที่ ๓ มิ.ย. ๒๕๖๖
เวลา ๑๐-๑๐ น.

ฝ่ายเลขานุการฝ่าย ก กองการสอบ
เลขรับที่ ๑๒๕
วันที่ ๓ มิ.ย. ๒๕๖๖
เวลา ๑๕-๑๖ น.

สปค ๑๒๔/๒๕๕๖

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง หนังสือตอบกลับหลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย

เรียน กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือ ศษ ๐๐๓๔.๕๒๔/๔๘๓ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชบัญญัติความ พ.ศ. ๒๕๒๘

อ้างถึงเหตุที่ท่านได้สอบถามถึงหลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและไม่เป็นผู้ได้กระทำการใดซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่ป่วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต นั้น สภานายความขอตอบหนังสือดังกล่าวว่า สภานายความได้ยึดหลักปฏิบัติดังนี้

๑. การประพฤติผิดมรรยาทนายความจะถูกสอบสวนออกจากทะเบียนนายความต้องเป็นกรณีที่ประพฤติผิดร้ายแรงเกี่ยวกับการเงิน เช่น คบับสินลูกความ คือ รับเงินแล้วไม่ไปปฏิบัติหน้าที่ มีโทษฐานเดียวคือ ลบชื่อออกจากทะเบียนนายความ ตามมาตรา 52(3) แห่งพระราชบัญญัติสภานายความ พ.ศ. 2528 แม้กำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันถูกลงโทษ แล้วก็ตามหากไม่มีการชดเชยเงินคืนแก่ลูกความไม่ได้รับบรรเทาความเสียหายเงินที่นำพอใจต่อลูกความหรือมีหนังสือของลูกความแจ้งว่าไม่ติดใจเอาความและทำความผิดประโชชน์สาธารณะจนเป็นที่ประจักษ์แล้ว แม้พ้น ๕ ปี แล้วจะมาขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นนายความใหม่สภานายความก็ไม่อนุญาต

๒. ข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่นที่ถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรงได้ออกจากราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตเกี่ยวกับการเงินของรัฐจะผ่านการฝึกอบรมจากสำนักฝึกอบรมวิชาการว่าความแห่งสภานายความแล้ว สภานายความก็ไม่อนุญาตให้รับจดทะเบียนเป็นนายความ ๕

๓. สำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่ง เป็นผู้พิพากษาหรือพนักงานอัยการหรือตุลาการศาลทหาร หากพ้นจากตำแหน่งจะขาดราชการ เพราะถูกไล่ออกจากการหรือไม่ส่วนเกี่ยวข้องกับการเงินหรือประพฤติผิดโดยมิชอบ โดยประการฉะนี้ทางสภานายความก็ไม่อนุญาตให้จดทะเบียนเป็นนายความแม้ บุคคลตาม 2 และ 3 จะได้รับการล้างมลทินโทษ ตามพระราชบัญญัติล้างมลทินโทษแล้ว สภานายความก็จะไม่รับจดทะเบียนนายความให้ ทั้งนี้ รวมทั้งการฝึกอบรมดังกล่าวได้ถูกศาลพิพากษาอภัยโทษจำคุกด้วย

จาก ทั้ง ๓ ข้อ สภานายความจะส่งถึงคณะกรรมการขึ้นมาตรฐานสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพิจารณาเพื่อมีมติต่อไป เพราะอำนาจเด็ดขาดเป็นของคณะกรรมการบริหารเป็นผู้พิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายไฉ จิตเพียร)

ประธานสำนักงานคดีปกครอง สภานายความ



ที่ นร ๓๐๑๓/ ๒๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดมหาสารคาม ๓๓๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ กองบัญชาการเสนาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ศร ๐๐๓๔.๕๒๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. จำนวน ๒๔ หน้า

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองการสอบ กองบัญชาการเสนาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้หารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบแข่งขันเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และกรณีตัวอย่างในการพิจารณา ความละเอียดถี่ถ้วนแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนไว้ประการหนึ่งตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ว่า "เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม" ซึ่ง ก.พ. ได้วางแนวทางในการพิจารณา ยกเว้นลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการในกรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ในการกระทำเป็นเรื่องๆ ไป โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของสังคมต่อการกระทำนั้น เกียรติของความเป็นข้าราชการ และตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นแนวทางการพิจารณา นอกจากนี้ ต้องนำกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน ประมวลกฎหมายอาญา มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้คดีเขื้อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพ หรือผู้ติดยาเสพติดจะพ้นสภาพการให้ยาเสพติด เข้าทำงานหรือรับศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ไปเรื่องที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายพันธุ์เรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๓๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๓๖๒๕

ที่ น.ร. ๒/๒๕๐๔

สำนักงาน ก.ท.

๓๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔

เรื่อง การบรรจุข้าราชการผู้ซึ่งพ้นจากราชการ เพราะกระทำความผิดวินัยกลับเข้ารับราชการ
เจียน (เรียนคณะกรรมการกฤษฎีกา)

ซึ่งพิสงฆาพัช ผลิตและนอการวิจัย รวม ๑ ฉบับ

ด้วย ก.ท. ได้ทำการวิจัยเรื่องข้าราชการกระทำความผิดวินัย ปรากฏจากสถิติว่าผู้ซึ่งออกจาก
ราชการ เพราะกระทำความผิดวินัยไปแล้ว ต่อมาได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการ ได้กระทำความผิดวินัยซ้ำอีก
เป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ
(ถึง๕๐ผิดแบบนาฬ) ทั้งนี้ แสดงว่ามีผู้กระทำความผิดคดีนี้เสียอยู่ในจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้กระทำ
ผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและละทิ้งหน้าที่ราชการ ก.ท. จึงลงมติขอให้กระทรวงมหาดไทย
พิจารณาด้วยความระมัดระวังในการรับบรรจุผู้เคยออกจากราชการ เพราะกระทำความผิดวินัยแล้วกลับ
รับราชการอีก แม้ว่าผู้ถูกลงโทษไว้ข้อใด ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ เพราะกระทำความผิดวินัยจะไม่
ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๑๐) (๑๑) (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๔๘๗ เพราะได้รับสั่งลงมติเห็นตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมาในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศักราช
พ.ศ. ๒๔๘๘ แล้ว บทบัญญัตินั้นอาจเป็นอุปสรรคคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก็ได้ ถ้าหากการกระทำอันเป็นเหตุให้ผู้ถูกลงโทษไว้ข้อใด ปลดออก
หรือให้ออกจากการนั้นเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพราะการล้มเลิกมติเห็นตามพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวนี้มา นี่ ด้วยเหตุเฉพาะโทษเท่านั้น หาได้อ้างการกระทำความผิดนั้นด้วยไม่

จึงเรียนเป็นอันขาดทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดพิจารณาด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) **สุรุมณีย์ ประดิษฐ์**
(นางสุรุมณีย์ ประดิษฐ์)
เลขาธิการ ก.ท.

ของวินิจฉัยเรื่องว่า



ที่ นร ๑๐๑๗/ ๒๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดขอนแก่น ๔๓๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ทบ ๐๐๑๔.๕๒๕/๒๕๕๖
ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. จำนวน ๒๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้หารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบแข่งขันเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และกรณีตัวอย่างในการพิจารณา ความละเอียดถี่ถ้วนแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนไว้ประการหนึ่งตามมาตรา ๓๖ ข. (๕) ว่า "เป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม" ซึ่ง ก.พ. ได้วางแนวทางในการพิจารณา ยกเว้นลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการในกรณีเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม มาตรา ๓๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่าจะต้องพิจารณา จากข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ในการกระทำเป็นเรื่องๆ ไป โดยคำนึงถึงความรังเกียจของสังคมต่อการกระทำนั้น เกียรติของความเป็นข้าราชการ และตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นแนวทางการพิจารณา นอกจากนี้ ต้องนำกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยการล้มเลิกตน ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๖ หรือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ผิดเงื่อนไขลดโทษ การกักขัง และผู้เสียสิทธิหรือผู้เสียสิทธิซึ่งพ้นสภาพการใช้สิทธิพิเศษ เข้าทำงานหรือรับศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ในเรื่องที่เกี่ยวของมาเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายพันธุ์เรือง ทิมรุ่งหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕



ที่ นร ๓๐๑๓๗/ ๒๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนครพนธ์ ๓๓๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการนับเป็นผู้ปกครองในสิทธิธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

ข้าพเจ้า หนังสือกองการสอบ กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ศช ๐๐๓๔.๔๒๔/๒๔๗ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. จำนวน ๒๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองการสอบ กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้หารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบแข่งขันเป็นผู้ปกครองในสิทธิธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และการแก้ไขอย่างในการพิจารณา ความละเอียดถี่ถ้วนแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนไว้ประจําหนึ่งตาม มาตรา ๓๖ บ. (๔) ว่า “เป็นผู้ปกครองในสิทธิธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม” ซึ่ง ก.พ. ได้วางแนวทางในการพิจารณา ยกเว้นลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการในการเป็นผู้ปกครองในสิทธิธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๑๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าจะต้องพิจารณา จากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ในการกระทำเป็นเรื้อรังๆ ไป โดยคำนึงถึงความรังเกียจของสังคมต่อการกระทำนั้น เกียรติยศของความเป็นข้าราชการ และตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นแนวทางการพิจารณา นอกจากนี้ ต้องนำกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยการล้มหมอนนอนเสื่อ ประมวลกฎหมายอาญา มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ผิดเงื่อนไขคดีอาญา และผู้เสพ หรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการใช้อาสาสมัคร เข้าทำงานหรือรับศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ในเรื่องที่เกี่ยวเนื่องมาเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายพันธุเรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๓๖๒๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๓๖๒๕

ที่ นว 0709.1/14

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

4 มกราคม 2545

เรื่อง ขอพระราชทานกลับเข้ารับราชการ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0207/15982 ลงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2544

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า สำนักการชลประทาน ได้ขอให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีให้ความเห็น กรณีสืบตำรวจโท ก. เดิมรับราชการ ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ แหนก 2 กองกำกับการ 2 กองบังคับการสนับสนุนตำรวจตระเวนชายแดน ถูกอธิบดีกรมตำรวจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและถึงที่กราชการ และถูกดำเนินคดีอาญา ในเรื่องทำร้ายร่างกายผู้อื่น ต่อมาเมื่อศาลได้พิพากษายกฟ้องแล้ว สืบตำรวจโท ก. ได้รายงานตัวกลับเข้ารับราชการ แต่กรมตำรวจกลับมีคำสั่งให้ออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมีวามองในกรณีที่ถูกสอบสวน สืบตำรวจโท ก. จึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และต้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อให้พิพากษาคำสั่งให้ออกจากราชการ แต่ไม่เป็นผล ปัจจุบันสืบตำรวจโท ก. มีอาการเจ็บป่วยเป็นมะเร็งในไต และครอบครัวได้รับความเดือดร้อนอย่างหนัก จึงได้ขอฎีกาฯ ถวายฎีกาขอกลับเข้ารับราชการ จึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ได้ขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาสงวนความเห็นว่า หากกรณีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ สำนักงาน ก.พ. จะมีแนวทางพิจารณาหรือมีมาตรฐานในการดำเนินการเรื่องนี้อย่างไร ทั้งนี้ เพื่อเทียบเคียงกับกรณีของสืบตำรวจโท ก. และแจ้งให้สำนักการชลประทานทราบบังคับดูแลต่อไป ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า กรณีหากเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีวามองในกรณีที่ถูกสอบสวนความมาตรา 116 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 โดยผลของกฎหมายมิใช่เป็นผู้ถูกลงโทษ เนื่องจากกระทำผิดวินัย จึงไม่ขาดคุณสมบัติทั่วไปที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมาตรา 30 (12) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่บัญญัติว่า "ผู้ที่เข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำ

คดีวินัยความกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น” แต่ในการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนนั้น กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนได้บัญญัติให้ผู้ที่จะมีเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 30 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ด้วย เช่น ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม เป็นต้น ดังนั้น หากผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีวามชดในกรณีที่ถูกสอบสวนมีคุณสมบัติทั่วไปครบถ้วนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ และประสงค์จะขอกลับเข้ารับราชการก็สามารถยื่นคำขอได้ ส่วนจะได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของผู้มีอำนาจตั้งบรรจุตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่ในทางปฏิบัติแล้ว ส่วนราชการมักจะไม่ประสงค์ที่จะรับบรรจุผู้ถูกสั่งให้ออกหรือลงโทษถึงออกจากราชการกลับเข้ารับราชการอีก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุภาวดี เวชสิทธิ์

(นางสุภาวดี เวชสิทธิ์)

ผู้อำนวยการสำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

แผนเลขานุการ ก.ค.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

กลุ่มงานปฏิรูประบบวินัย อุทธรณ์ และร้องทุกข์

โทร. 2818677

โทรสาร 6286204



ที่ นร ๑๐๑๗/๖๖

สำนักงาน ก.พ.
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม
เรียน ผู้บังคับการกองสอบ
อ้างถึง หนังสือกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ศช ๐๐๓๔.๕๖๔/๒๕๖
ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. จำนวน ๒๔ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้หารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบแข่งขันเป็น ผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และการนิยามในการพิจารณา ความเหมาะสมแล้ว บัดนี้

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนไว้ประเภทหนึ่งตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ว่า “เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม” ซึ่ง ก.พ. ได้วางแนวทางในการพิจารณา ยกเว้นลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการในการเป็น ผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๑๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ ว่าจะต้องพิจารณา จากข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ในการกระทำเป็น เรื่องๆ ไป โดยคำนึงถึงความรังเกียจของสังคมต่อการกระทำนั้น เกียรติของความเป็นข้าราชการ และตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นแนวทางในการพิจารณา นอกจากนี้ ต้องนำกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยการห้ามมสทิน ประมวลกฎหมายอาญา มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื้อมเอดส์ คุมพิจารณา และผู้เสพ หรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งในสภาพการให้ยาเสพติด เข้าทำงานหรือรับศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ในเรื่องที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายพันธุ์เรือง พันธุพงศ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๓๖๖๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ นร 1011/ ๘๙๙

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

๒๕ สิงหาคม 2551

เรื่อง กระทรวงวัฒนธรรมหารือเกี่ยวกับคุณสมบัติทั่วไปของผู้สมัครรับเข้ารับราชการ

เรียน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

อ้างถึง หนังสือกระทรวงวัฒนธรรม ที่ วร 0203.1/ 1108 ลงวันที่ 22 พฤษภาคม 2551

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงวัฒนธรรมได้หารือโดยแจ้งข้อเท็จจริงว่า สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติขอความเห็นชอบไปยังกระทรวงวัฒนธรรม ความมาตรา 52 (5) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ในการบรรจุ นาย ก. กับเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการ วัฒนธรรม 8 ข ถึงจัดกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งนาง ก. เคยดำรงตำแหน่งนักวิชาการ วัฒนธรรม 8 ข ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดมุกดาหาร สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และไว้ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ โดยมี ค. ก. พ. กระทรวงวัฒนธรรม ตามประเพณีชั่ว อย่างร้ายแรง ความมาตรา 98 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กรณีเมื่อครั้งเป็นประธานคณะกรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการสังกัด กระทรวงศึกษาธิการทกสทร จำกัด ได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวหาประโยชน์จากสหกรณ์ โดยมีขอบ ทำให้สมาชิกสหกรณ์และสหกรณ์ได้รับความเสียหาย ค่อยมานาย ก.

ได้รับการแจ้งมลทินตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติแจ้งมลทินในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา 80 พรรษา พ.ศ. 2550 กระทรวงวัฒนธรรมจึงหารือว่า พฤติกรรมของนาย ก. ที่ได้เคยกระทำ ความคิดวิสัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 36 ข (4) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 กรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจ

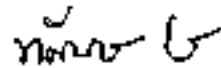
ล้น

ของสังคมหรือไม่ และหากกระทรวงวัฒนธรรมจะพิจารณาว่าพฤติกรรมของผู้นี้เป็นลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตราดังกล่าวและไม่บรรลุนิติภาวะจึงเข้ารับการพิจารณาเพราะเหตุผลว่าเป็นผู้ขาด
คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญจะกระทำไ้หรือไม่
ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ก.พ.เห็นด้วยกับความเห็นของกระทรวงวัฒนธรรม
ที่ว่าพฤติกรรมของนาย ก. เข้าทำเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่
รังเกียจของสังคม ตามมาตรา 36 ข (4) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. 2535 และควรนำพฤติการณ์อื่นของนายมงคลรัตน์ ปิยะนันท์ วัจนการต้องหากลืออาญา
การถูกฟ้องเป็นคดีล้มละลาย เป็นลัษณ์ มาพิจารณาประกอบในการพิจารณารับหรือไม่รับผู้นี้
กลับเข้ารับราชการด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

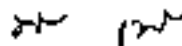


(นางสาวทัศนีย์ บรรณสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำเนาถูกต้อง



(นางสาวพัชรา ธีรพร)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

สำนักงานมาตรฐานวินัย

โทร. 0 2547 1631

โทรสาร 0 2547 1630

ฉบับ



ที่ นร ๑๐๑๗/๒๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ศช ๐๐๓๔.๕๒๔/๒๕๕๕
ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. จำนวน ๒๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้หารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบแข่งขันเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และกรณีตัวอย่างในการพิจารณา ความละเอียดคนแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนไว้ประเภทหนึ่งตามมาตรา ๓๖ บ. (๔) ว่า “เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม” ซึ่ง ก.พ. ได้วางแผนแนวทางในการพิจารณา ยกเว้นลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการในกรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ในการกระทำเป็นเรื่องราวๆ ไป โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของสังคมต่อการกระทำนั้น เกียรติของความเป็นข้าราชการ และตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นแนวทางการพิจารณานอกจากนี้ ต้องนำกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยการฮั้วฉันทัน ประมวลกฎหมายอาญา มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ผิดเงื่อนไขคดีอาญา และผู้เสพ หรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงานหรือรับศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ในเรื่องที่เกี่ยวข้อมาเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายพันธุ์เรือง หันสูงหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๖๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๖๕

ที่ นร ๓๐๑๓/๓๒๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๓๐๓๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง พารีวิวปัญหาเกี่ยวกับการบรรจุกลับเข้ารับราชการ

เรียน เรียนผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ค่วนมาก ที่ กก ๐๔๐๓/๒๒๘๕

ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวพารีวิวปัญหาเกี่ยวกับการบรรจุข้าราชการพลเรือนผู้ถูกลงโทษทางวินัยกลับเข้ารับราชการ โดยแจ้งข้อเท็จจริงไปเพื่อประกอบการพิจารณาว่า สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมีคำสั่งลงโทษ นาย บ. นักพัฒนาการท่องเที่ยว ๗ ๖ ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยไม่ชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติดังกล่าวอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ นาย บ. มีใ้คุณธรรมคำสั่งลงโทษเมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ นาย บ. ได้ยื่นแบบขอบรรจุกลับเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวจึงขอหาหรือว่า ในกรณีที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมีความประสงค์จะรับนาย บ. กลับเข้ารับราชการ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวสามารถบรรจุผู้นี้กลับได้หรือไม่ หากสามารถบรรจุกลับเข้ารับราชการได้ จะบรรจุกลับในระดับใดและอัตราเงินเดือนเท่าใด ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ บัญญัติว่า "ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้นๆ" กรณีนี้ปรากฏว่า

นายบ. ได้กระทำผิดก่อนวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และถูกลงโทษไล่ออกจากราชการในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ นายบ. จึงได้รับการจ้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยกฎหมายให้ถือว่าบุคคลผู้นี้มิได้เคยถูกลงโทษไล่ออกจากราชการมาก่อน และมีสิทธิขอกลับเข้ารับราชการได้

สำหรับการบรรจุกลับผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญกลับเข้ารับราชการนั้น มาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลให้นำมาตรา ๖๕ ในลักษณะที่ ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับ โดยมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า "ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช่ว่าเป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการและทางราชการต้องการรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดได้" และ ก.พ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุผู้ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๗๑๑/ว ๘ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๓ ไว้สาระสำคัญว่าการบรรจุและแต่งตั้งผู้สมัครกลับเข้ารับราชการตามหลักเกณฑ์นี้ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๔ (มาตรา ๕๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕) สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และให้ได้รับเงินเดือนไม่สูงกว่าขั้นที่เคยได้รับอยู่เดิมก่อนออกจากราชการ ดังนั้น สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวสามารถบรรจุ นาย บ. กลับเข้ารับราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดข้างต้น

อย่างไรก็ตาม ในการรับบุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญกลับเข้ารับราชการนั้น ต้องเป็นความต้องการของทางราชการด้วย ประกอบกับ ก.พ. ได้เคยมีหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นว.๒/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๔ แจ้งเวียนมติ ก.พ. ให้กระทรวง ทบวงกรมต่างๆ พิจารณาด้วยความระมัดระวังในการรับบรรจุผู้เคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยแล้วกลับเข้ารับราชการอีก แม้ว่าผู้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยจะไม่ขาดคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด เพราะได้รับการจ้างมลทินแล้ว แต่ถ้าเหตุที่ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการนั้นเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้นั้นอาจ

เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทศนีย์ อรรถสิทธิ์

(นางสาวทศนีย์ อรรถสิทธิ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๓๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๓๖๒๕

แนวทางวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรณีบทฟ้องศีลธรรมอันดีตามมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
1	75/2533	นายพดล สัมฤทธิ์ ร้องทุกข์ว่า ดร.ไม่รับเข้าเป็น นพล. ด้วยเหตุผลว่าผู้ร้อง ทุกข์มีประวัติกระทำความ ผิดทางอาญาเป็นการไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ผู้ร้องทุกข์ เห็นว่ามิได้รับโทษในความ ผิดดังกล่าวเพราะศาลได้มี คำพิพากษาให้รอการลงโทษ นอกจากนั้นผู้ร้องทุกข์ได้รับ ล้างมลทินตาม พ.ร.บ.ล้าง มลทินฯ พ.ศ.2530 แล้ว แต่ ดร.ยังเห็นว่าผู้ร้องทุกข์ เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรม อันดีทำให้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการ ตำรวจฯ	คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้ 1. ผู้ร้องทุกข์ต้องคำพิพากษาให้ ลงโทษจำคุก 1 ปี 6 เดือน แต่ให้รอ การลงโทษไว้มีกำหนด 3 ปี ซึ่งการรอ การลงโทษมิใช่โทษตามประมวล กฎหมายอาญา ดังนั้นผู้ร้องทุกข์จึงมิ ได้เป็นผู้ต้องโทษตาม พ.ร.บ.ล้าง- มลทินฯ พ.ศ.2530 และเมื่อผู้ร้อง ทุกข์มิได้เป็นผู้ต้องโทษ จึงไม่มีโทษ และไม่อาจได้รับการล้างมลทินโดยผล แห่งกฎหมายล้างมลทินได้ 2. จากคำพิพากษาจึงได้ข้อเท็จ- จริงเป็นยุติว่าผู้ร้องทุกข์และพี่ชาย สมัครใจเข้าวิวาททำร้ายร่างกายซึ่งกัน และกันกับผู้ตายและพวกและผู้ร้อง ทุกข์กับพี่ชายได้ใช้ไม้เป็นอาวุธทำร้าย ผู้ตายจนถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ ขัดต่อศีลธรรมอันดี และมีผลกระทบ ต่อเกียรติของข้าราชการและความรั้ง เกียจของสังคมแล้ว คณะกรรมการ วินิจฉัยจึงวินิจฉัยว่ากรณีที่ ดร. ไม่รับ นายพดลฯ เข้าเป็น นพล. เนื่องจาก เห็นว่าผู้ร้องทุกข์เป็นผู้บกพร่องใน ศีลธรรมอันดีเป็นการชอบด้วย กฎหมายแล้ว

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
5	120/2543	นายฤทธิชัย รุ่งทูลย์ ร้องทุกข์ว่าได้สมัครสอบเข้าเป็น นพต. ซึ่งได้ผ่านการสอบรอบแรก ต่อมาประกาศผลสอบรอบสุดท้ายปรากฏว่าผู้ร้องทุกข์ถูกตัดสิทธิ์เข้าเป็น นพต. บช.ศ.ชี้แจงว่าผู้ร้องทุกข์เคยถูกศาลเยาวชนและครอบครัวพิพากษาว่ามีความผิดร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น มาตรา 295 ประกอบมาตรา 83 แม้ศาลให้รอการกำหนดโทษ 1 ปี และคุมประพฤติ 1 ปี จึงถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ เพราะเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าการตัดสินคดีของผู้ร้องทุกข์เป็นไปโดยไม่เป็นธรรมโดยมีเหตุผลดังนี้ 1. การตัดสินคดีดังกล่าวเป็นการเลือกปฏิบัติ เพราะผู้ร้องทุกข์ทราบว่ามิบุคคลที่มีประวัติการกระทำผิดในลักษณะเดียวกันกับผู้ร้องทุกข์ 2 ราย ที่ บช.ศ. พิจารณามีมติรับเข้าเป็น นพต.	1. ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ร้องทุกข์ถูกดำเนินคดีข้อหาร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น ชั้นพนักงานสอบสวนและชั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลเยาวชนและครอบครัวพิพากษาว่าผู้ร้องทุกข์มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 ประกอบมาตรา 83 แต่เป็นเยาวชนมีเหตุอันควรปราณี จึงให้รอการกำหนดโทษไว้ 1 ปี และคุมประพฤติ 1 ปี คณะกรรมการอำนวยการทั่วไป บช.ศ.มีมติไม่รับผู้ร้องทุกข์เข้าเป็น นพต. เพราะขาดคุณสมบัติมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ ทั้งนี้ คณะกรรมการอำนวยการทั่วไป บช.ศ. พิจารณาข้อเท็จจริงกรณีที่ได้รับเข้าเป็น นพต. 2 ราย เปรียบเทียบกับกรณีผู้ร้องทุกข์ได้ดังนี้ 1.1 กรณีรายแรกเป็นการชกกันตัวต่อตัวทำร้ายร่างกายคนเดียว ไม่ได้ร่วมกันและเป็นการผิดข้อหาโทษ 1.2 กรณีรายที่สองเป็นการร่วมกันทำร้าย แต่สิ่งไม่ฟ้องทั้งชั้นพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ โดยในตอนแรกเกิดเหตุทะเลาะวิวาทกัน แต่ยังไม่ได้ทำร้ายกัน ต่อมาได้มีคนมาทำร้ายโดยไม่ทราบว่าเป็นใคร แต่เชื่อว่าจะเป็นพวกที่ทะเลาะวิวาทกันเป็นผู้ทำร้าย

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
		2. กรณีศาลเยาวชนและครอบครัวพิพากษาว่าผู้ร้องทุกข์มีความผิดฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น แต่ให้รอการกำหนดโทษและคุมประพฤตินั้น ไม่ถือว่าเป็นโทษตามประมวลกฎหมายอาญาประกอบกับขณะกระทำผิดนั้นผู้ร้องทุกข์ยังเป็นผู้เยาว์มีอายุ 17 ปีเศษ ซึ่งต่อมาภายหลังนั้นผู้ร้องทุกข์ได้ประพฤติดัวดีมาโดยตลอด โดยได้รับใช้ชาติเป็นทหารกองประจำการ จนได้รับเกียรติบัตรและหนังสือรับรองความประพฤติจากกองพลทหารปืนใหญ่	1.3 กรณีผู้ร้องทุกข์ไม่รับเข้าเป็นนพต. ด้วยเหตุผลดังนี้ 1.3.1 เป็นการร่วมกันทำร้ายและอาจจะร่วมกันเป็นแก๊งค์ได้ในภายหลัง 1.3.2 ขณะเกิดเหตุเป็นผู้เยาว์ ถ้ามิใช่ผู้เยาว์ต้องขึ้นศาลอาญา อาจถูกศาลอาญาพิพากษาลงโทษมากกว่านี้ 1.3.3 ขึ้นพนักงานสอบสวนสั่งฟ้อง ศาลพิพากษามีความผิด แต่ผู้ร้องทุกข์เป็นเยาวชนมีเหตุอันควรปรานี จึงรอกำหนดโทษ 1 ปี ซึ่งมีโทษความผิดลงโทษเนื่องจากต้องหาว่าทำร้ายร่างกายผู้อื่นให้ได้รับอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 2. คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาแล้วเห็นว่าคณะกรรมการอำนวยการทั่วไป บช.ศ. ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการสรรหาย่อมมีอำนาจที่จะคัดเลือกหรือสรรหาบุคคลที่เหมาะสมที่สุดได้ ซึ่งผู้ร้องทุกข์เคยมีประวัติต้องพาคดีอาญามาก่อนและคณะกรรมการอำนวยการทั่วไป ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ร้องทุกข์เป็นรายกรณีตามข้อ 10 แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีแล้ว และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการที่คณะกรรมการอำนวยการทั่วไป ไม่

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			คัดเลือกผู้ร้องทุกข์มีการกระทำที่มิชอบแต่อย่างใด ดังนั้น การไม่คัดเลือกผู้ร้องทุกข์เข้าเป็น นพต. จึงไม่เป็นการกระทำที่ขัดหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้ร้องทุกข์อ้างว่ามีบุคคลที่เคยกระทำความผิดคดีอาญาลักษณะเดียวกันกับผู้ร้องทุกข์จำนวน 2 ราย ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็น นพต. อันเป็นการเลือกปฏิบัตินั้น คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่าตามที่คณะอำนวยการทั่วไป พิจารณาว่าผู้ได้รับโทษสำหรับความผิดลหุโทษไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ซึ่งเป็นไปตาม มาตรา 41(10) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ นอกจากนี้ คณะกรรมการอำนวยการทั่วไป ยังได้พิจารณาข้อเท็จจริง และพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป ตามข้อ 10 แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีฯ เมื่อข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ร้องทุกข์และของบุคคลที่ผู้ร้องทุกข์กล่าวอ้างทั้งสองรายมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่แตกต่างกัน จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการเลือกปฏิบัติตามที่ผู้ร้องทุกข์กล่าวอ้างแต่อย่างใด ข้อสังเกตของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ - เจตนารมณ์ของการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวก็เพื่อ

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			ลงเคราะห์แก่ไขเด็กและเยาวชนที่กระทำกรรมผิดมากกว่าที่จะลงโทษทางอาญานั้นจะทำให้เด็กและเยาวชนต้องมีประวัติทางอาชญากรรม ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพอันสุจริตและมีเกียรติได้ โดยมีเจตนารมณ์ให้เด็กและเยาวชนดังกล่าวมีโอกาสปรับปรุงแก้ไขตนเองให้เป็นคนดีต่อไปภายภาคหน้า ดร.ถวิลฯ เจตนารมณ์ของการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวไปพิจารณาประกอบด้วยเป็นราย ๆ ไปตลอดจนสมควรที่ ดร.กับศาลเยาวชนและครอบครัวจะปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับกำหนดเงื่อนไขในการคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเป็นข้าราชการตำรวจตั้งเช่นกรณีเรื่องร้องทุกข์นี้เพื่อให้หลักการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐเป็นไปในลักษณะเดียวกัน

ระเบียบ

○ คำพิพากษา

(จ. ๑๗)



คดีหมายเลขดำที่ ๑๑๘๗/๒๕๔๔
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๕๔/๒๕๔๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ระหว่าง	{	นายวิระพันธ์ เหมือนใจ	ผู้ฟ้องคดี
		ผู้บัญชาการกองบัญชาการศึกษา	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๔ และสอบข้อเขียน รวมทั้งสอบพลศึกษา สอบบุคลิกภาพและตรวจร่างกาย ผ่านทุกขั้นตอน แต่เมื่อประกาศผลสอบรอบสุดท้ายในวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔ ปรากฏว่า ไม่มีชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๔ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดี สอบผ่านทุกขั้นตอน ผู้ฟ้องคดีจึงได้ขอคำชี้แจงจากกองบัญชาการศึกษา ต่อมากองบัญชาการศึกษาได้มีหนังสือกองบัญชาการศึกษา ที่ ดช ๐๐๒๗.๑๑๒/๑๑๐๗ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๔ ระบุว่า ในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งตรวจพบว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติคดีอาญาข้อหา



ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย จันทน์ทงงานสอบสวนและพนักงานอัยการ
สั่งฟ้อง ศาลจังหวัดกาญจนบุรีพิพากษาจำคุกผู้ฟ้องคดี ๕ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท
โทษจำคุกลดอาญา ๑ ปี จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านภาคความเหมาะสม และเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ
ตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒ (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้ฟ้องคดี
เห็นว่าความผิดที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำให้ไปนั้นเป็นการกระทำผิดในขณะที่อายุยังน้อย หากความผิด
และกระทำให้ไปช่วยความผิดตนเอง หลังจากที่มีการทำความผิดในครั้งนั้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้กลับตัว
เป็นคนดีของสังคม ตั้งใจเล่าเรียนและไม่เคยกระทำความผิดใดๆ อีกเลย การที่กองบัญชาการ
ศึกษาไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการสอบคัดเลือกในครั้งนี้ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย
ผู้ฟ้องคดีจึงได้เฝ้าติดตามฟ้องศาลขอให้คำพิพากษาเพิกถอนประกาศผลการสอบคัดเลือก
นักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๘ ในส่วนที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนพลตำรวจด้วยเหตุผลว่า
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และขอให้กองบัญชาการการศึกษา
รับผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนพลตำรวจตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๘

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า กองบัญชาการการศึกษาได้มีคำสั่งกองบัญชาการศึกษา
ที่ ๓๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งอนุกรรมการและเจ้าหน้าที่พิจารณา
คุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งในการสอบแข่งขันบุคคลเข้ารับราชการตำรวจ
เพื่อพิจารณาผู้สมัครที่ตรวจสอบพบว่ามีความประพฤติทางเลิอาญาหรือพบว่ามีความประพฤติ
ไม่เรียบร้อยหรือมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกราย โดยโรงเรียนตำรวจจะติดตามและ
รวบรวมรายละเอียดข้อมูล พฤติการณ์ พยานแวดล้อม หรือทั้งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ
พิจารณาที่มีความเห็นในเบื้องต้นแล้ว นำผลการพิจารณาและข้อมูลทั้งหมดเสนอต่อ
คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งของกองบัญชาการ
ศึกษาเป็นผู้พิจารณาชี้ขาด ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ จะพิจารณาข้อมูลประวัติ หรือพฤติการณ์
แห่งการกระทำของผู้สมัครแต่ละรายตามที่หน่วยเสนอ และหากมีข้อสงสัยหรือต้องการ
ข้อมูลเพิ่มเติม คณะอนุกรรมการฯ จะสั่งให้โรงเรียนตำรวจหาข้อมูลเพิ่มเติม หรือแต่งตั้งเจ้าหน้าที่
ไปทำการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีกส่วนหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นธรรม
ในการประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ในการพิจารณาจะพิจารณาข้อมูลที่ปรากฏตามพฤติการณ์
แห่งการกระทำเป็นร่วมๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม



ความเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งหมายถึงการปฏิบัติตนในกรอบอันดีงามที่วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำอันเป็นที่ยอมรับของสังคม และเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจ ในการพิจารณาจะรับหรือไม่รับผู้สมัครสอบแข่งขันที่มีประวัติหรือความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีรายใดเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจได้ปฏิบัติความขึ้นก่อนของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ตลอดจนนโยบายต่างๆ โดยยึดหลักความบริสุทธิ์ ยุติธรรม และให้ความเสมอภาคต่อผู้สมัครสอบทุกคน ทั้งนี้ เพื่อให้การเลือกสรรบุคคลากรเข้าสู่องค์การตำรวจซึ่งถือเป็นอาชีพพิเศษที่แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนทั่วไป ได้บุคคลากรที่มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่มีประวัติต่างประหลาดหรือมีมลทินมัวหมองใดๆ เข้ามารับราชการตำรวจ ซึ่งถือว่าเป็นเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้นที่มีทั้งกฎหมายและอาวุธอยู่ในมือ

ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้สมัครสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนตำรวจของโรงเรียนตำรวจภูธร ๙ ตามประกาศผลสอบรอบสุดท้าย เป็นผู้ขาดคุณสมบัติและไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เนื่องจากคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาจากผลการตรวจสอบประวัติผู้ฟ้องคดีพบว่า มีประวัติเคยต้องหาคดีอาญาข้อหาร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ร่างกายขึ้นพนักงานสอบสวนขณะขึ้นอัยการสั่งฟ้อง ศาลจังหวัดกาญจนบุรีพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับสารภาพจริงตลอดทั้งหนึ่ง โดยจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุกลงอาญา ๑ ปี กองบัญชาการการศึกษา โดยคณะกรรมการฯ พิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งได้พิจารณาประวัติส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติว่า เป็นผู้ไม่ผ่านการคัดเลือกในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งและเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๔ (ฉบับที่ ๒) คือเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ตามประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๔ เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๔ (ฉบับที่ ๖) คัดสรรผู้ฟ้องคดีฐานเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง นั้น การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งได้พิจารณาโดยยึดถือกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นแนวทางการพิจารณา รวมตลอดทั้งได้ใช้คุณธรรมประกอบการพิจารณาเพื่อให้ความเสมอภาคต่อผู้เข้าสอบทุกคน แนวทางการพิจารณาได้คำนึงถึงพฤติการณ์ของคดีและการพิจารณาไม่ได้ยึดถือผลของ



กฎหมายเป็นหลักเพียงอย่างเดียว แต่ได้นำองค์ประกอบหลายประการมาพิจารณา. ร่วมกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยการพิจารณาเป็นวิธีการสอบแข่งขันที่จะเลือกบุคคลากรที่ดี มีความเหมาะสมเข้าสู่องค์กรของรัฐตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด และได้ประกาศให้ผู้สมัครสอบทราบแล้วตามประกาศกองบัญชาการการศึกษา เรื่องการรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ พร้อมทั้งกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ ในการสอบแข่งขันตามระเบียบและคำสั่งที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยแล้ว และตามผลการพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น มีผลเพียงผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจเพราะไม่เหมาะสมที่จะประกอบอาชีพรับราชการตำรวจเท่านั้น แต่ยังสามารถประกอบอาชีพสุจริตอย่างอื่นได้ รวมทั้งยังใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข การปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมเสมอภาคและเท่าเทียมกันกับผู้สมัครสอบแข่งขันรายอื่นๆ ในการพิจารณาประวัติและความประพฤติของผู้เข้าสอบแต่ละราย คณะอนุกรรมการฯ ได้ใช้อำนาจหน้าที่ในการพิจารณา โดยแยกเป็น ๒ กรณี คือ

๑. พิจารณาคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีประวัติเคยต้องหาคดีอาญาข้อหา ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นได้รับอันตราข้อยกอลย ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาจากพฤติกรรมาแห่งคดีแล้วมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) คือเป็นผู้ประพฤติดื้อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีโดยมีแนวทางที่สำคัญในการพิจารณาของอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ดังนี้

๑.๑ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการตำรวจไว้ตามมาตรา ๔๘ (๖) ว่ามีคุณสมบัติและไม่มิดลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ซึ่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดคุณสมบัติไว้ตามข้อ ๒ (๒) ระบุว่า "ไม่เป็นผู้ประพฤติดื้อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี" (เดิมได้กำหนดคุณสมบัติไว้ตาม



พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๔๑ (๗) ความว่า "ไม่เป็น ผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี")

๑.๒ แนวทางคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ ๖๘/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๗ ได้ให้ข้อสังเกตในการกำหนดคุณสมบัติไว้ความว่า "อนึ่ง คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มีข้อสังเกตว่า หากกรมตำรวจมีนโยบายที่จะรับเฉพาะบุคคลที่มีวิชาชีพที่ถูกต้อง ไม่เคยมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนกฎหมายในเรื่องใด ๆ เลย เข้ารับราชการก็ควรจะต้องดำเนินการแก้ไข มาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ทำนองเดียวกับ มาตรา ๒๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ เพื่อให้มีความหมายกว้างขึ้น อันจะทำให้สามารถบรรจุผู้ประสงค์ขอกรมตำรวจได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย" ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒๗ (๖) กำหนดว่า "ไม่เป็นผู้มีคุณสมบัติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี" แนวทาง การพิจารณาของคณะอนุกรรมการฯ ได้ยึดถือแนวทางว่าการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ ตำรวจถือเป็นอาชีพที่แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการ ตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่รักษากฎหมาย ยืนหยัดความสัตย์สุจริตมั่นบ่อด่าง และในการ ปฏิบัติหน้าที่ต้องบังคับใช้กฎหมายและมีอาวุธอยู่ในมือ การพิจารณาเลือกสรรบุคคลจึงมีความ จำเป็นต้องให้ความละเอียดรอบคอบเป็นพิเศษ จึงมีเหตุผลและความจำเป็นในการพิจารณา ดังกล่าว และแนวทางการวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ ๖๘/๒๕๓๗ ได้ให้ แนวทางในการพิจารณาและปัจจุบันคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการตำรวจก็ได้แก้ไข ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว การพิจารณาคุณสมบัติผู้เข้าสอบของ คณะอนุกรรมการฯ จึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติที่รอบคอบและถูกต้องแล้ว

๒. การพิจารณาภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งของคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาจาก กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคล เพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดหลักหลักการสอบแข่งขันไว้ ในข้อ ๒(๒) (๑) ๑) ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความ เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุและแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติ การทำงานและพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่นของผู้เข้าสอบ และจากการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ อาจใช้ วิธีอื่นเพิ่มเติมอีกได้ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ โดยคณะอนุกรรมการฯ ได้



พิจารณาจากความเหมาะสมกับตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีความประพฤติและพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดี ที่เคยต้องหาข้อหาอาญาข้อหาพร้อมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย ชันพนักงานสอบสวน และชันพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลจังหวัดกาญจนบุรีพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้อง วัลลภกิ่งหนึ่ง จำคุก ๔ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุกลดอาญา ๑ ปี ว่าเป็นผู้ที่ไม่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพรับราชการตำรวจ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งความหลักสูตรการสอบแข่งขันดังที่กล่าวแล้วข้างต้น --

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและความเหมาะสมกับตำแหน่งเป็นการพิจารณาที่มีได้มีการดำเนินถึงพฤติการณ์หรือความประพฤติของผู้ฟ้องคดีก่อนและหลังจากที่มีคดีความเกิดขึ้นแล้วว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเป็นอย่างไร รวมทั้งก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะได้ทำการสมัครและสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีมีความมุมานะและพากเพียรพยายามในการที่จะสอบให้ได้เป็นนักเรียนพลตำรวจอย่างไร การพิจารณาของคณะกรรมการจะเป็นเพียงการนำเอาความผิดที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำในขณะอายุยังน้อย เป็นความผิดขณะยังความประสาวิญญู แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้เคยกระทำความผิดมาแล้วแต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้สำนึกในการกระทำของตนและไม่เคยทำผิดใดๆ อีก จากความผิดนั้นไม่น่าจะทำให้เสื่อมเสียเกียรติของข้าราชการหรือถูกตั้งความรังเกียจ ซึ่งในปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงเห็นได้จากผู้ที่เคยกระทำความผิดที่ได้รับการให้ออกจากสังคมและหลาย ๆ คนกลับคืนมาเป็นคนดีและกระทำความผิดมิให้แก่สังคมมากมาย ทั้ง ๆ ที่ความผิดที่กระทำไปร้ายแรงมาก แต่บุคคลที่ไม่เคยมีผิดเกินและได้รับการพิจารณาคัดเลือกแล้วว่าเป็นผู้เหมาะสม อย่างเช่นในกรณีของข้าราชการตำรวจหรือข้าราชการอื่นหรือหน่วยงานของรัฐอื่นบางคน กลับปรากฏตามข่าวหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ว่าเป็นผู้กระทำความผิดและในบางคดีเป็นคดีที่ร้ายแรงกว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีมาก จึงเห็นได้ว่าแม้ในเบื้องต้นจะเป็นผู้ที่เหมาะสมเพราะเพียงไม่เคยมีประวัติในทางอาญาหรือต้องตามกฎหมายหรือหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ แต่สุดท้ายแล้วก็สามารถเป็นผู้กระทำความผิดได้เหมือนกัน และทำให้เกิดประวัติของข้าราชการเสื่อมเสียยิ่งกว่ากรณีใดๆ รวมทั้งยังได้รับการรังเกียจจากสังคมด้วย

ในเรื่องของความประพฤติของผู้ฟ้องคดีได้มีนายมานะ เมศลา กำนันตำบลหนองกุ่ม อำเภอปอพิสัย จังหวัดกาญจนบุรี และนายภิกขิพันธ์ ทนองกุ่ม สมาชิกองค์การ



บริหารส่วนตำบลหนองกุ่ม อำเภอหนองย้อย จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ และเป็นผู้ปกครองดูแลในพื้นที่ที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาอยู่ ได้ทำหนังสือรับรองความประพฤติไว้ให้ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเคยมีประสบการณ์และปัญหามาก่อนก็สามารถเข้าถึงและเข้าใจประชาชนได้อย่างดี โดยเฉพาะประชาชนกลุ่มที่เป็นวัยรุ่น ในกรณีของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ไม่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพรับราชการตำรวจ

ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แย้งคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคู่ความทั้งสองฝ่าย และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของคู่ความทั้งสองฝ่ายแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๘ และผู้ฟ้องคดีได้สอบผ่านทุกขั้นตอน แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ตามประกาศผลสอบรอบสุดท้าย ผู้ฟ้องคดีจึงได้ขอคำชี้แจงจากกองบัญชาการการศึกษา ซึ่งกองบัญชาการการศึกษาได้ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งในการรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้ารับราชการตำรวจได้พิจารณาประวัติส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีแล้วพบว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติเคยต้องหาคดีอาญาข้อหาว่าร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น ได้รับอันตรายแก่กาย ผู้ฟ้องคดีรับสารภาพและศาลได้พิพากษาจำคุกผู้ฟ้องคดี ๔ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอลงอาญา ๑ ปี ทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) ของ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ คือเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าความผิดที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำไปนั้นเป็นการกระทำความผิดในขณะที่อายุยังน้อย ขาดความบั้งคิดและกระทำไปด้วยความลึกลับเอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้เพิกถอนประกาศผลการสอบคัดเลือกนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๘ ในส่วนที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียน

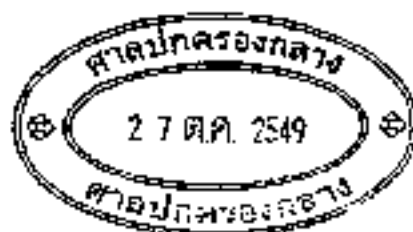


พลตำรวจ และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนพลตำรวจตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๘ โดยไม่ประกาศหรือผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือก เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๘ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง และเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

มาตรา ๔๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดคุณสมบัติไว้ว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเหยียดหยามหรือรังแกหรือในสื่อรวมอันดี ประกอบกับข้อ ๒ (๒) (๑) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักสูตรการสอบแข่งขันภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งไว้ว่า ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษ ประวัติการทำงาน และพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่นของผู้เข้าสอบ และจากการสัมภาษณ์ ทั้งนี้อาจใช้วิธีอื่นใดเพิ่มเติมอีกก็ได้เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง...

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าในการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาตรวจสอบประวัติคดีอาญานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งกองบัญชาการตำรวจ ที่ ๑๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งในการสอบแข่งขันบุคคลเข้ารับราชการตำรวจ เพื่อพิจารณาผู้สมัครที่ตรวจสอบพบว่ามีประวัติทางคดีอาญา หรือพบว่ามีคุณสมบัติไม่เรียบร้อย หรือมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกราย ทั้งนี้ในการพิจารณาจะพิจารณาข้อมูลทั้งที่ปรากฏตามพฤติการณ์แห่งการกระทำเป็นรายๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม ความเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เมื่อคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งในการสอบแข่งขันบุคคลเข้ารับราชการตำรวจได้พิจารณา



ประวัติส่วนตัวของผู้ฟ้องคดีแล้วพบว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องหาคดีอาญาข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย ผู้ฟ้องคดีรับสารภาพ ศาลจึงพิพากษาจำคุกผู้ฟ้องคดี ๔ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอลงอาญา ๑ ปี ดังนั้น คณะอนุกรรมการจึงมีมติว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ผ่านการคัดเลือกในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งและเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) แห่งกฎ ก.ศ.ร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ คือเป็นผู้ประพฤติดื้อมเลี้ยวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงมีปัญหาต้องพิจารณาว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวถือว่าเป็นผู้ประพฤติดื้อมเลี้ยวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดโดยร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายอันเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญานั้น การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีถือเป็นเรื่องที่ร้ายแรงและมีผลกระทบต่สังคม จึงได้มีการกำหนดบทลงโทษบุคคลที่กระทำการดังกล่าวไว้ในกฎหมาย อีกทั้งการทำร้ายร่างกายผู้อื่นยังเป็นการกระทำที่วิญญูชนทั่วไปไม่พึงกระทำ โดยเฉพาะบุคคลควรจะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ขึ้นต้นในกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องนำบททุกข์บาปเข้าสู่และบังคับใช้กฎหมายในการปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนถูกศาลพิพากษาลงโทษนั้นย่อมแสดงว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเลื่อมเลี้ยว และทั้งเป็นการเลื่อมเลี้ยวเกียรติหรือภาพพจน์ในทางปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจ อีกทั้งหากทางราชการรับบุคคลที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดกฎหมายเข้าบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการรักษากฎหมายและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนก็จะทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นศรัทธาการปฏิบัติหน้าที่รักษากฎหมายและอาจทำให้เลื่อมเลี้ยวหรือเกิดความเสียหายต่อสังคมโดยรวมได้ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดื้อมเลี้ยวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีจึงมีเหตุผลรับฟังได้

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๔ โดยไม่ประกาศรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔ เนื่องจากเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดื้อมเลี้ยวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านภาคความเหมาะสมและเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) ของ กฎ ก.ศ.ร. ว่าด้วย



คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๔๙๗ นั้น จึงเป็นการกระทำ
ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

พิพากษายกฟ้อง

นายอนุพงศ์ สุขเกษม
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายชูพงศ์ เทวตจินดา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายสุทัศน์ ทิวทอง
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นางสาวสิริวัตร ไชยวิเศษชัยสิทธิ์
ตุลาการศาลปกครองกลาง



ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมศักดิ์ สุภาวณิช



ผู้ฟ้องคดีจึงได้ไปขอพบหารือเท็จจริงจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือรับทราบผลการสอบแข่งขันลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีภาระผูกพันทางทหาร คือ ปลดจากการเป็นทหารกองหนุนหลังวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบการแจ้งในวันดังกล่าว แต่เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม เพราะมีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศรับสมัครทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทุกประการ การแจ้งว่าผู้ฟ้องคดีมีภาระผูกพันทางทหาร เป็นการแจ้งที่ขัดกับประกาศทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่องรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็น ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งตาม หมวด ก. ข้อ ๑๔.๑ ของเว็บไซต์ดังกล่าว ไม่มีข้อความในวรรคสาม ตามที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้ง และเนื่องจากผู้ที่ ผ่านการสอบทุกชั้นตอนจะต้องเริ่มเข้ารับการฝึกอบรมตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ศาลพิจารณาคดีพิกษา ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีมีภาระผูกพันทางทหารจึงไม่ผ่านการสอบแข่งขัน

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการเป็น ข้าราชการตำรวจในตำแหน่งที่สมัครสอบแข่งขัน

ผู้ฟ้องคดีได้มีคำร้องลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑ ขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว โดยมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวนตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป โดยไม่บังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีมีภาระผูกพันทางทหารจึงไม่ผ่านการสอบแข่งขัน แต่ศาลมีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับ คำคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า การรับสมัครสอบแข่งขันในครั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน



๒,๐๐๐ อัตรา แยกเป็นกลุ่มลาบมือกันปราบปราม ๓,๕๐๐ อัตรา กลุ่มอำนาจการ
และสนับสนุน ๕๐๐ อัตรา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศรับสมัครลงวันที่ ๒๓ มกราคม
๒๕๕๑ กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครตอบไว้ในประกาศดังกล่าว ตาม หมวด ก ถึงหมวด ข
โดย ข้อ ๑๔ ของ หมวด ก ได้กำหนดไว้ว่าในกรณีที่ผู้ชาย ข้อ ๑๔.๑ บรรคหนึ่ง กำหนดว่า
ถ้าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่ใช้กฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารต้องลงบัญชีทหาร
กองเกินตามกฎหมายนั้นแล้ว บรรคสอง กำหนดว่า ไม่เป็นผู้ที่มีชื่อผูกพันตามกฎหมายว่า
ด้วยการรับราชการทหาร ได้แก่ ทหารกองประจำการ (ทหารเกณฑ์) ยกเว้นทหาร
กองประจำการที่มีกำหนดปลดเป็นทหารกองหนุนในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๑ บรรคสาม
กำหนดว่า ไม่เป็นผู้ที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับราชการทหาร (สค.๓๕) ซึ่งจะต้องเข้ารับ
การตรวจเลือกในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือผู้ที่อยู่ในระหว่างการผ่อนผันการตรวจเลือก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งกองบัญชาการการศึกษา ที่ ๒๑๑/๒๕๕๑ ลงวันที่
๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ
การเป็นข้าราชการสำรวจและพิจารณาการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ให้พิจารณา
กรณีผู้สมัครสอบที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการสำรวจหรือ
มีประวัติเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือมีประวัติเกี่ยวกับยาเสพติดและในการรับสมัคร
สอบแข่งขัน ได้กำหนดให้ผู้สมัครตอบรับรองว่าข้อความที่กรอกในใบสมัครเป็นความจริง
และรับรองตนเองว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนตรงตามประกาศรับสมัครทุกประการ หากมี
คุณสมบัติไม่ตรงตามประกาศรับสมัคร ให้ถือว่าผู้สมัครเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการคัดเลือก
ครั้งนี้และในประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสอบแข่งขันลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้ประกาศ
เงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครสอบไว้ด้วย หลังจากนั้นจึงให้ผู้มีสิทธิสอบทุกคนเข้าสอบ
โดยยังไม่มี การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ เมื่อสอบเสร็จแล้วจะมีประกาศผลสอบ
ข้อเขียน โดยกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณสมบัติไว้ว่า หากปรากฏภายหลังว่า ผู้มีรายชื่อ
ในบัญชีผู้สอบผ่านข้อเขียน ภาควิชาความรู้ความสามารถทั่วไป ภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้
เฉพาะตำแหน่งและมีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามข้อ ๑ และ ๒
มีคุณสมบัติไม่ตรงตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงแม้ว่าจะเป็น



ผู้สอบแข่งขันได้ก็ไม่มีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน เมื่อได้ประกาศผลสอบข้อเขียนแล้ว ให้ให้ผู้ที่มีผ่านการสอบข้อเขียนนำหลักฐานแสดง วุฒิการศึกษา หลักฐานทางทหารของผู้สมัครสอบมาขึ้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อส่งไปตรวจสอบ ความถูกต้องของเอกสารหลักฐานต่อสถานศึกษาและหน่วยงานทหาร ซึ่งใช้เวลาประมาณ ๒ ถึง ๓ เดือน ในระหว่างนั้นได้เรียกให้ผู้สอบผ่านข้อเขียนเข้าสอบภาคความเหมาะสม กับตำแหน่ง เพื่อให้กระบวนการสอบต่อเนื่อง สำหรับการตรวจหลักฐานต่างๆ ก็ได้ ดำเนินการควบคู่กันไป เมื่อหน่วยงานทหารแจ้งผลการตรวจสอบไปรับรองผลการตรวจเลือก (แบบ สค.๔๓) ของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ ตามหนังสือหน่วยบัญชาการกำลังสำรอง ที่ กท ๐๔๖๒๓๑๓๔๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการตรวจเลือกทหาร ในปี ๒๕๕๐ และเป็นผู้ซึ่งได้รับการผ่อนผันเนื่องจากกำลังศึกษา ตามมาตรา ๒๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๘ จะต้องมาแสดงตนเข้ารับการตรวจ เลือกทหารในปี ๒๕๕๑ และจะพ้นจากฐานะยกเว้นผ่อนผันเมื่ออายุครบ ๒๖ ปีบริบูรณ์ หรือ จบการศึกษา จึงถือว่าผู้ฟ้องคดียังไม่ผ่านพ้นจากการตรวจเลือกทหารตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงนำข้อมูลเกี่ยวกับหลักฐานต่างๆ ของผู้ฟ้องคดีเข้าที่ประชุม คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อพิจารณา ซึ่งได้พิจารณาคุณสมบัติของ ผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๑ แล้วมีมติว่าผู้ฟ้องคดี ยังไม่ผ่านการตรวจเลือกทหาร จึงได้ตัดสินใจเพราะถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามประกาศ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ตาม หมวด ก ข้อ ๑๔.๑ จึงไม่ประกาศ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ใน การสอบครั้งนี้

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ประกาศทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ข้อที่ ๑๔.๑ ไม่มีข้อความในวรรคตามที่ว่า ไม่เป็นผู้ที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับ ราชการทหาร (สค.๓๔) ซึ่งจะต้องเข้ารับการตรวจเลือกในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือผู้ที่อยู่ใน ระหว่างการผ่อนผันการตรวจเลือก ตามที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างให้ทราบ แต่อย่างใด นั้น การประกาศรับสมัครตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ จะกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร วัน เวลา การดำเนินการสอบ รวมทั้ง



เงื่อนไขและระเบียบปฏิบัติ ให้ผู้สมัครได้รับทราบไว้ในคู่มือการรับสมัครสอบแข่งขันที่จัดทำเป็นเล่มมีใบสมัครอยู่ที่ปกในด้านหลัง ซึ่งผู้สมัครทุกคนจะต้องได้รับไปเพื่อนำไปกรอกข้อมูลส่วนตัวก่อนที่จะยื่นสมัครสอบและในประกาศดังกล่าว มีข้อความความหมาย ก ข้อ ๑๔ ไว้อย่างครบถ้วน รวมทั้งข้อความในวรรคสามด้วย ส่วนการประกาศทางเว็บไซต์ที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าไม่มีข้อความในวรรคสามของ ผนวก ก ข้อ ๑๔ นั้น ผู้ฟ้องคดีจะถือเอาเว็บไซต์มาอ้างไม่ได้ เพราะผู้สมัครจะต้องถือปฏิบัติตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ทั้งฉบับมาใช้ อีกทั้งประกาศดังกล่าวได้ติดไว้ ณ สถานที่รับสมัครทุกแห่ง จึงเป็นหน้าที่ของผู้สมัครที่จะต้องปฏิบัติตามให้ถูกต้อง การส่งข้อความลงเว็บไซต์ก็เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สมัครเท่านั้น ซึ่งจะนำมาอ้างถึงมิได้

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครเพียงว่า ในกรณีที่เป็นชาวต่างประเทศเกินความกฎหมายนั้นแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประกาศคุณสมบัติเกินจากที่ระเบียบกำหนดไว้ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ถือปฏิบัติตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๐๐๐๖.๓๗/๑๕๒๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๔ เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ มากำหนดไว้ว่าถ้าเป็นการรับสมัครหรือบรรจุในระหว่างเดือนพฤศจิกายนของปีหนึ่งจนถึงเมษายนของปีถัดไป ซึ่งเป็นเวลาระหว่างการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ ตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร ห้ามมิให้รับสมัครและบรรจุผู้ที่ได้รับหมายเรียกหรือผู้ที่อยู่ในระหว่างจะต้องได้รับหมายเรียกเข้ารับราชการทหารหรือผู้ที่ได้รับการผ่อนผันตามพระราชบัญญัติรับราชการทหารโดยเด็ดขาด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำข้อความของหนังสือดังกล่าว ไปกำหนดเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครสอบไว้ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ผนวก ก ข้อ ๑๔ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการทุกประการแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับแจ้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือหาเว่ยบัญชาการกำลังสำรอง



ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการตรวจเลือกทหารในปี ๒๕๕๐ เป็นผู้ที่ได้รับการผ่อนผันเพราะกำลังศึกษา ตามมาตรา ๒๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ รัวราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗ จะต้องมาแสดงตนเข้ารับการตรวจเลือกทหารในปี ๒๕๕๑ ให้ถือว่ายังไม่ผ่านพ้นการตรวจเลือกทหารตามกฎหมาย ถือว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ หมวด ก ข้อ ๑๔.๑ และคำสั่งพิทักษ์ของผู้ฟ้องคดีด้วยเหตุผลเพียงประการเดียวว่า ผู้ฟ้องคดี ยังไม่ผ่านการตรวจเลือกทหารนั้น ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ หมวด ก ข้อ ๑๔.๑ ได้มีการประกาศทางเว็บไซต์ไปทั่วประเทศ จึงถือว่าเป็นการประกาศยืนยันถึงความถูกต้องของประกาศออกสู่สาธารณะ เพื่อให้ประชาชน ผู้มีคุณสมบัติตามประกาศดังกล่าว ได้สมัครสอบเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งผู้ฟ้องคดีและประชาชนทั่วไปก็ได้เชื่อและยึดถือตามประกาศดังกล่าวว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนทุกประการตามกฎหมาย ทั้งหลักเกณฑ์ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ หมวด ก ข้อ ๑๔.๑ ที่ประกาศทางเว็บไซต์ดังกล่าว ยังถูกต้องและสอดคล้องในเรื่องคุณสมบัติของการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดี มิได้เป็นผู้มีคุณสมบัติต้องห้ามตามกฎหมายแต่อย่างใด ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า การประกาศรับสมัครจะกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร วัน เวลา การดำเนินการสอบ รวมทั้งเงื่อนไขและระเบียบปฏิบัติให้ผู้สมัครได้รับทราบในคู่มือการสมัครสอบนั้น คู่มือดังกล่าวได้จัดทำขึ้นโดยชัดหรือแย้งกับประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ทางเว็บไซต์และขัดกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ เพราะมิได้จัดทำโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ก.ตร. แต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ถือปฏิบัติในการออกประกาศคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ ในชั้นเกี่ยวกับทหารโดยถือตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และตามหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๐๐๐๖.๓๓/๑๕๒๐



ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ที่มีความว่า ถ้าเป็นการรับสมัครหรือบรรจุในระหว่างเดือนพฤศจิกายน
ของปีหนึ่งจนถึงเมษายนของปีถัดไป ซึ่งเป็นเวลาระหว่างการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ
ตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร ห้ามมิให้รับสมัครและบรรจุผู้ที่ได้รับหมายเรียกหรือ
ผู้ที่อยู่ในระหว่างจะต้องได้รับหมายเรียกเข้ารับราชการทหาร หรือผู้ที่ได้รับการผ่อนผันหา
พระราชบัญญัติรับราชการทหารโดยเด็ดขาด มากำหนดเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครสอบไว้
ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๑ หมวด ก ข้อ ๑๔ ดังกล่าว
ข้างต้น ทั้งที่หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๐๐๐๖.๓๗/๑๕๒๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๔
เป็นบันทึกข้อความมิใช่กฎหมายแต่อย่างใด แต่ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะ
ต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้บัญญัติเรื่องคุณสมบัติและลักษณะ
ต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการตำรวจไว้ครบถ้วนแล้ว และถือเป็นกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตาม
ซึ่งเป็นการยกเลิกบันทึกข้อความดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีก็ได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ได้
กำหนดไว้แล้ว และหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถึงกล่าวข้างต้นที่ขัดหรือแย้งกับกฎ ก.ตร.
ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๔)
ที่กำหนดว่าในกรณีที่เป็นชาย (ก) ถ้าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่ใช้กฎหมายว่าด้วย
การรับราชการทหาร ต้องลงบัญชีทหารกองเกินตามกฎหมายนั้นแล้ว จึงไม่สามารถ
นำไปกำหนดหรือใช้บังคับกับการกำหนดเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครสอบไว้ตามประกาศของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๑ หมวด ก ข้อ ๑๔ ได้ ซึ่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็น
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๕๐
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดไว้ในข้อที่ ๔ บรรทัดว่า
ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ตาม ข้อ ๓ (๓) ให้รอการบรรจุไว้ก่อน เมื่อการสอบสวน
หรือการพิจารณาถึงที่สุดแล้ว ปรากฏว่าไม่มีกรณีขาดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ดำเนินการบรรจุได้

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่า ความที่ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า
ประกาศทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ฉบับลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๑ เป็นประกาศที่



ผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าถูกต้องและได้กำหนดคุณสมบัติผู้สมัครตอบโดยสอดคล้องตามกฎหมาย ก.พร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ในการประกาศรับสมัครของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ หมวด ก ข้อ ๑๔.๑ วรรคหนึ่ง มีข้อความว่า ถ้าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่ใช้กฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารต้องลงบัญชีทหารกองเกินตามกฎหมายนั้นแล้ว วรรคสอง มีความว่า ไม่เป็นผู้ที่มีข้อผูกพันตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ได้แก่ ทหารกองประจำการ (ทหารเกณฑ์) ยกเว้นทหารกองประจำการที่มีกำหนดปลดเป็นทหารกองหนุนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๑ และวรรคสามมีความว่า ไม่เป็นผู้ที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับราชการทหาร (สท.๑๕) ซึ่งจะต้องเข้ารับการตรวจเลือกในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือผู้ที่อยู่ในระหว่างการผ่อนผันการตรวจเลือก โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ติดประกาศรับสมัครดังกล่าวไว้ ณ สถานที่รับสมัครโดยชัดเจนและอีกส่วนหนึ่งได้จัดทำเป็นคู่มือแนะนำการรับสมัครและตอบแข่งขัน ซึ่งในคู่มือนี้มีข้อความตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ไว้โดยครบถ้วนสมบูรณ์และยังมีใบสมัครติดอยู่ที่ปกในท้ายเล่มของคู่มือนี้ ซึ่งผู้สมัครทุกคนจะต้องนำไปสมัครที่ติดอยู่ท้ายเล่มคู่มือไปเขียนข้อมูลส่วนตัวของตนแล้ว จึงฉีกใบสมัครออกมาจากคู่มือนำไปยื่นสมัคร การรับสมัครผู้สมัครต้องมาสมัครด้วยตนเองเท่านั้น ไม่ได้รับสมัครโดยวิธีอื่น ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าไม่รู้ข้อความใน หมวด ก ข้อ ๑๔.๑ ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ นั้น รับฟังไม่ได้ ส่วนการประกาศทางเว็บไซต์นั้น เป็นการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมให้แก่ผู้สมัครทุกคน ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะอ้างประกาศทางเว็บไซต์เป็นประกาศที่ถูกต้องไม่ได้ เพราะในการรับสมัครตอบแข่งขันในครั้งนี้ผู้สมัครทุกคนรวมทั้งผู้ฟ้องคดีต้องมาสมัครด้วยตนเอง ตามสถานที่รับสมัครที่กำหนดไว้และประกาศทุกฉบับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ติดไว้ที่สถานที่รับสมัคร จึงเป็นหน้าที่ของผู้สมัครทุกคน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีจะต้องติดตามและปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในประกาศ นอกจากนั้น ประกาศรับสมัครตอบแข่งขันของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิใช่มีเพียงฉบับวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ฉบับเดียวเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังได้มีประกาศให้ผู้ฟ้องคดีรับทราบและปฏิบัติเป็นระยะ ๆ จำนวนหลายฉบับ เช่น ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิสอบข้อเขียนตามประกาศ



กองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียน
ตามประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้
และสำรองตามประกาศกองบัญชาการการศึกษา ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งประกาศทุกฉบับ
ได้จัดไว้ที่สถานที่รับสมัคร ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้สมัครสอบที่จะต้องสนใจติดตามและปฏิบัติ
ให้ถูกต้อง ตามที่กำหนดไว้ในประกาศ จะอ้างว่าไม่ทราบประกาศในภายหลังมิได้

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คู่มือแนะนำการรับสมัครและสอบแข่งขันขั้นต้นยังกับ
ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ที่ประกาศทางเว็บไซต์
และขัดกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น ข้อความตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑
ทั้งหมด รวมทั้ง ความผนวก ก ข้อ ๑๔.๑ จะนำมาพิมพ์ไว้ในคู่มือแนะนำการรับสมัครและ
สอบแข่งขัน ซึ่งข้อความตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑
ที่เหมือนกับในคู่มือ นั้น ก็ได้จัดประกาศไว้ที่สถานที่รับสมัคร ข้อความทั้งหมดที่พิมพ์ลง
ในคู่มือ นั้นไม่ขัดแย้งกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ แต่อย่างใด สำหรับข้อความที่นำไปประกาศทางเว็บไซต์ นั้น
เป็นการบริการเสริม เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สมัครอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งข้อความ
ที่ประกาศทางเว็บไซต์ เป็นการนำเอาข้อความตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่
๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ ไปลงประกาศ จึงจะมีข้อความเหมือนกับในคู่มือ

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๐๐๐๖.๓๗/๑๕๒๐ ลงวันที่
๑ มีนาคม ๒๕๕๔ เป็นบันทึกข้อความและเป็นพิธีกระบวนที่ใช้นับปี ๒๕๕๔ ไม่สามารถ
นำมาใช้ย้อนหลังได้และมีใช้กฎหมายแต่อย่างใด นั้น หนังสือดังกล่าวแม้เป็นบันทึก
ข้อความก็ถือเป็นระเบียบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งทุกหน่วยงานในสังกัดต้องถือปฏิบัติ
โดยได้ถือปฏิบัติตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ เป็นต้นมา และในขณะนี้ยังมิได้มีการยกเลิกหนังสือ
ดังกล่าวแต่อย่างใด จึงถือว่าหนังสือดังกล่าวยังมีผลบังคับใช้อยู่โดยถูกต้องสมบูรณ์และ
เป็นหนังสือของทางราชการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หนังสือผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ ๑ ดังกล่าว ขัดแย้งกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น



ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๔) จึงไม่สามารถนำไปกำหนดหรือใช้บังคับกับการกำหนดเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครสอบไว้ความประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓ ตาม แผนก ก ข้อ ๑๔ นั้น หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ไม่ขัดแย้งกับ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๔) แต่อย่างใด เพราะตาม กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๔) กำหนดคุณสมบัติไว้ว่า ในกรณีที่เป็นชาย (ก) ถ้าเป็นผู้มีภูมิดำเนาอยู่ในเขตที่ใช้กฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารต้องลงบัญชีทหารกองเกินตามกฎหมายนั้นแล้ว ส่วนหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๐๐๐๖.๓๓/๑๕๒๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๖.๒ มีข้อความว่า ถ้าเป็นการรับสมัครหรือบรรจุในระหว่างเดือนพฤศจิกายนของปีหนึ่ง จนถึงเดือนเมษายนของปีถัดไป ซึ่งเป็นเวลาระหว่างการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร ห้ามมิให้รับสมัครและบรรจุผู้ที่ได้รับหมายเรียกหรือผู้ที่อยู่ในระหว่างจะต้องได้รับหมายเรียกเข้ารับราชการทหารหรือผู้ที่ได้รับการผ่อนผันตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร โดยเด็ดขาด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำข้อความตามข้อ ๒ (๔) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อความตามข้อ ๖.๒ ของหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๐๐๐๖.๓๓/๑๕๒๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ไปกำหนดในเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครสอบ โดยนำข้อความทั้งหมดไปประกาศไว้ใน แผนก ก ข้อ ๑๔ ของประกาศดังกล่าว นั้น ขอบด้วยกฎระเบียบแล้ว และถือว่าเป็นการประกาศให้สาธารณชนได้รับทราบแล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีมาสมัครสอบก็ต้องปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ ขวรรคท้าย กำหนดว่า ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ตามข้อ ๓ (๑) ให้รอการบรรจุไว้ก่อน เมื่อการสอบสวนหรือการพิจารณาถึงที่สุดแล้ว ปรากฏว่าไม่มีกรณีขาดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗



ให้ดำเนินการบรรจุได้ นั้น กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึงนั้น มิได้มีความเกี่ยวข้องกับกรณีเดียวกันกับการวินิจฉัยของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด เพราะเป็นการให้สิทธิแก่ข้าราชการตำรวจที่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนทางวินัยหรือผู้ที่ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ให้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันได้ แต่ในกรณีของผู้ฟ้องคดีนี้ เป็นผู้ที่ถูกถอดถอนสิทธิในเรื่องไม่ผ่านการตรวจเลือกทหาร จึงไม่เกี่ยวข้องกับกฎ ก.ตร. ดังกล่าวแต่อย่างใด

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคู่การเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาจากประตอปร้านลงการคดีเป็นหนังสือของคู่การผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการสอบ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๑ โดยผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการสอบข้อเขียนและเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสอบแข่งขันภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ปรากฏว่าไม่มีชื่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงได้ไปสอบถามข้อเท็จจริงจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีมีการผูกพันทางทหาร คือปลดจากการเป็นทหารกองหนุนหลังวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม เพราะมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามประกาศรับสมัครสอบแข่งขันซึ่งประกาศทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และตาม กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทุกประการ การอ้างว่าผู้ฟ้องคดีมีการผูกพันทางทหาร



เป็นการแจ้งที่ขัดกับประกาศและกฎ ก.ตร. ดังกล่าว ไม่ได้สรุปข้อเท็จจริงในส่วนของการ
อุทธรณ์ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการทดสอบ และเนื่องจากผู้ที่ผ่านการสอบแข่งขันจะต้องเริ่ม
เข้ารับการฝึกอบรม ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องศาล
ขอให้ศาลพิจารณาคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีมีภาระผูกพันทางทหาร จึงไม่ผ่านการสอบแข่งขันภาคความเหมาะสมกับ
ตำแหน่งและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการเป็น
ข้าราชการตำรวจตามตำแหน่งที่สมัครสอบแข่งขัน ซึ่งเข้าใจได้ว่าขอให้เพิกถอนประกาศ
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ ในส่วนที่ไม่มีชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้
สอบแข่งขันได้ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง และบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการ
ตำรวจในตำแหน่งที่สมัครสอบแข่งขัน

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่
๘ กันยายน ๒๕๕๑ ที่ไม่มีรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ภาคความเหมาะสมกับ
ตำแหน่งรอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้ฟ้องคดีมีภาระ
ผูกพันทางทหารที่ทำให้ไม่มีคุณสมบัติสมัครสอบแข่งขันครั้งนี้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังจากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ซึ่งหน่วยบัญชาการกำลังสำรอง ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๖๒/๓๑๘๘ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน
๒๕๕๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการตรวจเลือกทหารในปี ๒๕๕๐
และเป็นผู้ซึ่งได้รับการผ่อนผันเนื่องจากกำลังศึกษา ตามมาตรา ๒๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
รับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๘๘ จะต้องมาแสดงตนเข้ารับตรวจเลือกทหารในปี ๒๕๕๑
และจะพ้นจากฐานะการยกเว้นผ่อนผัน เมื่ออายุครบ ๒๖ ปีบริบูรณ์หรือจบการศึกษา ซึ่งถือว่า
ผู้ฟ้องคดียังไม่พ้นพ้นจากการตรวจเลือกทหารตามกฎหมาย และผู้ฟ้องคดีไม่ได้อ้างว่าตน
ไม่มีภาระผูกพันทางทหารในขณะที่สมัครสอบแข่งขันแต่อย่างใด จึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดี
เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างการผ่อนผันการตรวจเลือกจริง ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตาม
ประกาศรับสมัครของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว และตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์
และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ



พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่าตนมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสมัครสอบแข่งขันได้ตาม
ประกาศทางเว็บไซต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจรับฟังได้

สำหรับข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีไม่รู้ข้อความห้าม ผนวก ก ข้อ ๑๔.๑
วรรคสาม ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ฉบับดังกล่าวนั้น เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริง
ในการดำเนินการรับสมัครสอบแข่งขันของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งนี้แล้ว พบว่าในการ
ยื่นสมัครสอบแข่งขัน ผู้ฟ้องคดีต้องซื้อคู่มือแนะนำการสมัครสอบวาทาชุดละ ๑๐๐ บาท
ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการสมัครและการสอบแข่งขัน รวมทั้งแบบใบสมัครที่พิมพ์ไว้
ที่ปกในหลังคู่มือดังกล่าวด้วย เมื่อผู้ฟ้องคดีซื้อคู่มือดังกล่าวไปแล้ว โดยปกติดังกล่าวก็จะต้องศึกษา
ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่นำมาพิมพ์ไว้ในคู่มือดังกล่าวมีข้อความว่าอย่างไร ถูกต้อง
ตรงกันกับที่ประกาศในเว็บไซต์หรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ถูกต้องตรงกันก็ต้องสอบถาม
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ได้ข้อยุติก่อนจะกรอกใบสมัคร เมื่อผู้ฟ้องคดีได้กรอกใบสมัคร
ในแบบซึ่งพิมพ์ไว้ที่ปกในหลังคู่มือเล่มนี้แล้วรับรองด้วยตนเองว่า ข้อความที่กรอก
ในใบสมัครเป็นความจริงและผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ประกาศไว้ทุกประการ
ประกอบกับข้อ ๔ ของเงื่อนไขการสมัครสอบในประกาศรับสมัครของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่
๒๓ มกราคม ๒๕๔๑ ที่ประกาศทางเว็บไซต์และที่พิมพ์ไว้ในคู่มือได้กำหนดไว้ตรงกันว่า เป็นหน้าที่
ของผู้สมัครสอบที่จะต้องศึกษาข้อมูลและทำความเข้าใจขั้นตอนการสอบแข่งขันให้ชัดเจน
และข้อ ๔.๓ ของคำเตือนในประกาศดังกล่าวกำหนดไว้ตรงกันเช่นเดียวกันว่า ประกาศต่าง ๆ
ของกองบัญชาการการศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสอบแข่งขันครั้งนี้จะติดไว้บริเวณสถานที่
ที่กำหนดไว้และทางเว็บไซต์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นหน้าที่ของผู้สมัครสอบที่จะต้องสนใจ
ติดตามและปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามที่ประกาศกำหนด จะอ้างว่าไม่ทราบประกาศในภายหลังไม่ได้
ทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ติดประกาศรับสมัครไว้ ณ สถานที่รับสมัครโดยชัดเจนครบถ้วนแล้ว
ส่วนการประกาศทางเว็บไซต์นั้นเป็นการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ให้แก่ผู้สมัครสอบทุกคน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้ซื้อคู่มือแนะนำการสมัครสอบ
และกรอกใบสมัคร ซึ่งพิมพ์ไว้ที่ปกในหลังคู่มือดังกล่าวด้วยตนเองโดยรับรองข้อความและ
คุณสมบัติของตนว่าถูกต้องตรงตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม



๒๕๕๑ จึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ทราบเงื่อนไขการรับสมัครสอบแข่งขันของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่กำหนดว่า ผู้สมัครต้องไม่มีการผูกพันทางทหารตามประกาศดังกล่าวแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๐๐๐๖.๓๓/๑๕๒๐ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นบันทึกข้อความและเป็นเพียงระเบียบที่ใช้ในปี ๒๕๕๔ มิใช่กฎหมายไม่สามารถนำมาใช้และจะนำมากำหนดเป็นคุณสมบัติการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจไม่ได้ เพราะขัดแย้งกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๔) นั้น เห็นว่าหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ดังกล่าวกับ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๔) ไม่ขัดแย้งกันตามที่อ้างแต่อย่างใด เพราะกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๔) กำหนดคุณสมบัติไว้ว่า ในกรณีที่นาย (ก) ถ้าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่ใช้กฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารต้องลงบัญชีทหารกองเกินตามกฎหมายนั้นแล้ว หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงเป็นระเบียบที่ทุกหน่วยงานในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องถือปฏิบัติตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ เป็นต้นมา และยังมีผลบังคับใช้อยู่ เพราะเป็นหนังสือของทางราชการที่ถูกต้องตามกฎหมายที่ยังไม่ได้ถูกยกเลิกไปแต่อย่างใด ข้ออ้างดังกล่าวฟังไม่ขึ้น

ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๔ วรรคท้าย กำหนดว่าผู้ที่ผ่านการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ตามข้อ ๓ (๓) ให้รอการบรรจุไว้ก่อน เมื่อการสอบสวนหรือพิจารณาถึงที่สุดแล้ว ปรากฏว่าไม่มีกรณีการขาดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ดำเนินการบรรจุได้ ผู้ฟ้องคดีจึงสามารถได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจได้ นั้น ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ



พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่าผู้ที่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนพิจารณาทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาให้เข้ารับการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันตามข้อ ๓ ได้ วรรคสอง กำหนดว่า ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ตามข้อ ๓ (๓) (การบรรจุ ผู้ได้รับปริญญาเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนด้วยวิธีการสอบแข่งขัน) ให้รอการบรรจุ ไว้ก่อน เมื่อการสอบสวนหรือการพิจารณาถึงที่สุดแล้ว ปรากฏว่าไม่มีกรณีการขาดคุณสมบัติ หรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ดำเนินการบรรจุได้ ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่มีได้มีความเกี่ยวข้องกับหรือเป็นกรณีเดียวกันกับ กรณีของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด เพราะเป็นกฎ ก.ตร. ที่ให้สิทธิแก่ข้าราชการตำรวจที่อยู่ ระหว่างถูกสอบสวนทางวินัยหรือข้าราชการตำรวจผู้ที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่า กระทำผิดอาญา ให้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่มีกรณี ถูกสอบสวนพิจารณาทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญาแต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจฟังได้ ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๑ ที่ไม่มีรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เนื่องจากมีการระ ผูกพันทางทหาร จึงขอด้วยกฎหมาย

พิพากษายกฟ้อง

นายสุทัศน์ ทิวทอง

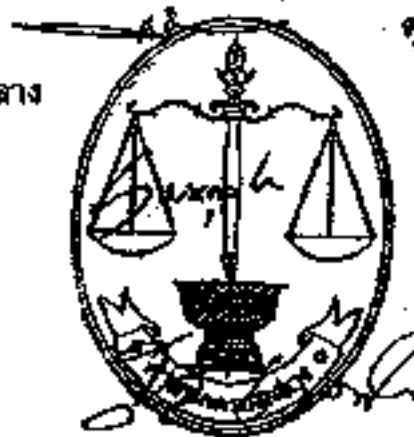
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายสมสกุล ณ บางช้าง

ตุลาการศาลปกครองกลาง

นางสาววิจิตลักษณ์ เกียรติกริกโร

ตุลาการศาลปกครองกลาง



ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์





ที่ นร ๓๐๕๑๗/ ๖๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง พลักภคณีในการพิจารณากรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ศช ๐๐๓๔.๕๒๕/๒๕๕๔
ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. จำนวน ๒๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองการสอบ กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้หารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบแข่งขันเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และกรณีตัวอย่างในการพิจารณา ความละเอียดถี่ถ้วนแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนไว้ประการหนึ่งตามมาตรา ๓๖ บ. (๔) ว่า "เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม" ซึ่ง ก.พ. ได้วางแผนแนวทางในการพิจารณา ขกวันลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการในการเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๑๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าจะต้องพิจารณา จากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ในการกระทำเป็นเรื่องๆ ไป โดยคำนึงถึงความรังเกียจของสังคมต่อการกระทำนั้น เกียรติของชาวมเป็นข้าราชการ และตัวบทแห่งหน้าที่การงาน เป็นแนวทางการพิจารณา นอกจากนี้ ต้องนำกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยการอาชญากรรม ประมวลกฎหมายอาญา มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้อาการผู้ติดเชื่อเฮลส์ สมติการ และผู้เสพ หรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการให้อาการผลิต เจ้าพนักงานหรือรับผิดชอบในหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ในเรื่องที่เกี่ยวข้องมาที่ขอประโยชน์ในการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายพันธุ์เรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕



ที่ นร ๑๐๑๑/

สำนักงาน ก.ท.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๖๑๐๐

กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางในการพิจารณาของ ก.ท.กรณีการขอยกเว้นลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะเข้ารับราชการ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ส่วนที่สี่ ที่ สบ ๐๐๐๗/๒๕๕๖

ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้หารือเกี่ยวกับการขอยกเว้นลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนกรมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีที่ผู้ยื่นขอถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติดและตำรวจมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยหารือปัญหา รวม ๒ ข้อ ความละเอียดแล้ว ดังนี้

สำนักงาน ก.ท. ขอเรียน ดังนี้

๑. ความที่หารือว่า ในทางปฏิบัติ ก.ท. เคยมีการพิจารณาคำขอของผู้ที่มีลักษณะต้องห้าม ซึ่งเป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ซึ่งมีโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือไม่ อย่างไร โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์หรือระเบียบปฏิบัติ หรือแนวทางการพิจารณาอย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.ท. ขอเรียนว่า ทางปฏิบัติที่ผ่านมาในการพิจารณาขอยกเว้นลักษณะต้องห้ามในสารบัญชี่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกนั้น ก.ท. ยังไม่เคยมีการวางหลักเกณฑ์ในการพิจารณาขอยกเว้นลักษณะต้องห้ามในการนี้ แต่ได้เคยวางแนวทางในการพิจารณาขอยกเว้นลักษณะต้องห้ามกรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๐ ข(๙) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ปัดเป่าความประพฤติอันดีของพลเรือน) ๓๖ ข(๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) ว่า จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ในการกระทำเป็นเรื่องๆ ไป โดยคำนึงถึงความรังเกียจของสังคมเป็นแนวทางพิจารณาว่า สังคมรู้สึกรังเกียจต่อการกระทำนั้นหรือไม่ เพียงใด

๒. ตามที่หารือว่า กรณีที่ผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามได้รับการอภัยโทษ หรือรับการล้างมลทินในการพ้นโทษ ก.ท. มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างไร นั้น

สำนักงาน ก.ท. ขอเรียนว่า เฉพาะกรณีผู้ที่ได้รับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และต่อมาได้รับการล้างมลทินซึ่งปัจจุบันได้แก่ พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น โดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ผู้พ้นโทษในการพิจารณาถึงผลต่าง ๆ

ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกส่งโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ” พงษ์นั้น หากกรณีที่ว่าหรือญาติผู้เข้าเงื่อนไขที่จะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ก็ย่อมถือว่าผู้นี้ไม่มีลักษณะต้องห้ามในการเป็นคู่สมรสหรือรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดอาญาตามมาตรา ๓๖ พ. (๗) แต่อย่างไรก็ตาม กรณีอาจเข้าข่ายเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการเป็นผู้ปกครองในที่สุดกรณีอันนี้จนเป็นที่รังเกียจของสังคมตามมาตรา ๓๖ พ. (๔) ได้ เนื่องจากการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ กฎหมายกำหนดเฉพาะโทษเท่านั้นหาได้ล้างพฤติการณ์การกระทำผิดนั้นด้วยไม่ ซึ่งในการพิจารณาเห็นว่าลักษณะต้องห้ามดังกล่าว ก.พ. ได้ใช้แนวทางการพิจารณาตามที่กล่าวไปแล้วจนข้อหารือที่ ๑ ข้างต้น

อย่างไรก็ตาม กรณีที่หารือไปข้างต้นเป็นกรณีของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการรัฐสภาสามัญกรณีจึงเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยเฉพาะต่อไป

จึงเวียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา นิพัทธ์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐



ที่ นร ๑๐๖๓๗/๒๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณากรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ศษ ๐๐๔๔.๕๒๔/๒๕๖๔
ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสอบข้อหาหรือของสำนักงาน ก.พ. จำนวน ๒๔ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กองการสอบ กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้หารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบแข่งขันเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม และกรณีตัวอย่างในการพิจารณา ความละเอียดจนแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ. ขอเรียนว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนไว้ประการหนึ่งตามมาตรา ๓๖ ข. (๔) ว่า "เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม" ซึ่ง ก.พ. ได้วางแนวทางในการพิจารณา ยกเว้นลักษณะต้องห้ามที่จะเข้ารับราชการในกรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม ตามมาตรา ๓๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ ว่าจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ในการกระทำเป็นเรื่องๆ ไป โดยคำนึงถึงความรังเกียจของสังคมต่อการกระทำนั้น เกียรติของความเป็นข้าราชการ และตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นแนวทางการพิจารณา นอกจากนี้ ต้องนำกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น กฎหมายว่าด้วยการล้มเลิกตำแหน่งของกฎหมายอาญา มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ผิดเงื่อนไขคืนสิทธิการ และผู้เสีย หรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการให้โอกาสผิดเงื่อนไขเข้าทำงานหรือรับศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือสอบข้อหาหรือของสำนักงาน ก.พ. ในเรื่องที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายพันธุ์เรือง พันธุหงส์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักงานตำรวจชาติ

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

ที่ สว 0709/192804

สำนักงาน ก.พ.

8 ธันวาคม 2521

เรื่อง ทวีตด้วยคุณสมบัตินี้ไป

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ 0204/11021 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2521

และ ศธ 0204/26223 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2521

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบพิจารณา 114 แผ่น

2. ใบสมัครเข้ารับราชการ

3. สมุดประวัติของผู้สมัครเข้ารับราชการ

ตามหนังสือข้างต้น ทวีตการพิจารณาครุสณัญจะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2518 แต่ปรากฏว่าก่อนได้รับการบรรจุตั้งแต่อำนาจผู้ให้คำสั่งแต่งตั้งบุคคลที่เป็นประณิษย์ ด้วยความที่กระทรวงการพิจารณาเห็นว่าไม่สมควรจะให้ผู้ใดออกจากราชการเพราะขาดคุณสมบัติ เพราะเหตุนี้ก่อนที่จะเข้ารับราชการเป็นเวลาถึง 6 ปี และขณะนั้นผู้ประณิษย์เป็นเพศที่ กระทรวงศึกษาธิการจึงทราบว่า พฤติการณ์ของผู้บังคับการจะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามคุณสมบัติตามมาตรา 24 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือไม่ นั้น

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้บังคับการถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี และโดยที่ผู้บังคับการได้รับบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2518 ซึ่งขณะนั้นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 ยังใช้อยู่ ดังนั้น ผู้บังคับการขาดคุณสมบัติตามมาตรา 46 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2497 อยู่ก่อนได้รับการบรรจุ

ส่วนราชการกองการสอบ	ผนวก ก ลำดับ ๒๔
เลขที่ ๑๑๔	๕๕
วันที่ ๕ มิ.ย. ๒๕๕๖	
เรื่อง ๑๖๓	



กองการสอบ
เลขที่ ๐๕ มิ.ย. ๒๕๕๖
วันที่ ๐๕ มิ.ย. ๒๕๕๖
เรื่อง ๑๖๓

ที่ กส ๐๐๐๓ (กค๒)/ 0886

สำนักงาน ก.อ.
สำนักงานอัยการสูงสุด
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

๒ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณาการเป็นผู้สมัครสอบเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ ที่ กส ๐๐๓๔-๕๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้อนุญาตให้กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำการรวบรวมข้อมูลกรณีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพื่อพิจารณาและกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลภายนอกที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒(๒) เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการและพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาต่อไปนั้น และกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๓๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๖) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งมีเนื้อความคล้ายคลึงกับ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจผู้ที่จะได้รับการบรรจุ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๔ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องไม่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๔(๖) ดังต่อไปนี้ (๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งต่อมากองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงประธานคณะกรรมการอัยการ เพื่อขอทราบหลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของคณะกรรมการอัยการเป็นอย่างไร และมีการดำเนินการในการพิจารณาหรือไม่ เพื่อกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะนำไปรวบรวมเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป ความละเอียดอีกฉบับแล้วนั้น

สำนักงานคณะกรรมการอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่า การเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๔๔ ข. (๑) ซึ่งในการพิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามดังกล่าว จะต้องดำเนินการตามระเบียบ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการอัยการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก ผู้สมัคร พหุสอบความรู้ หรือผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกพิเศษ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๗, ๘ และ ข้อ ๙ ซึ่งกำหนดให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ คุณสมบัติของผู้สมัครขึ้น โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติกำหนดวิธีการเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติ หลังจากนั้น เมื่อได้รับข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติและรายงานผลการตรวจร่างกายและจิตใจของคณะกรรมการ แพทย์แล้ว ให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครพิจารณาและเสนอความเห็นไปถึง ก.อ. เพื่อพิจารณาต่อไป สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาว่าผู้สมัครสอบผู้ใดเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ บกพร่องในศีลธรรมอันดี ของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ และคณะกรรมการอัยการนั้น เห็นว่า ลักษณะต้องห้ามที่กำหนดไว้เป็นลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับของข้าราชการทั่วไป ไม่ควรเป็นข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการตุลาการ ซึ่งการกระทำใดที่จะถือเป็นการประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่อง ต่อศีลธรรมอันดีมีความหมายค่อนข้างกว้าง โดยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจะมุ่งเน้นไปที่การกระทำของผู้นั้น โดยตรงว่าเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดเสื่อมเสียแก่ตนเอง แก่ราชการ และแก่ประเทศชาติ หรือไม่ ซึ่งที่ปรากฏผ่านกรณี ผู้สมัครจำนวนมากที่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อนี้ ซึ่งมีตัวอย่างทำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ดังต่อไปนี้

๑. กรณีผู้สมัครเคยถูกให้ออกจากราชการเนื่องจากปลอมใบผ่านการเกณฑ์ทหาร (สส.๔๑) และ ใช้ใบ สส.๔๑ ปลอมใบในการไปสมัครเข้ารับราชการ ถือได้ว่าผู้สมัครเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องใน ศีลธรรมอันดี

๒. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาชญาฐานมีและพาอาวุธปืน (ไม่มีเลขทะเบียน) โดยไม่ได้รับ อนุญาต ศาลเจ้าคุณ ๔ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุก ๒ ปี (กระทำความผิดขณะเป็นนักเรียน ปี พ.ศ.๒๕๓๔) และเคยถูกลงโทษทางวินัย ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งราชการ ละทิ้งราชการ ตามมาตรา ๔๒ วรรคแรก แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน เนื่องจากขาดราชการเป็นเวลา ๒ สัปดาห์ ถือได้ว่าการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๓. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องเป็นคดีอาชญาฐานมียาเสพติดให้โทษระเภท ๕ (กัญชา) ไว้ใน ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ๓ เดือน ปรับ ๗๐๐ บาท ให้ออการลงโทษจำคุกไว้ ๑ ปี และเคยถูกฟ้องคดีอาญาความผิดฐานร่วมกันมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมี คำพิพากษาให้จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๕๐๐ บาท ให้ออการลงโทษจำคุกไว้ ๑ ปี ผู้สมัครถูกฟ้องและถูกศาลพิพากษาว่า กระทำผิดอาชญาฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตถึง ๒ ครั้ง พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัคร ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๔. กรณีผู้สมัครเคยถูกต้องเป็นคดีอาญาความผิดฐานจัดให้มีการเล่นและเล่นพนันสนุกเกอร์โดยไม่ ได้รับอนุญาต ศาลแขวงพิพากษาให้ปรับ ๕๐๐ บาท (ผู้สมัครยื่นบันทึก แจ้งว่าในขณะที่ถูกเจ้าหน้าที่จับกุม และถูกฟ้องต่อศาล ใช้ชื่อปลอม ตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำให้ใช้ชื่อปลอมเพื่อไม่ให้เสียประวัติ) พฤติการณ์และ การกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๕. กรณีผู้สมัครเคยปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานสอบสวนมาแล้ว ๒๓ เดือน มีประวัติถูกฟ้องคดีแพ่ง เรื่องค่าเสียหายละเมิดฯ ถูกลงโทษภาคบังคับ ครั้งที่ ๑ เนื่องจากอสังหาริมทรัพย์ของไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดู

/ตาม...

ตามข้อศกสมการหน้า และอุกตงโทษภคหัดทำ ครังที่ ๒ เกียวกับการที่มีผู้นำบัตรข้าราชการของผู้เ็นมาทำ บัตรประจำตัวประชาชน แม้จะมีการสำนลสัน ปี ๒๕๕๐ แต่พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๖. กรณีผู้สมัครเป็นพนักงานสอบสวน เคยอุกตงโทษทางวินัยว่าก่นักเดือน กักเนม ภคหัดนัถ จำนวน ๒๗ ครัง เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๗. กรณีผู้สมัครเคยอุกตงกล่าวหาว่าประพฤติผิดมรรยาทนายความ ฐานจงใจละหังคั คณะกรรมการสภา ทนายความมีมติในการประชุมว่าผู้สมัครมีความผิดตามคำกล่าวหา ให้ลงโทษภคหัดนัถ แต่มีเหตุอันสมควรให้ลงโทษ จึงให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้สมัคร พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

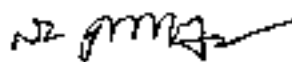
๘. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาญา ข้อหาทำร่วมกันฉ้อโกง ทุนทรัพย์ ๕๕๐,๐๐๐ บาท ผู้สมัครให้การ รับสารภคตามฟ้อง แม้ผู้เสียหายจะถอนการร้องอุกตงในภคหัดนัถ ถือว่าเป็นผู้เคยกระทำภคผิดในคดีอาญา ข้อหาฉ้อโกงแล้ว จึงเป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๙. กรณีผู้สมัครเคยกระทำผิดฐานละเมิดอำนาจศาลจนถูกอุกตงภคทนายความลงโทษ โดยห้ามทำการเป็น ทนายความมีกำหนด ๓ ปี และลบชื่อออกจากการทะเบียนทนายความ พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัคร ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๑๐. กรณีผู้สมัครเคยอุกตงฟ้องหย่าเพราะมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับหญิงอื่นจนมีบุตรด้วยกัน พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายสมชาย สุวจิตธุวธรรม)

อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

โทร./โทรสาร ๐ ๒๙๔๓ ๕๕๕๔

<http://www.cmiss.go.th>

e-mail:cmiss@o.go.th

วิทยาลัยการศึกษากองอา เลขรับ ๓๔๕ วันที่ ๕ มิ.ย. ๒๕๕๖ เวลา ๑๓	ผนวก ก. ลำดับ ๒๕ ๐๕๖



กองการสอบ เลขรับที่ ๐๕ มิ.ย. ๒๕๕๖ วันที่ ๐๕ มิ.ย. ๒๕๕๖ เวลา ๑๓.๑๒ น.

ที่ ๐๕ ๐๐๐๑ (ก.ก.๒) 0886

สำนักงาน ก.อ.
 สำนักงานอัยการสูงสุด
 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
 เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๖ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณาการเป็นผู้สมัครสอบเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่อง
 ในศีลธรรมอันดี

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ ปี ตร ๐๐๓๔.๕๖๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มอบหมายให้กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำการรวบรวมข้อมูลกรณีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
 เพื่อพิจารณาพิจารณาและกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลภายนอกที่จะได้รับการบรรจุและ
 แต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบ ก.อ. ก.ตร. ว่าด้วย
 คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒(๒) เพื่อนำไปประกอบการ
 การพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒(๒) เพื่อนำไปประกอบการ
 กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 ฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรง
 ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องใน
 ศีลธรรมอันดี ซึ่งมีเนื้อความคล้ายคลึงกับ ก.อ. ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
 ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจผู้ที่จะได้รับการบรรจุ
 นอกจากต้องมีคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๔ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติและไม่มี
 ลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๔(๖) ดังต่อไปนี้ (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
 ซึ่งต่อมากองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์
 ถึงประธานคณะกรรมการอัยการ เพื่อขอทราบหลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นผู้มี
 ความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของคณะกรรมการอัยการเป็นอย่างไร และมีการ
 คัดกรองในการพิจารณาหรือไม่ เพื่อกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะนำไป
 รวบรวมเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สำนักงานคณะกรรมการอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่า การเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ
 บกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓
 มาตรา ๔๔ ข. (๑) ซึ่งในการพิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามดังกล่าว จะต้องดำเนินการสามระดับ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการอัยการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบกันเลือก ผู้สมัคร
ทดสอบความรู้ หรือผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกพิเศษ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและจะต้องให้ตำรวจ
ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๗, ๘ และ ข้อ ๙ ซึ่งกำหนดให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ
คุณสมบัติของผู้สมัครขึ้น โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติกำหนดวิธีการเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติ
หลังจากนั้น เมื่อได้รับข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติและรายงานผลการตรวจร่างกายและจิตใจของคณะกรรมการ
แพทย์แล้ว ให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครพิจารณาและเสนอความเห็นไปยัง ก.อ.
เพื่อพิจารณาต่อไป สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาว่าผู้สมัครสอบผู้ใดเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดี ของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ และคณะกรรมการอัยการนั้น เห็นว่า
ลักษณะต้องห้ามที่กำหนดไว้เป็นลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับของข้าราชการทั่วไป ไม่จะเป็นการพลเรือน
ข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการตุลาการ ซึ่งการกระทำใดที่จะถือเป็นการประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่อง
ต่อศีลธรรมอันดีมีความหมายค่อนข้างกว้าง โดยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจะมุ่งเน้นไปที่การกระทำของผู้ยื่น
โดยพรวนเป็นการกระทำที่ทำให้เสียชื่อเสียงแก่ตนเอง แก่ราชการ และแก่ประเทศชาติ หรือไม่ ซึ่งที่ปรากฏ ภายนี้มี
ผู้สมัครจำนวนมากที่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อนี้ ซึ่งมีตัวอย่างคำวินิจฉัยคณะกรรมการอัยการ ดังต่อไปนี้

๓. กรณีผู้สมัครเคยถูกให้ออกจากราชการเนื่องจากปลอมใบผ่านการเกณฑ์ทหาร (สค.๔๓) และ
ใช้ใบ สค.๔๓ ปลอมในการไปสมัครเข้ารับราชการ ถือได้ว่าผู้สมัครเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องใน
ศีลธรรมอันดี

๒. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาชญาฐานมีและพาอายุขโมย (ไม่มีเลขทะเบียน) โดยไม่ได้รับ
อนุญาต ศาลจำคุก ๙ เดือน ปรับ ๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอ ๒ ปี (กระทำความผิดขณะเป็นนักเรียน ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)
และเคยถูกลงโทษทางวินัย ฐานไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ ละทิ้งราชการ ตามมาตรา ๙๒ วรรคแรก แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน
เนื่องจากขาดราชการเป็นเวลา ๒ สัปดาห์ ถือได้ว่าการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๓. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องเป็นคดีอาชญาฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ใน
ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ๓ เดือน ปรับ ๗๐๐ บาท ให้รอกการลงโทษจำคุกไว้
๑ ปี และเคยถูกฟ้องคดีอาญาความผิดฐานร่วมกันมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมี
คำพิพากษาให้จำคุก ๓ เดือน ปรับ ๔๐๐ บาท ให้รอกการลงโทษจำคุกไว้ ๑ ปี ผู้สมัครถูกฟ้องและศาลตัดสินว่า
กระทำความผิดอาชญาฐานมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตถึง ๒ ครั้ง พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัคร
ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๔. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องเป็นคดีอาญาความผิดฐานจัดให้มีการเล่นและเล่นพนันสนุกเกอร์โดยไม่
ได้รับอนุญาต ศาลแขวงพิพากษาให้ปรับ ๕๐๐ บาท (ผู้สมัครยื่นบันทึก แจ้งว่าใบขมยถูกเจ้าหน้าที่จับกุม
และถูกฟ้องศาล ใช้ชื่อปลอม ตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำไม่ให้ใช้ชื่อปลอมเพื่อไม่ให้เสียประวัติ) พฤติการณ์และ
การกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๕. กรณีผู้สมัครเคยปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานสอบสวนมาแล้ว ๒๑ เดือน มีประวัติถูกฟ้องคดีแพ่ง
เรียกค่าอุปการะเลี้ยงดู ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ครั้งที่ ๑ เนื่องจากอคติกรรณียาร้องเรียนเรื่องไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดู

/ตาม...

สามข้อคดโกงการหย่า และถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ครั้งที่ ๒ เกี่ยวกับการที่มีผู้นำบัตรข้าราชการของผู้อื่นมาทำบัตรประจำตัวประชาชน แม้จะมีการล้างผลกัน ปี ๒๕๕๐ แต่พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๖. กรณีผู้สมัครเป็นพนักงานสอบสวน เคยถูกลงโทษทางวินัยว่าด่าว่าดักเตือน ถ่มยา ภาษทัณฑ์ จำนวน ๒๗ ครั้ง เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๗. กรณีผู้สมัครเคยถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดมรรยาทนายความ ฐานจงใจละทิ้งคดี ขณะกรรมการสภาทนายความมีมติในการประชุมว่าผู้สมัครมีความผิดตามคำกล่าวหา ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันสมควรให้งดโทษ จึงให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้สมัคร พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

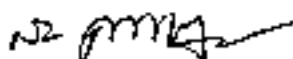
๘. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาญา ชื้อหาร่วมกันฉ้อโกง ทุนทรัพย์ ๕๕๐,๐๐๐ บาท ผู้สมัครให้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ผู้เสียหายจะถอนการร้องทุกข์ในภายหลัง ถือว่าเป็นผู้เคยกระทำความผิดในคดีอาญา ชื้อหาฉ้อโกงแล้ว จึงเป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๙. กรณีผู้สมัครเคยกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลจนถูกลงโทษความลงโทษ โดยห้ามทำการเป็นทนายความมีกำหนด ๓ ปี และลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความ พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๑๐. กรณีผู้สมัครเคยถูกกิริยาฟ้องห้ำหั่นเพราะมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับหญิงอื่นจนมีบุตรด้วยกัน พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายสมชาย สุวิจิตรสุวรรณ)

อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการการยุติการ

สำนักงานคณะกรรมการการยุติการ

โทร/โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๔๔๕๙

<http://www.cmiss.go.th>

e-mail:cmiss@go.go.th

สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง เลขที่ ๒๕๖ วันที่ ๖ มิ.ย. ๒๕๖๖ เวลา ๑๐.๑๑

ผนวก ก ลำดับ ๒๖



กองการสอบ เลขที่ ๐๕ เม.ย. ๒๕๖๖ วันที่ ๑๓.๑๑ น.

ที่ อส ๐๐๐๓ (สก๒) 0886

สำนักงาน ก.อ.
สำนักงานอัยการสูงสุด
ศูนย์ราชการเดิมพระเกียรติก
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

๒ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณาการสมัครสอบเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ ที่ ศษ ๐๐๓๔.๕๒๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มอบหมายให้กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำการรวบรวมข้อมูลกรณีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
เพื่อพิจารณาพิจารณาและกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลภายนอกที่จะได้รับการบรรจุและ
แต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบ กฎ ก.ตร. ว่าด้วย
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒(๒) เพื่อนำไปประกอบ
การพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจและพิจารณาหลักเกณฑ์การพิจารณาต่อไป และกองการสอบ
กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า ความพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๓๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๑) ไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องใน
ศีลธรรมอันดี ซึ่งมีเนื้อความคล้ายคลึงกับ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจผู้ที่จะได้รับการบรรจุ
นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๔ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติและไม่มี
ลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๔(๖) ดังต่อไปนี้ (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
จึงต่อมากองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์
ถึงประธานคณะกรรมการอัยการ เพื่อขอทราบหลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นผู้
มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของคณะกรรมการอัยการเป็นอย่างไร และมีการ
ช่วยอย่างในการพิจารณาหรือไม่ เพื่อกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะนำไป
รวบรวมเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้วนี้

สำนักงานคณะกรรมการอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่า การเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓
มาตรา ๔๔ ๖ (๑) ซึ่งในการพิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามดังกล่าว จะต้องดำเนินการตามระเบียบ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการอัยการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครขอสมัครเลือก ผู้สมัครทดสอบความรู้ หรือผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกพิเศษ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๗, ๘ และ ข้อ ๙ ซึ่งกำหนดให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครขึ้น โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติกำหนดวิธีการเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติหลังจากนั้น เมื่อได้รับข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติและรายงานผลการตรวจร่างกายและจิตใจของคณะกรรมการแพทย์แล้ว ให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครพิจารณาและเสนอความเห็นไปยัง ก.อ. เพื่อพิจารณาต่อไป สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาว่าผู้สมัครสอบผู้ใดเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ และคณะกรรมการอัยการนั้น เห็นว่าลักษณะต้องห้ามที่กำหนดไว้เป็นลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับของข้าราชการทั่วไป ไม่อาจเป็นข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการตุลาการ ซึ่งการกระทำใดที่จะถือเป็นการประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อศีลธรรมอันดีมีความหมายค่อนข้างกว้าง โดยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจะมุ่งเน้นไปที่การกระทำของผู้ยื่น โดยตรงว่าเป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียแก่ตนเอง แก่ราชการ และแก่ประเทศชาติ หรือไม่ ซึ่งที่ปรากฏผ่านมามีผู้สมัครจำนวนมากที่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อนี้ ซึ่งมีตัวอย่างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ดังต่อไปนี้

๑. กรณีผู้สมัครเคยถูกให้ออกจากราชการเนื่องจากประณามไต่ถามการเกณฑ์ทหาร (สค.๔๓) และใช้ใบ สท.๔๓ ปลอมในการไปสมัครเข้ารับราชการ ถือได้ว่าผู้สมัครเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๒. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาญาฐานมีและพาอาวุธปืน (ไม่มีเลขทะเบียน) โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจำคุก ๙ เดือน ปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอ ๒ ปี (กระทำความผิดขณะเป็นนักเรียน ปี พ.ศ. ๒๕๓๔) และเคยถูกลงโทษทางวินัย ฐานไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ ละทิ้งราชการ ตามมาตรา ๔๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน เนื่องจากขาดราชการเป็นเวลา ๒ สัปดาห์ ถือได้ว่าการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวเป็นความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๓. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องเป็นคดีอาญาฐานมีและพาอาวุธปืน (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๕๐๐ บาท ให้รอการลงโทษจำคุกไว้ ๓ ปี และเคยถูกฟ้องคดีอาญาความผิดฐานร่วมกันมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๕๐๐ บาท ให้รอการลงโทษจำคุกไว้ ๓ ปี ผู้สมัครถูกฟ้องและถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดอาญาฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตถึง ๒ ครั้ง พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๔. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องเป็นคดีอาญาความผิดฐานจัดให้มีการเล่นและเล่นพนันสุกเกอร์โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลแขวงพิพากษาให้ปรับ ๕๐๐ บาท (ผู้สมัครยื่นบันทึก แจ้งว่าในขณะที่ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมและถูกฟ้องต่อศาล ใช้ชื่อปลอม ตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำให้ใช้ชื่อปลอมเพื่อไม่ให้เสียประวัติ) พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๕. กรณีผู้สมัครเคยปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานสอบสวนมาแล้ว ๒๑ เดือน มีประวัติถูกฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดู ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ครั้งที่ ๑ เนื่องจากอัยการร้องเรียนเรื่องไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดู

ตามข้อตกลงการหย่า และถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ครั้งที่ ๒ เกี่ยวกับการที่มีผู้นำบัตรข้าราชการของผู้อื่นมาทำ
บัตรประจำตัวประชาชน แม้จะมีการล้างมลทิน ปี ๒๕๕๐ แต่พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าว
ถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๖. กรณีผู้สมัครเป็นพนักงานสอบสวน เคยถูกลงโทษทางวินัยว่ากล่าวตักเตือน กักตม ภาวทัณฑ์
จำนวน ๒๗ ครั้ง เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๗. กรณีผู้สมัครเคยถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดมรรยาทนายความ ฐานจงใจละทิ้งคดี คณะกรรมการสภา
ทนายความมีมติในการประชุมว่าผู้สมัครมีความผิดตามคำกล่าวหา ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุผลสมควรให้ส่งคดีโทษ
จึงให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้สมัคร พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๘. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาญา ข้อหาร่วมกันฉ้อโกง ทุนทรัพย์ ๕๕๐,๐๐๐ บาท ผู้สมัครให้การ
รับสารภาพตามฟ้อง แม้ผู้เสียหายจะถอนการร้องทุกข์ในภายหลัง ถือว่าเป็นผู้เคยกระทำความผิดในคดีอาญา
ข้อหาฉ้อโกงแล้ว จึงเป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๙. กรณีผู้สมัครเคยกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลจนถูกสภาทนายความลงโทษ โทษห้ามทำทนาย
ทนายความมีกำหนด ๓ ปี และลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความ พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัคร
ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๑๐. กรณีผู้สมัครเคยถูกกักขังห้องขังเพราะมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับหญิงอื่นจนมีบุตรด้วยกัน
พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายสมชาย สุวิจิตรสุวรรณ)

อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

โทร/โทรสาร ๐ ๒๑๕๓ ๕๔๔๙

<http://www.comiss.go.go.th>

e-mail: comiss@ago.go.th

หน่วยงานราชการ เลขที่ ๓๔/๖ วันที่ ๕ มี.ย. ๒๕๕๖ หน้า ๑	หมวด ก ลำดับ ๒๗ 	กองการสอบ เลขที่ ๐๕ มี.ย. ๒๕๕๖ หน้า ๑๓๑๒ น.

ที่ อส ๐๐๐๓ (คก๒)/ 0886

สำนักงาน ก.ช.
 สำนักงานอัยการสูงสุด
 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
 เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

๒ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณากรณีผู้สมัครสอบเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ ที่ สข ๐๐๓๔.๕๖๔/๒๕๖ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มอบหมายให้กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำการรวบรวมข้อมูลกรณีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพื่อพิจารณาและกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลภายนอกที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒(๒) เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการและพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาต่อไปนั้น และกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๓๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๖) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งมีเนื้อความคล้ายคลึงกับ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจผู้ที่จะได้รับการบรรจุ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๘ (๓) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมิใช่คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๘(๖) ดังต่อไปนี้ (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งต่อมากองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงประธานคณะกรรมการอัยการ เพื่อขอทราบหลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของคณะกรรมการอัยการเป็นอย่างไร และมีกรณีตัวอย่างในการพิจารณาหรือไม่ เพื่อกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะนำไปรวบรวมเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป ความละเอียดคนจึงแล้วนั้น

สำนักงานคณะกรรมการอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่า การเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๔๘ ข. (๓) ซึ่งในการพิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามดังกล่าว จะต้องดำเนินการตามระเบียบ

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการอัยการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครสอบคัดเลือก ผู้สมัครทดสอบความรู้ หรือผู้สมัครเข้ารับการศึกษาพิเศษ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๗, ๘ และ ข้อ ๙ ซึ่งกำหนดให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครขึ้น โดยให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติกำหนดวิธีการเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติหลังจากนั้น เมื่อได้รับข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติและรายงานผลการตรวจสภาพกายและจิตใจของคณะกรรมการแพทย์แล้ว ให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครพิจารณาและเสนอความเห็นไปยัง ก.อ. เพื่อพิจารณาต่อไป สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาว่าผู้สมัครสอบผู้ใดเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ และคณะกรรมการอัยการนั้น เห็นว่าลักษณะต้องห้ามที่กำหนดไว้เป็นลักษณะต้องห้ามขั้นเดียวกับของข้าราชการทั่วไป ไม่จำเป็นข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการตุลาการ ซึ่งการกระทำใดที่จะถือเป็นการประพฤติเสื่อมเสีย หรือมาพร่องต่อศีลธรรมอันดีมีความหมายค่อนข้างกว้าง โดยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาจะมุ่งเน้นไปที่การกระทำของผู้รับ โดยถือว่าเป็นการกระทำที่ทำให้เสื่อมเสียแก่ตนเอง แก่ราชการ และแก่ประเทศชาติ หรือไม่ จึงที่ปรากฏผ่านว่ามีผู้สมัครจำนวนมากที่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อนี้ ซึ่งมีตัวอย่างคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ดังต่อไปนี้

๓. กรณีผู้สมัครเคยถูกให้ออกจากราชการเนื่องจกปลดอมใบผ่านการเกณฑ์ทหาร (ส.ค.๔๑) และใช้ใบ สค.๔๓ ปลอมในการไปสมัครเข้ารับราชการ ถือได้ว่าผู้สมัครเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๒. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาญารามมีและพาอาวุธปืน (ไม่มีเลขทะเบียน) โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจำคุก ๙ เดือน ปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอ ๒ ปี (กระทำความผิดขณะเป็นนักเรียน ปี พ.ศ. ๒๕๓๔) และเคยถูกลงโทษทางวินัย ฐานไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ ละทิ้งราชการ ตามมาตรา ๙๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕ ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน เนื่องจากขาดราชการเป็นเวลา ๒ สัปดาห์ ถือได้ว่าการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๓. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องเป็นคดีอาญารามมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๗๐๐ บาท ให้รอการลงโทษจำคุกไว้ ๑ ปี และเคยถูกฟ้องคดีอาญาความผิดฐานร่วมกันมั่วยั่วไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๕๐๐ บาท ให้รอการลงโทษจำคุกไว้ ๓ ปี ผู้สมัครถูกฟ้องและถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดอาญารามมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตถึง ๒ ครั้ง พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๔. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องเป็นคดีอาญาความผิดฐานจัดให้มีการเล่นและเล่นพนันสนุกเกอร์โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลแขวงพิพากษาให้ปรับ ๕๐๐ บาท (ผู้สมัครยื่นบันทึก แจ้งว่าในขณะที่ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมและถูกฟ้องต่อศาล ใช้ชื่อปลอม ตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำให้ใช้ชื่อปลอมเพื่อไม่ให้เสียประวัติ) พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๕. กรณีผู้สมัครเคยปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานสอบสวนมาแล้ว ๒๓ เดือน มีประวัติถูกฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดู, ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ครั้งที่ ๑ เนื่องจากอื้อฉาวกรณียาร้องเรียนเรื่องไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดู

ตามข้อตกลงการหย่า และถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ครั้งที่ ๒ เกี่ยวกับกรณีสามีผู้เข้าปดรับราชการของผู้ยื่นมาทำบัตรประจำตัวประชาชน แม้จะมีการอ้างผลเห็น ปี ๒๕๕๐ แต่พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๖. กรณีผู้สมัครเป็นพนักงานสอบสวน เคยถูกลงโทษทางวินัยว่ากล่าวตักเตือน ทั่วยาม ภาคทัณฑ์ จำนวน ๖๗ ครั้ง เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๗. กรณีผู้สมัครเคยถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดมรรยาทนายความ ฐานจงใจละทิ้งคดี คณะกรรมการสภาทนายความมีมติในการประชุมว่าผู้สมัครมีความผิดตามที่กล่าวหา ให้ลงโทษภาคทัณฑ์ และมีเจตนาสมควรให้ลงโทษ จึงให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้สมัคร พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๘. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาญา ข้อหาร่วมกันฉ้อโกง ทุนทรัพย์ ๕๕๐,๐๐๐ บาท ผู้สมัครใช้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ผู้เสียหายจะถอนการร้องทุกข์ในภายหลัง ถือว่าเป็นผู้เคยกระทำความผิดในคดีอาญา ข้อหาฉ้อโกงแล้ว จึงเป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๙. กรณีผู้สมัครเคยกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลจนถูกสภาทนายความลงโทษ โดยห้ามทวงถามเงินทนายความมีกำหนด ๓ ปี และลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความ พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๑๐. กรณีผู้สมัครเคยถูกภริยาฟ้องหย่าเพราะมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับหญิงอื่นจนมีบุตรด้วยกัน พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายสมชาย ชูจิตรสุวรรณ)

อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

โทร/โทรสาร ๐ ๒๕๔๓ ๔๔๔๔

<http://www.cmiss.go.go.th>

e-mail: cmiss@ago.go.th

สำนักงานคณะกรรมการ การสอบ	ผนวก ก ลำดับ ๒๘	กรมการ สอบ
เลขที่ ๓๙/๖		๕๕๖
วันที่ ๕ มิ.ย. ๒๕๖๖		
หน้า ๑๑		

กองการสอบ
เลขที่ ๐๕ มิ.ย. ๒๕๖๖
หน้า ๐๓.๑๑ น

ที่ อส ๐๐๐๓ (กท๖)/ 0886

สำนักงาน ก.ส.
สำนักงานอัยการสูงสุด
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

๒ เมษายน ๒๕๖๖

เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณากรณีผู้สมัครสอบเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี

เรียน ผู้บังคับการกองการสอบ

อ้างถึง หนังสือกองการสอบ ที่ ศษ ๐๐๓๔.๕๖๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มอบหมายให้กองการสอบ กองบัญชาการศึกษา
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำการรวบรวมข้อมูลกรณีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
เพื่อพิจารณาศึกษาและกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณสมบัติของบุคคลภายนอกที่จะได้รับการบรรจุและ
แต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบ กฎ ก.ตร. ว่าด้วย
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒(๒) เพื่อนำไปประกอบการ
พิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการและพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาต่อไปนั้น และกองการสอบ
กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้พิจารณาเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๓๓ ผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งอัยการผู้ช่วย ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (๖) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องใน
ศีลธรรมอันดี จึงมีเนื้อความคล้ายคลึงกับ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจผู้ที่จะได้รับการบรรจุ
นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๔ (๓) ถึง (๕) แล้ว จะต้องไม่มีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๔(๖) ดังต่อไปนี้ (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
จึงต่อมากองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือขอความอนุเคราะห์
ถึงประธานคณะกรรมการอัยการ เพื่อขอทราบหลักเกณฑ์วิธีการในการพิจารณาว่าผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นผู้มี
ความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของคณะกรรมการอัยการเป็นอย่างไร และมีกรณี
ตัวอย่างในการพิจารณาหรือไม่ เพื่อกองการสอบ กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะนำไป
รวบรวมเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป ความสละภัยอันตรายไว้

สำนักงานคณะกรรมการอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่า การเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๓
มาตรา ๔๔ ๖. (๒) ซึ่งในการพิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามดังกล่าว จะต้องดำเนินการตามระเบียบ

/คณะกรรมการ...

ตามข้อตกลงการพำ และถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งของผู้อื่นมาทำบัตรประจำตัวประชาชน แม้จะมีการกล่าวหาใน ปี ๒๕๕๖ แต่พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๖. กรณีผู้สมัครเป็นพนักงานสอบสวน เคยถูกลงโทษทางวินัยว่ากล่าวตักเตือน ๕ ครั้ง ภาคทัณฑ์ จำนวน ๒๗ ครั้ง เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๗. กรณีผู้สมัครเคยถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดมรรยาทนายความ ฐานจงใจละทิ้งคดี คณะกรรมการสภาทนายความมีมติในการประชุมว่าผู้สมัครมีความผิดตามคำกล่าวหา ให้ลงโทษพัก执业 แต่มีเหตุอันสมควรให้คงโทษ จึงให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้สมัคร พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

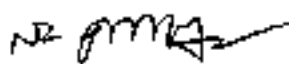
๘. กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาญา ข้อหาร่วมกันฉ้อโกง ทุนทรัพย์ ๔๕๐,๐๐๐ บาท ผู้สมัครให้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ผู้เสียหายจะถอนการร้องทุกข์ในภายหลัง ถือว่าเป็นผู้เคยกระทำความผิดในคดีอาญา ข้อหาฉ้อโกงแล้ว จึงเป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๙. กรณีผู้สมัครเคยกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลจนถูกสั่งพักทนายความลงโทษ โดยห้ามทนายความเป็นทนายความมีกำหนด ๓ ปี และลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความ พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๑๐. กรณีผู้สมัครเคยถูกภริยาฟ้องหย่าเพราะมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอื่น จนมีบุตรด้วยกัน พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ



(นายสมชาย สุวัชรสุวรรณ)

อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

โทร/โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๙๙๙๙

<http://www.cmss.go.th>

e-mail:cmss@go.go.th

○ คำพิพากษา

(๓ ๑๘)



คดีหมายเลขคำที่ บ. ๖๓/๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่ข. ๑๒ / ๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองอุบลราชธานี

วันที่ ๓ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง	นายกระหังน วงษ์ศรีกุล	ผู้ฟ้องคดี
	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑ ตำรวจภูธรภาค ๓ ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่าเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผลการสอบปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีสอบผ่านได้ลำดับที่ ๓๑ และเป็นผู้สอบผ่านความเหมาะสมกับตำแหน่ง สอบสัมภาษณ์ ตรวจร่างกาย และตรวจสุขภาพจิตแล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงสายลำดับและผู้ได้รับ

ถ้าเนาวณุกษ์



(นายวิชา บุระคำ)
อธิการศาล

สำนักงานอธิการบดีศาลปกครองอุบลราชธานี

คัดเลือกสำรองในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยค
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียน
นายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยมีชื่อผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชี
รายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือก
บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
หรือเทียบเท่าเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีประวัติเคยถูกดำเนินคดีในข้อหาลักลอบเดินการพนันสถานกึ่งรวม
พนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต และศาลจังหวัดยโสธรมีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดี
มีความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ
ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ลดโทษปรับผู้ฟ้องคดี ๒,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ
ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘
อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองอุบลราชธานีเมื่อวันที่ ๒๖
มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๓/๒๕๕๘ แต่ศาลปกครองอุบลราชธานีมีคำสั่ง
ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากยังอยู่ภายในระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ของผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติและยังไม่ปรากฏว่าได้มีการวินิจฉัยสั่งการตามกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบ
คำสั่งศาลเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘
แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้ส่งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ไม่ได้รับ
คำชี้แจงจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

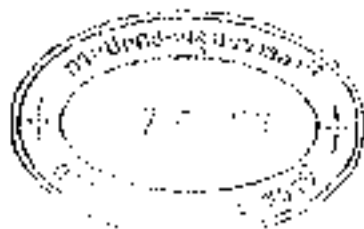
ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับ
คัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรองในการรับสมัครและคัดเลือก
บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตร
วิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒
พฤษภาคม ๒๕๕๘ เฉพาะในส่วนที่ประกาศว่าผู้ฟ้องคดีมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติ
ไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครฯ

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจสังกัด
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยไม่ต้องตอบแข่งขันอีก



ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิ ประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. ๖) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเป็นประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีบันทึกลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ทำนองสั่ง กองบัญชาการตำรวจ ทหารที่สูงสุด ที่ ๐๐๓๔.๕๒๑/๒๗๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มอบอำนาจให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ - ๕ ผู้บัญชาการ ศูนย์ปฏิบัติการตรวจจังหวัดชายแดนใต้ และผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เป็นผู้ดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจตามที่ได้มีการจัดสรรอัตรา โดยในการดำเนินการคัดเลือคนั้น ผู้ได้รับมอบอำนาจอาจตั้งคณะกรรมการดำเนินการทดสอบความรู้ความสามารถ และ ความเหมาะสมกับตำแหน่งแล้ว ยังจะต้องตรวจสอบคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามกฎหมาย ก.ต.ว. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ อีกด้วย หากตรวจสอบพบว่าผู้สมัคร มีประวัติต้องห้ามคดีอาญาที่จะต้องดำเนินการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของการเป็นข้าราชการตำรวจว่าเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือไม่ อย่างไร และนอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในกรณีดังกล่าวแล้ว พฤติกรรม และการกระทำของผู้สมัครยังสามารถนำมาพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น ข้าราชการตำรวจในกรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีอีกกรณีหนึ่ง ตามแนวทางที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ทั้งนี้ เพื่อคัดกรองให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติที่ดีเหมาะสมกับตำแหน่งที่จะรับเข้ามาทำงานมากที่สุด สำหรับการพิจารณา คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี นั้น คณะกรรมการข้าราชการตำรวจในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มีมติให้เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๑๘๗๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๔๔๗๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคณะคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดี โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่พิจารณาคณะคุณสมบัติและ

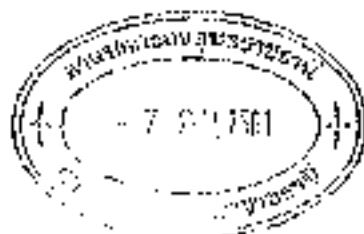


ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดีตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์
การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗
และมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น คณะกรรมการฯ
จึงได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยให้คณะกรรมการฯ ดังกล่าว มีหน้าที่สำนักรอง
การพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีดังกล่าว
ก่อนที่จะนำเสนอคณะกรรมการฯ ตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้างต้น พร้อมรวบรวม
รายละเอียดข้อเท็จจริงรวมทั้งผลการพิจารณาและเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการ
พิจารณา การกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจในการแปลความประพฤติเสื่อมเสียหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดีจะต้องสอดคล้องกับภารกิจและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานหรือ
ตำแหน่งหน้าที่ที่จะรับเข้าทำงาน ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่
บังคับใช้กฎหมาย หากผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจเป็นผู้ที่กระทำความผิด
หรือเคยกระทำความผิดหรือมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับกาฝ่าฝืนกฎหมายเสียเอง
ย่อมจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ การรับสมัครบุคคลภายนอก
เพื่อบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจเพื่อเข้ารับการฝึกอบรม
หลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อสำเร็จการฝึกอบรม
แล้วจะแต่งตั้งดำรงตำแหน่งในสายงานปฏิบัติการโล่งกัเปราบปราม ซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่
ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิด จับกุม ผู้กระทำความผิดอาญา ปรากฏว่ามีผู้สมัคร
เข้าสอบคัดเลือกเป็นจำนวนมาก โดยได้มีการประกาศรายชื่อหรือผู้ผ่านการสอบข้อเขียน
ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน ๘๕๐ ราย ซึ่งมากกว่าอัตราที่เปิดรับ (อัตราที่เปิดรับ
จำนวน ๔๐๐ อัตรา) สำหรับการพิจารณาคัดเลือกในขั้นตอนต่างๆ นั้น เมื่อตรวจสอบพบว่า
ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินคดีอาญา ข้อหาลักลอบเล่นการพนันสลาภกินรวบพนันเอาทรัพย์สิน
โดยไม่ได้รับอนุญาต จึงมีกรณีที่จะต้องพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
ข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี คณะกรรมการฯ
ได้พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบและใช้ดุลพินิจเป็นไปตามกรอบแนวทางที่ระเบียบกฎหมาย



ให้อำนาจไว้ นอกจากนี้ คณะกรรมการฯ ยังได้นำคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดตีความเลขแดงที่ ๘. ๓๓๖/๒๕๕๗ มาประกอบการพิจารณา การที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดขณะอายุ ๒๓ ปี ๖ เดือน ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดีได้และการกระทำดังกล่าววิญญูชนทั่วไปไม่พึงกระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปราม ผู้กระทำความผิด เมื่อได้พิจารณาตามแนวทางดังกล่าวแล้ว จึงได้ส่งผลการพิจารณา ให้ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจในการดำเนินการรับสมัครและคัดเลือก ในกรณีนี้ คือ ผู้บัญชาการ ตำรวจภูธรภาค ๓ ซึ่งเป็นผู้แทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือก ตามข้อเสนอดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการรับสมัคร บุคคลภายนอกเข้ารับราชการตำรวจชั้นพลตำรวจหรือชั้นประทวน จึงได้ออกประกาศ ตำรวจภูธรภาค ๓ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่าเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี เป็นผู้สอบผ่านภาคความรู้ความสามารถทั่วไป ภาคความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งและ ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (วิ่งและว่ายน้ำ) และได้ผ่านชั้นสอบการตรวจร่างกาย (ตรวจโรค) หลังจากนั้น ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๓ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ส่งแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้สมัครสอบแข่งขันไปตรวจที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร เพื่อตรวจสอบประวัติ ต่อมา ฝ่ายทะเบียนประวัติอาชญากร ๕ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๔ แจ้งผลการตรวจสอบประวัติ พบว่าผู้ฟ้องคดีถูกจำคุกเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ข้อหาลักลอบเล่นการพนันสลากรับพนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดยโสธรสั่งปรับ ๒,๐๐๐ บาท ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๓ จึงได้มีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธรอุดรฯ จังหวัดยโสธร เพื่อขอทราบรายละเอียดดังกล่าว ต่อมาวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ คณะกรรมการดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกฯ ได้ประชุมพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติต้องหาข้อหาข้อกล่าวหาเล่นการพนันฯ ซึ่งลักษณะ ของการกระทำผิดไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นการกระทำที่รุนแรงหรือกระทำด้วยจิตใจที่ชั่วร้าย หรือเล่นการพนันเป็นอาชญากรรม ไม่ถือว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้กรณีของผู้ฟ้องคดีไม่ขัดกับประกาศรับสมัครฯ ด้านคุณสมบัติทั่วไป



และคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นนักเรียน
นายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘
แต่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
กรณีไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ได้ประชุมและมีมติ
ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนและถูกตัดสิทธิ ในการพิจารณาคุณสมบัติทั่วไป
ของผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการพิจารณาในรูปแบบคณะกรรมการฯ
และให้พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบแล้วเห็นว่า ในการรับสมัครและคัดเลือกดังกล่าว
ตามประกาศรับสมัครฯ พบว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีประวัติต้องหากดีอาญาข้อหาเสนการพนันฯ
ซึ่งคณะกรรมการฯ ระดับตำรวจภูธรภาค ๓ มิได้พิจารณาตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด
แต่ต้องเสนอรายชื่อดังกล่าวให้คณะกรรมการฯ ระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณากลับในรอบ
อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการพิจารณาก็เป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบที่สุด และยึดตามแนวคำพิพากษา
ศาลปกครองสูงสุด

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านทำให้การทำงานเดียวกันกับคำฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ประสงค์ยื่นคำให้การเพิ่มเติม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมทำงานเองเดียวกันกับคำให้การ

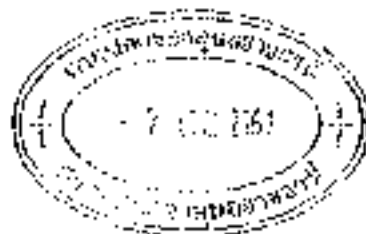
ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยได้รับฟัง
สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์
เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดีแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ
ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ออกประกาศตำรวจภูธรภาค ๓
เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษา
ตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบคัดเลือกตามประกาศ
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว และเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียนในลำดับที่ ๓๑ กับได้สอบผ่าน
ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งและการตรวจโรคแล้ว หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ส่ง
แผ่นฟิล์มลายนิ้วมือของผู้ฟ้องคดีไปให้กองทะเบียนประวัติอาชญากรรมตรวจสอบ พบว่า



ผู้ฟ้องคดีเคยถูกดำเนินคดีในข้อหาลักลอบเล่นการพนันสลาภกีนรวบพนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ที่องค์การตำรวจภูธรชุดชุมและศาลจังหวัดบึงโขงหลงพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งเป็นปรับ ๒,๐๐๐ บาท คณะกรรมการดำเนินการรับสมัครฯ เห็นว่าลักษณะความผิดดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่รุนแรงหรือกระทำด้วยจิตใจที่ชั่วร้ายหรือเล่นการพนันเป็นอาชญา จึงมีมติให้การพ้นของผู้ฟ้องคดีไม่ขัดกับประกาศรับสมัครฯ ด้านคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ และได้เสนอผลการพิจารณาดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็น ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คณะกรรมการชุดดังกล่าวได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แล้วมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรองในการรับสมัคร และคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยมีชื่อผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองอุบลราชธานีเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นคดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๓/๒๕๕๘ แต่ศาลปกครองอุบลราชธานีมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เนื่องจากยังอยู่ภายในระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและยังไม่ปรากฏว่า ได้มีการวินิจฉัยสั่งการตามกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งศาลเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อขอให้ส่งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ไม่ได้รับคำชี้แจงแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง



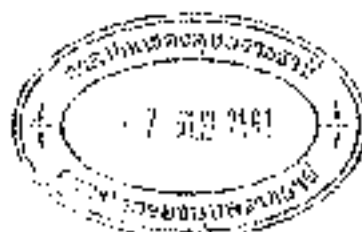
คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ประกาศตำรวจภูธรภาค ๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อ ผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรองในการรับสมัครและคัดเลือก บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตร วิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๔ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ... (๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น ตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็น ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ให้บรรจุจากบุคคลผู้ได้รับ คัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ และในวรรคสอง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือ การสอบแข่งขันให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือ ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือก หรือสอบแข่งขัน ประกอบกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการ เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๕๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว ข้อ ๒ กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับ การบรรจุนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๕๔ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติดีและมีลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๕๔ (๖) ดังต่อไปนี้ ... (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติดื่มเหล้าหรือมกพร่องในศีลธรรมอันดี ... (๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดลหุโทษ ... และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เป็น ผู้ดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวนและชั้นพลตำรวจประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ออกประกาศ ตำรวจภูธรภาค ๓ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุ เป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยในข้อ ๒



ของประกาศดังกล่าวกำหนดว่า คุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ... ๒.๔ มีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามหมวด ก. และหมวด ข. ห้ามประกาศนี้ ... และหมวด ก. ห้ามประกาศดังกล่าวกำหนดว่า ผู้สมัครสอบที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดดังนี้ ... ๖. ไม่เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ...

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียน ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งและผ่านการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย การตรวจโรคและการทดสอบสัมภาษณ์แล้ว ต่อมา คณะกรรมการดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ประชุมพิจารณาคุณสมบัติทั่วไปของผู้สอบผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งแล้ว พบว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกดำเนินการในข้อหาลักลอบเล่นการพนันเสลากินรวบพนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ที่กองที่สถานีตำรวจภูธรภูตชุมและศาลจังหวัดยโสธรพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๔ ให้การรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่งเป็นปรับ ๒,๐๐๐ บาท คณะกรรมการดำเนินการรับสมัครฯ เห็นว่า ลักษณะความผิดดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่รุนแรงหรือกระทำด้วยจิตใจชั่วร้ายหรือเล่นการพนันเป็นอาชญา จึงมีมติให้กรณีของผู้ฟ้องคดีไม่ขัดกับประกาศรับสมัครฯ ด้านคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ และได้เสนอผลการพิจารณาดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อคณะกรรมการชุดดังกล่าวได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แล้วมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสีย



หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีประกาศสำรวจภูมิลำเนา ๓
เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรองในการ
รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย
หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔
ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ โดยมีชื่อผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติ
ไม่ปฏิบัติตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คดีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยก่อนว่า พฤติการณ์
ของผู้ฟ้องคดีเข้าข่ายเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่
เห็นว่า โดยที่คำว่า เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี นั้น เป็นถ้อยคำ
ทางกฎหมายอย่างกว้าง ๆ ที่มีความหมายไม่แน่นอนตายตัว การวินิจฉัยว่าบุคคลใด
เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ จึงเป็นดุลพินิจ
ของผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องดังกล่าว ซึ่งจะต้องพิจารณาไปตามข้อเท็จจริงและพฤติการณ์
ของบุคคลประกอบกันไป คดีนี้เป็นเรื่องของการรับสมัครสอบบุคคลเพื่อบรรจุ
เป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งจะต้องไปปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย
ตลอดจนมีหน้าที่ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย อันหมายถึงจะต้องไปทำการจับกุม
ผู้ลักลอบเล่นการพนันด้วยประการหนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังเป็นที่ยุติว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓
ผู้ฟ้องคดีได้ลักลอบเล่นการพนันสลาเกียนรวบ จนถูกดำเนินคดีและศาลพิพากษามีความผิดจริง
ลงโทษปรับ ๒,๐๐๐ บาท อันเป็นการทำความผิดกฎหมายตัวเอง ซึ่งขณะกระทำความผิดดังกล่าว
ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๒๓ ปี มิใช่ผู้เยาว์หรือวัยรุ่นที่อาจอ้างได้ว่ายังขาดประสบการณ์หรือยังมิวุฒิภาวะต่ำ
อีกทั้งเหตุการณ์เพิ่งเกิดมาไม่นานก่อนหน้านี้ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงขัดแย้งกับ
การจะปฏิบัติหน้าที่ตำรวจอย่างเห็นได้ชัด และยากที่จะอธิบายเหตุผลต่อสังคมโดยรวม
การที่คณะกรรมการพิจารณาคูณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
กรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดี
เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเป็นลักษณะต้องห้าม
ของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ความข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ศร.
ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗
จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมีเหตุผล หากไม่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบไม่ ดังนั้น ประกาศ
ตำรวจภูธรภาค ๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือก



สำรองในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษา
ตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติ
ไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงขอด้วยกฎหมายแล้ว
พิพากษายกฟ้อง

นายวิสูตร วัจนะเสถียรกุล

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุบลราชธานี

นางสมพร ถาวรวิริยะนันท์

ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี

นายวิชา เหลืออ้อ

ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี



ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายชำนาญ ปรินาต

สำเนาถูกต้อง

(นายธำมา บวรคำ)

ข้าราชการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปกครอง อุบลราชธานี



○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(๕. ๒๒)



คดีหมายเลขดำที่ อป. ๑๑๕/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ ๕๖ ๗๒ /๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

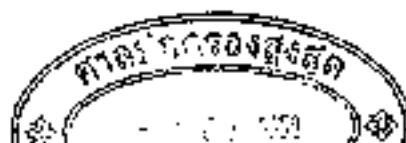
วันที่ ๗ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง	{	นายเอนกพงศ์ รักศรี	ผู้ฟ้องคดี
		ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๙/๒๕๕๘
หมายเลขแดงที่ บ. ๕/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุบลราชธานี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครสอบและคัดเลือกบุคคลภายนอก
ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑
เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย
หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่าเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗
ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียน ซึ่งได้เข้าทดสอบความเหมาะสม
กับตำแหน่ง และเข้ารับการตรวจร่างกาย แต่เป็นผู้สอบไม่ผ่านในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง
เนื่องจากคณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร



ประโยค...

ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ พิจารณารวบรวมคุณสมบัติประวัติทางคดีอาญา หรือต้องหาก็คืออาญาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีถูกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรพิบูลมังสาหารจับกุมในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย ตามคดีอาญาที่ ๖๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียและบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากฎหมายเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามแนวทางการพิจารณา แผนก ก. ข้อที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของคณะอนุกรรมการดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดกับประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แผนก จ. ข้อ ๒.๔ (๑) ที่กำหนดว่า คดีเกี่ยวกับการเป็นผู้เสพยาเสพติดและไม่มีหลักฐานการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ปล่อยตัวผู้ผ่านการฟื้นฟูเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้ตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบตามที่กำหนดและผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว ถือว่าพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๔ และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดอุบลราชธานีได้มีคำสั่งที่ ๑๕๖๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้ออกตัวผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แล้ว จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะได้รับการคัดเลือกให้เข้าเรียนเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ และการที่คณะอนุกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียและบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นการเลือกปฏิบัติ เนื่องจากเพื่อนของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒ คน มีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและได้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดียังได้เข้าเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งหลักฐานหนังสือรับรองความประพฤติจำนวน ๔ ฉบับ โดยผู้ใหญ่บ้านและผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาอยู่รับรองว่า มีความประพฤติเรียบร้อย ทำกิจกรรมและมีส่วนร่วมภายในหมู่บ้านทุกอย่าง วิทยาลัยเทคนิคพิบูลมังสาหารรับรองว่า เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานีรับรองว่า เป็นผู้มีความประพฤติ

เรียบร้อย ไม่เคยประพฤติผิดกฎระเบียบของทางวิทยาลัย และสำนักงานคุมประพฤติ
จึงทักอับลาขานาที่รับรองว่า หลังจากผ่านการติดตามผลเป็นระยะเวลา ๑ ปี ไม่ปรากฏว่า
มีความประพฤติเสียหายร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ที่พิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเป็น
ผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามแนวทางพิจารณา ผนวก ก. ข้อที่ ๑

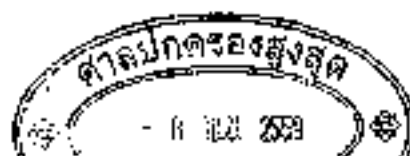
๒. เพิกถอนประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือก
เรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอก
ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือ
เทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม
๒๕๕๗ ที่ไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือก

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเข้าเป็นนักเรียน
นายสิบตำรวจตามตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีได้สมัครไว้

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนศาลพิพากษา ลงวันที่ ๑๗
พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ
ที่พิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณี
เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามแนวทางพิจารณา
ผนวก ก. ข้อที่ ๑

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลา
การบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำขอของผู้ฟ้องคดี จึงมีคำสั่งยกคำขอทุเลา
การบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มอบหมายให้ตำรวจภูธร
ภาค ๑ ดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ
(นสด.) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๗๐๐ อัตรา ต่อมา ตำรวจภูธรภาค ๑ ได้มีประกาศ
ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร



ประโยค...

ประโยคมัธยมศึกษาคอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๗๐๐ อัตรา มีบุคคลภายนอกสมัครเข้ารับการคัดเลือกจำนวนทั้งสิ้น ๘,๓๗๓ คน โดยกำหนดสอบข้อเขียนในวันอาทิตย์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ และเมื่อดำเนินการสอบข้อเขียนเรียบร้อยแล้วจะต้องประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนจำนวนทั้งสิ้น ๑,๒๖๐ คน ทั้งนี้ ตามวิธีการคัดเลือกและเกณฑ์การตัดสินและการประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนและให้เข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำ - วิ่ง) สอบสัมภาษณ์) ในข้อที่ ๕ ข้อที่ ๖ และข้อที่ ๗ ต่อมา ราชาราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ได้มีคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๒๐๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาคอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นประธานมีหน้าที่พิจารณาคัดเลือกคุณสมบัติประวัติทางคดีอาญาหรือต้องหาติดอาญาแล้วนำเสนอให้คณะกรรมการฯ ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑๔๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร ประโยคมัธยมศึกษาคอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่าเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อพิจารณาประกาศผลสอบต่อไป ต่อมา ราชาราชการแทน ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ประธานกรรมการดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกฯ ได้มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนและให้เข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งฯ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗ โดยได้ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนตามลำดับคะแนนไว้จำนวน ๑,๒๖๐ คน ซึ่งผู้พิงคดีเป็นผู้มีรายชื่อในบัญชีผู้สอบผ่านข้อเขียน สอบได้ลำดับที่ ๙๐๒ ได้คะแนน ๘๑ คะแนน ผู้พิงคดีได้มารายงานตัวยื่นหลักฐานเอกสารเพิ่มเติมตามที่กำหนด และวัดขนาดร่างกาย พิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติทางคดีอาญาของทะเบียนประวัติอาชญากร เข้ารับกาทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำ - วิ่ง) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด เข้าตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลตำรวจและผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด และผู้พิงคดีเข้าสอบสัมภาษณ์และผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด แต่เกณฑ์การตัดสินการประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านการทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามผนวก จ. กัวยประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ ลงวันที่ ๓๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๒.๔ กำหนดว่า การตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติ

ผู้ที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติทั่วไป คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และความเหมาะสมกับตำแหน่ง เห็นว่ามีคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติหรือชื่อเสียงเหมาะสมที่จะเข้ารับราชการตำรวจถือว่าผ่าน ส่วนผู้ที่คณะกรรมการเห็นว่า มีคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติหรือชื่อเสียงไม่เหมาะสมที่จะเป็นข้าราชการตำรวจ ถือว่าไม่ผ่าน ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำ - วิ่ง) ผ่านการตรวจร่างกาย และผ่านการสอบสัมภาษณ์ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีจะต้องผ่านการตรวจ พิจารณาคุณสมบัติของผู้มีประวัติทางคดีอาญาด้วย ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ร่วมกันประชุม เพื่อพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีประวัติทางคดีอาญาเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ พบว่า ผู้ฟ้องคดี มีประวัติถูกดำเนินคดีข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย คณะกรรมการจึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติหรือชื่อเสียง ไม่เหมาะสมที่จะเข้ารับราชการเป็นตำรวจ จึงถือว่าไม่ผ่านการตรวจคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติจากคณะกรรมการ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัคร ครบถ้วนตามขั้นตอนแล้วจึงได้มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับ สมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ และผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ซึ่งปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี ไม่ผ่านการตรวจสอบประวัติ เป็นผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ รับสมัครในลำดับที่ ๓๐๓ จึงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีผ่านผู้บังคับการ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการได้ประชุม พิจารณาคุณสมบัติของผู้มีประวัติทางคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา ตลอดจนได้พิจารณา ถึงเหตุผลความจำเป็นในการคัดสิทธิของผู้มีประวัติทุกรายอย่างโปร่งใสเที่ยงธรรม ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด โดยยึดแนวทางการพิจารณาตามข้อ ๕ ของระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็น ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ การตรวจสอบการพิจารณา คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม กรณีไปเป็น ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของผู้ที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการตำรวจโดยดำเนินการ ดังนี้ (๑) ให้พิจารณาข้อเท็จจริง และพฤติการณ์เป็นรายๆ ไป เมื่อการสอบสวนพิจารณาทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา

หรือต้องหาว่ากระทำผิดทางอาญา ถึงที่สุดแล้ว (๒) ต้องพิจารณาว่าพฤติกรรมของผู้กระทำผิดนั้น
 อนุญาตโดยทั่วไปถึงกระทำหรือไม่ และสังคมยอมรับได้หรือไม่ (๓) โดยคำนึงถึงเกียรติ
 ของข้าราชการตำรวจ ความรังเกียจของสังคม รวมทั้งมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์
 ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจหรือไม่ และความหมายของศีลธรรม
 ในหลักศาสนาประกอบ... ซึ่งข้าราชการตำรวจถือเป็นจุดเริ่มของกระบวนการยุติธรรม
 จึงจำเป็นต้องเลือกบุคคลที่มีความขาวสะอาดมาปฏิบัติงานให้เป็นที่ยึดถือของประชาชน
 และได้ชื่อว่าทุกองค์กรต้องการคนดีมีศีลธรรมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรทุกแห่ง
 ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการถวายความปลอดภัย
 สำหรับองค์พระมหากษัตริย์ องค์รัชทายาท และพระบรมวงศานุวงศ์ รักษาความสงบเรียบร้อย
 อำนวยความยุติธรรมทางอาญา รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 สืบสวนคดีอาญา ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ เอาใจใส่ ระเบียบวินัยผลประโยชน์
 ของพระราชกรณียกิจ ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ จึงต้องการบุคคล
 ที่มีจิตใจที่เข้มแข็ง หากจิตใจอ่อนไหวแล้วจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
 และจะเป็นที่เสื่อมเสียต่อภาพลักษณ์ขององค์กรอย่างแน่นอน ซึ่งนักเรียนนายสิบตำรวจ
 หากจบหลักสูตรไปแล้วต้องไปปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
 การสืบสวนสอบสวนคดีอาญา การอำนวยความสะดวกแก่การจราจร การปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ
 เหล่านี้หากมีจิตใจอ่อนไหวต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ แล้ว ก็เกิดผลกระทบต่อองค์กรโดยรวมและ
 เกิดผลกระทบต่อตัวเอง จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาด้านจิตใจของผู้ที่เทียบกระทำคามผิดด้วย
 โดยคณะกรรมการได้ร่วมกันพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็น
 ผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียในศีลธรรมอันดีตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วย
 แนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
 พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามแนวทางพิจารณา หมวด ก. ข้อที่ ๑ ภาพของข้าราชการตำรวจมีความจำเป็น
 ต้องใช้บุคลากรที่มีประวัติซึ่งแสดงถึงการเป็นผู้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมาย
 และบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือและเคารพศรัทธาแก่ประชาชน
 ว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นสามารถพิทักษ์กฎหมายและอำนวยความยุติธรรมไว้ได้ เมื่อผู้ฟ้องคดี
 มีประวัติต้องคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดฐานเสพยาเสพติด แม้ขณะกระทำคามผิด
 ผู้ฟ้องคดีจะมีอายุประมาณ ๑๙ ปี แต่อยู่ในช่วงอายุที่เพิ่งจะมีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะ
 ผิดชอบชั่วดี รวมทั้งย่อมคาดหมายถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากผล

ของการเสพยาเสพติด และตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง
ที่ อ. ๖๐๘/๒๕๕๖ ข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ได้มีความเห็นว่า คณะรัฐมนตรี
มีมติเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้สิทธิและโอกาส
แก่ผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการเข้ายาเสพติดเข้ารับราชการ โดยให้ถือเป็นเพียงผู้ป่วย
ที่จะต้องได้รับสิทธิและโอกาสในการสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป
ศาลมีความเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลผูกพันเพียงให้หน่วยงานใช้ดุลพินิจ
ในการรับบุคคลเข้ารับราชการก็ต้องพิจารณากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของ
หน่วยงานนั้นๆ เมื่อมติคณะรัฐมนตรีมิได้มีผลเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเว้น
หลักเกณฑ์ของกฎหมาย เพียงแต่กำหนดแนวทางในการพิจารณาเพื่อมิให้ผู้มีขนาดคุณสมบัติ
ในการเข้ารับราชการเท่านั้น ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างจากบรรทัดฐานของสังคมในเรื่องนี้
หาผลเป็นการจำกัดดุลพินิจที่ต้องวินิจฉัยว่าการเสพยาหรือติดยาเสพติดไม่ถือเป็น
ผู้ประพฤติเสื่อมเสียทุกกรณี ไม่เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีจะว่ากล่าวเอากับผู้ถูกฟ้องคดี
ในเรื่องการขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยที่รอบ
คอบกฎหมายแล้ว จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ไม่รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดียอมรับว่า
ได้เคยกระทำผิดในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมายจริง
โดยอ้างว่า ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดใน
แผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และผลการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว
จึงถือว่าเป็นผู้พ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ และคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่ง
ให้ปล่อยตัวผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอก
ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า
เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ของตำรวจภูธรภาค ๑ มีกระบวนการขั้นตอน
ในการดำเนินการเพื่อให้เกิดความโปร่งใส บริสุทธิ์และยุติธรรมตามลำดับก่อนหลังของชั้นตอน
จนเสร็จสิ้นกระบวนการ ได้แก่ การประกาศรับสมัคร การรับสมัครผ่านทางอินเทอร์เน็ต
การทดสอบความรู้ความสามารถ (สอบข้อเขียน) การรวบรวมงานตัวและตรวจรับเอกสารหลักฐาน
ประกอบการสมัคร การทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ทดสอบสมรรถภาพร่างกาย
(ว่ายน้ำ-วิ่ง) การสัมภาษณ์ การตรวจร่างกาย การตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติ)
การประกาศผลสอบ (รอบสุดท้าย) การบรรจุแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจและการฝึกอบรม

ในขั้นตอนการพิจารณาคุณสมบัติ (ประวัติบุคคล) ก่อนการประกาศผลสอบรอบสุดท้าย (วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗) ดำรงวุฒินาค ๑ ดำเนินการในรูปแบบคณะกรรมการฯ เพื่อให้เกิดความโปร่งใส บริสุทธิ์และยุติธรรมเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ จากการตรวจสอบพบผู้ที่มีประวัติต้องหาคดีอาญาและความประพฤติไม่เรียบร้อย จำนวน ๒๕ ราย ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีได้นำข้อกฎหมาย ระเบียบ หนังสือและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา ได้แก่ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๔๖/ ๒๐๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง การให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ และระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยคณะกรรมการฯ ดำเนินการคัดเลือกใช้แนวทางดังกล่าวตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ ประกอบกับระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ในข้อหาความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ได้ให้แนวทางต่อมติดคณะรัฐมนตรีดังกล่าวไว้ว่ามีผลผูกพันเพียงให้หน่วยงานใช้ดุลพินิจรับบุคคลเข้ารับราชการ แต่ก็ต้องพิจารณาตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของหน่วยงานนั้นๆ เบื้องต้นคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมิได้มีผลเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเว้นหลักเกณฑ์ของกฎหมาย เพียงแต่กำหนดเป็นแนวทางในการพิจารณาเพื่อมิให้ผู้ยื่นขาดคุณสมบัติในการรับราชการและเป็นคำสั่งให้ทราบถึงแนวทางที่ควรปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการภายในเท่านั้น ก็หาจะมีผลเป็นการจำกัดดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ที่ต้องวินิจฉัยว่า การเสพยาเสพติดก่อกรณีของผู้ฟ้องคดีไม่ถือเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ในการกระทำความผิดดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๙ ปี อยู่ในช่วงที่เพิ่งมีวุฒิภาวะแล้วสามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดีรวมถึงย่อมคาดหมายได้ถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเสพยาเสพติดและมิยาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย ซึ่งวิญญูชนทั่วไปย่อมทราบว่า การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดอาญาที่จะต้องรับโทษตามกฎหมาย เนื่องจากงานข้าราชการตำรวจจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีลักษณะดีและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามประกาศรับสมัครฯ ซึ่งแสดงถึงการเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมายและ

บรรทัดฐานของสังคม เพื่อสร้างความเชื่อถือและศรัทธาแก่ประชาชน ถึงแม้ผู้ฟ้องคดี
จะอ้างว่าได้รับการฟื้นฟูฯ และยุติการดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ก็เป็นการลบล้าง
ผลทางกฎหมายเท่านั้น มิได้ลบล้างการกระทำทางข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นไปแล้วของผู้ฟ้องคดีได้
กรณีนี้จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีประพฤติดนไม่อยู่ในกรอบอันดีงามที่วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำ
อันเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ เป็นการประพฤติเสื่อมเสียและบกพร่องในศีลธรรมอันดี
คณะกรรมาการฯ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามประกาศรับสมัครฯ
อันเป็นลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ก.ต.ร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ (๒) ซึ่งกำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ
ผู้ที่ได้รับการบรรจุนอกจากจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๔ (๑)
ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติดีและมีลักษณะต้องห้ามอื่นตามกฎหมาย มาตรา ๔๔ (๒) ก็ไม่เป็น
ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จากบทกฎหมายข้างต้นจะเห็นได้ว่า
กฎหมายมิได้กำหนดว่าการกระทำเช่นไรถือเป็นการประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ จึงเป็นการให้อำนาจแก่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่จะใช้ดุลพินิจพิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำใดถือเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี การใช้ดุลพินิจวินิจฉัยในกรณีเรื่องนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้อง
คำนึงถึงข้อเท็จจริงเป็นการเฉพาะรายไปโดยสอดคล้องกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ
ตลอดจนบรรทัดฐานของสังคม เมื่อข้อเท็จจริงคดีนี้ผู้ฟ้องคดีถูกจับกุมดำเนินคดีอาญา
ในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๑
แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ถึงแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
และผลการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้ฟ้องคดีไปก็ตาม แต่ต้องพิจารณาถึงบรรทัดฐานของสังคม
ประกอบด้วยว่า การเสพยาหรือติดยาเสพติดเป็นการประพฤติดนเสื่อมเสียถึงขนาดไม่เหมาะสม
ที่จะเข้ารับราชการตำรวจหรือไม่ เพราะข้าราชการตำรวจถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีลักษณะงาน
พิเศษ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมาย รักษาความสงบ
เรียบร้อยของสังคมและเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาขั้นต้น งานของ
ข้าราชการตำรวจจึงมีความจำเป็นต้องใช้บุคลิกภาพที่มีประวัติดีซึ่งส่งผลถึงการเป็นผู้ประพฤติ

และปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมายและบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือ และความเคารพศรัทธาแก่ประชาชนว่า ข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะสามารถพิทักษ์กฎหมาย และผดุงความยุติธรรมไว้ได้ อีกทั้งเมื่อพิจารณาถึงปัญหาสาเหตุติดก็เห็นว่าเป็นภัยร้ายแรง ของสังคมซึ่งมีการรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง สังคมจึงตระหนักถึง พิษภัยของยาเสพติดทั้งที่เป็นผลร้ายต่อผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดเองและต่อสังคมโดยเฉพะ บุคคลในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด กระทั่งมีการเรียกร้องให้เพิ่มโทษหรือเพิ่มมาตรการต่าง ๆ ให้มีผลในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยิ่งขึ้น โดยประสงค์ จะให้ปัญหาดังกล่าวหมดสิ้นไปหรือลดน้อยลง แม้เด็กหรือเยาวชนต่างก็ทราบว่ การเสพยาเสพติด เป็นพฤติกรรมหรือการกระทำที่ไม่ถูกต้องควรหลีกเลี่ยงไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวเพราะเป็นการกระทำ ที่สังคมไม่ยอมรับ จัดต่อมบรรทัดฐานของสังคม และทำให้ผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดเสื่อมเสีย ชื่อเสียงและสูญเสียความน่าเชื่อถือ เมื่อผู้ฟ้องคดีถูกจับกุมในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (ยาบ้า) แม้ขณะกระทำผิดผู้ฟ้องคดีจะมีอายุประมาณ ๑๘ ปี แต่ก็อยู่ในช่วงอายุที่พึง จะมีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี รวมทั้งย่อมอาจหมายได้ถึงปัญหาและ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นให้แก่การเสพยาเสพติด เรายังจึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีพฤติกรรม และการกระทำที่เสื่อมเสียจากเรื่องดังกล่าวแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ตำรวจภูธรภาค ๑ เพิกถอน ประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับ คัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยค มัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็น นักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๓ บัญชีผู้มีคุณสมบัติ ไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครที่ไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครสอบได้ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการ และได้พิจารณา คำแนะนำกรมกฏ ระเบียบ เป็นไปตามประกาศรับสมัครสอบทุกประการและตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นหน่วยงานที่จะบรรจุแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการ จึงมีอำนาจใช้ดุลพินิจพิจารณาว่าบุคคลใด เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ทั้งนี้เป็นไปตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔๗ (๖) ซึ่งรายชื่อของ ผู้ฟ้องคดีนี้มีประวัติเคยถูกดำเนินคดีเสพยาเสพติดให้โทษโดยผิดกฎหมายมาก่อน คณะกรรมการฯ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง

ในศิลปกรรมอันดี อาศัยเหตุผลและพยานหลักฐานดังกล่าวข้างต้น ตำรวจภูธรภาค ๑ จึงไม่สามารถเพิกถอนประกาศฯ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ตำรวจภูธรภาค ๑ ดำเนินการบรรจุให้ผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจตามตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีสมัครไว้นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันได้ประชุมวินิจฉัยตัดสินชี้ขาดในกรณีของผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นคุณสมบัติทั่วไปและมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดและเป็นไปตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลพลเรือนนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๗ คำวินิจฉัยตัดสินชี้ขาดของคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันให้ถือเป็นที่สุด และตาม หมวด ๓. ด้วยเหตุผลดังกล่าวตำรวจภูธรภาค ๑ จึงไม่สามารถบรรจุให้ผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจตามตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีสมัครไว้ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด กรณีดังกล่าวจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้หายขาดติดจึงจึงเป็นการกระทำผิดทางอาญาฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ถึงแม้ศาลจะไม่มีคำพิพากษาลงโทษอาญาแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดอุบลราชธานีได้มีคำสั่งปล่อยตัวผู้ฟ้องคดี โดยให้ถือว่าเป็นผู้พ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ตาม แต่ทางด้านพยานียังถือว่า ผู้ฟ้องคดีเคยเสพยาเสพติดประเภท ๑ (ยาบ้า) จนถูกจับกุมซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งขณะถูกจับกุมผู้ฟ้องคดีอายุ ๑๙ ปี ๒ เดือน ปอมรู้จักว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควรกระทำ และอายุได้ล่วงเลยวัยอันเป็นเยาวชนแล้ว ย่อมมีความสำนึกที่ดีว่าควรกระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายหรือไม่ ซึ่งการเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) นั้น มีลักษณะเป็นการกระทำที่โดยปกติวิญญูชนโดยทั่วไปไม่พึงกระทำ เนื่องจากการเสพยาเสพติดให้โทษดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีบทกฎหมายกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญา จึงเป็นการกระทำซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ถึงแม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการบำบัดฟื้นฟูจนเลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่กรณีก็ยังถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติเกี่ยวกับการเป็นผู้กระทำความผิด อาญาข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) และได้รับการปล่อยตัวไม่ถูกดำเนินคดีจน คราวมีคำพิพากษากฎหมาย การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อเกียรติประวัติของ ผู้ฟ้องคดีไปในทางเสื่อมเสีย และมีผลกระทบต่อภาพพจน์ของผู้ฟ้องคดีในการเข้าไปปฏิบัติ หน้าที่ในฐานะทนายความการดำรง ซึ่งป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น ที่จะต้องนำมติดุขทุกข์ปารุงสุขของประชาชนอย่างใกล้ชิดและจะต้องบังคับใช้กฎหมาย ในการปกป้องอันตราย ทวบกุมดูแลความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน จึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติการเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีซึ่งเป็นมาตรฐานคุณแลมบัตินหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๖) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณแลมบัตินและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เพื่อนของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒ คน มีประวัติเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดและได้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดี ยังได้เข้าเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนั้น เห็นว่า การกระทำอย่างไรเป็นความประพฤติ เสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ เป็นอำนาจของฝ่ายปกครองที่จะใช้ดุลพินิจ ตามความเหมาะสม โดยพิจารณาถึงข้อเท็จจริงเป็นการเฉพาะรายเป็นกรณีๆ ไป เนื่องจาก กฎหมายมิได้บัญญัติไว้ว่า กรณีใดบ้างถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดี จึงเป็นอำนาจของฝ่ายปกครองที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยว่ากรณีใดบ้าง ถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี การที่โรงเรียนตำรวจ ตระเวนชายแดนรับเพื่อนของผู้ฟ้องคดีซึ่งได้กระทำความผิดอาญาฐานเสพยาเสพติด เช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีเข้าเรียนได้นั้น ก็เป็นอำนาจของทางโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่จะพิจารณาตามความเหมาะสม ไม่อาจนำมาเป็นข้อผูกพันให้ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องพิจารณา เช่นเดียวกับกรณีดังกล่าว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น และกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๔๗/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ อ. ๒/๒๕๕๕ ที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นให้เพิกถอน คำสั่งผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ ที่มีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ซึ่งผู้ฟ้องคดีในคดีดังกล่าวก็เป็นผู้เคยเสพยาเสพติดประเภท ๑ (ยาบ้า) เช่นเดียวกันนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงในคดีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างกับข้อเท็จจริงในคดีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องนั้นแตกต่างกันในเรื่อง ของอายุของผู้กระทำความผิดซึ่งคดีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ผู้กระทำความผิดอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ

ซึ่งถือว่ายังเป็นเยาวชนอยู่ แต่ผู้ฟ้องคดีอายุ ๑๔ ปี ๒ เดือน ซึ่งส่งเลขวัยอันเป็นเยาวชนแล้ว การพิจารณาจึงแตกต่างกัน ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เห็นชอบการวางหลักเกณฑ์การให้โอกาสแก่ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการไต่ยาเสพติดแล้ว ได้เข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐ โดยให้หน่วยงานภาครัฐถือปฏิบัติดังนี้ ในกรณีของผู้ที่เคยมีประวัติการเสพหรือติดยาเสพติดและได้พ้นจากสภาพการไต่ยาเสพติด โดยได้รับการรับรองจากแพทย์หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้ถือว่าเป็นผู้มีโอกาสในการทำงานเช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจจะปฏิเสธการรับผู้นั้นให้เข้าทำงาน โดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ นั้น เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นแต่เพียงนโยบายที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐถือปฏิบัติ ในการให้โอกาสแก่คนที่เคยเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติดให้โทษ และพ้นจากสภาพการไต่ยาเสพติดให้โทษแล้วเพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยให้โอกาสได้เข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐบางแห่งอาจพิจารณา รับบุคคลที่มีประวัติการเสพหรือติดยาเสพติดที่ได้รับการบำบัดรักษาแล้วเข้าทำงาน ตามนโยบายของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวก็ได้ แต่มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นเพียงนโยบายเท่านั้น มิใช่กฎหมายที่จะบังคับการบังคับใช้พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๘ (๒) และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ดังนั้น กรณีจึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดี ขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ อันเนื่องมาจากเป็นผู้มีประวัติเกี่ยวกับการเป็นผู้ประพฤติด້ามเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามนโยบายมาตรา ๔๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในเอกสารภาคผนวก ก. ข้อ ๖ ท้ายประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ ฉบับลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ดังนั้น ทว่าที่ คณะอนุกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนี้ขบัตว ประโยคมีธรรมเนียมศึกษาคอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็น นักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็น

ข้าราชการตำรวจ ตามมาตรา ๘๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงเป็นกรณีที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อมติของคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าวเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่าน การสอบ และคัดเลือกรับบรรจุและแต่งตั้งเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและ ผู้ได้รับคัดเลือกสำรองในการสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร ประโยชน์ขงมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้ง เป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการฟื้นฟูแล้วจากสำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดอุบลราชธานี แต่ทางตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอโขงเจียมมั่งสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ไม่ได้ส่งหลักฐานการฟื้นฟูให้กับกองทะเบียนประวัติอาชญากร หากมีการส่งหลักฐานจะต้อง ดำเนินการลบประวัติออกจากสารบบตามที่พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อให้โอกาสผู้ที่ผ่านการฟื้นฟูถือว่าได้รับการบำบัดรักษาแล้ว การไม่ ดำเนินการดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิอันพึงได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายชนะคดี

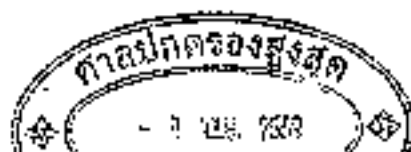
ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหลักเกณฑ์ขึ้นก่อน และระเบียบการปฏิบัติ ดังนี้ ๑. ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบ การตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ พ.ศ. ๒๕๕๔ บทที่ ๓ การปฏิบัติการเกี่ยวกับการพิมพ์ลายนิ้วมือ ผู้ต้องหา จำเลย ผู้ต้องขัง ผู้ต้องกักขัง ผู้ถูกกักกัน ผู้รับการอบรม และศพ ข้อ ๑ กำหนดว่า พนักงานสอบสวนมีหน้าที่... ๑.๘ เมื่อคดีถึงที่สุด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานแจ้งผลคดีถึงที่สุดโดยให้ ปรากฏเลขคดี ชื่อผู้ต้องหา หมายเลขสารบบลายพิมพ์นิ้วมือ ข้อหา วันเดือนปีที่จับกุม ตามแบบรายงานผลการดำเนินคดีถึงที่สุดทำระเบียนนี้ ส่งไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร และศูนย์พิสูจน์หลักฐาน หรือพิสูจน์หลักฐานจังหวัด ที่ได้ส่งไปตรวจสอบประวัติตาม ๑.๕ แล้วแต่กรณี โดยให้ส่งแบบรายงานดังกล่าวออกจากสถานีตำรวจหรือหน่วยงานภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือน และ ๒. ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจ



ไม่เกี่ยวกับคดี...

ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ ข้อ ๒ กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการได้คัดแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑ แล้ว ให้ทำบัญชีรายชื่อ อายุ วันที่มีประวัติครั้งสุดท้ายของบุคคลที่ถูกพิมพ์ลายนิ้วมือ และมีชื่ออยู่ในรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ เสนอผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติอาชญากร เพื่อพิจารณาเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่ออนุมัติ ดังนี้... ๒.๒ ให้คัดแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ ๑.๒ - ๑.๑๖ ออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากร เพื่อจัดเก็บไว้ใช้ประโยชน์ทางราชการ

ในประเด็นที่ว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้ที่จะได้การบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจอันเนื่องมาจากการเป็นผู้มีประวัติเกี่ยวกับการเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามประมวลฯ ๕๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๖) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในเอกสารภาคผนวก ก. ข้อ ๖ ห้ามประกาศตำรวจภูธรภาค ๓ ฉบับลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว และคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้ฟ้องคดีไปก็ตาม แต่ข้าราชการตำรวจถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีลักษณะงานพิเศษ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นต้น จึงมีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีประวัติซึ่งแสดงถึงการเป็นผู้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมายและบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือและความเคารพศรัทธาแก่ประชาชนว่า จะสามารถพิทักษ์กฎหมายและผดุงความยุติธรรมไว้ได้ ซึ่งเมื่อครั้งที่ผู้ฟ้องคดีถูกจับกุมในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) มีอายุประมาณ ๓๕ ปี อยู่ในช่วงอายุที่เพิ่งจะมีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี รวมทั้งย่อมคาดหมายได้ถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเสพยาเสพติด จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ อันเนื่องมาจากการเป็นผู้ที่มีประวัติเกี่ยวกับการเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามประมวลฯ ๕๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๖)

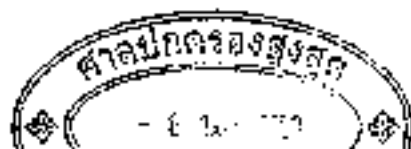


ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ การที่คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้น นั้น จึงเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น การที่คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกฯ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อมติของคณะกรรมการดังกล่าวเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการสอบและคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรองในการสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า นายสุทธิวัฒน์ บุญยัง อายุขณะกระทำความผิด ๒๑ ปีเศษ เกิดปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อหาเสพยาเสพติด (บ้าบ้า) ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.เมืองอุบลราชธานี ภ.จว. อุบลราชธานี จับกุมเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๔ เลขคดีที่ ป.จ.ว. ชื่อ ๔๓๗/๒๕๔๔ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี มีหนังสือรับรองการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟูเป็นที่พอใจ จึงถือว่าพ้นจากความผิดที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ และคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดอุบลราชธานี ได้มีคำสั่งที่ ๓๑๔๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ให้ปล่อยตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูยาเสพติดตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีรายชื่อเป็นผู้สอบผ่านการคัดเลือก

และสามารถได้เข้าเรียนในการสอบคัดเลือกเข้าบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ตำรวจภูธรภาค ๓ ได้จัดประชุมเพื่อพิจารณาคณะสมบัติของผู้มีประวัติทางคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญาฯ โดยได้พิจารณาถึงเหตุผลความจำเป็นในการคัดสรรของผู้มีประวัติทุกรายอย่างโปร่งใส เกี่ยงธรรม ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดไว้ โดยยึดแนวทางการพิจารณาดมระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยการประชุมครั้งนั้นที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี แม้ว่าขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีจะมีอายุประมาณ ๑๗ ปี แต่อยู่ในช่วงอายุที่เพิ่งจะมีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี รวมทั้งย่อมคาดหมายถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากผลของการเสพยาเสพติด โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ยึดหลักตามแนวทางคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๐๘/๒๕๕๖ โดยได้วินิจฉัยไว้ว่า การที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ และเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้สิทธิและโอกาสแก่ผู้เสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นสภาพการใช้ยาเสพติดเข้ารับราชการ โดยให้ถือว่าเป็นเพียงผู้ช่วยที่จะต้องได้รับสิทธิและโอกาสในการสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป ศาลมีความเห็นว่ามติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลผูกพันเพียงให้หน่วยงานใช้ดุลพินิจในการรับบุคคลเข้ากับราชการแม้คณะรัฐมนตรีจะได้มีมติให้โอกาสและสิทธิในการเข้ารับราชการแก่ผู้เสพหรือติดยาเสพติดที่พ้นจากสภาพข้างต้น การใช้ดุลพินิจรับบุคคลดังกล่าวเข้าทำงาน ก็ต้องพิจารณากฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับของหน่วยงานนั้นๆ หากมีผลเป็นการจำกัดดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีว่าจะต้องวินิจฉัยว่าการเสพหรือติดยาเสพติดไม่ถือเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียทุกกรณีไม่ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังต้องมีอำนาจใช้ดุลพินิจวินิจฉัยเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจเป็นการเฉพาะราย กรณีนายสุทธิวัฒน์ บุญยัง มีรายชื่อเป็นผู้สอบผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจของตำรวจภูธรภาค ๓ ในครั้งนั้น มิได้เป็นการพิจารณาของคณะกรรมการของตำรวจภูธรภาค ๓ แต่อย่างใด แต่คณะกรรมการพิจารณาคณะสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๘๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ เป็นผู้ประชุมพิจารณาถ้อยแถลงโดยตำรวจภูธรภาค ๓ มีหน้าที่ในการดำเนินการตามมติที่ประชุมดังกล่าวเท่านั้น

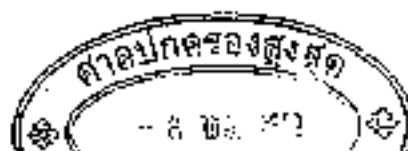


/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาจากประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ และข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

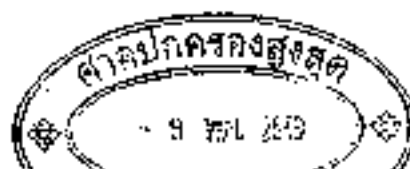
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครสอบและคัดเลือกบุคคลภายนอก
ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๓
ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร
ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็น
นักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ต่อมา ตำรวจภูธรภาค ๑ ได้มีประกาศลงวันที่ ๕ กันยายน
๒๕๕๗ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนและให้เข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง
โดยได้ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนตามลำดับคะแนนไว้จำนวน ๑,๒๖๐ คน ซึ่งผู้ฟ้องคดี
เป็นผู้มีรายชื่อในบัญชีผู้สอบผ่านข้อเขียน สอบได้ลำดับที่ ๘๐๒ ได้คะแนน ๘๑ คะแนน
ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ทำรายงานตัวและทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ได้แก่
(๑) เข้ารับการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำ – วิ่ง) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
และผ่านตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด (๒) เข้าตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลตำรวจ
และผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด (๓) เข้าสอบสัมภาษณ์ และผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด
แต่คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร
ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็น
นักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประชุมพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติประวัติทางคดีอาญา
หรือต้องหาคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๓๙ ปี ๒ เดือน
ได้เคยถูกเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรพิบูลย์มังสาหารจับกุมในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษ
ประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย ตามคดีอาญาที่ ๖๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓
ผลของคดี สำนักกฤษฎีกาประพฤติกจังหวัดอุบลราชธานีรับรองว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติดจนครบตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว จึงให้ถือว่าพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา
ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕
และคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดอุบลราชธานีได้มีคำสั่ง
ที่ ๑๔๖๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้ปล่อยตัวผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๖



กรกฎาคม...

กรกฎาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป จึงบันทึกที่ประชุมว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามแนวทางการพิจารณา ผนวก ก. ข้อที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรองในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกมีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบ พ.ศ. ๒๕๕๗ และผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครซึ่งปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการตรวจสอบประวัติ เป็นผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครในลำดับที่ ๓๐๓ จึงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีผ่านผู้บังคับการศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ คณะอนุกรรมการฯ ได้ประชุมพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามแนวทางการพิจารณา ผนวก ก. ข้อที่ ๑ งานของข้าราชการตำรวจมีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีประวัติซึ่งแสดงถึงการเป็นผู้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมายและบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นหรือถือและเคารพศรัทธาแก่ประชาชนว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นสามารถพิทักษ์กฎหมายและผดุงความยุติธรรมไว้ได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีประวัติต้องคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดฐานเสพยาเสพติด แม้ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีจะมีอายุประมาณ ๓๙ ปี แต่อยู่ในช่วงอายุที่พึงจะมีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี รวมทั้งย่อมคาดหมายถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากผลของการเสพยาเสพติด จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ไม่รับอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การตัดสินใจไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๗ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัคร



และคัดเลือก...

และคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ เป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้... (๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ซึ่งข้อ ๒ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๕๘ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติดีและมีลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๕๘ (๖) ดังต่อไปนี้... (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี นอกจากนี้ ข้อ ๒ วรรคสอง กำหนดให้ผู้มีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒)... ก.ตร. อาจพิจารณาแยกเว้นให้เข้ารับราชการได้... และตามข้อ ๒ (๒) (ก) และ (จ) (๓) แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้กำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน และในการตอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้นให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุและแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรมที่ปรากฏในทางอื่นของผู้เข้าสอบ และจากการสัมภาษณ์ จากบทกฎหมายดังกล่าวไม่ได้กำหนดหรือนิยามความหมายว่าลักษณะการกระทำใดจึงถือเป็นการประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ดังนั้น ฝ่ายปกครองจึงมีดุลพินิจในการที่จะวินิจฉัยว่า การกระทำใดจะถือเป็น ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงกรณีเฉพาะราย เมื่อพิจารณาประกอบกับประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ แผนก ฉ. ขั้ว ๒.๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติ ผู้ที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติทั่วไป คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง และความเหมาะสมกับตำแหน่ง เห็นว่า มีคุณสมบัติ ประวัติ และความประพฤติหรือชื่อเสียงเหมาะสมที่จะเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ

เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหา
 เสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ตามคดีอาญาที่ ๖๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓
 จึงต้องเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายทะเบียนที่ ๒๕๕๔/๓๔๐๒๓๙
 ของศาลแขวงอุบลราชธานี และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
 จังหวัดอุบลราชธานีวินิจฉัยให้เข้ารับการบำบัดแบบไม่ควบคุมตัว ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการฟื้นฟู
 สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
 คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดอุบลราชธานีได้มีคำสั่งที่ ๓๙๖๐/๒๕๕๔
 ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ให้ปล่อยตัวผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔
 และต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการติดตามผลเป็นระยะเวลา ๑ ปี โดยสำนักงานคุมประพฤติ
 จังหวัดอุบลราชธานี โดยในขณะกระทำความผิดมีอายุ ๑๙ ปี ๒ เดือน เมื่อพิจารณาตาม
 พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
 พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ บัญญัติว่า "เด็ก" หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์
 "เยาวชน" หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์
 เมื่อผู้ฟ้องคดีมีอายุมากกว่า ๑๘ ปี แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีต่างพันว้อยเด็กและเยาวชน แต่อยู่
 ในช่วงอายุที่หึงต้องมีความสามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี และสามารถตั้ง心得ถึงผลกระทบ
 ที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเสพยาเสพติด อีกทั้งผู้ที่เข้าศึกษาเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ
 จะต้องเป็นผู้ที่มีความประพฤติดี ปฏิบัติดีอยู่ในศีลธรรม โดยเฉพาะเรื่องของยาเสพติด



ซึ่งถือเป็น...

ซึ่งถือเป็นเรื่องราวทรงอเนกอนันต์ และเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่ทุกภาคส่วนให้ความร่วมมือในการแก้ไข โดยเฉพาะผู้พิงคดียุติซึ่งสมัครสอบเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจสายป้องกันปราบปราม ย่อมต้องมีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และความคิดเกี่ยวกับนโยบายมุขโดยตรง ผู้ที่จะเป็นข้าราชการตำรวจจะต้องไม่เป็นผู้มีประวัติค้างพรรอย และต้องเป็นผู้ที่มีความเพียบพร้อมในเรื่องคุณสมบัติ ดังนั้น การที่ผู้พิงคดียุติเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ (ยาบ้า) จึงถือได้ว่าผู้พิงคดียุติมีประวัติที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตาม มาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ การที่ผู้ถูกพิงคดีมีคำสั่งไม่ให้ผู้พิงคดีผ่านการสอบและคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประเภทเทียบได้ระดับประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นการใช้ดุลพินิจภายใต้หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดและเหมาะสมแล้ว การกระทำของผู้ถูกพิงคดีจึงชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนกรณีผู้พิงคดีอุทธรณ์ว่า ผู้พิงคดีได้ผ่านการฟื้นฟูแล้วจากสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดอุบลราชธานี แต่สถานีตำรวจภูธรอำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ไม่ได้ส่งหลักฐานการฟื้นฟูให้กับกองทะเบียนประวัติอาชญากร หากมีการส่งหลักฐานจะต้องดำเนินการลบประวัติที่ออกจากระบบตามที่พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้โอกาสผู้ที่ผ่านการฟื้นฟูถือว่าได้รับการบำบัดรักษาแล้ว การไม่ดำเนินการดังกล่าวทำให้ผู้พิงคดีเสียสิทธิอันพึงได้ และมีกรณีนายสุทธวิชิตน์ บุญยัง อายุ ขณะกระทำความผิด ๒๑ ปีเศษ ถูกจับกุมในข้อหาเสพยาเสพติด ต่อมา ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟูเป็นที่พอใจ จึงถือว่าพ้นจากความผิดที่ถูกกีดขวางตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จังหวัดอุบลราชธานี ได้มีคำสั่งที่ ๓๑๘๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้ปล่อยตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูยาเสพติด ปรากฏว่ามีรายชื่อเป็นผู้อยู่ผ่านการคัดเลือกและสามารถได้เข้าเรียนในการสอบคัดเลือกเข้าบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยบุคคลดังกล่าวมีรายชื่อสอบผ่านเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๔๔ มีเพื่อพิจารณาให้โอกาสผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่ง
มิใช่อาชญากรปกติ จึงมีการบัญญัติกฎหมายเพื่อให้โอกาสในการฟื้นฟูสมรรถภาพของ
ผู้ติดยาเสพติด การดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายดังกล่าวจึงเป็นไปเพื่อให้มีโอกาส
กลับเข้ามาอยู่ในสังคมได้ตามปกติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์แตกต่างจากการกักตุนบุคคลไว้
เพื่อเข้าเรียนในโรงเรียนนายสิบตำรวจที่จะต้องมีการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
ของการเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นอาชีพ
ที่มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและ
เป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาขั้นต้น สำหรับกรณีที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ
เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เห็นชอบการวางหลักเกณฑ์การให้โอกาสแก่ผู้ติดยาเสพติด
ซึ่งพ้นจากสภาพการเสพยาเสพติดแล้วได้เข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐ โดยให้หน่วยงาน
ภาครัฐถือปฏิบัติ ดังนี้ ในกรณีของผู้ที่เคยมีประวัติการเสพยาหรือติดยาเสพติดและได้พ้นจาก
สภาพการเสพยาเสพติด โดยได้รับการรับรองจากแพทย์หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาของ
ทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้ถือว่าเป็นผู้มีโอกาสในการ
ทำงานเช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจจะปฏิเสธ
การรับผู้ให้เข้าทำงานโดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของ
สังคมมิได้ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจ
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จะได้บัญญัติให้ข้าราชการตำรวจต้องถือและปฏิบัติตามม
ติคณะรัฐมนตรี นอกเหนือจากกฎหมายและระเบียบของทางราชการด้วยก็ตาม แต่การถือและ
ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล และที่สำคัญก็จะต้องขัดหรือ
แย้งกับกฎหมายที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัตินั้นหาได้ไม่
มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวนี้จึงมีลักษณะเป็นแต่เพียงนโยบายที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อให้
หน่วยงานภาครัฐถือปฏิบัติ ในการให้โอกาสแก่คนที่เคยเป็นผู้เสพยาหรือติดยาเสพติดให้โทษ
และพ้นจากสภาพการเสพยาเสพติดให้โทษแล้ว เพื่อให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข
โดยให้โอกาสได้เข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐบางแห่งอาจพิจารณา
รับบุคคลที่มีประวัติการเสพยาหรือติดยาเสพติดที่ได้รับการบำบัดรักษาแล้วเข้าทำงานตาม
นโยบายของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวก็ได้ ซึ่งเป็นเพียงแนวนโยบายเท่านั้น แต่ยังคงต้องอยู่
ภายใต้พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย

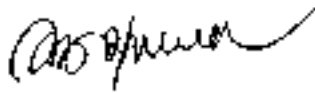
อีกทั้งเมื่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ตร. ว่าด้วย
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็น
กฎหมายเฉพาะได้บัญญัติและกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการ
ตำรวจไว้ โดยเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีอำนาจดุลพินิจในการพิจารณา
พฤติการณ์ว่าจะเข้าข่ายเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่
ประกอบกับระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี
ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ พ.ศ. ๒๕๔๔ บทที่ ๔ การจัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์
ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ ข้อ ๑ ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชากอง
ทะเบียนประวัติอาชญากร แจ้งถึงคณะกรรมการจำนวนอย่างน้อย ๓ คน ประธานกรรมการ
ต้องมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองผู้บังคับการ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาตัดสินเลือกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ
และเอกสารที่เกี่ยวข้องทุกประเภทแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากร...
ซึ่งในคดีนี้คือกรณีตามข้อ ๑.๑๒ ที่กำหนดว่า คดีตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด เมื่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ปล่อยตัวผู้ผ่าน
การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว เพื่อแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติ
อาชญากร และเสนอต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่ออนุมัติ และโดยที่ระเบียบดังกล่าว
ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อ ๔ ของระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวล
ระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗
ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในทางราชการ
ให้กองทะเบียนประวัติอาชญากรนำข้อมูลที่คัดแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติ
อาชญากรไปแล้วตาม ๒.๒ มาตรวจสอบรายการประวัติหรือบัญชีประวัติของบุคคลได้
ในกรณีดังต่อไปนี้... ๔.๒ มีกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการกำหนดให้ดำเนินการ
ตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด เพื่อประกอบการพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ กรณีจึงเห็นได้ว่า ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ดังกล่าวเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีอำนาจในการตรวจสอบประวัติการกระทำ
ความผิดของผู้ที่จะบรรจุเข้ารับราชการหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรหรือ
หน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความประพฤติดี โดยเฉพาะอาชีพข้าราชการตำรวจ
ที่ต้องได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากสังคมและประชาชน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดี
ได้ตรวจสอบรายการประวัติของผู้มีสิทธิได้รับคัดเลือกให้เข้ารับราชการตำรวจแล้วพบว่า

ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ และเคยเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จึงใช้ดุลพินิจพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงยังไม่ใช้การใช้ดุลพินิจโดยมิชอบอันเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายมนูญ ปุณณกริยากร

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายบรรพจน์ วิสสุตพิชญ์

รองประธานศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมชาย งามวงศ์ชน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



นายประวิตร บุญเทียม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไชยเดช คำเคิเวส

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)



(ด. ๒๒๑๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ.บ. ๓๒๗/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ อ.บ. ๔๖๒/๒๕๖๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายพิระศักดิ์ เบ้าสองสี ผู้ฟ้องคดี
ผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ที่ ๑
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุตรธานี คดีหมายเลขดำ
ที่ บ. ๓๖/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ บ. ๕๔/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครสอบและคัดเลือกบุคคลภายนอก
ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า
เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ และเป็นผู้สอบผ่านการสอบข้อเขียน
ในลำดับที่ ๕๙๔ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียน
และให้เข้าทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอก
ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า
เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดี
ได้รายงานตัว และเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยการทดสอบสมรรถภาพ
ทางร่างกาย การตรวจร่างกาย การทดสอบสุขภาพจิตและสอบสัมภาษณ์ ตามลำดับ
โดยผ่านเกณฑ์การทดสอบตามขั้นตอนดังกล่าวครบถ้วนแล้ว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑



/ให้มีประกาศ...

ได้มีประกาศกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือก
เรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอก
ผู้มีคุณสมบัติตามระเบียบกรมศึกษาต่อนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า
เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ปรากฏว่า
ไม่มีชื่อผู้ฟ้องคดีในบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรอง
เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ เนื่องจากมีชื่อผู้ฟ้องคดีในบัญชีรายชื่อ
ผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ด้วยเหตุที่ผู้ฟ้องคดีมีประวัติต้องคดีเสพยาเสพติด
ให้โทษในประเภทที่ ๑ แล้วซ้ำซ้อน ตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลจังหวัดเลย คดีหมายเลขแดง
ที่ ๓๐๓๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์
๒๕๖๐ อุทธรณ์ผลประกาศรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครดังกล่าว
ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วได้รายงานความเห็นพร้อมด้วยเหตุผล
ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า
กรณีของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเลวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
ตามมาตรา ๕๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อ ๒ (๒)
ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ที่ ศช ๐๐๓๐.๑๓๒/๒๕๕๙
ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ
ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
เนื่องจากคณะกรรมการพิจารณาผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๔๘ ปีเศษ ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ จึงกระทำไป
โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งหลังจากที่ศาลจังหวัดเลยมีคำพิพากษา ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข
การควบคุมประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเลยและได้พ้นการคุมประพฤติแล้วตั้งแต่วันที่
๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ และหลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีก็มิได้มีประวัติข้องเกี่ยวกับยาเสพติดหรือ
สิ่งผิดกฎหมายแต่อย่างใด อีกทั้งในระหว่างรับราชการเป็นทหารกองประจำการ เป็นเวลา ๑ ปี
ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย ไม่เคยขาดหรือ
พิกัดเลียงราชการ และไม่เคยต้องโทษทางวินัยหรือคดีอาญาแต่อย่างใด ประกอบกับได้มีมติ
คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่เห็นชอบเกี่ยวกับเรื่องการให้ออกลาแก่
ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการไต่สวนเสพยาเสพติดแล้วได้เข้าทำงานหรือรับการศึกษาคือ
ในหน่วยงานภาครัฐ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๓. เพิกถอนประกาศกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง ประกาศ
รายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือก



/บุคคลภายนอก...

บุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ในส่วนที่ประกาศรายชื่อของผู้ฟ้องคดีในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร และให้ผู้ฟ้องคดีได้สิทธิเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ

๒. เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แจ้งโดยหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ศษ ๐๐๓๐.๑๑๒/๒๓๔ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอมาในคำฟ้องให้ศาลมีคำสั่งให้เลิกการบังคับตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ ในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีมีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครไว้เป็นการชั่วคราว โดยให้ผู้ฟ้องคดีมีชื่อเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกเรียนนายสิบตำรวจในปีถัดไป ซึ่งศาลได้มีคำสั่ง ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ไม่รับคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่องรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ข้อ ๒.๔ กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามผนวก ก. ข่ายประกาศ ซึ่งข้อ ๖ ของผนวก ก. กำหนดว่า ต้องไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้มีการสอบข้อเขียนและผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่านการสอบข้อเขียน และให้เข้าทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ลำดับที่ ๕๗๔ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ หลังจากนั้นได้มีการดำเนินการตามแผนการปฏิบัติงานในการรับสมัครและคัดเลือกในขั้นตอนต่างๆ กระทั่งในขั้นตอนการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เนื่องจากได้รับการบำบัดฟื้นฟูแล้ว โดยเป็นไปตามกรอบแนวทางการพิจารณาที่เคยได้พิจารณาว่าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเฉพาะข้อหาเสพติดได้ผ่านการคุมประพฤติแล้วหรือได้ผ่านการบำบัดของทางราชการ ไม่ได้ว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐให้โอกาสผู้เคยเสกและผ่านการบำบัดฟื้นฟูได้เข้าทำงาน แต่ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๔ ลงวันที่



/๗ สิงหาคม...

ให้รอการลงโทษ และให้คุ้มครองประพจน์ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วไม่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจเนื่องจากมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ของระเบียบกฎหมายข้างต้น และเป็นไปโดยเหมาะสมแล้ว ซึ่งมีใช้การใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วให้ยกอุทธรณ์ ซึ่งแจ้งโดยหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ดช ๐๐๓๐.๑๑๒/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งเห็นชอบให้โอกาสแก่ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้อายาเสพติดแล้วได้เข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐ เห็นว่า แม้ข้าราชการตำรวจต้องถือและปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี ดังที่บัญญัติในมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ก็ตาม แต่การถือและปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลและที่สำคัญจะขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีสภาพบังคับเป็นกฎหมายหาได้ไม่ เมื่อมติของคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นเพียงแนวนโยบายของรัฐ การพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นอาชีพที่มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาชั้นต้น จึงไม่อาจขัดต่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างคำพิพากษาของศาลปกครองสงขลา คดีหมายเลขดำ ที่ บ. ๓๐/๒๕๔๙ คดีหมายเลขแดง ที่ บ. ๖๐/๒๕๔๙ นั้น เห็นว่า การพิจารณาว่าผู้ใดเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ เป็นดุลพินิจของฝ่ายปกครองที่ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเฉพาะรายเป็นกรณีๆ ไป เมื่อข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าว ขณะกระทำความผิดผู้กระทำมีอายุยังไม่ทัน ๑๘ ปีบริบูรณ์ ซึ่งยังคงเป็นเพียงเยาวชน ต่างจากข้อเท็จจริงในคดีนี้ที่ขณะกระทำความผิด



/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีมีอายุเกิน ๓๗ ปีบริบูรณ์แล้ว การใช้ดุลพินิจในกรณีทั้งสองจึงอาจแตกต่างกันได้
ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีทั้งสองประการดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่ในความหมายของกฎ ก.ตร. ว่าด้วย
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๒) ที่กำหนดว่า
ต้องไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเหยียดหยามหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพราะกฎหมายให้พิจารณา
ความประพฤติในขณะที่ปัจจุบันเป็นสำคัญหรือหมายถึงลักษณะต้องห้ามอันเป็นปัจจุบันหรือ
หมายถึงบุคคลที่อยู่ในปัจจุบันมีความประพฤติดูหมิ่นเหยียดหยามหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและเป็นตุลทิน
ที่มีลักษณะพิเศษ กล่าวคือ เป็นตุลทินที่ได้ถูกคัดกรองเอาไว้ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคุณสมบัติ
พิจารณาความประพฤติของผู้สมัครในปัจจุบันเป็นสำคัญโดยไม่อาจนำเอาพฤติการณ์ในอดีต
ที่จบสิ้นไปแล้วมาเป็นประการเดียวมาตัดสินผู้สมัครในปัจจุบันได้ ทั้งนี้ ก็เนื่องจากกฎ ก.ตร. ว่าด้วย
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น มีลักษณะจำกัดหรือ
ตัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนจึงต้องตีความตามตัวอักษรอย่างเคร่งครัดตามหลักการตีความ
กฎหมายและกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๒) มิได้ใช้ถ้อยคำว่า ไม่เป็นผู้เคย ทำกับไว้ ดังเช่นความใน ข้อ ๒ (๔) (๕) (๖)
(๗) (๘) ที่ใช้ถ้อยคำว่า ไม่เป็นผู้เคย ทำกับไว้ซึ่งจะเห็นความต่างกันอยู่ชัด ซึ่งในข้อแตกต่างกัน
ดังกล่าวนี้ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ร่างได้พิจารณาเอาโดยรอบคอบแล้วที่จะให้ความหมายแตกต่างกัน
เทียบเคียงได้กับแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๙๓/๒๕๕๕
และคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๔๖๕/๒๕๕๙ และผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่ในความหมาย
ที่จะขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔๘ (๖) ประกอบ
กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗
ข้อ ๒ (๒) และการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนั้นไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การตีความ
ทางกฎหมาย มีผลเท่ากับเป็นกรณีเดิมคำว่า ไม่เป็นผู้เคย ลงไปใน กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติ
และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๒) โดยที่กฎหมายมิได้
ให้อำนาจ กลายเป็นข้อ ๒ (๒) มีความหมายครอบคลุมลักษณะต้องห้ามในข้ออื่นๆ อีกหลายข้อ
ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่น่าจะถูกตีความหลักเกณฑ์การยกเว้นคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
ของการเป็นข้าราชการและการเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนเกินความจำเป็น
จนกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่ง สิทธิ เสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เปิดช่องให้ผู้มีอำนาจ
พิจารณาใช้ดุลพินิจจำกัดสิทธิหรือตัดสิทธิประชาชนผู้สมัครได้อย่างกว้างขวางโดยไม่มีขอบเขต
ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕
มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ซึ่งตามข้อเท็จจริงในคดีนี้ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์



Ad๕๕๐...

๒๕๕๖) กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐไม่ให้อาณัติโดยมีประวัติการสหภาพสหพันธ์ที่ได้ผ่านการนำบัตรขึ้น
แล้วมีสิทธิที่จะสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการได้ตั้งเช่นบุคคลหัวใจ
โดยให้ดำเนินการด้วยความเสมอภาคตามระบบคุณธรรม และในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม
๒๕๕๙ คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ที่องค์กรไม่เป็นผู้ประพฤติดีเยี่ยมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามกฎหมาย ก.ตร.
ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒)
เนื่องจากได้รับการนำบัตรขึ้นแล้วตามกรอบแนวทางการพิจารณาที่โยได้พิจารณาว่าความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติดเฉพาะข้อหาสหภาพสหพันธ์ที่ได้ผ่านการคุมประพฤติหรือได้ผ่านการบำบัดของ
ทางราชการไม่ถือว่ามีความผิดต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น
ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนั้นมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามมติของคณะรัฐมนตรีที่ได้มีมติ
ให้เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากลและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕
และมาตรา ๒๗ ว่าด้วยเรื่องความเสมอภาคของบุคคล ดังนั้นมติ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
ที่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๘ (๖)
ประกอบกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
ข้อ ๒ (๒) จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
มาตรา ๕ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๗

แม้ข้าราชการตำรวจจะเป็นผู้มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย มีหน้าที่ในการจับกุม
และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย มีหน้าที่ปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
ของประชาชนและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนต้องแต่งตั้งจากบุคคลที่ประชาชนเชื่อมั่น
แต่กรณีของผู้ฟ้องคดีนั้นยังไม่ถือเป็นข้อสาระสำคัญที่ไม่สามารถบรรจุแต่งตั้งได้ เพราะขนาดบุคคล
ที่เคยได้รับโทษจำคุกจรรยาบรรณตามข้อ ๒ (๔) ก็ยังอาจบรรจุแต่งตั้งให้เข้ารับราชการตำรวจได้
ทั้งนี้ ปรากฏความกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคสอง ที่กำหนดว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม ข้อ ๒ (๒) หรือ ข้อ ๒ (๔) ก.ตร.
อาจยกเว้นให้เข้ารับราชการตำรวจได้ ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่า กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะ
ต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) หรือ ข้อ ๒ (๔) นั้น ไม่ใช่ข้อห้าม
โดยเด็ดขาด และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองพิจารณาเพื่อประวัติการถูกดำเนินคดีอาญาของผู้ฟ้องคดี
ในขณะที่ยังเป็นผู้เยาว์เพียงประการเดียว โดยมิได้พิจารณาถึงการกลับตัวเป็นพลเมืองดีของผู้ฟ้องคดี
จนสามารถสอบเข้ารับราชการตำรวจได้หรือความประพฤติประการอื่นของผู้ฟ้องคดีในปัจจุบัน
มาประกอบด้วย จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และคณะกรรมการ
ความผิดผู้ฟ้องคดียังเป็นผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙ ซึ่งยังถือว่า
มีความบกพร่องหรือยังอ่อนในด้านความรู้สึกลึกซึ้ง ยับยั้งจิตใจไม่มีความชัดเจนในการดำรงชีวิต



/ลงมติ...

หลงผิดไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ วุฒิภาวะ ความรู้สึกผิดชอบป้อมย้อยหย่อนกว่าผู้บรรลุนิติภาวะ โดยทั่วไป ทั้งยังเป็นการกระทำความผิดในครั้งแรกและครั้งเดียวก่อนหน้านั้นหรือหลังจากนั้น ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้เคยกระทำความผิดอื่นใดมาก่อนและผู้ฟ้องคดีได้สำนึกผิด ต่อการกระทำแล้ว โดยได้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนจนสอบเข้ารับราชการตำรวจได้ทำความดีให้แก่สังคม ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงควรให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีในการประพจน์ตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและ เป็นกำลังสำคัญในการประกอบอาชีพโดยสุจริตเพื่อเลี้ยงดูบิดามารดาขามแก่ชราและครอบครัว ของตนเองได้ ย่อมเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมยิ่งกว่า ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างแนว คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดใช้ในการตัดสินคดีผู้ฟ้องคดีและยกขึ้นต่อสู้คดี นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คดีนี้กับคดีที่ผู้ถูกฟ้องคดียกขึ้นอ้างนั้น เป็นคนละกรณีกัน การยืนยันยกข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ศาลวินิจฉัยในคำพิพากษาก็มีความแตกต่างกันและไม่ว่าจะตีความ คำว่า เด็ก เยาวชน หรือผู้เยาว์ อาศัยเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ประพจน์กราบเรียน ดังกล่าวมาข้างต้นผู้ฟ้องคดีจึงไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

โดยขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาลบล้างคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และมีคำขอทำอุทธรณ์เช่นเดียวกับคำขอทำขอฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ประกอบคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็นผู้ประพจน์เสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดี โดยคณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติผู้ที่จะเป็นข้าราชการตำรวจ ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีไม่เป็น ผู้ประพจน์เสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าว ได้มีคำสั่ง ที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา คุณสมบัติ โดยมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นประธานคณะกรรมการ เพื่อนำผลการพิจารณาส่งให้ คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็นผู้ประพจน์เสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ต่อมา เมื่อกองบัญชาการตำรวจ ตระเวนชายแดนได้รับผลจากกองทะเบียนประวัติอาชญากรแล้วพบว่าผู้ฟ้องคดีถูกจับกุม เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษและเป็นผู้ซ้ำชื้อเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมายขณะกระทำความผิดอายุ ๑๘ ปี ๕ เดือน พฤติการณ์คือจับบริดจ์รายยนต์ ทำทางมีพิธี เจ้าหน้าที่ยังตำรวจได้เรียกให้หยุดทำการตรวจ ผลการตรวจไม่พบสิ่งผิดกฎหมาย และทำการตรวจปัสสาวะกับชุดทดสอบแสดงผลเป็นบวกและจำเลยรับสารภาพว่าเสพยา เมทแอมเฟตามีน จำนวน ๑ เม็ด โดยใช้ไฟลมแล้วสูบรับเอาควันหรือไอระเหยสูดร่างกาย



/แล้วจับ...

แล้วจับจักรยานยนต์ไปคาบถนนสายเชียงคาน ตำบลกุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย ผลคดี ศาลจังหวัดเลยพิพากษาจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๒ ปี ให้คุมความประพฤติ ๑ ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาคดีคุณสมบัติฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เนื่องจากในการประชุมพิจารณาคดีพนักงานเรียนนายสืบคำรวจ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ได้มีมติเป็นการรอบแนวทางว่าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเฉพาะข้อหาเสพ และผู้เสพได้ผ่านการบำบัดของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ทางราชการรับรองไม่ถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามการเป็นข้าราชการตำรวจ เนื่องจากได้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ให้หน่วยงานภาครัฐให้ออกรายชื่อโดยเสพยาและผ่านการบำบัดฟื้นฟูได้เข้าทำงานคณะกรรมการจรรยาบรรณให้ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีเนื่องจากผ่านการคุมประพฤติแล้ว ต่อมา คณะกรรมการพิจารณาคดีคุณสมบัติฯ มีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า ผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีมติให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีเป็นที่สุดแล้ว และมีผลผูกพันให้กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนต้องถือและปฏิบัติตามมติดังกล่าว จากนั้นกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนได้มีประกาศ ฉบับลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับ และผู้ได้รับการคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ และผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครฯ ตามประกาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ฉบับลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ หายประกาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ฉบับลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ จำนวน ๙๐ คน โดยให้ขอยื่นตรวจสอบผลการคัดเลือกและขอยื่นอุทธรณ์ได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสืออุทธรณ์ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จากนั้น กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนมีความเห็นยืนยัน ผลการประกาศฯ และรายงานไปสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาด และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือ คพ. คำวนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๓๒/๗๔๔ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ขอจัดส่งบันทึกสั่งการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยแจ้งผลการพิจารณาว่า กรณีของผู้ฟ้องคดี ความระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์ การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ การพิจารณาผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นรายๆ ไป



โดยคำนึง...

โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการและความรังเกียจของสังคมและความหมายของศีลธรรม
ในหลักพุทธศาสนา กรณีดังกล่าวมีแนวคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดตามคดีหมายเลขคำ
ที่ บ. ๔๗/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดง ที่ บ. ๕/๒๕๕๘ ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดี
ขณะกระทำความผิดมีอายุ ๑๘ ปี ๕ เดือน ถือได้ว่าผ่านพ้นวัยเด็กและเยาวชนแล้ว อยู่ในช่วงที่ต้องมี
วุฒิภาวะ สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี และสามารถเล็งเห็นผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จาก
การเสพยาเสพติด อีกทั้งผู้ที่จะเข้ารับศึกษาเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจต้องเป็นผู้มีความประพฤติดี
โดยเฉพาะยาเสพติดถือเป็นเรื่องร้ายแรงอย่างยิ่ง ยาเสพติดเป็นสาเหตุหลักที่นำมาสู่ปัญหา
สังคมต่างๆ ซึ่งรัฐบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติถือเป็นนโยบายสำคัญในการป้องกัน
ปราบปรามตลอดมา หากให้บุคคลที่เคยมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นข้าราชการตำรวจ
ที่ต้องจับกุมปราบปรามยาเสพติดย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของข้าราชการตำรวจ รวมตลอดถึง
ความรังเกียจต่อสังคม กรณีของผู้ฟ้องคดีเมื่อศาลจังหวัดเลยมีคำพิพากษาลงโทษแล้ว
พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติดีเยี่ยมเสียหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามมาตรา ๔๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗
และ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗
ข้อ ๒ (๒) โดยเทียบกับข้อ ๖ อย่างตาม แผนวก ก และแผนวก ข ห้าม ระเบียบสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๕ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี
และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ขออุทธรณ์ว่า การพิจารณากรณีอย่างไรถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติ
เสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดีต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นรายๆ ไป นอกจาก
จะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงในปัจจุบันแล้วต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์ การกระทำ ความประพฤติ
และความรับผิดชอบในอดีตประกอบด้วย โดยคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ
ซึ่งแตกต่างจากข้าราชการอื่นและต้องคำนึงถึงความเชื่อมั่นของสังคมต่อวิชาชีพตำรวจ รวมทั้ง
พฤติการณ์ การกระทำ ความประพฤติตลอดจนหลักศีลธรรมประกอบด้วย การพิจารณา
ความประพฤติของบุคคลจะพิจารณาภายในระยะเวลาสั้นๆ นั้น ไม่อาจทราบถึงลักษณะนิสัย
และความประพฤติที่แท้จริงของบุคคลนั้นได้ การเป็นข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะผู้รักษากฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และเป็น
เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมชั้นต้น การบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการตำรวจ
จึงมีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่ประวัติเป็นผู้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมายและ
บรรทัดฐานของสังคม เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือและความศรัทธาของประชาชนว่า
ข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะปฏิบัติตนโดยยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมของวิชาชีพเพื่อสามารถ



บังคับใช้...

บังคับใช้กฎหมายและผดุงความยุติธรรมไว้ได้อย่างไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัย เมื่อผู้ฟ้องคดี มีประวัติการกระทำความผิดอาญาข้อหาเสพติดและเป็นผู้ขับขี้อายาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) โดยผิดกฎหมาย โดยมีพฤติการณ์เลวทรามแถมเฟตตามีน โดยใช้ไฟลนแล้วสูบรับเอาควันหรือ ไอระเหยเข้าสู่อวัยวะ แล้วขับรจกรกานยนต์ไปบนท้องถนนขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดี มีอายุ ๔๘ ปี เศษ ถือว่าอยู่ในช่วงที่มีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี การกระทำความผิด ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนโยบายให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ยาเสพติด เป็นอันตรายต่อสังคมและทำลายความมั่นคงของประเทศ กรณีของผู้ฟ้องคดีในครั้งนี้เป็นการ เปิดรับสมัครบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เมื่อสำเร็จการฝึกอบรมแล้วจะแต่งตั้งดำรงตำแหน่งในสายงานป้องกันปราบปราม ซึ่งจะต้อง ปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิด ประกอบกับตามเอกสารผนวก ก. แนบท้ายประกาศของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง รับสมัครและคัดเลือก บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ เทียบเท่าเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๙ ก็มีได้จำกัดเวลาในการตรวจสอบ ประวัติทางคดีอาญาหรือความประพฤติ เพียงแต่กำหนดว่าไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติ เสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสามารถนำพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี ทั้งในอดีตและปัจจุบันมาประกอบพิจารณาได้ เห็นได้ว่าการกระทำความผิดอาญาถึงกล่าว ของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่รับผู้ฟ้องคดีเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจโดยเห็นว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงไม่ใช่เป็นการจำกัดสิทธิ หรือคัดเสรีภาพของประชาชนตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถือเอาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายคำให้การเพิ่มเติม และคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ด้วย

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็น หนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว



/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมข้อหาขับขีรถเสพยาเสพติดให้โทษ และเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้า) ซึ่งขณะนั้นผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๘ ปี ๕ เดือน ต่อมา ศาลจังหวัดเลยได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๑๓/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๙๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ โดยพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ และให้คุมความประพฤติ คดีถึงที่สุดเพราะไม่มีการอุทธรณ์ ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเลยเรียบร้อยแล้วและพ้นการคุมประพฤติไปตั้งแต่วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศเรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งข้อ ๒.๕ กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓, ๓.๕, ๓.๖ และ ๓.๗ ข้อ ๖ กำหนดว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นหรือเบียดเบียนหรือในศีลธรรมอันดี ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้าคัดเลือกตามประกาศดังกล่าวและสามารถสอบผ่านข้อเขียน ในลำดับที่ ๕๗๕ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนและให้เข้าทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้รายงานตัวเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย การตรวจร่างกาย การทดสอบสุขภาพจิต และการสอบสัมภาษณ์ตามแผนการปฏิบัติงานในการรับสมัครและคัดเลือกของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากนั้นในการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจได้พิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นหรือเบียดเบียนหรือในศีลธรรมอันดี เนื่องจากได้รับการบำบัดฟื้นฟูแล้ว โดยพิจารณาตามกรอบแนวทางที่โดยพิจารณาว่าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเฉพาะข้อหาเสพติดได้ผ่านการคุมประพฤติแล้วหรือผ่านการบำบัดของทางราชการ ไม่ถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐให้ออกาสู่เคยเสพยาและผ่านการบำบัดฟื้นฟูได้เข้าทำงาน แต่ต่อมามีคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๘๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่น



/หรือบกพร่อง...

หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีประกาศกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีชื่อลำดับที่ ๒๓ ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ อุทธรณ์ประกาศผลดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้ว ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ รายงานความเห็นพร้อมด้วย เหตุผลไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีขณะกระทำผิด มีอายุ ๑๘ ปี ๕ เดือน ถือว่าล่วงพ้นวัยเด็กและเยาวชนแล้ว อยู่ในช่วงที่ต้องมีวุฒิภาวะสามารถแยกแยะ ผิดชอบชั่วดี และสามารถเล็งเห็นผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากยาเสพติด อีกทั้งผู้ที่จะเข้าศึกษาเป็น นักเรียนนายสิบตำรวจต้องเป็นผู้มีความประพฤติดีโดยแพะยาเสพติดถือเป็นเรื่องราวร้ายแรงอย่างยิ่ง เป็น สาเหตุหลักที่นำมาสู่ปัญหาสังคมต่างๆ ซึ่งรัฐบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติถือเป็นนโยบายสำคัญ ที่ต้องป้องกันปราบปรามตลอดมา หากบุคคลที่เขามีประวัติข้องเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นข้าราชการตำรวจ ที่ต้องจับกุมปราบปรามยาเสพติด ย่อมส่งผลกระทบต่อศักดิ์สิทธิ์ของข้าราชการตำรวจ ตลอดจนได้รับความ รังเกียจจากสังคม จึงถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามมาตรา ๔๘(๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้ยกอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๓๐.๑๓๒/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ศาลปกครอง ขึ้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีประกาศกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือก เรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอก ผู้มีวุฒิ ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็น นักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีชื่อในบัญชี รายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ยกอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งแจ้งโดยหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ดช ๐๐๓๐.๑๓๒/๒๓๙ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่



/พิเคราะห์

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้... (๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ซึ่งข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๘ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติดีและมีลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๘ (๖) ดังต่อไปนี้... (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเหยียดหยามหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ประกอบกับประกาศกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ข้อ ๒.๔ ได้กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามผนวก ก. และผนวก ข. ท้ายประกาศนี้ ซึ่งผนวก ก. ข้อ ๖ กำหนดว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเหยียดหยามหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ข้อ ๕ ของระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเหยียดหยามหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้กำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจ ดังนี้ (๑) ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นรายๆ ไป เมื่อการสอบสวนพิจารณาหาพยานหรือผู้ต้องหาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถึงที่สุดแล้ว (๒) ต้องพิจารณาว่าพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดนั้น วิญญูชนโดยทั่วไปถึงกระทำความผิดหรือไม่ และสังคมยอมรับได้หรือไม่ (๓) โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการตำรวจ ความร้ายแรงของสังคม รวมทั้งมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจหรือไม่ และความหมายของศีลธรรมในหลักศาสนาประกอบ (๔) เจตนาแห่งพฤติการณ์ของการกระทำความผิดซึ่งเป็นผลทำให้มีประวัติต้องหาผิดอาญา ตลอดจนรายละเอียดของพฤติกรรมและความหนักเบาของข้อหา รวมถึงผลการพิจารณาคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาล ประกอบกับให้เทียบเคียงกับตัวอย่างตามผนวก ก. และผนวก ข. แบบท้ายระเบียบดังกล่าว

โดยที่คำว่า “เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเหยียดหยามหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี” ในข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ และข้อ ๒.๔ ของประกาศกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ประกอบกับผนวก ก. ท้ายประกาศดังกล่าว ข้อ ๖ ดังที่ยกมาแสดงไว้ข้างต้น เป็น “ถ้อยคำ



/ทางกฎหมาย...

ทางกฎหมายที่มีความหมายไม่แน่นอนตายตัว” การพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้สมัครสอบคัดเลือก
เข้ารับราชการตำรวจผู้ใดเป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่
ย่อมเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการสอบคัดเลือกหรือ
สอบแข่งขัน หรือของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้เป็นผู้ดำเนินการ
สอบคัดเลือกหรือสอบแข่งขันที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัย โดยคำนึงถึงภารกิจของข้าราชการ
ตำรวจ พฤติกรรมของบุคคลดังกล่าว ประกอบกับความรู้สึกนึกคิดของวิญญูชนที่ประสบพบเห็น
พฤติกรรมของบุคคลดังกล่าวเป็นสำคัญ

เมื่อข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและ
ปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นการกระทำที่กฎหมายถือว่ากระทบกระเทือน
ต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดี
เคยถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาจับชิงรถเสปดเสปดให้โทษ และเสปดเสปดให้โทษ
ประเภท ๑ (เมฆนมพละมันหรือยาบ้า) และศาลจังหวัดเลยได้มีคำพิพากษาคตามคดีหมายเลขคำ
ที่ ๑๐๑๗/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๑๐๗๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ โดยพิพากษาว่า
ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติฉกฉกให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติฉกฉก
ทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงโทษจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ
และให้คุมความประพฤติ ข้อพิจารณาเกี่ยวกับภารกิจของข้าราชการตำรวจและประวัติของผู้ฟ้องคดี
ที่เคยกระทำความผิดและถูกลงโทษทางอาญาข้างต้นย่อมเป็นการเพียงพอที่วิญญูชนจะลง
ความเห็นได้แล้วว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ความนัย
ข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๕๗ และข้อ ๒.๔ ของประกาศกฤษฎีกาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง รับสมัคร
และคัดเลือกบุคคลมาบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน
๒๕๕๕ ประกอบกับผนวก ก. ทำข้อประกาศดังกล่าว ข้อ ๖ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า
ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดียังเป็นผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕
ซึ่งยังถือว่ามีความบกพร่องหรือยังอ่อนในด้านการรู้ลึกนึกคิด ยับยั้งชั่งใจไม่มีความชัดเจนในการ
ดำรงชีวิต หลงผิดไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ วุฒิภาวะ ความรู้สึกนึกคิดชอนย้อมเยือกเยือกกว่าผู้บรรลุนิติ
ภาวะโดยทั่วไป นั้น เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕ ที่บัญญัติให้
บุคคลย่อมพ้นจากภาวะผู้เยาว์ และบรรลุนิติภาวะเมื่อมีอายุสิบปีบริบูรณ์เป็นบทบัญญัติ
ในหน้าที่ ๒ เกี่ยวกับความสามารถของบุคคลซึ่งเป็นเรื่องในทางแพ่ง ส่วนกรณีของผู้ฟ้องคดี
เป็นเรื่องความผิดทางอาญา ซึ่งตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี
เยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ บัญญัติว่า เด็ก หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกิน



/สืบ

สิบห้าปีบริบูรณ์ เยาวชน หมายความว่า บุคคลอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๘ ปี ๕ เดือน จึงพ้นภาวะการเป็นผู้เยาว์แล้ว ซึ่งเป็นวัยที่รู้จักแยกแยะได้แล้วว่าอะไรดีอะไรชั่ว อะไรถูกอะไรผิด อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ และผู้ฟ้องคดีย่อมรู้ว่าการเสพยาเสพติดให้โทษเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย และยาเสพติดเป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังกระทำ นอกจากนั้น แม้จะมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้โอกาสผู้ติดเชื่อเฮโรอีน คนพิการ และผู้เสพยา/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดเข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ กำหนดให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติ ดังนี้ ๑... ๒... ๓. ให้ผู้ติดเชื่อเฮโรอีน คนพิการ และผู้ที่เคยมีประวัติการเสพยาหรือติดยาเสพติด ซึ่งพ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติด หรือได้ผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการ หรือสถานบำบัดรักษาที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ โดยได้รับการรับรองจากแพทย์ หรือสถานบำบัดนั้นๆ ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ มีสิทธิที่จะสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง รวมทั้งการเข้ารับการศึกษ และ การรับทุนการศึกษาได้ตั้งเป็นบุคคลทั่วไป โดยให้ดำเนินการด้วยความเสมอภาคตามระบบคุณธรรม รวมถึงการพิจารณาคำแทนงานให้เหมาะสม และ ๕... แต่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจจะถูกผูกพันตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวโดยรับสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกผู้ที่เคยมีประวัติการเสพยาหรือติดยาเสพติดเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างแค่นั้น เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับภารกิจในตำแหน่งงานที่ผู้สมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างด้วย หากใช้ว่าจะต้องถูกผูกพันตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวให้ต้องรับสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกผู้นั้นอย่างเคร่งครัด โดยมักจะต้องคำนึงถึงภารกิจในตำแหน่งงานที่ผู้สมัครสอบแข่งขัน หรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างแต่อย่างใดไม่ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาประวัติการถูกดำเนินคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีที่เคยถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาจับยื้อเสพยาเสพติดให้โทษ และเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน หรือยาบ้า) ซึ่งขณะนั้นผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๘ ปี ๕ เดือนต่อมา ศาลจังหวัดเลย คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๐๒๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๕ พิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงโทษจำคุก ๕ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ และให้คุมความประพฤติ แล้ววินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีอันเป็นลักษณะต้องห้ามของการเป็นตำรวจตามความในมาตรา ๕๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ และในข้อ ๒.๔ ของประกาศกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เรื่อง รับสมัคร



/และคัดเลือก...

และคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ประกอบกับผนวก ก. ท้ายประกาศดังกล่าวข้อ ๖ ซึ่งมีใจการใช้ดุลพินิจวินิจฉัย โดยปราศจากเหตุผลอันควรค่าแก่การรับฟัง อันเข้าข่ายเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับ และผู้ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐ โดยไม่ปรากฏรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกดังกล่าว ซึ่งแสดงให้เห็นเป็นนัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่ได้รับการคัดเลือก เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการจำกัดสิทธิ เสรีภาพของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสิริภาอุทุมพร พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เตชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการเจ้าของสำนวน

๑๖.๑๑๗

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคมน์ จันทร์สงเคราะห์



ผนวก ข

ท้ายระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติน่าสงสัย
 จัดต่อมาตราฐานทางจริยธรรม หรือบทพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๒...เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖
 ตัวอย่างที่ใช้เทียบเคียงกรณี “ไม่เป็นผู้มีคณาประพฤติน่าสงสัย จัดต่อมาตราฐานทางจริยธรรม หรือบทพร่องในศีลธรรมอันดี”

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๑	- ต้องหาข้อเท็จจริงข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ซึ่งในขณะนั้นผู้ต้องหา มีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ ศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว คำนึงถึง อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม สภาพของความผิด รายงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนของสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดลำปาง ผู้ต้องหา กระทำผิดเป็นครั้งแรก เห็นควรให้โอกาสผู้ต้องหาติดกลับตนเป็นคนดี จึงให้รอการกำหนดโทษผู้ต้องหา ไว้มีกำหนด ๑ ปี และให้คุมประพฤติมีกำหนด ๑ ปี โดยวางเงื่อนไขคุมความประพฤติ ให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๔ เดือนต่อครั้ง และห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จากคำพิพากษาคังกล่าวแสดงว่า ศาลใช้ดุลพินิจไม่ลงโทษ และการกระทำผิด ของบุคคลผู้มีอายุ ๑๖ ปีเศษ จะอ้างเพื่อการเพิ่มโทษใด ๆ ไม่ได้ ตามมาตรา ๘๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ประกอบกับผู้ต้องหาเคยถูกลดโทษและคุ้มครองเด็กและ เยาวชนจังหวัดลำปาง รับรองว่าระหว่างคุมประพฤติผู้ต้องหาได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข การคุมประพฤติอย่างเคร่งครัด อีกทั้งแพทย์จากโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ได้ตรวจร่างกายแล้วมีใบรับรองแพทย์ รับรองผลการตรวจร่างกายว่า จากการตรวจ ปัสสาวะไม่พบยาบ้าในปัสสาวะ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าได้พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้ว การบำบัดเยียวยาผู้เสพให้พ้นจากยาเสพติด จึงควรถือว่าเป็นผู้ป่วยมากกว่าอาชญากร และโดยเฉพาอย่างยิ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เห็นชอบ ในหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื่อเอดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้น จากสภาพการใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อให้หน่วยงานภาครัฐ ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวย่อมมีผลผูกพัน ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องปฏิบัติตาม เมื่อพฤติการณ์และ การกระทำของผู้ต้องหาตามที่ปรากฏยังไม่อาจถือได้ว่า เป็นผู้ประพฤติน่าสงสัยหรือ บทพร่องในศีลธรรมอันดี จึงควรให้โอกาสผู้ต้องหาตั้งเช่นบุคคลทั่ว ๆ ไป ตามมติ คณะรัฐมนตรีดังกล่าว ดังนั้นการที่คณะอนุกรรมการฯ มีมติไม่รับผู้ต้องหาเข้าเป็น นักเรียนนายสิบตำรวจจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบและฝ่าฝืนต่อมติคณะรัฐมนตรี และมีผลให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๒/๒๕๕๕ - ข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (ยาบ้า) - ขณะมีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ - ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้โทษประเภท ๑ ขณะกระทำ ความผิดอายุไม่ถึง ๑๘ ปี บริบูรณ์ ศาลได้สั่งให้ควบคุม ความประพฤติหรือใช้วิธีการ สำหรับเด็กและเยาวชน โดยไม่ได้มีคำพิพากษาดังที่สุด ให้ลงโทษในความผิดที่ได้กระทำ ตามฟ้อง
๒	- ต้องหาข้อเท็จจริงข้อหา ใช้สารระเหยสุดคมเพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายและ จิตใจ ในชั้นพนักงานสอบสวนให้การรับสารภาพ และชั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแค่จำเลยอายุไม่เกิน ๑๗ ปี ให้วางตัวดีก่อน แล้วปล่อยไป ริมของกลาง ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า กฎหมายไม่ได้ กำหนดว่าการกระทำเช่นไร ถือเป็นการประพฤติน่าสงสัยหรือบทพร่องในศีลธรรมอันดี จึงเป็นการให้อำนาจฝ่ายปกครองที่จะใช้ดุลพินิจในการที่จะวินิจฉัยว่าการกระทำใด จะถือเป็นผู้ประพฤติน่าสงสัยหรือบทพร่องในศีลธรรมอันดี ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึง ข้อเท็จจริงแล้วแต่กรณีเฉพาะรายเป็นกรณีราย ๆ ไป ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า	- คำพิพากษา (อุทธรณ์) ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๘/๒๕๕๖ - ข้อหาใช้สารระเหยสุดคม เพื่อบำบัดความต้องการ ของร่างกายและจิตใจ

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดว่า ผู้ใดเคยมีประวัติการเสพติดหรือติดยาเสพติดและได้พ้นจากสภาพการติดยาเสพติด โดยได้รับการรับรองจากแพทย์หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้มีโอกาสในการทำงานหรือเข้ารับการศึกษาเช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้นั้นเข้าทำงานหรือศึกษาต่อโดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่อง ในที่สภรรมอันต้งจบเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ อีกทั้งแพทย์ได้ออกหนังสือรับรองผลการตรวจพิสูจน์ว่าได้ตรวจพิสูจน์ผู้ฟ้องคดีแล้ว ไม่พบสารเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ ที่ขอตรวจ จึงแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้พ้นจากสภาพการติดยาเสพติดแล้ว กรณีจึงถือได้ว่าคณะกรรมการคุณสมบัตินั้นของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีสามารถเข้าทำงานในหน่วยงานราชการได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจว่าเคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น เป็นการใช้ดุลพินิจไปโดยยังไม่ได้พิจารณาถึงหนังสือและมติคณะรัฐมนตรีและข้อเท็จจริงที่เป็นกรณีเฉพาะเรื่องเฉพาะราย เป็นการใช้อัตนินิจไม่ชอบ	- ในชั้นพนักงานสอบสวน รับสารภาพ และชั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้อง - ศาลพิพากษาว่ามีความผิด แต่จำเลยอายุไม่เกิน ๓๗ ปี
๓	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ยักยอก พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวน แลในวันนัดพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้เสียหายได้รับการชดเชยค่าเสียหายของตนคำร้องทุกข์ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางจึงจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ การที่นายจ้างมอบให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นมีอายุ ๓๗ ปี เป็นผู้ขายเห็บและซีดีเพลง ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินของนายจ้าง เมื่อนายจ้างตรวจสอบเงินที่ได้จากการขายสินค้าพบว่ามีจำนวนน้อยกว่าสินค้าที่จำหน่ายออกไป ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ขายเห็บและซีดีเพลงย่อมอยู่ในข่ายต้องสงสัยว่ากระทำความผิด จึงเท่ากับศาลเยาวชนและครอบครัวกลางยังไม่ได้มีคำพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับการสันนิษฐานไว้ว่ายังไม่มี ความผิดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นเป็นเยาวชน ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดคดีอาญารฐานยักยอก ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา ๓๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาแต่ต้องถูกตัดโอกาสที่จะประกอบอาชีพตามที่ตั้งใจไว้ วิธีการเช่นนี้ย่อมไม่เป็นธรรมแก่เยาวชนของชาติและเป็นการลงโทษทางปกครองที่หนักเกินไป ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสที่จะเข้ารับราชการได้ตลอดไป จึงเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดียังไม่ถึงขั้นเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี	- คำพิพากษา (อุทธรณ์) ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขคดีที่ อ. ๑๒๐/๒๕๕๐ - ข้อหายักยอก - ถอนคำร้องทุกข์ - อายุ ๓๗ ปี - ศาลยังไม่ได้พิพากษาว่ากระทำความผิดตามฟ้อง
๔	- ถูกดำเนินคดีอาญา ๒ ข้อหา ข้อหาแรกฐานประกอบการขนส่งโดยไม่ได้รับอนุญาต พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ข้อหาที่สองฐานใช้รถในการขนส่งโดยไม่ได้จดทะเบียนและเสียภาษี อันเป็นความผิด พรบการขนส่งทางบกฯ พนักงานสอบสวนปรับเป็นเงิน ๕๐๐ บาท มิได้มีความสัมพันธ์กับหลักศีลธรรมใด ๆ แม้เป็นผู้กระทำความผิดทางอาญาจะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีเสมอไปหาได้ไม่ ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักศาสนาประกอบ เฉพาะกรณีของผู้ร้องหากได้รับการพิจารณาตามระเบียบฯ จะเห็นได้ว่าการกระทำยังไม่ถึงขั้นกระทบต่อเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และศีลธรรมในหลักศาสนาแต่อย่างใด ประการที่สองยอมแล้วแต่ลักษณะของการกระทำ	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๖๘/๒๕๓๓ - เป็นความผิดตาม พ.ร.บ. การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	เป็นราย ๆ ไป หากจะถือว่าผู้มีประวัติทางคดีอาญาเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ทุกกรณีไป โดยไม่คำนึงว่าได้รับโทษหนักเบาเพียงใด ย่อมไม่มีประโยชน์อย่างใด ที่จะบัญญัติว่า "ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก" เพราะถึงแม้ไม่ต้องรับโทษจำคุก ก็ยังขาดคุณสมบัติในฐานะเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีอีก ซึ่งไม่น่าจะตีความไปในทางที่ไร้ผลเช่นนี้	
๕	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พนักงานสอบสวน เห็นควรสั่งฟ้อง แต่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้เยาว์ ด้วยเหตุผลว่า พฤติการณ์ที่ถือป็นอยู่ในบ้านของตนเองจะไปหาผู้เสียหายกับพวกที่จะบุก รุกไปในบ้านนั้นมีลักษณะเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้เสียหายกับพวกบุกกรุกเข้ามาทำร้าย เพราะผู้ต้องหาได้หลบการท้าทายของมารดาผู้เสียหายเข้าบ้านและปิดประตูแล้ว แต่มารดาของผู้เสียหายยังพาพวกมาที่บ้านของผู้ต้องหาและดบประตูเรียกให้มารดา ของผู้ต้องหาเปิด ประตูออกมา เมื่อมารดาของผู้ต้องหาเปิด ฝ่ายผู้เสียหายจึงเห็น ผู้ต้องหาล้มตีสองในมือภายในบ้าน โดยไม่มีพยานคนใดยืนยันว่าผู้ต้องหาออกจากบ้านมาไล่จ้อง จะยิง หรือได้ยิงปืนแล้ว หากผู้ต้องหาไม่เจตนาฆ่าก็คงยังผู้เสียหายแล้วในขณะที่เปิดประตู พนักงานอัยการจึงเห็นว่าผู้ต้องหาไม่มีเจตนาฆ่าไม่มีความผิดฐานพยายามฆ่า	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๑๕๘/๒๕๕๒ - ข้อหาร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา - พฤติการณ์ถือป็นอยู่ในบ้าน ของตนเอง ป้องกันไม่ให้ ผู้เสียหายกับพวกบุกกรุกเข้ามา ทำร้าย
๖	- บิดามารดาของผู้สมัครสอบเคยมีพฤติการณ์ค้ายาเสพติด (ยาบ้า) ไม่อาจถือว่า ผู้สมัครสอบเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเนื่องมาจาก การกระทำของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้เข้ารับการคัดเลือกหรือ สอบแข่งขันเท่านั้น กฎหมายมิได้กำหนดให้มีการพิจารณาคุณสมบัติของบิดามารดา หรือผู้ใกล้ชิดประกอบด้วยแต่ประการใด ดังนั้น เมื่อการตรวจสอบประวัติคดีอาญาและ สืบความประพฤติพบว่า ผู้สมัครสอบมีความประพฤติเรียบร้อยไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และไม่มีความประพฤติเสื่อมเสีย จึงไม่มีคุณสมบัติต้องห้าม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีประกาศ คัดสิทธิผู้สมัครสอบ เป็นการออกคำสั่งนอกเหนืออำนาจหน้าที่และไม่ถูกต้อง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๕๐/๒๕๕๖ - บิดามารดาเคยมีพฤติการณ์ ค้ายาเสพติด (ยาบ้า)
๗	- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ร่วมกันลักลอบเล่นการพนันท้ายผลการแข่งขันฟุตบอล พนันเอทrophyสินกันโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขณะกระทำความผิดอายุ ๓๙ ปี โดยผู้ฟ้องคดีให้การ รับสารภาพ ศาลจังหวัดพัทลุงจึงพิพากษาปรับ ผู้ฟ้องคดี ๕๐๐ บาท กรณีดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้การเล่นการพนันนั้นถือว่าเป็นอบายมุข อย่างหนึ่งที่ผิดต่อหลักศีลธรรมหรือข้อห้าม ที่สังคมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ควร ทำอย่างยิ่งก็ตาม แต่การพิจารณาว่าผู้ใดกระทำการอันถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อม เสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จะต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงกรณีเฉพาะรายเป็นกรณี รายๆ ไป เมื่อกรณีของผู้ฟ้องคดีขณะกระทำความผิดยังเป็นนักศึกษาอายุ ๓๙ ปี ยังไม่ บรรลุนิติภาวะ ซึ่งยังถือว่าเป็นวัยรุ่น ทำไปด้วยความติดคะนอง ขาดการยั้งคิด ไม่คำนึงถึงโทษ และผลเสียที่จะเกิดกับอนาคตของตนเพราะยังขาดวุฒิภาวะ ดังนั้น จะถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีมิได้อีก ต่อไป จึงพิพากษาให้เพิกถอนประกาศ ก.๕ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบสุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี	- คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๓๒/๒๕๕๗ - ข้อหาร่วมกันลักลอบเล่น การพนันท้ายผลการแข่งขัน ฟุตบอล พนันเอทrophyสินกัน โดยไม่ได้รับอนุญาต - อายุ ๓๙ ปี - กระทำความผิดตาม พ.ร.บ. การพนัน ทุกชนิด หากผู้กระทำ ความผิดมีอายุไม่ถึง ๒๐ ปี บริบูรณ์

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๘	เพื่อนบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ เฉพาะส่วนที่ไม่ประกาศรายชื่อของผู้ที่องค์เป็นผู้สอบแข่งขันได้ - ต้องหาคดีอาญาข้อหาฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์และไม่ได้รับอนุญาต ขณะกระทำความผิดอายุ ๑๘ ปี ๔ เดือน ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพลดโทษให้กระหนาบถึงหนึ่ง คงลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี กรณีดังกล่าวศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาคดีพิพาทจริง ซึ่งในขณะที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดในข้อหาฐานมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนและพกพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น ผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๘ ปี ๔ เดือน และกำลังศึกษาอยู่ในชั้น ม.๖ ได้ถูกกลุ่มนักเรียนที่อ้างว่าคุมโรงเรียนอยู่ รุมทำร้ายในวันเดียวกันถึง ๓ ครั้ง ทำให้ผู้ฟ้องคดีรู้สึกกลัว เมื่อเรียนจบคาบเรียนสุดท้าย จึงรีบกลับบ้าน ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดียืนรอรถประจำทางอยู่ ได้มีกลุ่มนักเรียนที่มีเรื่องพิพาทกับผู้ฟ้องคดีขับรถจักรยานยนต์มาพร้อมกับนักเรียนในโรงเรียนอื่น ประมาณ ๗ ถึง ๘ คัน และเข้ารุมทำร้ายผู้ฟ้องคดี รวมทั้งบุคคลที่ยืนรอรถประจำทางอยู่ กลุ่มนักเรียนดังกล่าวคนหนึ่งจะใช้ขวานสับฟันผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงได้ใช้อาวุธปืนที่นักเรียนที่รู้จักกันเพียงผิวเผินส่งไว้ในขณะนั้นยิงป้องกันตัวไป ๑ ครั้ง ถูกคนที่จะใช้ขวานฟันผู้ฟ้องคดีถึงแก่ความตาย ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีมีคำสั่งไม่ฟ้องในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา เนื่องจากเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย และสั่งฟ้องในข้อหาฐานมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนและพกพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีได้รับสารภาพต่อศาลจังหวัดกาญจนบุรีว่าอาวุธปืนดังกล่าวเป็นของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องการให้คดีจบและไม่ต้องการให้ผู้อื่นเดือดร้อน ที่สุดแล้วศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า สภาพแห่งคดียังไม่ถึงขั้นที่จำเป็นต้องใช้วิธีการลงโทษผู้ฟ้องคดีด้วยการจำคุกเสรีภาพ การรอการลงโทษไว้เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขหรือฟื้นฟูผู้กระทำความผิดซึ่งอยู่ในวัยและสถานะเช่นนี้ ย่อมเป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมยิ่งกว่า ดังนั้น แม้ข้อเท็จจริงจะฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเคยคิดฆ่าคนตาย ศาลให้ลงโทษจำคุก โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี แต่ขณะผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด ผู้ฟ้องคดียังเป็นผู้เยาว์ วุฒิภาวะและความรู้สึกผิดชอบย่อน้อยกว่าผู้บรรลุนิติภาวะโดยทั่วไป ทั้งยังเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกและครั้งเดียว และผู้ฟ้องคดีได้สำนึกผิดต่อการกระทำแล้ว โดยตั้งใจศึกษาเล่าเรียนทำความดีให้แก่สังคม ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ที่สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายถูกรุมทำร้ายก่อน จึงสมควรต้องป้องกันชีวิตของตนโดยไม่มีทางเลือก เป็นการป้องกันตัวโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงยังมีอาจถือได้ว่าโดยปกตินิสัยของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อศีลธรรมอันดี อันจะทำให้เสื่อมเสียต่อเกียรติของข้าราชการตำรวจและภาพลักษณ์ของ ตร. ได้ จึงพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม (ปป. ๑) และเพิกถอนประกาศ ก.๗ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เข้าไปตามประกาศรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็น	- คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๕๖๕/๒๕๕๔ - ข้อหาฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์และไม่ได้รับอนุญาต - อายุ ๑๘ ปี ๔ เดือน - พฤติการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ที่สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายถูกรุมทำร้ายก่อน จึงสมควรต้องป้องกันชีวิตของตนโดยไม่มีทางเลือก เป็นการป้องกันตัวโดยชอบด้วยกฎหมาย

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๘	ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ.๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร - ต้องหาก็คืออาญาข้อหา ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ ได้รับอันตรายสาหัส ขณะกระทำความผิดอายุ ๒๖ ปี ๖ เดือน ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนของพนักงานสอบสวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ต้องหารายอื่นๆ และผู้เสียหาย เป็นเพื่อนในวัยเดียวกัน เข้าเรียนในโรงเรียนการศึกษานานาชาติ ในวันเกิดเหตุ หลังจากโรงเรียนการศึกษานานาชาติได้หาผู้ต้องหา ผู้ต้องหาคนอื่นๆ และผู้เสียหาย ไปสอบเข้าเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร หลังจากนั้นได้เข้าพักรวมกันในห้องพักของโรงเรียนการศึกษานานาชาติ ผู้เสียหายได้เข้าไปเล่นหยอกล้อเล่นกับผู้ต้องหาที่ ๑ ต่อมาผู้ต้องหาที่ ๑ ก็เข้าไปเล่นหยอกล้อเล่นกับผู้เสียหายในห้องพัก ขณะนั้นเป็นเวลากลางวันและในห้องพักปิดไฟ ผู้ฟ้องคดีเมื่อเห็นเพื่อนเล่นหยอกล้อเล่นจึงเข้าไปร่วมเล่นด้วย ผู้เสียหายและกลุ่มของผู้ฟ้องคดีใช้หมอนทุบตีกัน ไม่ปรากฏว่ามีการใช้อาวุธอื่นใดในการเล่นกัน และไม่ปรากฏว่าการที่ผู้เสียหายแขนหักนั้นเกิดจากการกระทำของผู้ใด อีกทั้งข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี ผู้ต้องหาคนอื่นๆ และผู้เสียหาย เคยมีเรื่องบาดหมางหรือมีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อนและในขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๖ ปี ๖ เดือน ผู้ต้องหาคนอื่นๆ และผู้เสียหาย ก็มีอายุใกล้เคียงกัน เป็นผู้เยาว์และอยู่ในวัยที่มีความซุกซน จึงเห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นการหยอกล้อเล่นกัน กระทำไปโดยความซุกซนของและโดยไม่มีเจตนาที่จะกระทำความผิดกฎหมายแต่อย่างใด การกระทำความผิดกล่าวของผู้ฟ้องคดีไม่ได้เกิดจากเจตนาที่ชั่วร้ายหรือมีความมุ่งหมายที่จะทำร้ายร่างกายกัน และไม่ได้เกิดจากความตั้งใจที่จะกระทำความผิดกฎหมายแต่อย่างใด ภายหลังเกิดเหตุเมื่อมีการสอบสวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้ฟ้องคดีก็ได้ยอมรับว่าเป็นหนึ่งในคนที่ร่วมเล่นกันจนทำให้มีผู้บาดเจ็บ เมื่อถูกดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี ก็ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม มีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นได้ จึงได้กำหนดเงื่อนไขในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูภายในเวลาที่กำหนด และเมื่อครบกำหนด ผู้ฟ้องคดีก็ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการแก้ไขฟื้นฟูตามคำสั่งศาลอย่างครบถ้วน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีจึงให้ยุติคดีโดยไม่ต้องมีคำพิพากษา พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเมื่อพิจารณาถึงความรู้สึกของวิญญาณโดยทั่วไปเมื่อทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวยอมรับได้ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ไม่ได้เกิดจากเจตนาอันชั่วร้ายและไม่ถึงขนาดที่สังคมจะยอมรับไม่ได้ และการที่ให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการตำรวจก็ไม่กระทบกระเทือนต่อเกียรติของการเป็นข้าราชการตำรวจ ไม่มีผลกระทบต่อกภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจ ดังนั้น พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ถึงขนาดเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงพิพากษาให้เพิกถอนประกาศ ก.๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับการคัดเลือกสำรอง เพื่อบรรจุเป็น นสด พ.ศ. ๒๕๕๔ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศในการรับสมัคร	- คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อป.๒๘/๒๕๖๑ - ข้อหา ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส - อายุ ๑๖ ปี ๖ เดือน - พฤติการณ์เกิดเหตุขึ้นในโรงเรียนการศึกษานานาชาติ ซึ่งเป็นการเล่นหยอกล้อเล่นกัน กระทำไปโดยความซุกซนของและโดยไม่มีเจตนาที่จะกระทำความผิดกฎหมายแต่อย่างใด เล่นกันนั้นจะมีผลทำให้มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ

เอกสารประกอบ ผนวก ข

ท้ายระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณา
กรณีเป็นผู้ประทุพบุลย์ผู้อื่น บัดต่อมากระทรวงมหาดไทยหรือทบวงในศิลปกรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๖๖

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

	ประเภทความผิด	หมายเหตุ
เอกสาร ๑	ข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ (ยาบ้า)	คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒/๒๕๕๕
เอกสาร ๒	ข้อหา ใช้สารระเหยสุดคมเพื่อบำบัดความ ต้องการของร่างกายและจิตใจ	คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๘/๒๕๕๖
เอกสาร ๓	ข้อหา ยักยอก	คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๒๐/๒๕๕๐
เอกสาร ๔	ข้อหาแรก ฐานประกอบการณ์ส่งโดยไม่ได้รับ อนุญาต ข้อหาที่สอง ฐานใช้รถในการขนส่งโดยไม่ได้อัด ทะเบียนและเสียภาษี	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๖๘/๒๕๓๗
เอกสาร ๕	ข้อหา ร่วมกันพยายามทำผู้อื่นโดยเจตนา	คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๓๕๘/๒๕๔๖
เอกสาร ๖	ปิดกั้นการค้าของผู้สมัครสอบเคยมีพฤติการณ์ ค้ายาเสพติด (ยาบ้า)	คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๕๐/๒๕๔๖
เอกสาร ๗	ข้อหา ร่วมกันลักลอบเล่นการพนันหาผลกำไร แข่งขันฟุตบอล พนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้อ รับอนุญาต	คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๙๗/๒๕๕๗
เอกสาร ๘	ข้อหา ฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ใน ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ตามสมควรแก่พฤติการณ์และไม่ได้รับอนุญาต	คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๔๖๕/๒๕๕๙
เอกสาร ๙	ข้อหา ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ ได้รับอันตรายสาหัส	คำพิพากษา (อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อบ.๒๙/๒๕๖๓

○ คำพิพากษา
(เอกมรติ)

(ਸ. ੫੮)



คดีหมายเลขคำที่ จ. ๓๕๗/๒๕๕๑
คดีหมายเลขแดงที่ ย. ๖/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์**ศาลปกครองสูงสุด**

วันที่ ๑๖ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ระหว่าง { นายภาติน อวดผล ผู้ฟ้องคดี
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อาชญากรรมในลักษณะ)

ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นอัครราชทูตวิเทศทูต ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๒/๒๕๕๐
หมายเลขแดงที่ ๕๑/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

เจตน์ผู้พิชิตพิณว่า ผู้พิชิตพิณได้สมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจประจำปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๖ แต่สอบไม่ผ่านในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งทั้งสองปี เนื่องจากคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งพิจารณาเห็นว่า ผู้พิชิตพิณเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียและบกพร่องในศีลธรรมอันดีเพราะเคยถูกดำเนินคดีในความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ศาลจังหวัดลำปางมีผลคดีเยาวชนและครอบครัวให้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้รอกการกำหนดโทษ ๑ ปี กุมภาพันธ์ ๑ ปี รายงานตัวทุก ๔ เดือน

រដ្ឋប័ណ្ណកត់...

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามติของคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าวไม่เป็นธรรม ขัดกับหนังสือของทนายเบี่ยนประวัติอาชญากร ที่ ศษ ๐๐๓๕.๓๒/๕๔๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๙ ซึ่งแจ้งผลการประชุมร่วมกันระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับหน่วยงานภายนอกที่มีมติให้เสนอแก้ไขระเบียบการรับเด็กหรือเยาวชนที่เคยกระทำความผิดให้มีโอกาสเข้าทำงานหรือรับราชการได้ ประกอบกับหนังสือของทนายเบี่ยนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ศษ ๐๐๓๕.๓๒/๑๕๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติอนุมัติให้นำข้อยุติประวัติการถูกจับกุมและดำเนินคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีออกจากสารบบทะเบียนประวัติอาชญากรแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาตามทนายเบี่ยนประวัติอาชญากรของตำรวจภูธรภาค ๕ ดังกล่าว พร้อมๆ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ศษ ๐๐๒๓.๑๑๓/๓๗๒๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐ แจ้งผลการพิจารณาว่าได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แก้ไขระเบียบและสามารถรับเด็กหรือเยาวชนที่เคยกระทำความผิดให้มีโอกาสเข้าทำงานได้ อีกทั้งขณะที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดยังเป็นเด็ก และโรงเรียนนายสิบตำรวจจะเริ่มทำการฝึกอบรมในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการฯ ที่พิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒)

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจตามตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีได้สมัครไว้

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มอบหมายให้ตำรวจภูธรภาค ๕ ดำเนินการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจประจำปี ๒๕๕๐ และตำรวจภูธรภาค ๕ ได้มีคำสั่งที่ ๓๗๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีเป็นประธานคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน ผู้ถูกฟ้องคดีประกาศรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ จำนวน ๕๐ อัตรา โดยเป็นหลักสูตรการสอบแข่งขันภาคความรู้ความสามารถทั่วไป ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยมีวัตถุประสงค์ในการสอบแข่งขันเพื่อให้ได้บุคคล

ที่เหมาะสมเป็นคนดีมีคุณธรรม ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม
อันดีหรือมีประวัติค้างพรรษาหรือมีมลทินมาหมอง หากผู้เข้ารับการสอบเป็นผู้เคยมีประวัติ
หรือความประพฤติเสื่อมเสียหรือมีมลทินมาหมอง คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน
จะตัดสินหรือผู้เข้าสอบแข่งขันรายนั้น ซึ่งประกาศดังกล่าวได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร
โดยเฉพาะข้อ ๗ (๒) ว่า ผู้สมัครต้องไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในการสอบข้อเขียนโดยมีผู้เข้าสอบรอบแรก ๔,๔๓๒ คน
ผ่านรอบแรก ๑๕๐ คน ผู้ฟ้องคดีสอบได้ลำดับที่ ๓๒ เป็นผู้มีสิทธิเข้าสอบภาคคุณสมบัติ
และภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งแล้วแต่ยังไม่ผ่านในภาคดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ
อุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดี คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสม
กับตำแหน่งในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ให้ประชุมเมื่อ
วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐ พบว่า ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินการในข้อหาทะเลาะวิวาทประเภท ๑ (ยาบ้า)
เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
มีคำพิพากษาให้รอการกำหนดโทษ ๕ ปี ความคุมความประพฤติ ๑ ปี รายงานจำคุก ๕ เดือน
คณะอนุกรรมการฯ จึงมีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐
เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ถูกดำเนินการคดีมีผลกระทบต่อเนื่องถึงเกียรติของข้าราชการ
และความรุ่งเรืองของสังคมเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะ
ต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ซึ่งกำหนดคุณสมบัติ
การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการว่า "ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี"
แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีความรู้ความสามารถผ่านข้อเขียนในรอบแรก แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาด
คุณสมบัติดังกล่าว และมีใ้ที่อยู่ในเงื่อนไขเป็นผู้ติดยาเสพติดจนได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติดจนให้ถือว่าเป็นผู้พ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา และคณะอนุกรรมการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้ปล่อยตัวไป ตามนโยบายมาตรา ๓๓ และมาตรา ๑๓
แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ และไม่ฟ้องด้วยหลักเกณฑ์
ของมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ เรื่อง ให้โอกาสผู้เสพ
ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการติดยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ
อีกครั้ง ผู้ฟ้องคดีทราบมาตั้งแต่ต้นว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการ
เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วผู้ฟ้องคดีสมัครสอบอีก จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิฟ้องคดี
โดยไม่สุจริต ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าเคยเสพยาเสพติดมาก่อน และถูกจับกุมฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลจังหวัดส่วปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว จนมีคำพิพากษาจริง ขณะที่ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินคดีมีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ ได้กระทำให้ด้วยความที่กระหน่ำไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เมื่อถูกจับกุมฟ้องร้องดำเนินคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีรู้สึกสำนึกผิดในสิ่งที่ได้กระทำให้ไป จึงได้กลับตัวกลับใจเสียใหม่เป็นคนดีของสังคม ไม่ข้องเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมายอย่างอื่นอีก หลังจากพ้นระยะเวลาคุมประพฤติผู้ฟ้องคดีได้ศึกษาเล่าเรียนจบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจากวิทยาลัยเทคนิคส่วปาง ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และ พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะรับใช้ชาติจึงได้สมัครเข้าสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อคณะกรรมการฯ ตรวจสอบพบว่า ผู้ฟ้องคดีได้เคยถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติด จึงไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการสอบ ผู้ฟ้องคดียังไม่ย่อท้อจึงได้สมัครสอบคัดเลือกอีกครั้งในวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ ตามประกาศรับสมัครของผู้ถูกฟ้องคดี และผ่านการตรวจสอบของคณะกรรมการฯ ทุกขั้นตอนจนกระทั่งมาถึงขั้นตอนการตรวจคุณสมบัติ ซึ่งผลไม่แตกต่างจากลองครั้งที่ผ่านมา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ารัฐบาลได้ให้โอกาสแก่บุคคลที่เคยผิดพลาดหลงผิด และได้กลับตัวกลับใจเป็นคนดีหรือกลับไปศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้มีความรู้ความสามารถเพื่อที่จะนำความรู้ไปพัฒนาประเทศชาติต่อไปในภายภาคหน้า และให้มีโอกาสได้เข้าทำงานในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือให้มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนต่อไปโดยมิให้ต้องเอาภาระที่บุคคลดังกล่าวเคยเสพยาเสพติดมาเป็นข้ออ้างในการคัดสิทธิไม่รับเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติดังกล่าว และยอมมีผลผูกพันให้ส่วนราชการต้องปฏิบัติตาม ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้พ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดโดยได้รับการรับรองจากแพทย์แล้ว ซึ่งในการตรวจร่างกายนั้น จะมีคณะกรรมการแพทย์จากสำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มาทำการตรวจร่างกายผู้ที่สอบผ่านด้วยตนเอง โดยได้นำปัสสาวะและโลหิตของผู้ที่เข้ารับการตรวจ ผู้ฟ้องคดีก็ทำตามคำแนะนำการตรวจร่างกายในขั้นตอนการตรวจตลอดดังกล่าว อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดหลักเกณฑ์ ระเบียบและวิธีปฏิบัติในการสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ยังได้ระบุว่าผลการตรวจร่างกายของคณะกรรมการแพทย์ผู้ตรวจร่างกายดังกล่าวข้างต้น ให้ถือเป็นยุติ จะไม่รับฟังผลการตรวจร่างกาย

จากหน่วยงาน...

จากหน่วยงานอื่นทุกกรณีย่อมแสดงว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้พ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดแล้ว จึงได้รับประโยชน์จากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗ เหตุผลการปฏิเสธของคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสม กับตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีจึงขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว อีกทั้งยังไม่ให้โอกาสผู้ใดเคย กระทำผิดพลาดเป็นการเลือกปฏิบัติถึงแม้จะมีความรู้ความสามารถเพียงใดก็ตาม หากส่วนราชการยังคงพิจารณาโดยไม่คำนึงถึงการให้โอกาสแก่ผู้ที่เคยทำผิดพลาดดังกล่าว จะทำให้ผู้ที่ประสงค์กลับตัวกลับใจรับใช้ชาติไม่มีที่ยืนอยู่ในสังคมได้ สำหรับการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิฟ้องคดีเป็นการใช้สิทธิไม่สุจริตนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริตตามกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดี เห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือได้รับผลกระทบจากคำสั่งทางปกครองของเจ้าหน้าที่ของรัฏ ฐาหมายก็เปิดโอกาสให้ใช้สิทธิทางศาลโดยการฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ มิใช่เป็นการใช้สิทธิ โดยไม่สุจริตของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด หากพิจารณาถึงความหากเพียรพยายามของผู้ฟ้องคดี ทั้งใจเข้าสอบเพื่อเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจถึงสามครั้งและสอบผ่านทุกครั้ง ในขณะที่ มีผู้เข้าสอบแข่งขันในสัดส่วนประมาณ ๓๐ ต่อ ๑ น่าจะพิสูจน์ในเบื้องต้นได้แล้วว่า ผู้ที่สามารถทำเช่นนี้ได้แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบมีความตั้งใจจริง และมุ่งมั่น เป็นอย่างมากถึงจะประสบความสำเร็จถึงขั้นนี้ได้

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมโดยยืนยันตามคำให้การที่เคยยื่นไว้ต่อศาลแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ข้อกำหนดตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๕ เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุณฑกพลภายนอก เข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ ข้อ ๒ ประกอบ ผแนวก ก. ท้ายประกาศ ข้อ ๗ (๒) ที่กำหนดว่า ผู้สมัครต้องไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีเป็นข้อกำหนดที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔๔ (๖) กำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ซึ่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ

พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติดีและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๔ (๖) คือ ต้องไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นหรือเบียดเบียนหรือบดขยี้ในศีลธรรมอันดี และมาตรา ๕๐ กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจให้บรรจุจากบุคคลผู้ได้รับคัดเลือก หรือสอบแข่งขันได้ และหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก หรือการสอบแข่งขันให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขัน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี ได้รับมอบหมายจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ดำเนินการสอบแข่งขันบุคคลภายนอก เข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ และออกประกาศฉบับดังกล่าว กำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครสอบเพื่อให้เป็นไปตาม กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ดังนั้น ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครสอบตามประกาศฉบับดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมาย

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติ และผลการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียน นายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ โดยให้เหตุผลว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ถูกดำเนินคดี จนกระทั่งศาลจังหวัดลำปาง แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว มีคำพิพากษาคดี ความหมายเลขคดีที่ ๕๐/๒๕๔๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๗/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓ มีความผิดฐานฟ้อง ให้ออกรักษาคนโทษ ๓ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี รายงานตัวทุก ๗ เดือน ถือว่ามีผลกระทบต่อบริษัทของข้าราชการและควายรังเกียจของสังคม จึงถือว่าผู้ฟ้องคดี เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) และไม่ต้องด้วย หลักเกณฑ์ของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๙ นั้น กรณีจึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แจ้งเวียนส่วนราชการตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๓๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

/ลงทะเบียนรับ...

ลงทะเบียนรับเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีความมุ่งหมาย เพื่อเร่งรัดการดำเนินการแก้ไขปัญหาคอขวดไม่เป็นธรรมในสังคมในเรื่องสิทธิ โอกาส และความเสมอภาค โดยยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่ให้โอกาสแก่ผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ แล้วนำหลักเกณฑ์ตามมติของ คณะรัฐมนตรีดังกล่าวมาปรับปรุงใหม่ให้สมบูรณ์ ชัดเจน สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และอยู่ในฉบับเดียวกันเพื่อสะดวกในการอ้างอิงและถือปฏิบัติ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีฉบับนี้ กำหนดให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติดังนี้ (๑) ห้ามออกกฎหมาย หรือระเบียบที่ลิดรอนสิทธิผู้ติดเชื้อมเอดส์ คนพิการ และผู้เสพยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด (๒) ห้ามอ้างเหตุผลแห่งการวินิจฉัยแพทย์ หรือการทดสอบ หรือคัดยาสเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เป็นเหตุผลในการลิดรอนสิทธิ ในการเข้ารับการศึกษ การรับทุนการศึกษา หรือการเข้าทำงาน ตลอดจนความก้าวหน้า การให้ออกจากการศึกษาหรือให้ออกจากงาน (๓) ให้ผู้ติดเชื้อมเอดส์ คนพิการ และผู้ที่เคย มีประวัติการเสพยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด หรือได้ผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการ หรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ โดยได้รับการรับรองจากแพทย์ หรือสถานบำบัดนั้นๆ ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ มีสิทธิ ที่จะสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง รวมทั้ง การเข้ารับการศึกษ และการรับทุนการศึกษาได้ดังเช่นบุคคลทั่วๆ ไป โดยให้ดำเนินการ ด้วยความเสมอภาคตามระบบคุณธรรม รวมถึงการพิจารณาตำแหน่งงานให้เหมาะสม และ (๔) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงทำความเข้าใจกับบุคลากรภายในหน่วยงาน และภาคเอกชนถึงความสำคัญและจำเป็นของการให้โอกาสแก่ผู้ติดเชื้อมเอดส์ คนพิการ และผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ที่เคยเสพยาเสพติดหรือผู้ที่มีประวัติเสพยาเสพติดไม่จำเป็นต้อง ได้รับการรับรองว่าผู้นั้นได้พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้ว หรือได้ผ่านการบำบัดรักษาแล้ว ดังเช่นผู้ที่เคยเสพยาเสพติดจำเป็นต้องได้รับการรับรองดังกล่าวจึงจะได้รับสิทธิตามมติ คณะรัฐมนตรีดังกล่าว โดยที่คณะรัฐมนตรีเป็นองค์กรสูงสุดทางบริหารในราชการ ฝ่ายบริหารมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ

/และกฎหมาย...

และกฎหมาย มติของคณะรัฐมนตรีย่อมผูกพันส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐในสังกัด
ฝ่ายบริหารต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้อง การจงใจฝ่าฝืน
ไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงย่อมถือ
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังนั้น มติคณะรัฐมนตรีฉบับนี้ย่อมผูกพันให้คณะอนุกรรมการ
พิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี
ให้ต้องปฏิบัติตาม เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงผู้เคยเสพยาเสพติด
และเสพยาเสพติดในขณะที่มีอายุเพียง ๑๖ ปี ศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว
มีคำพิพากษาว่ามีความผิดตามฟ้องแต่ให้รอการสำนึกโทษ ๑ ปี และให้คุมประพฤติ
มีกำหนด ๑ ปี โดยวางเงื่อนไขให้ผู้ฟ้องคดีไปรายงานตัวทุก ๔ เดือน การที่ศาลยุติธรรม
ไว้ดุลพินิจให้ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยแทนมาตรการลงโทษทางอาญา ย่อมแสดงว่า
การกระทำผิดของผู้ฟ้องคดีในขณะที่มีอายุเพียง ๑๖ ปี อาจกระทำไปด้วยความตึงเครียดของ
รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสกลับตัวเป็นคนดีของสังคมต่อไป โดยปรากฏ
ข้อเท็จจริงต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ข้องเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมายอย่างอื่นอีกและได้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
จนจบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจากวิทยาลัยเทคนิคลำปาง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔
ย่อมแสดงว่า ผู้ฟ้องคดีได้รู้สึกสำนึกผิดในสิ่งที่ได้กระทำความผิดและกลับตัวเป็นคนดีของสังคมแล้ว
กรณีจึงเห็นได้ว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไม่น่าจะกระทบต่อเกียรติของข้าราชการ
และความรังเกียจของสังคมแต่อย่างใด นอกจากนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเพียงผู้เสพยาเสพติด
หรือเคยมีประวัติเสพยาเสพติด แต่ไม่ถึงกับเป็นผูติดยานเสพติด ย่อมไม่จำเป็นต้องได้รับการรับรองว่า
ได้พ้นจากสภาพการเฝ้าระวังเสพยาเสพติดแล้ว ก็มีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากคณะรัฐมนตรีดังกล่าว
ประกอบกับเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการตรวจรับรองสุขภาพ
โดยคณะอนุกรรมการแพทย์จากสำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่มาทำการตรวจร่างกายผู้เข้าสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ
ประจำปี ๒๕๕๐ ว่าผู้ฟ้องคดีไม่เป็นโรคติดยาเสพติดให้โทษ ซึ่งแสดงว่าผู้ฟ้องคดีได้พ้นจาก
สภาพการเฝ้าระวังเสพยาเสพติดโดยแท้จริง ดังนั้น การที่คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติ
และผลการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมีมติเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐ ไม่รับผู้ฟ้องคดี
เข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ โดยอ้างเหตุผลแห่งการที่ผู้ฟ้องคดีเคยเสพยาเสพติดมาแล้ว
จาแต่ต้องถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติ

/และลักษณะ

และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๒) จึงเป็นการใช้ดุลพินิจ
ที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเห็นชอบ
กับมติของคณะกรรมการดังกล่าว และมีคำสั่งตามหนังสือ ที่ ศษ ๐๐๒๑.๑๑๑/๑๗๒๖ ลงวันที่ ๒๕
เมษายน ๒๕๕๐ ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ จึงเป็น
คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน โดยที่ผู้ฟ้องคดีจะได้เข้าเป็นนักเรียน
นายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ หรือไม่ ผู้ฟ้องคดียังจะต้องเข้ารับการทดสอบภาคความเหมาะสม
กับตำแหน่งตามหลักสูตรตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๕ เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขัน
บุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๕
ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ กวว่าผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ
ตามตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีได้สมัครไว้ คำขอของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็นคำขอที่ศาลปกครอง
ไม่สามารถกำหนดคำบังคับได้ฉะบับมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๐

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ
ที่ ศษ ๐๐๒๑.๑๑๑/๑๗๒๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐ และมติของคณะกรรมการ
พิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐
ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ และคำขออื่นให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
ที่วินิจฉัยว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและผลการสอบภาคความเหมาะสม
กับตำแหน่งมีมติเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐ ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ
ประจำปี ๒๕๕๐ โดยอ้างเหตุผลแห่งการที่ผู้ฟ้องคดีเคยเสพยาเสพติดมาแล้วจนต้อง
ถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติ
และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๒) จึงเป็น
การใช้ดุลพินิจที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง ให้โอกาส
ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดพ้นจากสภาพการไต่ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อ
ในหน่วยงานของรัฐดังกล่าวและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเห็นชอบกับมติของ
คณะกรรมการฯ ดังกล่าวและมีคำสั่งตามหนังสือ ที่ ศษ ๐๐๒๑.๑๑๑/๑๗๒๖ ลงวันที่ ๒๕
เมษายน ๒๕๕๐ ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ จึงเป็นคำสั่ง

/ทางปกครอง...

ทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า มติของคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว เป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมายและผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เพราะเมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินคดี ในที่ทนายสหภาพสหคดีให้โทษและศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว พิพากษาว่ามีผลตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยเป็นผู้เสพยาเสพติด ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าววิญญูชนย่อมทราบได้ว่าเป็นผู้มีปัญหา มีจิตใจอ่อนไหว และมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดซ้ำได้อีก ถึงแม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าเคยเสพ เพียงครั้งเดียวและได้เลิกเสพยาเสพติดแล้วก็ตาม การที่ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์และการกระทำความผิดดังกล่าวจึงเข้าลักษณะเป็นการประทุษร้ายต่อมเหยหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติของผู้สอบเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ตามข้อ ๒.๑.๗ (๒) ของประกาศคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันตำรวจกรมก.๕ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการ เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ นอกจากนั้น ในการดำเนินการรับสมัครบุคคลภายนอก เข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจของผู้ถูกฟ้องคดี ปรากฏว่ามีผู้สอบผ่านรอบแรก (ข้อเขียน) มีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งจำนวน ๑๕๐ คน ซึ่งแม้ผู้ฟ้องคดีจะสอบผ่าน ในลำดับที่ ๓๒ และปรากฏว่ามีผู้สอบผ่านรอบแรกที่มีประวัติเคยกระทำความผิดมาก่อน รวมทั้งผู้ฟ้องคดีจำนวน ๕ คน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถจะรับสมัครบุคคลภายนอกเข้า เป็นนักเรียนนายสิบตำรวจประจำปี ๒๕๕๐ ได้เพียง ๔๐ อัตรา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงจำเป็นต้องคัดเลือกบุคคลที่ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนเข้ารับการฝึกอบรมเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ กรณีที่คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสม กับตำแหน่งในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ มีมติไม่รับ ผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจจึงชอบด้วยกฎหมายและไม่ได้เป็นการใช้ดุลพินิจฝ่าฝืน ฝอยมติคณะรัฐมนตรีซึ่งที่ศาลปกครองขึ้นต้นวินิจฉัย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่ง ตามหนังสือ กที่ ดช ๐๐๒๑.๓๓๓/๑๗๒๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐ ไม่รับผู้ฟ้องคดี เข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ จึงมิใช่เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้พิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีได้รับหมายแจ้งคำสั่งเรียกให้ทำคำแก้อุทธรณ์โดยชอบแล้ว ไม่ทำคำแก้อุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
ตุลาการจำรองสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มอบหมายให้ตำรวจภูธรภาค ๕
ดำเนินการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐
ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๓๗๑กบ๕๕๙ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการสอบแข่งขัน โดยมีผู้ถูกฟ้องคดีเป็นประธานคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน
และได้ออกประกาศตำรวจภูธรภาค ๕ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขัน
บุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ในศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๕
กำหนดรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ จำนวน ๕๐ อัตรา
กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครสอบต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามหมวด ก.
และหมวด ข.ท้ายประกาศ ซึ่งเป็นไปตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยกำหนดหลักสูตรการสอบแข่งขัน ประกาศด้วย
ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง และภาคความเหมาะสม
กับตำแหน่ง โดยกำหนดเงื่อนไขการประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และเกณฑ์การตัดสินไว้ว่า
ผู้ที่ถือว่าสอบแข่งขันได้จะต้องเป็นผู้สอบได้คะแนนในแต่ละภาคตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ต่ำกว่า
ร้อยละ ๖๐ สำหรับภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งจะต้องสอบให้ผ่านเกณฑ์การทดสอบ
สมรรถภาพทางร่างกาย การสัมภาษณ์ การตรวจร่างกาย การตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา
และตีความประพฤติก่อน การตรวจสอบความสามารถกับรถยนต์และจักรยานยนต์ ถ้าไม่ผ่าน
ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนี้ถือว่าสอบไม่ผ่าน ทั้งนี้
เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะของงานและต้องเป็นบุคคลมีคุณธรรม
มีความรู้ความสามารถ ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
หรือมีประวัติต่างประเทศหรือมีมลทินมัวหมอง โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ
ความรังเกียจของสังคม หากปรากฏว่าผู้เข้ารับการสอบรายใดเป็นผู้เคยมีประวัติหรือ
ความประพฤติเสื่อมเสียหรือมีมลทินมัวหมองหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีไม่เหมาะสม
ต่อการเข้ารับราชการตำรวจ คณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันจะตัดสิทธิ
ผู้เข้าสอบแข่งขันรายนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สมัครสอบคัดเลือกตามประกาศรับสมัคร

ของผู้ถูกฟ้องคดี...

ของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว และเป็นผู้สอบผ่านรอบแรก (สอบข้อเขียน) ซึ่งเป็นการสอบ
 ภายหลังการรู้ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะกับตำแหน่ง
 ในลำดับที่ ๓๒ และมีสิทธิเข้าสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง ในการพิจารณาความเหมาะสม
 กับตำแหน่งนั้น คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง
 ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ตามคำสั่งกองอำนวยการ
 สอนหน่วยสอบ ทพว.ภ.๕ ที่ ๘๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๐ พิจารณาแล้วเห็นว่า
 ผู้ฟ้องคดีเดิมชื่อ นายจักรพงษ์ อดผล ถูกจำหน่ายคดีในข้อหาอาชญากรรมประเภท ๑ (ยาบ้า)
 เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ พนักงานอัยการสั่งฟ้องต่อศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชน
 และครอบครัว เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๘๐/๒๕๔๓ หมายเลขแดงที่ ๑๑๓/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๓
 พฤษภาคม ๒๕๔๓ โดยศาลมีคำพิพากษาว่า จำเลย (ผู้ฟ้องคดี) มีความผิดตามฟ้อง
 ให้รื้อการกำหนดโทษ ๑ ปี และให้คุมประพฤติมีกำหนด ๑ ปี โดยวางเงื่อนไขให้จำเลย
 ไปรายงานตัวทุก ๕ เดือน พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมีผลกระทบต่อกฎ
 ของข้าราชการ และความรังเกียจของสังคมจึงยอมเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร.
 ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒)
 ไม่เข้าเงื่อนไขเป็นผู้ติดยาเสพติดจนได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด จนให้ถือว่า
 เป็นผู้พ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหา และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
 มีคำสั่งให้ปล่อยตัวไปซึ่งต้องตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
 พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๘ ทั้งไม่เข้าเงื่อนไขความผิดคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕
 สิงหาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๙ เรื่อง ให้โอกาสผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด
 ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานของรัฐ
 ซึ่งมีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ ต่อมา
 ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งผลการพิจารณาโดยยืนยันตามมติของคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าวให้
 ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ ศษ ๐๐๒๑.๑๑๑/๑๗๒๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐
 ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตนเป็นผู้พ้นสภาพจากการใช้ยาเสพติดแล้วย่อมได้รับประโยชน์จาก
 มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ซึ่งต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐
 เห็นชอบในหลักการให้การให้โอกาสผู้เสพยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด
 เข้าทำงานในหน่วยงานภาครัฐ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษา
 หรือคำสั่ง ดังนี้ ๑. เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการฯ ที่พิจารณาว่าผู้ฟ้องคดี

เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจตามตำแหน่งที่ผู้ฟ้องคดีได้สมัครไว้ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ ศษ ๐๐๒๑.๑๑๗/๑๙๖๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐ และมติของคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจประจำปี ๒๕๕๐ และคำขออื่นไว้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ ศษ ๐๐๒๑.๑๑๗/๑๙๖๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐ และมติของคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๐ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจประจำปี ๒๕๕๐ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยที่มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้บัญญัติถึงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ โดย (๖) ของมาตราดังกล่าว กำหนดว่า ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดใน กฎ ก.ตร. ซึ่ง กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ (๖) ดังกล่าวได้กำหนดไว้ในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่ จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น โดย (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติดื้อมเลี้ยวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองจังหวัดลำปางดำเนินคดีข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ซึ่งในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ ศาลจังหวัดลำปางแพ่งแพ่งคดีเยาวชนและครอบครัวได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๓/๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามมาตรา ๔ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีกระทำผิดในขณะที่มีอายุ ๑๖ ปีเศษ จึงให้รอการกำหนดโทษไว้กำหนด ๓ ปี และให้คุมประพฤติมีกำหนด ๑ ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๕ เดือนต่อครั้ง

/และห้าม...

และห้ามผู้ฟ้องคดีเกี่ยวข้องกันยาเสพติดอีก ต่อมา ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัดลำปางได้ออกหนังสือรับรองลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๔ ว่า ระหว่าง คุมประพฤติกุฬารัตน์ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมประพฤติอย่างเคร่งครัดและพ้นระยะเวลา คุมประพฤติตามคำพิพากษาของศาลแล้วไม่มีการใดที่ต้องบังคับคดีตามคำพิพากษาของ ศาลอีกต่อไป คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ จึงเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมาย จากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ถูกดำเนินคดีจนกระทั่งศาลมี คำพิพากษากักขัง จำเป็นต้องประพฤติดูแลหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีมติไม่รับ ผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ แต่ผู้ถูกฟ้องคดี ยืนยันข้อเท็จจริงและการพิจารณายืนยันตามมติของคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว ปัญหาที่ต้องวินิจฉัย ก่อนมีว่า การต้องคำพิพากษาของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ เห็นว่า การที่จะพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) มิได้ระบุถึงรายละเอียดว่า การกระทำความผิด ถือเป็นทำการประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีไว้ จึงเท่ากับว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการที่จะพิจารณาว่ากรกระทำแบบใด เป็นการประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีเป็นรายกรณีได้

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การที่คณะอนุกรรมการพิจารณา คุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมีมติ ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียน นายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ โดยการให้ผู้ฟ้องคดีขึ้นอยู่ในบัญชีผู้สอบไปผ่านภาคคุณสมบัติ เป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบหรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดี กระทำความผิดนั้น ผู้ฟ้องคดียังเป็น ขาวชนมีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ ซึ่งศาลจังหวัดลำปาง แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติด ให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๓ เมื่อได้คำนึงถึง ภาวะ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ นิติบัญญัติ อาชีพ สิ่งแวดล้อม สภาพของความเป็นคน ภาระงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนของสถานพินิจ

และคุ้มครองเด็ก...

และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดลำปาง และคำแถลงของผู้ปกครองผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดี
 เฝ้ากระทำการความผิดเป็นครั้งแรก ผู้ปกครองผู้ฟ้องคดียังห่วงใย เห็นสมควรให้โอกาสผู้ฟ้องคดี
 กลับตนเป็นคนดี จึงให้การกำหนดโทษผู้ฟ้องคดีไว้กำหนด ๑ ปี และให้คุมประพฤติ
 ผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ ปี โดยวางเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติให้ผู้ฟ้องคดีไปรายงานตัว
 ต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๔ เดือนต่อครั้ง และห้ามผู้ฟ้องคดีเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
 จากคำพิพากษาคังกล่าวแสดงว่า ศาลใช้ดุลพินิจไม่ลงโทษผู้ฟ้องคดี และกระทำการความผิด
 ของบุคคลผู้มีอายุ ๑๖ ปีเศษ เช่นผู้ฟ้องคดีในขณะนั้นจะอ้างเพื่อการเพิ่มโทษใดๆ ไม่ได้
 ตามมาตรา ๘๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ประกอบกับผู้ดำเนินการสถานพินิจ
 และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดลำปางได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ รับรองว่า
 ระหว่างคุมประพฤติผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมประพฤติอย่างเคร่งครัด อีกทั้ง
 แพทย์จากโรงพยาบาลเชิงรพประจักษ์นครเหนือได้ตรวจร่างกายผู้ฟ้องคดีแล้วมีใบรับรองแพทย์
 ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ รับรองผลการตรวจพิสูจน์ว่า จากการตรวจปัสสาวะไม่พบยาบ้า
 ในปัสสาวะ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้ว การบำบัด
 แฝงยาผู้เสพให้พ้นจากยาเสพติดจึงควรถือว่าเป็นผู้ควบคุมกว่าอาชญากร และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เห็นชอบในหลักการให้โอกาส
 ผู้ติดเชื่อเฮโรอีน คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด
 เข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ
 และรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวย่อมมีผลผูกพันให้คณะกรรมการฯ
 และผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องปฏิบัติตาม
 ดังที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยไว้โดยละเอียดแล้ว เมื่อพฤติการณ์และการกระทำ
 ของผู้ฟ้องคดีตามที่ปรากฏยังไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
 ในศีลธรรมอันดี จึงควรให้โอกาสผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือก
 เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจได้ดังเช่นบุคคลทั่วๆ ไปตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญดังกล่าว ดังนั้น
 การที่คณะกรรมการฯ มีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐
 โดยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ถูกดำเนินคดีจนกระทั่งศาลมีคำพิพากษาลงโทษจึงเป็น
 ผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
 ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบและฝ่าฝืน
 ต่อมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว และมีผลให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่เห็นชอบลงมติ

ของคณะกรรมการฯ ดังกล่าวเป็นคำตั้งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ ที่ คช ๐๐๒๑.๑๑๗/๑๙๒๖ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐ และมีมติของคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสม กับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๐ และคำขออื่นให้ยกนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของผู้ ถูกฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบุลย์ เสียมก้อน
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุชาติ มงคลเลิศผล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพรชัย มนต์ศิริเพ็ญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางมณีวรรณ พรหมน้อย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวชิระ ขอบแต่ง

วันที่อ่าน ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕
๒๕๖๖๐๘ ผู้พิมพ์



คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๗/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๕/๒๕๖๓

ในพระปรมากิโยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ระหว่าง	{	นายสุรชษฐ์ ยิ่งใหญ่	ผู้ฟ้องคดี
		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อรรถคดีคำพิพากษา)

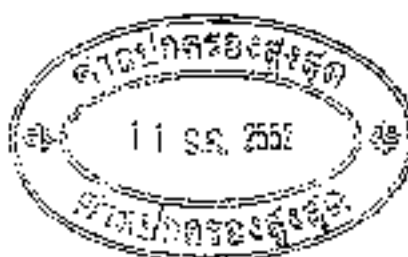
ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๖/๒๕๔๘
หมายเลขแดงที่ ๑๙/๒๕๕๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุทธรณ์)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ไปสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๘ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ณ โรงเรียนตำรวจภูธร ๓ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการภายในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผลสอบข้อเขียนปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีสอบผ่านไล่ลำดับที่ ๑๔๕ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้สอบวิชาพลศึกษา สัมภาษณ์ และตรวจร่างกาย ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้สอบผ่านทุกขั้นตอนเป็นที่ยอมรับเรียบร้อยแล้ว ต่อมา วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๘ โรงเรียนตำรวจภูธร ๓ ได้ประกาศผลการสอบแข่งขันรอบสุดท้ายปรากฏว่าไม่มีชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้

การนำเทคโนโลยีมาช่วย

露兜花

(B) (5) DPP, (B) (7)(C),
and (D) (5).



ស្ត្រីខ្មែរគឺ...

စံ ၁။ ဟောပြောရန်အတွက်

83.41. 2-6-67

‘‘ମାମୁଟି’ ଶବ୍ଦଟିକିଏ:

1951年4月20日

16 JUL 2553

ผู้ฟ้องคดีจึงได้ตรวจสอบไปยังโรงเรียนดังกล่าวและได้รับแจ้งจากทางโรงเรียนว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ซึ่งมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี เนื่องจากเคยมีประวัติถูกตำรวจจับกุมที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ในข้อหาใช้สารระเหย บำบัดความต้องการของร่างกายและจิตใจ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ตามคำพิพากษาคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๔๘๓๗/๒๕๓๔ หมายเลขแดงที่ ๔๗๐๖/๒๕๓๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงได้ทำหนังสือลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๔ ขอให้ทบทุนการพิจารณาตรวจสอบประวัติสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจของโรงเรียนตำรวจภูธร ๓ นครราชสีมา ซึ่งกองบัญชาการการศึกษาได้ตรวจสอบแล้วมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๗.๑๔๒/๑๒๕๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔ แจ้งให้ทราบว่าผู้ฟ้องคดีสอบไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง และเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎ ก.ศ. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าข้ออ้างของกองบัญชาการศึกษา ไม่ชอบด้วยกฎหมายและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย โดยขณะที่ผู้ฟ้องคดีกระทำ ความผิดในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๘๓๗/๒๕๓๔ หมายเลขแดงที่ ๔๗๐๖/๒๕๓๔ นั้น ผู้ฟ้องคดียังเป็นเยาวชนมีอายุเพียง ๑๕ ปีเศษ และข้อหาที่กระทำความผิดก็เป็นความผิดเพียงเล็กน้อย ไม่ได้ถือว่าเป็นอาชญากรรมแต่อย่างใด และขณะที่ผู้ฟ้องคดีสมัครสอบแข่งขัน แพร่ภัยจากสถาบันรัชญาธิปไตยออกหนังสือรับรองผลการตรวจพิสูจน์แล้วว่าผู้ฟ้องคดี ไม่เป็นผู้มีลักษณะเลวหรือสวระเหย นอกจากนี้ ทางราชการโดยสำนักนายกรัฐมนตรี (ที่ถูกต้อง สำนักงาน ป.ป.ช.) ยังได้ออกหนังสือของศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง การให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพ การใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาคือในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งความระเบียบราชการ ดังกล่าวได้ระบุไว้ชัดเจนว่า ผู้ใดที่เคยมีประวัติการเสพหรือติดยาเสพติด และได้พ้นจาก สภาพการใช้ยาเสพติดโดยได้รับการรับรองจากแพทย์หรือโดยผ่านการบำบัดรักษา จากสถานบำบัดของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้ถือว่า ผู้คนเป็นผู้มีโอกาสนในการทำงานหรือเข้ารับการศึกษาเช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้คนเข้าทำงานหรือศึกษาคือ โดยอ้างเหตุ ว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดี นำประวัติการกระทำความผิดดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีที่เก็บไว้ในทะเบียนประวัติอาชญากรรม มาเป็นข้อตัดสินเรื่องความประพฤติของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง อีกทั้ง

ต้นนายคดีเอง
น.น. (ต้นยศ ปันจุมพ.)
ท.ร. พ.น. ๒๕๓๕.๖๖



ต้นนายคดีเอง
ความเห็น...
ร.ศ. พ. ๒๕๐๐
(นายวิชาญ คัด)

ความเห็นตามข้ออ้างของกองบัญชาการศึกษาบังคับต่อพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๙ และประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ที่มีวัตถุประสงค์ที่จะเบียดเบียนให้ความเป็นธรรมต่อเด็กและเยาวชนให้มากที่สุด แต่คำสั่งของกองบัญชาการศึกษาเป็นการพิจารณาเพียงหลักฐานเดิมที่ผู้ฟ้องคดีได้เคยกระทำไว้ มิได้สนใจระเบียบภาควิธีที่พยายามผลักดันให้เกิดการยอมรับแก่เด็กและเยาวชนผู้เคยติดยาเสพติดให้โทษซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้ว และประสงค์ที่จะเป็นพลเมืองดีด้วยการศึกษาต่อจนจบ มีโอกาสที่จะสอบเพื่อเข้ารับราชการเป็นกำลังของสังคมและครอบครัว การที่คณะอนุกรรมการของกองบัญชาการศึกษาและคณะกรรมการโรงเรียนตำรวจภูธร ๓ ได้วินิจฉัยมานั้น เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

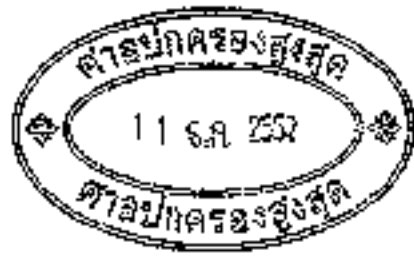
ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีลบชื่อของผู้ฟ้องคดีออกจากทะเบียนประวัติอาชญากร

๒. เพิกถอนมติของคณะอนุกรรมการพิจารณาคู่คุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ที่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งและเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผู้ฟ้องคดีเข้าศึกษาในโรงเรียนตำรวจภูธร ๓ เพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ฟ้องคดีสมัครสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจกองกำกับการโรงเรียนตำรวจภูธร ๓ จังหวัดนครราชสีมา และได้สอบผ่านทุกขั้นตอนแล้ว แต่ในการประกาศผลสอบรอบสุดท้าย ความประกาศกองบัญชาการศึกษา (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙ เรื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๙ ปรากฏว่าขาดคุณสมบัติและไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เนื่องจากมีประวัติคดีอาญาใช้สารระเหยสุดคมเพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายและจิตใจ และเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ที่กำหนดว่า ต้องไม่เป็นผู้ประพฤติดื้อมเลี้ยวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยจากการตรวจสอบพบว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติคดีอาญาข้อหาใช้สารระเหยสุดคมเพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายและจิตใจ

สำนักงานผู้ฟ้อง
๒๒๒ ๒๒
(นายสม งามพุ่ม)
รอง ผอ.ร.ร.๓๖.๓๖



ซึ่งยื่นพนักงาน...
สำนักงานผู้ฟ้อง
วิ.ศ.วิ. ๒๒๒
ในกรณี (นายสม งามพุ่ม)
ของ สว.ผอ. 4 ร.ร.๓๖.๓๖.
16 ก.พ. 2553

ซึ่งชั้นพนักงานสอบสวนและชั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด
ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔
แต่จำเลยอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ให้รื้อกล่าวอ้างผิดเพี้ยนปล่อยตัวไปและรับของกลาง
ซึ่งกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑๑ ได้พิจารณาคูณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการตำรวจแล้วเห็นว่า
จะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และนอกจากจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๘ (๑) ถึง (๕) แล้ว
ใน (๖) จะต้องมีความประพฤติดีและมีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.ตร.
ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ด้วย
โดยพิจารณาตามกฎ ก.ตร. ข้อ ๒ ววรรคหนึ่ง (๒) ที่กำหนดว่า ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และพิจารณาจากความเหมาะสมกับตำแหน่งตามหลักสูตร
การสอบแข่งขันตามข้อ ๒ (๒) (๑) และ (๓) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และ
วิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วมีมติว่าเป็นผู้ไม่ผ่านจากความเหมาะสมกับตำแหน่ง เพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ
ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
ข้อ ๒ ววรรคหนึ่ง (๒) ดังกล่าว ซึ่งในการพิจารณาประวัติและความประพฤติของผู้เข้าสอบแต่ละราย
คณะกรรมการฯ ได้ใช้อำนาจหน้าที่ในการพิจารณา โดยแยกเป็น ๒ กรณี คือ (๑) พิจารณา
คุณสมบัติตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีประวัติเคยต้องหาคดีอาญาหรือหาใช้สารระเหยติดมึนเมาเพื่อปำนัก
ความดีของการร่างกายและจิตใจ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคูณสมบัติตามข้อ ๒
วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ดังกล่าวแล้ว มีมติว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ และ (๒)
พิจารณาจากความเหมาะสมกับตำแหน่ง คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาตามกฎ ก.ตร.
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ
เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดหลักสูตรการสอบแข่งขันไว้ในข้อ ๒ (๒) (๑) และ
(๓) ภาคว่าความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับ
ตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน
และพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่นของผู้เข้าสอบและจากการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ อาจใช้วิธีอื่นใด
เพิ่มเติมอีกก็ได้เพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่ง และเมื่อคณะกรรมการฯ

สำเนาถูกต้อง

๒๕๕

(นายพล อำนาจ)

รอง ผบ.ตร. ส.อ.บ.๓



ได้พิจารณา...

สำนักงาน...

๓.๓.๖๐

๓.๓.๖๐.๔ ๓.๓.๖๐.๔

16 ก.พ. 2553

ได้พิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีมติว่า ตามประวัติและพฤติการณ์ในการใช้สวระเหยสุกตมเพื่อบำบัดความต้องการของร่างกาย และจิตใจของผู้ฟ้องคดี ทำให้เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.คร. ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ที่กำหนดว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงไม่ผ่านภาคความ เหมาะสมกับตำแหน่งตามหลักสูตรการสอบแข่งขัน

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ากองบัญชาการศึกษาไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี ที่ให้ความเห็นชอบว่า ผู้ใดที่เคยมีประวัติการเสพยาเสพติดและได้พ้นจากสภาพการใช้นาเสพติด โดยได้รับการรับรองจกแพทย์ หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการหรือสถานบำบัด ที่ได้รับการรับรองจากทพราชการ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้มีโอกาสในการทำงาน หรือเข้ารับการศึกษา เช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้นั้น เข้าทำงานหรือศึกษาต่อโดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจ ของสังคมมิได้นั้น คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาโดยนำมติดคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมาเป็น องค์ประกอบส่วนหนึ่งในการพิจารณาความคู่กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ (ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗) ซึ่งแต่เดิมกำหนดคุณสมบัติผู้ที่ จะได้รับการคัดเลือกไว้ตามมาตรา ๔๑ (๗) ว่า ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี และพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการ ตำรวจไว้ตามมาตรา ๔๔ (๖) ว่า มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนด ในกฎ ก.ตร. ซึ่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดคุณสมบัติไว้ตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ว่า ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ประกอบกับแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ ๖๘๒๔๓๗ ที่ว่า หากกรมตำรวจมีนโยบายที่จะรับเฉพาะบุคคลที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง ไม่เคยมีพฤติการณ์ ผ่าฝืนกฎหมายในเรื่องใด ๆ เลยเข้ารับราชการก็ควรจะดำเนินการแก้ไขมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ทำนองเดียวกับมาตรา ๒๗ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ เพื่อให้มีความหมายกว้างยิ่งขึ้น ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๒๗ (๖) กำหนดว่า ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี แนวทางการพิจารณาของ คณะอนุกรรมการฯ เห็นว่า เนื่องจากการคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการตำรวจถือเป็นอาชีพที่

สำเนาถูกต้อง

ร.ร.น. *Bi*
(*พระพิ* *พระพิ*)
๑๐๑ ๓๓.๓๓.๓๓.๓๓



แตกต่าง...
สำเนาถูกต้อง
160
(นครราชสีมา)
ร.ร.น. ๓๓.๓๓.๓๓.๓๓
16 ก.พ. 2553

แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่รักษากฎหมาย ส่วนวลความยุติธรรมในแง่สังคม และในการปฏิบัติหน้าที่ต้องบังคับใช้กฎหมายและมีอาวุธอยู่ในมือ การพิจารณาเลือกสรรบุคคลากรจึงมีความจำเป็นจะต้องให้ ความละเอียดรอบคอบเป็นพิเศษ ทั้งการไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามที่ได้รับการ บกพร่องจากคณะรัฐมนตรี และไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียประกอบด้วย จึงถือได้ว่า การพิจารณาของคณะกรรมการฯ ไม่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี และแนวทางการวินิจฉัยของ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านทำให้การว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าได้พิจารณาคุณสมบัติ ของผู้ฟ้องคดีโดยนำมติคณะรัฐมนตรีควบคู่กับข้อกำหนด โดยออกจนแนวดำเนินการของ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ที่ ๒๘๓๖๕๓๗ มาใช้ประกอบการพิจารณา เป็นการพิจารณา โดยมิชอบ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การให้โอกาส ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการให้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อ ในหน่วยงานภาครัฐ ผู้ฟ้องคดีทราบดีว่าเคยประพฤติผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างจริง แต่ขณะกระทำความผิดนั้น ผู้ฟ้องคดียังเป็นผู้เยาว์อายุเพียง ๑๕ ปี การคัดค้านใจ ภาวะทาง อารมณ์ยังมิได้เพียงพอ จึงได้ลงกระทำความผิดดังกล่าวไป แต่เมื่อทางคณะรัฐมนตรีได้มี มติให้โอกาสแก่ประชาชนทั่วไปในการเข้ารับราชการ โดยกำหนดให้หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้เคยกระทำความผิดนั้นเข้าทำงาน หรือศึกษาต่อ โดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่ามติของคณะรัฐมนตรีใช้กับหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้นั้น เป็นความเห็นที่ขัดต่อหลักการและเหตุผล รวมทั้งขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งมติของคณะรัฐมนตรีเป็นการกำหนดให้ทุกหน่วยงานปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน หากผู้ถูกฟ้องคดีไม่ถือปฏิบัติตามก็เท่ากับว่าหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีมีอภิสิทธิ์ เหนือหน่วยงานอื่นอันก่อให้เกิดความไม่ชอบธรรมของสังคม เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติกำหนด มาตรการเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและหน้าที่และเสรีภาพได้ เท่าเทียมกัน โดยมีมติกำหนดว่าจะถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็น ที่รังเกียจของสังคมมิได้ จึงถือว่าชัดเจนที่สุดแล้ว ไม่มีเหตุอื่นใดที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะตีความหมาย เป็นอย่างอื่นได้

อำนาจผู้ฟ้อง

น.อ.อ.

(พระยศ ปว.พันท.)
ร.อ. นพ.อ.ส.ร.น.



ผู้ถูกฟ้องคดี..

อำนาจผู้ฟ้อง

(พระยศ ปว.พันท.)

ร.อ. นพ.อ.ส.ร.น.

16 ก.พ. 2553

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า การสอบแข่งขันบุคคลเข้ารับราชการตำรวจ
ถือเป็นอาชีพพิเศษที่แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนทั่วไป เนื่องจากข้าราชการตำรวจ
เป็นผู้ที่จะต้องบำเพ็ญทุกข์ ปรารุงสุข และปฏิบัติงานใกล้ชิดติดกับประชาชน เป็นผู้ดำรงความยุติธรรม
ในเบื้องต้นให้แก่ประชาชนและสังคม ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องเป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย
และมีอาวุธอยู่ในมือ การคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วงการจึงมีความจำเป็นต้องมีความละเอียด
รอบคอบ เพื่อให้ได้บุคคลที่ดี ไม่มีประวัติต่างพร้อย และไม่เคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือมีมลทินทางคดี งามาก่อน เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีประวัติและความประพฤติส่วนตัวที่ไม่เหมาะสม
ต่อตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุแต่งตั้ง จึงไม่อาจรับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจได้
การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งตามประกาศของบัญชาการการศึกษา เรื่อง การรับสมัคร
สอบแข่งขันบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๔ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๕
มีนาคม ๒๕๔๔ ไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการสอบแข่งขันเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๔
จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และเป็นไปตามแนวคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง
คดีหมายเลขคำที่ ๔๗๗/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๑๐๘๖/๒๕๔๘

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๕ ปี
ผู้ฟ้องคดีเคยมีประวัติคดีอาญาข้อหาใช้สารระเหยสุดคมเพื่อบำบัดความต้องการของ
ร่างกายและจิตใจ ซึ่งในวันพนักงานสอบสวนผู้ฟ้องคดีรับสารภาพ และชั้นพนักงานอัยการมีการสั่งฟ้อง
ศาลมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
ตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ แต่จำเลยอายุไม่เกิน ๑๗ ปี ให้อภัยกล่าวตักเตือนแล้วปล่อยไป
รับของกลาง การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีจึงถือได้ว่าเป็นการกระทำตามผิดอาญาซึ่งมีโทษ
ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ อันมีระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งเป็นการกระทำ
ที่โดยปกติวิญญูชนโดยทั่วไปไม่พึงกระทำ เพราะการกระทำดังกล่าวมีกฎหมายกำหนด
ให้เป็นความผิดจึงไม่เป็นที่ชอบรับของสังคม แม้ศาลจะมีคำพิพากษาให้กล่าวตักเตือน
ก็ตาม ก็มีได้หมายความว่าผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดดังกล่าวแต่อย่างใด แต่เป็นกรณี
ที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดในขณะอายุไม่เกิน ๑๗ ปี ผู้กระทำความผิดจึงไม่ล่องรับโทษ
ตามมาตรา ๒๔ ดังนั้น ศาลจึงตัดสินให้กล่าวตักเตือนตามมาตรการที่บัญญัติในมาตรา ๒๖ (๓)
แห่งพระราชกำหนดข้างต้น ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจร่างกายที่สถาบันัญญารักษ์

สืบนายศักดิ์ชัย

ร.น.น.

(ผู้แทน ข้าราชการ)
ร.น.น. ๒๖.๗.๕๓



สืบนายศักดิ์ชัย

เมื่อวันที่...

(ในชั้นอุทธรณ์)
ร.น.น. ๒๖.๗.๕๓

16 ก.พ. 2553

เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ และผลการตรวจพิสูจน์ว่าผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้ติดยาเสพติดหรือ
สารระเหยนั้นเป็นก็กรณหนึ่ง แต่ก็ไม่สามารถนำมาลบล้างการกระทำความผิดที่เคยได้กระทำ
มาก่อนได้ ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าวอาจถือได้ว่าเป็นพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียเกียรติและ
มีผลกระทบต่อภาพพจน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่
ในกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องนำบัลลูน ขำ รุ่งสุข และเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายในการ
ปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดี
เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบกับข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗

อีกทั้งประกาศกองบัญชาการศึกษารื่อง การรับสมัครสอบแข่งขันบุคคล
เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ ภาคผนวก ข ๓
ในส่วนของการพิจารณาภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ได้กำหนดให้ประเมินบุคคล
เพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติ
การศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่นของผู้เข้าสอบ และจากการ
สัมภาษณ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ นอกจากนี้ ยังต้องมีตรวจสอบ
ประวัติคดีอาญาและสืบความประพฤติประกอบด้วย ซึ่งหากผู้ใดกระทำความผิด
ความเหมาะสมกับตำแหน่งเห็นว่ามีประวัติความประพฤติหรือชื่อเสียงไม่เหมาะสมที่จะเป็น
ข้าราชการตำรวจ ถือว่าไม่ผ่าน เมื่อปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเคยมีพฤติกรรมใช้สารระเหยสุดดม
เพื่อนำบัลลูนเพื่อการรณรงค์และจิตใจอันเป็นพฤติการณ์ที่เป็นการเสื่อมเสียเกียรติ
และมีผลกระทบต่อภาพพจน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นผู้มีลักษณะ
ต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ
ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการ
ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ การที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสม
กับตำแหน่งซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายจากกองบัญชาการศึกษารับมอบอำนาจจาก
ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า พฤติกรรมแห่งการกระทำของ
ผู้ฟ้องคดีที่เคยต้องหาคดีอาญาดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่วิญญูชนทั่วไปไม่พึงกระทำและถือว่า
เป็นพฤติกรรมแห่งการกระทำที่มีความเสื่อมเสียและเป็นที่ยังเกียจของสังคม ผู้ฟ้องคดี
จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของการเข้าเป็นข้าราชการตำรวจตามกฎ ก.ตร.

สำนักงานผู้ฟ้อง

๔.๔.๔

(นายแพทย์ ช่างทนต์)
รพ. บางเขน ๔๔.๔.๔



สำนักงานผู้ฟ้อง

ว่าด้วย...

๑๖ ก.พ. ๒๕๕๓
16 ก.พ. 2553

416 0.10. 25%

หมายเลขแดงที่ ๔๔๐๖/๒๕๓๔ ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดอาญาตามมาตรา ๑๗ และมีโทษความมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว อันมีระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในข่ายที่จะต้องจัดให้มีการพิมพ์ลายนิ้วมือและส่งไปตรวจหอบยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร และวิทยาการจังหวัดท้องที่ เพื่อดำเนินการจัดพิมพ์ประวัติตามระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการพิมพ์ลายนิ้วมือ ผู้ต้องหา จำเลย ผู้ต้องขัง ผู้ถูกกักกัน ผู้รับการอบรม และศพของลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ดังนั้น การจัดทำประวัติอาชญากรของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีเหตุประการใดประการหนึ่งตามที่กำหนดในข้อ ๑ บทที่ ๕ การคัดแยกแผนพิมพ์ลายนิ้วมือ และบัญชีประวัติออกจากสารบบ หรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรของลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (๑) ถึง (๗) ที่จะเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจทำลายบัญชีประวัติอาชญากร หรือลบชื่อของผู้ฟ้องคดีออกจากทะเบียนของทางราชการแล้ว ศาลจึงไม่อาจกำหนดค่าบังคับค่าที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาออกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีโดยกองบัญชาการตำรวจ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๔ ที่ไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจประจำปี ๒๕๔๔ เพราะเหตุเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งในประเด็นดังกล่าวเกินที่ยุติแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เคยต้องโทษอาญา เคยใช้สารระงับปวดเพื่อบำบัดความล้าของร่างกายและจิตใจ และมีประวัติในฐานข้อมูลอาชญากร แต่เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดว่า ผู้ใดที่เคยมีประวัติการเสพหรือคดียาเสพติดและได้พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด โดยได้รับการรับรองจากแพทย์หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาจากสถานบำบัดของทางราชการ หรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้มีโอกาสดำรงงานหรือเข้ารับการศึกษาเช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้นั้นเข้าทำงานหรือศึกษาต่อโดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศตส./๑๔๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีก็มีได้โต้แย้งว่ามติดังกล่าวใช้บังคับไม่ได้ อีกทั้งมติดังกล่าวของคณะรัฐมนตรี

สืบนายทูกตอง

ท.อ.อ.

(ประธาน อ.ท.อ.)

รอง อ.ท.อ.ท.อ.



สืบนายทูกตอง

ท.อ.อ.

(ประธาน อ.ท.อ.)

รอง อ.ท.อ.ท.อ.

16 ก.ย. 2553

แม้จะมีใช้กฎหมายหรือพระราชบัญญัติที่ตราขึ้นเป็นกฎหมายตามที่ศาล
ได้วินิจฉัยก็ตาม แต่ก็ถือว่ามติของคณะรัฐมนตรีเป็นคำสั่งของคณะผู้บริหารประเทศ
เป็นผู้กำหนดขึ้น ซึ่งมีมติดังกล่าวมิได้กำหนดขึ้นเพื่อขัดหรือแย้งกับกฎหมาย แต่เป็น
การกำหนดขึ้นตามกฎหมาย อันเป็นการให้สิทธิตามรัฐธรรมนูญในขณะนั้น ซึ่งมีมติดังกล่าว
ได้ยกเว้นไว้เพื่อเฉพาะบุคคลผู้เคยมีประวัติการเสพหรือติดยาเสพติด และได้พ้น
จากสภาพการใช้ยาเสพติดโดยได้รับการรับรองจากแพทย์ หรือโดยผ่านการบำบัด
รักษาจากสถานบำบัดของทางราชการ หรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจาก
ทางราชการเท่านั้น ซึ่งปรากฏชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อกำหนด
ตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ศคส./๑๕๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ส่วนข้อกำหนด
มาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒)
ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้กล่าวอ้างว่าไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง เพียงแต่กฎ ก.ตร. ข้อ ๒
วรรคหนึ่ง (๒) ดังกล่าว มิได้บัญญัติอย่างชัดเจนว่าการบกพร่องในศีลธรรมอันดีเป็นเช่นใด
ซึ่งตามหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ศคส./๑๕๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ของคณะรัฐมนตรี
(ที่ถูกต้อง สำนักงาน ป.ป.ส.) เพียงกำหนดว่าหากผู้คุณสมบัติเช่นผู้ฟ้องคดีแล้วห้ามมิให้ถือว่า
ผู้นั้นเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีเท่านั้น โดยมีได้ยกเว้นกรณีอย่างอื่น
อันถือว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ความนัยของพระราชบัญญัติ
หรือข้อกำหนด ก.ตร. ดังกล่าวแต่อย่างใด เมื่อพิจารณาจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดี
จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าผู้ถูกฟ้องคดียังคงถือหลักเกณฑ์เดิมใช้ในการตัดสินใจความเป็น
ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีอยู่ โดยมีได้คำนึงถึงมติคณะรัฐมนตรี
ดังกล่าวซึ่งกำหนดไว้อย่างชัดเจน และแม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะอ้างว่าได้ถือปฏิบัติตาม
คำพิพากษาของศาลปกครองตลอดจนแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
ที่ ๖๘/๒๕๓๗ แต่ก็ถือว่าเป็นคนละกรณีกัน

ส่วนกรณีที่ถูกฟ้องคดีอ้างว่าข้าราชการตำรวจเป็นหน่วยราชการที่แตกต่าง
จากข้าราชการพลเรือนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการตำรวจต้องปฏิบัติตามที่รักษากฎหมาย
อำนวยความสะดวกในเบื้องต้น และในการปฏิบัติหน้าที่ต้องบังคับใช้กฎหมายและมีอาวุธ
อยู่ในมือ การพิจารณาเลือกสรรบุคคลากรจึงมีความจำเป็นต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ
เป็นพิเศษ ทั้งการไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามที่ได้รับการยกเว้นจากคณะรัฐมนตรี

สืบนายถูกฟ้อง

น.น.

(ตำรวจ ตำรวจ)

๑๐๓๓๒๕๔๖



สืบนายถูกฟ้อง (และใบเก็บ)

๑๐๓๓๒๕๔๖
(น.น. ตำรวจ)

๑๐๓๓๒๕๔๖

16 ก.พ. 2553

และไม่เป็นผู้มีทวามประพฤติเสื่อมเสียประกอบด้วย จึงถือได้ว่าการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ไม่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี และแนวทางการวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์นั้น เป็นข้อกล่าวอ้างที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นการแบ่งชนชั้น ซึ่งแม้ว่าจะถือเป็นหลักปฏิบัติที่สืบต่อกันมา แต่ตามมติคณะรัฐมนตรีก็มีได้ชัดหรือแย้งกับหลักดังกล่าว เพียงแต่ยกเว้นเฉพาะผู้ที่พ้นหรือถือได้ว่าพ้นจากสภาพการเป็นผู้ติดตามเสด็จอย่างถาวร ด้วยการรับรองจากโรงพยาบาลของรัฐหรือโรงพยาบาลที่รัฐรับรองเท่านั้น ที่จะถือว่าเป็นผู้ไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการยกเว้นจากหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ คคส./๑๕๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเห็นพ้องด้วย เนื่องจากหนังสือดังกล่าวระบุชัดเจนว่าหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และที่อ้างว่าเป็นไปตามแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ที่ ๖๘/๒๕๓๗ ผู้ฟ้องคดีขอชี้แจงว่าคำวินิจฉัยร้องทุกข์ดังกล่าวมิได้มีร้อยยกเว้นเช่นกรณีของผู้ฟ้องคดี เพราะหากเป็นจริงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง เหตุใดผู้ถูกฟ้องคดีกลับมิได้ประกาศใช้อย่างชัดเจน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีทราบดีอยู่แล้วว่าเคยต้องคดี แต่เมื่อมีหนังสือดังกล่าวของภาครัฐที่ระบุไว้อย่างชัดเจนและเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีก็เป็นหน่วยงานของรัฐมิได้มีประกาศยกเว้นไว้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะกล่าวอ้างดังกล่าวจึงหาใช่เหตุผลที่สมควรแต่อย่างใดไม่ ซึ่งหากผู้ถูกฟ้องคดียืนยันว่าหนังสือดังกล่าวจะนำมาใช้ไม่ได้ หรือผู้ถูกฟ้องคดีจะไม่ตีความยกเว้นตามมติของคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ ความที่สุด ที่ คคส./๑๕๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ก็หาได้มีประกาศยกเว้นไว้ไม่ และการไม่ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องใช้จ่ายค่าสมัครสอบ ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าเตรียมตัวในการเข้าสอบต่างต้องใช้ค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติเช่นใดนั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งว่าไม่ถูกต้อง เพียงแต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าได้รับการยกเว้นจากมติคณะรัฐมนตรีเพียงลอย ๆ และอ้างว่าการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรี จึงขัดต่อสิทธิขั้นพื้นฐานตามกฎหมาย เป็นข้ออ้างที่ฟังไม่ขึ้น ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า มติของคณะกรรมการฯ ของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นมติที่รอบด้วยกฎหมาย และพิพากษายกฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเห็นพ้องด้วย ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนมติของคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติ และภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งและเป็น

สำนักงานกฤษฎีกา

น.ส. ๒

(นายพงศ์ ช่างชุมพล)
รอง ผอ.ก.ป.ค.ค.



ผู้ขาดคุณสมบัติ...

สำนักงานกฤษฎีกา

นาย...
นาย...

เรื่อง สว.๗๖.4 ๒๔.๑๐.๑.

16 ก.ย. 2553

ผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ศ. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผู้ฟ้องคดีเข้าศึกษา ในโรงเรียนตำรวจภูธร ๓ เพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้ข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาให้ยกฟ้อง เพราะผลของคณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติในกรณีคัดเลือกลูกคนเข้ารับราชการตำรวจ ถือเป็นการคัดเลือกลูกคนเข้าสู่อาชีพพิเศษ และมีคณะกรรมการคัดสรรที่อาจนำมาใช้บังคับเป็น ข้อยกเว้นคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการตำรวจได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณา คุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ภายหลังมติ คณะรัฐมนตรี (๕ สิงหาคม ๒๕๔๖) จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามกฎหมาย ชอบแล้ว และไม่ถือว่าเป็นการขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด ขอศาลปกครองสูงสุด พิจารณาพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ศาลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของศาลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกด้วยวิธีการสอบ เป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๘ โรงเรียนตำรวจภูธร ๓ จังหวัดนครราชสีมา ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยผู้ฟ้องคดีสอบผ่าน ภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง แต่ไม่ผ่าน ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เนื่องจากมีประวัติคดีอาญาเคยใช้สารระเหยสุดคม เพื่อบำบัดความต้องการทางร่างกายและจิตใจ อันเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือร้องขอ ความเป็นธรรมต่อกองบัญชาการตำรวจ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยกองบัญชาการศึกษายืนยัน ตามประกาศผลการสอบ โดยอ้างว่าในการพิจารณาภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบประวัติคดีอาญาและสืบความประพฤติและพิจารณาความเหมาะสม กับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุแต่งตั้งจากประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงาน และพฤติกรรมที่ปรากฏทางอื่น ตลอดจนพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ แล้วพบว่า

สืบนายถูกฟ้อง

น.น.น.

(อรรถสิทธิ์ อำนวย)

ทนายความ



สืบนายถูกฟ้อง ผู้ฟ้องคดี...

ในคดี...
ของ... 4...

16 ก.พ. 2553

ผู้ฟ้องคดีมีประวัติคดีอาญาขอให้ใช้สารระเหยสุดคมเพื่อบำบัดความตึงเครียดของร่างกายและจิตใจ ชั้นพนักงานสอบสวนและชั้นพนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้อง และศาลจังหวัดศรีสะเกษ มีคำพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามพระราชกฤษฎีกาป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๗ ซึ่งมีโทษอาญาตามกฎหมาย ๒๔ แต่ผู้ฟ้องคดีอายุไม่เกิน ๑๗ ปี จึงให้ไว้กล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัวไป และให้รับของกลาง ตามคดีหมายเลขคำที่ ๔๔๓๗/๒๕๓๓ หมายเลขแดงที่ ๔๔๓๗/๒๕๓๓ ซึ่งกองบัญชาการศึกษาโดยคณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง จึงมีมติให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามกฎ ก.ร.ร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) เพราะเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี กองบัญชาการศึกษาได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๐๒๗.๑๑๒/๑๒๕๗ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าข้ออ้างของกองบัญชาการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงาน ในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมายและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย เนื่องจากทางราชการโดยสำนักงาน ป.ป.ส.ได้ออกหนังสือของศูนย์อำนวยการต่อสู้ เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง การให้โอกาส ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อ ในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งตามระเบียบราชการดังกล่าวได้ระบุไว้ชัดเจนว่า ผู้ใดที่เคยมีประวัติ การเสพยาหรือติดยาเสพติด และได้พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดโดยได้รับการรับรองจาก แพทย์ หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาจากสถานบำบัดของทางราชการ หรือสถานบำบัด ที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้มีโอกาสในการทำงานหรือเข้ารับการศึกษา เช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธ การรับผู้นั้นเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ โดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็น ที่รังเกียจของสังคมมิได้ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้เพิกถอนมติของ คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ที่ให้ผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งและเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ร.ร. ว่าด้วยคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) และมีคำสั่ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผู้ฟ้องคดีเข้าศึกษาในโรงเรียนตำรวจภูธร ๓ เพื่อบรรจุเข้ารับราชการ

สำเนาถูกต้อง

น.น.น.

(ศาสตราจารย์)
 ร.ร. น.น.น.น.น.น.



เป็นข้าราชการ...

ศาสตราจารย์

ร.ร. น.น.น.น.น.น.

(ในกรณีศึกษา)

ร.ร. น.น.น.น.น.น.

16 ก.พ. 2553

เป็นข้าราชการต่อไป ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับ
คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดี
ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่า ที่ผู้ฟ้องคดีเคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามพระราชกำหนด
ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดูเลินเล่อหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น เป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๔๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมี
คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ซึ่งตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒)
ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
บัญญัติให้การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากต้องมี
คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ (๑) ถึง (๔) แล้ว จะต้องมีความประพฤติและ
ไม่มีลักษณะต้องห้ามโดยไม่เป็นผู้ประพฤติดูเลินเล่อหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และข้อ ๒
วรรคสอง ของ กฎ ก.ตร. ฉบับดังกล่าวกำหนดว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติในข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒)
ก.ตร. อาจพิจารณาแยกเว้นให้เข้ารับราชการได้ จากบทกฎหมายข้างต้นเห็นได้ว่า บทกฎหมาย
ดังกล่าวไม่ได้กำหนดว่าการกระทำเช่นไรถือเป็นการใช้ดุลพินิจดูเลินเล่อหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี จึงเป็นการให้อำนาจฝ่ายปกครองที่จะใช้ดุลพินิจในการที่จะวินิจฉัยว่า
การกระทำใดจะถือเป็นผู้ประพฤติดูเลินเล่อหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ฝ่ายปกครอง
จึงมีดุลพินิจในการพิจารณาวินิจฉัยว่า การกระทำใดจะถือเป็นผู้ประพฤติดูเลินเล่อหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดี ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงแล้วแต่กรณีเฉพาะรายเป็นกรณี
รายๆ ไป ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดว่า ผู้ใดเคยมีประวัติ
การเสพหรือติดยาเสพติด และได้พ้นจากสภาพการไร้ยาเสพติด โดยได้รับการรับรองจาก
แพทย์หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจาก
ทางราชการ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้มีโอกาสในการทำงานหรือเข้ารับการศึกษาเช่นบุคคลทั่วไป
โดยหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้นั้นเข้าทำงานหรือ
ศึกษาต่อ โดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้
และสำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีหนังสือของศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ
เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง การให้โอกาสผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพ

ให้นายกคดีถึง

ร.ร.ร.

(พร้อม ผ่าทูล)
ร.ร.ร.ร.ร.ร.ร.ร.



นายทูลถึง

ค.ร. 104 การใช้...

ในคร. 104

ร.ร.ร. 104 ร.ร.ร.ร.

16 ก.พ. 2553

การให้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งระบุว่า ผู้ใดที่เคยมีประวัติการเสพหรือติดยาเสพติดและได้พ้นจากสภาพการให้ยาเสพติด โดยได้รับการรับรองจากแพทย์ หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาจากสถานบำบัดของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้มีโอกาสดำเนินการเข้าทำงานหรือเข้ารับการศึกษาเช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจจะปฏิเสธการรับผู้นั้นเข้าทำงานหรือศึกษาต่อโดยอ้างเหตุว่าบกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแม้ไม่ใช่กฎหมาย แต่ก็เป็นการกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อให้การใช้ดุลพินิจในเรื่องนี้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและมีให้มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลโดยบุคคลหนึ่งอย่างไม่เท่าเทียมกัน และเมื่อพิจารณาถึงเนื้อหาของมติคณะรัฐมนตรีและหนังสือฉบับดังกล่าว เห็นได้ว่ามีเนื้อหาเป็นการให้โอกาสเฉพาะผู้ที่เคยเป็นผู้เสพเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้ผลิต หรือผู้ค้า ประการสำคัญได้กำหนดว่าผู้ที่เคยเสพนั้นต้องพ้นจากสภาพการให้ยา และมีหนังสือรับรองจากแพทย์หรือได้ผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการด้วยแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้เข้าทำงานหรือศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ มติคณะรัฐมนตรีและหนังสือฉบับดังกล่าวจึงมีเหตุผลที่ยอมรับได้ และถือเป็นแนวทางในการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยคุณสมบัติของผู้สมัครเข้ารับราชการตำรวจกรณีผู้นั้นเคยเป็นผู้เสพยาเสพติดมาก่อนว่าจะถือเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงในแต่ละรายด้วย สำหรับกรณีรายผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีก็ต้องใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในข้อนี้หรือไม่และต้องใช้อย่างละเอียดรอบคอบเพื่อความเหมาะสม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดนั้น ผู้ฟ้องคดียังเป็นเยาวชนมีอายุเพียง ๑๕ ปี ซึ่งศาลจังหวัดศรีสะเกษได้วินิจฉัยว่า ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีอายุไม่เกิน ๑๗ ปี จึงไม่ต้องรับโทษ ให้วางตัวตักเตือนแล้วปล่อยตัวออกไปจากลำห้วยภูพานดังกล่าวแสดงว่าศาลมิได้ตัดสินลงโทษผู้ฟ้องคดี และการกระทำความผิดของบุคคลผู้มีอายุ ๑๕ ปี เฉกเช่นผู้ฟ้องคดีจะอ้างเพื่อเพิ่มโทษใดไม่ได้ ตามมาตรา ๘๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา อีกทั้งแพทย์จากสถาบันวิทยุรักษมิได้ออกหนังสือเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ รับรองผลการตรวจพิสูจน์ว่าได้ตรวจพิสูจน์ผู้ฟ้องคดีแล้ว ไม่พบสารเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ที่ขอตรวจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้พ้นจากสภาพ

สืบนายชูกิตติอง

ณ.น.

(ส่วนคดี ช่างทนาย)
๒๐๑ ๓๓๖/๒๕๔๓



นายชูกิตติอง

/การใช้...

(น.ร. ช.ช.ช.)
ร.ร. ๓๖.๔ ๒๕๕๓

16 ก.ย. 2553

การใช้นาฬิกาแล้ว กรณีจึงถือได้ว่าขณะพิจารณาคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีสามารถเข้าทำงานในหน่วยงานทางราชการได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีเคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจไปโดยยังไม่ได้พิจารณาถึงหนังสือและมติคณะรัฐมนตรีและข้อเท็จจริงที่เป็นกรณีเฉพาะเรื่องเฉพาะรายของผู้ฟ้องคดี เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยกองบัญชาการศึกษาคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๔ ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นการไม่ชอบ

อนึ่ง แม้คำขอท้ายฟ้องจะระบุว่าขอให้ศาลเพิกถอนมติของคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งและเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๔ ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ประกอบกับมติของคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งและเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) และคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๔ ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๔ เป็นการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีเกี่ยวเนื่องใกล้ชิดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ศาลก็อาจพิพากษาเพิกถอนคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๔ ตามประกาศกองบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้ ไม่ถือว่าเป็นการพิพากษาลงโทษจากคำขอส่วนคำขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผู้ฟ้องคดีเข้าศึกษาในโรงเรียนตำรวจภูธร ๓ เพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการต่อไป นั้น เห็นว่า การที่ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๔

สำเนาถูกต้อง

๓.๕.๕

(ประทับ ปรากฏผล)

๖๐๔ ๒๓.๓.๕๕.๕



ตามประกาศ...

สำเนาถูกต้อง

(ประทับ สำเนา)

๖๐๔ ๒๓.๓.๕๕.๕

16 ก.ย. ๒๕๕๓

ตามประกาศของบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๓๕ มีนาคม ๒๕๔๘ ไม่มีผลให้ผู้ฟ้องคดีกลับ
มีสภาพเป็นนักเรียนในโรงเรียนตำรวจภูธร ๓ โดยทันที ผู้ฟ้องคดีจะได้เข้าศึกษาในโรงเรียน
ตำรวจภูธร ๓ หรือไม่ ต้องเป็นไปตามระเบียบขั้นตอนภายหลังจากที่ศาลพิพากษาเพิกถอน
คำสั่งไว้ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๘
ตามประกาศของบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๘ แล้ว กรณีนี้ศาลจึงไม่อาจ
ก้าวล่วงพิพากษายังกลับให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องลี้ภัยผู้ฟ้องคดีเข้าศึกษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่ง
ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการคัดเลือกด้วยวิธีสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๘
ตามประกาศของบัญชาการศึกษา ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๘ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการเจ้าของสำนวน

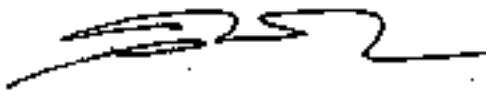
นายหัสวุฒิ วิฑิตวิริยกุล
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



นายวิษณุ วรรณุญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเนพล เสงเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวรวิทย์ กังคศิเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไชยเดช ดันติเวส

สืบนาญศักดิ์

ค.น.ค.

(ประธาน ศาลปกครอง)
รณ ๓๓.๒๕.๕๓.๖.๖



สำนักงานคดี
ร.ค.ค. ๑๐๐
ในคดี ส.อ.ค.ค.
รณ ส.อ.ค.ค. ๔ รณ.๑๐.
16 ก.ย. 2553

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ค. ๕๒)



คดีหมายเลขคำที่ อ. ๑๕๔/๒๕๔๘
คดีหมายเลขแดงที่ ๑, ๑๒๐๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระวาง { นายปรัชญา นงศ์พรหมมา ผู้ฟ้องคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓
อนุกรรมการพิจารณาประวัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง
ตามคำสั่งกองบัญชาการการศึกษา ที่ ๒๕๘/๒๕๔๕
ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขคำที่ ๓๐๘/๒๕๔๖
หมายเลขแดงที่ ๕๕๖/๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ไปสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียน
พลตำรวจที่หน่วยสอบโรงเรียนตำรวจภูธร ๖ ประจำปี ๒๕๔๖ โดยผู้ฟ้องคดีสอบผ่าน
ขั้นตอนต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ แต่เมื่อถึงวันประกาศผลรอบสุดท้าย ผู้ฟ้องคดีกลับสอบ
ไม่ผ่านการคัดเลือก ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๖ ขอความเป็นธรรม
ซึ่งกองบัญชาการการศึกษาได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ



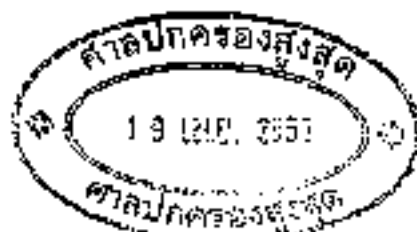
ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีจะต้องพาคดีอาญาฐานลักขโมย ซึ่งคดีดังกล่าวถึงแม้จำเลย (ผู้ฟ้องคดี) จะได้อินยอมชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย ผู้เสียหายขอถอนคำร้องทุกข์และศาลอนุญาตให้ผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์และจำหน่ายคดีออกจากสารบบความก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงมีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเรียกให้ออกรรณการพิจารณาประวัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งตามคำสั่งกองบัญชาการการศึกษา ที่ ๖๔๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ เข้ามาเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้นได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำคำให้การ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ศาลไม่ได้มีคำสั่งให้ทำคำให้การ

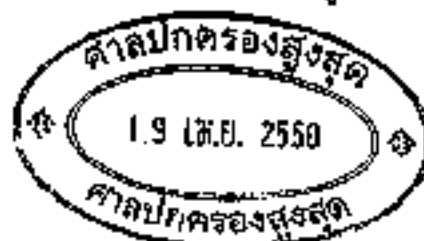
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า หลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งอนุมัติโรงเรียนบัญชาการศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ดำเนินการเปิดรับสมัครและคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลภายนอกเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ แล้วกองบัญชาการการศึกษาโดยผู้บัญชาการศึกษามีประกาศลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๕ รับสมัครคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ รวมทั้งยังได้มีคำสั่งที่ ๖๔๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งออกรรณการเพื่อดำเนินการรวม ๔ ชุด ได้แก่ ออกรรณการพิจารณาประวัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ออกรรณการฝ่ายเสนอข้อมูลประวัติ ออกรรณการฝ่ายข้อกฎหมายและระเบียบ และเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูลในการพิจารณาประวัติ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีผู้บัญชาการการศึกษาเป็นประธาน และมีอำนาจพิจารณาคุณสมบัติและความเหมาะสมกับตำแหน่งจากประวัติทางคดีอาญาหรือความประพฤติของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก และมีอำนาจในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครสอบคัดเลือกที่มีประวัติทางคดีอาญาหรือความประพฤติไม่เรียบร้อย โดยมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถือเป็นเด็ดขาด ถ้ากรรมการและผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลหนึ่งที่ไปสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ ที่หน่วยสอบโรงเรียนตำรวจภูธร ๖ จังหวัดนครสวรรค์ และผู้ฟ้องคดีสอบผ่านทุกชั้นจนจนถึงขั้นตอนการตรวจสอบประวัติและความประพฤติ ปรากฏว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๗ ปี ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินคดีอาญาฐานลักขโมย เหตุเกิดที่สถานีตำรวจนครบาลหัวขวาง โดยพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ



มีความ...

มีความเห็นสิ่งฟ้อง แต่ในวันนั่งพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวกลางจำเลย (ผู้ฟ้องคดี) ได้ขอใช้คำเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย ผู้เสียหายจึงขอถอนคำร้องทุกข์ ศาลจึงอนุญาตให้ถอนคำร้องทุกข์และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ซึ่งในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ได้นำผลคดีมาประกอบการพิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเพราะเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรม อันตีตามนัยมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงมีมติไม่รับ จากนั้นกองบัญชาการศึกษาโดยผู้บัญชาการศึกษาจึงได้มีประกาศลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ เรื่อง การคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๔๖ ซึ่งการประกาศในครั้งนี้เป็น การประกาศบัญชีรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้ บัญชีรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้สำรอง และบัญชีรายชื่อผู้สอบไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับ ตำแหน่ง โดยเฉพาะบัญชีผู้สอบไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งของหน่วยสอบ โรงเรียนตำรวจภูธรภาค ๖ มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังได้ให้การถึงแนวทางการพิจารณาคูณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง กรณีผู้สมัครสอบคัดเลือกเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีว่ามีหลักเกณฑ์พิจารณาจาก ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีประเภทบุคคล ลักษณะที่ ๓ มาที่ ๑ ข้อ ๑๐ และ มติที่ประชุมการบริหารตำรวจครั้งที่ ๖/๒๕๒๓ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ซึ่งกำหนดให้ พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรั้งเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักพระพุทธศาสนา ประกอบกับ ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมมีทั้งกฎหมายและอาชญาอยู่ในมือ จำเป็นต้องมีระเบียบ วินัย มีความประพฤติไม่ต่ำทร้อย ปราศจากมลทินชั่วคองใด ๆ เพราะข้าราชการตำรวจเป็นผู้สัมผัสกับประชาชนอย่างใกล้ชิด ซึ่งในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้นำแนวทางดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาด้วย ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจจึงชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า กรณีผู้ฟ้องคดีต้องหาคดีอาญานั้น เกิดขึ้น ขณะผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๗ ปี และเป็นพนักงานขายอยู่ที่ห้างสยามจัสโก้ โดยผู้ฟ้องคดี ถูกกล่าวหาว่าขโมยเงินที่ได้จากการขายเทปและซีดีเพลง ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิด จึงได้ให้การปฏิเสธ แต่พนักงานอัยการมีความเห็นสิ่งฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวน ครั้นถึงวันนั่งพิจารณาคดีของศาล ผู้เสียหายได้ขอถอนคำร้องทุกข์ เนื่องจาก



ได้รับ...

ได้รับการชดใช้ค่าเสียหาย ศาลจึงอนุญาตให้ผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีทำผิดจริงตามคำฟ้อง ทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา ๔๓ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้องค์กรของรัฐต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๓๓ ววรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวถึงบัญญัติว่า ในคดีอาญาคือต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหา หรือจำเลยไม่มีความผิด และวรรคสองบัญญัติว่า ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่า บุคคลใดได้กระทำความผิดจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้ เมื่อศาลยังไม่ได้พิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีบริสุทธิ์ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีไม่ทราบเรื่องที่ผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีได้ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านการสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจโดยอาศัยเพียงเอกสารแนบเดียวที่ได้จากสำนักงานอัยการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวกลาง จึงไม่เป็นประโยชน์กับผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โทกาทิ่มเดิมว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่าลักขโมยทรัพย์สิน ผู้ฟ้องคดีใช้ชื่อว่านายบุญทำ วงศ์พรมมา แต่ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยินยอมชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย ผู้เสียหายจึงถอนคำร้องทุกข์ ปรากฏตามรายงานกระบวนการพิจารณาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๘๔/๒๕๓๗ หมายเลขแดงที่ ๒๗๘๑/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๓๗ สำหรับกรณีการกระทำผิดอาญาในทำนองเดียวกับผู้ฟ้องคดีนั้น คณะกรรมการซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเคยมีมติไม่รับเข้าศึกษาในโรงเรียนตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๓ เนื่องจากได้ขอยกทรัพย์สินของนายจ้าง และผู้เสียหายได้ถอนคำร้องทุกข์ในชั้นศาลเช่นเดียวกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีถูกผู้เสียหายร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนว่ากระทำความผิดอาญาฐานลักขโมย หากคดีไม่มีมูล พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการคงไม่มีความเห็นสั่งฟ้อง และในวันหนึ่งพิจารณาคดีของศาล ผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีได้ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย ผู้เสียหายจึงได้ถอนคำร้องทุกข์ ซึ่งในวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้ไปศาลด้วย การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตนมิได้รู้เห็นกรณีผู้ปกครอง



/ชดใช้...

ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายนั้น ไม่อาจรับฟังได้ ประกอบกับความผิดอาญาฐานลักขโมยเป็นความผิดที่ต้องกระทำโดยมีเจตนาทุจริตจะเป็นความผิดในเนื้อหาของ การกระทำ ซึ่งในทางศีลธรรมถือว่าเป็นความผิดต่อศีลธรรมอันดี กรณีของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจ ตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ส่วนกรณี ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ นั้น เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพแห่งบุคคลซึ่งต้องหา กติอาญาในฐานะผู้ต้องหาหรือจำเลยมิให้ได้รับการปฏิบัติเยี่ยงผู้กระทำความผิด ซึ่งเป็น กระทบกระเทือนกับการพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรม ตลอดจนที่ผู้ฟ้องคดี อ้างมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ นั้น เห็นว่า การใช้อำนาจรัฐโดยองค์กรใดก็ตามนอกจากจะต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพแล้วยังต้องคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและเหตุผลด้านอื่นๆ เช่น ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนด้วย จึงจะชอบด้วยเจตนารมณ์ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้สอบผ่านทุกขั้นตอนและอนุกรรมการ เสนอข้อมูลประวัติที่แท้จริงโดยโรงเรียนตำรวจภูธร ๖ ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการพิจารณา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แต่งตั้งโดยกองบัญชาการศึกษามีมติไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการพิจารณา สหเหตุที่ไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการพิจารณาเพียงเพราะผู้ฟ้องคดีเคยถูกกล่าวหาว่าขโมยเอกสารลับ ซึ่งผู้ฟ้องคดียืนยันว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดกล่าวหา โดยจะเห็นได้จากผู้ฟ้องคดีให้ การปฏิเสธ ส่วนกรณีที่พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องไม่ได้ หมายความว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิด หากแต่สั่งฟ้องเพราะเพียงคดีมีมูลเท่านั้น เมื่อคดีนี้ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางยังไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดอาญา ตามคำฟ้อง จึงไม่อาจถือว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดอาญา ประกอบกับในคดีอาญาให้ สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดก่อนคำพิพากษา ที่ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาว่า การกล่าวหาผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นการกล่าวหาเลื่อนลอย เพราะพนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เห็นด้วย นอกจากนี้ในการพิจารณา ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะเห็นได้ว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอเพราะหลักฐานที่ใช้ใน การพิจารณามีเพียงความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการและรายงาน



กระบวนการ...

กระบวนการพิจารณาของศาลในวันหนึ่งพิจารณาคดี โดยไม่มีส่วนวนคดีนำมาประกอบพิจารณา
พิจารณา รวมทั้งในวันหนึ่งพิจารณาคดีของศาล ถึงแม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ไปศาล แต่ผู้ฟ้องคดี
ไม่ทราบเรื่องและผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีได้ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายเพราะในขณะนั้น
ผู้ฟ้องคดีมีอายุยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้ปกครองจึงต้องการขอความกับผู้เสียหาย
เพื่อไม่ต้องการให้เป็นคดีความ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็น
ผู้ปกครองในศีลธรรมอันดีตามนัยมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยที่ศาลยังไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดอาญา
จึงไม่ถูกต้อง

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้กองบัญชาการศึกษามีคำสั่งให้
ผู้ฟ้องคดีมารับการอบรมที่โรงเรียนตำรวจต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็น
ผู้มีอำนาจพิจารณาคุณสมบัติและความเหมาะสมกับตำแหน่งจากประวัติทางคดีอาญา
ส่วนการพิจารณาของโรงเรียนตำรวจ ๖ เป็นเพียงการเสนอความเห็นเบื้องต้นเท่านั้น
และในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ามารับ
ราชการตำรวจจึงต้องพิจารณาโดยอาศัยกฎหมายเฉพาะซึ่งก็คือพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงมิใช่เป็นการดำเนินคดีอาญาที่จะต้องต้นนิรฐาน
ไว้ก่อนหาผู้ต้องหาไม่มีความผิด ประกอบกับในรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลเยาวชน
และครอบครัวกลางได้ระบุชื่อของผู้ฟ้องคดีไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณา ผู้ฟ้องคดี
จึงไม่อาจอ้างได้ว่าการยอมความเป็นการกระทำของผู้ปกครอง รวมทั้งกรณีที่มีผู้ฟ้องคดี
ถูกดำเนินคดีอาญามาขึ้นยกยกนั้น ในทางพระพุทธศาสนา คีตข้อ ๒ ได้กล่าวไว้ว่าให้ฟังละเว้น
จากการอภัยโทษ ซึ่งหมายความว่าไม่เอาทรัพย์สินของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยเจ้าของ
ไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งคีตข้อ ๒ อาจจะเป็นเรื่องลักทรัพย์หรือยกยกทรัพย์ก็ได้ นอกจากนั้น
ถึงแม้ผู้ฟ้องคดีจะผ่านการทดสอบจิตวิทยา แต่ยังไม่ถือว่าเป็นการคัดเลือก
เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติอีกซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งของ
หลักสูตรการคัดเลือก เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ปกครองในศีลธรรม จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านภาค
ความเหมาะสมกับตำแหน่ง

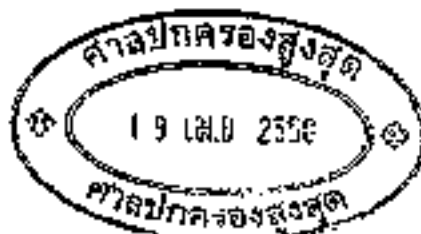
ศาลปกครองสูงสุดออกหนึ่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
คู่ความเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของคู่ความผู้แถลงคดี



/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งมอบหมายให้กองบัญชาการศึกษาคือเป็นผู้ดำเนินการรับสมัครคัดเลือกด้วยวิธีสอบบุคคลภายนอกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ กองบัญชาการการศึกษาโดยผู้บัญชาการศึกษาคงได้มีประกาศลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ เปิดรับสมัครสอบคัดเลือก รวมทั้งยังได้มีคำสั่งที่ ๖๔๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ แต่งตั้งอนุกรรมการและเจ้าหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งรวม ๔ ชุด ได้แก่ ๑. อนุกรรมการพิจารณาประวัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ๒. อนุกรรมการฝ่ายเสนอข้อมูลประวัติ ๓. อนุกรรมการฝ่ายช้อกกฎหมายและระเบียบและ ๔. เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูลในการพิจารณาประวัติ โดยในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีผู้บัญชาการศึกษาคือประธานอนุกรรมการ และมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาคุณสมบัติและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งจากประวัติทางคดีอาญาและความประพฤติของผู้สมัคร และยังมีอำนาจในการคัดเลือกผู้สมัครสอบคัดเลือกที่มีประวัติทางคดีอาญาหรือความประพฤติไม่เรียบร้อยและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ถือเป็นมติเด็ดขาด สำหรับในส่วนของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ไปยื่นสมัครสอบที่หน่วยสอบโรงเรียนตำรวจ ๖ จังหวัดนครสวรรค์ และผู้ฟ้องคดีสอบผ่านทุกชั้นตอนจนถึงขั้นตอนการพิจารณาสอบประวัติและความประพฤติแล้วพบว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ขณะที่ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๔๗ ปี ผู้ฟ้องคดีถูกจำคุกโดยอาญาฐานลักขโมยเหตุเกิดที่สถานีตำรวจนครบาลหัวขวาง และคดีดังกล่าวพนักงานอัยการมีความเห็นถึงฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวน แต่ในวันนั้นพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้เสียหายได้รับพระราชทานใช้คำเสียหาย จึงได้ขอถอนคำร้องทุกข์ ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางจึงอนุญาตให้ผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์และจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ซึ่งในภาพรวมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามนัยมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงมีมติไม่รับ จากนั้นกองบัญชาการการศึกษาโดยผู้บัญชาการศึกษาคงได้มีประกาศลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ ประกาศผลสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งในการประกาศครั้งนี้เป็นการประกาศบัญชีรายชื่อผู้สมัครคัดเลือกได้ บัญชีรายชื่อผู้สอบคัดเลือกได้สำรอง และบัญชีรายชื่อผู้สอบไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง

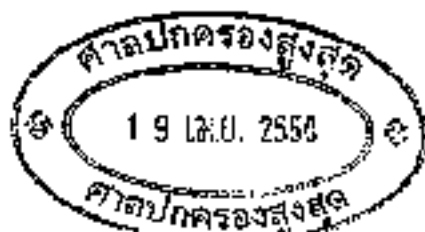


โดย...

โดยเฉพาะบัญชีผู้สอบไม่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งของหน่วยสอบ
โรงเรียนตำรวจภูธร ๖ มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีรวมอยู่ด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ
ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๖ ขอความเป็นธรรม ผู้บัญชาการการศึกษาได้มีหนังสือลงวันที่
๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติไปให้ผู้ฟ้องคดีผ่าน
ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๓ (๗)
แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาล ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอน
มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือของบัญชาการศึกษาลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติตัดสิทธิไม่ให้
ผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

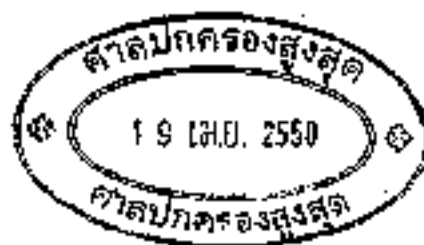
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่นายจ้างมอบให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นเมื่ออายุ ๑๙ ปี
เป็นผู้ขายเทปและซีดีเพลงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินของนายจ้าง
เมื่อนายจ้างตรวจพบเงินที่ได้จากการขายสินค้าพบว่ามียาจำนวนน้อยกว่าสินค้าที่จำหน่าย
ออกไป ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ขายเทปและซีดีเพลงย่อมอยู่ในข่ายต้องสงสัยว่ากระทำผิด
ในคดีอาญาตามความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ แต่การถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดคดีอาญานั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งใช้บังคับ
อยู่ในขณะยื่นฟ้องคดีต่อศาล มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในคดีอาญาต้องสันนิษฐาน
ไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และวรรคสอง บัญญัติว่า ก่อนมีคำพิพากษา
อันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำ
ความผิดมิได้ เมื่อคดีนี้ถึงพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการจะมีความเห็นสั่งฟ้องคดี
ต่อศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง แต่ในเวลาต่อมาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง
มีคำสั่งอนุญาตให้ผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์และจำหน่ายคดีออกจากสารบบความจึงเท่ากับ
ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางยังไม่ได้มีคำพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามคำฟ้อง
ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับการสันนิษฐานไว้ว่า ยังไม่มีความผิดตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เมื่อผู้ฟ้องคดียังไม่มี ความผิด
ตามข้อสันนิษฐานของกฎหมาย การที่จะปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคคล
ธรรมดาที่ไม่ได้ต้องพาดพิงอาญา กล่าวคือ ในการสมัครสอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ
ประจำปี ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีเสมือนหนึ่งว่าผู้ฟ้องคดียังไม่ได้
มีความผิดในคดีอาญา การที่ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านทุกขั้นตอน แต่ถึงขั้นขั้นตอนการพิจารณา
สอบประวัติและความประพฤติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติไม่ให้ผ่านภาคความเหมาะสม



กับตำแหน่ง...

กับตำแหน่ง เพราะผู้ฟ้องคดีมีประวัติทางคดีอาญา จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีเสมือนหนึ่งว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดในคดีอาญา ซึ่งไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าเมื่อศาลเยาวชนและครอบครัวกลางยังไม่มีคำพิพากษา ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่มีคามผิดตามที่ถูกกล่าวหา จึงฟังขึ้น

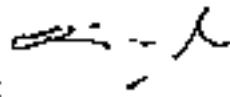
มีประเด็นพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ที่เถรณะแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๔๑ บัญญัติไว้ว่า ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่ขอแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังนี้... (๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเมื่อพิจารณาบทบัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ แล้วก็ไม่ได้อธิบายความหมายของคำว่าผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีว่ามีความหมายอย่างไร ดังนั้น การพิจารณาว่าผู้ใดเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่จึงต้องพิจารณาเป็นกรณีๆ ไป ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีซึ่งถูกดำเนินคดีอาญาฐานลักขโมยนั้น ยังไม่สามารถจะบอกได้ว่าเงินของนายจ้างที่ได้จากการขายแทปและซีดีเพลงหายไปเกิดจากการกระทำของใคร เพียงแต่ฟังคำข้อเท็จจริงที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขายแทปหรือซีดีเพลงของนายจ้าง เมื่อเงินที่ได้จากการขายแทปหรือซีดีเพลงบางส่วนหายไปจะถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำความผิดโดยศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาหาได้ไม่ ตลอดจนในวันหนึ่งพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ถึงแม้ว่าผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีจะได้จ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย เพราะไม่ต้องการให้ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินคดีก็ตาม แต่ก็ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดในคดีอาญาฐานลักขโมยตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นเป็นเยาวชนได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดคดีอาญาฐานลักขโมยจึงเป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา ๓๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่ต้องถูกตัดโอกาสที่จะประกอบอาชีพความที่พึงใจไว้ วิธีการเช่นนี้ย่อมไม่เป็นธรรมแก่เยาวชนของชาติและเป็นการดองโทษทางปกครองที่หนักเกินไป ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสที่จะเข้ารับราชการได้ตลอดไป จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดียังไม่ถึงขั้นเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา ๔๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติคัดสิทธิไม่ให้ผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ โดยอ้างว่าขาดคุณสมบัติ เพราะเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่รอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย



พิพากษา...

พิพากษากลับ เป็นให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ตัดสินให้ไม่ให้
ผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๕
ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติตัดสินคดีเป็นต้นมา โดยถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่เป็น
ผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีก็เป็นข้อพิพาทในคดีนี้ แต่เนื่องจากการสอบคัดเลือกเข้าเป็น
นักเรียนพลตำรวจ ประจำปี ๒๕๔๖ ได้ดำเนินการคัดเลือกและทำการอบรมผู้สอบคัดเลือก
ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ศาลจึงมีคำสั่งบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียน
พลตำรวจในโอกาสแรกที่จะกระทำได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขการสมัครใจของผู้ฟ้องคดี
และผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติที่จะเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจด้วย

นายอำพล สิงห์ไกรวินท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายเกษม กมลสิทธิ์ธรรม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



นายไพบูลย์ เคียงก้อง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวรพงษ์ วิสวุตเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไชยเดช กันติเวส



ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
3	68/2537	นายโหล่ม นิมนาล ร้องทุกข์ว่าได้สมัครสอบเข้าเป็น นพต. รร.ภ.8 และได้ผ่านทุกขั้นตอนแล้ว ซึ่งต่อมาได้รับแจ้งว่าจากการตรวจสอบพบว่าผู้ร้องทุกข์มีประวัติติดตัวอยู่ในคดีกรณีกจับกุมข้อหา “ประกอบกรณสงโดยไม่ได้รับอนุญาต” ซึ่งพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง รร.ภ.8 ได้เสนอ บช.ศ. พิจารณาบช.ศ. พิจารณาแล้วต้องการข้อมูลเพิ่มเติมและยังไม่ได้ตัดสินคดีผู้ร้องทุกข์ โดยให้ระงับการเรียกตัวสำรองไว้ก่อน ที่สุดได้รับทราบ ว่า ผกก.รร.ภ.8 ได้ตัดสินคดีแล้ว ผู้ร้องทุกข์เห็นว่า การกระทำของ ผกก.รร.ภ.8 เป็นการกีดกันแก่ง และเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ผู้ร้องทุกข์ยังไม่ขาดคุณสมบัติตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ จึงร้องทุกข์ว่าหากผู้ร้องทุกข์จะให้ดำเนินคดีแก่ ผกก.รร.ภ.8 และผู้เกี่ยวข้องในความผิดเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ราชการได้หรือไม่	คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ พิจารณาแล้วสรุปข้ออ้างในการตัดสินคดีไม่รับผู้ร้องทุกข์เข้าเป็น นพต. ได้ 3 ข้อ คือ ข้อแรก ผู้ร้องทุกข์เป็นผู้กระทำผิดทางอาญาฐานใช้รถในการขนส่ง โดยไม่จดทะเบียนและเสียภาษีตาม พ.ร.บ.การขนส่งทางบก ประกอบกับผู้ร้องทุกข์ได้นำรถยนต์ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบ การขนส่งมาใช้ ขนหินในธุรกิจส่วนตัว แม้พนักงานอัยการจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ให้ฟ้องผู้ร้องทุกข์ฐานประกอบกรณสงโดยไม่ได้รับอนุญาตในฐานะผู้ขับขี่ พฤติการณ์ของผู้ร้องทุกข์ก็มีลักษณะเป็นผู้ฝ่าฝืนต่อกฎหมายมหาชนที่รัฐประสงค์ควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมทั้งข้าราชการต้องเป็นผู้ที่ราษฎรยึดถือเป็นตัวอย่างเพราะเป็นเครื่องมือของรัฐในการปกครองประชาชน พฤติการณ์ของผู้ร้องทุกข์จึงเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีอันขาดคุณสมบัติตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ มาตรา 41(7) ข้อสอง ผกก.รร.ภ.8 ถือปฏิบัติตามคำสั่งและนโยบายของ บช.ศ.ที่ ให้ ผก.รร.ภ.ทุกแห่งไม่รับบุคคลผู้มีประวัติทางคดีอาญาทุกกรณีเข้าเป็น นพต. โดยไม่มีข้อยกเว้น

ลำดับ	คำวินิจฉัย	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			ข้อสาม ผกก.รร.ภ.8 ให้สลายพินิจ โดยชอบตามหลักการบริหารงานบุคคล ซึ่งจำเป็นต้องคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติที่ดีที่สุดและเหมาะสมกับอาชีพ ตำรวจมากที่สุดเข้ามารับราชการ แนวทางการวินิจฉัยมีดังนี้ ประเด็นข้อแรก นั้นเห็นว่าผู้ร้องทุกข์มีประวัติถูกดำเนินคดีอาญา 2 ข้อหา ข้อหาฐานประกอบ การชนส่งโดยไม่ได้รับอนุญาต พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ข้อเท็จจริงย่อมฟังไม่ได้ว่าผู้ร้องทุกข์ได้กระทำความผิดตามที่ถูกล่อลวงหา จึงไม่มีเหตุที่จะอ้างว่าผู้ร้องทุกข์เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี เพราะประกอบ การชนส่งโดยไม่ได้รับอนุญาต สำหรับข้อหาที่สองฐานใช้รถในการชนส่งโดยไม่จดทะเบียนและเสียภาษีอันเป็น ความผิดตาม พ.ร.บ. การขนส่งทางบกฯ พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับผู้ร้องทุกข์เป็นเงิน 500 บาท แม้ผู้ร้องทุกข์เป็นผู้กระทำผิดทางอาญาจะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีเสมอไปหาได้ไม่ หากแต่จะต้องพิจารณาลักษณะของการกระทำผิดด้วย ทั้งนี้ กรณีของผู้ร้องทุกข์นี้ปรากฏว่ารถที่ผู้ร้องทุกข์ขับเป็นรถใหม่ที่บิดาของผู้ร้องทุกข์เพิ่งเช่าเข้ามา ผู้ร้องทุกข์มิได้มีเจตนาหลีกเลี่ยงการตรวจสอบ

ลำดับ	คำวินิจฉัย	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			รศ. ส่วนการเสียภาษีที่มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้แก่รัฐ ลักษณะการกระทำของผู้ร้องทุกข์จึงเป็นความผิดเพราะกฎหมายห้าม (MALA PROHIBITA) ทั้งนี้ได้มีความสัมพันธ์กับหลักศีลธรรมใด ๆ นอกจากนี้ ตร.ได้วางกรอบหรือขอบเขตการตีความไว้ในระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 3 บทที่ 1 ข้อ 10 ว่า “กรณีอย่างไรจะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจฯ นั้น ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักพระพุทธศาสนาประกอบ” แต่ บช.ค.หาได้พิจารณาตามระเบียบดังกล่าวไม่ กลับดำเนินการตัดชื่อบุคคลที่มีประวัติทางคดีอาญาทุกกรณีออกจากบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้โดยไม่มีข้อยกเว้น ซึ่งขัดแย้งกับระเบียบที่ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป เฉพาะกรณีของผู้ร้องทุกข์หากได้รับการพิจารณาตามระเบียบฯ ก็จะได้เห็นว่า การกระทำของผู้ร้องทุกข์ยังไม่ถึงขั้นกระทบต่อเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจ

ลำดับ	คำวินิจฉัย	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			ของสังคมและศีลธรรมในหลักพระพุทธรศาสนาแต่อย่างใด ประเด็นข้อสอง นั้นเห็นว่าการที่บุคคลใดจะขาดคุณสมบัติจะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ บช.ต.จะออกคำสั่งหรือวางนโยบายกำหนดคุณสมบัติไปในทางที่แตกต่างกันกับบทบัญญัติของกฎหมายหาได้ไม่ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจฯ ได้บัญญัติคุณสมบัติทั่วไปของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจในมาตรา 41(10) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจฯ ว่า “ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก...” ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ชัดเจนในตัวเองเพียงแต่ถูกดำเนินคดีอาญา โดยไม่มีความผิดหรือมีความผิดแต่ไม่ได้รับโทษจำคุก ย่อมไม่ขาดคุณสมบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ส่วนจะเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา 41(7) หรือไม่นั้น ย่อมแล้วแต่ลักษณะของการกระทำเป็นราย ๆ ไป หากจะถือว่าผู้มีประวัติทางคดีอาญาเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีทุกกรณีไป โดยไม่คำนึงว่าได้กระทำผิดจริงหรือไม่ หรือได้รับโทษหนักเบาเพียงใด ย่อมไม่มีประโยชน์อย่างใดที่จะบัญญัติคุณสมบัติไว้ในมาตรา 41(10) ว่าไม่

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			เคยเป็นผู้ต้องรับโทษจำคุก เพราะถึงแม้ไม่ใช่ผู้เคยต้องรับโทษจำคุก ก็ยังขาดคุณสมบัติในฐานะที่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีอีกซึ่งไม่น่าจะตีความไปในทางที่ไร้ผลเช่นนี้ ดังนั้นการที่ บช.ศ. มีคำสั่งและนโยบายให้ กก.ร.ร.ภ. ทุกแห่งไม่รับบุคคลผู้มีประวัติทางคดีอาญาทุกกรณีเข้าเป็น นพต. โดยไม่มีข้อยกเว้น จึงไม่ต้องการเจตนารมณ์ของกฎหมาย ผกก.ร.ร.ภ. 8 จะอ้างคำสั่งและนโยบายซึ่งขัดต่อ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ มาตัดสินคดีผู้ร้องทุกข์มิได้ ประเด็นข้อสาม นั้นเห็นว่าการพิจารณาว่าผู้ร้องทุกข์เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ หรือไม่นั้น เป็นการตีความบทบัญญัติของกฎหมายมิใช่เป็นการให้ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่าสมควรหรือไม่สมควรรับผู้ร้องทุกข์ ดังนั้นเมื่อผู้ร้องทุกข์มีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมาย ผกก.ร.ร.ภ. 8 ย่อมจะอ้างหลักการบริหารงานบุคคลมาตัดสินคดีผู้ร้องทุกข์หาได้ไม่ สรุปข้อวินิจฉัยข้างต้นดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่าการที่ ดร.โดย บช.ศ. และ ผกก.ร.ร.ภ. 8 ตัดสิทธิ์ไม่รับผู้ร้องทุกข์เป็น นพต. โดยอ้างว่าผู้ร้องทุกข์ขาดคุณสมบัติ

ลำดับ	คำวินิจฉัย	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
4	158/2542	กรณีนายชัยวุฒิ โสภิตวิวัฒน์ ร้องทุกข์ว่าสมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง เป็นข้าราชการตำรวจชั้น สัญญาบัตรผ่านการทดสอบ ทุกขั้นตอนแล้ว แต่ไม่มีรายชื่อผู้ร้องทุกข์ในประกาศผล	ของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบ แข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจนั้นเป็น การกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย <u>ข้อสังเกตของคณะกรรมการวินิจฉัย ร้องทุกข์</u> - หาก ตร. มีนโยบายที่จะรับ เฉพาะบุคคลที่บริสุทธิ์ผ่อง ไม่ เคยมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนกฎหมายใน เรื่องใด ๆ เลย ก็ควรจะดำเนินการ แก้ไขมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจฯ ทำนอง เดียวกับ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการ ฝ่ายตุลาการฯ มาตรา 27(6)* เพื่อให้มีความหมายกว้างยิ่งขึ้น อัน จะทำให้สามารถบรรจุวัดอุปละงศ์ ของ ตร.ได้ถูกต้องตามกฎหมาย 1. ตร. ตรวจสอบประวัติผู้ร้อง ทุกข์ปรากฏว่าเคยถูกดำเนินคดีข้อหา ร่วมกับพยายามฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พนักงานสอบสวนเห็นควรสั่งฟ้องผู้ ร้องทุกข์กับพวก แต่พนักงานอัยการ มีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง

*พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการฯ "มาตรา 27 ผู้สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็น
ข้าราชการตุลาการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพิพากษาดังมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
ฯลฯ

(6) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี*

ฯลฯ

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
4	158/2542	กรณีนายชัยวุฒิ สนกิจวัฒนา ร้องทุกข์ว่าสมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรผ่านการทดสอบทุกชั้นตอนแล้ว แต่ไม่มีรายชื่อผู้ร้องทุกข์ในประกาศผล	นางผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย <u>ข้อสังเกตของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์</u> - หาก ตร. มีนโยบายที่จะรับเฉพาะบุคคลที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง ไม่เคยมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนกฎหมายในเรื่องใด ๆ เลย ก็ควรจะดำเนินการแก้ไขมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ ทำนองเดียวกับ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการฯ มาตรา 27(6)* เพื่อให้มีความหมายกว้างยิ่งขึ้น อันจะทำให้สามารถบรรลุมติประสงค์ของ ตร.ได้ถูกต้องตามกฎหมาย 1. ตร. ตรวจสอบประวัติผู้ร้องทุกข์ปรากฏว่าเคยถูกดำเนินคดีข้อหา ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พนักงานสอบสวนเห็นควรส่งฟ้องผู้ร้องทุกข์กับพวก แต่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง

*พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการฯ มาตรา 27 ผู้สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตุลาการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยพิพากษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

ฯลฯ

(6) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ฯลฯ

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
		ตอบรอบสุดท้าย ผู้ร้องทุกข์เห็นว่ากรณีนี้พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี เพราะพยานหลักฐานไม่พอพ้อง ถือไม่ได้ว่าผู้ร้องทุกข์มีประวัติขัดกับกฎหมาย สำหรับคดีที่ผู้ร้องทุกข์ถูกจับกุมในข้อหาร่วมกัน พยายามรื้อฟื้น ปราบปรามว่า ขณะเกิดเหตุผู้ร้องทุกข์ไม่ทราบเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใดและผู้ร้องทุกข์ได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนด้วยว่าถูกพวกร่วมทำ แต่ผู้ร้องทุกข์ไม่ได้ติดตามผลการดำเนินคดีดังกล่าว	สำหรับกรณีนี้ตามพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวนพบว่าคดีมีมูลเชื่อว่าผู้ต้องหากระทำผิดจริงมีหลักฐานพอเพียงจึงเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา แม้พนักงานอัยการจะสั่งไม่ฟ้องก็น่าเชื่อว่าเป็นผู้มี ความประพฤติไม่เหมาะสม ตร.จึงเห็นว่าผู้ร้องทุกข์เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีขาดคุณสมบัติตาม มาตรา 41 (7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ อนึ่ง อัยการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้เยาว์ด้วยเหตุเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ต้องหาที่ถือปืนอยู่ภายในบ้านของตนเองจึงจะไปหาผู้เสียหายกับพวกที่จะบุกรุกเข้าไปในบ้านนั้นมีลักษณะเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้เสียหายกับพวกบุกรุกเข้ามาทำร้ายผู้ต้องหา เพราะผู้ต้องหาได้หลบการทำร้ายของมารดาผู้เสียหายเข้าบ้านและปิดประตูแล้ว แต่มารดาของผู้เสียหายยังพาพวกมาที่บ้านของผู้ต้องหาและตะปัดประตูเรียกให้มารดาของผู้ต้องหาเปิดประตูออกมา เมื่อมารดาของผู้ต้องหาเปิดประตูฝ่ายผู้เสียหายจึงเห็นผู้ต้องหาถือปืนอยู่ภายในบ้าน โดยไม่มีพยานคนใดยืนยันว่าผู้ต้องหาออกจากบ้านมาไล่จ้องจะยิงหรือได้ยิงปืนแล้ว หากผู้ต้องหามีเจตนาจริงก็คงยิงผู้เสียหายแล้ว ในขณะที่เปิดประตู พนักงาน

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			อัยการจึงเห็นว่าผู้ต้องหาไม่มีเจตนาฆ่า ไม่มีความผิดฐานพยายามฆ่า 2. คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่า ตร. โดย สกพ. จะวางนโยบายหรือกำหนดกฎเกณฑ์เพิ่มเติม นอกเหนือไปจากบทบัญญัติของกฎหมายไม่ได้ ซึ่งในปัจจุบัน พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ ได้บัญญัติคุณสมบัติทั่วไปของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับการถูกดำเนินคดีอาญา 2 อนุมาตราได้แก่ มาตรา 41(7) “ไม่เป็นบุกรพร้องโมติธรรมอันดี” และ มาตรา 41(10) “ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ” โดยผลของมาตรา 41(10) ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ากฎหมายมิได้ต้องการแต่เฉพาะบุคคลซึ่งบริสุทธิ์ ยุติธรรมไม่เคยมีลทินมัวหมองเป็นข้าราชการตำรวจ เพราะบุคคลที่เคยได้รับโทษจำคุกก็อาจเข้ารับราชการได้ หากเป็นความผิดจากการกระทำโดยประมาทหรือเป็นความผิดลหุโทษ แนวทางปฏิบัติ ตร. กลับยึดหลักกลั่นกรองคนดีโดยบุคคลที่จะได้รับการคัดเลือกต้องไม่มีประวัติต่างพร้อย ไม่มีมลทินหรือมัวหมองโดยเกือบทุก

ลำดับ	คำวินิจฉัย	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			รายที่มีประวัติต้องคดีอาญา ตร. จะพิจารณาให้เป็นผู้ขาดคุณสมบัติเป็นข้าราชการตำรวจ เพราะบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจฯ ซึ่งแนวทางปฏิบัติดังกล่าวมีผลเป็นการเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกนอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ เพราะตามมาตรา 41(7) ดังกล่าวจำกัดเฉพาะการเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น แต่ ตร. กลับขยายขอบเขตไปถึงการเป็นผู้บริสุทธิ์ผู้ใดมองไม่มีประวัติต่างพร้อยไม่มีมลทินมิว่าหมองและถือว่าตกเป็นผู้ต้องหาคดีอาญาไม่ว่าผลคดีจะออกมาเช่นไรก็เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีแล้วโดยมิได้พิจารณาข้อเท็จจริงในรายละเอียดของคดีว่าการต้องคดีอาญาเป็นเพราะเหตุใด ผลการดำเนินคดีเป็นอย่างไร และการกระทำที่เป็นสาเหตุแห่งการต้องคดีอาญามีลักษณะทำให้ผู้กระทำบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่อย่างไร ซึ่งเป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจฯ ทั้งยังไม่เป็นไปตามข้อ 10 แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีที่กำหนดกรอบการพิจารณาให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นราย ๆ

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักของพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นกรอบการพิจารณาที่สอดคล้องกับมาตรฐานของวิญญูชน สำหรับกรณีนี้แตกต่างจากกรณีร้องทุกข์ของนายสมพดลา ตามคำวินิจฉัยที่ 75/2533 กล่าวคือกรณีของนายสมพดลา ศาลมีคำพิพากษาว่า นายสมพดลา และพี่ชายสมัครใจเข้าวิวาททำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันกับผู้ตายและพวก และได้ร่วมกันกระทำผิดฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายอันเป็นความผิดฐานมาตรา 290 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ศาลตัดสินลงโทษจำคุกนายสมพดลา แต่เนื่องจากเป็นผู้เยาว์และไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน จึงให้รอการลงโทษ จากคำพิพากษาดังกล่าวได้ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่านายสมพดลา สมัครใจเข้าวิวาททำร้ายร่างกายกับผู้ตาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีและมีผลกระทบต่อเกียรติของข้าราชการ และความรังเกียจของสังคมแล้ว แต่ในกรณีเรื่องร้องทุกข์นี้ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ร้องทุกข์สมัครใจทะเลาะวิวาทกับผู้เสียหาย พยานหลักฐานในสำนวนกลับได้ความว่าผู้ร้องทุกข์ได้หลบเข้าบ้านแล้วแต่

ลำดับ	คำวินิจฉัยที่	ประเด็นร้องทุกข์	ผลการวินิจฉัย
			ผู้เสียหายยังพาพวกมานั่งผู้ร้องทุกข์และตบประตูดุเรียกให้มารดาผู้ร้องทุกข์เปิดประตูออกมา จากข้อวินิจฉัยข้างต้น คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์เห็นว่าการที่ ตร. ไม่รับผู้ร้องทุกข์เป็นข้าราชการตำรวจ โดยอ้างว่าผู้ร้องทุกข์เคยเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา จึงเป็นศูนย์กลางพร่องในศีลธรรมอันดีเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย อนึ่ง คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีความเห็นเพิ่มเติมว่า "เคยมีข้อเสนอแนะไว้ในตัวในคำวินิจฉัยที่ 68/2537 (กรณีร้องทุกข์ของนาย ไพบุลย์ นิ่มนวล) ว่าหาก ตร. มีนโยบายที่จะรับเฉพาะบุคคลที่บริสุทธิ์บุคคลองไม่เคยมีพฤติการณ์ฝ่าฝืนกฎหมายในเรื่องใด ๆ เลย เข้ารับราชการก็ควรดำเนินการแก้ไขมาตรา 41 (7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ ให้มีความหมายกว้างขึ้นเพื่อให้สามารถบรรจุวัตถุประสงค์ของ ตร. ได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย แต่ ตร. ก็ยังมิได้ดำเนินการแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าว"

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๕๐/๒๕๕๖

นายเรียบ จันทะมิตร

ผู้ฟ้องคดี

คณะกรรมการการอำนาจการคัดเลือกด้วยวิธีสอบ

โรงเรียนตำรวจภูธร ๔ ที่ ๑

โรงเรียนตำรวจภูธร ๔ ที่ ๒

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเภทคดี การศึกษา (การขอให้เพิกถอนคำสั่งไม่รับบุตรของผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียน
พลตำรวจ กรณีอ้างว่าบิดามารดามีพฤติการณ์ที่ควรชั่งกับยาเสพติด)

กฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง

พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๔๑)

ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวข้องกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๑ (ข้อ ๑๐)

ตามมาตรา ๔๑ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ ได้กำหนดคุณสมบัติทั่วไปของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจไว้ ๑๕ ประการ โดยเฉพาะในมาตรา ๔๑ (๗) กำหนดว่าต้องไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งล้วนเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจทั้งสิ้น ประกอบกับประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวข้องกับคดี ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๑ ข้อ ๑๐ กำหนดว่ากรณีอย่างใดที่จะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งต่างก็มีความหมายเฉพาะเจาะจงว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจต้องไม่เป็นผู้ออกในศีลธรรมอันดี มิได้หมายรวมถึงบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง การที่ผู้ฟ้องคดีและภริยาจะมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ก็ตาม เป็นเรื่องของผู้ฟ้องคดีและภริยาเท่านั้น ไม่อาจถือว่าบุตรของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องต่อศีลธรรมอันดีอันเนื่องมาจากการกระทำของบุคคลอื่น ดังนั้น เมื่อการตรวจสอบประวัติคดีอาญาและ

สืบความประพฤตินี้ว่า บุตรของผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเรียบร้อยไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและไม่มีความประพฤติเสื่อมเสียจึงไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามมาตรา ๔๑ (๑) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกาศตัดสิทธิบุตรของผู้ฟ้องคดีไม่ให้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ โรงเรียนตำรวจภูธร ๔ ประจำปี ๒๕๔๕ เพราะถือท่านเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามกฎหมายดังกล่าว เป็น การออกคำสั่งนอกเหนืออำนาจหน้าที่และไม่ถูกต้อง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่บุตรของผู้ฟ้องคดีได้รับการอุปการะเลี้ยงดูและรับการศึกษา เป็นการรับการอุปการะเลี้ยงดูในฐานะบุตรผู้เยาว์ที่ได้รับจากบิดามารดา อันเป็นสิทธิ โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่เป็นการผิดศีลธรรม ทั้งไม่เป็นการรับไว้โดยประการใดซึ่ง ทรัพย์สินได้ พิจารณาการกระทำความคิดที่จะทำให้เป็นผู้บกพร่อง ในศีลธรรมอันดี สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามกล่าวอ้างคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ที่กล่าวถึงเรื่องร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์นั้นเนื่องมาจากเป็น ผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ก็เป็นกรณีที่ผู้ร้องทุกข์รายนั้นเคยกระทำความผิดอาชญาฐาน ปล้นทรัพย์มาก่อน ซึ่งเป็นการพิจารณาถึงคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้สมัครสอบเป็นสำคัญ ไม่ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของบุคคลอื่น ๆ แต่อย่างใด

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า บุตรผู้เยาว์ของผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็น นักเรียนพลตำรวจ โรงเรียนตำรวจภูธร ๔ ประจำปี ๒๕๔๕ และได้สอบผ่านภาคความรู้ ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง ส่วนการสอบภาคความ เหมาะสมกับตำแหน่ง บุตรของผู้ฟ้องคดีผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย การตรวจร่างกาย การทดสอบบุคลิกภาพ และการสัมภาษณ์ แต่ไม่ผ่านการตรวจสอบในด้าน ประวัติคดีอาชญากรรมและสืบความประพฤติ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบความประพฤติ ของผู้ฟ้องคดีและภริยา โดยสอบถามไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสอบปากคำพยานบุคคลใน พื้นที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของผู้ฟ้องคดีและบุตรแล้วพบว่า เคยมีพฤติการณ์ค้ายาเสพติด (ยาบ้า) แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามรับฟังข้อมูลด้านเดียว ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ ฟ้องคดีชี้แจงหรือให้ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา ประกอบกับการให้ข้อมูลของจำเลยไม่เต็มที่ ได้กระทำไปโดยมีความบกพร่องกับผู้ฟ้องคดีอยู่ก่อนแล้ว การพิจารณาผลการสอบของผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสาม จึงไม่ชอบด้วย พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการทางปกครองฯ จึงขอให้สั่งเพิกถอนประกาศผลการ สอบเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจดังกล่าว และสั่งเพิกถอนการบันทึกประวัติส่วนตัว ที่ระบุว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า มีข้อหาที่ต้องพิจารณา ๒ ข้อหา

ข้อหาที่ ๑ ประกาศผลการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ โรงเรียนตำรวจฯ ประจำปี ๒๕๔๕ ที่คัดรายชื่อบุตรของผู้ฟ้องคดีออกจากรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกช่วยกฎหมายหรือไม่ มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ การสอบคัดเลือกภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ที่มีการตรวจสอบประวัติของผู้เข้าสอบและผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นบิดา โดยเจ้าหน้าที่เหียงฝ่ายเดียว เป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้พิจารณาข้อเท็จจริงที่ได้รับจากผู้ฟ้องคดีและพยานบุคคลอื่นประกอบพอสมควรครบถ้วนแล้ว ถึงแม้ว่าจะมิได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้เข้าชี้แจงตัวจากหรือนำเสนอเอกสารหลักฐานชี้แจงด้วยตนเองโดยตรงต่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามก็ตาม การปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมิได้ขัดต่อมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ แต่อย่างใด

ประเด็นที่ ๒ การนำข้อมูลที่ได้จากการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาใช้ในการคัดเลือกสิทธิบุตรของผู้ฟ้องคดีมิให้ผ่านการสอบคัดเลือกเป็นนักเรียนพลตำรวจช่วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ตามมาตรา ๔๑ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจฯ ได้กำหนดคุณสมบัติทั่วไปของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของบุคคลผู้นั้นเท่านั้น กฎหมายมิได้ให้อำนาจก้าวล่วงไปตรวจสอบคุณสมบัติของผู้อื่นแล้วนำมาจัดสิทธิผู้มีสิทธิเข้ารับราชการตำรวจแต่อย่างใด ประกอบกับระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกและการสอบแข่งขันข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ก็ได้กำหนดให้มีการตรวจสอบบุคคลอื่นใดนอกเหนือจากตัวผู้สมัคร การคัดเลือกสิทธิบุตรของผู้ฟ้องคดีมิให้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ และกำหนดไว้ในบัญชีรายชื่อผู้ไม่ผ่านการคัดเลือกโดยให้เหตุผลว่าไม่ผ่านประวัติเพราะถือว่ามีผู้ปกครองในคดีรวมอันนี้ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อหาที่ ๒ เอกสารหลักฐานของทางราชการที่ระบุว่าชื่อผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดถือเป็นคำสั่งทางปกครองหรือกฎที่ศาลปกครองมีอำนาจเพิกถอน หรือไม่ เห็นว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารภายในของส่วนราชการ เป็นการบันทึกข้อมูลหรือเป็นการรายงานกันภายในส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและกับรักษาเป็นความลับ ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่มีโอกาสได้เข้าถึงหรือล่วงรู้ข้อความในเอกสาร และเอกสารนี้มิได้มีผลเป็นการวางนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รับ หรือมีผลกระทบต่อกฎหมายของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล และมีได้มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปเพื่อเฉพาะบุคคล จึงมิใช่คำสั่งทางปกครองหรือกฎที่ศาลปกครองจะมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนได้ตามนัยมาตรา ๘๒ แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองฯ

พิพากษาให้เพิกถอนประกาศผลการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจข้างต้น เฉพาะส่วนบุตรของผู้ฟ้องคดีและให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามนำรายชื่อและผลการสอบของบุคคลดังกล่าวไปดำเนินการในกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียน

พอตำรวจเข้าไปในโถงทางแรกที่กระทำไว้ และยกฟ้องในข้อหาที่ให้เด็กถอยบันทึกลับประวัติส่วนตัว
ของผู้ฟ้องคดีที่ระบุว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(ศาลการผู้ฟ้องคดีในศาลปกครองชั้นต้นมีความเห็นในแนวทางเดียวกันกับ
ของศาลแพ่งฎีกาพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ฟ้องคดีนำรายได้จากการมีพฤติการณ์
เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไปใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรและครอบครัว รวมทั้งเป็นค่าใช้จ่ายใน
การศึกษาอบรมของบุตร พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการยอมรับโดยปริยายต่อการมอบให้ซึ่ง
ทรัพย์สินซึ่งได้มาโดยมิชอบ ย่อมได้ชื่อว่าเป็นผู้กระทำความผิดฐาน และ การยอมรับเอาสถานะแห่ง
ฐานะที่บิดาเลี้ยงดูทั้งที่ทราบดีว่าเป็นสถานะที่ไม่ชอบ ถือได้ว่าเป็นการเปิดเผยตนเอง จึงได้
ชื่อว่าเป็นพฤติการณ์ของผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี ประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
เคยมีสำนวนวินิจฉัยเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๓ ว่าบุคคลที่จะได้รับการพิจารณาคัดเลือกเข้าเป็น
นักเรียนพลตำรวจจะต้องมีคุณสมบัติไม่เป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี และรัฐบาลมีนโยบาย
ปราบปรามยาเสพติดให้หมดสิ้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามจึงต้องพิจารณาคัดเลือกบุคคลอย่าง
เคร่งครัด

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมายหรือยาเสพติด โดยให้
รายละเอียดตามประเด็นที่กล่าวมาแล้วในสรุปข้อเท็จจริง

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ตามมาตรา ๔๑ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ
ตำรวจ ได้กำหนดคุณสมบัติทั่วไปของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็น
ข้าราชการตำรวจไว้ ๑๕ ประการ โดยเฉพาะในมาตรา ๔๑ (๗) กำหนดว่าต้องไม่เป็น
ผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี ซึ่งล้วนเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกหรือ
ผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจทั้งสิ้น ประกอบกับประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี
ลักษณะที่ ๓ บทที่ ๑ ข้อ ๑๐ กำหนดว่ากรณีมีข้อสงสัยว่าจะเป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี
ซึ่งถ้ามีความหมายเฉพาะเจาะจงว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกหรือผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็น
ข้าราชการตำรวจต้องไม่เป็นผู้ปกครองในศีลธรรมอันดี มิได้หมายความว่ารวมถึงบุคคลอื่นที่
เกี่ยวข้อง การที่ผู้ฟ้องคดีและภริยาจะมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ก็ตาม
เป็นเรื่องของผู้ฟ้องคดีและภริยาเท่านั้น ไม่อาจถือว่าบุตรของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ปกครอง
ต่อศีลธรรมอันดีอันเนื่องมาจากการกระทำของบุคคลอื่น ดังนั้น เมื่อการตรวจสอบประวัติ
คดีอาญาและสืบความประพฤติพบว่า บุตรของผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเรียบร้อย
ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและไม่มีความประพฤติเสื่อมเสีย จึงไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามมาตรา
๔๑ (๗) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ประกาศ
คัดค้านบุตรของผู้ฟ้องคดีไม่ให้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ เพราะถือว่าเป็น
ผู้ปกครองในศีลธรรมอันดีตามกฎหมายดังกล่าว เป็นการออกคำสั่งนอกเหนืออำนาจหน้าที่และ
ไม่ถูกต้อง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

การที่บุตรของผู้ฟ้องคดีได้รับการอุปการะเลี้ยงดูและรับการศึกษาเป็น การรับการอุปการะเลี้ยงดูในฐานะบุตรผู้เยาว์ที่ได้รับจากบิดามารดา อันเป็นสิทธิโดยชอบ ด้วยกฎหมายจึงไม่เป็นการผิดศีลธรรม ทั้งไม่เป็นการรับไว้โดยประการใดซึ่งทรัพย์สินอันได้มาจาก การกระทำชั่วความผิดที่จะทำให้เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี สำหรับกรณีที่ถูกฟ้องคดีทั้งตาม ทศาวังศ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ที่ตกเรื่องร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ อันเนื่องจากเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ก็เป็นกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ยื่นเรียนขอขมาความผิดอาญา ฐานปล้นทรัพย์มาก่อน ซึ่งเป็นการพิจารณาถึงคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้สมัครสอบเป็นสำคัญ ไม่ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของบุคคลอื่นๆ แต่อย่างใด

พิพากษามติคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนประกาศ ผลสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจที่พิพาก ในบัญชีรายชื่อผู้ไม่ผ่านการสอบ คัดเลือก เฉพาะส่วนบุตรของผู้ฟ้องคดี โดยให้ถือว่าเป็นผู้สอบคัดเลือกได้ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการจัดให้บุตรของผู้ฟ้องคดีได้เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ ของโรงเรียนตำรวจภูธร ๔ ในเปิดการศึกษาแรกหลังจากศาลมีคำพิพากษา นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาล ศาลปกครองชั้นต้น

(ผลการผู้แถลงคดีในศาลปกครองสูงสุดมีความเห็นในแนวทางเดียวกันกับองค์ คณะพิจารณาพิพากษา)

องค์คณะ นายธีรยุทธ์ ห่อเอกรัตน์ นายพัลลภ วิจิตรวิบูลย์
นายอรรถสิทธิ์ หักโกวิท นายเจริญ หักถาวร นายธงชัย ลำดับวงศ์

วาระที่สามองค์ ผู้ยื่น ภาสนา ผู้ตรวจ

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)



คดีหมายเลขคำที่ อ. ๑๖๖/๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๗๒/๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๙ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง { นายพิเชษฐ์ จันดี
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขคำที่ อ. ๑๖๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๑๓๖/๒๕๕๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา) คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ไปสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ในตำแหน่งผู้บังคับหมู่หรือเทียบผู้บังคับหมู่ กลุ่มงานอำนวยการและสนับสนุน ในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๕ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ผลการสอบข้อเขียนปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียนภาคความรู้ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ความสามารถที่ใช้



กำหนดตำแหน่ง...

เฉพาะตำแหน่ง โดยได้ลำดับที่ ๒๘ ตามประกาศสำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งในการรับสมัคร และสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยในการเข้ารับการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ผู้ฟ้องคดี ได้เข้ารับการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์โรงพยาบาลตำรวจ เข้าสอบสัมภาษณ์ จากคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ของตำรวจภูธรภาค ๔ และเข้ารับการตรวจสอบประวัติ และความประพฤติ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีประกาศสำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบสุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขัน บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ผลปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้มีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้เพื่อเข้ารับการบรรจุ และแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ขอความเป็นธรรมและขอทราบเหตุผลในการที่ไม่ได้รับเลือกบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ต่อมา ได้รับแจ้งผลการพิจารณาความหนังสือสำรวจภูธรภาค ๔ ที่ ทช ๐๐๒๔.๑๘๓/๑๐๗๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ว่า ในการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของผู้ฟ้องคดี ในการเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องโทษคดีอาญา การพนันฟุตบอล โดยเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานี ตำรวจภูธรเมืองพัทลุงเข้าจับกุมในคดีอาญาความผิดฐานร่วมกันลักลอบเล่นการพนัน ภายหลังการแข่งขันฟุตบอล พนันเอาหลักประกันโดยไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นความผิด ตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยในชั้นสอบสวน และชั้นพิจารณาคดีของศาล ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา และศาลจังหวัดพัทลุง มีคำพิพากษาคำตัดสินของศาลจังหวัดพัทลุงที่ ๑๒๒๓/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๖ พิพากษาปรับในกวางยัดตั้งกัก ๕๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเพื่อดำเนินการสอบแข่งขันดังกล่าว ตามคำสั่งสำรวจภูธรภาค ๔ ที่ ๔๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ได้พิจารณา ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ในกรณีของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า การที่ ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดและต้องโทษคดีอาญาการพนันฟุตบอลนั้นได้มีพระราชบัญญัติ ดังมตินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา



Ido พรรษา...

๔๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งได้บังคับเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้สร้างมลทินให้แก่
 ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ต้องโทษในคดีอาญาแล้ว โดยให้ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้เคยถูกลงโทษในกรณี
 ความผิดนั้นๆ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ใน
 ประกาศตำรวจภูธรภาค ๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขัน
 บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
 พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ก. ซึ่งได้กำหนดว่า ผู้สมัครสอบที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งต้องมี
 คุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด ดังนี้ ๗. ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษ
 จำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่เกิดจากประมาท
 หรือความผิดลหุโทษ แต่โดยที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔๔
 บัญญัติไว้ว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและ
 ไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนด
 ในกฎ ก.ตร. เมื่อกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการ
 ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ
 เป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น
 ดังต่อไปนี้ (๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติดื่มสุราหรือขาดสติในศีลธรรมอันดี ประกอบกับประกาศ
 รับสมัครของผู้ถูกฟ้องคดีตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๕ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
 เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง
 เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ก. กำหนดว่า ผู้สมัครสอบที่จะได้รับ
 การบรรจุและแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด ดังนี้
 ๗. ไม่เป็นผู้ประพฤติดื่มสุราหรือขาดสติในศีลธรรมอันดี จึงเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดี
 ได้กระทำความผิดในการลักขโมยยานพาหนะของผู้ฟ้องคดีจึงถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย
 และขาดสติในศีลธรรมอันดี ประกอบนี้ ยังตรวจสอบว่าผู้ฟ้องคดีได้ปกปิดข้อมูลประวัติส่วนตัว
 เรื่องประวัติทางคดีอาญาว่าไม่เคยมีประวัติทางคดีอาญามาก่อนในใบสมัครและในแบบบันทึก
 ข้อมูลบุคคล จึงนับว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง
 เป็นข้าราชการตำรวจ ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ
 การเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๖) และตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๕
 ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี
 เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ก. ข้อ ๗ ผู้ฟ้องคดี



เห็นว่า...

เห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดและต้องโทษคดีอาญาการพนันฟุตบอลนั้น ความผิดดังกล่าวให้มีพระราชบัญญัติห้ามเล่นพนันในโรงการสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระนามพรรษา ๙๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ห้ามเล่นพนันในโรงการสที่ในความผิดดังกล่าวแล้ว โดยให้ถือว่าผู้พนันได้เคยถูกลงโทษในความผิดนั้นด้วย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ที่มีประวัติหรือเคยถูกลงโทษในความผิดดังกล่าว เพราะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว และเมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นผู้มีประวัติหรือเคยถูกลงโทษในคดีอาญาแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งข้อมูลในใบสมัครและในแบบบันทึกข้อมูลบุคคลในการสมัครสอบว่าไม่เคยมีประวัติทางคดีอาญานั้น จึงมิใช่การปกปิดข้อมูลประวัติส่วนตัวตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติและมีลักษณะก้ำกึ่งไม่เหมาะสม กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกาเป็นข้าราชการ ก.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) โดยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสมอเสียหรือมีพร่องไม่เต็มธรรมอันดี อันเนื่องมาจากได้กระทำความผิดก่อกวนการเล่นการพนันฟุตบอลนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า กฎ ก.ตร. ดังกล่าว ข้อ ๒ วรรคสอง ได้กำหนดว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้ประพฤติดีเสมอเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ค.ตร. อาจพิจารณาขอยกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีควรให้โอกาสผู้ฟ้องคดีในการเข้ารับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่บรรจุและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ จึงเป็นการกระทำที่มิชอบด้วยกฎหมาย จึงขอติมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเป็นอย่างนี้ ดังนี้

๑. ให้เพิกถอนใบสมัครของผู้ถูกฟ้องคดีตามประกาศสำรวจภูมภาค ๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบสุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจขึ้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓

๒. ให้เพิกถอนหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือ กที่ ตร ๐๐๒๕.๑๘๗/๑๐๗๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ในการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจขึ้นประทวนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ในคดีนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มอบหมายให้สำรวจภูมภาค ๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดี เป็นผู้ดำเนินการ



/สอบแข่งขัน...

สอบแข่งขัน โดยข้าราชการ ๔ รับสมัครดำเนินการรับสมัครและสอบแข่งขัน
ตามแผนการปฏิบัติงานที่กำหนดทุกชั้นตอน ยกเว้นชั้นตอนของการออกข้อสอบและ
การพิมพ์ปัญหาข้อสอบ โดยตำแหน่งที่ได้รับจัดสรร คือ สายงานอำนวยการและสนับสนุน
จำนวน ๕๐ อัตรา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็น
ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งประกาศดังกล่าวมีสาระสำคัญเกี่ยวกับ
หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนของการรับสมัครและสอบแข่งขัน ดังนี้ ๑. คุณสมบัติทั่วไป
และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามผนวก ก. และผนวก ข.ท้ายประกาศนี้ ๒. เงื่อนไขในการ
สมัครสอบแข่งขัน ผู้สมัครต้องรับสมัครขอความในใบสมัครและรับรองตนเองว่าเป็นผู้มี
คุณสมบัติตรงตามที่ประกาศรับสมัครจริง กรณีมีคุณสมบัติหรือเอกสารไม่ถูกต้องครบถ้วน
ตามประกาศรับสมัครกำหนด จะถูกพิจารณาเพิกถอนสิทธิในการเป็นผู้สอบแข่งขันได้
และ ๓. หลักสูตรการสอบแข่งขันประกอบด้วย (๑) ภาควิชาความรู้ความสามารถทั่วไป
(๒) ภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง (๓) ภาควิชาความเหมาะสมกับตำแหน่ง
ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดในท้ายประกาศผนวก ข. ข้อ ๑ ที่กำหนดว่า ถ้าไม่ผ่านชั้นตอนใด
ชั้นตอนหนึ่งในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ถือว่าสอบไม่ผ่าน ซึ่งในการสอบ
ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งมี ๓ ขั้นตอน ได้แก่ การตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์
โรงพยาบาลตำรวจ การสอบสัมภาษณ์จากคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ และการ
การตรวจสอบประวัติและความประพฤติ โดยผู้ที่ผ่านการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง
ตามที่กำหนดในแต่ละสายชั้นจะมีคะแนน ๕๐ คะแนน ส่วนผู้ไม่ผ่านชั้นตอนใดชั้นตอนหนึ่ง
จะได้ ๐ คะแนน สำหรับผู้มีประวัติทางคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา คณะกรรมการ
ดำเนินการสอบแข่งขันหรือคณะกรรมการพิจารณาภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง
จะพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำ ความผิด ว่าเป็นผู้ประพฤติดีเสมอเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ รวมทั้งความน่ารังเกียจของสังคมและเกียรติของ
ข้าราชการตำรวจ โดยจะนำผลทางคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และหรือชั้นศาล
ที่ได้มีคำพิพากษาแล้วมาประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ กำหนดให้ผู้สมัครสอบ
สอบภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง
ก่อน แล้วจึงให้ผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนดเข้าสอบในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งต่อไป
ซึ่งตำรวจภูธรภาค ๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการสอบแข่งขันในภาคต่างๆ ตามลำดับ



/คังนี้...

ดังนี้ ๑. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง (สอบข้อเขียน) ในวันอาทิตย์ที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓ ๒. ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยให้ผู้สอบผ่านข้อเขียนและให้เข้าทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง จำนวน ๖๕ คน โดยตรวจร่างกายในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สอบสัมภาษณ์ในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ตรวจสอบประวัติและความประพฤติโดยส่งแบบพิมพ์โดยนำมือของผู้มีสิทธิเข้าสอบ ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งทุกคน ไปตรวจสอบที่ศูนย์พิสูจน์หลักฐานตามจังหวัดที่ผู้สมัคร มีภูมิลำเนาอยู่และกองทะเบียนประวัติอาชญากร ทั้งนี้ ในการสมัครสอบ ผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๔๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีอุปการคุณเพื่อบรรจุนและ แต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งมีหน้าที่พิจารณา คุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้สมัครสอบ ผลการสอบในภาค ต่างๆ ตามหลักสูตรการสอบ รวมทั้งพิจารณาผลสอบในภาพรวม วินิจฉัย คัดเลือก ข้าราชการ ประเด็นปัญหาอุปสรรคต่างๆ อันเกิดจากการสอบแข่งขันเข้า

สำหรับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระบวนการสอบแข่งขันของผู้ฟ้องคดี ปรากฏดังนี้ ผู้ฟ้องคดี รหัสประจำตัวสอบ ๙๒๐๐๒๕๔ เป็นผู้สอบผ่านข้อเขียนได้ลำดับที่ ๒๙ ได้คะแนน ๔๔ คะแนน โดยในการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งกลุ่มงานอำนวยการและสนับสนุน ได้ดำเนินการ ๓ ขั้นตอน ได้แก่ การตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์โรงพยาบาลตำรวจ การสอบสัมภาษณ์จากคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ตำรวจภูธรภาค ๙ และการตรวจสอบประวัติและความประพฤติ ซึ่งผู้ผ่านการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามที่กำหนดในแต่ละสายงานสอบ ได้คะแนน ๕๐ คะแนน ผู้ไม่ผ่านขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง จะได้ ๐ คะแนน ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้สอบผ่านในขั้นตอนการตรวจร่างกายและการสอบ สัมภาษณ์แล้ว สำหรับการตรวจสอบประวัติและความประพฤติ ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ส่งแบบพิมพ์โดยนำมือของผู้มีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งทุกคน ไปตรวจสอบที่ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ตามจังหวัดที่ผู้สมัครมีภูมิลำเนาอยู่และที่กองทะเบียน ประวัติอาชญากร โดยผลการตรวจสอบของทุกคนต้องนำเข้าไปประชุมคณะกรรมการ ดำเนินการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีอุปการคุณเพื่อบรรจุนและแต่งตั้งเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อพิจารณาคุณสมบัติทั่วไปและ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้สมัครสอบ ผลการสอบในภาคต่างๆ ตามหลักสูตร การสอบ รวมทั้งพิจารณาผลสอบในภาพรวม วินิจฉัย คัดเลือก ข้าราชการ ประเด็นปัญหาต่างๆ



/อันเกิดจาก...

อันเกิดจากการสอบแข่งขัน ซึ่งจากผลการตรวจสอบประวัติของผู้ฟ้องคดี ปรากฏว่ามีประวัติ
เคยต้องโทษคดีอาญาการพนันฟุตบอล รายละเอียดปรากฏตามหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบ
ประวัติของผู้ฟ้องคดีหลักฐานจังหวัดพัทลุง ที่ ๐๐๓๔.๒๓(พท)/๑๓๑๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม
๒๕๕๓ คณะอนุกรรมการฯ ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๕๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๐
พฤษภาคม ๒๕๕๓ (ที่ถูกต้อง ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓) ได้ประชุมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า
จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้ฟ้องคดีเคยต้องโทษคดีอาญาความผิดฐานร่วมกันลักลอบเล่น
การพนันทายผลการแข่งขันฟุตบอล พนันเอาทรัพย์สินอันได้มาโดยไม่ได้รับอนุญาต
อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๔ มาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ เหตุเกิดที่
ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๖
เวลาประมาณ ๑๔.๓๐ นาฬิกา ซึ่งความวันเวลาเกิดเหตุ ผู้ต้องคดีกับพวกรวม ๔ คน
ได้ร่วมกันเล่นการพนันทายผลการแข่งขันฟุตบอลในโรงกำนันรื่องภูมิสี เจ้าหน้าที่ตำรวจ
สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุงได้จับกุมตัวพร้อมของกลางระกอบด้วย โปยชื่อทีมฟุตบอล
จำนวน ๒ แผ่น ปากกา ๑ ด้าม เงินสด ๒,๒๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพ
ทั้งในชั้นสอบสวนและในชั้นพิจารณาคดีของศาล ศาลจังหวัดพัทลุงพิพากษาปรับคนละ
๕๐๐ บาท ตามคดีหมายเลขคำที่ ๑๒๖๖/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๑๒๒๓/๒๕๔๖ ต่อมา
เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมาตรา ๔
ได้บัญญัติให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในการผิดความผิดต่างๆ ที่ได้กระทำก่อนหรือ
ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ (พ.ร.บ.) หรือว่าผู้ใดมิได้เคยถูกลงโทษในการผิดความผิดนั้นๆ
โดยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า
โดยผลแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกลงโทษคดีอาญามาก่อน
จึงไม่ตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งทั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ผนาท ก. ข้อ ๙ แต่ตามพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๙ บัญญัติให้ผู้ที่จะได้รับกรมบรรจุเข้ารับราชการ
เป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ก.ตร. คำย
ซึ่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง(๒) กำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ



/จะต้องไม่เป็น...

จะต้องไม่เป็นผู้ประพฤติดื้อมเดียวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ประกอบกับประกาศตำรวจภูธรภาค ๙
 ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและตอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี
 เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ก. ข้อ ๗ ได้กำหนด
 ลักษณะต้องห้ามดังกล่าวไว้เช่นเดียวกัน ดังนั้น การพิจารณาการกระทำผิดเกี่ยวกับ
 การนั้นดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี ก็จะต้องเป็นความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องใน
 ศีลธรรมอันดีหรือไม่ คณะอนุกรรมการฯ ได้นำผลคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่น
 คดีหมายเลขดำที่ ๓๑๑/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๑๗/๒๕๕๔ มาพิจารณา นายภูมิประสิทธิ์
 หรือสุรสิทธิ์ ตันน้อย ผู้ฟ้องคดี กับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติกับพนักงานผู้ฟ้องคดี ซึ่งได้วินิจฉัย
 ความหมายของคำว่า "ประพฤติ" และ "เสื่อมเสีย" ตามพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ
 พ.ศ. ๒๕๓๐ ไว้ว่า "ความประพฤติ" หมายถึง การทำตาม ใจสั่งมา, ความเป็นไปที่เกิดจาก
 การกระทำ "เสื่อมเสีย" หมายถึง เสียหาย ความประพฤติเสื่อมเสีย จึงมีความหมายว่า การกระทำ
 ที่มีเหตุอันควรจากผู้ที่กระทำนั้นเอง และการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่เสียหาย ดังคมยอมรับไม่ได้
 ส่วนการบกพร่องในทางศีลธรรมนั้น เป็นการประพฤติผิดในทางที่ผิดต่อศีลธรรม คือข้อห้าม
 ตามที่สังคมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องอย่างมีจริยธรรมไว้แล้ว และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 ได้เคยกำหนดแนวทางการพิจารณาเกี่ยวกับพิจารณาปรับลดลดภายนอกเพื่อเข้า
 รับราชการตำรวจว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์
 เป็นเรื่องๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติยศ ชื่อเสียง และความรังเกียจของสังคม ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ
 ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลที่จะเข้ามาเป็นข้าราชการตำรวจ จะต้องปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่าง
 และตัวอย่างที่ดีกับประชาชน มีความประพฤติเรียบร้อย ปราศจากมลทินชั่วหมองใจๆ
 นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังได้ปฏิเสธข้อกล่าวหาว่า ตนเองไม่เคยมีประวัติต้องคดีอาญา
 มาก่อน และไม่เคยถูกกล่าวหา หรือถูกฟ้องคดีอาญามาก่อน อันเป็นการแสดงให้เห็นอย่าง
 ชัดชัดว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่ประพฤติชั่วอย่างมีมูลดังกล่าว เพราะหาผู้ฟ้องคดีมีความเชื่อโดยสุจริตว่า
 ตนได้รับประโยชน์จากราชการบัญญัติแล้วละก็ไม่ว่าในทางคดีพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
 อดุลยเดชมีพระราชกฤษฎีกา พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่เคยต้องรับโทษ
 ทางอาญามาก่อน ก็สมารถที่จะบันทึกการละเมิดไว้ในช่องว่างของแบบฟอร์ม ทั้งยังมี
 ข้อความคำเตือนท้ายแบบฟอร์มไว้ว่า การปกปิดข้อเท็จจริงจะถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ
 ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ไว้ด้วย คณะอนุกรรมการฯ จึงได้มีมติ
 เป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
 จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ศ. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม



ของการเป็น...

ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๓ หมวด ก. ข้อ ๗ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเห็นว่าประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบสุดท้าย) ในการรับสมัคร และสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นการดำเนินการละเมิดสิทธิอันชอบของประกาศ กฎ และบทบัญญัติแห่งกฎหมายโดยชอบแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะยกเลิกเพิกถอนประกาศดังกล่าว ต่อมาอย่างไร ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้องคดีนี้เสีย

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้สำราว่า ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้สมัคร และสอบแข่งขันได้ ได้ทำตามขั้นตอนในการสอบแข่งขันทุกประการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติ เนื่องจากมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งกำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้าข้าราชการชั้นข้าราชการตำรวจต้องไม่เป็นผู้ประพฤติ เลื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตามกฎหมาย ก.ตร. ดังกล่าว ผู้ที่ขาด คุณสมบัติตามกฎหมายข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) นั้น ก.ตร. อาจพิจารณาแยกเว้นผู้ที่ขาดคุณสมบัติให้ เข้ารับราชการได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับคัดค้านโดยไม่ยกเว้นให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ขาด คุณสมบัติเข้ารับราชการ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นผู้ประพฤติ เลื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี กรณีแยกกระทำลวามผิดอาญาในคดีเฝ้าการณ์นั้น ฟุ่คนอบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่รับจำคุกผิดดังกล่าวได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ล้างมลทินให้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ต้องโทษในคดีความผิดดังกล่าวแล้ว อันรวมถึง การล้างประวัติในการกระทำความผิดด้วย ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไปสมัครและสอบแข่งขัน บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ประจำ พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีประวัติในความผิดอาญาในคดีเฝ้าการณ์นั้น ฟุ่คนอบแล้ว เนื่องจากการล้างมลทินไปแล้ว และขอยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนา ที่จะปกปิดข้อมูลประวัติส่วนตัวว่าเคยต้องโทษคดีอาญามาก่อน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเข้าใจ



โดยมี...

โดยมีความเชื่อโดยสุจริตใจว่า เมื่อพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ลงมลกกันโดยถือว่าผู้ฟ้องคดี ไม่เคยมีประวัติในความผิดอาญาในคดีเกี่ยวกับการพนันฟุตบอลแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้แจ้ง รายละเอียดในการแจ้งกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบในใบสมัครสอบและในแบบบันทึกข้อมูลบุคคล และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าในการพิจารณาความประพฤติก่อนเมื่อหรือจนกระทั่ง ในคดีธรรมอันดีของผู้ฟ้องคดีจากการกระทำความผิดอาญาในคดีเกี่ยวกับการพนันฟุตบอลนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๗/๒๕๔๘ มาใช้วินิจฉัยประกอบการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัตินั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำพิพากษาดังกล่าวไม่สามารถนำมาใช้กับการพิจารณาของผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากเป็นคำพิพากษา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ขณะที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่อยู่ในวาระที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมาใช้บังคับ จึงนำมาใช้กับการพิจารณาของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ผู้ฟ้องคดีจึงอ้างว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่เป็น ผู้ขาดคุณสมบัติในการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับ ผู้ฟ้องคดีเข้าบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาลงคำฟ้อง ของผู้ฟ้องคดีด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีจะให้การเพิ่มเติม โดยขอยืนยัน ตามคำให้การเดิมที่ได้ให้ไว้ต่อศาล

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลาประมาณ ๑๔.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ร่วมกันลักลอบเล่นการพนัน ภายหลังการแข่งขันฟุตบอลทางโทรทัศน์ของยูบีซี เจ้าหน้าที่ยึดอาวุธตามนัดการตรวจเมืองพัทลุง ได้จับกุมตัวพร้อมของกลางประกอบด้วย โหมรีอิมฟุตบอลจำนวน ๒ แผ่น ปากกา ๑ ด้าม เงินสด ๒,๒๒๐ บาท อันเป็นผลมาจากคดีตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕ มาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕ โดยผู้ฟ้องคดีให้การให้การภาพทั้งในชั้นสอบสวนและในชั้นพิจารณาคดีของศาล ซึ่งต่อมา ศาลจังหวัดพัทลุงได้มีคำพิพากษาลงตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๖๖/๒๕๔๖ หมายเลขแดง ที่ ๑๒๖๗/๒๕๔๖ พิพากษาปรับเงินและ ๕๐๐ บาท ซึ่งการดำเนินการพนันนั้นถือว่าเป็นอบาบบุช อย่างเป็นทางการที่ผิดต่อหลักศีลธรรมหรือข้อห้ามที่สังคมเห็นว่า เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ควรทำอย่างปึง ผู้กระทำจึงถือว่าเป็นผู้ที่ประพฤตินทางที่ผิดต่อหลักศีลธรรม เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ลักลอบเล่น การพนันฟุตบอลและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตามนัดการตรวจเมืองพัทลุงจับกุมตัว โดยผู้ฟ้องคดี



ก็ให้การ...

ก็ให้การบริหารภาพทั้งในชั้นสอบสวนและในชั้นพิจารณาคดีของศาล และศาลจังหวัดหัวทุ่ง ได้มีคำพิพากษาปรับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงได้ชื่อว่าเป็นผู้ประวิติว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ (๖) และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องเป็นผู้มีความประพฤติดีและมีลักษณะต้องห้ามอื่น ดังนี้ (๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยคณะกรรมการดำเนินการ สอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปัญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการ ตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ได้ประชุม พิจารณาคณะคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีในการเข้ารับการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกที่เหมาะสมกับตำแหน่งแล้ว เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีประวัติในการลักลอบเล่นอาพนันฟุตบอลนั้น คณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาความหมายของคำว่า ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี โดยนำคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่น เรื่อง คดีหมายเลขดำที่ ๓๑๑/๒๕๔๘ หมายเลขแดง ที่ ๑๑๘/๒๕๔๘ มาใช้ประกอบในการวินิจฉัย และนำแนวทางของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติที่ได้กำหนดแนวทางการรับบุคคลภายนอกเพื่อเข้ารับราชการตำรวจมาพิจารณา ประกอบด้วย โดยมีมติเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีประวัติลักลอบเล่นอาพนันฟุตบอล ผู้ฟ้องคดี จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะเข้ารับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ เนื่องจาก เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๖) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ อันถือเป็นการใช้ดุลพินิจ ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว อันมีผลให้ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบสุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปัญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยไม่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อ ผู้สอบแข่งขันได้ตามประกาศดังกล่าว จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดและต้องโทษ คดีอาญาการพนันฟุตบอลนั้น ความผิดดังกล่าวได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรภาสที่



/พระบาทสมเด็จพระ...

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ดำรงมรดกให้แก่ผู้ต้องโทษในความผิดดังกล่าวแล้ว โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษ ในการตีความผิดนั้นด้วย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ที่มีประวัติหรือเคยถูกลงโทษในความผิด ดังกล่าว เพราะได้รับการล้างมรดกตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ ผู้ประพฤติด້ามเลวหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเนื่องจากการเสนอการพนันฟุตบอล ที่ทำให้ขาดคุณสมบัติในการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติล้างมรดกในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๔ บัญญัติให้ให้ล้างมรดกให้แก่ บรรดาผู้ต้องโทษเฉพาะโทษที่ผู้ต้องโทษได้รับและได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเท่านั้น โดยที่มิได้มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้ลบล้าง พฤติกรรมหรือประวัติในการกระทำความผิดด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงยังคงถือได้ว่าเป็นผู้มีประวัติ ในการลักลอบเสนอการพนัน และต้องโทษคดีอาญาในความผิดเสนอการพนันฟุตบอล ตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และแก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนี้ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมรดกในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้การล้างมรดกตามมาตรา ๔ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมรดกในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งย่อมหมายความว่า ผู้ฟ้องคดีไม่อาจอ้างว่าได้ได้รับการล้างมรดกในการเรียกร้องสิทธิ ประโยชน์ใดๆ ที่ตนเคยไปจากควรจะเป็นผู้ต้องโทษได้ ซึ่งรวมถึงการให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามในการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามมาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการ ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงมิอาจรับฟังได้ สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดี อ้างว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติในการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ข้างต้นนั้น ข้อ ๒ วรรคสอง ของกฎ ก.ตร. ดังกล่าว ได้กำหนดให้ผู้มีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ก.ตร. อาจพิจารณาแยกเว้น ให้เข้ารับราชการได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีควรให้อีกแก่ผู้ฟ้องคดีในการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจนั้น เห็นว่า อำนาจในการยกเว้นให้ผู้มีขาดคุณสมบัติการบรรจุบุคคล เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ เนื่องจากเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเลวหรือบกพร่อง



ในคดีธรรมอันดี...

ในคดีธรรมอันดีตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ศร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นอำนาจดุลพินิจของ ก.ศร. มิใช่อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีในการยกเว้นให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติดังกล่าวให้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีอาจอ้างกรณีความบกพร่องของกฎหมายที่ใช้ในกรณีนี้ได้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีกรณีนี้จึงรับฟังไม่ได้เช่นกัน

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ มีมติให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ โดยเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ศร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบสุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยไม่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อสอบแข่งขันได้ จึงเป็นการกระทำที่รอบคอบถ้อยหมาย อันมีผลให้การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีในการไม่บรรจุผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๔ จึงเป็นการกระทำที่รอบคอบด้วยเหตุอันสมควร

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีขออุทธรณ์ว่า ตามที่ได้มีการประกาศรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ทำตามขั้นตอนในการสอบแข่งขันของทางผู้ถูกฟ้องคดีทุกประการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจนั้น โดยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อยหรือบกพร่องในคดีธรรมอันดี จากการที่ผู้ฟ้องคดีเคยมีประวัติต้องโทษคดีอาญากรณีลักลอบดัดแปลงเอกสาร ซึ่งผู้ฟ้องคดีถูกจับกุมกรณีนี้และการพ้นโทษตลอดตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยผู้ฟ้องคดียังเป็นเด็ก กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ ซึ่งเป็นเหตุควรกระทำไปโดยความเข้าใจไม่ถึงการณ์ คดีคณะ



ตามเพื่อน...

ความเพี้ยน และขาดความยังยิด แต่เมื่อมีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลมีพระชนมพรรษา ๕๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมาบังคับใช้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมาตรา ๔ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่างๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ ปากฎอยู่ในจำนวนของศาลแล้วนั้น เห็นได้ว่าเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวก็เพื่อให้ผู้ต้องโทษได้พ้นมลทินมาหมดใจๆ และได้ล้างประวัติโดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยกระทำความผิด แม้มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้จะกล่าวไว้ว่า ให้นำพระราชบัญญัติล้างมลทินตามมาตรา ๔ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในชั้นที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งย่อมหมายความว่า การกระทำที่เกิดขึ้นก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากผู้กระทำความผิดที่จะเรียกร้องหรือประโยชน์ใดๆ ก็แล้วแต่ เมื่อได้รับการล้างมลทินแล้ว ผู้กระทำจะกลับไปอ้างสิทธิหรือเรียกร้องสิทธิไม่ได้ แต่กรณีของผู้ฟ้องคดีนี้ ได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลมีพระชนมพรรษา ๕๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมาใช้บังคับก่อนแล้ว ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งทั้งนี้ว่าในการสอบแข่งขันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติล้างมลทินแล้ว โดยถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีประวัติต้องโทษ อันทำให้เกิดสิทธิและผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นหลังจากพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ได้เกิดขึ้นก่อน และหากเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ได้เป็นเช่นนั้นแล้ว ก็เท่ากับว่าการออกพระราชบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์อันใด จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันจะทำให้ขาดคุณสมบัติที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ประกอบกับพระราชบัญญัติล้างมลทิน พ.ศ. ๒๕๕๗ และกฎ ก.ศ.ร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้เป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ก็ไม่ได้กำหนดความหมายหรือให้คำนิยามไว้ว่า การกระทำเช่นไรที่จะถือว่าเป็นความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพียงแต่คณะอนุกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓



/ได้พิจารณา...

ได้นำเอาคำพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขคำที่ ๓๑๗/๒๕๔๙ หมายเลขแดง
ที่ ๑๑๗/๒๕๔๙ มาใช้ประกอบในการใช้ดุลพินิจ ซึ่งหากพิจารณาแล้ว กรณีดังกล่าวได้เกิดขึ้น
ก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้บังคับ และคดีดังกล่าวก็ไม่ได้มีภาคีขึ้นสู่
ศาลปกครองสูงสุดอันจะทำให้คดีถึงที่สุด และแนวทางของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ได้กำหนด
แนวทางการรับมือคัดค้านนอกเพื่อเข้ารับราชการตำรวจมาพิจารณา โดยไม่มีมติเห็นว่า การที่
ผู้ฟ้องคดีมีประวัติคัดค้านการพ้นโทษบอจึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า
นำมาใช้กับการนี้ของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิในโอกาส
ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐
ออกมาใช้บังคับ และเกี่ยวกับการปกปิดข้อมูลที่ถูกฟ้องคดีอยู่นั้น หากผู้ฟ้องคดีเป็น
ผู้ไม่เคยต้องรับโทษทางอาญามาก่อน ก็สามารถที่จะมีใบทรายละเอียดไว้ในช่องว่าง
ของแบบฟอร์มได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีทราบว่าได้มีพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระ
ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมาใช้บังคับ
เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว โดยในการสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุ
และแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ผู้ฟ้องคดีจึงเชื่อโดยสุจริตว่า
เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องนำใบทราย
ละเอียดลงไปอีก ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีไม่เชื่อโดยสุจริตใจเช่นนั้น ผู้ฟ้องคดีก็คงจะไม่ไปสมัคร
สอบแข่งขันตั้งแต่แรกให้เสียเวลาเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งผู้สมัครสอบแข่งขันทุกคนพึงคิดอยู่เสมอว่า
หากตนเองมีประวัติการกระทำความผิดอาญาแล้ว ก็ไม่ต้องสมัครสอบ เนื่องจากไม่ได้รับการ
บรรจุอย่างแน่นอน เฉกเช่นเดียวกับผู้ฟ้องคดีที่หากไม่เชื่อโดยสุจริตว่าตนเองได้รับประโยชน์
จากพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ก็คงจะไม่ไปสมัครสอบแข่งขันตั้งแต่แรก ผู้ฟ้องคดีไม่ได้
มีเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลแต่อย่างใด และตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะ
ต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ในข้อ ๒ วรรคสอง กำหนดว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติ
ตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ก.ตร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ผู้ถูกฟ้องคดี
เป็นผู้รับผิดชอบและให้คำมั่นหมายให้ดำเนินการสอบแข่งขันดังกล่าว จึงมีหน้าที่
รับผิดชอบและเสนอเรื่องให้ ก.ตร. พิจารณาได้ อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ฟ้องคดี
จึงไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ



/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาเพิกถอนประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบสุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ เพิกถอนหนังสือ ที่ ตร ๐๐๒๔.๑๗๓/๐๐๗๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และให้ศาลปกครองสูงสุดรับผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการตำรวจด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายครบถ้วนทุกประการแล้ว ไม่มีเหตุ ที่จะให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งนี้ โดยข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีประวัติที่ยึดถือหลักอาญากรรมลักลอบ เล่นการพนันทนายผลการแข่งขันฟุตบอล จึงถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ บกพร่องในศีลธรรมอันดี อันทำให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติในการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง(๒) ของกฎ (พร.) ว่าด้วยการสอบคัดเลือกและลักษณะต้องห้าม ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗

ตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ยื่นไว้ ได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาส ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมาบังคับใช้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดา ผู้ต้องโทษในการผิดความผิดต่าง ๆ ซึ่งมีพระราชกฤษฎีกาหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้น มิได้เคยถูกลงโทษในการผิดความผิดนั้นแล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับพระอภัยมณี โดยให้ถือว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เคยกระทำความผิดนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ตามบทบัญญัติที่ระบุดังกล่าวนั้นยังไม่ถูกต้อง เนื่องจากสาระสำคัญ ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในการผิดความผิดนั้นๆ ซึ่งมีความหมายชัดเจนว่าตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เป็นการให้ล้างโทษ โดยมิได้ประสงค์ให้ล้างความผิด เพราะความผิดหรือความประพฤติผิดดังกล่าวไม่อาจลบล้างได้ ทั้งนี้ เมื่อความผิดอันเกิดจากการเล่นการพนันทนายผลการแข่งขันฟุตบอลมิได้ถูกลบล้างไป และยังถือได้ว่าเป็นความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นลักษณะ ต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามกฎหมาย ก.ตร. ดังกล่าวแล้ว อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีน้ำหนักพอที่จะรับฟังเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้



/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงคำวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวของประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งมอบหมายให้
ตำรวจภูธรภาค ๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มี
วุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓
ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัคร
และสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ
ชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ในตำแหน่งผู้บังคับหมู่หรือเทียบผู้บังคับหมู่ กลุ่มงานอำนวยความสะดวก
และสนับสนุน ในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๔ จำนวน ๕๐ อัตรา โดยประกาศดังกล่าวมี
สาระสำคัญ ดังนี้ คุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ที่จะได้รับ
การบรรจุและแต่งตั้ง ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามหมวด ก.
และหมวด ข. ห้ามประกาศ โดยหมวด ก. กำหนดว่า ผู้สมัครสอบที่จะได้รับการบรรจุและ
แต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด ดังนี้... ๗. ไม่เป็น
ผู้ประพฤติดื้อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี... ๘. ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก
โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ร้องคดีเป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท
หรือความผิดลหุโทษ และหลักฐานการสอบแข่งขันประกอบด้วย ๑. ภาควิชาความรู้
ความสามารถทั่วไป ๒. ภาควิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง และ ๓. ภาควิชาความเหมาะสม
กับตำแหน่ง ทั้งนี้ ผู้สมัครสอบต้องมีความรู้ความสามารถทั่วไปและภาควิชาความรู้
ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่งก่อน จึงจะมีสิทธิเข้าสอบภาคความเหมาะสม
กับตำแหน่ง โดยในการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งเป็นไปตามที่กำหนดในหมวด จ.
ข้อ ๓ ห้ามประกาศ โดยหมวด จ. ข้อ ๓ กำหนดรายละเอียดการสอบภาคความเหมาะสม
กับตำแหน่ง ดังนี้ ๑. การตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์โรงพยาบาลตำรวจ ผู้ที่ไม่เป็นโรค
หรืออาการตามที่กำหนดไว้ ถือว่าผ่าน ผู้ที่เป็นโรคหรืออาการตามที่กำหนดไว้ ถือว่าไม่ผ่าน
และผลการตรวจร่างกายของคณะกรรมการแพทย์นี้ให้ถือเป็นยุติ ๒. การสอบสัมภาษณ์
จะเป็นการประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุ
และแต่งตั้งจากพฤติกรรมที่ปรากฏ เช่น ความรู้ที่อาจใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน



/ความสามารถ...

ความสามารถ ประสิทธิภาพ ท่วงทีวาทะ อุปนิสัย ทักษะ ความอดิเรก ปฏิภาณไหวพริบ และบุคลิกลักษณะอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น โดยถือเกณฑ์การตัดสินว่า ผู้ที่ คณะอนุกรรมการตอบคำถามเห็นว่าเหมาะสม จะถือว่าผ่าน ผู้ที่คณะอนุกรรมการ ตอบคำถามเห็นว่าไม่เหมาะสม จะถือว่าไม่ผ่าน และ ๓. การตรวจสอบประวัติและความประพฤติ ผู้ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เห็นว่ามีประวัติ ความประพฤติ หรือชื่อเสียงเหมาะสมที่จะเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ ถือว่าผ่าน ผู้ที่คณะอนุกรรมการ พิจารณาภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง เห็นว่ามีประวัติ ความประพฤติ หรือชื่อเสียง ไม่เหมาะสมที่จะเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ ถือว่าไม่ผ่าน สำหรับผู้มีประวัติทางคดีอาญา หรือต้องคดีอาญา คณะกรรมการดำเนินการมอบหมายให้หรือคณะอนุกรรมการพิจารณา ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง จะพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งการกระทำ ความผิดว่า เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ รวมทั้งความน่ารังเกียจ ของสังคมและเกียรติของข้าราชการตำรวจ โดยจะนำผลทางคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และหรือในชั้นศาลที่มีคำพิพากษาออกแล้วมาประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ผู้ที่ผ่านการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามที่กำหนดในแต่ละ สายสอบจะได้คะแนน ๕๐ คะแนน ผู้ที่ไม่ผ่านขั้นใดขั้นใดขั้นหนึ่งจะได้ ๐ คะแนน โดยเกณฑ์การตัดสินและการประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้กำหนดว่า ผู้ที่จะถือว่า เป็นผู้สอบแข่งขันได้ จะต้องเป็นผู้สอบได้คะแนนในแต่ละภาคที่สอบตามหลักสูตรที่กำหนด ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงทฤษฎีวิชาการวัดผลด้วย และเมื่อเสร็จสิ้นการสอบ จะนำรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้มาเปรียบเทียบกับผู้ที่กำหนดมาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ ในแต่ละสายการสอบ โดยผู้สอบได้คะแนนที่สอบได้ตามเกณฑ์จนครบจำนวนอัตราที่ เปิดรับสมัคร จำนวน ๑ บัญชี และจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้สำรองไว้ จำนวน ๑ บัญชี เพื่อใช้เฉพาะการสอบครั้งนั้นเท่านั้น ทั้งนี้ คำวินิจฉัยตัดสินของคณะกรรมการดำเนินการ สอบแข่งขันให้ถือเป็นปกติ ซึ่งในการดำเนินการเพื่อสอบแข่งขันในครั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่ง ดำรงภูมิลำเนา ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งตั้งคณะอนุกรรมการ ดำเนินการตอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเฝ้าบรรณและคงตั้งเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยให้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวางแผน การดำเนินการสอบแข่งขัน พิจารณาคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ของผู้สมัครสอบ พิจารณาผลการสอบในภาคต่าง ๆ ความหลักสูตรการสอบ รวมทั้งพิจารณา



/หมดขอ...

ผลตอบในภาพรวม และวินิจฉัย คัดค้าน รัชกาล ประเด็นปัญหาอันเกิดจากการสอบแข่งขัน
ของผู้สมัคร สำหรับในส่วนของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้เป็นผู้สมัครเข้าสอบแข่งขัน
บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีรหัสประจำตัวสอบ ๙๒๐๐๒๕๕ ผลการสอบข้อเขียนปรากฏว่า
ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียนในภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและภาคความรู้ความสามารถ
ที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง โดยได้ ๘๔ คะแนน สอบผ่านลำดับที่ ๒๙ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๙
ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าสอบภาคความรู้ความ
สามารถเฉพาะตำแหน่งในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งต้องมาในภายหลังมีความเหมาะสมกับตำแหน่ง
ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์ใช้รพามาสดำรงเมื่อวันที่ ๑๑
พฤษภาคม ๒๕๕๓ และเป็นผู้ผ่านการตรวจร่างกายและเป็นผู้ฟ้องคดีเข้ารับการสอบสัมภาษณ์
เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์มีมติให้ผ่าน
การสอบสัมภาษณ์ ต่อมา ในการประชุมของคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน
บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
พ.ศ. ๒๕๕๓ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ได้มีการพิจารณาคุณสมบัติ
ของผู้สอบแข่งขัน โดยจากการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของผู้ฟ้องคดีปรากฏว่า
ผู้ฟ้องคดีเคยต้องโทษคดีอาญาฐานลักทรัพย์ร่วมกับลักลอบเล่นการพนันท้ายผลการแข่งขัน
ฟุตบอล พนักงานสอบสวนได้ไม่ได้รับอนุญาต อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติ
การพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ และแก้ไขเพิ่มเติม เหตุเกิดที่ตำบลภูทอก อําเภอมือเหล็ก
จังหวัดพัทลุง กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลาประมาณ ๑๘.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดี
กับพวกรวม ๔ คน ได้ร่วมกันเล่นการพนันท้ายผลการแข่งขันฟุตบอลทางโทรศัพท์มือถือ
เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุงได้จับกุมตัวพร้อมของกลางประกอบด้วย
โทรศัพท์มือถือ ๒ เครื่อง แผ่น ปากกา ๑ ตัว เงินสด ๒,๒๒๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้ให้การ
รับสารภาพทั้งในข้อหาเล่นและในชั้นพิจารณาคดีของศาล ซึ่งศาลจังหวัดพัทลุงพิพากษา
ปรับผู้ฟ้องคดี ๕๐๐ บาท ตามคดีหมายเลขคดีที่ ๑๒๒๗/๒๕๔๖ แต่คณะกรรมการ
ได้พิจารณากรณีของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดและต้องโทษ
คดีอาญาการพนันฟุตบอลนั้น ได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๕๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งใช้บังคับ



เมื่อวันที่ ๕...

เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้สั่งปลดคนให้แก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ต้องโทษในคดีอาญาแล้ว โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้นๆ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ที่ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก. ซึ่งกำหนดว่า ผู้สมัครสอบที่จะได้รับการบรรจุ และแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด ดังนี้ ๙. ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ (๖) บัญญัติให้ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก. ซึ่ง ราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุจะต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น ดังต่อไปนี้ (๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติดื่มเหล้าหรือ บกพร่องในศีลธรรมอันดี ประมวลกับประกาศตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเพื่อเป็นข้าราชการตำรวจเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ พ.ร.ก. ข้อ ๗ ได้กำหนดลักษณะต้องห้าม ดังกล่าวไว้เช่นเดียวกัน ดังนั้น การพิจารณาการกระทำที่มีความผิดเกี่ยวกับการพนันดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีที่จะถือว่าเป็นความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ คณะอนุกรรมการฯ ได้นำผลคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นมาพิจารณา คดีหมายเลขดำ ที่ ๓๑๑/๒๕๔๘ หมายเลขคดี ๓๑๗/๒๕๔๘ ระหว่าง นายภูมิประสิทธิ์ หรือสุรสิทธิ์ สีน้อย ผู้ฟ้องคดี กับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติกับพวก ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งได้วินิจฉัยความหมาย ของคำว่า "ความประพฤติ" และ "เสื่อมเสีย" ตามพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. ๒๕๓๐ ไว้ว่า "ความประพฤติ" หมายถึง การกระทำตาม, เหตุอันดี, ความเป็นไปที่เกิดจากการกระทำ "เสื่อมเสีย" หมายถึง เสียหาย "ความประพฤติเสื่อมเสีย" จึงมีความหมายว่า การกระทำที่มี เหตุอันดีจากผู้กระทำนั้นเอง และการกระทำนั้นเป็นเรื่องที่เสียหายถึงคนยอมรับไม่ได้ ส่วนการบกพร่องในทางศีลธรรมนั้น เป็นการประพฤติตนในทางที่ผิดต่อศีลธรรม คือขัดห้าม ตามที่สังคมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องอย่างยิ่งหรือไม่ควรทำ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้โดยกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการพิจารณารับสมัครบุคคลภายนอกเพื่อเข้ารับราชการตำรวจว่า จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติกรรมาเป็นเรื่องๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลที่จะเข้ามา



รับราชการ...

รับราชการตำรวจจะต้องปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างและตัวอย่างที่ดีกับประชาชน มีความประพฤติเรียบร้อยปราศจากมลทินชั่วหมองใดๆ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังได้ปกปิดข้อมูลประวัติส่วนตัวว่าตนเองไม่เคยมีประวัติต้องคดีอาญามาก่อน และไม่เคยถูกกีดกีดหมายหรือถูกฟ้องคดีอาญามาก่อน อันเป็นการแสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัดว่าผู้ฟ้องคดีจริงใจที่จะปกปิดข้อมูลดังกล่าว เพราะหากผู้ฟ้องคดีมีความเท็จโดยสุจริตว่า ตนได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิในวงโคจรที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไม่เคยต้องรับโทษทางอาญามาก่อน ก็สามารถที่จะยื่นคำร้องขอแก้ไขประวัติในช่องว่างของแบบฟอร์ม ทั้งยังมีข้อความสำคัญท้ายแบบฟอร์มไว้ว่า "การปกปิดข้อเท็จจริงจะถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗" ไว้ด้วย คณะอนุกรรมการฯ จึงได้มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ ววรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ และตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ก. ข้อ ๗ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบพิเศษท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้มีรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ตามประกาศดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมและขอทราบเหตุผลต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือตำรวจภูธรภาค ๔ ที่ จร ๐๐๒๔.๑๗๓/๑๐๗๘ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีจึงมีมติคัดค้านผลการพิจารณาของ สันหาให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติในการบรรจุบุคคลเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ ตามข้อ ๖ ววรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ และตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ก. ข้อ ๗ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการกระทำ



ที่ไม่ชอบ...

ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่าฟ้องผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ประกาศของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบชุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ ในระหว่างที่ไม่ประกาศรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ และคำวินิจฉัยปัดฟ้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือแจ้งของผู้ฟ้องคดี ที่ ดช ๐๐๒๔-๑๗๗/๑๐๗๕ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้... (๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามกึ่งกำหนดในระเบียบ ก.ตร. เป็นผู้มีอำนาจตั้งบรรจุและแต่งตั้ง มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ชั้นประทวน และชั้นสัญญาบัตร ให้บรรจุจากบุคคลผู้ได้รับคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ วรรคสอง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน และกฎ ก.ตร. วรรคสาม คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๔ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้อง มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น ตามมาตรา ๔๔ (๖) ดังต่อไปนี้... (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติดื้อเมื่อยหรือมกพร่องในศีลธรรมอันดี และวรรคสอง กำหนดว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) หรือข้อ ๒ (๔) ก.ตร. อาจพิจารณา ยกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๖ เวลาประมาณ ๑๗.๓๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ร่วมกันลักลอบส่งการพินัยพินัยการแข่งขัน ทุจริตอบตทางโทรทัศนช่องยูบีที เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุงได้จับกุมตัว พร้อมของกลางประกอบด้วย โทรศัพท์มือถือจำนวน ๒ เครื่อง ปากกา ๑ ด้าม เงินสด



๒,๒๒๐ บาท อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ มาตรา ๔ ทวิ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ โดยผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพทั้งในชั้นสอบสวนและในชั้นพิจารณาคดีของศาล ซึ่งต่อมาศาลจังหวัดพัทลุงได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขคดีที่ ๑๒๒๖/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๑๒๒๓/๒๕๔๖ พิพากษาปรับคนละ ๕๐๐ บาท เห็นว่า ความหมายของคำว่า ผู้ประพฤติด້ามเลียมหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของตำรวจเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ได้กำหนดความหมายหรือให้นิยามว่าตำรวจจะกระทำเช่นไรถือว่าเป็นการประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีที่ไม่ใช่กระทำความผิดได้กระทำการดังกล่าวแล้ว จะถือว่าเป็นผู้ประพฤติด້ามเลียมหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งมีผลทำให้ผู้ประพฤติด້ามเลียมหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น เป็นขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามในการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ลงมีเพียงประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งออกโดย ก.ตร. ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาตินำมาใช้เป็นกรอบแห่งการประพฤติปฏิบัติของข้าราชการตำรวจให้มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณที่ดีและเป็นมาตรฐาน โดยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑ กำหนดว่า ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจประกอบด้วย (๑) คุณธรรม ค่านิยมหลัก และอุดมคติของตำรวจ เป็นเรื่องเหนือยว้งให้ข้าราชการตำรวจอยู่ในกรอบของศีลธรรมและคุณธรรม ขณะเดียวกันก็เป็นแนวทางชี้แนะให้ข้าราชการตำรวจบรรลุถึงปณิธานของการเป็นผู้ที่ปฏิบัติตรง (๒) จริยธรรมของตำรวจ คือ คุณความดีที่เป็นข้อประพฤติตนและปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ เพื่อให้ประชาชนศรัทธา เชื่อมั่นและยอมรับ (๓) จรรยาบรรณของตำรวจ คือ ประมวลความประพฤติในการปฏิบัติหน้าที่ของวิชาชีพตำรวจ ที่ข้าราชการตำรวจต้องยึดถือปฏิบัติ เพื่อธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของข้าราชการตำรวจและวิชาชีพตำรวจ ข้อ ๔ กำหนดว่า ข้าราชการตำรวจต้องยึดถือคุณธรรมที่ประกาศตามพระบรมโฆสาต เป็นเรื่องเหนือยว้งในการประพฤติตนและปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้... (๒) การรู้จักข่มใจตนเอง ฝึกตนเองให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความดี ความสัตย์ค่านั่น และข้อ ๑๒ กำหนดว่า ข้าราชการตำรวจต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและยึดมั่นในศีลธรรม โดยยึดประโยชน์ส่วนรวมเหนือประโยชน์ส่วนตน จึงต้องประพฤติปฏิบัติ ดังนี้... (๖) ดำรงชีวิต



/ส่วนตัวไม่แพ้...

ส่วนตัวไม่ให้เกิดมลทินมัวหมองต่อตำแหน่งหน้าที่ ไม่ทำผิดกฎหมายแม้เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่หมกมุ่นในอบายมุขทั้งหลาย ไม่ฟุ้งเฟ้อหรูหรา และใช้จ่ายประหยัคตามฐานะแห่งตน กรณีจึงเห็นได้ว่าผู้ที่เป็นข้าราชการตำรวจนั้น นอกจากจะเป็นผู้มีหน้าที่รักษากฎหมายคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม บริการชุมชนให้เกิดความร่มเย็น ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย และดำเนินการเพื่อนำผู้กระทำความผิดกฎหมายเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมแล้ว ข้าราชการตำรวจก็ควรเป็นผู้ที่มีความประพฤติอยู่ในกรอบของศีลธรรม และต้องยึดถือประเพณีปฏิบัติในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของข้าราชการตำรวจและวิชาชีพตำรวจด้วย อันรวมถึงผู้ที่จะเข้ารับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจอย่างใดก็ควรต้องเป็นผู้มีประวัติหรือพฤติกรรมว่าไม่มีผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ดังนั้นในการพิจารณาว่าการกระทำใดจะถือว่าเป็นการกระทำที่ทำให้ผู้กระทำเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงถือเป็นหน้าที่ของผู้บังคับใช้กฎหมายที่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงแล้วแต่กรณีเฉพาะรายเป็นกรณีรายๆ ไป เห็นว่า แม้จากสถานการณ์นั้นถือว่าเป็นอบายมุขอย่างหนึ่งซึ่งผิดหลักศีลธรรมหรือข้อห้าม ที่จะต้องเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ควรทำอย่างยิ่งก็ตาม แต่การพิจารณาว่าผู้ใดกระทำความผิดอันเป็นผู้ใช้ความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงกรณีเฉพาะรายเป็นกรณีรายๆ ไป เมื่อกรณีของผู้ฟ้องคดีซึ่งกระทำความผิดอันที่กล่าวในขณะที่เป็นนักศึกษาอายุได้ ๑๙ ปี ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งยังถือว่าเป็นวัยรุ่น ทำไปด้วยความหึกคะนอง ขาดการไตร่ตรอง ไม่คำนึงถึงโทษและผลเสียที่จะเกิดกับอนาคตของอนาคตเพราะยังขาดวุฒิภาวะ ดังนั้น จะถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีมิได้อีกต่อไป

ส่วนกรณีผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า มีข้อความคำเตือนท้ายแบบฟอร์มไว้ว่า การบันทึกข้อเท็จจริงจะต้องเป็นผู้ที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีตำรวจแห่งภาคี พ.ศ. ๒๕๔๗ ไว้ด้วย ขณะนั้นการฟ้องคดีจึงได้มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกเข้าเป็นลูกจ้างประจำเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ก. ข้อ ๗ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คำรับรองของผู้ฟ้องคดีทำในสมัย



กำหนดว่า...

กำหนดว่า "ข้าพเจ้าได้อ่านประกาศรับสมัครพร้อมแนวกฎการแข่งขันเข้าใจแล้ว
สมัครใจยินยอมรับเงื่อนไขและปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวทุกประการ และขอให้คำรับรองว่า
ข้อความดังกล่าวข้างต้นนี้เป็นความจริง โดยข้าพเจ้าเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตรงตาม
ประกาศรับสมัคร หากปรากฏว่าข้าพเจ้ามีคุณสมบัติดังกล่าวไม่ตรงตามประกาศรับสมัคร
ให้ถือว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการสอบแข่งขันครั้งนี้" ส่วนคำเตือนท้ายบันทึกข้อมูลคดี
กำหนดว่า การปกปิดข้อเท็จจริงจะถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๙ แล้วแต่กรณี แต่เมื่อศาลได้ตรวจดูข้อกฎหมายความผิดว่ารับบัญชีและกฎ ก.ตร.
ดังกล่าวแล้ว ไม่มีการบัญญัติหรือกำหนดว่าการกระทำดังกล่าวจะเป็นเหตุทำให้ผู้สมัคร
มีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ หรือถึงขั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเพราะเป็นผู้มี
ความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามข้อ ๒ บรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ดังกล่าว
จึงต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การปกปิดข้อมูลของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวถือเป็นการประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ เห็นว่า ผู้สมัครสอบแข่งขันทุกคนย่อมทราบดีว่าหากตนเอง
มีประวัติการกระทำความผิดอาญา จะต้องไปแจ้งข้อสอบโดยผู้ถูกฟ้องคดีอย่างแน่นอน
หากปกปิดข้อมูลย่อมไม่เป็นผลดีกับตัวผู้สมัครนั้นเองจากได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทิน
ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา
พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมาใช้บังคับ และถ้าผู้สมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจขึ้นประทวนเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ น่าจะเป็นเหตุให้
ผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่าเมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว
ย่อมไม่จำเป็นที่จะต้องบันทึกความผิดลงไปอีก หากผู้ฟ้องคดีไม่เชื่อโดยสุจริตว่าตนเอง
ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ก็จะไม่ไปสมัครสอบแข่งขัน ความเชื่อ
โดยสุจริตของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงควรได้รับการคุ้มครอง โดยถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีน่าจะมีไช้
มีเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลใดๆอย่างใด พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงยังไม่ถึงขนาด
ที่จะถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเป็น
ผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ บรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
ของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๙ และตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๙ ลงวันที่ ๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจขึ้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ หมวด ก. ข้อ ๙ อีกทั้ง



/กฎ ก.ตร. ...

กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคสอง กำหนดว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) หรือข้อ ๒ (๔) ก.ตร. อาจพิจารณา ยกเว้นให้เข้ารับราชการได้ หากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ตามกฎ ก.ตร. ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีก็ควรส่งเรื่องให้ ก.ตร. พิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีควรจะได้รับการยกเว้นให้เข้ารับราชการได้หรือไม่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีหาได้กระทำ เช่นนี้ไม่

ดังนั้น ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบชุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขัน บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ เฉพาะส่วนที่ไม่ประกาศรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ และคำวินิจฉัย ร้องทุกข์ของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือแจ้งของผู้นายกฟ้องคดี ที่ คส ๐๐๒๔.๑๗/๓/๑๐๗๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เมื่อวินิจฉัยได้เช่นนี้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดและต้องโทษจำคุกอาญาการพนันฟุตบอลนั้น ความผิด ดังกล่าวได้มีพระราชบัญญัติต่างมตินั้นในคราวที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษ ในความผิดดังกล่าวแล้ว โดยให้ถือว่าผู้ต้องหาที่ตกต้องโทษในความผิดนั้นด้วย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ที่มีประวัติหรือเคยถูกลงโทษในความผิดดังกล่าว เพราะได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ประพฤติดังกล่าวหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดีอันเนื่องจากการพนันฟุตบอล ที่ทำให้ขาดคุณสมบัติในการบรรจุ บุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจอีก เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดีนั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษายกคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เกิดก่อนประกาศ ของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ (รอบชุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุ และแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ เฉพาะส่วนที่ไม่ประกาศรายชื่อ ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ และคำวินิจฉัยร้องทุกข์ของผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือแจ้ง ของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ คส ๐๐๒๔.๑๗/๓/๑๐๗๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยให้มีผลนับแต่



/วันออกประกาศ...

วันออกประกาศและคำวินิจฉัยดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการ
ดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนประกาศ
ของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้
(รอบสุดท้าย) ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุ
และแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๓ เฉพาะส่วนที่ไม่ประกาศรายชื่อ
ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ จึงเท่ากับว่าศาลได้เพิกถอนประกาศดังกล่าวในส่วนที่
ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิเสธไม่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดี
จึงต้องไปดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อของผู้สอบแข่งขันได้
ตามประกาศดังกล่าว

นายพอล เสงเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๖๖๑๐

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายชาญชัย แสงศักดิ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิศาลภรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วิฑนภากร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สมชัย วิฑนภากร

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอาจันต์ พักทองพรรณ



○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)



คดีหมายเลขคำที่ อ. ๑๑๗๗/๒๕๕๖

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๕๖๕/๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง { นายเปรม ชำนาญสุข ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการผู้มีอำนาจพิจารณาตัดสินเลือกบุคคลภายนอก ผู้มีวิชาชีพเฉพาะ
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๖
สายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) ตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ๑
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ๒
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓ } ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขคำที่ ๒๕๔/๒๕๕๕
หมายเลขแดงที่ ๑๓๔๐/๒๕๕๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขัน
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กลุ่มสายงานป้องกันและปราบปราม (ปป. ๑)
ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขัน

ชำนานายกดี้อยู่

อีก

ศาลปกครอง
จังหวัด...

๗ 8 พ.ค. 2559



บุคคลภายนอก...

บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียนได้ลำดับที่ ๖ และเป็นผู้ผ่านการสอบสัมภาษณ์และตรวจโรคแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ จำนวน ๖๓ คน และประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร จำนวน ๒๔ คน โดยปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีในบัญชีผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ มีมติไม่รับผู้ฟ้องคดี โดยเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีประวัติ มีพฤติกรรมและความประพฤติไม่เรียบร้อย บทพร้อมในศีลธรรมอันดี เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุก ตามข้อ ๒ (๖) และ (๔) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีตกเป็นผู้มีประวัติด้วยความจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ขณะผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๙ ปี ๔ เดือน และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนประจำจังหวัดกาญจนบุรี ได้ถูกกลุ่มนักเรียนที่อ้างว่าครูโรงเรียนอยู่รวมทำร้ายในวินาศยานคันถึง ๓ ครั้ง โดยมีสาเหตุมาจากแฟนของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวมาขอเบอร์โทรศัพท์ของผู้ฟ้องคดี โดยในช่วงพักเบรกตอนเช้ากลุ่มนักเรียนดังกล่าว จำนวน ๗ คน ได้รวมทำร้ายผู้ฟ้องคดีจนได้รับบาดเจ็บอย่างมาก ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้เจอกลุ่มนักเรียนดังกล่าวอีกครั้งโดยบังเอิญที่โรงอาหารของโรงเรียน หนึ่งในกลุ่มนักเรียนดังกล่าวได้ปาดหน้าใส่หน้าผู้ฟ้องคดี และชกใบหน้าผู้ฟ้องคดี ๑ ครั้ง พร้อมกับพูดว่าตอนเย็นมีพจกดู คำนี้ไม่ใช่โรงเรียน มีฉายาเน ผู้ฟ้องคดีรู้สึกกลัว เมื่อเรียนจบลาบเรียนสุดท้าย จึงรีบกลับบ้าน ขณะที่ผู้ฟ้องคดียืนรอรถประจำทางปะปนอยู่กับกลุ่มชาวบ้านและกลุ่มนักเรียนที่รู้จักกันเพียงผิวเผิน กลุ่มนักเรียนที่รวมทำร้ายผู้ฟ้องคดีดังกล่าวได้ขั้บรถจักรยานยนต์มาพร้อมกับเด็กนอกโรงเรียน ประมาณ ๗ ถึง ๘ คัน ขับพุ่งตรงมายังผู้ฟ้องคดีและเข้าทำร้ายทุกคนไม่เว้นแม้แต่ชาวบ้านที่ยืนรอรถประจำทางอยู่ กลุ่มนักเรียนที่รวมทำร้ายผู้ฟ้องคดีได้หยิบขวานอันที่พกติดตัวมาจะฟันผู้ฟ้องคดี ในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีรู้สึกสับสนและกลัวอย่างมากจึงได้ใช้อาวุธปืนที่นักเรียนที่รู้จักกันเพียงผิวเผินส่งให้ในขณะนั้นยิงป้องกันตัวไป ๑ ครั้ง ถูกคนที่จะใช้ขวานฟันผู้ฟ้องคดีถึงแก่ความตาย ต่อมา พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีมีคำสั่งไม่ฟ้องในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา เนื่องจากเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย และสิ่งฟ้องในข้อหาฆ่าผู้อื่นไม่มีทะเบียนและพกพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีต้องการให้คดีจบและไม่ต้องการ



ให้ใคร...

ให้โธมาเดียดร่อนเพราะผู้ฟ้องคดี จึงได้รับสารภาพต่อศาลจังหวัดกาญจนบุรีว่า อาวุธเป็น
 เป็นของผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลจังหวัดกาญจนบุรีให้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๒๖/๒๕๕๐
 หมายเลขแดงที่ ๒๔๕๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิด
 ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
 พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๒ ทวิ
 วรรคสอง เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมร่วมกัน ให้ริ้งกระทงลงโทษสามปีระยาว
 กฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ลงโทษจำคุก
 ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท และฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ
 โดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ
 ลดโทษให้กระทงลงโทษหนึ่ง คงลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอ
 การลงโทษไว้ ๒ ปี เนื่องจากไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน ประกอบกับ
 เมื่อพิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจแล้วเห็นควรให้โอกาสผู้ฟ้องคดีกลับตน
 เป็นพลเมืองดี พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีอุทธรณ์ ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ได้มี
 คำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๕๐/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๑๓๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๔
 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ว่า ลักษณะความผิดของผู้ฟ้องคดีที่มีอาวุธปืนและพาติดตัวไป
 โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย แม้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่นได้โดยง่าย แต่ผู้ฟ้องคดีกระทำ
 ความผิดขณะยังเป็นผู้เยาว์และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ประกอบกับก่อนเกิด
 เหตุคดีนี้ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมในทางที่เสียหาย หรือเคยประพฤติดตนเป็นนักเลง
 อันธพาล สภาพแห่งคดีจึงยังไม่ถึงขั้นที่จำเป็นต้องใช้วิธีการลงโทษด้วยการจำคุกเสรีภาพ
 โดยให้รับโทษจำคุกแต่เพียงสถานเดียว การรอการลงโทษจำคุกไว้เพื่อประโยชน์ในการ
 แก้ไขหรือฟื้นฟูผู้กระทำความผิดซึ่งอยู่ในวัยและสถานะเช่นนั้น ให้มีโอกาสดึกษาเล่าเรียนต่อไป
 และเป็นกำลังสำคัญในการประกอบอาชีพโดยสุจริตเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวของตนได้ ย่อมเป็น
 ประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมยิ่งกว่า พิพากษายืน ดังนั้น แม้ข้อเท็จจริงจะฟังเป็นคดีแล้ว
 ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีประวัติในคดีดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายถูกรุมทำร้ายก่อน จึงต้องป้องกัน
 ชีวิตโดยไม่มีทางเลือก การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการป้องกันตัวโดยชอบด้วยกฎหมาย
 ไม่ใช่เรื่องที่มีความประพฤดิเลื่อมเสียบหรือบกพร่องต่อศีลธรรม และผู้ฟ้องคดีได้กระทำ
 ในขณะที่ยังเป็นผู้เยาว์ ยังมีความบกพร่องในด้านความคิด การยับยั้งชั่งใจ กระทำไปโดย
 รู้เท่าไม่ถึงการณ์ อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้สำนึกผิดต่อการกระทำแล้ว โดยตั้งใจศึกษาเล่าเรียน



/ให้ความคิด...

ทำความดีให้แก่สังคม ไม่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันใดอีก
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงควรต้องให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้กระทำความผิด
 ในขณะที่ยังเป็นวัยรุ่นและอ่อนแอได้กลับตัวเป็นคนดีคืนมาสังคม ให้ออกรับกับหลักกรรมแก้ไขที่นฟู
 เมื่อยา ของศาล สภาหลังคมในปัจจุบัน สอดรับกับกฎธรรมชาติที่ว่าคนเราย่อมมีโอกาสทำ
 ผิดพลาดกันได้ ถ้ามิได้กระทำความผิดพลาดซ้ำอีกก็สมควรที่จะให้โอกาสเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี
 ให้แก่สังคม และควรอนุญาตให้รอการลงโทษผู้ฟ้องคดีไว้และปล่อยตัวไป ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ถูก
 ลงโทษจำคุกหรือไม่เคยถูกลงโทษจำคุกเลย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดี
 มีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามข้อ ๒ (๔) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วย
 คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นการ
 ตีความโง่บไม่ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ร้องทุกข์ต่อ
 คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ขอให้พิจารณายกเว้นให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการ
 ได้ตามข้อ ๒ วรรคสอง ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
 ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเลขานุการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้มีหนังสือ
 สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า
 อนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ทำการแทนคณะกรรมการ
 ข้าราชการตำรวจ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ ได้มีมติ
 อนุมัติในหลักการไว้ว่า กรณีเรื่องร้องทุกข์ที่ผู้ร้องไม่เป็นข้าราชการตำรวจไม่เข้าหลักเกณฑ์
 ที่จะร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้ ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งพระราชบัญญัติ
 ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗
 ให้เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการไปตาม
 อำนาจหน้าที่ต่อไป โดยไม่ต้องนำเสนออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
 เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเพื่อพิจารณา เลขานุการ
 คณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ และลงวันที่ ๑๖
 พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ส่งเรื่องของผู้ฟ้องคดีไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผ่านเลขานุการ
 ตำรวจแห่งชาติ) เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผล
 การพิจารณา จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น



ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ที่มีมติไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑)

๒. เว้นการประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจที่ประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ สายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) เฉพาะลำดับที่ ๒๓ ที่ประกาศว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร เนื่องจากมีประวัติ

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม สังกัดตำรวจภูธรภาค ๗ ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเช่นเดียวกับผู้ที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งไปแล้วทุกประการ

๔. มีคำสั่งเรียกหนังสือรับรองของอาจารย์ที่ปรึกษาฯ และเกิดเหตุที่ได้รับรองความประพฤติของผู้ฟ้องคดี จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้อง ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ที่มีมติไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) และประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ สายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) เฉพาะลำดับที่ ๒๓ ที่ประกาศว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร เนื่องจากมีประวัติ

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า มูลเหตุแห่งคดีนี้เกิดขึ้นเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน



พ.ศ. ๒๕๕๔.

พ.ศ. ๒๕๕๔ สวปป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) จำนวน ๓๕๐ ยึดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้ออกประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดขั้นตอนในการรับสมัครและสอบแข่งขัน ตลอดจนคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้ที่จะ ได้รับการบรรจุแต่งตั้ง โดยกำหนดคุณสมบัติทั่วไปว่า ต้องไม่เป็นผู้ประพฤติดมเลื้อยหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามกฎหมาย ก. ข้อ ๖ ท้ายประกาศดังกล่าว ซึ่งการกำหนดดังกล่าวสอดคล้องกับกฎ ก.ศร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๒) ผู้ฟ้องคดีได้เข้าสมัครสอบและผ่านข้อเขียน รวมทั้งผ่านการทดสอบสมรรถภาพและตรวจร่างกายแล้ว แต่จากการตรวจสอบประวัติพบว่า ผู้ฟ้องคดีได้เคยถูกดำเนินคดีในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ตามสมควรแก่พฤติการณ์และไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่ ๑๗๒๓/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ของสภานิติบัญญัติว่าด้วยกฎการกักขังคนบุรี พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งฟ้อง พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา เป็นการป้องกันโดยรอบด้วยกฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่ฟ้องในข้อหาดังกล่าว และสั่งฟ้องเฉพาะในความผิดฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในความครอบครอง ศาลจังหวัดกาญจนบุรี ได้มีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๒๖/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๒๔๕๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีและพกพาอาวุธปืนพกวีลเวอร์ ขนาด .๓๘ ไม่ปรากฏว่ามีเครื่องหมายทะเบียน (เป็นเถื่อน) จำนวน ๑ กระบอก และกระสุนปืนขนาด .๓๘ จำนวน ๖ นัด โดยไม่ได้รับอนุญาต และไม่มีเหตุยกเว้นตามกฎหมาย เป็นความผิดฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต พกพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์และไม่ได้รับอนุญาต ลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน และปรับ ๑๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษ ๒ ปี ใจกว้างุทธณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษายืน ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๔๕๐/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๑๑๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ คดีถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ที่ผู้ฟ้องคดี



/พทอาวุธปืน...

พกอวรูปินไม่มีทะเบียน (ปิ่นเถื่อน) คิดตัว ถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสีย ไม่สมควรที่จะ
 เข้ารับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ มีมติไม่รับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 จึงออกประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๔ เรื่อง ประกาศรายชื่อ
 ผู้สอบแข่งขันได้และผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มีความประพฤติไม่เป็นไปตามประกาศ
 รับสมัคร ในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและ
 แต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งขาดว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติ
 ไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร และไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้ารับการอบรม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟัง
 เป็นที่ยุติตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดกาญจนบุรี และศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ว่า เมื่อวันที่ ๑๔
 ธันวาคม ๒๕๔๔ เวลากลางวัน ผู้ฟ้องคดีมีและพกพาอาวุธปืนพกยาว ๑ ขนาด .๓๘
 ไม่ปรากฏว่ามีเครื่องหมายทะเบียน (ปิ่นเถื่อน) จำนวน ๑ กระบอก และกระสุนปืนขนาด .๓๘
 จำนวน ๖ นัด โดยไม่ได้รับอนุญาต และไม่มีเหตุยกเว้นตามกฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลบ้านนาเหนือ
 อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จึงถูกจับกุมดำเนินคดี พฤติการณ์ที่ผู้ฟ้องคดี
 พกอวรูปินไม่มีทะเบียน (ปิ่นเถื่อน) คิดตัวไป จนเกิดเหตุยิงผู้อื่นเสียชีวิตซึ่งแม้จะเป็นการ
 ป้องกันตัว แต่อาวุธปืนเถื่อนเป็นอาวุธร้ายแรง ใช้ก่อเหตุอันตรายถึงชีวิตได้ ทั้งเป็นนโยบาย
 ของรัฐบาลทุกยุคสมัย ที่จะต้องปราบปราม เนื่องจากเป็นภัยอันตรายต่อสุจริตชน โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งข้าราชการตำรวจเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องจับกุมและปราบปรามการกระทำ
 ดังกล่าว หากบุคคลที่จะเป็นข้าราชการตำรวจเป็นผู้พกพาอาวุธปืนเถื่อนเสียเอง ย่อมเป็นสิ่ง
 ที่ไม่สมควรและรับไม่ได้เป็นอย่างยิ่ง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีสอย ๆ ว่าอาวุธปืนดังกล่าวเป็น
 ของนักเรียนที่รู้จักกันเพียงผิวเผินเพราะกลับบ้านทางเดียวกันเป็นผู้มอบให้ ผู้ฟ้องคดี
 รับสารภาพต่อศาลเพื่อให้เรื่องจบ เป็นเหตุผลที่รับฟังมิได้ เพราะข้อเท็จจริงย่อมเป็นที่ยุติ
 ตามคำพิพากษาของศาลว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำความผิดดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีมีและพกพา
 อาวุธปืนเถื่อนจนถูกจับกุมดำเนินคดี จึงถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสีย ไม่สมควรที่จะ
 เข้ารับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าผู้ฟ้องคดี
 มีความประพฤติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร และไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้ารับการอบรม จึงชอบ
 ด้วยกฎหมาย การพิจารณาว่าบุคคลใดมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม
 อันดีหรือไม่ เป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณา ซึ่งต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริงเป็นกรณีไป
 โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นธรรม ปราศจากอคติเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่า
 ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งข้าราชการตำรวจมีลักษณะพิเศษกว่า



ข้าราชการ...

ข้าราชการฝ่ายอื่น เนื่องจากมีอาวุธและอำนาจตามกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่ หากได้บุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียเข้ามาดำรงตำแหน่ง ย่อมเกิดความเสียหายแก่สังคมได้ ประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มีคุณสมบัติที่ไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ในการรับสมัครสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งชี้ขาดว่า ผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร และไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้ารับการอบรม จึงชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ฟ้องคดีแจ้งว่า ไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้านคำให้การ แต่ประสงค์จะให้ศาลพิจารณาคำพิพากษาคดีต่อไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดคุณสมบัติทั่วไปของผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งว่าจะต้องไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียน รวมทั้งผ่านการสอบสัมภาษณ์และตรวจโรคแล้ว แต่จากการตรวจสอบประวัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พบว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มีอาวุธปืนพกหัวอลเวอร์ ขนาด .๓๘ จำนวน ๑ กระบอก ไม่ปรากฏเครื่องหมายทะเบียนและกระสุนปืน ขนาด .๓๘ จำนวน ๑ นัด และปลอกกระสุนปืน ๕ ปลอก ไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาตแล้วพาดพิงตัวไปตามถนนแสงชูโต และถนนอุทอง - สุพรรณบุรี ซึ่งเป็นทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่มีเหตุสมควร และไม่ได้รับยกเว้นตามกฎหมาย ซึ่งพนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีมีคำสั่งไปฟ้องในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา เนื่องจากเห็นว่าเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย และสั่งฟ้องในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา และพกพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดกาญจนบุรีมีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีมีความผิดฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน



เครื่องกระสุนปืน...

เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๒ ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง คงลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี และศาลอุทธรณ์ภาค ๘ มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัดกาญจนบุรี จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงฟังเป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติเคยกระทำความผิดอาญาฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและฐานหาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งมีข้อความผิดกฎหมาย แม้ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีจะมีอายุเพียง ๑๔ ปีเศษ แต่ผู้ฟ้องคดีย่อมทราบดีว่าการมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียนพร้อมเครื่องกระสุนปืน และการพกอาวุธปืนพร้อมเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการกระทำที่มีความผิดตามกฎหมาย และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลอื่นได้ ซึ่งไม่ใช่ปกติวิสัยของวิद्यูชนที่พึงกระทำ กรณีข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีว่า อาวุธปืนดังกล่าวเป็นของนักเรียนที่รู้จักกันเพียงผิวเผิน ซึ่งกลับบ้านทางเดียวกันส่งให้ผู้ฟ้องคดีในที่เกิดเหตุ เหตุที่ผู้ฟ้องคดีรับสารภาพต่อศาลจังหวัดกาญจนบุรีว่าอาวุธปืนดังกล่าวเป็นของผู้ฟ้องคดีเพราะต้องการให้เรื่องจบและไม่ต้องการให้คนอื่นเดือดร้อนนั้น ไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาที่ผู้ฟ้องคดีได้รับสารภาพต่อศาลจังหวัดกาญจนบุรี อีกทั้งศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ได้มีคำพิพากษาดังกล่าวแล้วว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดในเรื่องนี้จริง โดยมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดกาญจนบุรี ให้ลงโทษจำคุกผู้ฟ้องคดี ๑๒ เดือน และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี ซึ่งการให้รอการลงโทษจำคุกไว้ ๒ ปี เป็นเพียงการให้โอกาสผู้ฟ้องคดีซึ่งกระทำความผิดในขณะยังเป็นเยาว์และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนและกลับตัวเป็นพลเมืองดีต่อไป แต่มิได้หมายความว่าผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดดังกล่าว โดยประการสำคัญ การกระทำความผิดดังกล่าวนี้ ยังปรากฏการกระทำความผิดขึ้นและมีเหตุเชื่อมโยงมาจากการทะเลาะวิวาททำร้ายกัน โดยมีผู้ที่ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตจากอาวุธปืนดังกล่าว ประกอบกับข้าราชการตำรวจเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย มีหน้าที่จับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย มีหน้าที่ปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ จึงต้อง



/ดำเนินถึง...

สารเนื่องถึงการบรรจุและแต่งตั้งจากบุคคลที่ประชาชนเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่รักษา
กฎหมายให้เกิดความสงบเรียบร้อยและปลอดภัย ดังนั้น จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคาม
เชื่อมั่นเสีย ต้องห้ามบรรจุเข้าับข้าราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๙๔ (๖)
แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ
ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
มติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในภาพประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี
เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) และประกาศ
ตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และ
ผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครและสอบแข่งขัน
บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน
พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ
รับสมัคร ลำดับที่ ๒๓ ที่ประกาศว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ
รับสมัคร เนื่องจากมีประวัติ จึงขอคำยกกฎหมายแล้ว

สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐนั้น มิได้เป็นผู้มีคำสั่ง
ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม
(ปป.๑) ดังกล่าว อันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีมิได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย
หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำหรือการละเว้น
กระทำใดๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๔๒
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า แม้ข้อเท็จจริงจะรับฟังเป็นยุติแล้วว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิด
ดังกล่าว แต่กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) แตกต่างกับข้อ ๒ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ซึ่งต้องตีความ
ความตัวอักษรอย่างเคร่งครัด ดังนั้น เมื่อข้อ ๒ (๒) มิได้ใช้คำว่า เคย กรณีย่อมหมายความว่า
กฎหมายให้พิจารณาลักษณะต้องห้ามในขณะที่เป็นปัจจุบันของผู้สอบผ่านข้อเขียนในขณะ
ที่มีการสมัครสอบ อีกทั้งข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ดังกล่าว เป็นดุลพินิจที่มีลักษณะพิเศษ
แตกต่างจากดุลพินิจอื่น กล่าวคือ เป็นดุลพินิจที่ได้ถูกตีกรอบเอาไว้โดยให้ผู้มีอำนาจพิจารณา
ใช้ดุลพินิจได้เพียงว่า ในปัจจุบันบุคคลนั้นๆ เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม



/อันติ...

อันดีหรือไม่เท่าไร ความข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆ ไป ให้อยู่บนพื้นฐานของความเป็นธรรม โดยไม่อาจนำเอาพฤติการณ์ในอดีตมาตัดสินก็ในปัจจุบันได้ เพราะหากสามารถนำมาใช้พิจารณาตัดสินก็ย้อนหลังไต่จนถึง ๔๐ กว่าปี ทำให้ขัดต่อหลักการตีความกฎหมาย และเป็นการจำกัดสิทธิ เสรีภาพของประชาชนเกินความจำเป็น พระทพกระโทกนสวระสำคัญ แห่งสิทธิ เสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการที่บุคคลใดได้กระทำความผิดมาก่อน ในขณะที่ยังเป็นเด็ก เยาวชนหรือผู้เยาว์ แล้วต่อมาภายหลังได้ปรับปรุงแก้ไขตัวเองให้ดีขึ้น การที่ยังถือว่าบุคคลนั้นยังมีความประพฤติที่เสื่อมเสีย มีลักษณะต้องห้ามอยู่ตลอดไป ไม่สามารถสมัครเข้ารับข้าราชการตำรวจได้ นั้น ย่อมไม่เป็นธรรมกับผู้ที่ถูกกระทำความผิดมาก่อน นอกจากนี้ ได้มีแนวคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๓๗/๒๕๕๒ และคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๔๓/๒๕๕๔ ว่า มาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ ที่มีบัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๔) ไม่เป็นผู้มีอิทธิพล หรือเสียชื่อ ในทางพาล หรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม นั้น หมายถึง ลักษณะต้องห้าม อันเป็นปัจจุบันของผู้สมัครในขณะที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ดังนั้น การพิจารณา ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครต้องพิจารณาในขณะที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวนี้เป็นเรื่องความประพฤติเหมือนกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ดังกล่าว

อีกทั้งในขณะที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดนั้น ผู้ฟ้องคดียังเป็นผู้เยาว์ ยังมีความบกพร่องหรือยังอ่อนต่อความรู้สึกนึกคิด ความยับยั้งชั่งใจ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ และผู้ฟ้องคดีได้รู้สำนึกในการที่ได้กระทำ ได้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ทำความดีให้แก่สังคม ไม่เคยเข้าไปเกี่ยวข้องกับวาระการกระทำผิดทางกฎหมายหรือศีลธรรมอื่นใดอีก ทั้งยังเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่สังคม นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สืบเสาะ ความประพฤติของผู้ฟ้องคดีจากสถานีตำรวจท้องที่แล้ว ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ประกอบกับผู้ใหญ่บ้าน ท่านั้น อ.บ.ค. และบุคคลอื่นๆ ก็ได้ให้การรับรองว่าผู้ฟ้องคดีเป็นคนดีมีศีลธรรม ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ไม่ได้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรม แต่อย่างใด และแม้ข้าราชการตำรวจ จะเป็นผู้มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย มีหน้าที่จับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิด กฎหมาย มีหน้าที่ปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และอำนาจ



/ความยุติธรรม...

ความยุติธรรมให้แก่ประชาชน ต้องแต่งตั้งจากบุคคลที่ประชาชนเชื่อมั่น แต่การเลือกของผู้ฟ้องคดีนั้นยังไม่ถือเป็นข้อสาระสำคัญที่ไม่สามารถแต่งตั้งได้ เพราะแม้บุคคลที่เคยได้รับโทษจำคุกมาแล้ว ก็ยังอาจได้รับยกเว้นให้เข้ารับราชการตำรวจได้ตามข้อ ๒ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ประกอบกับการเป็นข้าราชการตำรวจนั้นก็มิใช่บทลงโทษทางวินัยเป็นข้อหาในความประพฤติของข้าราชการตำรวจอยู่โดยเคร่งครัด และผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้เป็นฝ่ายก่อเหตุถึงกล่าวขึ้นก่อน

แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะไม่ได้เป็นผู้มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเดิมแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ สายเมืองกันและปรายปราย (ปป.๑) โดยตรง ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากการมอบหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีฐานะเป็นนิติบุคคล

ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า อารูปรินดังกล่าวเป็นของนักเรียนที่รู้จักกันเพียงผิวเผินซึ่งกลับบ้านทางเดียวกันส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีในที่เกิดเหตุ เหตุที่ผู้ฟ้องคดีรับสารภาพเพราะผู้ฟ้องคดีต้องการให้เรื่องจบและไม่ต้องการให้คนอื่นเดือดร้อนนั้นเป็นข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีโดยได้วินิจฉัยในคำพิพากษานั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกล่าวอ้างข้อเท็จจริงดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงการเล่าข้อเท็จจริงเพื่อให้ศาลทราบ ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องบรรยายฟ้องเช่นนั้น และลักษณะของคำฟ้องโดยรวมก็เป็นการยอมรับในข้อเท็จจริงที่ได้ยุติไปแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีได้ยกข้อต่อสู้เป็นข้อกฎหมายว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่ในความหมายของข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ดังกล่าว นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้บรรยายเล่าสาเหตุที่ผู้ฟ้องคดีตกเป็นผู้มีประวัติแยกออกต่างหากจากเหตุผลที่ใช้ในการต่อสู้คดีหรือข้อโต้แย้ง กรณีจึงไม่ใช่ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีที่ศาลจะวินิจฉัยให้ความกระจ่างแก่ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) ซึ่งมีสาระสำคัญว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจนั้น ต้องไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย



ทนายทนาย...

หรือบทพระลงในศีลธรรมอันดี โดยจะต้องพิจารณาความประพฤติในขณะ ที่มีการคัดเลือก
 ทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๔)
 ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานว่า หมายถึง ลักษณะต้องห้ามอันเป็นปัจจุบัน
 ของผู้สมัครในขณะที่มีการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเห็นว่า ข้อเท็จจริงใน
 คดีนี้กับข้อเท็จจริงที่ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยไว้นั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ
 การเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านนั้น นายอำเภอในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับตรวจสอบคุณสมบัติ
 ของผู้สมัครรับคัดเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านย่อมสามารถตรวจสอบความประพฤติของผู้สมัครได้
 อย่างถ่องแท้ เพราะเขตเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านเป็นเพียงเขตการปกครองเล็กสามารถสอบถาม
 หรือตรวจสอบจากบุคคลในหมู่บ้านได้ แม้ผู้สมัครบางรายอาจเคยมีความประพฤติไม่เหมาะสม
 แต่หากภายหลังกลับตัวได้และบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม ประชาชนในพื้นที่ย่อมรู้และยอมรับได้
 อย่างไรก็ดี แม้นายอำเภอจะพิจารณาเห็นว่าขณะนั้นผู้สมัครไม่มีผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพล
 ลานพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ มาตรา ๑๒ (๔) อันถือว่าเป็นผู้มี
 คุณสมบัติสมัครรับเลือกตั้งได้ก็ตาม แต่ก็ยังต้องผ่านการเลือกตั้งจากประชาชนในพื้นที่อีก
 เมื่อชนะการเลือกตั้งจึงแต่งตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านได้ หากใช้ว่าหากนายอำเภอเห็นว่ามีความประพฤติ
 เหมาะสมแล้วจะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน แต่ในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเข้ารับราชการตำรวจ
 นั้น มีความแตกต่างกับการพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครรับคัดเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจาก
 เป็นการคัดเลือกจากบุคคลจำนวนมาก ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่คณะกรรมการผู้พิจารณาจะรู้ถึงทรา
 ประพฤติของผู้สมัครทุกรายได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งทางหนึ่งที่ใช้ในการพิจารณาจึงต้องพิจารณาจาก
 ประวัติการถูกดำเนินคดีอาญาของผู้สมัคร และแม้ผู้สมัครรายใดมีประวัติการต้องหาคดีอาญา
 ก็อาจไม่ถูกคัดสิทธิในการสอบ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาในแต่ละคดีเป็นกรณีไป เช่น หากถูกดำเนินคดี
 อาญาข้อหาทำผิดโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นเสียหาย ซึ่งกรณีนี้ไม่คัดสิทธิในการเป็น
 ผู้สมัครสอบ นอกจากนี้ หากให้พิจารณาเฉพาะคุณสมบัติในขณะที่มีการสอบเท่านั้น ทางปฏิบัติ
 ย่อมไม่อาจคัดสิทธิผู้สมัครสอบรายใดได้เลยเพราะโดยปกติย่อมไม่มีใครเห็นว่าตนเองมีความ
 ประพฤติเสื่อมเสีย จะคัดสิทธิได้เฉพาะผู้ที่กำลังรับโทษอยู่ในเรือนจำในขณะที่มีการสอบเท่านั้น
 และการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเข้ารับราชการของทุกส่วนราชการ ก็ใช้หลักปฏิบัติเช่นเดียวกัน
 กับการสอบบรรจุเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า ในการ
 สอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเข้ารับราชการตำรวจนั้น มีความแตกต่างกับการพิจารณาคุณสมบัติ



/ของผู้สมัคร...

ของผู้สมัครรับคัดเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน เนื่องจากการคัดเลือกจากบุคคลจำนวนมาก เป็นไปไม่ได้ที่คณะกรรมการผู้พิจารณาจะรู้ถึงความประพฤติของผู้สมัครทุกรายได้อย่างใกล้ชิด ต้องแท้ ในการพิจารณาจึงต้องพิจารณาจากประวัติการถูกดำเนินคดีอาญาของผู้สมัคร และแม้ผู้สมัครรายใด หากพบประวัติการต้องพหุคดีอาญาก็เป็นได้ว่าอาจไม่ถูกคัดสิทธิในการสอบ เพราะต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงในแต่ละคดีเป็นกรณีไป อาทิเช่น หากถูกดำเนินคดีข้อหา ข่มขืนประมาทชนรตผู้อื่นเสียหาย ในทางปฏิบัติก็ไม่คัดสิทธิ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า กรณีดังกล่าว นั้น จะทำได้ ก็ต่อเมื่อกฎหมายให้อ่านาง และให้กับกรณีตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มิได้ใช้กับกรณีตามข้อ ๒ (๖) เพราะมีฉะนั้นจะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติข้ออื่น ๆ ขึ้นมา ข้อ ๒ (๖) จึงบัญญัติขึ้นมาเพื่อตรวจสอบความประพฤติในปัจจุบันเท่านั้น ส่วนกรณี ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า การสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการของทุกส่วนราชการ ก็ใช้หลักปฏิบัติเช่นเดียวกันกับการสอบบรรจุเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นหลัก มาตรฐานสากล ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตามกฎหมายจะนำหลักปฏิบัติมาพิจารณาให้ขัดต่อหลัก กฎหมายมิได้ ต้องมีกฎหมายเป็นสำคัญ และหลักปฏิบัติดังกล่าวนั้น เมื่อพิจารณาตาม หลักการตีความแล้ว จะขาดสาย เพราะความหมายไม่ได้ครอบคลุมถึงและไม่มีที่มาที่ไปอัน จะอ้างตามหลักวิชาได้ นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามก็ไม่เคยได้สำดับแสดงให้เห็นเลยว่า หลักปฏิบัติดังกล่าวนี้มีที่มาจากทางตีความกฎหมายที่มีลักษณะจำกัด หรือคัดสิทธิ เสรีภาพ อันเป็นประเด็นปัญหาในคดีนี้อย่างไร และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามก็มีได้ให้เหตุผล คัดค้านว่าหลักการตีความกฎหมายและการให้ความหมายของผู้ฟ้องคดีไม่ถูกต้อง ไม่ชอบด้วย กฎหมายอย่างไร และที่ถูกต้องเป็นอย่างไร ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามไม่เคยให้ ความหมายกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) ข้อ ๒ (๖) ว่าหมายถึง ลักษณะต้องห้ามอันเป็น ปัจจุบันหรืออดีต หรือทั้งสองอย่าง เพื่อให้สภาราชนได้ตรวจสอบต่อนำออกเผยแพร่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมีพิรุณ เถลไถล ถึงการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในเรื่องการคัดสิทธิ เสรีภาพ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างหลักปฏิบัติมาตรฐานสากล มีผลเท่ากับอ้างว่า หมายถึงลักษณะต้องห้ามทั้งในอดีตและปัจจุบันซึ่งครอบคลุมทั้งหมดเลย



การที่...

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า หากให้พิจารณาเฉพาะคุณเลื่อมใสในขณะที่มี การสอบเท่านั้น ทางปฏิบัติย่อมไม่อาจตัดสินหรือผู้สมัครสอบรายใดได้เลย เพราะโลกปกติ ย่อมไม่มีใครเห็นว่าการสอบประพฤตินั้นเลื่อมใสอยู่แล้ว จะตัดสินได้เฉพาะผู้ที่กำลังรับโทษอยู่ ในเรือนจำ ในขณะที่มีการสอบเท่านั้น ซึ่งย่อมเป็นไปได้ในทางเป็นจริง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งให้ตำรวจท้องที่สืบสวนความประพฤติ ของผู้ฟ้องคดี โดยมีการรับรองจากผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีคำสั่งให้ส่งข้อมูล ที่มีอยู่เกี่ยวกับความประพฤติของผู้ฟ้องคดีกลับไปในรูปแบบของเอกสารลับ นั้น เห็นได้ว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานเกี่ยวกับความประพฤติอันเป็นปัจจุบันของผู้สมัคร เป็นหน้าที่และขึ้นอยู่กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสำคัญ หากว่าทางปฏิบัติ ไม่อาจตัดสินหรือผู้สมัครสอบรายใดได้เลยไม่ นอกจากนั้น การแสวงหาข้อเท็จจริงดังกล่าว ก็มีได้มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับใด ให้สอบสวนเฉพาะผู้สมัครเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาจมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของตนหาข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ ได้อีก โดยไม่จำกัด

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างว่า ข้อเท็จจริงห้ามคำพิพากษาของศาลปกครอง สูงสุด ที่ อ. ๒๔๓๖๒๕๕๔ แตกต่างกับโดยสิ้นเชิงกับข้อเท็จจริงในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงในคดีนี้กับคดีความคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๒๔๓๖๒๕๕๔ มีความเหมือนกันในข้อที่เป็นสาระสำคัญ

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ ศาลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงความจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับข้อประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กลุ่มสายงานป้องกันและปราบปราม (ปป. ๑) ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขัน บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียน และผ่านการสอบสัมภาษณ์และตรวจโรคแล้ว



/ต่อมา...

ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครในการรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีหรือบรรณารักษ์และแถมทั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีในบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครลำดับที่ ๒๓ เนื่องจากมีประวัติ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีตกเป็นผู้มีประวัติด้วยความจำเป็นโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ ขณะผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๘ ปี ๔ เดือน และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนประจำจังหวัดกาญจนบุรี ได้ถูกกลุ่มนักเรียนที่อ้างว่าครูโรงเรียนอยู่รวมทำร้ายในวันเดียวกันถึง ๓ ครั้ง ผู้ฟ้องคดีรู้สึกกลัว เมื่อเรียนจบมาเรียนสุดท้าย จึงรีบกลับบ้าน ขณะที่ผู้ฟ้องคดียินยอมรกรบประจำทางปะปนอยู่กับกลุ่มชาวบ้านและกลุ่มนักเรียนที่รู้จักกันเพียงผิวเผิน กลุ่มนักเรียนดังกล่าวได้ข่มขู่จกรยานวนล้อมมาพร้อมกับเด็กนอกโรงเรียน ประมาณ ๗ ถึง ๘ คน และเข้ารวมทำร้ายผู้ฟ้องคดีรวมทั้งชาวบ้านที่ยืนรอรถประจำทางอยู่ กลุ่มนักเรียนดังกล่าวขณะนั้นจะใช้ขวานสั้นฟันผู้ฟ้องคดี ในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีรู้สึกสับสนและกลัวอย่างมาก จึงได้ใช้อาวุธปืนที่นักเรียนที่รู้จักกันเพียงผิวเผินส่งให้ในขณะนั้นยิงป้องกันตัวไป ๑ ครั้ง ถูกคนที่จะใช้ขวานฟันผู้ฟ้องคดีถึงแก่ความตายซึ่งพนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีมีคำสั่งไม่ฟ้องในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา เนื่องจากการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย และสั่งฟ้องในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา และพหุฆาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดกาญจนบุรีได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๒๖/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๒๕๕๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๗๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๒ ทวิ วรรคสอง เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๑ ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท และฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ ศาลให้กระทงละกึ่งหนึ่ง คงลงโทษจำคุก ๑๖ เดือน



และปรับ...

และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี เนื่องจากไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เมื่อพนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีอุทธรณ์คำพิพากษาคังกล่าว ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขคดีที่ ๒๔๘๐/๒๕๕๐ หมายเลขลง ที่ ๓๓๔/๒๕๕๑ ว่า ลักษณะความผิดของผู้ฟ้องคดีที่มีอาชวธรินและพาลิดตัวไปโดยฝ่าฝืน ข้อกฎหมาย แม้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่นได้โดยง่าย แต่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด ขณะยังเป็นผู้เยาว์และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ประกอบกับก่อนเกิดเหตุคดีนี้ ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมในทางที่เลวทร้าย หรือเคยประพฤติตนเป็นนักเลงอันธพาล สภาพแห่งคดีจึงยังไม่ถึงขั้นที่จำเป็นต้องใช้วิธีการลงโทษด้วยการจำคุกเสรีภาพ โดยให้รับโทษ จำคุกแต่เพียงสถานเดียว การรอการลงโทษจำคุกไว้เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขหรือฟื้นฟู ผู้กระทำความผิดซึ่งอยู่ในวัยและสถานะเช่นนี้ ให้มีโอกาสดีกษาสำเรียนต่อไปและเป็นการสำคัญ ในการประกอบอาชีพโดยสุจริตเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวของตนได้ ย่อมเป็นประโยชน์แก่สังคม ส่วนรวมยิ่งกว่า พิพากษายืน ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติว่าผู้ฟ้องคดี มีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามข้อ ๒ (๔) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วย คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นการตีความ โดยไม่ถูกต้อง จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการ ตำรวจ (ก.ตร.) เลขานุการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้มีหนังสือสำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า เลขานุการ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ และลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ส่งเรื่องของผู้ฟ้องคดีไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผ่านเลขานุการ ตำรวจแห่งชาติ) เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว แต่ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผล การพิจารณา จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ และเพิกถอนประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไป ตามประกาศรับสมัคร เฉพาะลำดับที่ ๒๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี เป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด



/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ไม่บรรจุและแต่งตั้ง ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม (นป. ๑) และประกาศ คำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และ ผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครและสอบแข่งขัน บุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ รับสมัคร ลำดับที่ ๒๓ ที่ประกาศว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ รับสมัคร เนื่องจากมีประวัติ เป็นคำสั่งที่ขัดกับกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น ตามที่กำหนดในกฎ ก.ช.ร. และกฎ ก.ด.ร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ การเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การบรรจุบุคคล เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติดีและมีลักษณะ ต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๘ (๖) ดังต่อไปนี้ ... (๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดี และวรรคสอง กำหนดว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) หรือข้อ ๒ (๔) ก.ด.ร. อาจพิจารณาอนุญาตให้เข้ารับราชการได้ ...

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียน และผ่านการสอบ สัมภาษณ์และตรวจโงกแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ มีมติไม่รับผู้ฟ้องคดี เข้ารับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ เพราะถือว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เนื่องจากตรวจพบว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องหาคดีอาญา ข้อหา มีอาวุธปืนพกหรือดวลเวอร์ ขนาด .๓๘ จำนวน ๑ กระบอก ไม่ปรากฏเครื่องหมายทะเบียน และกระสุนปืน ขนาด .๓๘ จำนวน ๑ นัด และปลดออกกระสุนปืน ๔ ปลอก ไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ



/ตามพระราชบัญญัติ...

ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียม
 อาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และกฎหมายจังหวัดกาญจนบุรีมีคำพิพากษารอการลงโทษมีกำหนด ๒ ปี
 และศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดกาญจนบุรี คดีถึงที่สุด
 กรมเท็จมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินคดีอาญาและถูกศาลพิพากษา
 จำคุกแล้ว ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามข้อ ๒
 วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ศร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกาเป็นข้าราชการตำรวจ
 พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาว่ากรณีอย่างไรถือว่าเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือ
 บกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใดกำหนดว่าการกระทำอย่างไร
 เป็นความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี การที่จึงเป็นคุณสมบัติหนึ่งของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริง และพฤติการณ์ของบุคคลเป็นราย ๆ ไป
 โดยคำนึงถึงสภาวะของบุคคล เกียรติของข้าราชการตำรวจ ความรังเกียจของสังคม และ
 ความหมายของศีลธรรมในหลักพุทธศาสนาประกอบด้วย เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า
 ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีเคยกระทำความผิดในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยมีทะเบียนและพกพาอาวุธปืน
 โดยไม่ได้รับอนุญาตนั้น ผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๘ ปี ๕ เดือน และกำลังศึกษาอยู่ในชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนประจำจังหวัดกาญจนบุรี ได้ถูกกลุ่มนักเรียนที่อ้างว่า
 กลุ่มโรงเรียนอยู่รวมทำร้ายในวันเดียวกันถึง ๓ ครั้ง ทำให้ผู้ฟ้องคดีรู้สึกกลัว เมื่อเรียนจบตาม
 เรียนหลุดท้าย จึงรีบกลับบ้าน ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีขึ้นรถรถประจำทางอยู่ ได้มีกลุ่มนักเรียน
 ที่มีเรื่องพิพาทกับผู้ฟ้องคดีขบถจกรยานยนต์มาพร้อมกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ประมาณ ๗
 ถึง ๘ คัน และเข้ารวมทำร้ายผู้ฟ้องคดีรวมทั้งบุคคลที่ยืนรอรถประจำทางอยู่ กลุ่มนักเรียน
 ดังกล่าวคนหนึ่งจะไล่ขวานสั้นฟันผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงได้ใช้อาวุธปืนที่นักเรียนที่รู้จักกัน
 เพียงผิวเผินส่งไปในขณะนั้นยิงป้องกันตัวไป ๑ ครั้ง ถูกคนที่ไล่ขวานฟันผู้ฟ้องคดี
 ถึงแก่ความตาย ต่อมา พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีมีคำสั่งไม่ฟ้องในข้อหาฆ่าผู้อื่น
 โดยเจตนา เนื่องจากเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย และสั่งฟ้องในข้อหาฆ่าผู้อื่น
 โดยไม่เจตนาและพกพาอาวุธปืนโดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบจากศาลจังหวัด
 กาญจนบุรีว่า อาวุธปืนดังกล่าวเป็นของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องการให้คดีจบ
 และไม่ต้องทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ศาลจังหวัดกาญจนบุรีได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขคำ
 ที่ ๑๗๒๖/๒๕๔๐ หมายเลขแดงที่ ๒๔๔๒/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ว่า



ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชญากรรม พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๘ มาตรา ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๒ ทวิ วรรคสอง เป็นการกระทำผิดหลายกรรมต่างกัน ให้รับโทษลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๑ ฐานมีอาชญากรรมไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต โทษจำคุก ๑ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท และฐานพาอาชญากรรมติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต โทษจำคุก ๑ ปี และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ ลดโทษให้ครึ่งหนึ่ง คงลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน และปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี เนื่องจากไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน ประกอบกับเมื่อพิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจแล้ว เห็นควรให้โอกาสผู้ฟ้องคดีกลับตนเป็นพลเมืองดี พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ ได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขคำที่ ๒๔๙๐/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๑๑๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ว่า ลักษณะความผิดของผู้ฟ้องคดีที่มีอาชญากรรมและพาติดตัวไปโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย แม้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่นได้โดยง่าย แต่ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดความผิดขณะยังเป็นผู้เยาว์และกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ประกอบกับ ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมในทางที่เสียหาย หรือเคยประพฤติตนเป็นนักเลงอาชญากรรม สภาพแห่งคดีจึงยังไม่ถึงขั้นที่จำเป็นต้องใช้วิธีการลงโทษผู้ฟ้องคดีด้วยการจำคุกเสียภาพ โดยให้รับโทษจำคุกแต่เพียงสถานเดียว การรอการลงโทษจำคุกไว้เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขหรือฟื้นฟูผู้กระทำความผิดซึ่งอยู่ในวัยและสถานะเช่นนี้ ให้มีโอกาสดีกษาเล่าเรียนต่อไปและเป็นกำลังสำคัญในการประกอบอาชีพโดยสุจริตเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวของตนได้ ย่อมเป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมยิ่งกว่า พิพากษายืน ดังนั้น แม้ข้อเท็จจริงจะฟังเป็นคดีแล้วว่าผู้ฟ้องคดีเคยได้รับคำพิพากษาให้ต้องโทษจำคุก โดยโทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี แต่ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิด ผู้ฟ้องคดียังเป็นผู้เยาว์มีอายุเพียง ๑๔ ปี ๔ เดือน วุฒิภาวะและความรู้สึกผิดชอบย่อมอ่อนกว่าผู้บรรลุนิติภาวะโดยทั่วไป ทั้งยังเป็นการกระทำความผิดครั้งแรกและครั้งเดียว ก่อนหน้าในหรือหลังจากนั้นก็ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมอีกเลย และผู้ฟ้องคดีได้สำนึกผิดต่อการกระทำแล้ว โดยตั้งใจศึกษาเล่าเรียนทำความดีให้แก่สังคม จึงควรต้องให้โอกาสแก่ผู้ฟ้องคดีในการประพฤติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม



และเป็น...

และเป็นกำลังสำคัญในการประกอบอาชีพโดยสุจริตเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวของคนได้ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ที่สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายถูกกล่าวร้ายก่อน จึงย่อมต้องป้องกันชีวิตของตนโดยไม่มีทางเลือก เป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงยังมิอาจถือได้ว่าโดยปกตินิสัยของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อศีลธรรมอันดี อันจะทำให้เสื่อมเสียต่อเกียรติของข้าราชการตำรวจและภาพลักษณ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ อีกทั้งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒ วรรคสอง กำหนดว่า ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) หรือข้อ ๒ (๔) ก.ตร. อาจพิจารณาออกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ... จากบทบัญญัติดังกล่าว เห็นได้ชัดว่า กรณีที่เป็นผู้เคยประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และกรณีเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามทั้ง ๒ กรณี นั้น อาจพิจารณาบรรจุเข้ารับเป็นข้าราชการตำรวจได้ หาก ก.ตร. พิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการ จึงไม่ใช่ข้อห้ามโดยเด็ดขาด แต่เป็นการใช้ดุลพินิจที่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงแล้วแต่กรณีเฉพาะรายเป็นกรณีไป การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีจึงต้องพิจารณาความประพฤติของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันประกอบกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาเพียงประวัติการถูกดำเนินคดีอาญาของผู้ฟ้องคดีเพียงอย่างเดียว โดยมิได้พิจารณาถึงเหตุแห่งการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีหรือความประพฤติประการอื่นหรือพฤติการณ์ในการกลับตัวเป็นคนดีของผู้ฟ้องคดีมาประกอบด้วย จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และประกาศตำรวจภูธรภาค ๘ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ



รับสมควร...

รับสมัคร ลำดับที่ ๒๓ ที่ประกาศว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ
รับสมัคร เนื่องจากมีประวัติ จึงเป็นการประกาศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย

สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐนั้น มิได้เป็นผู้มีคำสั่ง
ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม
(ปป.๑) ดังกล่าว อันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับความเดือดร้อนหรือ
เสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากการกระทำหรือ
การละเว้นกระทำใดๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ ววรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุด
ไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษาลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนมติของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ไม่บรรจุและแต่งตั้ง
ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม (ปป. ๑) และ
เพิกถอนประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ประกาศรายชื่อ
ผู้สอบแข่งขันได้และผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ
รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็น
ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มี
คุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ลำดับที่ ๒๓ ที่ประกาศว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มี
คุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร เนื่องจากมีประวัติ โดยให้มีผลนับแต่วันที่มียก
และประกาศดังกล่าว โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตาม
คำพิพากษาว่า เมื่อศาลได้เพิกถอนประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน
๒๕๕๔ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มี
คุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรี
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชี
รายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ลำดับที่ ๒๓ จึงเท่ากับว่า
ศาลได้เพิกถอนประกาศดังกล่าวในส่วนที่ปฏิเสธไม่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้



/ดังนั้น...

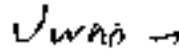
ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องไปดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อของผู้สอบแข่งขันได้ตามประกาศดังกล่าว

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายพดส เสงเจริญ
ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีสิ่งแวดล้อม
ศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมรรถชัย วิชาสารภี
ผู้สวแทนศาลปกครองสูงสุด



นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอมโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด



ตุลาการผู้แถลงคดี : พันเอก วรศักดิ์ ฮาจิเป็ญ

มีความเห็นแย้ง

มีความเห็นแย้ง

มีความเห็นแย้ง...

ผู้พิมพ์

พิมพ์และจัดพิมพ์ : สำนักพิมพ์
เจ้าพนักงานสอบสวนไม่ผิด
๕ / พ.ย. 2559



○ ความเห็นแย้ง

คดีหมายเลขคำที่ อ. ๑๓๗๙/๒๕๕๖

ข้าพเจ้านายสมรรตชัย วิชาอาภรณ์ ตุลาการองค์คณะเสียงข้างน้อย
ที่พิจารณาคดีพยานคดีนี้ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยของตุลาการองค์คณะเสียงข้างมาก
จึงขอกล่าวความเห็นแย้งไว้ดังนี้

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียน และผ่านการสอบ
สัมภาษณ์และตรวจโรคแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้
เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ มีมติไม่รับผู้ฟ้องคดี
เข้ารับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ เพราะถือว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดี เนื่องจากตรวจพบว่าผู้ฟ้องคดีเคยต้องหาดีอาญา ชัยหา
มีอาชญาพินทกรวีลเวอร์ ขนาด .๓๘ จำนวน ๑ กระบอกไม่ปรากฏเครื่องหมายทะเบียน
และกระสุนปืน ขนาด .๓๘ จำนวน ๑ นัด และปลอมกระสุนปืน ๕ ปลอก ไว้ในครอบครอง
โดยไม่ได้รับอนุญาต และฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ
ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน
พ.ศ. ๒๔๙๐ ศาลจังหวัดกาญจนบุรีมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๔๕๒/๒๕๕๐
ให้ลงโทษจำคุก ๑๒ เดือนและปรับ ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ให้รอการลงโทษจำคุกไว้มีกำหนด ๒ ปี
ต่อมาศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดกาญจนบุรี
ในคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๔/๒๕๕๑ คดีถึงที่สุด จึงมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดี
ถูกดำเนินคดีอาชญาและถูกศาลพิพากษาลงโทษ ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดีตามข้อ ๒ วรรคหนึ่ง (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและ
ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาว่า
กรณีอย่างใดถือว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น ไม่มีกฎหมาย
กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าการใดเป็นความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
จึงต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป โดยต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ของ
ข้าราชการตำรวจซึ่งอาจแตกต่างจากข้าราชการอื่นและต้องคำนึงถึงภาระอันมีของสังคมต่อ
วิชาชีพตำรวจ รวมทั้งพฤติการณ์ การกระทำ ความประพฤติตลอดจนหลักศีลธรรม
ประกอบด้วย การเป็นข้าราชการตำรวจถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีลักษณะงานพิเศษ
มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อย

ข้าพเจ้าขอคัด

ฎีกา

๑๓๗๙/๒๕๕๖
เป็นคดีที่ ๑๓๗๙/๒๕๕๖
๕๘ พค ๖๕๖



ของสังคม...

ของสังคม และเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น การบรรจุและแต่งตั้งให้เข้ารับราชการตำรวจจึงมีความจำเป็นต้องใช้บุคคลากรที่มีประวัติที่ดี เป็นผู้ประพฤติและปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมายและบรรทัดฐานของสังคม เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือและความศรัทธาของประชาชนว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะปฏิบัติตนโดยยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณของวิชาชีพเพื่อสามารถบังคับใช้กฎหมายและหยุดความยุติธรรมไว้ได้อย่างไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัย เมื่อผู้ฟ้องคดีเคยมีประวัติกระทำความผิดอาชญาฐานมิอาจรู้ปิ่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและฐานพกพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมืองหมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับอนุญาต อันมิใช่ความผิดลหุโทษ แม้ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีจะมีอายุ ๑๘ ปีเศษ แต่ก็ถือว่าอยู่ในช่วงอายุที่เพิ่งมีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี อีกทั้ง การกระทำความผิดอาชญาครั้งกล่าว แม้ศาลจะมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษจำคุกไว้ แต่มีการแก้ไขสมไภพมาจากการทะเลาะวิวาททำร้ายกันโดยมิได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตจากอาวุธปืนดังกล่าว และเมื่อคำนึงถึงวิชาชีพตำรวจซึ่งเป็นวิชาชีพพิเศษที่มีความสำคัญในกระบวนการยุติธรรมคงได้วิจิตรจับข้างต้น เห็นได้ว่า การกระทำความผิดกฎหมายอาญาดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีก็ถือว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย ไม่เหมาะสมจะปฏิบัติหน้าที่เป็นข้าราชการตำรวจ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่รับผู้ฟ้องคดีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ โดยเห็นว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีจึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน สายป้องกันและปราบปราม (ปป.๑) และต่อมาได้มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้และผู้สอบแข่งขันได้สำรอง รายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้สอบแข่งขันที่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ลำดับที่ ๒๓ ที่ประกาศว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร เนื่องจากมีประวัติ จึงขอด้วยกฎหมายแล้ว

ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องพิจารณาความประพฤติของผู้ฟ้องคดีในปัจจุบันมิใช่ในอดีตที่ผ่านมา นั้น เห็นว่า การพิจารณาความประพฤติของบุคคลนอกจากจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงในปัจจุบันแล้วต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์การกระทำ



/ความประพฤติ...

ความประพฤติกและคามผิดในอดีตประกอบด้วย ประกอบด้วย กฎ ก.จร. ว่าด้วยคุณสมบัติ
และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และเอกสารภาคผนวก ก.
แนบท้ายของประกาศตำรวจภูธรภาค ๗ เรื่อง รับสมัครและสอบแข่งขันบุคคลภายนอกผู้มี
วุฒิปริญญาตรีเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้มิได้
จำกัดเวลาในการตรวจสอบประวัติทางคดีอาญาหรือความประพฤติ เพียงแต่กำหนดว่าต้อง
ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี
จึงสามารถนำพฤติกรรมการของผู้ฟ้องคดีทั้งในอดีตและปัจจุบันมาประกอบการพิจารณาได้
อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้ฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ตุลาการเสียงข้างน้อย
เห็นฟ้องด้วย และเห็นว่า คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดควรมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของ
ศาลปกครองชั้นต้น

(นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์)

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุด

อัยการ

(นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์)

เจ้าพนักงานอัยการ

๒๘ พ.ย. ๒๕๕๙



○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ก. ๒๒)



คดีหมายเลขคำที่ อบ. ๖๒๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๙/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง { นายสัญญา ขันอ่อน โดยนายทองคำ ขันอ่อน ผู้ฟ้องคดี
ผู้แทนโดยชอบธรรม
ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑
คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม
ของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็นผู้นับถือศาสนาอิสลาม
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ที่ ๒
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓ } ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขคำที่ บ. ๔๑/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ บ. ๘/๒๕๖๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุบลราชธานี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ



/ประกาศ...

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ และได้สอบผ่านข้อเขียนและเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง ความประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนและให้เข้าทดสอบ ความเหมาะสมกับตำแหน่งในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและ แต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับ และผู้ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้ง เป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ประกาศดังกล่าว ได้ประกาศรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร จำนวน ๑๔๔ คน ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร ผู้ฟ้องคดี จึงอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันเดียวกัน ขอให้ทบทวนและยกเลิกประกาศ ผลการคัดเลือกที่อ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย ต่อมา วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีแล้วในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดี อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การพิจารณาของมติของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว ไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี เนื่องจากอาศัยเหตุเพียงแต่ผู้ฟ้องคดี มีประวัติทางคดีอาชญาฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่น ในคดีดังกล่าวพนักงานสอบสวนเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นตามที่ถูกกล่าวหา แต่เป็นเพียง การหยอกล้อกันความประสาเด็กวัยรุ่น และได้มีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง แม้พนักงานอัยการ จะเห็นควรสั่งฟ้อง แต่ต่อมาศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี ได้สั่งยุติคดี โดยไม่ต้องมีคำพิพากษา สิทธิดำเนินคดีอาญาเป็นอันระงับ ให้จำแนกคดีออกจากสารบบความ คดีถึงที่สุดแล้ว ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เยาว์อายุ ๑๖ ปีเศษ ยังเป็นเด็กและเยาวชน ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชน และครอบครัว พ.ศ. ๒๕๔๓ เมื่อศาลยุติการดำเนินคดีและถือว่าสิทธิดำเนินคดีอาญามาฟ้องระงับ ตามมาตรา ๓๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การกระทำของผู้ฟ้องคดี



จึงไม่มีความผิด...

จึงไม่มีความผิด นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ ยังทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิที่จะสมัครสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ ซึ่งจะรับสมัครจากผู้ที่เป็นข้าราชการตำรวจ รายละเอียดตามประกาศโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เรื่อง รับสมัครและสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจ (ชาย) เข้าเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดียังไม่อาจถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงควรให้โอกาสเข้ารับการฝึกอบรมและบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจดังเช่นบุคคลทั่วไป ดังนั้นคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๕๘/๒๕๕๒ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษานี้หรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งทางปกครองตามบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ ลำดับที่ ๑๓๔ รายผู้ฟ้องคดี ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรองฯ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามรับผู้ฟ้องคดีเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อบรรจุเป็นนายสิบตำรวจตามระเบียบแบบแผนของทางราชการตำรวจต่อไป ณ โอกาสนี้พร้อมทั้งคืนสิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๓. ให้ทำสายประวัติชีวิตอาญาของสถานที่ตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานีรายผู้ฟ้องคดี

๔. ให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเข้ารับสมัครสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจ (ชาย) ตามประกาศโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เรื่อง รับสมัครและสอบคัดเลือกฯ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๔

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๔ ไม่รับคำฟ้องเฉพาะส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มอบหมายให้ตำรวจภูธรภาค ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๕๐๐ อัตรา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๕๐๐ อัตรา



/กำหนดสอบ...

กำหนดสอบข้อเขียนในวันอาทิตย์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๘ เมื่อการดำเนินการสอบข้อเขียนในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๘ เรียบร้อยแล้ว มีผู้ที่ผ่านการสอบข้อเขียนตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนและให้เข้าทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ โดยได้ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนตามลำดับคะแนนไว้ จำนวน ๖๕๐ คน ผู้พิชิตเป็นผู้มีรายชื่อในบัญชีผู้สอบผ่านข้อเขียน โดยสอบได้ลำดับที่ ๑๕๕ ได้คะแนน ๗๕ คะแนน ผู้ผ่านการสอบข้อเขียนทั้งหมดจะต้องมารายงานตัวและเข้ารับการทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยที่เกณฑ์การตัดสินใจในการประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านการทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามแผนก ๑ ท้ายประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกฯ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๒.๔ กำหนดว่า การตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติ ผู้ที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติทั่วไป คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง และความเหมาะสมกับตำแหน่ง เห็นว่า มีคุณสมบัติประวัติและความประพฤติหรือชื่อเสียงเหมาะสมที่จะเข้ารับข้าราชการตำรวจถือว่าผ่าน ผู้ที่คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติทั่วไป คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและความเหมาะสมกับตำแหน่ง เห็นว่า มีคุณสมบัติประวัติและความประพฤติหรือชื่อเสียงไม่เหมาะสมที่จะเข้าเป็นข้าราชการตำรวจถือว่าไม่ผ่าน ดังนั้น แม้ผู้พิชิตจะได้ผ่านการสอบในขั้นตอนต่างๆ มาแล้วก็ตาม แต่การที่จะผ่านการทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น จะต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการทุกขั้นตอนให้ครบถ้วนก่อน และเพื่อให้การดำเนินการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามกระบวนการที่กำหนดไว้ ผู้ถูกพิชิตที่ ๑ ได้มีคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๒๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ให้มีอำนาจหน้าที่กลั่นกรองการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ความระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗



Aเมื่อได้รับ...

เมื่อได้รับผลทนายตรวจประวัติจากทนายพิมพ์ลายนิ้วมือจากกองทะเบียนประวัติอาชญากรรมของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว คณะอนุกรรมการฯ ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๒๗๗/๒๕๕๔
ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ จึงได้ร่วมกันประชุมเพื่อพิจารณาคุณสมบัติของผู้มีประวัติ
ทางคดีอาญา รวม ๑๓ ราย เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ พบว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติ
การกระทำความผิดกรณีถูกตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานีดำเนินคดีตามรายงาน
การสอบสวนคดีอาญาที่ ๓๖๗๘/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ข้อหาร่วมกันทำร้าย
ร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส และศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี
ได้ไต่ถามการแทนการพิพากษา โดยกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติ ตามพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
มาตรา ๑๓๒ และให้จำหนายคดีชั่วคราว และนัดฟังคำพิพากษาวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔
และเมื่อถึงกำหนดนัดฟังคำพิพากษา ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี
มีความเห็นว่า จำเลยได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงให้ยุติคดี
ไม่ต้องมีคำพิพากษาและไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ ถือว่าคดีถึงที่สุด คณะอนุกรรมการ
ได้พิจารณาแล้ว จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสมอเสีย หรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์
การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดีเสมอเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗
และได้รายงานให้คณะกรรมการระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป ต่อมา
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๘๘/๒๕๕๔
ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๔๑/๒๕๕๔ ลงวันที่
๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติ
ดีเสมอเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทาง
และหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดีเสมอเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อ
ผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรองฯ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔
มีรายละเอียด ดังนี้ ๑. บัญชีผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับจำนวนอัตราที่เปิดรับ จำนวน
๔๐๐ คน ๒. บัญชีผู้ได้รับคัดเลือกสำรองเรียงตามลำดับ จำนวน ๘๖ คน ๓. บัญชีผู้มีคุณสมบัติ
ไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครฯ จำนวน ๑๔๔ คน ผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านตรวจสอบประวัติฯ
เป็นผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครฯ ในลำดับที่ ๑๓๔



ในวันเดียวกัน...

ในวันเดียวกันผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือ
ที่ ๐๐๑๖.๑๑๒/๖๙๐๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่งหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวไปยัง
ผู้บัญชาการสำนักงานกำลังพลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา กองทะเบียนพล มีหนังสือ
ที่ ๐๐๐๙.๒๕๒/๕๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งยืนยันผลการพิจารณาในการประชุม
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดี
เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี การพิจารณากรณีดังกล่าว
ดำเนินการในรูปคณะกรรมการและถือผลการพิจารณาของคณะกรรมการเป็นที่สุด ต่อมา
ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ศช ๐๐๑๖.(๑๒)๑๗/๑๓๕๔ ลงวันที่ ๑๔
ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ทั้งนี้
จะเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง
โดยไม่มีขั้นตอนใดขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องแต่ประการใด คำฟ้องของ
ผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอบใจเอาข้อเท็จจริง
ตามทำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เป็นส่วนหนึ่งของ
คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ด้วย สำหรับการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอก
ผู้มีวุฒิปริญญาตรีประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ และเข้ารับ
การฝึกอบรมหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ในการดำเนินการ
คัดเลือกนั้น นอกจากการทดสอบความรู้ความสามารถและความเหมาะสมกับตำแหน่งแล้ว
ยังจะต้องตรวจสอบคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
ข้าราชการตำรวจ ตามกฎ ก.ศร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๙ อีกด้วย หากตรวจสอบพบว่า ผู้สมัครมีประวัติต้องหาคืออาญา
ก็จะต้องดำเนินการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจว่า
เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือไม่ อย่างไร และนอกจาก
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในการนี้ดังกล่าวแล้ว พฤติกรรมและการกระทำของผู้สมัคร
ยังสามารถนำมาพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ
ในกรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีอีกกรณีหนึ่ง ตามแนวทางที่
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ทั้งนี้ เพื่อคัดกรองให้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ



(มีความประพฤติ...

มีความประพฤติที่ดีเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะรับเข้ามาทำงานมากที่สุด การดำเนินการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็น ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มีมติให้เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๘๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ และแก้ไขเพิ่มเติมตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๔๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็น ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือ บกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและ หลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ และสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็น ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและ ลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็น ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดี โดยให้คณะกรรมการฯ ดังกล่าว มีหน้าที่กลั่นกรองการพิจารณา คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีดังกล่าว ก่อนที่จะ นำเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พร้อมรวบรวมรายละเอียดข้อเท็จจริง รวมทั้งผลการพิจารณาและ เอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจ จึงควรมีประวัติและความประพฤติที่ดี มีความเหมาะสมที่สุด กับตำแหน่งหน้าที่ ในการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็น ผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ถือเป็นส่วนหนึ่ง จากองค์ประกอบทั้งหมดของการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น ข้าราชการตำรวจ และเป็นส่วนหนึ่งของ การพิจารณาคุณสมบัติทั่วไปของการเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการรับสมัครและคัดเลือก การพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะ ต้องห้ามกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กำหนดหลักการการพิจารณาไว้ โดยให้ พิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นราย ๆ โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ



/ความร้องทุกข์...

ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักศาสนาประกอบ รวมถึงผลกระทบต่อนักปฏิบัติในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะการเป็นข้าราชการตำรวจด้วย อย่างไรก็ตาม คำว่า ความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมเป็นคำที่ค่อนข้างกว้าง หากหน่วยงานไม่กำหนดขอบเขตการใช้ดุลพินิจไว้แล้ว ทุกการกระทำที่ผิดศีลธรรม แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยก็อาจเป็นความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีทั้งหมด ดังนั้น การกำหนดแนวทางการใช้ดุลพินิจในการแปลความคำว่า ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จะต้องสอดคล้องกับการกิจและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน หรือเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะรับเข้าทำงาน ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย หากผู้ที่ได้รับราชการตำรวจเป็นผู้ที่กระทำความผิด หรือเคยกระทำความผิด หรือมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการฝ่าฝืนกฎหมายเสียเองแล้ว ย่อมจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะการเป็นข้าราชการตำรวจ สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น เมื่อตรวจสอบพบว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติ และมีพฤติกรรมที่กระทำความผิดกฎหมายหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดกฎหมาย กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส บุกรุกเขตที่ดินในเวลาดกลางคืน ถือเป็นเรื่องที่สอดคล้องถึงพฤติกรรมการใช้ความรุนแรง เป็นเรื่องร้ายแรง และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นข้าราชการตำรวจ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบและเป็นการใช้ดุลพินิจเป็นไปตามกรอบแนวทางที่ระเบียบกฎหมายได้กำหนดและให้อำนาจ เห็นว่า การกระทำดังกล่าว วิญญูชนทั่วไปไม่พึงกระทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิด เมื่อได้พิจารณาตามแนวทางดังกล่าวแล้ว จึงได้ส่งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือกตามขั้นตอนต่อไป การประกาศรายชื่อบุคคลผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจของตำรวจภูธรภาค ๑ จึงเป็นอำนาจโดยชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อคัดกรองให้ได้บุคคลที่จะมาเป็นข้าราชการตำรวจที่เพียบพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ ความประพฤติที่ดี มีความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ดังนั้น เมื่อมีโอกาสจึงคัดเลือกบุคคลที่ไม่มีประวัติหรือพฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยง เพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความน่าเชื่อถือ และความเคารพศรัทธา



/แก่ประชาชนว่า...

แก่ประชาชนว่า ข้าราชการตำรวจผู้ใดจะสามารถพิทักษ์กฎหมายและผดุงความยุติธรรมไว้ได้ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียนและให้ทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งโดยได้ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียนโดยสอบได้ลำดับที่ ๑๕๕ ได้คะแนน ๗๕ คะแนนและผู้ฟ้องคดีได้มารายงานตัวยื่นพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามที่กำหนด วัตถุประสงค์ฟ้องคดีได้เข้าทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำและวิ่ง) เข้าตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลตำรวจ และเข้าสอบสัมภาษณ์โดยผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๔ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี ได้ปฏิบัติความเจือจางในระยะเวลา จึงยุติ ไม่ต้องอ่านคำพิพากษาและไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ ถือว่าคดีถึงที่สุดนั้น ไม่เป็นความจริงแต่ประการใด การกระทำผิดของผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำความผิดของเยาวชน ขณะนั้นผู้ฟ้องคดีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี จึงถูกดำเนินคดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษ เพราะศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีได้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้ฟ้องคดีได้มาเผชิญประโยชน์ภายในกำหนดเวลา และศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีได้งดอ่านคำพิพากษาและสั่งไว้ในรายงานกระบวนการพิจารณาว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดแล้วให้ศาลสั่งยุติคดี โดยไม่ต้องมีคำพิพากษาเกี่ยวกับการกระทำความผิดของจำเลยและให้ถือว่าสิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับ ตามนัยมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีในขณะที่เป็นเยาวชน ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษและไม่ถือว่าเป็นความเสื่อมเสียศีลธรรม ประวัติ ความประพฤติของผู้ฟ้องคดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติ



เสื่อมเสีย...

เสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทาง และหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ และได้รายงานให้คณะกรรมการระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ (ที่ถูกต้อง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘) มีมติว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียและบกพร่องในศีลธรรมอันดี มติดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขัดต่อหลักปณิธานสามัคคีว่าด้วยสิทธิเด็กและเยาวชน ผู้ร่วมกระทำความผิดกับผู้ฟ้องคดี ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยร่วม ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๔๘/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ ๔๔๑/๒๕๕๗ ทนายราชการอื่น ไม่ได้พิจารณาว่าศาลคุณสมมติเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี แต่ประการใด โดยนายปัดฉวนวิคน์ หรือปัดฉวนวิคน์ หรือบั้งค์ แก้วกนก จำเลยที่ ๒ ในคดีดังกล่าว สอบเข้าเรียนโรงเรียนเจ้าอาวาสได้ และได้เรียนอยู่ในโรงเรียนเจ้าอาวาส ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ส่วนนายภาณุพัฒน์ หรือคอง ตริบุตรดี จำเลยที่ ๓ ในคดีดังกล่าว สอบเข้าเรียนโรงเรียนชุมพลทหารเรือได้ และได้เรียนอยู่ในโรงเรียนชุมพลทหารเรือ ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ทั้งสองสถาบันเป็นสถาบันที่ผลิตบุคลากรกองทัพอากาศและกองทัพบก บ่มเพาะคุณสมบัตินักเรียนและรับราชการเป็นทหารรับใช้ประเทศชาติยิ่งกว่าสถาบันใด ดังนั้น ความระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างมานั้น จึงขัดต่อศีลธรรมอันดีและความสงบเรียบร้อยของประชาชน รวมทั้งขัดต่อหลักกฎหมายและรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดซึ่งให้เสรีภาพในการศึกษา และเสรีภาพในการเข้ารับราชการ ดังนั้น เมื่อเทียบเคียงกับหน่วยงานทั้งสองดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นบุคคลผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีแต่ประการใด เพราะขณะกระทำผิดนั้น ผู้ฟ้องคดียังเป็นเยาวชนได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘



(ที่ถูกต้อง...)

(ที่ถูกต้อง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘) ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น มติดังกล่าวขัดต่อบัญชีผู้สมัครที่ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของตำรวจภูธรภาค ๑ จำนวน ๕ ราย ซึ่งลำดับที่ ๑ คือ ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกาเศษ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้โทรศัพท์มาหานายทองคำ ชันอ่อน ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ฟ้องคดี ว่าให้ส่งเอกสารเพิ่มเติม คือ สรุปผลการสอบสวนของพนักงานสอบสวนและรายงานผลการดำเนินคดีของพนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีว่า มีความเห็นอย่างไร ให้ส่งมาภายในวันนี้ก่อนหมดเวลาราชการ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการแจ้งมาโดยกะทันหัน ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ปกครองของผู้ฟ้องคดีสามารถไปคัดค้านเอกสารจากพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีมายื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทันเวลาราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงดำเนินการคัดสิทธิของผู้ฟ้องคดีว่า ขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีก็ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว พร้อมกับยื่นแสดงพยานหลักฐานสรุปสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี และยื่นสรุปรายงานการดำเนินคดีของพนักงานอัยการประจำศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเพียงว่า ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ดังกล่าว ไม่เปิดช่องทางให้ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพราะถือว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นที่สุดแล้ว การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนและเสียหายเพราะผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านทำให้การผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในทำนองเดียวกับคำคัดค้าน ทำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ระบุว่าขอถือเอาคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นส่วนหนึ่งของการ



ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เป็นคำให้การกล่าวอ้างซึ่งมาดอยๆ และไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ได้บรรยายให้ผู้ฟ้องคดีทราบรายละเอียด เป็นคำให้การที่ไม่ชัดเจนตามกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีหลงข้อต่อสู้และเสียเปรียบในการต่อสู้คดี ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจยื่นคำให้การเป็นคดีนี้ต่อศาล เพราะผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้มอบอำนาจให้นายอินตา บุระคำ เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ยื่นคำให้การคดีนี้ต่อศาล เพราะตามเอกสารท้ายคำให้การ นั้น เป็นเพียงการมอบอำนาจให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ดำเนินการรับสมัครและคัดเลือก บุคคลภายนอกเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการสำรวจตามที่ได้รับการจัดสรรอัตรา มิได้มอบอำนาจให้ยื่นคำให้การต่อสู้คดีนี้แก่ประการใด นอกจากนี้ การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว เกิดขึ้นในขณะที่เป็นเยาวชนย่อมได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ถือว่ามี ความผิดและไม่ถือว่ามี การลงโทษและจะไม่เอาการกระทำ ในขณะที่เป็นเยาวชนของผู้ฟ้องคดีมาพิจารณาเป็นคุณสมบัติในการเข้าสมัครงานหรือ เข้าสมัครรับราชการในหน่วยงานต่างๆ เพราะหากเอามาพิจารณาประกอบการทำงาน จะเป็นการคัดสิทธิของเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตสำคัญของชาติ จะกลายเป็นปัญหาของสังคม และประเทศชาติ ขัดต่อหลักกฎหมายตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ หลักปฎิญาสากล่าวด้วยสิทธิของ เด็กและเยาวชน ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่เป็นเหตุเสื่อมเสียหรือ ขัดต่อระเบียบของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ประสงค์จะทำคำให้การเพิ่มเติมและขอยืนยันตามคำให้การ ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า ขอยืนยันตามคำให้การของผู้ฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อศาลท่านเองเดียวกับคำฟ้องและ คำคัดค้านคำให้การ

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลโดยมีข้อความกำหนดเดียวกับคำให้การ

ผู้ฟ้องคดีได้มีคำร้อง ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ขอให้ศาลปกครองชั้นต้น กำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี มีสิทธิเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนายสิบตำรวจตามที่ตำรวจภูธรภาค ๑ กำหนด และได้รับการบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจของตำรวจภูธรภาค ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔



/พร้อมคำร้อง...

พร้อมคำร้องขอให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคำขอและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว โดยเร่งด่วน ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ยกคำร้องขอให้ศาลพิจารณาคำขอและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวโดยเร่งด่วน และมีคำสั่ง ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ไม่รับคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้อัยการจังหวัดคดีเยาวชนและครอบครัว จังหวัดอุบลราชธานีจัดส่งสำเนาความเห็นในการสั่งคดี ในคดีศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดอุบลราชธานี คดีหมายเลขดำที่ ๙๘๙/๒๕๕๗ และมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีจัดส่งสำเนาคำฟ้อง คำให้การ และความเห็นของศาลในการกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติแทนการมีสำพิพากษา ในคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี คดีหมายเลขดำที่ ๙๘๙/๒๕๕๗

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คำว่า เป็นผู้ประพฤติดื้อมเสียบหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ในข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อ ๖ ของผนวก ก. ท้ายประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศเนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายดับตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ เป็นถ้อยคำทางกฎหมายที่มีความหมายไม่แน่นอนตายตัว การพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้ารับราชการตำรวจผู้ใดเป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ จึงเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะพิจารณาตามข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของบุคคลดังกล่าว การที่จะพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดื้อมเสียบหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ นั้น ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) รวมทั้งระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดื้อมเสียบหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ มิได้ระบุถึงรายละเอียดว่า การกระทำเช่นใดถือเป็นการประพฤติดื้อมเสียบหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีไว้ จึงเท่ากับว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการที่จะพิจารณาว่าการกระทำแบบใดเป็นการประพฤติดื้อมเสียบหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีเป็นรายกรณี เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีประวัติทางคดีอาญา กรณีถูกตำรวจภูธรอำเภอเมืองอุบลราชธานีดำเนินคดี



/ตามเลขคดีอาญา...

ตามเลขาธิการที่ ๓๖๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ชักหาว่าร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายถึงสาหัส พนักงานสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้ว มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสี่ (ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ต้องหาที่ ๕) พร้อมรายงานความเห็นไปยังพนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี แต่พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสี่ พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว จังหวัดอุบลราชธานีจึงเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสี่ต่อศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดอุบลราชธานี เป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๔๘๗/๒๕๕๗ ว่า จำเลยทั้งสี่ได้ร่วมกันทำร้ายร่างกาย นายวสันต์ ปลงรัมย์ ด้วยการใช้หมอนและวัตถุไม่ทราบชนิดและขนาดรุนแรงตีผู้เสียหาย ถูกตามร่างกายและแขนขา ทำให้มีบาดแผลฟกช้ำบริเวณต้นแขน กระดูกแขนขวาหัก ต้องใช้เวลารักษาประมาณ ๒ เดือน เป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายแก่กายถึงสาหัส เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เวลากลางวันก่อนเที่ยง จำเลยทั้งสี่รับสารภาพ ตามฟ้องโจทก์ แต่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีได้อาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดมาตรการแทนการพิพากษาคดี โดยศาลเห็นว่า พฤติกรรมของจำเลยทั้งสี่ในการกระทำความผิดไม่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม ทั้งจำเลยทั้งสี่ มีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นได้ ตามพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควร จะมีคำพิพากษา โดยกำหนดเงื่อนไขในการแก้ไขปรับบังคับผู้จำเลยทั้งสี่ไว้ภายในเวลาที่กำหนด และมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีชั่วคราว เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๔๔๑/๒๕๕๗ และศาลได้นัด พร้อมคู่ความในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อฟังผลการปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือนัดฟัง คำพิพากษา ในวันนั้น โจทก์ จำเลยทั้งสี่ และผู้ปกครองจำเลยทั้งสี่มาศาล จำเลยทั้งสี่แถลงว่า ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการแก้ไขปรับพันผู้ตามคำสั่งศาลครบถ้วนแล้ว และโจทก์แถลง ไม่ค้าน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีจึงให้ยุติคดีโดยไม่ต้องมีคำพิพากษา ถือว่าลหุวิธีดำเนินคดีอาญาเป็นอันระงับ ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และไม่มี คู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ ถือว่าคดีถึงที่สุด จากข้อเท็จจริงดังกล่าว ศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดอุบลราชธานีพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีดังกล่าว พฤติกรรมของจำเลยในการกระทำความผิด ไม่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคมหรือมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นได้ จึงกำหนดมาตรการแทนการพิพากษาคดี และโดยผลของกฎหมายตามมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้ลหุวิธีนำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับ อันแสดงให้เห็นถึง



นางธนารมณ...

เจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวที่มุ่งคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน โดยมุ่งแก้ไข และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนยิ่งกว่าการลงโทษด้วยการให้มีวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ให้เหมาะสม โดยมุ่งเน้นในการค้นหาสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด แล้วดำเนินการแก้ไขที่สาเหตุ เพื่อให้โอกาสเด็กหรือเยาวชนได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ไปในทางที่ดีขึ้น ประกอบกับ พุทธการณแห่งคดี จากพยานหลักฐานชั้นสอบสวนของ พนักงานสอบสวน นายวสันต์ ผู้เสียหาย ให้การว่า ผู้เสียหายได้เดินทางกลับจากสอบ ที่กรุงเทพมหานครและเมื่อกลับถึงโรงเรียนกวดวิชที่บ้านนายร้อยซึ่งได้จัดที่พักให้ ระหว่างที่พักได้เข้าไปหยอกล้อกับผู้ต้องหาที่ ๑ ยังห้องนอนของผู้ต้องหาที่ ๑ และได้กลับมานอนพักนอน แล้วไปเข้าห้องน้ำจากนั้นได้กลับมานอน พบมีคนนอนอยู่บนที่นอนของตน และขณะนั้นได้เห็นผู้ต้องหาที่ ๑ ลุกขึ้นมาจากที่นอนของตน และเข้ามาใช้หมอนรมติดตน จนต่อมาพยานได้รับบาดเจ็บบริเวณแขน และได้ล้มลง และได้ร้องบอกว่าแขนหัก แคมूंขมของผู้ต้องหาซึ่งมีผู้ฟังคดีรวมอยู่ด้วยก็ยังไม่ให้หมอนรมติดจนมีคนมาเปิดไฟ ผู้ต้องหาทั้งพวก จึงได้พากันออกไป นอกจากนี้ เวื่ออากาศเอก พิศุทธิ์ ศาสตราจารย์ เจ้าของโรงเรียนกวดวิชา บ้านนายร้อย ให้การว่า ผู้เสียหายและผู้ต้องหาทั้งสองซึ่งมีผู้ฟังคดีรวมอยู่ด้วยเป็นลูกศิษย์ ที่ได้เข้ามาเรียนอยู่ในโรงเรียนกวดวิชที่บ้านนายร้อย ก่อนเกิดเหตุได้พานักเรียนไปสอบ ที่กรุงเทพมหานคร และเมื่อสอบเสร็จได้พานักเรียนกลับ และกำชับให้เข้าพักตามห้องพัก และจากนั้นได้ขับรถไปส่งนักเรียนอื่นอีก ๓ คน ที่บ้านของนักเรียน และระหว่างทาง ได้รับโทรศัพท์จากนางสาวจุฬารัตน์ สุบุญดี (ผู้ดูแลโรงเรียน) แจ้งว่า นักเรียนหยอกล้อกัน จนแขนหัก เมื่อพยานมาถึงโรงเรียนกวดวิชา ได้เรียกนักเรียนมาสอบถามว่ามีใครเล่นกันบ้าง ในขณะนั้น ผู้ต้องหาที่ ๒ ถึงผู้ต้องหาที่ ๔ (ผู้ฟังคดีเป็นผู้ต้องหาที่ ๔) ได้เข้ามายอมรับว่าได้เข้าร่วมไปเล่นหยอกล้อกับผู้เสียหาย โดยก่อนเกิดเหตุขณะที่จะเข้านอน ผู้เสียหาย กับนายธนพลได้เข้าไปเล่นหยอกล้อกับผู้ต้องหาที่ ๑ โดยใช้หมอนทุบตีผู้ต้องหาที่ ๑ และได้วิ่งหนีไป และระหว่างนั้นได้อันตึงเส้นกันที่ห้องนอนใหญ่จึงเข้าไปเล่นด้วย และได้เห็น ผู้เสียหายกับนายธนพลออกจากห้องน้ำจึงได้เข้าไปหยอกล้อเล่นด้วย จึงขณะนั้นผู้เสียหาย ได้ล้มลงและร้องบอกว่าแขนหัก เพื่อนๆ จึงได้เปิดไฟดู และได้โทรศัพท์เรียกรถ ๑๖๖๔ จากนั้นได้มีนักเรียนไปบอกกับนางสาวจุฬารัตน์ทราบ พยานได้ติดตามไปที่โรงพยาบาล ตรวจพิสูจน์ประตักพบผู้ต้องหาที่ ๑ อยู่ที่โรงพยาบาลรอคูอาการของผู้เสียหาย จากพยานหลักฐานดังกล่าว เห็นว่า ขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน และบริเวณที่เกิดเหตุ



คือโรงเรียน...

คือโรงเรียนกวดวิชาบ้านนายร้อย ผู้เสียหายและผู้ต้องหาทั้งสี่เป็นเพื่อนเรียนอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาเดียวกัน และก่อนเกิดเหตุผู้เสียหายเองก็ยอมรับว่าตนกับนายธนพล ไปเข้าหมอกล้อกับผู้ต้องหาที่ ๑ ในห้องของผู้ต้องหาที่ ๑ โดยการใช้หมอนทุบตีผู้ต้องหาที่ ๑ จากนั้นผู้ต้องหาทั้งสี่ได้เข้าไปใช้หมอนทุบตีผู้เสียหายที่ห้องพักของผู้เสียหาย และผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บแขนหัก โดยไม่ทราบว่า ผู้ต้องหาคนใดเป็นผู้ทำให้แขนหัก แต่เมื่อมีการเปิดไฟในห้องของผู้เสียหาย พบว่า ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ แขนหัก ผู้ต้องหาทั้งสี่หยุดการหมอกล้อ อีกทั้งเมื่อเรืออากาศเอกพิสิษฐ์ ทาสะอาด ได้สอบถามว่ามีใครร่วมหมอกล้อบ้าง จำนวนที่ ๒ ถึงจำนวนที่ ๔ ก็ยอมรับว่า ได้ร่วมหมอกล้อในครั้งนั้นด้วย เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าว ประกอบกับการที่จำเลยทั้งสี่ในกรณีนี้ได้ชำระเงินค่าเสียหายตามคำพิพากษามาขอมในคดีแห่งนี้ให้ผู้เสียหายครบถ้วนแล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีดำเนินในการกระทำผิดของตนที่อาจกระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผู้เสียหายไม่ลืใจเอาความ อันเป็นการแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีแม้วิญญูชนโดยทั่วไปไม่พึงกระทำแต่ไม่ถึงขนาดที่สังคมจะยอมรับไม่ได้ และไม่อาจจะกระทบต่อเกียรติของข้าราชการตำรวจและความรังเกียจของสังคมแต่อย่างใด รวมทั้งยังไม่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจ พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ถึงขนาดเป็นผู้ประพฤติดื้อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๔๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.จร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยไม่ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับคัดเลือกดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติดื้อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม



/บรรจุผู้ฟ้องคดี...

บรรจผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ นั้น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ประกาศตำรวจภูมิก ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและได้รับการคัดเลือกสำรอง ๙ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๘ ให้ผู้ฟ้องคดีมีชื่อในบัญชีผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลจึงมีอำนาจกำหนดค่าบังคับโดยสั่งให้เพิกถอนประกาศดังกล่าวเฉพาะส่วนของผู้ฟ้องคดีโดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่มิประกาศดังกล่าว ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อันมีผลให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนในการได้รับการคัดเลือกเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียน โดยสอบได้ลำดับที่ ๑๕๕ ได้คะแนน ๗๕ คะแนน ผ่านการวัดร่างกาย ผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำและวิ่ง) การสอบสัมภาษณ์ การตรวจร่างกาย ตามลำดับ ตามขั้นตอนวิธีการคัดเลือกดังกล่าว และเมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เท่ากับว่าผู้ฟ้องคดีผ่านการทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ตามที่กำหนด ผู้ฟ้องคดีจะได้คะแนน ๕๐ คะแนน มิใช่ ๐ คะแนน ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีสอบผ่านข้อเขียนได้ ๗๕ คะแนน ได้ลำดับที่ ๑๕๕ เมื่อคะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งหากผ่านทุกขั้นตอนจะได้ ๕๐ คะแนน เท่ากันคงที่ทุกคน กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่านทั้งข้อเขียน และภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งอยู่ในลำดับที่ ๑๕๕ และโดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดจำนวนอัตราที่เปิดรับสมัครคัดเลือกไว้ตามประกาศ จำนวน ๔๐๐ อัตรา ผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในจำนวนอัตราที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ควรต้องบรรจุผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจในโอกาสแรกที่มีการเปิดฝึกอบรมหลักสูตรดังกล่าว เพื่อเป็นการเยียวยาแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทำลายประวัติคดีอาญาของสถานตำรวจภูธรเมืองอุตรดิตถ์รายชื่อผู้ฟ้องคดี นั้น หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติอาชญากรที่เกี่ยวข้องกับตนไม่ถูกต้องตามที่เป็นอย่างไรแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็มีสิทธิที่จะยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ และในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่ขอ ผู้ฟ้องคดีก็มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ



/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหากต่อมาผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหน่วยงานของรัฐ
ดังกล่าวกระทำหรือไม่กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างไรแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ชอบ
ที่จะไปว่ากล่าวกันอีกส่วนหนึ่งต่างหาก ศาลจึงไม่อาจกำหนดค่าบังคับตามคำขอนี้ให้ได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง
ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับการคัดเลือกสำรอง เพื่อบรรจุ
เป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๘ เฉพาะในส่วนที่
ให้ผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศในการรับสมัคร
ลำดับที่ ๑๓๙ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทาง
หรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการประกาศ
ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ
ตามประกาศที่พิพากษาและบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจในโอกาสแรก
ที่จะกระทำได้ ศาลอื่นให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามหลักฐาน
ที่ปรากฏอยู่เท่านั้น เมื่อตรวจสอบการกระทำผิดตามหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ปรากฏ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและ
หลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
พ.ศ. ๒๕๔๗ และคำสั่งให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ได้กำหนดไว้ โดยถือเอาคำสั่งฟ้อง
ของพนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี และผลการพิจารณา
คำตัดสินของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี ประกอบการพิจารณา
คณะกรรมการที่ร่วมกันพิจารณาล้วนแต่เป็นผู้มีวุฒิ คุณวุฒิในสำนักงานตำรวจแห่งชาติทั้งสิ้น
ในการพิจารณาในครั้งนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้มีเจตนาไม่ติดต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด
กรณีดังกล่าวพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี ตั้งไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดี
โดยให้เหตุผลว่า เหตุน่าจะเกิดจากอุบัติเหตุในการหยอกล้อกัน ยังรับฟังไม่ได้ว่าเกิดจาก
การกระทำโดยเจตนา หรือกระทำโดยประมาท จึงเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑
ถึงผู้ต้องหาที่ ๕ แต่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้อง เนื่องจากพนักงานอัยการเห็นว่า
ผู้ฟ้องคดีได้ใช้หมอนตีผู้เสียหาย ไม่ว่าวัตถุใดหรือวัตถุประสงค์ย่อมเป็นเจตนาทำร้าย
และผู้เสียหายยืนยันว่า ที่แขนถูกของนางตีไม่ได้ล้มเองและพิจารณาจากบาดแผล



ที่ปรากฏว่า...

ที่ปรากฏว่าคันแชนซวาทัก ต้องผ่าตัดใส่เหล็กตามใช้เวลารักษาถึง ๒ เดือน ไม่น่าจะเกิดจากการล้มเอง การที่ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บจึงเป็นผลจากการที่ผู้ฟ้องคดีทำร้าย จึงยื่นฟ้องจำเลยทั้งสองที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี ความผิดฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๔๗ ประกอบกับมาตรา ๘๓ โดยฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เวลากลางวันที่ยังกิน จำเลยทั้งสองถึงผู้ฟ้องคดีด้วยร่วมกันทำร้ายร่างกายหลายตัว ปลงร่วมผู้เสียหาย ด้วยการใช้หมอนและวัตถุไม่ทราบชนิดและขนาดรุมตีผู้เสียหายตามร่างกาย และแขนขาอย่างแรงจำนวนหลายครั้ง ทำให้มีบาดแผลฟกช้ำบริเวณต้นแขนขวา กระดูกแขนขวาหัก ต้องใช้เวลารักษาประมาณ ๒ เดือน เป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายสาหัส จำเลยยื่นคำให้การ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยรับสารภาพตามฟ้องโจทก์ และในวันเดียวกันศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี ได้ใช้มาตรการแทนคำพิพากษาคดีตามมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ จากเหตุที่พนักงานอัยการสั่งฟ้อง ประกอบกับผลการพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้พิจารณาตามเหตุผลว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำความผิดจริง ตามคำรับสารภาพที่แสดงต่อศาล และศาลใช้ดุลพินิจให้ใช้มาตรการแทนคำพิพากษา เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นเด็กและได้ชดใช้ค่าเสียหายแก่ครอบครัวผู้เสียหายจนครบถ้วนแล้ว หากได้พ้นผิดจากการยกฟ้องของศาลแต่อย่างใด หมายความว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดจริงตามฟ้อง จึงเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๕ (๑) (๒) และ (๓) และเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในแผนก ก. ท้ายประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่าเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๖ และตาม กฎ ก.จร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒ (๒) ดังนั้น ประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและการคัดเลือกสำรองฯ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นประกาศที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า



นายปิ่นนวัฒน์...

นายปิ่นเฉลียว หรือแม้งค์ แก้วกนก ผู้ต้องหาคดีเดียวกัน สอบเข้าโรงเรียนจำอาภาสได้ และนายภาณุพัฒน์ หรือต๋อง ศรีบุตรศรี สอบเข้าโรงเรียนชุมพลทหารเรือได้ นั้น การพิจารณาคุณสมบัติของแต่ละหน่วยงานใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาแตกต่างกันและไม่ได้ใช้กฎหมายฉบับเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจและหน้าที่พิจารณาคุณสมบัติฯ ของหน่วยงานตนเองที่ได้กำหนดขึ้นอย่างถูกต้องทุกประการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาโดยยึดหลักพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดี ตลอดจนผลคดีถึงที่สุดเป็นรายๆ ไป พิจารณาว่าพฤติกรรมการกระทำผิดนั้นวิญญูชนทั่วไปพึงกระทำหรือไม่ และสมควรยอมรับหรือไม่ พิจารณาโดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการตำรวจ ความรังเกียจของสังคม รวมทั้งพิจารณาผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจ และความหมายของศีลธรรมในศาสนาประกอบด้วย ข้าราชการตำรวจถือเป็นจุดเริ่มของกระบวนการยุติธรรม จึงจำเป็นต้องเลือกบุคคลที่มีประวัติขาวสะอาดมาปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นที่เชื่อถือของประชาชน ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีอำนาจหน้าที่ในการถวายความปลอดภัยพระมหากษัตริย์ รัชทายาท และพระบรมวงศานุวงศ์ รักษาความสงบเรียบร้อย อำนาจความยุติธรรมทางอาญา รักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สืบสวนคดีอาญาต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอุทิศเสีย เอาจใจใส่ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ รวมทั้งปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ จึงต้องการบุคคลที่มีจิตใจที่เข้มแข็ง หากจิตใจอ่อนไหวจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เป็นที่เสื่อมเสียภาพลักษณ์ขององค์กร นักเรียนนายสิบตำรวจหากจบหลักสูตรไปแล้ว จะต้องไปปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การสืบสวนสอบสวนคดีอาญา การอำนวยความสะดวกการจราจร การปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ เหล่านี้ หากมีจิตใจอ่อนไหวต่อสิ่งเร้าก็จะเกิดผลกระทบต่อองค์กรโดยรวม จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงจิตใจของผู้ที่เคยกระทำความผิดด้วย การคัดเลือกให้ได้บุคคลที่มีประวัติขาวสะอาดเข้ามาเป็นข้าราชการตำรวจ จึงจำเป็นต้องคัดเลือกบุคคลเข้ามาร่วมวิชาชีพให้ได้มาตรฐานเทียบเท่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ให้ได้คนดีไม่มีประวัติเสื่อมเสีย หากข้าราชการตำรวจไม่เป็นที่เชื่อถือของประชาชนแล้ว ก็จะปฏิบัติงานยากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมาย ที่จะคัดกรองบุคคลที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเข้ามารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย



ในศีลธรรมอันดี...

ในศีลธรรมอันดีจึงถูกต้องเหมาะสมแล้ว และประกาศสำรวจภูมรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อ ผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและการคัดเลือกสำรวจฯ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นประกาศที่สอดคล้องกฎหมาย อีกทั้งการปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ที่ให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการอบรมโดยกำหนดเงื่อนไขให้มีผลย้อนหลังนั้น ตามกฎระเบียบแล้ว ไม่สามารถกระทำได้นี้เนื่องจากต้องขออัตราเพิ่มเติมจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และต้องกัน อัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งล่วงหน้าไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ การแต่งตั้งบุคคลภายนอก เป็นข้าราชการสำรวจหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจสายป้องกันและปราบปราม ผู้นั้นต้องผ่านการคัดเลือกอย่างถูกต้องตามกระบวนการและวิธีการคัดเลือกทุกขั้นตอน และเมื่อผ่านการคัดเลือกแล้ว จึงจะมีสิทธิแต่งตั้งให้เป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ซึ่งมี ระยะเวลาในการฝึกอบรมจำนวน ๑ ปี ปัจจุบัน (วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ของปีถัดไป) ระยะเวลาในการฝึกอบรมตามหลักสูตรนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ตามข้อ ๑๑ นักเรียนนายสิบตำรวจที่มีสิทธิเข้าสอบในแต่ละภาคเรียนหรือแต่ละภาค จะต้องใช้เวลาการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของแต่ละภาคเรียนในภาควิชาการและการฝึก (ขาดเรียนได้ไม่เกิน ๑๔ วัน) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕ ของภาคบูรณาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตรและภาคการฝึกหลักสูตรพิทักษ์สันติ (ขาดเรียนได้ไม่เกิน ๒๒ วัน) โดยเมื่อสำเร็จการฝึกอบรมจะได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการสำรวจ ชั้นประทวน ยศสิบตำรวจตรี ดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับหมู่ กลุ่มสายงานป้องกันปราบปราม ในสังกัดตำรวจภูมรภาค ๑ รับอัตราเงินเดือน ระดับ ป.๑ ชั้น ๑๙ (๑๐,๗๖๐ บาท) ดังนั้น หากศาลสั่งให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการฝึกอบรมโดยให้มีผลย้อนหลัง จึงไม่อาจที่จะกระทำได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาลบคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และเพิ่มเติมว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาตามหลักฐาน ที่ปรากฏอยู่ ใต้ปฏิบัติตามแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติด้อยผิด หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ และคำสั่งให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ได้กำหนดไว้ โดยถือเอาคำสั่งฟ้องของพนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี และผลการพิจารณาตัดสินของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี มาประกอบการพิจารณา คณะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ร่วมกันพิจารณา ล้วนแต่เป็น



/ผู้มีอำนาจ...

ผู้มีวิชาชีพ คุณวุฒิ มิได้มีเจตนาไม่ดีต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด นั้น เมื่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี ตั้งไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดีให้เหตุผลว่า เหตุน่าจะเกิดจากอุบัติเหตุโดยการหยอกล้อกัน ยังรับฟังไม่ได้ว่าเกิดจากการกระทำโดยเจตนาหรือการกระทำโดยประมาท จึงเห็นควรไม่สั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสอง แต่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องเป็นเพียงความเห็นของพนักงานอัยการเพียงคนเดียวที่ไม่ได้คำนึงถึงพฤติการณ์แห่งคดีว่า เป็นการหยอกล้อกันระหว่างเพื่อนนักเรียนที่พักอยู่ร่วมกันในหอพักของโรงเรียนกวดวิชา ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๑๖ ปี ๖ เดือน ยังเป็นวัยรุ่นหยอกล้อเล่นสนุกสนานกันตามประสาเพื่อนร่วมสถาบันเท่านั้น ไม่ได้ใช้อาวุธหรือมีเจตนาใช้ความรุนแรงทำร้ายร่างกายกันแต่อย่างใด ความเห็นสั่งฟ้องของพนักงานอัยการไม่ได้คำนึงถึงพฤติการณ์แห่งคดี และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานีได้ไปตรวจสอบพยานหลักฐานที่เกิดเหตุ และสอบสวนพยานบุคคล ทั้งพยานของผู้เสียหายและพยานของผู้ต้องหาด้วยตนเอง พยานดังกล่าวเป็นพยานที่ใกล้ชิดเหตุการณ์ และรู้เห็นสภาพบริเวณที่เกิดเหตุ และเจตนารมณ์ที่แท้จริงของผู้เสียหายและผู้ต้องหา ได้ความว่าผู้เสียหายและพยานผู้ต้องหาทั้งสองมีผู้ฟ้องคดีในคดีนี้รวมอยู่ด้วย ล้วนแต่เป็นเพื่อนนักเรียนมาเรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชาเดียวกัน เพื่อสอบเข้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจหรือนักเรียนนายสิบตำรวจ พักอาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกัน ผู้เสียหายและผู้ต้องหา ก็เป็นเยาวชนอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และมีพฤติการณ์หยอกล้อกัน โดยใช้หมอนชุบตีหยอกล้อกันไปมาระหว่างผู้เสียหายกับกลุ่มผู้ต้องหา หมอนก็เป็นฟองน้ำหรือสำลีเบาๆ เท่านั้น การที่นำมาทุบตีกัน ก็ไม่ได้มีเจตนาร้ายหรือประสงค์ร้ายต่อร่างกายหรือชีวิตผู้เสียหาย แต่เหตุที่ผู้เสียหายต้นแขนขวาหักก็เกิดจากอุบัติเหตุที่ไม่อาจคาดหมายได้ ส่วนความเห็นของพนักงานอัยการนั้น พนักงานอัยการไม่ได้สอบสวนผู้เสียหาย พยานผู้เสียหาย ผู้ต้องหา และพยานผู้ต้องหาด้วยตัวเอง อีกทั้งไม่ได้ไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ พนักงานอัยการจึงไม่ใช่ผู้ใกล้ชิดเหตุการณ์ความเห็นของพนักงานอัยการ จึงเป็นดุลพินิจของพนักงานอัยการท่านหนึ่งเท่านั้น อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มีเจตนารมณ์ที่จะให้การกระทำความผิดที่ผู้กระทำผิดเป็นเด็กและเยาวชนนั้นไม่นำมาพิจารณาเพื่อประกอบคุณสมบัติในการเข้าทำงานในหน่วยงานเอกชน



/และหน่วยงาน...

และหน่วยงานราชการต่าง ๆ เพราะเด็กและเยาวชนเป็นกำลังสำคัญของชาติ หากใช้ดุลพินิจพิจารณาตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง ก็จะเป็นการตัดโอกาสเด็กและเยาวชนจะมีความผิด คิดตัวไปตลอดชีวิต ไม่สามารถเข้าทำงานในหน่วยงานเอกชนหรือหน่วยงานราชการต่าง ๆ กลายเป็นปัญหาของสังคม และปัญหาของประเทศชาติ คลอดจนกลายเป็นปัญหาของโลก แม้แต่ปฎิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิเด็กและเยาวชนของสหประชาชาติ ยังรับรองว่า การกระทำความคิดที่เกิดขึ้นขณะยังเป็นเด็กและเยาวชน ไม่ถือเป็นการกระทำความคิด ที่จะนำมาพิจารณาคุณสมบัติในการทำงาน ในหน่วยงานเอกชนและหน่วยงานราชการต่าง ๆ หากพิจารณาว่า ในคดีอาญาศาลมิได้มีคำพิพากษาลงโทษผู้ฟ้องคดี แต่การใช้มาตรการ แทนคำพิพากษาของศาล ก็มีได้หมายความว่า เป็นผู้กระทำความคิดตามฟ้องในคดีอาญาดังกล่าว แต่การที่ครอบครัวของเด็กหรือเยาวชนจะใช้คำเสียหายแก่ครอบครัวผู้เสียหาย ก็หาใช่ เป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า เป็นการกระทำความคิดแต่อย่างใด แม้ความเสียหายจะเกิดจากอุบัติเหตุ แต่การชดเชยก็เป็นการเยียวยาช่วยเหลือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ หากนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณา โดยไม่ต้องแก้ ก็จะเป็นบรรทัดฐานที่ไม่ดีต่อคนในสังคม จะทำให้เป็นคนไร้คุณธรรมไร้จริยธรรม ไม่ช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความยากลำบากเป็นคนเห็นแก่ตัว ต้องให้ศาลเป็นต้นตอตัดสินว่า เป็นผู้กระทำความคิด และต้องชดเชยคำเสียหายจึงจะชดเชยคำเสียหายแก่ผู้เสียหาย ดังนั้น การที่ผู้ที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณี เป็นผู้ประพฤติดูเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔ (๑) (๒) และ (๓) และเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในหมวด ก ห้ามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและ กัดเลือกบุคคลภายนอกฯ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ข้อ ๖ และตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วย คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๒ (๒) จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายปิ่นแก้ว วัฒน หรือแม้งค์ แก้วกนก ผู้ต้องหาคดีเดียวกันสอบเข้าโรงเรียนเจ้าอาวาสได้ และนายภาณุพัฒน์ หรือต้อง ศรีบุตรศรี สอบเข้าโรงเรียนชุมพลทหารเรือได้ ไม่ได้ขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีความประพฤติ เสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีแต่ประการใด และได้เรียนอยู่ในโรงเรียนดังกล่าว ขอศาลได้โปรดออกหมายเรียกพยานหลักฐานจากโรงเรียนดังกล่าวได้ ทั้งสองสถาบัน ดังกล่าว เป็นสถาบันที่ผลิตบุคลากรกองทัพอากาศและกองทัพเรือ บ่มพิจารณาคุณสมบัติ ผู้มาเรียนและรับราชการยิ่งกว่าสถาบันใดๆ การเพิกเฉยแบบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ



ว่าด้วย...

ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นเหยียดหยามหรือบงการ
ในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างมาใน
จึงขัดต่อศีลธรรมอันดีและความสงบเรียบร้อยของประชาชน และขัดต่อหลักกฎหมาย
และรัฐธรรมนูญที่ให้เสรีภาพในการศึกษา และเสรีภาพในการเข้ารับราชการ ดังนั้น
เมื่อเทียบเคียงกับหน่วยงานดังกล่าวทั้งสองแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นบุคคลผู้มีความประพฤติ
เสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดีแต่ประการใด แม้แต่ละหน่วยงานจะพิจารณาคุณสมบัติข้อเท็จจริง
และพฤติการณ์เป็นคดี ตลอดจนผลคดีถึงที่สุดเป็นรายๆ แล้วก็ตาม หลักเกณฑ์ของหน่วยงานต่างๆ
ต้องเป็นหลักเกณฑ์สากล หลักเกณฑ์ที่มีความใกล้เคียงกันและเกิดความยุติธรรม
หลักเกณฑ์ในมาตรฐานสากล จะไม่นำมาใช้ในการกระทำความผิดและละเลยวชน
พฤติการณ์ผู้ฟ้องคดีที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหาย เป็นการทยอยล่อลวง การที่ผู้เสียหาย
ได้รับบาดเจ็บก็เกิดจากอุบัติเหตุ เป็นเหตุการณ์ที่ไม่อาจคาดหมายได้ แม้ในทางราชการหรือ
ทางหน่วยงานต่างๆ หากเป็นการกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัสแก่กาย
หรือถึงแก่ความตาย ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้ต้องทหาหรือจำเลยต้องพ้นจากการรับราชการหรือ
การหางานแต่ประการใด ถึงแม้ผู้กระทำความผิดเป็นผู้บรรลุนิติภาวะก็ยังไม่นำมาประกอบ
การพิจารณาคุณสมบัติการรับเข้าทำงานราชการและหน่วยงานต่างๆ และหากพิจารณาถึง
ความรู้สึกถึงวิญญูหาทั่วไปและบุคคลทั่วไป ย่อมให้อภัยและให้ความเห็นใจแก่ผู้ฟ้องคดี
เพราะเป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นระหว่างทยอยล่อลวง เพียงการเอาหมอนทยอยล่อลวงไม่น่าจะ
เกิดอุบัติเหตุถึงขั้นนี้ ไม่ได้มีพฤติการณ์ก่อเหตุยกพวกตีกัน หรือมีเจตนาใช้อาวุธทำร้ายกัน
ก่อความเดือดร้อนในที่สาธารณะ ผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนของโรงเรียนที่มีชื่อเสียง
ระดับประเทศ เป็นเด็กที่มีผลการเรียนดี มีความประพฤติดีและเป็นเยาวชนของชาติ
ที่มีอนาคตไกล ไม่มีประวัติเป็นเด็กเกเรก่อความเดือดร้อนให้แก่สังคมแต่อย่างใดทั้งสิ้น
ตรงกันข้ามกลับอยู่ในระหว่างใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา
เพื่อเตรียมสอบเข้าโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำ
ที่เกิดจากอุบัติเหตุแม้แต่ข้าราชการตำรวจก็อาจเกิดขึ้นได้ ในการพิจารณาว่า การกระทำใด
จะถือว่าเป็นการกระทำที่ทำให้ผู้กระทำเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบงการ
ในศีลธรรมอันดี จึงถือเป็นการใช้ดุลพินิจที่ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงเป็นรายๆ ไป
แม้การกระทำโดยประมาทจนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายแก่กายจะเป็นความอาญา
แต่กรณีของผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดดังกล่าว ในขณะที่เป็นนักเรียนอายุได้ ๑๖ ปี ๖ เดือน



/ยังไม่บรรลุนิติภาวะ...

ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ทำให้ด้วยความตึกคะนอง ชาติความยังติด ไม่คำนึงถึงโทษและผลเสียที่จะเกิดกับอนาคตของตน เพราะยังขาดวุฒิภาวะทำให้เกิดความผิดพลาดยิ่งขึ้น แต่ผู้ฟ้องคดียังสามารถกลับตนเป็นคนดีได้ โดยผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี จนศาลเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม หรือเชื่อว่าผู้ต้องหากลับตนเป็นคนดีได้ ผู้ฟ้องคดีได้ออกทุนประกันเพื่อบริหารยาม จนสามารถสอบคัดเลือกผ่านภาคความรู้ความสามารถทั่วไป (ข้อเขียน) และผ่านการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง (ทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำและวิ่ง) การตรวจร่างกายและการสัมภาษณ์) ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีประกาศรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ อันแสดงถึงความมุ่งมั่นตั้งใจที่พร้อมจะเข้ามาอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่เข้มงวดของการเป็นข้าราชการตำรวจอย่างภาคภูมิใจ จึงไม่อาจถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ เนื่องจากถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่ให้ผู้ฟ้องคดีผ่านการสอบและคัดเลือกเพื่อบรรจุเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือกสำรองฯ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่องรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ เปิดรับสมัครคัดเลือกบุคคลภายนอกเพื่อบรรจุเป็น



นักเรียน...

นักเรียนนายสิบตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๑ จำนวน ๕๐๐ อัตรา ตามประกาศดังกล่าว ได้กำหนดวิธีการคัดเลือก แบ่งเป็นการสอบข้อเขียนเพื่อทดสอบความรู้ความสามารถ และการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยจะดำเนินการสอบข้อเขียนเพื่อทดสอบความรู้ความสามารถก่อน และประกาศผลการสอบข้อเขียนโดยเรียงลำดับจากผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดลงมาตามลำดับ จำนวน ๖๕๐ คน และเฉพาะผู้ที่ผ่านการทดสอบข้อเขียนแล้วเท่านั้น ที่จะเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง การทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง ประกอบด้วย การทดสอบตามขั้นตอนต่างๆ ได้แก่ ๑. การทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย คือ วิ่ง ๖๐ เมตร ระยะทาง ๒๕ เมตร และวิ่ง ระยะทาง ๑,๐๐๐ เมตร ๒. สอบสัมภาษณ์ ๓. การตรวจร่างกายและการทดสอบสุขภาพจิต ๔. การตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติ ผู้ที่ผ่านการทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งทุกขั้นตอนตามที่กำหนดจะได้คะแนน ๕๐ คะแนน ผู้ที่ไม่ผ่านขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งจะได้ ๐ คะแนน และผู้ที่ได้รับคัดเลือกจะต้องผ่านการทดสอบความรู้ความสามารถและเป็นผู้ที่มีผลการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งตามที่กำหนดอยู่ในเกณฑ์ผ่าน โดยมีการยื่นเอกสารเพิ่มเติมตามที่กำหนด วิชาร่างกาย พิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา จากกองทะเบียนประวัติอาชญากร ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้ารับการคัดเลือก และสอบผ่านการสอบข้อเขียน และได้ยื่นเอกสารเพิ่มเติมตามที่กำหนด วิชาร่างกายและผ่านตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย การสอบสัมภาษณ์ การตรวจร่างกายและทดสอบสุขภาพจิต ผ่านตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แต่ในการตรวจสอบคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๒๗๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ กรณีไม่เป็นผู้มีคุณสมบัติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ทำหน้าที่ถ่วงการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติอาชญากร ผลการตรวจสอบพบว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติการกระทำความผิด กรณีถูกสถานีตำรวจภูธรอำเภอมืองอุบลราชธานีดำเนินคดีตามเขษคดีอาญาที่ ๓๖๗๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ข้อหาร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีอายุ ๑๖ ปี ๖ เดือน พนักงานสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้วได้ข้อเท็จจริงว่า เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖



เวลาประมาณ...

เวลาประมาณ ๒ นาฬิกา ก่อนเกิดเหตุนายวสันต์ ปลงรัมย์ ได้ร่วมกับนายธนพล บัวศรี ไปหยอกล้อกับผู้ที่ต้องหาที่ ๑ โดยใช้หมอนทุบตีและได้กลับห้องไป ต่อมา ได้ไปเข้าห้องน้ำ เมื่อกลับออกมาได้มีคนคอยอยู่ในห้อง และเมื่อเข้าไปในห้องจึงได้ถูกผู้ที่อยู่ในห้องรวมทำร้าย จนได้รับบาดเจ็บ โดยเรืออากาศเอก พิศิษฐ์ ศาสระอาด ยืนยันว่าได้สอบถามถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้ต้องหาที่ ๒ ถึงผู้ต้องหาที่ ๔ ขอมรับว่าได้เข้าไปหยอกล้อกับนายวสันต์ และขณะนั้นนายวสันต์ ได้ล้มลงและได้รับบาดเจ็บดังกล่าว ประกอบกับผลการชันสูตร บาดแผลที่ยืนยันว่า พบบาดแผลฟกช้ำบวมบริเวณต้นแขนขวา กระดูกต้นแขนขวาหัก ใช้ระยะเวลาในการรักษา ๒ เดือน พนักงานสอบสวนเห็นว่า จากการสอบสวนยังไม่พบว่า ผู้ต้องหาทั้งสี่กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา จึงมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้งสี่ ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีรวมอยู่ด้วย แต่พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ต้องหาทั้งสี่ใช้หมอนตีผู้เสียหาย ไม่ว่าจะใช้วัตถุใดหรือวัตถุประสงฆ์ใด ย่อมเป็นเจตนาทำร้าย และผู้เสียหายยืนยันว่า ที่แขนถูกของแจ้งคดีไม่ได้ล้มเอง และพิจารณาจากบาดแผล ปรากฏว่า ต้นแขนขวาหัก ต้องผ่าตัดใช้เหล็กตาม ใช้เวลารักษา ๒ เดือน ไม่น่าจะเกิดจากการล้มเอง การที่ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ จึงเป็นผลจากการที่ ผู้ต้องหาทั้งสี่ทำร้าย จึงมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสี่ และได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องจำเลยทั้งสี่ ต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๔๔๘/๒๕๕๗ ฐานความผิด ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายถึงสาหัส ตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๒๕๗ ประกอบกับมาตรา ๘๓ โดยฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เวลากลางวันก่อนเที่ยง จำเลยทั้งสี่ซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วยร่วมกันทำร้ายร่างกาย นายวสันต์ ปลงรัมย์ ผู้เสียหาย ด้วยการ ใช้หมอนและวัตถุไม่ทราบชนิดและขนาดรุนแรง ผู้เสียหายถูกถาปมร่างกายและแขนขวาย่างแรงจำนวนหลายครั้ง ทำให้มีบาดแผลฟกช้ำบวม บริเวณต้นแขนขวา กระดูกแขนขวาหัก ต้องใช้เวลารักษาประมาณ ๒ เดือน เป็นเหตุให้ ผู้เสียหายได้รับอันตรายแก่กายถึงสาหัส จำเลยยื่นคำให้การ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยรับสารภาพตามฟ้องโจทก์ และในวันเดียวกัน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี ได้ใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดี ตามมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยในวันพิจารณาดังกล่าว จำเลยแถลงว่า ดำเนินการกระทำความผิดของตน เหตุที่กระทำความผิด เนื่องจากอายุยังน้อย ขาดความยับยั้งคิด ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ปกครอง และจำเลยทั้งสี่



แสดงว่า...

แสดงว่า ผู้เสียหายฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายจากจำเลยทั้งสี่แล้วศาลพิพากษาตามยอม จำเลยทั้งสี่ชำระเงินให้ผู้เสียหายครบถ้วนแล้วเป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ผู้เสียหายไม่พอใจเอาความ โจทก์จำเลยแสดงไม่พอใจสืบพยาน ศาลเขาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของจำเลยทั้งสี่ในการกระทำความผิดไม่เป็นภัยร้ายแรง ต่อสังคม ทั้งจำเลยทั้งสี่มีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นได้ จึงยังไม่สมควรจะมีคำพิพากษา โดยกำหนดเงื่อนไขในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูจำเลยทั้งสี่ไว้ ภายในเวลาที่กำหนด และมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีชั่วคราว เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๕๔๗/๒๕๕๗ ศาลเขาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีนัดพร้อมคู่ความเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อฟังผลการปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือนัดฟังคำพิพากษา เมื่อถึงวันนัด โจทก์ จำเลยทั้งสี่ และผู้ปกครองจำเลยทั้งสี่มาศาล จำเลยทั้งสี่แสดงว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการแก้ไข บำบัดฟื้นฟูตามคำสั่งศาลครบถ้วนแล้ว และโจทก์ก็แสดงไม่ค้าน ศาลเขาวชนและครอบครัว จังหวัดอุบลราชธานีเห็นว่า จำเลยทั้งสี่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด จึงให้ยุติคดีโดยไม่ต้องมีคำพิพากษา ถือว่าสิทธิดำเนินคดีอาญาเป็นอันระงับ ให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ และไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ถือว่าคดีถึงที่สุด คณะอนุกรรมการ พิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติ เลื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๒๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้ประพฤติเลื่อมเสียหรือบกพร่อง ในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์ การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเลื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ และได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาต่อไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุม เพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเลื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและ หลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเลื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อการดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครได้เสร็จสิ้นครบถ้วนตามขั้นตอนแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือก เรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับการคัดเลือกสำรองฯ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ โดยในบัญชี ผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร จำนวน ๑๔๔ คน ซึ่งมีชื่อของผู้ฟ้องคดี



/อยู่ในลำดับที่...

อยู่ในลำดับที่ ๑๓๙ เป็นผู้ไม่ผ่านการตรวจสอบประวัติ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีมติให้ยกอุทธรณ์และได้มีการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือที่ ทช ๐๐๑๖.(๑๒) ๑๑/๑๓๔๘ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง รายงานการอุทธรณ์ผลการพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดี ยังไม่อาจถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับการคัดเลือกสำรองฯ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศในการรับสมัคร ลำดับที่ ๑๓๙ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจตามประกาศที่พิพากษาและบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจในโอกาสแรกที่จะกระทำได้ คำขออื่นให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่พอใจในผลแห่งคำพิพากษา จึงได้อุทธรณ์มาเป็นคดีนี้

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัคร และคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยมีชื่อผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร เป็นการกระทำที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้...(๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ชั้นประทวน และชั้นสัญญาบัตร ให้บรรจุจากบุคคลผู้ได้รับคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้ วรรคสอง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก



หรือการสอบ...

หรือการสอบแข่งขันให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการ คัดเลือกหรือสอบแข่งขัน และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ กำหนดว่า การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๔ (๑) ถึง (๔) แล้ว จะต้องมีความประพฤติดีและมีลักษณะต้องห้ามอื่น ตามมาตรา ๔๔ (๖) ดังต่อไปนี้ (๖) ไม่เป็นผู้ประพฤติดูหมิ่นหรือเบียดเบียนผู้อื่น

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อาศัยข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ฟ้องคดี มีประวัติการกระทำผิดคดี กระทำความผิดฐานลักทรัพย์และลักทรัพย์ซ้ำซากเป็นคดี ข้อหาด้วยกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส พนักงานสอบสวน ได้รับรวบรวมพยานหลักฐานแล้วได้ข้อเท็จจริงว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีอายุ ๑๖ ปี ๖ เดือน เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๖ เวลาประมาณ ๒ นาฬิกา ที่โรงเรียนกวดวิชานายร้อย ก่อนเกิดเหตุนายวสันต์ ปลงวิทย์ ผู้เสียหาย ได้ร่วมกับนายชนพล บัวศรี ไปหยอกล้อกับ ผู้ต้องหาที่ ๑ โดยใช้หมอนชุบสีและได้กลับห้องไป ต่อมาผู้เสียหายได้ไปเข้าห้องน้ำ เมื่อกลับออกมาพบว่าได้มีคนคอยอยู่ในห้อง และเมื่อเข้าไปในห้องจึงได้ถูกผู้ที่อยู่ในห้อง รุมทำร้ายจนได้รับบาดเจ็บ โดยเรืออากาศเอก พิศนัฐ ศาละอาด เจ้ากองโรงเรียนกวดวิชา ยืนยันว่า ได้สอบถามถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้ฟ้องคดี และผู้ต้องหารายอื่นอีก ๓ คน ยอมรับว่า ได้เข้าไปหยอกล้อกับผู้เสียหาย และขณะนั้นผู้เสียหายได้ล้มลงและได้รับบาดเจ็บดังกล่าว ผลการชันสูตรบาดแผลที่ยืนยันว่าพบบาดแผลฟกช้ำบริเวณต้นแขนขวา กระดูก ต้นแขนขวาหัก ใช้ระยะเวลาในการรักษา ๒ เดือน พนักงานสอบสวนเห็นว่า จากการสอบสวน ยังฟังไม่ได้ว่าผู้ต้องหาทั้งสี่กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา จึงมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีพิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดี และผู้ต้องหารายอื่นอีก ๓ คน ใช้หมอนตีผู้เสียหาย ไม่ว่าจะใช้วัตถุใด หรือวัตถุประสงฆ์ใดย่อมเป็นเจตนาทำร้าย และผู้เสียหายยืนยันว่าที่แขนถูกของแข็งตี ไม่ได้ล้มเอง และพิจารณาจากบาดแผล ปรากฏว่าต้นแขนขวาหัก ต้องผ่าตัดใช้เหล็กตาม ใช้เวลารักษา ๒ เดือน ไม่น่าจะเกิดจากการล้มเอง การที่ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บ จึงเป็นผลจาก การที่ผู้ต้องหาทั้งสี่ทำร้าย จึงมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสี่ และได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องจำเลยทั้งสี่ ต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๘๘/๒๕๔๗



/ฐานความผิด...

ฐานความผิด ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายถึงสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๗ ประกอบกับมาตรา ๘๓ โดยบรรยายฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ เวลาใกล้เที่ยง จำเลยทั้งสี่ซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วยร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้เสียหาย ด้วยการให้หมอนและวัตถุไม่ทราบชนิดและขนาดขว้างใส่ผู้เสียหาย ตามร่างกายและแขนขาอย่างแรงจำนวนหลายครั้ง ทำให้มีบาดแผลฟกช้ำบวมบริเวณต้นแขนขวา กระดูกแขนขวาหัก ต้องใช้เวลารักษาประมาณ ๒ เดือน เป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายแก่กายถึงสาหัส จำเลยยื่นคำให้การ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยรับสารภาพตามฟ้องโจทก์ และแถลงว่า สำนึกในการกระทำผิดของตน เหตุที่กระทำผิดเนื่องจากอายุยังน้อย ขาดความยับยั้งคิด ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ปกครอง และจำเลยทั้งสี่แถลงว่า ผู้เสียหายฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายจากจำเลยทั้งสี่แล้วศาลพิพากษาตามยอม จำเลยทั้งสี่ชำระเงินให้ผู้เสียหายครบถ้วนแล้วเป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ผู้เสียหายไม่พอใจเอาความ โจทก์จำเลยแถลงไม่พอใจสืบพยาน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของจำเลยทั้งสี่ในการทำความผิดไม่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม จำเลยทั้งสี่มีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นได้ จึงยังไม่สมควรจะมีคำพิพากษา ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีได้ใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดี ตามมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยกำหนดเงื่อนไขในการแก้ไขปรับทัศนคติผู้จำเลยทั้งสี่ไว้ภายในเวลาที่กำหนด และมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีชั่วคราวเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๔๔๑/๒๕๕๗ ต่อมา ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีนัดพร้อมคู่ความเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อฟังผลการปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือนัดฟังคำพิพากษา เมื่อถึงวันนัด โจทก์ จำเลยทั้งสี่ และผู้ปกครองจำเลยทั้งสี่มาศาล จำเลยทั้งสี่แถลงว่า ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการแก้ไขปรับทัศนคติตามคำสั่งศาลครบถ้วนแล้ว และโจทก์แถลงไม่คัดค้าน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีเห็นว่า จำเลยทั้งสี่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด จึงให้ยุติคดีโดยไม่ต้องมีคำพิพากษา ถือว่าสิทธิดำเนินคดีอาญาเป็นอันระงับ ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ ถือว่าคดีถึงที่สุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ พิจารณากรณีของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย



ว่าด้วย...

ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่อง
ในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า การที่ผู้ฟ้องคดีเคยถูกดำเนินคดี
ในข้อหาร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส นั้น เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดี
มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือ
บกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ทำให้เป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ
ตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ที่ได้รับคัดเลือก
สำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยค
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียน
นายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ หรือไม่ เห็นว่า โดยที่คำว่า
เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ในข้อ ๒ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วย
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ และในข้อ ๒.๕
ของประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิ
ประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า
เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ประกอบกับ
(๖) ของแผนก ก. ห้ายประกาศดังกล่าว มิได้กำหนดว่าการกระทำเช่นใดถือเป็นการ
ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี การพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้สมัครสอบคัดเลือก
หรือสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจผู้ใดเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ย่อมเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะต้องพิจารณา
ข้อเท็จจริงเป็นรายๆ ไป โดยคำนึงถึงภารกิจของข้าราชการตำรวจ พฤติกรรมของบุคคล
ดังกล่าว ประกอบกับความรู้สึกนึกคิดของวิญญาณเป็นสำคัญ เมื่อคำนึงถึงภารกิจของ
ข้าราชการตำรวจที่เป็นสำนักงานมีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการป้องกันและปราบปราม
การกระทำความผิดทางอาญา ใช้กฎหมายในการอำนวยความยุติธรรม และมีหน้าที่รักษา
ความสงบเรียบร้อยปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
ย่อมต้องการบุคคลที่มีประวัติดี ไม่เคยมีพฤติกรรมในการกระทำผิดกฎหมายเข้ามาปฏิบัติหน้าที่
เป็นข้าราชการตำรวจ แต่เมื่อพิจารณาพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีในกรณีดังกล่าว แม้ข้อเท็จจริง
จะปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเคยถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาทำร้ายร่างกายก็ตาม แต่เมื่อพิจารณา
ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน ของพนักงานสอบสวนแล้วจะเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี



ผู้ต้องหา...

ผู้ต้องหารายอื่นๆ และผู้เสียหาย เป็นเพื่อนในวัยเดียวกัน เข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา บ้านนายร้อย ในวันเกิดเหตุ หลังจากที่โรงเรียนกวดวิชาได้พาผู้ฟ้องคดี ผู้ต้องหารายอื่นๆ และผู้เสียหาย ไปสอบเข้าเรียนโรงเรียนเตรียมทหาร หลังจากนั้น ได้ให้เข้าพักรวมกัน ในหอพักของโรงเรียนกวดวิชาดังกล่าว ผู้เสียหายได้เข้าไปเล่นหยอกล้อกันกับผู้ต้องหาที่ ๑ ต่อมา ผู้ต้องหาที่ ๑ ก็เข้าไปเล่นหยอกล้อกับผู้เสียหายในห้องพัก ขณะนั้นเป็นเวลากลางคืน และในห้องพักปิดไฟ ผู้ฟ้องคดีเมื่อเห็นเพื่อนเล่นหยอกล้อกันจึงเข้าไปร่วมเล่นด้วย ผู้เสียหาย และกลุ่มของผู้ฟ้องคดีใช้หมอนทุบตีกัน ไม่ปรากฏว่ามีการใช้อาวุธอื่นใดในการเล่นกัน และไม่ปรากฏว่าทางที่ผู้เสียหายแขนหักนั้นเกิดจากการกระทำของผู้ใด อีกทั้งข้อเท็จจริง ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี ผู้ต้องหารายอื่นๆ และผู้เสียหาย เคยมีเรื่องบาดหมางหรือมีสาเหตุ โกรธเคืองกันมาก่อน ในขณะที่ ผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๖ ปี ๖ เดือน ผู้ต้องหารายอื่นๆ และผู้เสียหาย ก็มีอายุใกล้เคียงกัน เป็นผู้เยาว์และอยู่ในวัยที่มีความตึกคะนอง จึงเห็นว่าการเหตุการณที่เกิดขึ้นเป็นการหยอกล้อเล่นกันระหว่างผู้เสียหาย ผู้ฟ้องคดี และผู้ต้องหาคนอื่นๆ กระทำไปโดยความตึกคะนองและโดยไม่ได้ยังคิดว่าการหยอกล้อเล่นกันนั้นจะมีผลทำให้ มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีไม่ได้เกิดจากเจตนาที่ชั่วร้าย หรือมีความมุ่งหมายที่จะทำร้ายร่างกายกัน และไม่ได้เกิดจากความตั้งใจที่จะกระทำความผิด กฎหมายแต่อย่างใด ภายหลังเกิดเหตุเมื่อมีการสอบสวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นผู้ฟ้องคดี ก็ได้ยอมรับว่า เป็นหนึ่งในคนที่ได้ร่วมเล่นกันจนทำให้มีผู้บาดเจ็บ เมื่อถูกดำเนินคดี ในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาดำเนินเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นภัยร้ายแรงต่อสังคม มีแนวโน้ม ที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นได้ จึงได้กำหนดเงื่อนไขในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ภายใต้วงเวลาที่กำหนด และเมื่อครบกำหนดผู้ฟ้องคดีก็ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการแก้ไขปัญหาคำสั่งศาลอย่างครบถ้วน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีจึงให้ยุติคดี โดยไม่ต้องมีคำพิพากษา พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเมื่อพิจารณาถึงความรู้สึกรับผิดชอบ โดยทั่วไปเมื่อทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวยอมรับได้ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำที่ไม่ได้เกิดจากเจตนาอันชั่วร้ายและไม่ถึงขนาดที่สังคมจะยอมรับไม่ได้ และการให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการตำรวจก็ไม่กระทบกระเทือนต่อเกียรติของการเป็นข้าราชการตำรวจ ไม่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ ข้าราชการตำรวจ ดังนั้น พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ถึงขนาดเป็นผู้ประพฤติดีเลวร้าย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและ



/หลักเกณฑ์...

หลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูแลหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ อันทำให้เป็นผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัครแต่อย่างใด เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องไม่ถึงขนาดเป็นผู้ประพฤติดูแลหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูแลหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ แล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติดูแลหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามระเบียบดังกล่าว จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับคัดเลือกสำรอง ในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยมีชื่อผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศรับสมัคร จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความประพฤติดูแลหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น ถูกต้องเหมาะสมแล้ว จึงฟังไม่ขึ้น

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียน ในการสอบคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยสอบได้ลำดับที่ ๑๕๕ ได้คะแนน ๗๕ คะแนน ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียน และให้เข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งในการรับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกผู้มีวุฒิประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือเทียบเท่า เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ และจากคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มารายงานตัวขึ้นหลักฐานเอกสารเพิ่มเติมตามที่กำหนด ผ่านการวัดร่างกาย ผู้ฟ้องคดีเข้าทดสอบการทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย (ว่ายน้ำและวิ่ง) การทดสอบสัมภาษณ์ การตรวจร่างกาย ตามลำดับ และผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ประพฤติดูแลหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติดูแลหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงเท่ากับว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ผ่านการทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งทุกขั้นตอน



/ตามที่กำหนด...

ตามที่กำหนด เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศรับสมัครว่า ผู้ที่ผ่านการทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งทุกขั้นตอนตามที่กำหนดจะได้คะแนน ๕๐ คะแนน ผู้ที่ไม่ผ่านขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งจะได้ ๐ คะแนน ดังนั้น ผู้ที่ผ่านภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งจะได้คะแนน ๕๐ คะแนน เท่ากันทุกคน ผู้ฟ้องคดีจึงได้คะแนนภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ๕๐ คะแนน ผู้ฟ้องคดีตอบผ่านข้อเขียนได้คะแนน ๗๕ คะแนน ได้ลำดับที่ ๑๕๕ เมื่อผู้ที่ผ่านการทดสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งทุกขั้นตอนตามที่กำหนดจะได้คะแนน ๕๐ คะแนนเท่ากันทุกคน ดังนั้น เมื่อรวมคะแนนทุกขั้นตอนแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมจะได้ลำดับที่ไม่ต่ำกว่าเดิม จึงร้องขอให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่านทั้งการสอบข้อเขียนและภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งอยู่ในลำดับที่ ๑๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนดจำนวนอัตราที่เปิดรับสมัครในการคัดเลือกครั้งนี้ไว้ตามประกาศ จำนวน ๔๐๐ อัตรา ผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในจำนวนอัตราที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กำหนด จึงควรได้รับการคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ตามประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง รับสมัครและคัดเลือกบุคคลภายนอกฯ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ดังนั้น ประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับการคัดเลือกสำรองฯ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศในการรับสมัคร จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย สมควรเพิกถอนประกาศดังกล่าว และประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจตามประกาศดังกล่าว โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผู้ฟ้องคดีเข้าอบรมโดยให้มีผลย้อนหลังไม่สามารถกระทำได้ นั้น เห็นว่า เมื่อกระบวนการคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ความประกาศดังกล่าว ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นลงแล้ว จึงไม่สามารถที่จะให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการอบรมและบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ แต่เพื่อเป็นการเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงควรให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการรับผู้ฟ้องคดีเพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจทันทีในโอกาสแรกที่จะกระทำได้ ทั้งนี้ ตามความสมัครใจของผู้ฟ้องคดี

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ เพิกถอนประกาศตำรวจภูธรภาค ๑ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเรียงตามลำดับและผู้ได้รับการคัดเลือกสำรองฯ เพื่อบรรจุเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เฉพาะในส่วนที่ให้ผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศในการรับสมัครฯ



/ลำดับที่...

ลำดับที่ ๑๓๙ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ออกคำสั่ง และมีข้อตั้งเกณฑ์เกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจตามประกาศที่พิพากษา และบรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจในโอกาสแรกที่จะกระทำได้ คำขออื่นให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ



ตุลาการเจ้าของสำนวนและ

ประธานแผนกคดีวินัยการต้งและการงบประมาณ

ตุลาการหัวหน้าคณะ

ในศาลปกครองสูงสุด

นายธีรทอง โอภาสศิริวิทย์



ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางรดาพรรณ วาณิช

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุเทพ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายรัฐกิจ มานะทัต



ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี นายธีรรัฐ อารามทวีทอง

